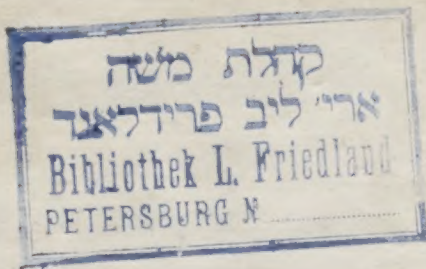
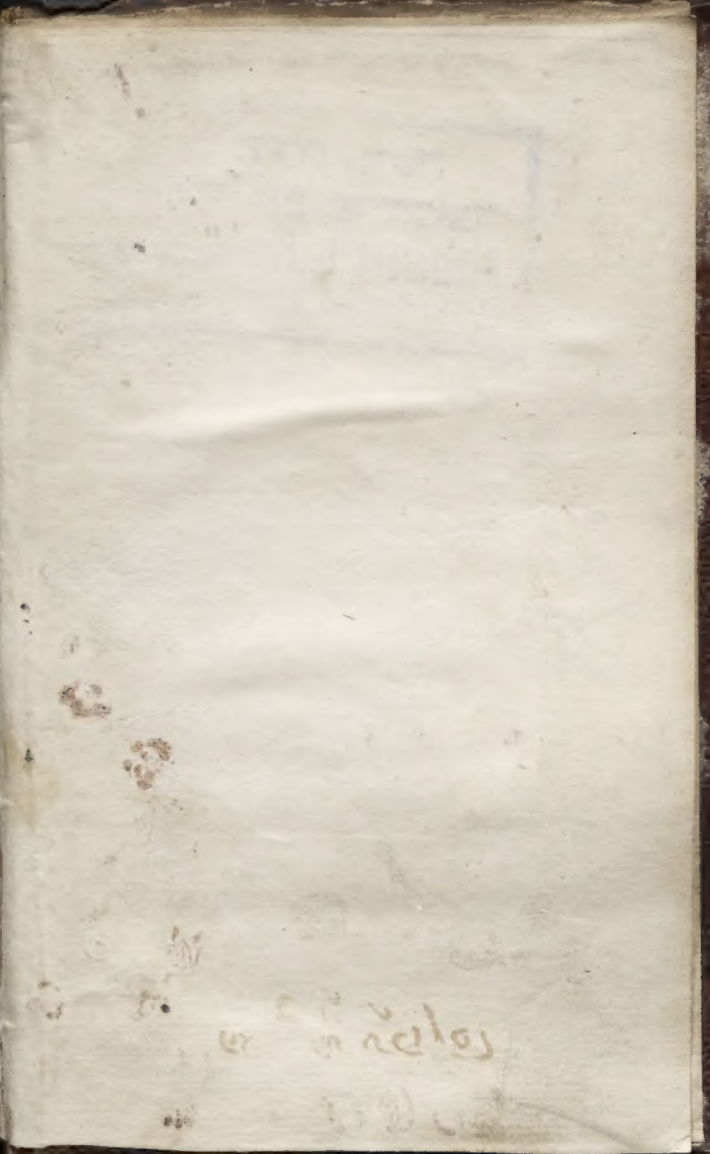

2

9242 9241

חלה ל"ג בעדר ה"ק תשי"א ע"פ בקשה אישימה לקרן "א"ה לקרן ספר ליסודא גרמא א"פ

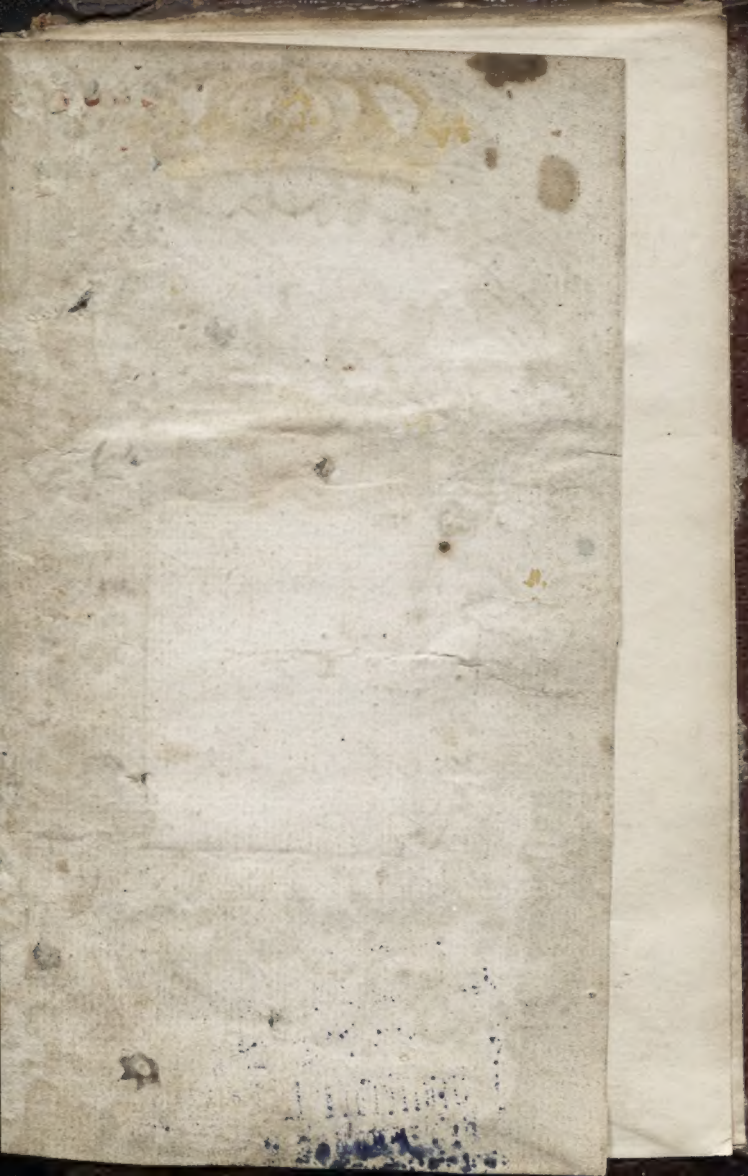
וואס האט איר געזאגט

אין

כל השנה כמנהג

קחלות הספרדים והאשכנזים
 דעסו מאדע וכוונע ברוך העיון
 והשקידה ביתר שאת ויתר עו מכל
 אשר לפנינו
 במצות הגביר כ"ר שמואל ברוך
 רוח יצו ה' אתו את הברכה
 על יד המופים ווד די קאשטרו
 תאמת גם ברוך יהיה
 פה אמשטירדאם רבתי יעס

יבנה
 עפעס ינת תכלאס

עזרנו בשם יי עושה שמים וארץ *

שמים להם וארץ לעמק ורוחב רוי חורה אין חקר * מה דכו
חקרי לב נבון סוכב הולך רוח נכון * לחרשי ימי בכורי
ענינו משפטיה תתום רבת * ומה גדלו עשתונותיו להרים מכשולות
מסירות הגיונו * זה הים גדול ורחב ידים יגללו הסוניו כל עמוק
ועל רוממות עין הרעם יסתך * ההשינו דעיונו סתרי התורה רחבה
מניס * היוכלו מלחי שכלו לחתור אל חיכשה עמוקה מארץ מורת
ערכה * יפרוש כנפיו חקר קמח * לשון על השדפים ברעתו לדעת
צבונם * ועל חוג שמים יתהלך לארכו ולרעבו כעל פני כל הארץ
ילך וישכח לרדך פעמיו * פי צדיק ילקוט פרי מדיו עין היים * כי
הארס עין הרעם נחמד להשכיל * ויבין תאות העינים עיני תבונתו ובא
שיקצו * נהיה כי יוציא ידו מחיק ההתכוננות לכלכל ברעתו תעלומות
התורה * לא יוכל להשיגה אל פיה נחמה בחכמה * כי יסוכו רבי
דעונויו אל בתי משכיות החמורה בה * ילאו למצא פתח מקום ספיר
במוס עמה המומרה * חתום באוצרותיה המשררה ואין קצה לתבונה *
לוליה * צבאור הותיר מעט מהרבה בשכל אנוש להכיר ערכה * ויצא
חומר מגזע שכלו לפאר אחריה * ולא לו יהיה זרע מוכתן * נחקו מורשי
לבנו לרשת משכנות כמסתרים לא יראו * כעני פקחים הוכו בסגורים
כי יביטו אל נצוצי השמש יוצא בגבורתו להאיר על הארץ :

שמים נטפו מפני אלהים להקים רכרו טל אורות מאירו עינים מצות
ברות * להשביע נפש שוקק להשיב רוח האדם א האלים אשר
נחה * עיר פרא אדם יולד עירום ממחשבות ערומים * חול להקת
חכמים * נערר מתבררת חמימים * מחוסר כפורים * ער היורה שכלן
הולך ואור ער * נכון טעמו * חרח בחשך תבונתו אור התורה כתובה
אצבע אלהים * האותיות מחכימות והולך וחזק גדול מוימות * דורש
ישומות * חוקר סתומות * ומגלה אוני אנשים כעלי מעשים * ועני
הכמים לנוכח יכיר לדעת גדולות המצוה נפלאו רקדוקיה * להבין
נפלאות החמורה נשגבו טעמיה * אף על זה נפקחו עיניהם להיורו
חפצת אלהים האותיות לאותות * ונתיבות כתיבת התיבות * ומספר
פלינות

* * * I I

פרשיות הספר תמימות תהינה • תתן ביד אנשי חיל אנשי יד ושם •
 לחתום נקודות ולכתוב טעמים בהם ירון קורא בו • היש דמותו בכל
 גלילות הארץ • הנגלו כספר מן השמים הורה כל אשד כארץ נראו •
 מסורת שמש עד מכואו אין תמורה בו • ונמצא בין כל העמים בשורה
 קריתים לאמור אין זה כי אם מעשה אלהים חזרת ה' אלהי כל
 הארץ :

שמים

יגילו ותשמח הארץ כפרח שושן יסד להצלת • יקד
 מפנינים ציץ נזר קדשו • זה ספר כתוב ביושר וברית
 האמת אתו באותיות מנויות • וכל חקותיו וכל צורותיו כנתינתו
 פסיני • אל יתן למוט רגלי הנקודות מתחת אותיותיהם • ויהיו הטעמים
 תואמים מלמטה • ולהורות כלב חכם לב ואמץ כח תמימתו • טעמו
 וראו הטעמים במקומם ורנקודות בין שורותם יוהדיו ושעורם נסמן
 אין פרץ ואין יוצאת מרחובות גבולם • וכהניע תור שתאמר אין לי
 חפץ בזה כי זר בעיני • החזק מנן העיני יענך הודות וצינת השקיה ישקיש
 דמיון • וקשר גבורים נכרו בחיל הורה חרים בוקוקס בהם יחתו
 דיביך יותאמר שתהיה מתכונתו שלמה • גם להשלמתו בהחלתו נחכנו
 טעמי הטעמים על נכון אשר חכרתי • לחרש בו דבר יהיה לך לחועלת
 ממושכה לקריאת כל ספרי הקדש אשרי העם שככה לו ספר מקום ספיר
 וכלו מחמרים • אשרי יושבי בית השקיה לשקור על ולחות תקוננו
 יום יום • אשרי האיש אשר שם לבו לזאת המלאכה כחפצו בכסף
 מלא • וגם ניסו המרפסו יאמרו עליו אשרי שלא מנע ממנו יגיע כפד
 לאכול פרו • ואולי זכור אחיו מסייעתו נחמד ונעים הלא הוא כרבי
 בני עמו בחור בארזים יצחק די קאסטרו תרשם וצל קדוש יאמר לו
 אשר מחר נפשו ונשרה חי לאהבת האל ועלה בלכת אש למעלה לרקיע
 על יחור קרושת האל • וקדש שם שמים כארץ :

שמים

אעירה ערות נאמנה לתפארת המלאכה מלאכת שמים •
 ועל הארץ אביע אומר אשירה נא אחר נוגנים • והאומר
 עשירות • מוקק שבעתים ככסף צרוף בעליל לארץ :

תראה

תִּרְאֶה בְּשׁוֹשָׁנָה וְהִיא פֹּרֶחֶת
נָצַח וּפְרִיחָה עֲלֶתָה צֹמַחַת
תִּלְקוֹט בְּיָדְךָ זֹאת אֲשֶׁר רָאִיתָ
יָפָה וּמְרִאִיָּה לְךָ אוֹיֵת
מִכָּל מַגֵּרִים מַעֲשֵׂה רֹקַחַת •

בָּכָה בְּסֶפֶר זֶה אֲשֶׁר חֲזִיתָ
כָּלוּ חֲמוּדִים מֵעֵלָה מִתַּחַת
תָּבוֹא וְתִפְתַּח יָדְךָ שׁוֹלַחַת
לְאַחֲזוֹ קְרוֹשְׁתּוֹ וּבֹו הַגִּיתָ
יוֹם יוֹם וְלִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתָ:

תם

טעמי השעמים

י' תכן עמודי טעמי תורתנו הקדושה ודרך שמוס קבורס בטוב טעם
ודעת • ועל הטעמים אשר לספרי איז ת יספס טכו
קדורס ונותן טעם לשבס :

אמר שלמה די אוליוורה יצו

י' אלהינו רבד אלינו ונתן לנו את תורתו על יד משה נביאן
אשר כתב את ספר התורה עם האותיות העבריות
רואור עינינו כלי נקודות וטעמים נראים • וכאמת הודיע לבני ישראל
אופן קריאתם ותנעתם ונוגס בעל פה • אבל לא הצורחת המורות
תנועות כמו האותיות זה בין זמן הנקודות בין זמן הטעמים • ואניא
ראיה לכל הטעמים מטעם הנקודות • שכסם שאי אפשר לקרא
המלות והתיבות ולהניע האותיות כלי הנקודות (עד שכל שונות אחרים
הם כלולים בכלל האותיות) כן נאמר שהיו להם הטעמים אף על פי
שלא נכתבו להורות הכנת הענין והיכן יפסוק חריבור ומקום העמורת
הקריאה ומתי נקשר עם הנמשך ויטמך בהתמדה (כמו שיש לזה סמניות
בלשונות אחרים ולא תחסר לשוננו מלשונם) ולפיכך נקראו טעמים
שמטעמים חרבר והענין בטוב טעם ודעת • וגם הטעמים המנגנים
מורים על האות הנה • נוסף עליהם דרך הנגון והזמרה כדי לעורר
רוח הקודא בו • ולהעיר נפש השומע להיוור להם לזכור • וכאמרם
ו'ל במנלה סוף פ'ר כל הקורא בלא נעימה ושונה בלא זמרה עליו
הכתוב אומר וגם אני נתתי להם חקים לא טובים • ואולי היה גם
כן הרצון ללמדם דרך נועם הנגון ואופן זמר השירה כדי שיחזקו בה
בקדושה וכשהרהר • ולפיכך מנוצעים היהודים בעת קריאתם שהיא
שאלת המלך בוזר לחבר (מאמר ב' סי' עט') מפני שהיו מוסיפים דרכי
הזמרה בקוראור חזונית להסיר חלולת השירים בלם כאחר ולפילס
מעגל השירים (כמו שהוא המנהג בעת אחור הנגון ורמיונות
המומרים שהאחר מעלה ומוריד יד חרוץ ומטה ומדמה שזורים כנשאן
כבו) וכן בדרך זאת היתה תנועות הנקודות בקורא התורה אחר אשר יורוס
הטעמים המנגנים כשמיעת האון • עד אשר תראה מאר אנשים
קוראים כאיש אחר ופוסקים ומחברים כאחר כמאמר החכר סי' עב'
אך הוא שנה את טעמו והלך בדרך אחרת • ועוד מפני שלא היו
רשוכות

רשומות צורותם כתחלה והיו כמותר כלבם • שמו אותם אותות
בתנועת הגוף ותנועת כואת וכואת אורח היא למעט זה או לזה
כפי רמיותם והרגלים • ונשאך רושם המנהג ער היום אף אחר שגבתו
צורותם • אם אחר תמימת הגמרא על די בעלי המסורה והם אנשי
טבריא או קודם התחלת המשנה כימי עזרא ראש אנשי כנסת הגדולה •
ועל זה יפורט אמרם: ל בריש פ"א דטעירא מאי דכתיב ויקראו
בספר קורות האלהים מפורש ושם שכל אלו הפסוקים ויכינו בכקרא
אלה כפסוק טעמים ע"כ:

ואחר אשר ידענו כח מעלתם וחמקף חשיבותם אסור לך סדר הנעבד'
הטעמיים והמנגנים שהם כ"ח ואמן שכושם וחבורם:
המדרקקים חלקו הטעמים לשני חלקים והם מלכים ומשרתים
ואני אפיר כל חלק לשנים למען יהיו בלם נפדרים
ונהלקים במחפרם כמשפטם וכפי עבודתם על סדר זה באותותם:

משמשים משרתים שרים מלכים

ירח בן זכו קרני פרה

הלשא פד גדול תרסא

אזלא גריש רביע

שלשלת שני גרישין

פסקי זקף גדול

דרגא חביר

תרי טעמי זרקא סגולתא

מקף שופר מהופך קדמא ת"ק

יחיב זקף קטון

אתנח

שופר הולך

געיא מאריך מרחא סוף פסוק:

זֶה הוא כלל כל חברי הטעמים וישמושם אלה עם אלה בין המשעמיים
 שהם מסגולותיהם עד הסוף הכאים בפסוקים הקטנים • בין
 המגננים שהם הנשארים מן הראש הנצרכים לפסוקים הגדולים • וסדר
 זה הוא הדרך קרובה בדמיון ההשתמשות שביניהם ואם יטרד שועט
 של הפרט יצא מן הכלל • ואופן תנועותיהם ונגוניהם אין הפר
 יכולה לרבר אל איש זולתי כשמיעה אוזן ועריכת ספתיים או על ידי
 אותות הגנון לידועים אותו • והנה עמדות המלכים היא הפסקה
 גדולה • ושל השדים קטנה ממנה בין המגננים בין המשעמיים •
 וחמשרתים הם רצים אחר שריהם • והמשמשים סומכים על כל
 ונשענים בתיבם • ואין להם סדר נכון שהם יכנסו בתוך המשרתים
 והשדים ובינם והשליכים • ויבואו יותר על אחד סמוכים זה לזה וזה
 לא תמצא על האחרים כי אם כעט לפעמים • וגם לפעמים יבואו
 שני טעמים משונים בתיבה אחת כדי להאריך תנועת התיבה • ויש
 ביניהם דומים בצורותם וכאן אלה באמצע התיבה ואלה בקצוות להפרש •
 ויש שוים בתנועותם ונגונם וההפרש שביניהם שאלה מאוחרים מעט מאלה
 ועמידתם יותר נחת כאשר קול הקורא בשמע אוזן יכחזי וזהו בכלל סדר
 השמוש ודרך החבור וקרא כגון ספר פתוח לרוח'הי' לפניך להבין נושא:
שמוש א אחנה וסוף פסוק מלכים שרם טרחא ומשרתו מאריך •
 ויבואו בלא שר ומשרת • וגם בלא משרת לכר' ולא יכא
 בכל פסוק כי אם אחנה אחר ולפעמים איננו • ויש מאריך
 אחר הטרחא קורם סוף פסוק אבל לא שופר הולך
 שכל קורם אחנה • ונמצא גם כן מאריך אחר אולא • וגם
 יבא קידם קדמא וקורם חביר במקום משרתיהם •

הברכות האלה והשיגור: יברכך יהוה
 וישמרך: ויסעו ויהי חתת אלהים: כאשר
 בתחלה ואיקין: ללבש האחר לשבעת
 הכבשים: ויקרב משה את משפטן לפני
 יהוה: ואת ראשם לא תשא בתוך בני
 ישראל: כאשר יעריך אותו: שבת היא
 ליהוה: בארבעה עשר:

שמוש

שְׁמוּשׁ ב' זקף קטון מלך • שריו קדמא תרי קדמין או יתיב • ונמצאו
 רצופים • ויש יתיב קורס הקדמא • ומשרר לקדמא שופר
 מהופך ולפעמים יחסר הזקף קטון • ויבא גב • כן בלי שר
 ומשרת כי אם כשופר הולך הקורס לו • או עם אולא ומכף •
 ואם היא מלה זעירא יבואו שניהם כגמטבת • וכאו כמלה
 אחת • ונמצא לפעמים מאריך כבקום שופר מהופך • ויש
 אולא לפניהם • ויבאו שתי פעמים קימא כמו שיש בעמים
 אחרים כמולים בשתי חיכות • וגם נמצא אולא אחר
 הקדמא ואחריו שופר מהופך קדמא:

בְּקִדְשֵׁיכֶם לֹא יֵאָכַל : אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֵינוּ : יְמֵי
 שִׁבְעַת שַׁבָּתוֹת שְׁנִים : אֶת־סִיְהוֹן מֶלֶךְ
 הָאֱמֹרִי : כִּי־אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי עֵשָׂו : אֵילִים שְׁנִים
 עֶשֶׂר כְּבָשִׁים בְּנֵי־שֵׁנָה : לְמַעַן תִּזְכְּרוּ : וְתִתֶּן
 לָנוּ : מִן־הַשְּׂדֵה : וּבִרְכֶּךָ וּקְדִשְׁתוּ : אִישׁ אִישׁ
 מִבֵּית יִשְׂרָאֵל : אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם : וּבְאַחֲיֵכֶם
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו : בְּמִדְבַר אֲשֶׁר עַל־
 פְּנֵי מוֹאָב : אֶל־הַקְּדִשִּׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל לַיהוָה :

שְׁמוּשׁ ג' מנולתא כלך והשר זקמא לעולם • והאחרים פעמים
 יש זרים כיניהם • אך הכשרניים יבואו עניהם
 כנשאים • ויש קורס להם פסגשני גרישין :

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה : אֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־
 הַקֶּרֶב : וַיָּבֹא אֱלֹהִים • אֶל־בִּלְעָם לִילָה :
 וַיִּרְקְעוּ אֶת־פִּתֵּי הַזֶּהָב וּקְצִין פִּתִּילִים :

שְׁמוּשׁ ד'

שְׁמוּשׁ

רביע מלך וקורם לו לפעמים פסק או גריש • ומשרת
הגריש אולא • ויבואו כמלה אחת ופעמים יחסר • וקורם
לדם שלשלת או תלשא • ונמצא רביע קורם אולא גריש
ואחרים מאריך תכיר • ויש תכיר אחר רביע • נס יט
אחר אולא מאריך • וגם שופר מהופך קרמא • וגם יבא
אחריו דגא תכיר • ונמצא פסק עם מאריך אם הוא אחר
אולא • או כסוף פסיק • ועם שופר מהופך אם ימושך
קרמא • ועם אולא גריש • וכמעט בכל מקום שופר הולך
עמו :

וּיְקַח אֶת־כָּל־הַחֶלֶב׃ וְהַקְרִיב׃ עַל־זֶבַח
הַתּוֹרֶה׃ וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הַכֶּתוֹנֹת׃ וְנִשְׂאוּ
אֶת־יְרֵיעוֹת׃ כָּל־חֶלֶב שׁוֹר וּכְשֵׁב׃ וַיִּתְּמֶהָ
וַיַּחֲזִקוּ הָאֲנָשִׁים בִּידוֹ וּבִידֵי אִשְׁתּוֹ׃ וַיְהִי
כַּהֲצִיֵּאם אוֹתָם הַחוּצָה׃ לִמְחֻנָּה יְהוּדָה
כֹּאֵת אֶלֶף וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף׃ וּכְיִפְתָּה אִישׁ
בְּתוֹלָה׃ וַיֹּאכְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר
קִזְמוּ צֹאוּ מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ הַעִיר הַזֹּאת
קְרוּבָה׃ וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פָּנָיו׃ וַיֵּשֶׁב
מִמֶּנּוּ שְׁבִי׃ יֵשָׁא יְהוָה פָּנָיו אֵלָיךְ׃ בֵּין
רֶם לֶדָם׃ אֶל־תֵּשֶׁת׃ אֶתָּה׃ וּבִנְךָ אִתָּךְ׃

שְׁמוּשָׁה

חֹסֵא מֶלֶךְ שָׂרוּ פֹר גְּרֹל וּקְרַנִּי פְרָה • ומשרת לקרני
פְרָה יֶרֶח בְּיוֹמוֹ • ועל הרוכ יבא בלא שר ומשרת •
וּנְצִיֵּא פֹר גְּרֹל בְּלִי מֶלֶךְ • אך לתלשא יקראו הדגה
פעמים • וימשיך כשאין נגח קורם לו אולא גריש רביע
כשר ומלך אחריו מפני שהוא משרת • ואחר התוספת
על הרוכ יבואו זקף קטן ומשרתיו :

וּיְקַח

וַיִּקַּח עָשׂוֹ אֶת־נָשָׁיו : אֶת־פֶּאֶת־קָרְמָה
 אֶלְפִים בָּאֵמָה וְאֶת־פֶּאֶת־נֹגַב : אֲוֹלִי
 יַחְסְרוֹן : וַיַּפְסֹל שְׁנֵי לְהוֹת אֲבָנִים : וַיִּשְׁכֶּם
 אֲבֵרָהֶם : בְּבִקְרָ וַיִּקַּח לֶחֶם וְחֶמֶת מִים *
 וַיִּתֵּן אֶל הָגֵר שֶׁם עַל שְׁכֻמָּה : לְמַעַן אֲשֶׁר
 לֹא־יִקְרָב אִישׁ זָר * אֲשֶׁר לֹא־מִזְרַע אַהֲרֹן
 הוּא :

שְׁמוֹ שׁוֹן
 שְׁנֵי גְרִישֵׁין וַיִּקַּח גִּדּוּל מִלֵּכִים וְאִין לָהֶם שְׂרִים אוֹ מִשְׁרָתִים
 קֹרֶם * וְכֹא אַחֵר שְׁנֵי גְרִישֵׁין וְדָף קֶטֶן * וְאַחֵר וְדָף גִּדּוּל
 אַתְנָה וְשׁוֹף פֶּסֶק * וְנִמְצָא אַחֵר זֶה וְזֶה אוֹלָא גְרִישׁ רַבִּיעַ *
 וְגַם יָבֵא חֲבִיר * וּמִשְׁרַת הַחֲבִיר וְחֲרִי טַעְמֵי דְרָגָא *
 וּלְפַעְמִים יַחְסֵר חֲבִיר * וְגַם יָבֵא קֹרֶם לוֹ מֵאֲרִיךְ * וַיֵּשׁ
 דְּרָגָא בְּלֹא חֲבִיר וּבְמִקְוֵמוֹ רַבִּיעַ * וְדָרָגָא עִם פֶּסֶק :

וּמִן־הַדָּם יִתֵּן : וְתֹכַל כָּל־עֲבוֹרַת מִשְׁכָּן :
 דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַת אֱלֹהִים :
 וְעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּפְכֶּם אֶת־הָעוֹמֵר : תִּשׁוּבוּ
 אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ : וַיִּפְשֹׁט מֹשֶׁה אֶת־אַהֲרֹן
 אֶת־בְּגָדָיו : צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ
 שֶׁמֶן זֵיתֹן : וְעַל הַכֹּהֲנִים : וַיִּקְרָא לָהֶם :
 כִּי אִם־בְּתוּלָה : שָׁחַת לוֹ : דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ נֹלֵךְ :
 יֵאָר יְהוָה פָּנָיו :

שְׁמוֹ שׁוֹן
 מִתָּה שׁוֹכֵר הוֹלֵךְ גַּעֲיָא מִשְׁמָשִׁים וּבָאִים בְּלֹא סֹדֵר בְּחֹךְ
 כָּלִם * וְנִמְצָאוּ שְׁלֹשׁ מַלּוֹת סְמוּכוֹת בְּמִקְוֵא * וְאַרְכֵּעָה שׁוֹפֵר
 חוֹלֵךְ

חולץ סמוכים בארבע מלות • ויש תרי געזא במלך אחת •
וכא השופר הולך קודם וקה קטון רביע ותוספת בלי שר
ומשרת • וגם קודם סוף פסוק בספרי אמת :

את כל־הדברים האלה : עס־זו גאלת :
והאלהים יעננו בקול : על־כ־דבר־פֿשע
על־שור ע־חמור : וימת נדב ואביהוא לפני
ה' בהקריבם : בכל־מו־שבותיכם לרדותיכם :
לא את־אבותינו : " אלהינו כרת : כל־פֿטר
רַחם : כִּי לעולם חסרו :

ותדע שכמו שהנקודות שוים כל בני ישראל בכל מוסבותם להיות
להם צורותם • אך משנים בקריאת שמותם • וגם יש מעט
הפרש באופן חנועותם • כן הוא בטעמים שיש בין קצת קהלות קדושות
הפרש מעט כחנועת קולם • ולקריאת שמותם החליפו כח • אך צורותם
כלם כאחד שמרו חכם ולא יעבור מתוך זרעם :
ער הנה משפטי הטעמים בספרי הקדש א"ך את שבתותי מי • ואלה
חבוריהם וסודי נגוניהם בספרי אמ"ת חפצת :

רע שיש חלוף והפרש וכח אחר בין טעמי השלשה ספרי הקדש
לטעמי כ"א ספרים הנשארים • שהרי יש שופר הולך ושופר
כהופך לסעלה מן התיבה מה שלא תמצא בספרים האחרים • ויבואו
הטעמים בהם כפולים ומכופלים כתיבה אחת מפני שהם פסוקי שירה •
ויהיו אלה לסדר הקריאה ואלה לסדר הזמרה היו להם לאותות נגונים •
וכמו שיש טעמים משונים בעשרת הדברות אלה לקריאת הפסוקים ואלה
לקריאת הדברות • מקצתן כוללים פסוקים יחד ומקצתם נכללים בפסוק
אחד • ולפי שהפסוקים של אמ"ת קצרים לפיכך אינם צריכים כל הטעמים
ולא באו קצתם בספרים האלה • ויש הפרש הרבה בסדרם ונגונם על
הפסוקים הארוכים • ונזכרים המסודרים והנה ערוכים :

ב שמש

משמש

משרת

שר

מלך

ירח בן יומו

זרקא מנוון

שופר עולה ויורד

רביע קטון

שופר עלוי

פסקי מנוון

רביע נחל

זרקא בלי ננון

פסקי בלי ננון

פור גדול בלי ננון

פור גדול כנוון

שלשלת בלי ננון

שלשלת ו מנוון

אולא

רביע

מאריך

רביע וגריש

שופר מהופך

טרחא מפסיק

אתחא

מקף

שופר הולך

טרחא בלתי מפסיק

סוף פסוק :

נעיא

וזה

הוא הסוד ואופן ספרי אמ"ת ואלה שמות הנעמים אשר לא באו בהם והם י"ב קרני פרהי תלשא • תרסא יסני גריסין זקף גדול • דנא • חביר • חרי טעמי • סנולתא • קדמא • יתיב • זקף קטון : הצנתיס לפניך למען חנצל מפח מעיות ותצליח את ררכיך : ואצינה לפניך הנכרסם כספרי אמ"ת כסדר א"ך ספרים למען יהיו כלם כדרך אחר • שיש הפרש ושנוי כנונם וחכורם אלה עם אלה • ומתם יש שאין כל חדש להם וסדר אחר לכלם • וזהו דרך החכור והגנון ושנוי המשתנים כשמוס שאר ספרי הקדש :

שנוי א שופר עולה ויורד נקרא ההפרש שיש שם שופר מהופך למעל מהתיכה ומאריך תחתיה בתנועה הנמשכת ושם מנוחתה וזה כנולה אחת • או בשתי מלות אם השניה כלה ועירא או מלעיל ובה המאריך • והמשרת קורם אלה ירח בן יומו • ונמצאו שלשתם בתיבת אחת • וגם השנים הראשונים ולפעמים

ולפעמים מלה אחת בנתיים ויש שם מעט נגון וכחו הסגולתא
בשאר ספרים ומפסיק כמלכים והשר קודם כלם ורקא מנוגן
וגם בא לשרו רביע הסגולתא ונקרא קטון ואז אין אחריו ירח
בן יומי *

אדני כמה תראה: ברצונך העמדת להררי-
עז: מה בצע ברמי ברדתי אל שחת: יפלו
ממועצותיהם: הפכת מספרי למחורלי:
פצני והצילני מיד בני נכר: שגיון לדוד:

שנוי ב' שופר עליו נקרא ההפרש של שופר הולך למעלה מהתיכנה
וישרת לרביע שהוא מלך ונקרא גדול כבא שרו קודם לו
והוא פסוק מנוגן * וגם יבא לפניו * ונמצא אחריו בלי המלך *
וגם ישרת קודם שלשלת מנוגן * וגם אחר פור גדול * וגם יבא
כשופר הולך בלי שר ומלך * ואולי הוא להרים קול יותר
בקריאה וכנגינה *

יניחני בצדקתך: תערוך לפניי שלחן: לכל
החוסים בו: לך דומיה תהלה: בני איש ער-
מה: למנצח על הגיתית לאקף:

שנוי ג' זרקא מנוגן הוא הבא במקומו וכלא טעם אחר במלתו וינגן
כמשפט ויש לו כחו כשאר ספרים ואחריו יבא למלך לו שופר
עולה ויורד וכתובס ישרת ירח בן יומי * וגם יש אחריו רביע
ושופר עולה ויורד בלי ירח בן יומי ולפעמים קודם להם פסק
מנוגן והם שרים למלכיהם: ונמצא זרקא ופסק מנוגנים
ורביע עמהם לשרים * וגם יבא בלי מלכו וקודם סוף פסוק *
וזרקא בלי נגון הוא אם יש טעם אחר עמו שהוא שופר מהופך
על הרוכ ולא ינוגן ואינו מפסיק ולא יבא אחריו מלכו * ואז
יבא גם בראש מלה וישמש כבו נעיא:

"בשמים כסאו: במים נשפכתי והתפררו
 כל עצמותי: כספו לא נתן בנשך ושוחר
 על נקי לא לקח: אשרי האיש אשר לא
 הלך בעצת רשעים: יצילו כף תפין בו:
 יחילו דרכיו בכלעת:

שנוי ד' פסק מנחם הוא הבא עם אולא או שופר ממוסך ושלשלת
 ויש לו נגון כדון שלשלת עמו. ואחריו יבא רביע גדול
 למלך וכאמנע ישראל שופר עליו או שופר הולך או גם שופר
 כחופד וגם יזקדם לו כשהוא כאולא. וגם יבא בלי כלבו
 ואחריו טרחא ואהנה ויש רביע אחריו עם עולה ויורד וגם
 אחריו ורקא כנגן ועולה ויורד כדרכו. ולפעמים אחר
 הורקא רביע ושופר עולה ויורד והם מלכים לשריהם.
 ונמצא גם כן הפסק מנחם קודם פור גדול וגם יש שנים יחד
 ואין אחריהם מלך כח: ופסק בלי נגון הוא אם יבא כוולת
 אלה הנזכרים ואין לו נגון וכן אם פור גדול עמו. אף אם
 יש עמו ורקא. ומשם במקף אך מפסק לעולם ושמו
 מעיד עליו:

בחלותם לבושי שק: אלהים באוננו
 שמענו בקראי ענני אלהי צדקי: בפרש
 שרי מלכים בה: נשאו נהרותי: ברוך
 "אלהים אלהי ישראל: יי סלעי ומצודתי
 ומפלטי: אסתחנה עלי מחנה לא ירא
 לבי: ואני בחסדך בטחתי יגל לבי
 בישועתך: יתמו חטאים מן הארץ: לדורי
 "

ה' אורי וישעי ממי אירא: ערמתי רשעים
 י: יתעבי י: אתה תברך צדיק י:

שנויה' שלשלת מנוגן הוא הבא עם פסק ויש לו נגון וכחו כשאר
 ספרים ובא גם קודם אחנח וסוף פסוק: ושלשלת בלי נגון
 הוא לכוז בלי פסק ומשרת ואינו מפסיק ולא ינוגן: והפור
 גדול הוא להפך כשהוא עם דעה לא ינוגן והוא פור גדול
 בלי נגון וכשהוא לכוז בלי פסק הוא פור גדול מנוגן וישפיק
 וינוגן כמנהגיו ואם יוקדם לו ירח בן יומו כמו שבא בספרים
 הקרימינים המדוקדקים: ובספרים האחרונים שנו את טעמו
 לשופר מדופך שלא כראוי: ואחריו יבא רביע: וגם
 נמצא אחריו נדחא מפסיק: ויש פור גדול בלי ירח בן
 יומו לפניו:

ישאו הרים: שלום לעם: וכבודי לעפר
 ישכן סלה: חונה מלאך יי סביב ליריאי:
 ראיתה, כי אתה ועמל וכעס' תביט: וירדוף
 אויב נפשי וישג: וישמחו כל חוסי בך לעולם
 ירננו: שם בנימין, צעיר רודם:

שנויה' רביע כגריש הוא הבא עם הגריש כנולה אחת ומשכב הגריש
 כראש המלה ושם לא יוטעם אלא ינוגן באות אשר שם הרביע
 בפולה הנגינה כהרגלו וטבעו של גריש: ובאו קודם הסוף
 פסוק: ואם הוא בתחלתו יבוא לכוז הרביע בכחו: ויבואו
 שנים גם יחד: ואם הוא שר קודם שופר עולה ויורד יהיה רביע
 קטון: וגם יבא קודם טרחא מפסיק ואחריו אחנח וגם אחדיו
 מוף פסוק אם אין טעם מפסיק בו: וכאשר הוא רביע
 גדול במקום מלך השר הוא פסק מנוגן ומשרת השופר עליו
 שם: או יהיה שרו פור גדול מנוגן:

אף יי' ישכון לנצח : לאמר לך אתן את ארץ
 כנען : אספרה אל־חק : ואני ברוב חסדך
 אבא ביתך : למנצח על־הגיתירת מזמור
 לדוד : לשלמה אלהים : יאכלו ענוים
 וישבעו : אשתחוו אל־היכל קדשך
 ואודה את־שמך :

שנוי ז' טרחא מפסיק הוא הבא בתהלת המלה ואז יש לו כחו להפסיק
 כמו בשאר ספרים ובא קורס האתנח * וגם יש קורס לו פז
 גרול רביע ופסק של נגון : ואם הוא תחת התיבה כמו שכתב
 אינו מפסיק ומטעים כמאריך וימסך לו הסוף פסוק ועם שופר
 והולך כאמצע מה שלא תמצא בכ"א ספרי הקדש * אך אם
 יש שם רביע ולא טרחא אז על הרוב יבא אצלו מאריך * וגם
 תנעיא בכל מקום מנוחתו והמקף כמשפט :

ישא ברכה מאת יי' : ואני כזית רענן בבית
 אלהים : זכרו נפלאותיו אשר עשה : על־
 מי מנוחות ינהלני : רשנת בשמן ראשי כוסי
 רויה : ינחני במעגלי־צדק :

אלה הכללים אשר הוריתך רים לך להבין אופן שמוש וחבור כל
 הטעמים * עוד תדע בכלל סדר קריאת כל התורה הקדושה ודרך
 תנועת מלות הטעמים והטה אונך לאמרתי :

במקום מושב הטעם שם תנועת התיבה ויוסדה זולתי זרקא סגולחא
 חלשא תרסא אף כי באו כראש ובסוף התיבה תנועתה כמנהגה
 וכמשפט * גם הקדמא כן להפדש האולא שבא בתנועתה יוכבר נהנו חרי קדמין
 במלה מלעיל להכיר התנועה * והנקרנים הקדמונים היו עושין כן לארכה
 הנוכרי * גם היתכ בא לעול' כתחל' התיבה וזה ההפדש בינו לשופר מחופ' *

אך

אך זה לא יבא כי אם כמלה ועירא או מלעילא ולפיכך לעילא בל
בהנחתו ובמלה ועירא בל מורס הנקוד והשופר מהוכך אחר
הנקוד (כמנהג כל הטעמים) וכמו שיש געיא קורס ואחר השוא להכרש
תנועתו גם הפסק לא יבא דבר כי אם על הרוכ בשופר דרך במקום
עמידתו גם המוקף פסקו אם הוא שני הנקודים בלכר יבא געיא להוריע
תנועת התיבה גם באכ"ת יבא האותנה בראש מרה כמו היתוב ותנועת
התיבה כהנולה גם שם הנריש בראש מלה לא יתנועץ כי אם הדמע
אשר עמו גם יש שם זקנא בראש המלה ואו כחו כמו געיא ויש פסק
כמו מקף גם עור יש דרך אחרת למקף בכל ספרי הקדש אם יבא
קורס מלה ועירא או מלעיל תנועת היתבו לעילא התנועה אחרונה ואם
יש שם במקום תנועתה שוא או הוקף תהיה התנועה לעילא מלעילא ישפכו
הסימנצא הפין למשל עור תראה כמורא בכל מקום אשר תמשוך לחיבה
אחת מלה ועירא או מלעיל בטעם מפסיק ובה איננו תנוד היא הקורבת
ותקרא מלעיל משל לשניהם ויצא פרח ויצץ ציץ תושלב ע' ונימו"ע

רשום בכתב ראשי כרדי תורה ישמע חכם יוסף לקח אורה :

בְּרֵאשִׁית כְּנוּחַתִּי הִלַכְתִּי רֵאִיתִי חַיִּי וְחִלּוֹתַי
בִּצְאָתִי מִשׁוּלָה מִהֵי שׁוֹב קִצִּי גִשׁ לְהַחְיוֹת
הַיָּשִׁים נִרְאָה בְּבֹא שְׁלוּחוֹ בִּיתֵר מִשְׁפָּטִים
וְדָמוֹ מִצֹּתָיו לִשְׂאֵת קִהִילַת הַנִּפְקָדִים
נִקְרָא מִצֹּרֶה בִּשְׁמוֹנִי רִחוּרֵי כְּמִצֹּרֶע
אַחֲרֵי תִקְדֹּשׁ יִתְאַמֵּר בְּהַרֵּי הַחֲקוֹת
בְּמִדְבַּר הַנְּשִׂאוֹת יִתְעַלֶּה הַמְּשִׁלָּה קֶרֶח
הַמְּחֻקֵּק הַמְּבֹלֵק וְכִפְנֵהֶם בְּמִטּוֹת מִסְעוֹ
בְּרִבְרִים אֶתְחַנֵּן עֵקֶב אֶרְאֶה הַשׁוֹפֵט יוֹצֵא
וְכֹא וְאֵצֶב בְּלִכְתִּי לְהַאֲזִין בְּרִכְה :

ת ו ש ל ב ע

שויתי יי לנגרי תמיד כי מימיני כל אמוס

ירעתי כי ידעתי כי כל האנשים הרואים את עושר כבוד ספר
 התורה הזה ואת יקר תפארת גדולתו קצאת סודות תורה
 עליהם לקרבם אל היילאכה לעשות אותה כמדות . לכן לזכות בו
 את הדברים ולבטחור תהיה לי לעדה עדות יי נאמנה על התורה ואל
 הסירה ארית על גבי לבנה במדה ביישקל ובמסורה כי קנה מימי
 הדכום מהשתרע בתקומה . תכרתי את הבאר הזאת באר היסוד :
 וזאת היא דרך הסירה הישרה שיכור לו הסוכר הותיק לא יכור
 ומנהככי כירוש רבינו תס והר מנס ו' ל ולכל סוכרי סכרד :

הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם ער אחי ובני ישראל הלכו
 ביבשה בתוך הים ורבים לדם המרה מימינם ומשמאלם ויושע
 יהיה ביום ההוא את ישראל עוד מצרים וירא ישראל את מצרים
 מת על שפת הים וירא ישראל את היר הגולה אשר עשה יהוה
 במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשרה עבדו

פ

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
 לאבד אשירה ליהוה כי גאה נאה סוף
 ורכבו רכב בים עמי וזכרת ירה ויהי לי עמי וזכרת ירה ויהי לי
 ליסועה זה אלו ואנדרו אלתי
 אבי וארמנותו יהוה איש מלחמה יהוה אשירה ליהוה כי גאה נאה
 שבו מרכבת פרעה והילו ירה בים סוף
 שלשיו טבעו בים סוף תהמה יכסימו ידו במצולת כמו עמי וזכרת ירה ויהי לי
 אבן ימינך יהוה נאדרי כח אלתי
 יהוה חרעין אויב ורכב נאדך חרדום אשירה ליהוה כי גאה נאה
 קמיד השלח חרנך יאמלכו בקט סוף
 אפך נערמן מים נצבו כמו נר עמי וזכרת ירה ויהי לי
 גולים קפאו ההמת בלב ים אלתי
 אויב אורף אשיו אהלך שלל חמלאמו אשירה ליהוה כי גאה נאה
 נפשי ארוך חרמי חורישמו ידו סוף
 כרוחך I

שירת הים

פרוץ ככנו ים	צללו כעופרת במים
איריס	מי כמרה באלם יהור
כמרה נאדר בקרש	נורא חהלת עשרה
פלא	נטיח ימונך חלעמו ארץ
בחסוך עם זו גאלת	נהלת בעוך אל נור
קרשך	שמעו עמים ידנח
אחו ישבי פלשת	או נהלו אלופי
ארום	אילי מואב יאחזמו רעד
כל ישבי כנען	תפל עליהם אימחה
ובחר	בגדל זרועך ידנו כאבן
יעבר עמן יהור	עד יעבר עם זו
קניח	תבאמו ותטעמו כרור נהלתך
לשבתך פעלת יהור	מקדש אדני כוננו
ידך	יהור ימלך לעלם ועד
בא סוס פרעה כרכנו ובפרשיו בים	וישב יהוח עלהם אח מי
הים	וכני ישראל הלכו כיבשה בתוך

פ

ותקח מרים הנביאה אחורא אהרן את החף בידה ותצאן כל הנשים
אחריה בתים ובמחלת ותען להם פרים שירו ליהור כי נאה נאה
סוס ורכנו רמה בים ויסע משה את ישראל מים סוף
ויצאו אל מוכר שור וילכו שלשת ימים במוכר ולא מצאו מים
ויבאו מרתה ולא יכלו לשחת מים כמרה כי מרים הם על בן קרא

וצורת שירת האזינו היא כתובה על הכבר כהלכתה . אך
צריך לדעת כי בין כל שיטה ושיטותיה יש באמצעה
דיוק אחד כצורת הכרשה הכתובה ונמצאת כל שיטה חלוקה לשתיים :
ובשירת הים גם כן בשיטה החלוקה לשתיים יכין באמצעה שיעור
כצורת הכרשה הסתיוה ובשיטה שיש בה שני איורים חולק שיעור
דיוק בין שניהם כאשר כתב יהור "ק בשם הרי" בש בשותבתו הרמותה
ביון רפ"ו והר' עכס ז' ל בהלכות סכר תורה :

ולמען

ולמען לא יחבר כל טוב ראיתי לכתוב ששת השיטות הבאים למעלה
משירת האזינו ולמעט ימונה כאשר יהיו כתובים על כפר התורה
הזה :

נאעידה גם את השמים ואת הארץ כי ידעתי
אחרי מותי כי השחת תשתחון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הועתה
באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה
להכעיסו כמעשה ידיכם וידבר משה באוני כל
קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם

פ

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באוני
העם הוא ורושע בן נון ויכל משה לדבר את כל
הדברים האלה אל כל ישראל ויאמר אלהם שינו
לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיר בכם היום
אשר הצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי
התורה הזאת כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם

ובכן

אבוא אל המלך הקדוש ברוך הוא ואשאל שרו מקדש וימנע
חסעוני עד אשר יערה עלינו רוח מפורס ותרבה הועת :

לבי לחוקקי ישראל צעיר המגיהים והסופרים

אליהו בן לא"א הסופר הכופלג כהריר
מיבאל יהודה ליאון ולה"ה :

ותהי ראשית מלאכתו מלאכת הקדש באמונה כיום א' • אדבעה ימים
לחדש תשרי בשנת וסדר אף חבב עמים כל קרשיו בדרך והם תכו
לרגלך ישא מברכתך לפרט קטן :

העיר ה' את רוח הנביר הנעלה כמ' ר שמואל ברוך רוזא יצ'ן

ולא חסה עינו על כספי ונתנו לקנינה לו מניהים אחר מניהים אשר תקנו את כל מעות[ה] השעיות אשר בקורמים והכל כמתון וכי ישוב גזול שלא ברוך שאר המרפסים שמהירות מלאכתם היא גרמא בנוקי השעיות ולא זו בלכז אלא אחרי הדפסת כל כונטרס וקנטרס שלהו לבית דמדרש ליד הבחורים לחקרו ולדרשו ועל כל טעות שימצאו בו נתן להם שכר קצוב ואחרי כן צוה לתקן ביד נאמנים ובקיאים במלאכה זו כל העוות הנמצא בו הן באותיות הן בטעמים ונקורות והוציא כזה הוצאה רכה מה שלא נשמע ולא היה כמוהו למיום הוסר מלאכת הדפוס וער עתה * זאת ועוד הדכים עמו אגרת טעמי הסעמים אשר חיבר על ידי אחר מבני עליזה נכון וחבב כהר"ר שלמה די אוליווירה נר"ו ושאר חידושים כאשר עיני הקורא החזונה מישרים וזה שמו אשר יקראו **תקון סופרים** הוא נאה לשמו ושמו נאה לו כל זה ראינו **ישמח לבנו** ונבא לגלות און כני עמנו כערוחנו זאת עדות נמונה למען ייקר הספר הזה בעיניהם והנו בו יוספ וליורה נאם החותמים פה אמטורס מתא היום מ"ה למש'מונים שנת עש' **נושע כה' לש"ק** :

יצחק אבואב * משה רפאל די אגילאר *

אנחנו חתומי כטה מורדנים נאכנה כי אחרי אשר נרפמן החמשה חומשי תורה האלה נדרשנו מהנביר **שמואל ברוך רוזא יצ'ן** להגיה לו את החימשים האלה כטוב טעם ודעת כי חפץ להוציא לאור מקרא מנוקה מכל סיג מזוקק שבעתים וקבל עליו שלא יצא כתחת ידו מקרא בלתי כותקן וישב הדבר בעינינו ונהלין חושים ונעשה את המלאכה בעיון גזול וכדירות נפלא בהנהת ספר תורה לארזה טעם ונקורה אשר לא שמנו עינינו עליו לתקן את המעוות (לא כאשר עלה בדעתנו חלילה לנו כרשע) רק על פי ספרים מרוקים ועל פי רר"ק ובקל מכלל יופי ואחרון אחרון חכים כעל ספר שתי ידות אשר און וחקר וברק עד מקום שיר החריצות סגעת והנביר הנזכר הוסיף אנשים יורעים לגרור ולכתוב באימון ידים פון יכולע למלאכה ויעשו ככל אשר הוראו לא נעשה כן לכל מלאכות אשר יצאו מתחת יד הדפוס ער היו' הנה כראי לסמוך עליו להנהת ספר תורה ולכן כל איש אשר נרבה רוחו אותו ימהר יחיש לקנותו ויהנהג בו מידי יום כיומו ומרי שבת בשבתו ויאמנו דבריו ועל'ה' תבא ברכת טוב :

יוסף די פארו * עמנואל אבן עתר *

יהושערה סילוה * שמואל פינטו *

אברהם שניאור קורונא * אליהו די ליאון *

סדר

פרשיות והפטרות

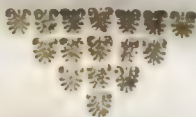
כל השנה

וכימני פרשיות והפטרות המועדים מצוינים כהלכה

עם לוח מסופו מורה מקום כושכם באשר יחנו וביאשר ישינו

הכל כתוקן כראוי על כל אשר יצא לאור

הדפוס עד היום :

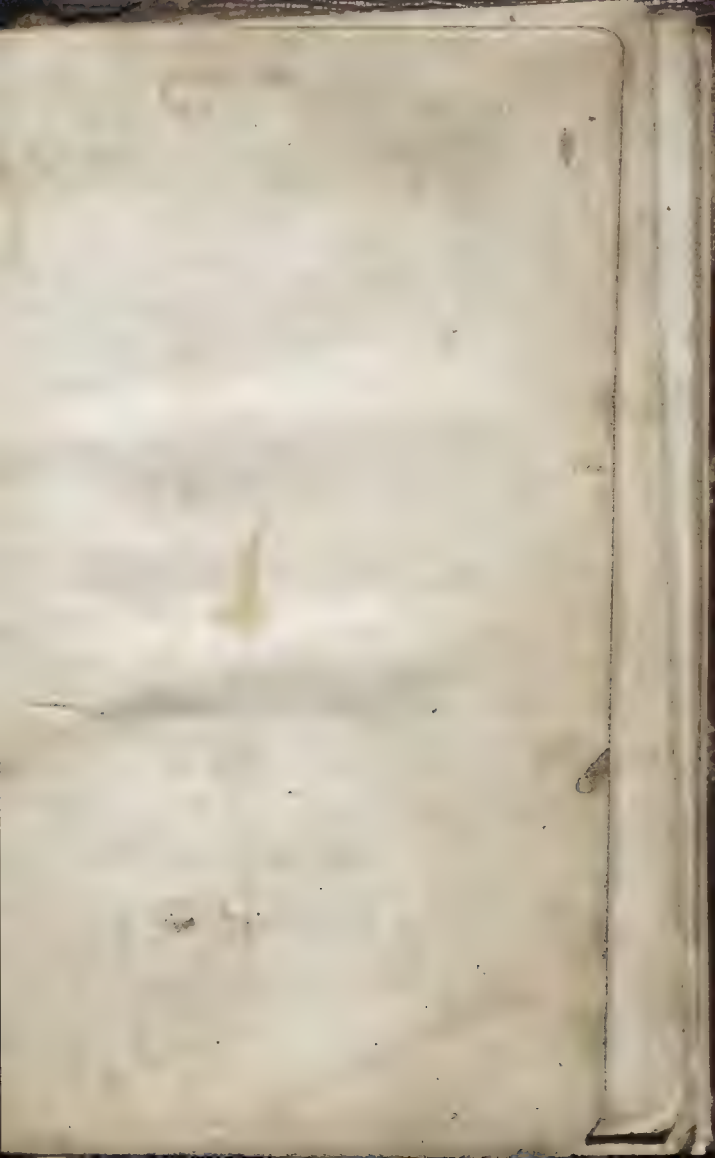
QUINQUE LIBRI MOSIS

Magno labore, & industria,
accuratissime correcti præ om-
nibus qui hucusque thypis
fuere mandati.

Ex officina David de Castro Tartaz.

AMSTELODAMI.

Anno a mundo Creato, 5426.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת
 P. I. הארץ: והארץ היתה תהו ובהו ורוח
 על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני
 המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור:
 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל
 אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים
 לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי
 בקר יום אחד: פ

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי
 סביל בין מים למים: ויעש אלהים את
 הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע
 ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: ויקרא
 אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר
 יום שני: פ

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים
 אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן:
 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים

קרא

1 2

א ב

ספר בראשית

קרא ימים וירא אלהים כי טוב: ויאמר
אלהים תרשא הארץ דשא עשב מזרע זר
עין פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו ע
הארץ ויהי כן: ותוצא הארץ דשא עש
מזרע זרע למינהו ועין עשה פרי אשר זר
בו למינהו וירא אלהים כי טוב: ויהי ע
ויהי בקר יום שלישי: פ

ויאמר אלהים יהי מאורת ברקיע השמי
להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאת
ולמועדים ול ימים ושנים: והיו למאור
ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי
ועש אלהים את שני המארות הגדלים א
המאור הגדל לממשלת היום ואת המ
הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכב
ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר
הארץ: ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל
האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב: ו
ערב ויהי בקר יום רביעי: פ

ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה
ועו

וַעֲוֹף יְעוֹפֹף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי דְקֵיעַ הַשָּׁמַיִם׃
 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתְּנִינִם הַגְּדֹלִים וְאֶת
 כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמִשֶׁת אֲשֶׁר עָרְצוּ הַמַּיִם
 לַמִּינֵהֶם וְאֶת כָּל־עוֹף כָּנָף לַמִּינֵהוּ וַיִּרְא
 אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר
 פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיָּמִים וְהָעוֹף
 עַרְב בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
 חַמִּישִׁי׃ פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לַמִּינֵה
 בַּהֶמָּה וְהַרְמִשׁ וְחִית־אֶרֶץ לַמִּינֵה וַיְהִי־כֵן׃
 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חֵית הָאָרֶץ לַמִּינֵה וְאֶת־
 הַבְּהֵמָה לַמִּינֵה וְאֶת כָּל־הַרְמִשׁ הַמֵּדֵמָה
 לַמִּינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיְרֹדוּ בְּרִגְתֵּי
 הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ
 וּבְכָל־הַרְמִשׁ הַרְמִשׁ עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא
 אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
 בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ וַיְבָרֶךְ
 אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ

ומלאו

I 3

א* ג

ספר בראשית

ומלאו את הארץ ובכשה ורדו בדגת הַיָּם
 ובעוף השמים ובכל חיה הרמשה על
 הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם
 כל עשבי זרע זרע אשר על פני כל הארץ
 ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם
 יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף
 השמים ולכל רומש על הארץ אשר
 נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי
 כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה
 טו מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: פ
 ב ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויברך
 אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עש
 וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר
 עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקר
 אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
 אלהים לעשות: פ

אלה תולדות השמים והארץ כי בראם ביום
 שני ה' ועירא
 עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: וכלו ש
 השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה
 טרם

בראשית

ד

טרם יצמח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־
 הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְאֵד
 עָלָה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי
 הָאֲדָמָה׃ וַיֵּצֵר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עֹפֶר
 מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי
 הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גֶּן־
 בְּעֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשַׁם שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃
 וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ
 נָחֵם לַמֶּרְאֶה וטוֹב לַמֶּאֱכֹל וַעֲיֵן הַחַיִּים
 בְּתוֹךְ הַגֶּן וַעֲיֵן הַדַּעַת טוֹב ורַע׃ וְנָהָר יֵצֵא
 מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה
 לְאַרְבַּעַת רְאשִׁים׃ שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא
 הַסֹּבֵב אֶת־כָּל־אֶרֶץ הַחוּלָה אֲשֶׁר־שָׁם
 הַזָּהָב׃ וְזֶה־בְּהָאָרֶץ הַהוּא טוֹב שֵׁם הַבְּרִלָה
 וְאֵבֶן הַשֹּׁהַם׃ וְשֵׁם־הַנָּהָר הַשְּׁנַי גִּיחוֹן הוּא
 הַסֹּבֵב אֶת־כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ וְשֵׁם־הַנָּהָר
 הַשְּׁלִישִׁי חִדְקֵל הוּא הַהֹלֵךְ קִדְמַת אֲשׁוּר
 וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פָּרָת׃ וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים
 אֶת־הָאָדָם וַיַּנְחֵהוּ בֶּגֶן־עֵדֶן לַעֲבֹדָה
 וּלְשִׁמְרָה

ולשמרה

4

א ד

ספר בראשית

וּלְשִׁמְרָהּ: וַיֵּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר
 מִכָּל עֵץ הָגֵן אֲכַל תֹּאכַל: וּמִעֵץ הָדָעַת טוֹר
 ורַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ
 מוֹת תָּמוּת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹ
 הָיִיתָ הָאָדָם לִבְדּוֹ אֶעֱשֶׂה לּוֹ עֹזר כְּנֶגְדּוֹ
 וַיֵּצֵר יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאָדָמָה כֹּל־חַי
 הַטֶּהוֹרָה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם
 לִרְאוֹת מֵהֵי קְרָאֵלּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָא
 הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ: וַיִּקְרָא הָאָדָם
 שְׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל־
 חַיַּת הַטֶּהוֹרָה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֹזר כְּנֶגְדּוֹ: וַיִּפֹּן
 יְהוָה אֱלֹהִים יִתְרַדְּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּשֶׁן וַיִּקַּח
 אֶחָת מִצִּלְעֹתָיו וַיִּסְגֵּר בֶּשֶׂר תַּחַתְּנָה: וַיִּבֶן
 יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֶּלַע אֲשֶׁר־לָקַח מִצִּלְעוֹ
 הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבֵאָהּ אֶל־הָאָדָם: וַיֹּאמֶר
 הָאָדָם זֹאת הִפַּעַם עֲצָם כַּעֲצָמִי וְבָשָׂר כַּבָּשָׂר
 לִּזְנוֹת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת
 עַל־כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק
 בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד: * וַיְהִי שְׁנֵיתָ
 עָרוֹמִים

ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש
 היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה
 אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר
 אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר
 האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל
 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים
 לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון
 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון
 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו
 עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע
 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי
 תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל
 ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה
 ויאכלו ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי
 עירמם הם ויתפרו עלה תאננה ויעשו להם
 חגרת וישמעו את קול יהוה אלהים
 מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם
 ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן
 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו

ספר בראשית

אִיכָה׃ וַיֹּאמֶר אֶת־קִלְקִלִּי שְׁמַעְתִּי בִּנְיָ וַאֲדֹרָא
כִּי־עִירָם אֲנִכִּי וַאֲחִיקָא׃ וַיֹּאמֶר מִי הַגִּיד לְךָ
כִּי עִירָם אָתָּה הַמֶּן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
לִבְלֹתִי אֲכָל־מִמֶּנּוּ אֲכַלְתָּ׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתַתָּה לִּי מִן־
הָעֵץ וָאֲכָל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה
מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִנֵּחֵנִי
הַשִּׂיֵּאֲנִי וָאֲכָל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־
הַנָּחֶשׁ כִּי עָשִׂית זֹאת אֲרוּרָה אַתָּה מִכָּל־
הַבְּהֵמָה וּמִכָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־גִּחְוֹנְךָ תֵּלֵךְ
וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וַאֲיִכָּה אִשָּׁה
בִּינָהּ וּבִין הָאִשָּׁה וּבִין זָרַעָהּ וּבִין זָרַעָהּ הִוא
יִשׁוּפְכָהּ רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפֶנּוּ עֵקֶב׃ ס

אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הָרְבָּה אֲרֻבָּךְ
עֲצֻמוֹנְךָ וְהִרְנָהּ בְּעֵצָהּ תֵּלֵדִי בָנִים וְאֶל־
אִישֶׁךָ תִּשְׁקָתֶךָ וְהִוא יִמְשַׁלְּכֶךָ׃

ס
וּלְאָדָם אָמַר כִּי שְׁמַעְתָּ
לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאָדָמָה
בְּעִבּוּרָהּ

בַּעֲבוּרְךָ בַּעֲצָבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ :
 וְקוֹץ וְדַרְדָּר תַּצְמִיחַ לְךָ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב
 הַשָּׂדֶה : בּוֹעֵת אַפֶּיךָ תֹאכַל לֶחֶם עֵר
 שׁוֹבֵךְ אֶל־הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לִקְחַתָּ כִּי־
 עָפַר אֶתָּה וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב : וַיִּקְרָא הָאָדָם
 שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הוּא הִיְתָה אִם כָּל־חַי :
 וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת
 עוֹר וְיִלְבָּשֵׁם :

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד רִמִּיעַ
 מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ
 וְלָקַח גַּם מִעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעֹלָם :
 וַיִּשְׁלַח הוּא יְהוָה אֱלֹהִים מִן־עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם : וַיַּגִּד שְׂאת הָאָדָם
 וַיֵּשֶׁב מִקֶּדֶם לְגַן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרִבִּים וְאֵת
 לֶהֱטֹחַ הַחֹרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ
 הַחַיִּים : וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה רַ
 אִשְׁתּוֹ וַתְּרַהֵר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי
 אִישׁ אֶת־יְהוָה : וַתִּכָּף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־
 הָבֶל וַיְהִי־הֵבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד
 הָאֲדָמָה :

ספר בראשית

אָדָמָה: וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפֶּתַח
הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה: וְהָבֵל הֵבִיא גַם הוּא
מִבְכּוֹרוֹת צֹאנוֹ וּמַחְלָבָהוּ וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל הָבֵל
וְאֶל מִנְחָתוֹ: וְאֶל קַיִן וְאֶל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה
וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָנָיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וּלְמָּה נִפְּלוּ פָנֶיךָ: הֲלוֹא
אִם תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּרֶז
חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִּשּׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל
בּוֹ: וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל הָבֵל אָחִיו וַיְהִי בֵּהֱיוֹתָ
בִּשְׂדֵה וַיִּקֶּם קַיִן אֶל הָבֵל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל קַיִן אֵי הָבֵל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא
יָדַעְתִּי הֵשָׁמַר אָחִי אָנֹכִי: וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָ
קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן הָאֲדָמָה:
וְעַתָּה אָרוּר אַתָּה מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה
אֶת פִּיהָ לִקְחַת אֶת דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדְךָ: כִּי
תַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה לֹא תִסַּף תֵּת כֹּחָהּ לָךְ
נָע וְנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל יְהוָה
גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא: הֵן גֵּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל
פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנֶיךָ אֶסְתַּר וְהָיִיתִי נָע וְנָד
בָּאָרֶץ

בְּאֶרֶץ וְהָיָה כָּל־מִצְאֵי הָרְגָנִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ
 יְהוָה לִבְנֵי כָּל־הָרֶגֶקֶן שִׁבְעַתִּים יָקֵם וַיִּשָּׁם
 יְהוָה לְקֵץ אֹרֶת לִבְלֹתִי הַכּוֹרֶת אֹתוֹ כָּל־
 מִצְאוֹ׃ וַיֵּצֵא קֵץ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־
 צוּר קְדַמַּת־עֵדֶן׃ וַיַּדַּע קֵץ אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר
 וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוּךְ וַיְהִי בְנָה עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם
 הָעֵיר כֶּשֶׁם בְּנֵי חֲנוּךְ׃ וַיֹּלֶד לְחֲנוּךְ אֶת־
 עֵירָר וְעֵירָר יָלַד אֶת־מַחֲוִיאל וּמַחֲוִיאל יָלַד
 אֶת־מֶתוֹשָׁאֵל וּמֶתוֹשָׁאֵל יָלַד אֶת־לֶמֶךְ *׃

וַיִּקַּח לוֹ לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאֶחָת עֵדָה חמישי
 וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה׃ וַתֵּלֶד עֵדָה אֶת־יֹבֵל
 הוּא הָיָה אָבִי יֵשֶׁב אָהֵל וּמִקְנֶה׃ וְשֵׁם
 אָחִיו יֹבֵל הוּא הָיָה אָבִי כָּל־תֶּפֶשׁ כְּנֹזֶר
 וְעֹגֵב׃ וַצִּלָּה גַם־הָיָה יֹלֶדָה אֶת־תּוֹבֵל קֵץ
 לִטֵּשׁ כָּל־חֶרֶשׁ נְחָשֶׁת וּבְרוֹז וְאַחֹת תּוֹבֵל־
 קֵץ נַעֲמָה׃ וַיֹּאמֶר לֶמֶךְ לְנָשָׁיו עֵדָה וַצִּלָּה
 שָׁמַעַן קוֹלִי נָשִׁי לֶמֶךְ הָאֲזֹנָה אִמְרָתִי כִּי אִישׁ
 הָרְגָתִי לִפְצָעִי וַיֹּלֶד לְחִבְרָתִי׃ כִּי שִׁבְעַתִּים
 יָקֵם קֵץ וּלְמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה׃ וַיַּדַּע אָדָם

ספר בראשית

עוד את־אֲשֶׁתוֹ וְהִילֵךְ בֵּן וּתְקַרְאָה אֶת־
שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת־לִי אֱלֹהִים זָרַע אַחֲרֵי תַחֲרֹחַ
הַכֵּל כִּי הָרְגוּ קַיִן וְלִשְׁרַת גַּם־הוּא יֵלֵךְ
בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֲנֹשׁ אֵינוֹ הוֹחֵל
ה לִקְרֹא בְשֵׁם יְהוָה: ס

סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם
בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ: זָכָר וּנְקֵבָה
בָּרָאם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָם אֶת־
בְּיוֹם הַבְּרָאָה: וַיְהִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָר
שָׁנָה וַיּוֹלֵד בְּדַמּוֹתָיו כְּצֶלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
שֵׁת: וַיְהִיו יְמֵי־אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֵין
שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת
וַיְהִיו כָּל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר־חַי תִּשְׁעַת מֵאוֹת
שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמָת: ס

וַיְהִי־שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאֹת שָׁנִים
וַיּוֹלֵד אֶת־אֲנֹשׁ: וַיְהִי־שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־אֲנֹשׁ שִׁבְעַת שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנִים
וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִיו כָּל־יְמֵי־שֵׁת
שְׁתֵּים עָשָׂר שָׁנָה וּרְבַע מֵאוֹת שָׁנִים
וַיָּמָת

וימת: ס ויחי אנוש תשעים שנה
 ויולד את קינן: ויחי אנוש אחרי הולידו
 את קינן חמש עשרה שנה ושמונה מאות
 שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי אנוש
 חמש שנים ותשע מאות שנה וימת:

ס ויחי קינן שבעים שנה ויולד את
 מהללאל: ויחי קינן אחרי הולידו את
 מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות
 שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי קינן
 עשר שנים ותשע מאות שנה וימת:

ס ויחי מהללאל חמש שנים וששים
 שנה ויולד את ירד: ויחי מהללאל אחרי
 הולידו את ירד שלשים שנה ושמונה מאות
 שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי
 מהללאל חמשים שנה ושמונה מאות
 שנה וימת: ס ויחי ירד שנים

וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך:
 ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמונה
 מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי

ספר בראשית

יָרַד שְׁתֵּים וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמָת: ׀ וַיְחִי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וְשָׁשִׁים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מֶתוֹשֶׁלַח: וַיְתַּהַלֵּךְ חֲנוּךְ
אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מֶתוֹשֶׁלַח
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְחִי
כָּל־יְמֵי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ
מֵאוֹת שָׁנָה: וַיְתַּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים
שְׁבַע־וָאֵיָּנֹס כִּי־לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים: ׀ וַיָּמָת
מֶתוֹשֶׁלַח שֶׁבַע וְשָׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאוֹת
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־לֶמֶךְ: וַיְחִי מֶתוֹשֶׁלַח אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת־לֶמֶךְ שְׁתֵּים וְשָׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁנַיִם
מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי כָּל־יְמֵי
מֶתוֹשֶׁלַח תְּשַׁע וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת
שָׁנָה וַיָּמָת: ׀ וַיְחִי לֶמֶךְ שְׁתֵּים
וְשָׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בֶּן: וַיִּקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יַנְחֵמֵנוּ מִמַּעַשְׁ
וּמִעֲצָבוֹן יִדְּיֵנוּ מִן־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָרָרָהּ יְהוָה
וַיְחִי לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חֲמֵשׁ
וּתְשַׁע־עֶשְׂרִים שָׁנָה וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
וּבָנוֹת

דקורא ישעים
הגריש קורם
התרגא

זבנות: ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה
 ושבע מאות שנה וימת: ס ויהי
 נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם
 את חס ואת יפת: * ויהי כי החל האדם
 לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם: ויראו
 בני האלהים את בנות האדם כי טבת
 הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו:
 ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם
 בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים
 שנה: הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם
 אחר־כן אשר יבאו בני האלהים אל־
 בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר
 מעולם אנשי השם: פ

וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל־
 יצר מחשבת לבו רק רע כל היום: וינחם
 יהוה כי עשה את האדם בארץ וירעצב
 אל לבו: ויאמר יהוה אכחה את האדם
 אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם
 עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי
 נחמתי

ספר בראשית

נְהַמְתִּי כִּי עָשִׂיתֶם: וְנָח מֵצָאֲחֹן בְּעֵינֵי יְהוָה

פ פ פ

P.2, אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה
 בְּדֹרֹתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְהַלָּךְ־נֹחַ: וַיּוֹלֵד
 נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שָׁם אֶת־חָם וְאֶת־יֶפֶת
 וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֹא
 הָאָרֶץ חָמָס: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה
 נִשְׁחָתָה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־הָדָר
 עַל־הָאָרֶץ: ס וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לִנְי
 קִן כָּל־בָּשָׂר בָּאֶל־פָּנַי כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס
 מִפְּנֵיהֶם וְהִנֵּנִי מַשְׁחִיתָם אֶת־הָאָרֶץ: עֲשֹׂה
 לְךָ תֵּבֶת עֲצֵי־גִפְרִית קָנִים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה
 וּכְפַרְתָּ אֹתָהּ מִבֵּית וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר: וְזָר
 אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ
 הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה
 קוֹמָתָהּ: צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל־אֹמֶר
 תְּכַלְנָה מִלְמַעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצֹהַר
 תִּשִּׁים תְּחִתָּיִם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה
 וְאֲנִי

וַאֲנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת־הַמָּבּוּל מִיַּם עַל־הָאָרֶץ
 לַשַּׁחַת כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת
 הַשָּׁמַיִם כָּל־אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ יָגוּעַ׃ וַהֲקִמֹתִי
 אֶת־בְּרִיתִי אִתָּךְ וּבֵאתִי אֶל־הַתֵּבָה אִתָּךְ
 וּבְנִיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּנְשֵׁי־בְנֶיךָ אִתָּךְ׃ וּמִכָּל־הַחַי
 מִכָּל־בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכָּל־תֵּבָה תָּבִיא אֶל־הַתֵּבָה
 לְהַחְיֶיהָ׃ אִתָּךְ זָכָר וּנְקֵבָה יִהְיוּ׃ מִהָעוֹף
 לַמִּינֵהוּ וּמִן־הַבְּהֵמָה לַמִּינֵהּ מִכָּל־רֶמֶשׂ
 הָאָרֶמֶת לַמִּינֵהוּ שְׁנַיִם מִכָּל־יָבֹאוּ אֵלֶיךָ
 לַחַיּוֹת׃ וְאַתָּה קַח־לְךָ מִכָּל־מֵאֵכֶל אֲשֶׁר
 יֵאָכֵל וְאַסַּפְתָּ אֵלֶיךָ וּרְחִיצָה לְךָ וּלְהֵם
 לֶאֱכֹלָה׃ וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ
 אֱלֹהִים בְּכָל־עֲשֹׂה׃ * וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בָּא־
 אִתָּהּ וּכְל־בֵּיתְךָ אֶל־הַתֵּבָה כִּי־אִתָּךְ רֵאִיתִי שְׁנֵי
 צִדִּיקִים לִפְנֵי בְּרֹר הָזֶה׃ מִכָּל־הַבְּהֵמָה
 הַטְּהוֹרָה תִּקַּח־לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה אִישׁ
 וְאִשְׁתּוֹ וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהוֹרָה הִוא
 שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ׃ גַּם מִהָעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה
 שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה לַחַיּוֹת זָרַע עַל־פְּנֵי־כָל־
 הָאָרֶץ

ספר בראשית

הָאָרֶץ: כִּי לַיָּמִים עוֹד שְׁבַעָה אֲנֹכִי מֵמַטְוֶה
עַל־הָאָרֶץ אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה
וּמַחֲיִיתִי אֶת־כָּל־הַיְּקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מִי
פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיַּעַשׂ נֹחַ כֹּכַל אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה: וְנֹחַ בֶּן־שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמֵּבּוֹל
הָיָה מַיִם עַל־הָאָרֶץ: וַיָּבֹאוּ נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ
וְנִשְׁי־בָנָיו אִתּוֹ אֶל־הַתֵּבָה מִפְּנֵי מִי הַמִּבּוֹל
מִן־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
אֵינָנָה טְהוֹרָה וּמִן־הָעוֹף וּכְלֵי אֲשֶׁר־רָמַשׁ עַל
הָאֲדָמָה: שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֵלֶיךָ אֶל־הַתֵּבָה
זָכָר וּנְקֵבָה כֹּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ
וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמִי הַמִּבּוֹל הָיוּ עַל
הָאָרֶץ: בַּשָּׁנָה שֵׁשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה לַחַיֵּינוּ
בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בִשְׁבַעָה־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּיֹם
הַזֶּה גִבְקָעוּ כָל־מַעֲיָנוֹת תְּהוֹם רַבָּה וְאַרְבַּע
הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ: וַיְהִי רֶגֶשׁ עַל־הָאָרֶץ
אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה: בַּעֲצָם הַיּוֹם
הַזֶּה בָּאוּ נֹחַ וְשֵׁם־זָחַם וַיִּפֹּת בְּנֵי־נֹחַ וְאִשְׁתּוֹ
וְשִׁלֶּשֶׁת נִשְׁי־בָנָיו אִתָּם אֶל־הַתֵּבָה: הַמֹּד
וְכָל

בל-החיה למינה וכל-הבהמה למינה וכל-
 הרמש הרמש על-הארץ למינהו וכל-העוף
 למינהו כל צפור כל כנף: ויבאו אל-נח אל-
 התבה שנים שנים מכל-הבשר אשר-בו רוח
 חיים: והבאים זכר ונקבה מכל-בשר באו
 באשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בערו: *
 וירי המבול ארבעים יום על-הארץ וירבו שלישי
 המים וישאו את-התבה ותרם מעל הארץ:
 ויגברו המים וירבו מאד על-הארץ ותלף
 התבה על-פני המים: והמים גברו מאד
 מאד על-הארץ ויכסו כל-ההרים הגבהים
 אשר-תחת כל-השמים: חמש עשרה אמה
 מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: ויגונו
 כל-בשר הרמש על-הארץ בעוף ובבהמה
 ובחיה ובכל-השרץ השרץ על-הארץ וכל
 האדם: כל אשר נשמת-רוח חיים באפיו
 מכל אשר בחרבה מתו: וימח את-כל
 היקום אשר על-פני האדמה מאדם עד-
 בהמה עד-רמש עד-עוף השמים וימחו מן-
 הארץ

ספר בראשית

הָאָרֶץ וַיִּשְׁאָר אֲדָמָה וְאֶשֶׁר אֱתוֹ בְּתִבָּה
וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמֵאָה יוֹם
ח* וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֶחַ וְאֶת כָּל הַחַיָּה וְאֶת
כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֱתוֹ בְּתִבָּה וַיַּעַם
אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם וַיִּסְכּוּ
מַעֲיֵנֹת תְּהוֹם וַאֲרֶבֶת הַשָּׁמַיִם וַיִּכְלֵא הַגֶּשֶׁם
מִן־הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הַלֵּל
וַיָּשׁוּב וַיַּחֲסְרוּ הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמֵאָה
יוֹם וַתֵּנַח הַתִּבָּה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בִּשְׁבַע
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הָרֵי אֲרָרָט וְהַמַּיִם הַ
הַלֹּךְ וַחֲסוֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בַעֲשֵׂי
בָּאָחֵר לַחֹדֶשׁ נִרְאָה וְרָאִי הַהָרִים וַיְהִי מִקֵּץ
אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חֲלוֹן הַתִּבָּה
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁלַח אֶת־הָעֶרֶב וַיֵּצֵא יִצְחָק
וַיָּשׁוּב עַד־יָבֶשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח
אֶת־הַיּוֹנָה מֵאֵתוֹ לִרְאוֹת הַקְּלוּ הַמַּיִם מֵעַל
פְּנֵי הָאֲדָמָה וְלֹא־מָצָא הַיּוֹנָה מְנוּחָה
לְבָקָר וְלַחֲמֹשׁ אֱלֹי אֶל־הַתִּבָּה כִּי מִיַּם
עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּקְחָהּ וַיָּבֵא
אֹתָהּ

אתה אליו אל־התבה: ויחל עוד שבעת
מים אחרים ויסף שלח את־היונה מן־
התבה: ותבא אליו היונה לעת ערב והנה
עלה־זית טרף בפיה וידע נח כי־קלו המים
מעל הארץ: ויחל עוד שבעת ימים אחרים
ישלח את־היונה ולא־יספה שוב אליו עוד:
והי באחת ושש־מאות שנה בראשון באחר
לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את־
מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה:
בחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש

בשה הארץ: וידבר אל־הים רביעי

ס

אל־נח לאמר: צא מן־התבה אתה ואשתך
בניך ונשי־בניך אתך: כל־החיה אשר־
באתך מכל־בשר בעוף ובבהמה ובכל־

הרמש הרמש על־הארץ הוצא אתך ושרצו

היוצא ק

הארץ ופרו ורבו על־הארץ: ויצא־נח
בניו ואשתו ונשי־בניו אתו: כל־החיה כל־
הרמש וכל־העוף כל־רמש על־הארץ
למשפחתיהם יצאו מן־התבה: ויבן נח

מזבח

ספר בראשית

מִזֶּבֶחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכָּלִי הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה
וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר וַיַּעַל עֲלֵהָ בְּמוֹזֶבֶחַ
וַיִּרַח יְהוָה אֶת־רִיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל
לְבֹנוֹ לֹא־אֶסֶף לְקַלֵּל עוֹד אֶת־הָאָרֶץ כִּי־עָשָׂה
הָאָדָם כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רָע מִנַּעֲרֻוֹ וְ
אֶסֶף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת־כָּל־חַי כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
עַד כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ וְרָעוּקְצִיר וְקָרוֹחַ וְחָס וְ
וְחֶרֶף וְיוֹס וְלִילָה לֹא יִשְׁכְּתוּ וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים
אֶת־נֹחַ וְאֶת־בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ
וּמִלֵּאוּ אֶת־הָאָרֶץ וּמִורֵאכֶם וַחֲתֻכֶּם וְ
עַל כָּל־חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
בְּכָל־אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ הָאָרֶץ וּבְכָל־דָּג הַיָּם
בִּידְכֶם נִתְּנוּ כָּל־רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא אֲחִי לָכֶם
יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ כִּי־רָק עָשָׂב נָתַתִּי לָכֶם אֹכֶל
כָּל־אֶךְ־בֶּשֶׂר בְּנֶפֶשׁ שׁוֹרָמוֹ לֹא־תֹאכְלוּ וְ
אֶת־דַּמְכֶם לְנֶפֶשׁ־חַיִּיכֶם אֲדַרְשׁ מִיֵּד כָּל־חַי
אֲדַרְשְׁנוּ וּמִיֵּד הָאָדָם מִיֵּד אִישׁ אֲחִיו אָדָם
אֶת־נֶפֶשׁ הָאָדָם שֶׁפָּךְ דָּם הָאָדָם בָּאָרֶץ
דָּמוֹ יִשְׁפָּךְ כִּי בִצְלָם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם

אדם ; ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו
 ויאמר אלהים אל נח ואלי חמשי
 ואתו לאמר : ואני הנני מקים את בריתי
 תכם ואת זרעכם אחריכם : ואת כל
 ש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה
 כל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה
 כל חית הארץ : והקמתי את בריתי
 תכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול
 איהיה עוד מבול לשחת הארץ :
 אמר אלהים זאת אות הברית אשר אני
 עני ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר
 תכם לדורת עולם : את קשתו נתתי
 ענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ :
 ויהי בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת
 ענן : וזכרתי את בריתי אשר ביני
 וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא
 יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר :
 ויתה הקשת בענן וראיתה לזכר ברית
 לי בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל
 בשר

ספר בראשית

בשר אשר על הארץ : ויאמר אלהים
נח זאת אות הברית אשר הקמתי בי
כל בשר אשר על הארץ : פ
ויהיו בני נח היצאים מן התבה שש
ויפת והם הוא אבי כנען : שלשה אלה
נח ומיללה נפצה כל הארץ : ויחל נח
האדמה ויטע כרם : וישת כן היין וי
ויחגל בתוך אהלה : וירא חם אבי כנען
ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ : ויגד
ויפת את השכלה וישמו על שבם
וילכו אחר ניר ויבכו את ערות אביהם
ופניהם אחר ניר וערות אביהם לא
ויקין נח כי ידע את אשר עשה לו
הקטן : ויאמר ארור כנען עבד עבדי
לאהיו : ויאמר ברוך יהוה אלהי שם
כנען עבד למו : יפת אלהים ליפרת ו
באהלי שם ויהי כנען עבד למו : ויהי
אחר המבול שלש מאות שנה וחמ
שנה : ויהי כל ימי נח תשע מאות

והמ

אלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו
 הם בנים אחר המבול: בני יפת גמר ומגוג
 ירי ויון ותבל ומשך ותרס: ובני גמר
 שכנז וריפר ותגרמה: ובני יון אלישה
 גרשיש כתים ורדנים: מאלה נפרדו אי
 נונים בארצותם איש ללשנו למשפחתם
 ויהם: ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען:
 בני כוש סבא וחילא וסבתה ורעמה
 וכתכא ובני רעמה שבא ודרן: וכוש ילד
 תנמרד הוא החל להיורג גבר בארץ:
 יאחיה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר
 ימרד גבור ציד לפני יהוה: ותהי ראשית
 מלכתו בכר וארץ ואכר וכלנה בארץ
 יער: מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את
 ניוה ואת רחבת עיר ואת כלח: ואת דסן
 ונינה ובין כלח הוא העיר הגדלה:
 צרים ילד ארת לודים ואת ענמים ואת
 זבים ואת נפתחים: ואת פתרסים ואת

ספר בראשית

בְּסֵלֶהִים אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְעַמֵּי
כְּפֹתִים: ס וְכִנְעֵן יֵלֵךְ אֶת־עֵל
בְּכֹרֹוֹ וְאֶת־חֵת: וְאֶת־הַיְבוּסִי וְאֶת־הָאֵנִי
וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁי: וְאֶת־הַחִוִּי וְאֶת־הָעֵרֶקִי וְאֶת־
הַסִּינִי: וְאֶת־הָאֲרֹדִי וְאֶת־הַצִּמְרִי וְאֶת־
הַחֲמִתִּי וְאַחֵר נִפְצוּ מִשְׁפָּחוֹת הַכְּנַעֲנִי וְיָמְ
גְּבוּל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידֹן בְּאֶבֶךָ גִּרְרָה עַד־
בְּאֶבְרָהָם כְּדָמָה וְעָמְרָה וְאַדְמָה וְצִבְיָה וְיִשְׁכָּן
לְשֵׁעַ: אֱלֹהֵי בְנֵיהֶם לְמִשְׁפָּחָתָם לְלִשְׁנָה
בְּאַרְצֵתָם בְּגֹוֵיהֶם: ס וְלִשְׁנָה
גַּם־הוּא אֲבִי כָל־בְּנֵי־עֵבֶר אַחִי־יִפְתָּה הַגֵּבִי
בְּנֵי־שָׁם עֵילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלוּד וְאַרְ
וְבְנֵי אֲרָם עֵוִן וְחוּל וְגִתִּי וְיֹמֵם: וְאַרְפַּכְשָׁד
יָלַד אֶת־שֵׁלַח וְשֵׁלַח יָלַד אֶת־עֵבֶר: וְלִישְׁנָה
יָלַד שְׁנֵי בָנִים שָׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי־נִגְזַר
נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשָׁם אַחִיו־קַטָן: וַיִּקְטֹּל
אֶת־אֶלְמוֹדָד וְאֶת־שֵׁלֵף וְאֶת־חֲצִירָה
וְאֶת־יֶרֶחַ: וְאֶת־הַדּוּרִס וְאֶת־אוּרִל וְאֶת־
הַקֶּלְהָ: וְאֶת־עֹבֵל וְאֶת־אֲבִימָאֵל וְאֶת־
שֵׁן

וצביוס ק

זאת אופר וארת חוילה ואת יובב
 לאלה בני קטן : ויהי מושבם ממשא
 אכה ספרה הר הקדם : אלה בני שם
 משפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם :
 לה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם
 מאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול :

פ

הי כל הארץ שפה אחת ודברים אחרים : וא
 הי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שביעי
 ונערו וישבו שם : ויאמרו איש אל רעהו
 הבה נל בנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי
 הם הלבנה לאבן והחמר יהיה להם
 חמר : ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל
 ראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוז על
 נ כל הארץ : וירד יהוה לראות את העיר
 את המגדל אשר בנו בני האדם : ויאמר
 יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה
 וחלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל
 אשר יזמו לעשות : הבה נרדה ונבלה שם

ב 1 2 3 שפתם

ספר בראשית

שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו
 ויפין יהוה אתם משם על פני כל ר
 ויחדלו לבנות העיר : על כן קרא שמה
 כי שם כלל יהוה שפת כל הארץ ו
 הפיצם יהוה על פני כל הארץ : פ
 אלה תולדות שם שם בן מאת שנה
 את ארפכשד שנהים אחר הכבול :
 שם אחרי הולדו את ארפכשד חמש
 שנה ויולד בנים ובנות : ס וארפ
 חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח
 ארפכשד אחרי הולדו את שלח
 שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים וב
 ס ושלח חי שלשים שנה ויולד
 עבר : ויחי שלח אחרי הולדו את
 שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד
 ובנות : ס ויחי עבר ארבע ו
 שנה ויולד את פלג : ויחי עבר אחרי
 את פלג שלשים שנה וארבע מאות
 ויולד בנים ובנות : ס ויחי
 של

ושלשים שנה ויולד את דָּעוּ: ויחי פֶּלֶג אַחֲרֵי
 הוֹלִידוֹ אֶת דָּעוּ תִּשְׁעַ שְׁנִים וּמֵאֵתִים שָׁנָה
 ויולד בָּנִים וּבָנוֹת: ס ויחי רֵעִי שְׁתֵּים
 ושלשים שנה ויולד אֶת שָׂרוּג: ויחי רֵעִי
 אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שָׂרוּג שְׁבַע שְׁנִים וּמֵאֵתִים
 שָׁנָה ויולד בָּנִים וּבָנוֹת: ס ויחי שָׂרוּג
 שְׁלֹשִׁים שָׁנָה ויולד אֶת נַחֲוֹר: ויחי שָׂרוּג
 אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת נַחֲוֹר מֵאֵתִים שָׁנָה ויולד
 בָּנִים וּבָנוֹת: ס ויחי נַחֲוֹר תִּשְׁעֵוָע שָׁנִים
 שָׁנָה ויולד אֶת תֶּרַח: ויחי נַחֲוֹר אַחֲרֵי
 הוֹלִידוֹ אֶת תֶּרַח תִּשְׁעֵעָשָׂרָה שָׁנָה וּמֵאֵת
 שָׁנָה ויולד בָּנִים וּבָנוֹת: ס ויחי תֶּרַח
 שְׁבַעִים שָׁנָה ויולד אֶת אַבְרָם אֶת נַחֲוֹר
 אֶת הָרָן: וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת תֶּרַח תֶּרַח הוֹלִיד
 אֶת אַבְרָם אֶת נַחֲוֹר וְאֶת הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד
 אֶת לוֹט: וַיָּמָת הָרָן עַל־פְּנֵי תֶּרַח אָבִיו
 בְּאֶרֶץ מוֹלְדֹתוֹ בְּאוּרִכְשִׁים: וַיָּקַח אַבְרָם
 נַחֲוֹר לְהֵם נָשִׁים שֵׁם אִשְׁת־אַבְרָם שָׂרִי וְשֵׁם
 אִשְׁת־נַחֲוֹר מִלְכָּה בִתְהָרָן אֵבִי־מִלְכָּה

ספר בראשית

ואביסכה : ותהי שרי עקרה אין לה
ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן
בן בנו ואת שרי כלתו אשר אברהם
ויצאו אתם כאור כשדים ללכת ארצה
כנען ויבאו ער-חרן וישבו שם : ויהיו
תרח חמש שנים ומאתים שנה וי
תרח בחרן :

פ פ פ

יבויאמר יהוה אל אברם לך לך כא
וממול דתך ומבית אביך אל הא
P.3.
אשר אראך : ואיעשך לגוי גדול ואבת
ואגדלה שמך והיה ברכה : ואברהם
מברכה ומקלך אאר ונברכו בך
משכחת האדמה : וילך אברם כאשר
אצוי יהוה וילך אתו לוט ואברם בן
שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן : וי
אברם את שרי אשתו ואת לוט בן
ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנו
אשר

וַיִּשְׁרְעוּ בַּחֲרֹן וַיֵּצְאוּ לַלֶּכֶת אֶרֶצָה כְּנָעַן
 וַיָּבֹאוּ אֶרֶצָה כְּנָעַן וַיַּעֲבֹר אֲבִרָם בְּאַרְצֵי עַר
 קוֹם שָׂכָם עַד אֵילֹן מוֹרָה וְהַכְּנַעֲנִי אִז
 בְּאַרְצֵי וַיִּרְאֵיהוּהָ אֶל־אֲבִרָם וַיֹּאמֶר לְזִרְעֲךָ
 אֲתָן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׂם מִזְבֵּחַ לַיהוָה
 הַנִּרְאָה אֵלָיו וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם הַהִרָה מִקְדָּם
 בֵּית־אֵל וַיִּשְׁאַהֲלֵה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעֵי
 מִקְדָּם וַיִּבֶן שָׂם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם
 הַהִירָה וַיִּסַּע אֲבִרָם הַלּוֹךְ וְנִסּוּעַ הַנִּגְבָּה :

פ

וַיְהִי רָעַב בְּאַרְצֵי וַיֵּרֶד אֲבִרָם מִצְרִימָה לְגֹור
 שָׂם כִּי־כָבֵד הָרָעַב בְּאַרְצֵי וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
 הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרִימָה וַיֹּאמֶר אֶל־שְׂרֵי
 אֲשֶׁתּוֹ הַנֶּהֱנֶא יָרַעַתִּי כִי־אִשָּׁה יִפְתַּח־מִרְאָה
 אֵת וְהָיָה כִּי־יֵרְאוּ אֶתְךָ הַמִּצְרִיִּם וַאֲמָרוּ
 אֲשֶׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֶתְךָ יַחֲיוּ אָמַר־
 נָא אֲהִתִּי אֵת לְמַעַן יֵשֵׁב לִי בְּעַבְדְּךָ וְחַיְתָה
 נַפְשִׁי בְּגִלְלֶךָ וַיְהִי כַּבּוֹא אֲבִרָם מִצְרִימָה שְׁנֵי
 וַיִּרְאוּ הַמִּצְרִיִּם אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־יָפָה הָיָה

ספר בראשית

מֵאֵר: וַיֵּרְאוּ אֹתָהּ שְׂרֵי פֶרְעָה וַיְהִי לָלוֹא
 אֶל פֶּרְעָה וּתְקַח הָאִשָּׁה בֵּית פֶּרְעָה
 וְלֹא־בָרַם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ וַיְהִי לוֹ צֹאֲזֹנִים
 וְחֹמְרִים וְעֹבְדִים וּשְׂפָחֹת וְאִתְּנָת וְגַמְלִים
 וַיַּגְעִי הוֹרֵי אֶת פֶּרְעָה נְגַעִים גְּדֹלִים וַאֲנִי
 בֵּיתוֹ עַל דְּבַר שְׂרֵי אִשְׁתּוֹ אֲבָרַם: וַיִּקְרָא
 פֶּרְעָה לֹא־בָרַם וַיֹּאמֶר כֹּה־זֹאת עָשִׂיתָ
 לִמֵּנִי לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אֲשֶׁתְּךָ הִוא:
 אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וְאָקַח אֹתָהּ לִי לָאִשָּׁה
 וְעַתָּה הִנֵּה אֲשֶׁתְּךָ קָח וְלָךְ: וַיֵּצֵא עָלָיו פַּחַד
 אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַחוּ אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־
 יוֹ אֲשֶׁר־לוֹ: * וַיַּעַל אֲבָרַם כְּמִצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ
 וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלֹט עִמּוֹ הַנֶּגְבָה: וַאֲנִי
 כִּבְדֵּר מֵאֵר בְּמִקְנֶה בַּכֶּסֶף וּבְזֶהָב:
 לְמַסְעֵי מִנְּגִב וְעַד־בֵּית־אֵל עַד־הַיַּרְדֵּי
 אֲשֶׁר־הָיָה שֵׁם אֱהֱלָה בְּתַחֲלָה בֵּין בֵּית
 וּבֵין הָעֵי: אֶל־מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־עָשָׂה
 בְּרֹאשֹׁנָה וַיִּקְרָא שֵׁם אֲבָרַם בְּשֵׁם יְהוֹרֵ
 שְׁלִישִׁי וְגַם לֹט הִלָּךְ אֶת־אֲבָרַם הָיָה צֹאֲזֹנִים
 וְאֵהָלִים.

אהלים: ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו
 והיה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו:
 והיה ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי
 מקנה לוט והכניעני והפרדני אי ישב בארץ:
 ואמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה
 ביני ובינך ובין רעי ובין רעך כי אנשי סאמים
 אנחנו: הלא כלה הארץ לפניך הפרד נא
 מעלי אב השמאל ואימנה ואם הימין
 אשמאלה: וישא לוט את עינו וירא את
 כל כפר הירדן כי כלה משקה לפני עחת
 והוא את סדם ואת עמרה כגן יהוה בארץ
 מצרים באכה צער: ויבחר לו לוט את כל
 כפר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש
 מעל אחיו: אברם ישב בארץ כנען ולוט
 שב בערי הכנען ויהל עד סדם: ואנשי
 סדם רעים וחטאים ליהוה מאד: ויהוה אמר
 אל אברם אחי הפרד לוט מעמו שאנא
 עינך וראה מן המקום אשר אתה שם
 נפנה ונגבה וקרמה וימה: כי את כל
 הארץ

ספר בראשית

הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה רֹאֶה לְךָ אֶת־נַחֲשֶׁת וְלֹא
עַד־עוֹלָם׃ וַשְּׁמַתִּי אֶת־זֶרְעֶךָ כְּעֶפְרָה
אֲשֶׁר יֵאֱסֹיכָל אִישׁ לַמָּנוֹת אֶת־עֶפְרָה
גַּם זֶרְעֶךָ יִמָּנֶה׃ קוֹס־הַתְּהֵלֶךְ בְּאֶרֶץ לֹא־
וּלְרַחֲבָה כִּי לְךָ אֶת־נַחֲשֶׁת׃ וַיֹּאֲהֵל אֲבִרָם
וַיֵּשֶׁב בְּאֵלֶיךָ מִמְּרָא אֲשֶׁר בַּחֲבֵרוֹן וַיִּבְנֶה
מִזְבֵּחַ לַיהוָה׃ פ

יְהִי כִּי־יֵאֱמָר מֶלֶךְ־שָׁנָה אֲרִיזָה
כִּי־יֵאֱמָר מֶלֶךְ־עֵלָם וְהַדְּעַל
גִּוִּים׃ עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת־בְּרַע מֶלֶךְ־סֹרַח
וְאֶת־בְּרַשַׁע מֶלֶךְ־עַמְרָה שְׁנֵאֵב מֶלֶךְ־אֲרִיזָה
וְשִׁמְאֵב מֶלֶךְ־צִבְיִים וּמֶלֶךְ בִּלְעַה־הַיֵּצִי
כָּל־אֵלֶּה חֲבֵרוֹ אֶל־עֶמֶק הַשָּׂדִים הוּא
הַמֶּלֶךְ׃ שְׁתֵּים עָשָׂר שָׁנָה עָבְדוּ אֶת־
כְּדֻרְלֶעֶמֶר וְשָׁלֹשׁ־עָשָׂר שָׁנָה מִדְּוָן
וּבִּשְׁלֹשׁ־עָשָׂר שָׁנָה בֵּן־כְּדֻרְלֶעֶמֶר
וְהַמֶּלְכִּים אֲשֶׁר אָתּוֹ וַיָּכּוּ אֶת־רֹפְאֵי
בְּעִשְׂתָּרֶת קִרְנִים וְאֶת־הַזּוֹזִים בָּהֶם וְאֶת־
הָאִמִּים בִּשְׁוֹה קִרְיָתִים׃ וְאֶת־הַחֲרִי בְּהֵרֶם
שְׁעוֹר

וַעֲבִיר עַד אֵיל פֶּאֶזֶן אֲשֶׁר עַל-הַמִּדְבָּר׃
 וַיָּבֹאוּ וַיֵּבְאוּ אֶל-עֵין מִשְׁפַּט הוּא קָדֵשׁ וַיָּבֹאוּ
 וְהָיָה כָּל-שָׂרָה הַעֲמֻלָּקִי וְגַם אֶת-הָאִמֶּרִי
 הַיֹּשֵׁב בְּחִצְצֹן תָּמַר׃ וַיֵּצֵא מֶלֶךְ-סֹדֶם וּמֶלֶךְ
 עֲמֹרָה וּמֶלֶךְ אֲדָמָה וּמֶלֶךְ צִבְיִים וּמֶלֶךְ
 בִּלְעָה הוּא צָעַר וַיַּעֲרֹכוּ אֹתָם מִלְחָמָה בְּעֵמֶק
 הַשָּׂדִים׃ אֵת כְּדָרְלֶעֶמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתָרְעַל
 מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאִמְרָפָל מֶלֶךְ שֹׁנַעַר וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ
 אֶלְסַר אַרְבַּעַה מַלְכִּים אֶת-הַחֲמִשָּׁה׃ וַעֲמַק
 הַשָּׂדִים בְּאֹרֶת בְּאֹרֶת חֹמֶר וַיִּנְסוּ מֶלֶךְ-כָּדָס
 עֲמֹרָה וַיִּפְּלוּ שְׂמָה וְהַנְּשֹׂאִים הָרָה נָסוּ׃
 וַיִּקְחוּ אֶת-כָּל-דָּבָר שֶׁסֹּדֶם וְעֲמֹרָה וְאֶת-כָּל-
 אֲכָלָם וַיִּלְכּוּ׃ וַיִּקְחוּ אֶת-לוֹט וְאֶת-רַכְשָׁיו
 בֶּן-אֲחִי אַבְרָם וַיִּלְכּוּ וְהוּא יֹשֵׁב בְּסֹדֶם׃ וַיָּבֹא
 הַפְּלִיט וַיֵּנֶד לְאַבְרָם הָעִבְרִי וְהוּא שָׂכֵן
 בְּאַלְנִי מִמְּרָא הָאִמֶּרִי אֲחִי אֲשָׁכַל וְאֲחִי עֵנֶר
 אֵהֶם בְּעַלִּי בְרִית-אַבְרָם׃ וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי
 שָׁבָה אֲחִיו וַיֵּרָק אֶת-חֲנִיכָיו וַיֵּלֶךְ בֵּיתוֹ
 שְׂמֹנֶה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדָּף עֲדָהָן׃
 וַיַּחֲלֶק

ספר בראשית

וַיַּחֲלֹק עֲלֵיהֶם לַיְלָה הוּא וַעֲבָדָיו וַיִּרְדּוּ
 עַד-חֹבֶה אֲשֶׁר מִשְׁמָאל לְדֹכֵשׁ
 וַיֵּשֶׁב אֶת כָּל-הָרֶכְשׁוֹנִים אֶת-לוֹט אֶת-
 וְרָכְשׁוֹ הַשֵּׁבִי וְגַם אֶת-הַנָּשִׁים וְאֶת-הַעֲבָדִים
 וַיֵּצֵא מֶלֶךְ-סֹדֶם לִקְרֹאתוֹ אַחֲרֵי עֵשְׂרִים
 מִהְיוֹת אֶת-כְּדָרְלֶעָמֶר וְאֶת-הַמַּלְכִּים אֲשֶׁר
 אִתּוֹ אֶל-עֵמֶק שֹׁה הוּא עֵמֶק הַכְּלָף וְכִי
 צִדְקַת מֶלֶךְ עֵלָם הוֹצִיא לֶחֶם וַיִּזְוֶהוּ אֵת
 לֹאֵל עֲלִיּוֹן וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אֱלֹהֵי
 לֹאֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכִי
 עֲלִיּוֹן אֶעֱרֹמֶן צִדְקַת בִּידָה וַיִּתֵּן לוֹ מִיָּד
 מִכָּל * וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-סֹדֶם אֶל-אַבְרָם הֵן
 הִנֵּפֶשׁ וְהָרֶכֶשׁ קָח לָךְ וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל
 מֶלֶךְ סֹדֶם הֲרַמְתִּי יָדִי אֶל-הוּא אֶל עַד
 קִנְיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אִם-מָחוּט וְעַד שְׁחוֹ
 נָעַל וְאִם-אֶקַּח מִכָּל-אֲשֶׁר-לָךְ וְלֹא תֵּאֵר
 אֲנִי הַעֲשֵׂרְתִּי אֶת-אַבְרָם בְּלַעְרֵי רֶגֶל אֶת
 אֲבָלוֹ הַנְּעָרִים וְחָלַק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ
 אִתִּי עֲנֹר אֲשָׁכַל וּמִמָּרָא הֵם יִקְחוּ חֶלְקָם

חמישי

אחור

ס אחר הדברים האלה היה דבר
 הוה אל-אברם במחזה לאמר אל-תירא
 אברם אנכי מגן לך שכרך הדבר מאד
 ואמר אברם אדני יהוה מה-תתן לי ואנכי
 חולך עירי ובן-משק ביתי הוא דמשק
 אליעזר ואמר אברם הן לי לאנתתה זרע
 הנה בן-ביתי יורש אתי והנה דבר יהוה
 אליו לאמר לא ירשך זה כי-אם אשר יצא
 ממעך הוא ירשך ויצא אתו החוצה
 ואמר הבט-נא השמים וספר הכוכבים
 אם-תוכל לספר אתם ואמר לו כה יהיה
 זרעך והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה*
 ואמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור שני
 בשמים לתת לך את-הארץ הזאת
 לרשתה ואמר אדני יהוה במה אדע-כי
 אירשנה ואמר אליו קחה לי עגלה
 משלשת ועז משלשת ואיל משלשות
 וגזל ויקח לו את-כל אלה ויבחר אתם
 בתוך ויתן איש-בתו לקראת רעהו ואת-

ספר בראשית

הַצֹּפֶר לֹא בָתָר׃ וַיִּרְדֵּה עֵיט עַל-הַפֶּגֶז
וַיֵּשֶׁב אֹתָם אֲבִרָם׃ וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לִבְרֹא
וַתִּרְדָּמָה נִפְלָה עַל-אֲבִרָם וְהָנָה אִשׁ
חֲשֹכָה גְדֹלָה נִפְלֹת עָלָיו׃ וַיֹּאמֶר לֹא
יִרְעַתִּיר עִיגְרִי יִהְיֶה זֶרַעַךְ בְּאֶרֶץ לֹא
וְעִבְרוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃
אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִי וְאַחֲרָיִךְ
יִצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל׃ וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲנִי
בְּשָׁלוֹם תִּקְבֹּר בְּשִׁיבָה טוֹבָה׃ וְדוֹר
יָשׁוּבוּ הִנֵּה כִּי לֹא־שָׁלֵם עֵינַי הָאֵמֶרִי עֲרִידָה
וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאֵר וְעֹלְטָה הָיָה וְהַנֶּהֱרָה
עֵשֶׂן וּלְפִיר אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה׃ בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת יְהוָה אֶת־אֲמִנָּה
בְּרִית לֵאמֹר לִזְרַעֲךָ נָתַתִּי אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת
מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד־הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר־פָּרָס
אֶת־הַקִּינִי וְאֶת־הַקְנִזִּי וְאֶת־הַקְדְּמִנִּי׃
וְהַחֲתִי וְאֶת־הַפְּרִזִּי וְאֶת־הַרְפָּאִים׃
וְהָאֵמֶרִי וְאֶת־הַכְנַעֲנִי וְאֶת־הַגֵּרְגָּשִׁי
וְהַיְבוּסִי׃ כ וְיִשְׂרָאֵל אֵשֶׁת אֲבִרָם

יָלַד

לָרָה לֹו וּלְהָ שִׁפְחָה מִצִּרְיֹת וְשָׁמָּה הָגָר :
 וַתֹּאמֶר שְׂרַי אֶל־אַבְרָם הִנֵּה־נָא עֲזַרְנִי יְהוָה
 לָדֹת בְּאִמִּי אֶל־שִׁפְחָתִי אוֹלִי אֲבִנָּה
 מִנָּה וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל שְׂרַי : וַתִּקַּח שְׂרַי
 שֵׁת אַבְרָם אֶת־הָגָר הַמִּצְרִיִּת שִׁפְחָתָהּ
 קֵץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשִׁבְתָּ אַבְרָם בָּאָרֶץ כְּנָעַן
 תֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִשָּׁה לֹו לְאִשָּׁה : וַיָּבֹא
 לְהָגָר וּתְהָר וַתֵּרָא כִּי־הָרְתָהּ וַתִּקַּל
 בְּרִתָּהּ בְּעֵינֶיהָ : וַתֹּאמֶר שְׂרַי אֶל־אַבְרָם
 מִסִּי עֲלֶיךָ אֲנֹכִי נָחֲרָתִי שִׁפְחָתִי בְּחִיקָךְ
 תֵּרָא כִּי הָרְתָהּ וְאֶקַּל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה
 יַעֲנֵי וּבִינֶיךָ : וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־שְׂרַי הִנֵּה
 אֶפְחָתְךָ בְּיָדְךָ עֲשִׂי־לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
 תַּעֲנֶה שְׂרַי וַתִּבְרַח מִפָּנֶיהָ : וַיִּמְצָאָהּ מְלֹאךְ
 הַחוּץ עַל־עֵין־הַמִּים בַּמִּדְבָּר עַל־הָעֵין בְּדֶרֶךְ
 שׁוּר : וַיֹּאמֶר הָגָר שִׁפְחָת שְׂרַי אִי־מָזָה בָּאת
 אֵנָּה תִּלְכִּי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שְׂרַי גִּבְרָתִי אֲנֹכִי
 רָחַת : וַיֹּאמֶר לָהּ מְלֹאךְ יְהוָה שׁוּבִי אֶל־
 בְּרִיתְךָ וְהִתְעַנִּי תַּחַת יְדֶיהָ : וַיֹּאמֶר לָהּ
 מְלֹאךְ

נקור על י

ספר בראשית

מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך
 יספר מרב: ויאמר לה מלאך יהוה
 הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל
 שמע יהוה אל עניך: והוא יהיה פרא
 ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישמע
 ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה
 ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחריו
 על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה
 קרש ובין ברר: ותלד הגר לאברם בן
 אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל
 ואברם בן שנים שנה ושש שנים
 הגר את ישמעאל לאברם: ס
 אברם בן תשעים שנה ותשע שנים
 יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל
 היתה לך לפניו והיה תמים: ואתנה
 בני ובניך וארבה אותך במאד מאד:
 אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר
 אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון
 ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה
 אברם

אברהם כי אברהם מון גוים נתתיך: והפדתי
אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים
במך יצאו: * והקמתי את בריתי ביני ובינך שביעי
ובין זרעך אחריו לדרתם לברית עולם
להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו: ונתתי
לך ולזרעך אחריו את ארץ מגרך את
כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם
לאלהים: ויאמר אלהים אל אברהם ואתה
את בריתי תשכר אתה וזרעך אחריו
לדרתם: זאת בריתי אשר תשכרו ביני
וביניכם ובין זרעך אחריו המול לכם כל-
זכר: ונמלתם את בשר ערלתכם והיה
לאות ברית ביני וביניכם: ובן שבע
ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם ליד בית
ימקנת כסף מכל בן זכר אשר לא מזרעך
הוא: המול ימול ליד ביתך ומקנת כסף
והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם:
וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי
הפר

ספר בראשית

הפר: ס ויאמר אלהים אל אברהם
שרי אשתך לא תקרא את שמה שרה
שרה שמה: וברכתי אתה וגם נתתי כבוד
לך בן וברכתי והייתה לגוים מלכי
ממנה יהיו: ויפל אברהם על פניו ויע
ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד
שרה הבת תשעים שנה תלד: ויא
אברהם אל ה' אלהים לוי שמעאל יח
לפניה: ויאמר אלהים אבל שרה אי
ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והבן
את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אהיו
ולישמעאל שמעתיך הנהי ברכת
והפריתי אתו והרביתי אתו במאד
שנים עשר נשים יולד ונתתיו לגוי גדול
ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד
שרה למועד הזה בשנה האחרת:
לדבר אתו ויעל אלהים מעד אברהם:
אברהם ארתי שמעאל בנו וארתי כל
ביתו ואת כל מקנת בספו כל זכר בא
ב

יֵית אֲבִרָהֶם וַיִּמַּל אֶת־בֶּשֶׂר עֶרְלָתָם בְּעֵצִם
 יוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱתוֹ אֱלֹהִים :
 אֲבִרָהֶם בֶּן־תְּשֻׁעִים וְתִשַׁע שְׁנֵה בְּהֵמָלוֹ
 שֶׁר עֶרְלָתוֹ : וַיִּשְׁמַעֲאֵל בְּנוֹ בֶּן־שָׁלֹש
 שָׁנֵה שְׁנֵה בְּהֵמָלוֹ אֶת בֶּשֶׂר עֶרְלָתוֹ :
 בְּעֵצִם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל אֲבִרָהֶם וַיִּשְׁמַעֲאֵל
 אֱלֹהֵי : וְכָל־אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ יָלִיד בֵּיתוֹ וּמִקְנֵת־כֶּסֶף
 תָּאת בֶּן־כָּכֹר נִמְלּוּ אִתּוֹ :

פ פ פ

וְכָא אֱלֹהֵי הַזֶּה בְּאֵלָי מִמְרָא וְהוּא יֵשֵׁב יַח
 תַּח־הָאֵהֶל כַּחַס הַיּוֹם : וַיִּשַׁא עֵינָיו וַיֵּרָא P.4
 הַזֶּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נִצָּבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרֶן
 קִרְאתָם מִפֶּתַח הָאֵהֶל וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה :
 אָמַר אֲדָנִי אִסְגָּא מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֵל־
 אֵת תַּעֲבֹד מֵעַל עֲבָדְךָ : יִקְחֵנָּה מֵעַשְׂמִים
 וְחִצֵּי רִגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ : וְאִקְחָה
 ת־לֶחֶם וְסִעְרוּ לְבָכֶם אַחֵר תִּעֲבְרוּ כִי־עַל־
 עֲבָדְתֶּם עַל־עֲבָדְכֶם וַיֹּאמְרוּ בֶּן־תַּעֲשֶׂה
 כַּאֲשֶׁר

ספר בראשית

כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ : וַיִּמָּהֲר אַבְרָהָם הָאֱלֹהִים
 שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִהֲרִי שְׁלֹשׁ סָאִים קֶמַח סִטָּה
 לְוָשִׁי וְעֲשֵׂי עֲנֹת : וְאֵל הַבָּקָר רֵין אֲנִי
 וַיִּקַּח בֶּן־בָּקָר רֶךְ וְשׁוֹב וַיִּתֵּן אֶל־הַנֶּזֶר וַיִּתֵּן
 לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ : וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחֹלֶב וּבֹן־הַנֶּזֶר
 אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהם וְהוּא עֹמֵד עַל־
 תַּחַת הָעֵינַן וַיֹּאכְלוּ : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִי־הָיָה
 אֲשֶׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאָהֹל : וַיֹּאמֶר
 אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כִּיעֲרָת חַיָּה וְהִנֵּה בֶן־לִשְׁתִּי
 אֲשֶׁתְּךָ וְשָׂרָה שָׁמְעַת פֶּתַח הָאֵהֹל וְהָיָה
 אַחֲרָיו : וַאֲבָרָהָם וְשָׂרָה זָקֵנִים בָּנִים
 בְּיָמֵם חָדָל לִהְיוֹת לְשָׂרָה אֶרֶץ בְּנֵי־שָׂרָה
 וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהָ לֵאמֹר אַחֲרַי נָלַךְ
 הִיתָה־לִּי עֲדָנָה וְאֵדְנִי זָקֵן : וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אַבְרָהָם לֵמָּה זֶה צִחַקָה שָׂרָה לֵאמֹר
 אֲמַנִּים אֵלַי וְאֲנִי זָקֵנָתִי : הִיפְלֵא מִי־הוֹדֵה
 לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כִּיעֲרָת חַיָּה וְלִשְׁרָהָן
 סִי וְתִבְחַשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צִחַקְתִּי כִּי־יָדָה
 וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי צִחַקְתָּ : וַיִּקְמוּ מִשֵּׁם הָאֵל
 וַיִּשְׁקוּ

נקור על איו

וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם
 לשלחם: ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
 אשר אני עשה: ואברהם היו יהיה לגוי
 גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ: כי
 ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו
 אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
 משפט למען הביא יהוה על אברהם את
 אשר דבר עליו: ויאמר יהוה וצקרת סדם
 עמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד:
 אזדהנא ואראה הפצקתה הבאה אלי
 גשני כל הוואם לא אדעה: ויפנו משם
 האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד
 פני יהוה: ויגש אברהם ויאמר האף
 נספה צדיק עם רשע: אולי יש חמשים
 דיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא
 מקום למען חמשים הצדיקים אשר
 קרבה: הללו לך מעשתי כדבר הזה
 המית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע
 ללה לך השפט כל הארץ לא יעשה
 משפט

ספר בראשית

מִשְׁפָּט׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶם־אֶמְצָא
חַמְשִׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְנִשְׂאתִי לֹא
הַמָּקוֹם בְּעִבּוֹרָם׃ וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
נָא הוֹאֵלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי וְאֲנִי
וְאֶפְרַי׃ אוֹלֵי־חֲסִדוֹן חַמְשִׁים הַצְדִּיקִים הֵם
הַתְּשַׁחֲתִית בְּחֲמִשָּׁה אֶת־כָּל־הָעִיר וַיֹּאמֶר
אֲשַׁחֲתִית אֶם־אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה
וַיִּסַּף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲוֹלֵי
שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אַעֲשֶׂה בָּהֶם
הָאַרְבָּעִים׃ וַיֹּאמֶר אֶל־נָא יֵחָר לִי
וְאַבְרָהָה אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר
אַעֲשֶׂה אֶם־אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים׃ וַיֹּאמֶר
נָא הוֹאֵלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי אוֹלֵי
שָׁם עֲשָׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחֲתִית בָּהֶם
הָעֲשָׂרִים׃ וַיֹּאמֶר אֶל־נָא יֵחָר לִי וְאֵין
אֶךְ־הַפֶּעַם אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה
לֹא אֲשַׁחֲתִית בְּעִבּוֹר הָעֲשָׂרָה׃ וַיִּלֶךְ
בְּאֵשֶׁר כָּלָה לְדַבֵּר אֶל־אַבְרָהָם וְאֵין
יְשׁוּבָה לְמִקְמוֹ׃ *וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים כִּי

יְשׁוּבָה
שְׁלִישִׁי

רב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם
 ויאמר וישתחו אפים ארצה: ויאמר
 הנה אנני סורו נא אל בית עבדכם ולינו^{חול}
 חצו רגליכם והשכמתם והלכתם
 רכבכם ויאמרו לאכי ברחוב נלין: ויפצרו
 מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביהו ויעש
 עם משתה ומצות אפהו ויאלכו: טרם ישכבו
 נשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער
 רזקן כל העם מקצה: ויקראו אל לוט
 ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך
 לילה הוציאם אלינו ונרעה אתם: ויצא
 הם לוט הפתחה והדלת סגר אחרי:
 ויאמר אלנא אחי תרעו: הנה נא לי שתי
 נות אשר לא ידעו איש אוציאנה אתה
 יכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים
 אל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל
 תי: ויאמרו ונשרה לאה ויאמרו האחד
 לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם
 צרו באיש כלוט מאד ויגשו לשבר הדלת:

ספר בראשית

וישלחו האנשים את ידם ויביאו את
 אליהם הביתה ואת הדלת סגרו: וא
 האנשים אשר פתח הבית הכובש
 מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתחו:
 האנשים אל לוט עד מילך פה חתן
 ובנתיו וכל אשר לך בעיר הוא מאמץ
 כי משחתים אנחנו את המקום הזה
 גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחו
 לשחתה: ויצא לוט וידבר אל
 לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן
 העיר כי משחית יהוה את העיר
 במצחק בעיני חתניו: וכמו השחר
 ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום
 אשתך ואת שתי בנתיך והנמצא
 תספדה בעון העיר: ויתמהמהו
 האנשים בידו וביראשתו וביר
 בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו
 לעיר: והי כהוציאם אתם החוצה
 המלט על נפשך אל תביט אחריך

מִדּוּ בְּכָל־הַכֹּכַב הַהֵרֶה הַמֵּלֵט פֶּךָ
פָּה: וַיֹּאמֶר לוֹט אֱלֹהִים אֵל־נָא אֲרָנִי: הִנֵּה־קֹדֶשׁ
מֵצֵא עֲבָדְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתַּגְדֵּל חֶסֶדְךָ
עָרַעְשִׁית עַמִּי לְהַחְיֹת אֶת־נַפְשִׁי וְאֲנֹכִי
אוֹכֵל לְהַמְלֵט הַהֵרֶה פֶּן־תִּדְבַּקְנִי הָרָעָה
תָּ: הִנֵּה־נָא הָעִיר הַזֹּאת קִרְבָּה לְנוֹס
מֶה וְהוּא מִצְעָר אִמְלֹטָה נָא שְׂמָרָה הֲלֹא
עָר הוּא וְתַחֲיֵי נַפְשִׁי: * וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה רִבִּיעִי
אֲתִי פָנֶיךָ גַּם לְדַבֵּר הַזֶּה לְבִלְתִּי הַפְּכִי
וְהָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: מֶהֱרַם הַמֵּלֵט שְׂמָרָה
לֹא אוֹכֵל לַעֲשׂוֹת דְּבָר עַד כִּאֲךָ שְׂמָה
כֵּן קִרָּא שֵׁם־הָעִיר צוּעָר: הַשֶּׁשֶׁשׁ יֵצֵא
הָאָרֶץ וְלוֹט בֹּא צִעְרָה: וַיְהִי הַמָּטָר
לִסְדֹם וְעַל־עִמְרָה גִּפְרִית וְאֵשׁ מֵאֵת
הַמֶּן־הַשָּׁמַיִם: וַיַּהֲפֹךְ אֶת־הָעָרִים הָאֵלֶּה
תָּ כָל־הַכֹּכַב וְאֵת כָּל־יֹשְׁבֵי הָעָרִים וְצִמְח
דְּרָמָה: וַתִּבָּט אֶשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו וְתֵהִי נִצִּיב
ח: וַיִּשָּׁכֶם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר אֶל־הַמָּקוֹם:
וַיַּעֲמֵד שֵׁם אֶת־פְּנֵי־יְהוָה: וַיִּשְׁקֹף עַל־

ספר בראשית

פְּנֵי סֹרֶם וְעַמְלָה וְעַל כָּל־פְּנֵי אֲרֶץ
וַיֵּרָא וַהֲנִה עָלָה קִיטֹר הָאָרֶץ מִן
הַכֶּבֶשֶׁן: וַיְהִי בִשְׁחַת אֱלֹהִים אֶת־עֲרֹץ
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־אֲבֵרָהָם וַיִּשְׁלַח אֹתָם
מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה בַּהֶפֶךְ אֶת־הָעָרִים:
יֹשֵׁב בָּהֶן לוֹט: וַיַּעַל לוֹט מִצּוֹעַר וַיִּשְׁנֶנּוּ
וַשְׁתִּי בָנִתִיו עִמּוֹ כִּי־יָרָא לִשְׁבֹּת בְּצִוְיָא
בַּמַּעֲרָה הוּא וַשְׁתִּי בָנִתִיו: וַתֹּאמֶר הַשֵּׁנִי
אֶל־הַצִּעִירָה מֵאֲבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ־אֵין
לָבוֹא עֲלֵינוּ כְּדָרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ: לָכֵן אֵמַר
אֶת־אֲבִינוּ יִין וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ וְנַחֲרֶה
זֶרַע: וַתִּשְׁקֵן אֶת־אֲבִיהֶן יִין בְּלֵיל
וַתִּבְאֵה בְּכִירָהּ וַתִּשְׁכַּב אֶת אֲבִיהָ וַיִּזְנֶה
בְּשֹׁכְבָהּ וּבְקוֹמָהּ: וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיִּזְנֶה
הַבְּכִירָה אֶל־הַצִּעִירָה הֵן־שָׁכַבְתִּי אִתּוֹ
אֲבִי נִשְׁקָנוּ יִין גַּם־הַלַּיְלָה וּבֹאִי שְׁנֵעַ
וְנַחֲרֶה מֵאֲבִינוּ זֶרַע: וַתִּשְׁקֵן גַּם־
הַחֲוָיָה אֶת־אֲבִיהֶן יִין וַתִּקַּם הַצִּעִירָה וַיִּזְנֶה
עִמּוֹ וְלֹא־יָדַע בְּשֹׁכְבָהּ וּבְקוֹמָהּ:

נקוד על ו

תִּי בָנוֹת לֹוט מֵאֲבִיהֶן : וַתֵּלֶךְ הַבְּכִירָה בֵּן
 קָרָא שְׁמוֹ מוֹאָב הוּא אֲבִי מוֹאָב עַד
 הַיּוֹם : וְהַצְעִירָה גַם הוּא יִלְדָה בֵּן וַתִּקְרָא
 מִן בֶּן עָמִי הוּא אֲבִי בְנֵי עַמּוֹן עַד הַיּוֹם :
 וַיֵּסַע מִשָּׁם אַבְרָהָם אֶרְצָה כ

גַּב וַיֵּשֶׁב בֵּין קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיַּגֵּר בְּגֵרָר :
 אָמַר אַבְרָהָם אֶל־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחֲתִי הוּא
 שְׁלֹחַ אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גֵּרָר וַיִּקַּח אֶת־שָׂרָה :
 וַאֲלֵהִים אֶל־אֲבִימֶלֶךְ בַּחלֹם הַלִּילָה
 וַאֲמַר לוֹ הִנֵּךְ מֵת עַל־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר לָקַחְתָּ
 וְאַבְעַלְתָּ בָעַל : וְאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ
 וַאֲמַר אֲדֹנִי הַגּוֹיִם צִדִּיק תִּהְיֶה : הֲלֹא הוּא
 מֵרִלִי אַחֲתִי הוּא וְהִיא גַם־הוּא אָמְרָה
 וְנָחִי הוּא בְּתַם־לִי בְּכִי וּבְנִקֵּן כִּפִּי עֲשִׂיתִי
 מֵת : וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַלֵּים בְּהִלָּם גַּם אֲנֹכִי
 עָשִׂיתִי כִּי בְּתַם־לִי עָשִׂיתָ זֹאת וְאַחֲשֶׁךְ
 אֲנֹכִי אוֹתָךְ מִחֲטוּלִי עַל־כֵּן לֹא־נָתַתִּיךָ
 וַיַּעַלֶּיהָ : וַעֲתָרָה הָשֵׁב אִשְׁת־הָאִישׁ כִּי
 יֵאָהוּא וַיִּתְּפֹלֵל בַּעֲדָהּ וַחֲיָהּ וְאִם־אֵינָהּ

ספר בראשית

וַיָּשִׁב דָּעֵכִי מִוֶּתֶת תְּמוֹת אֶתְרוֹ וְכָל
 לֶךְ: וַיֵּשְׁבוּ אֲבִימֶלֶךְ בְּבֶקֶר וַיִּקְרָא
 עֲבָדָיו וַיֹּדְבֶר אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 בְּאָזְנֵיהֶם וַיֵּרְאוּהָ אֲנָשִׁים מְאֹד:
 אֲבִימֶלֶךְ לֹא אָבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה
 לָנוּ וּמַה חָטָאתִי לָךְ כִּי הֵבֵאתָ עָלַי
 מַמְלַכְתִּי חֲטָאָה גְּדוֹלָה מֵעַשִׂים אֲנִי
 יַעֲשֹׂה עֲשִׂיתָ עִמָּדִי: וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ
 אֲבָרְהָם מֶה רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ אֵת
 הַזֶּה: וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם כִּי אָמַרְתִּי
 יֵרָאֵת אֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַזֶּה וְהִרְגֹנִי
 אֲשֶׁתִּי: וְגַם אָמְנָה אַחֲתִי בֶת־אֲבִי
 לֹא בֶת־אֲמִי וְתִהְיֶה לִּי לְאִשָּׁה: וַיְהִי
 כִּי הִתְעָוָה אֶת־אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וַאֲמַר
 חֲסִדָּךְ אֲשֶׁר תַּעֲשֵׂה עִמָּדִי אֵל כָּל־
 אֲשֶׁר נִבְּוָה שְׁמָה אָמַרְתִּי לִּי אָחִי הוּא
 אֲבִימֶלֶךְ צֶאן וּבֶקֶר וְעֲבָדִים וּשְׁפָחָה
 לֹא־אֲבָרְהָם וַיֵּשֶׁב לוֹ אֵת שָׂרָה אִשְׁתִּי
 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ

יניח עב: ולשרה אמר הנה נתתי אלה
 לך לאחיה הנה הוא לך כסור עינים
 כל אשר אתך ואת כל ונכחת:
 תפלל אברהם אל-האלהים
 פא אלהים את-אבימלך ואת-אשתו
 תמהו וילדו: כי-עצר עזר
 וזה בער כל-רחם לבית אבימלך על-
 נר שרה אשר אברהם:

ויהוה פקד את שרה כאשר כא

מר ויעשה לה שרה כאשר דבר: ותהר
 לשרה לאברהם בן לזקנו למועד
 שר דבר אתו אלהים: ויקרא אברהם
 תשם-בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה
 יצחק: וימל אברהם את-יצחק בנו בן-
 מנתימים כאשר צוה אתו אלהים:
 אברהם בן-מאת שנה בהולד לו את יצחק חמישי
 נו: ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים
 ל-השמע יצחק לי: ותאמר מי מלל
 אברהם היניקה בנים שרה כי-ילדתי בן
 ג ד 3 4 לזקניו

ספר בראשית

לִזְקֵנָיו: וַיְגַדֵּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעֲשֵׂא
מִשְׁתֵּה גִדּוֹל בַּיּוֹם הַגָּמַל אֶת־צֶחֶק: וַיֵּרָא
שָׂרָה אֶת־בֶּן־הָגֵר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר־
לְאַבְרָהָם מִצֶּחֶק: וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם
הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֵת־בְּנָהּ כִּי לֹא יִירָשׁ
הָאִמָּה הַזֹּאת עִם־בְּנֵי עַם־צֶחֶק: וַיִּרְעַה
מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אֹדֶת בְּנוֹ:
אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יֶרֶע בְּעֵינָיו
הַנֶּעַר וְעַל־אַסְתָּךְ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר
שָׂרָה שָׁמַע בְּקִלָּהּ כִּי בִצֶחֶק יִקְרָא לָהּ
וְגַם אֶת־בֶּן־הָאִמָּה לִגְוִי אֲשִׁימֵנוּ כִּי
הוּא: וַיֵּשְׁבֶם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר וַיִּקְחָהּ
וַחֲמֹר מִמֶּם וַיִּתֵּן אֶל־הָגֵר שָׂם עַל־שֵׁן
וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַח וַתֵּלֶךְ וַתֵּתֶעַ בְּנֵי
בְּאֵר שָׁבַע: וַיְכַלּוּ־הַמִּים מִן־הַחֲמָת וַתֵּת
אֶת־הַיֶּלֶד תַּחַת אַחֵר הַשִּׁיחַם: וַתֵּלֶךְ
לָהּ מִנְּגַד הָרֶחֶק כַּמֶּטְחָיו קָשֶׁת כִּי אָמַן
אֶל־אַרְאָה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתֵּשֶׁב מִנְּגַד וַתֵּת
אֶת־קִלָּהּ וַתִּבְךְ: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־

וַיִּקְרָא מֶלֶךְ אֱלֹהִים אֶל־הַגִּבּוֹרִים
 וַיֹּאמֶר לָהֶם לֵךְ הַגִּבּוֹר אֶל־תִּירְאֵי
 שְׁמֵעַ אֱלֹהִים אֶל־קוֹל הַנַּעַר בְּאֲשֶׁר הוּא
 עֹסֵם: קוּמִי שְׂאִי אֶת־הַנַּעַר וְהַחֲזִיקִי אֶת־יָדָךְ
 וְכִי־לִגְוִי גִדּוֹל אֲשִׁמְנֶנּוּ: וַיִּפְקַח אֱלֹהִים
 תְּעִינֶיהָ וְתִרְאֵהָ בְּאֵר מַיִם וְתִלָּךְ וְתִמְלֹא
 ת־הַחֲמַת מַיִם וְתִשָּׁק אֶת־הַנַּעַר: וַיְהִי
 לַהֲלֹךְ אֶת־הַנַּעַר וַיִּגְדַּל וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר וַיְהִי
 בְּהַקְשָׁתוֹ: וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר פָּאֲרָן וְתִקַּח־לוֹ
 מִן־אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: פ

וַיִּבְעַת הָהוּא וַיֹּאמֶר אֲבִי־מֶלֶךְ וּפִיכֹל שֹׂר־שֵׁשׁ
 בָּאוּ אֶל־אֲבִרְהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכָל־
 שֹׂר־אַתָּה עֹשֶׂה: וְעַתָּה הִשְׁבַּעְהָ לִי
 אֱלֹהִים הִנֵּה אִסַּת־שִׁקָּר לִי וּלְגִינִי וּלְנִכְדִּי
 חֶסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעִם־
 אֶרֶץ אֲשֶׁר־גִּרְתָּהּ בְּהָ: וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם
 נָכִי אֲשַׁבֵּעַ: וְהוֹכַח אֲבִרְהָם אֶת־אֲבִי־מֶלֶךְ
 ל־אֲדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גִּזַּר וַעֲבָדֵי
 אֲבִי־מֶלֶךְ: וַיֹּאמֶר אֲבִי־מֶלֶךְ לֹא־יָדַעְתִּי מִי

ספר בראשית

עשה את הדבר הזה וגם אתה לא
 לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום
 אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויט
 שניהם ברית : ויצב אברהם את
 כבשת הצאן לבדהן : ויאמר אבימלך
 אברהם מה הנה שבע כבשת האלה
 הצבת לבדנה : ויאמר כי את שבע
 תקח מדי בעבור תהיה לי לערה כיה
 את הבאר הזאת : על כן קראת
 ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם
 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבי
 ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פל
 וישעאשיל בבאר שבע ויקרא שם
 יהוה אל עולם : ויגר אברהם
 כל שתיים ימים רבים : פ
 כב ויהי אחר הדברים האלה והאלהים
 את אברהם ויאמר אליו אברהם
 הגני : ויאמר קח נא את בנד את
 אשר אהבת את יצחק ולך לך אל
 המד

כב
 שביעי
 פרשת ויסב
 של ר"ה

4
 זמריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים
 אשר אמר אליך: וישבם אברהם בבקר
 חבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו
 את יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך
 אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום
 השלישי וישא אברהם את עינו וירא ארת
 המקום מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו
 שבו לכם פה עם החמור ואני והנער
 לכה ער כה ונשתחוה ונשובה אליכם:
 ויקח אברהם את עצי העלה וישם על-
 יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת-
 המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק
 אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני
 בני ויאמר הנרה האש והעצים ואיה השם
 לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו
 השם לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו
 אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם
 אברהם את המזבח ויערך את העצים
 ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
 ממעל

ספר בראשית

ממעל לעצים : וישלח אברהם
ויקח את המאכלת לשהטאת בני
ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים
אברהם ואברהם ויאמר הנני :
אל תשלח ירך אל הנער ואל ת
לו מאומה כי יעתה ידעתי כי ירא אלה
אתה ולא חשכת את בנך את יחידך מא
וישא אברהם את עינו וירא והנה
אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם
את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו :
אברהם שם המקום ההוא יהוה יח
אשר יאמר היום בהר יהוה יראה :
מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמי
ויאמר כי נשבעתי נאס יהוה כי יע
עשית את הדבר הזה ולא חשכת
בנך את יחידך : כי ברך אברך והר
ארבה את זרעך כפוכבי השמים וכה
אשר על שפת הים וירש זרעך את
איביו : והתברכו בזרעך כל גוי הארץ

לא

חיי שרה

אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל-
ערו ויקמו וילכו יחדו אל-באר שבע וישב
אברהם בבאר שבע:

פ

יהי אחרי הדברים האלה ויגר לאברהם
אמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים
לנחור אחיך: את-עין בכרו ואת-בזו אחיו
את-קמואל אבי-ארם: ואת-כשד ואת-חזו
ואת-פלדש ואת-ידלף ואת-בתואל:
בתואל ילד את-רבקה שמנה אלה ילדה
מלכה לנחור אחי אברהם: ופילגשו ושמה
אומה ותלד גם הוא את-טבח ואת-גהם
את-תחש ואת-מעקה:

פ

פ

פ

יהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה כג
שבע שנים שני חיי שרה: ותמת שרה P.5
בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא
אברהם לספד לשרה ולביתה: ויקם כ' ועירא
אברהם מעל פני מתו וידבר אל-בני-חית
לאמר

ספר בראשית

לֵאמֹר: גֵּר־וְתוֹשֵׁב אֲנֹכִי עִמָּכֶם תִּהְיוּ
אֶחָד־קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלִּפְנֵי
וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חֵת אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לֹא
שָׁמַעְנוּ אֲרָנִי נָשִׂיא אֱלֹהִים אֶתְרָה בַּת
בְּמִבְחָר קִבְּרֵנוּ קֶבֶר אֶת־מֶחֱךָ אִישׁ מִן
אֶת־קִבְּרוֹ לֹא־יִכְלָה מִמֶּךָ מִקֶּבֶר מֵרָחֵק
וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ לַעֲסֵה־אָרֶץ לֵבְנֵי
חֵת: וַיִּדְבֹר אֹתָם לֵאמֹר אִם־יֵשׁ אֶת־נַפְשִׁי
לְקֶבֶר אֶת־מִתִּי מִלִּפְנֵי שְׁמַעְנוּ וּפְגַעְתִּי
בְּעַפְרוֹן בֶּן־צֹחַר: וַיִּתֵּן־לִי אֶת־מִתִּי
הַמִּכְפָּלָה אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצֵּה שְׂדֵהוּ
מִלֹּא יִתְנַנֶּה לִּי בְּתוֹכָכֶם לְאַחֲזֹרֶת קֶבֶר
וַעֲפָרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חֵת וַיַּעַן עַפְרוֹן
אֶת־אַבְרָהָם בְּאָזְנוֹ בְּנֵי־חֵת לְכָל בְּאֵי
עִירוֹ לֵאמֹר: לֹא־אֲרָנִי שְׁמַעְנִי הִשְׁרָה
לָךְ וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לָךְ נִתְּתִיהָ לְעֵינִי
עֲמִי נִתְּתִיהָ לָךְ קֶבֶר מֶחֱךָ: וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָם
לִפְנֵי עֲסֵה־אָרֶץ: וַיִּדְבֹר אֶל־עַפְרוֹן בֶּן־צֹחַר
עֲסֵה־אָרֶץ לֵאמֹר אִךְ אִם־אֵתָּה לוֹ שְׂדֵה
וְתִתֵּנִי.

נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את
 מתי שמה: ויען עפרון את אברהם לאמר
 לה: אדני שמעני ירץ ארבע מאת שקל
 כסף ביני וביןך מה הוא ואת מתן קבר:
 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם
 לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת
 ארבע מאות שקל כסף עבר לפחור: ויקם שתי
 שרה עפרון אשר במכפלה אשר לפני
 ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ
 אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב:
 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי
 שער עירו: ואחרי כן קבר אברהם את
 שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על
 פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: ויקם
 השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחות
 קבר מאת בני חת: ס ואברהם כר
 זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם
 בכל: ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו
 המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת

ספר בראשית

יִרְכִּי : וְאֶשְׁבִּיעַךָ בַּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבְנִי מִבְּנֵי
הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ : כִּי
אֶרְצִי וְאֶל־מִוְלַדְתִּי תִלָּךְ וְלִקְחָתָא
לְבְנִי לִי צֶחֶק : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲעֵבֶר אֶת
לֹא־תֹאכְלָהּ הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרַי אֶל־הָאֵל
הַזֶּה זֹאת הִיא הָעֵשֶׂב אֲשֶׁר אֶת־בְּנִי אֵלֶּה
אֲשֶׁר יֵצְאָתָא מִשָּׁם : וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִיר
הַשָּׂמֶר לָךְ פֶּתַח שֵׁיב אֶת־בְּנִי שָׁמָּה : וְ
אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לִקְחָנִי מִבֵּית אָבִי וְ
מִוְלַדְתִּי וְאֲשֶׁר דִּבֶּר־לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לֵאמֹר לְזֶרַעְךָ אֶתֶּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
יִשְׁלַח מֶלֶךְ אֲכֹל לִפְנֶיךָ וְלִקְחָתָא אִשָּׁה
מִשָּׁם : וְאִם־לֹא תֵאֱבֹחַ הָאִשָּׁה לָלֶכֶת
אַחֲרַי וְנִקְרָתָא מִשְׁבַּעְתִּי זֹאת רַק אֶת־הָאָרֶץ
לֹא תֵשֶׁב שָׁמָּה : וַיִּשָּׁם הָעֵבֶר אֶת־יְדֵי
יָרֵךְ אַבְרָהָם אֲדָנָיו וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל־הָאֵל
שְׁלִישִׁי הַזֶּה : וַיִּקַּח הָעֵבֶר עֶשְׂרֵה גַמְלִים מִן־הַ
אֲדָנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל־טוֹב אֲדָנָיו בִּירוֹ וַיִּקַּם

לֹא־רָאִים נִרְהוּם אֶל־עֵיר נָחוּר׃ וַיְבָרֶךְ
 גַּמְלִים מִחוּץ לְעֵיר אֶל־בְּאֵר הַמַּיִם לְעַרְבֹת
 בִּלְעֵת צֹאת הַשָּׂאֵבֹת׃ וַיֹּאמֶר וַיְהִי
 לְהִי אֲדָנִי אֲבִרָהֶם הִקְרָה־נָּא לִפְנֵי הַיּוֹם
 עֲשֵׂה־חֶסֶד עִם אֲדָנִי אֲבִרָהֶם׃ הִנֵּה אֲנֹכִי
 צָבָה עַל־עֵין הַמַּיִם וּבָנוֹת אֲנֹשֵׁי הָעֵיר יִצְאֹת
 לְשֹׂאֵב מַיִם׃ וַהֲיָה הַנְּעָרִים אֲשֶׁר אָמַר
 לִי הַטִּי־נָא כַּדָּךְ וְאַשְׁתֵּה וְאָמַרָה שְׂתֵּה
 גַּם־גַּמְלִיךָ אֲשַׁקֶּה אֹתָהּ הִכָּהֶת לְעַבְדְּךָ
 יִצְחָק וְכִי אֲרַעֲכִי עֲשֵׂית חֶסֶד עִם־אֲדָנִי׃
 הִי־הוּא טָרִם כָּלָה לְרִבְרָה וְהִנֵּה רִבְקָה
 צֹאת אֲשֶׁר יָלְדָה לְבִתּוֹ אֶל בֶּן־מֶלֶכָה אִשְׁתִּי
 חֹזֵר אֲחִי אֲבִרָהֶם וְכִדָּה עַל־שִׁבְמָה׃
 הַנְּעָרִים טָבַת מֵרָאָה מֵאֵד בְּתוֹלָה וְאִישׁ לֹא
 יָדָע וְתָרַד הָעֵינָהּ וְתַמְלֵא כִדָּה וְתַעַל׃
 רִץ הָעֶבֶד לִקְרָאתָהּ וַיֹּאמֶר הַגִּמְיָאִינִי נָּא
 מֵעַט־מַיִם מִכַּדְּךָ׃ וְתֹאמַר שְׂתֵּה אֲדָנִי
 תִּמְהַר וְתָרַד כִּדָּה עַל־יְדֵיהּ וְתַשְׁקֶהוּ׃
 תִּכְלַל לְהַשְׁקִיתוֹ וְתֹאמַר גַּם לְגַמְלִיךָ אֲשַׁבֵּב

ספר בראשית

עַד אֲסָכְלוּ לַשֶּׁתִּית וַתִּמְהַר וַתַּעַר
 אֶל־הַשֶּׁקֶת וַתִּרֶץ עוֹד אֶל־הַבְּאֵר לֵאמֹר
 וַתִּשְׁאֹב לְכָל־גַּמְלִיו וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲזָה
 בְּחָרִישׁ לִדְעוֹת הַהֲצִלִיחַ יְהוָה דְּרָכֹו
 לֹא וַיְהִי כִאֲשֶׁר כָּלוּ הַגַּמְלִים לִשְׁמֹרֶת
 וַיִּקַּח הָאִישׁ נֹס זֶהָב בַּקַּע מִשְׁקָלוֹ
 צִמְדִּים עַל־יְדֵיהָ עֲשֶׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם
 וַיֹּאמֶר בֶּת־מִי אֶת־הַגִּידִי נָא לִי הִישָׁנָה
 אֲבִיךָ מָקוֹם לָנוּ לָלֶיךָ וַתֹּאמֶר
 בֶּת־בְּתוּאֵל אֲנֹכִי בֶן־מֶלֶכָה אֲשֶׁר יְהוָה
 לְנַחֲוֹר וַתֹּאמֶר אֵלָיו גִּם־תִּבְנֶן גִּם־מִסְכָּנוֹ
 עִמָּנוּ גִם־מָקוֹם לָלוֹךְ וַיִּקַּר הָאִישׁ וַיִּשָּׂא
 רִבְעִי לַיהוָה וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
 אֲבֹרָהִם אֲשֶׁר לֹא־עֹזב חֲסִדֹו וְאִמְתּוֹ
 אֲדֹנִי אֲנֹכִי בְּדֶרֶךְ נַחֲנִי יְהוָה בֵּית אֲחִי
 וַתִּרֶץ הַנַּעֲרָה וַתֵּגֶר לְבֵית אִמָּהּ כֹּהֵן
 הָאֱלֹהִים וּלְרִבְקָה אֲחוֹשָׁמוֹ לִבְנֵי וִירָן
 אֶל־הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל־הָעֵין וַיְהִי
 אֶת־הַנֹּס וְאֶת־הַצִּמְדִּים עַל־יְדֵיהָ
 וּבִשְׁמֹרֶת

הנערה ק

ושמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כזה
 בר אלי האיש ויבא אליהו ונהנה עמר
 לגמלים על העין : ויאמר בוא ברוך
 הוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית
 מקום לגמלים : ויבא האיש הביתה ויפתח
 וגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים
 ורחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו :
 וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם
 וישם ק' ויאמר עבד
 אברהם אנכי : ויהוה ברוך את אדני מאד
 ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים
 ושפחת וגמלים וחמרים : ותלד שרה אשת
 אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו אות
 בל אשר לו : וישבעני אדני לאמר
 לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר
 אנכי ישב בארצו : גם לא אל בית אבי
 תלך ואל משפחת ולקחת אשה לבני :
 ויאמר אל אדני אלהי לא תלך
 האשה אחרי : ויאמר אלי יהוה אשר
 התהלכתי

ספר בראשית

והתהלכתי לפניו וישלח מלאכו
 והצליח דרכו ולקחת אשה
 משפחתי ומבית אבי: אז תנקה מא
 כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו
 והיית נקי מאלתי: ואבא היום אל
 ואמר יהוה אלהי ארני אברהם אם יע
 מצליח דרכי אשר אנכי הולך עליה
 הנה אנכי נצב על עין המים והיה העי
 היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני
 מעט מים מברך: ואמרה אלי וגם
 שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה
 הכיח יהוה לבן אדני: אני טרם אל
 לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת
 על שכמה ותדר העינרה ותשאב
 אליה השקיני נא: ותמהר ותורר כדה
 ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשר
 הגמלים השקתה: ואשאל אתה ואמ
 מי את ותאמר בת בואל בן נחור
 ילדה לו מלכה ואשכ הנזם על
 והצמר

הַצְמִידִים עַל־יְרֵיָהּ׃ וְאָקֹר וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה
אֲבָרְךָ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם
אֲשֶׁר הִנַּחֲנִי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת לִקְחַת אֶת־בֵּת־
אֲחֵי אֲדֹנָי לְבָנָיו׃ וְעַתָּה אֲסִי־שָׁכֶם עֲשִׂים
זָסֹד וְאֵמֶת אֶת־אֲדֹנָי הַגִּידוּ לִי וְאֲסִלֵּא
הַגִּידוּ לִי וְאֶפְנֶה עַל־מִין אוֹ עַל־שָׁמַל׃ וַיַּעַן
בֶּן וּבִתּוֹ אֵל וַיֹּאמְרוּ מִיְּהוָה יֵצֵא הַדָּבָר לֹא
יָכֹל דְּבַר אֵלֶיךָ רַע אוֹ־טוֹב׃ הִנֵּה דִבְקָה
לִפְנֶיךָ קַח וְלֵךְ וְתֵהִי אִשָּׁה לְבֶן־אֲדֹנֶיךָ
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד
אַבְרָהָם אֶת־דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה
לַיהוָה׃ * וַיֵּצֵא הָעֶבֶד כָּל־כֶּסֶף וְכָל־זָהָב
בְּגָדִים וַיִּתֵּן לְרִבְקָה וּמִגְדָּנָתָן לְאֲחִיָּה
לְאִמָּהּ׃ וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר־עִמּוֹ וַיִּלְּנוּ וַיִּקּוּכוּ בְּבֶקֶר וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי
אֲדֹנָי׃ וַיֹּאמֶר אֲחִיָּה וְאִמָּהּ תֵּשֶׁב הַנְּעִר
אֶת־נַוִּימִים אוֹ עֲשׂוֹר אַחֵר תֵּלֵךְ׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל־תֹּאחֲרוּ אֹתִי וַיְהוֶה הַצִּלִּיחַ דְּרָכֵי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֶכָּה לְאֲדֹנָי׃ וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא
לְנֶעֱר

חמישי

הנערה ק'

ספר בראשית

לְנֶעֱרָה ק' לְנֶעֱרָה וּנְשָׂאֲלָהּ אֶת־כִּיָּהּ: וַיִּקְרְאוּ לָרֶגֶל
וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הַתִּלְכִּי עִם־הָאִישׁ הַזֶּה וְהָיִיתְךָ
אֵלָיו: וַיִּשְׁלְחוּ אֶת־רִבְקָה אֶחָתָם וְאֶת־
מִנְקָתָהּ וְאֶת־עֶבֶד אֲבִרָהָם וְאֶת־אִשְׁתּוֹ
וַיְבָרְכוּ אֶת־רִבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אַחֲתֵנוּ
הִיא לְאֵלֶיךָ רַבְּבָה וַיִּרְשׁ זֶרַעְךָ אֶת־
שְׂנָאֵיו: וַתֵּקֶם רִבְקָה וַנְּעַרְתִּיהָ וַתֵּרָם
עַל־הַגְּמָלִים וַתֵּלֶכְנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ
הָעֶבֶד אֶת־רִבְקָה וַיֵּלֶךְ: וַיִּצְחַק בְּאֵמֶר
בְּאֵר לַחֵי רֹאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֵרֵן הַנֶּגֶב:
יִצְחָק לִשְׂוֹחַ בְּשָׂדֶה לַפָּנוֹת עָרֵב וַיִּשָּׂא
וַיֵּרָא וְהָיָה גְּמָלִים בָּאִים: וַתִּשָּׂא רִבְקָה
אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרָא אֶת־יִצְחָק וַתִּפֹּל בְּרַגְלֶיהָ
הַגְּמֹל: וַתֹּאמֶר אֶל־הָעֶבֶד מִי־הָאִישׁ הַזֶּה
הַהֵלֶךְ בְּשָׂדֶה לִקְרֹאתָנוּ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד
אֲדֹנָי וַתִּקַּח הַצִּעִף וַתִּתְּכֶם: וַיִּסְפָּר רִבְקָה
לְיִצְחָק אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיִּבְרַךְ
יִצְחָק הָאֵחָלָה שְׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת־רִבְקָה
וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאֱהָבָהּ וַיִּנָּחֶם עָלֶיהָ

וַתֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וְשֵׁמָּה קְטוּרָה : כֹּה
 לָדָּלוּ אֶת־זִמְרָן וְאֶת־קִשֵּׁן וְאֶת־מֶרְדִּיךְ
 וְאֶת־מֶרְדִּיךְ וְאֶת־יִשְׁבָּק וְאֶת־שׁוּחַ : וַיִּקְשֵׁן יֶלֶד
 לְשָׂרָה וְאֶת־דָּרָן וּבְנֵי דָרָן הָיוּ אֲשׁוּרִים
 טוֹשִׁים וְלֹא־מִיִּם : וּבְנֵי מֶרְדִּיךְ עֵיפָה וְעֶפְרָיִם
 וְנָךְ וְאַבְדֵּר וְאַלְדֵּיָה כָּל־אֵלֶּה בְנֵי קְטוּרָה :
 זֶן אַבְרָהָם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ לִיצְחָק :
 בְּנֵי הַפִּלְגָּשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן
 לָהֶם מִתְּנֹת וַיִּשְׁלַחם מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ
 עֲרֻנּוֹ חַי קְדָמָה אֶל־אֶרֶץ קָדִים : וְאַלְדֵּי
 שְׁנֵי־חַיִּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר־חַי מֵאֵת שָׁנָה
 וּבָעִים שָׁנָה וְחֲמֵשׁ שָׁנִים : וַיְגַעֲוִימָת
 לָהֶם בְּשִׁיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשִׁבְעֵוִי אֶסְפָּא אֶל־
 יִצְחָק וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וַיִּשְׁמַע אֶל־בְּנָיו אֶל־
 עֲרֵת הַמִּכְפָּלָה אֶל־שָׂרָה עֶפְרָן בֶּן־צַחֲלָה
 זָתִי אֲשֶׁר עַל־פָּנַי מִמֶּרְאֵי : הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר־
 הָאֵל אַבְרָהָם מָצָא בְּנִי־חַת שָׂמָה קָבַר
 לָהֶם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ : וַיְהִי אַחֲרָיִם

ספר בראשית

מֹות אֲבֹרָהֶם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק
וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם בְּאֵר לַחִירָאִי׃ פ
שְׁנֵיעִי וְאֵלֶּה תִּלְדֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אֲבֹרָהֶם
יִלְדֶה הַגֵּר הַמִּצְרִית שְׁפָחַת שְׂרָה לֵאמֹר
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל בְּשֵׁן
לְתוֹלְדָתָם בְּכֹר יִשְׁמָעֵאל נְבִיָּה
וְאֲדָבָאֵל וּמִבְשֵׁם׃ וּמִשְׁמַעֲוֹדוֹמָה וּמִן
חֲרָד וּתִמָּא יִטּוֹר נָפִישׁ וּקְרָמָה׃ א
בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמֹתָם בְּחֵן
וּבְטִירָתָם שְׁנִים עֶשְׂרֵן נְשִׂאִים לֵאמֹר
וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל מֵאֵת שְׁנֵה וְגו'
שְׁנֵה וְשִׁבְעֵי שְׁנִים וַיָּגֹעַ וַיָּמָת וַיֵּאכֹל
עֲמִיו׃ וַיִּשְׁכְּנוּ מִחוּלָּה עַד־שׁוֹר אֲשֶׁר
בְּנֵי מִצְרַיִם בְּאֶכָּה אֲשׁוּרָה עַל־פְּנֵי
אֲחִיו נָפַל׃

פ פ פ

P.6. וְאֵלֶּה תִּלְדֹת יִצְחָק בֶּן־אֲבֹרָהֶם אֲנִי
הוֹלִיד אֶת יִצְחָק׃ וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־אֲבֹרָהֶם

וַתִּבְקַחְתּוּ אֶת־רִבְקָה בַּת־בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי
 בֶּן־אָרָם אֲחִי־לָבָן הָאֲרָמִי לֹא־אִשָּׁה
 מִרְיָם יִצְחָק לִיהוָה לְגִבְחָ אִשְׁתּוֹ כִּי־עָקְרָה
 וַיַּעֲתֵר לֹא־יְהוָה וַתֵּהֶר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ
 וַיֵּצְאוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן
 הַזֶּה אֲנִי־וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה
 וַתֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי־גִיִּים בְּבִטְנָהּ וּשְׁנֵי
 מִיָּם מִמֶּעֶיךָ יִפְרְדוּ וְלֹא־מִלֵּאִם יֵאֱמָן
 יַעֲבֹד צִעִיר וַיִּמָּלֵךְ אֹו־יְמִיהָ לְלִדְתָּ
 וַתֵּהוֹמוּם בְּבִטְנָהּ וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן
 וַיִּמָּוֶנֶי כָּלֹו כְּאֹדְרֵת שַׁעַר וַיִּקְרָאוּ שְׁמוֹ
 וַאֲחֵרֵיכֵן יֵצֵא אַחִיו וַיִּדּוּ אֶחָד־לְ
 עֵקֶב עָשׂוּ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן־
 יָמִים שְׁנֵה בְלִדְתָּ אֹתָם וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים
 וַיַּעֲשׂוּ אִישׁ יָדָע צִיד אִישׁ שִׂדָה וַיַּעֲקֹב אִישׁ
 יֹשֵׁב אֹהֳלִים וַיֵּאָהֵב יִצְחָק אֶת־עָשׂוּ כִּי־
 בָּפִיו וּרְבִקָּה אֲהָבָת אֶת־יַעֲקֹב וַיִּזְדַּק
 וַיִּבָּא עָשׂוּ מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא־עֵיף
 מִרְעֵשׁוֹ אֶל־יַעֲקֹב הַלְעִיטָנִינָא מִן־הָאָדָם

נריס ק'

ספר בראשית

הָאָדָם הָזֶה כִּי עָיַף אָנֹכִי עַד כֵּן הָוָא
אָדָם׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מְכַרְרָה כִּי־סָ
בְּכַרְתָּךְ לִי׃ וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ הִנֵּה אָנֹכִי
לְמוֹת וּלְמַחְזָה לִי בְכֻרָה׃ וַיֹּאמֶר
הַשֹּׁבַע לִי כִּי־סָ וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּמְכֹּר
בְּכֻרָתוֹ לְיַעֲקֹב׃ וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו
וְנִזְרַע עֲרֻשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשֶׁת וַיִּקְס וַיִּלְךָ
אֶת־הַבְּכֻרָה׃

פ

כֹּן וַיְהִי רָעַב בָּאָרֶץ מִלֶּבֶד הָרֶעִב הָרֹאשׁ
הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיִּלְךָ יִצְחָק אֶל־אֵל
מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גִּרְרָה׃ וַיֵּרָא אֵת
וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הָרָד מַצְרִיכָה שֹׁכֵן בָּאָרֶץ
אָמַר אֵלָיו׃ גֹּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֵת
וַאֲבִרְכָךְ כִּי־לֶךְ וּלְזֹרַעַךְ אֶתֶּן אֶת־הָאָרֶץ
הָאֲרָצָה הָאֵל וְהַקִּמְתִּי אֶת־הַשֹּׁבַע
נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ׃ וְהָרַבְתִּי
זֹרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לוֹתָא
כָּל־הָאֲרָצָה הָאֵל וְהַתְּבָרְכוּ בִּזְרַעֲךָ
הָאָרֶץ׃ יַעֲקֹב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם

שמר משמרתִי מצותִי חקותִי ותורתִי וישב
 יצחק בגרר: וישאלו אנשי המקום לאִשתו
 אמר אחתי הִוא כִּי ירא לאמר אִשְׁתִּי
 וַיִּהְיֶה אֲנִשֵּׁי הַמָּקוֹם עַל־דְּבָקָהּ כִּי־טוֹבַת
 מְרֵאָה הִוא: וַיְהִי כִּי אֶרְכֹּזְלוּ שֵׁם הַיָּמִים
 שָׁקָף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחֲלוֹן
 וַאֲוֹהֶנָּה יִצְחָק מִיִּצְחָק אֶת רַבָּקָה אִשְׁתּוֹ:
 וַיֵּרָא אֲבִימֶלֶךְ לִיִּצְחָק וַיֹּאמֶר אֵךְ הִנֵּה
 שֹׁתֵךְ הִוא וַאֲיֵךְ אִמְרַת אַחֲתִי הִוא וַיֹּאמֶר
 לִי יִצְחָק כִּי אִמְרַתִּי כֵן אֲמֹרֶת עָלֶיהָ:
 אִמֶּר אֲבִימֶלֶךְ מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט
 כִּבְאֲחֵר הָעַם אֶת־אִשְׁתְּךָ וְהִבֵּאתָ עָלֵינוּ
 שֵׁם: וַיִּצֹּא אֲבִימֶלֶךְ אֶת־כָּל־הָעַם וַיֹּאמֶר
 הִנֵּנִי עֹשֶׂה בְּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹרֶת יוֹמֶרֶת:
 וַעֲיִצְחָק בְּאֶרֶץ הַרְוֵא וַיִּמְצָא בְּשֵׁנָה
 הִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרֶכְהוּ יְהוָה: * וַיִּגְדֹּל

שלישי

אִישׁ וַיִּלְךָ הָלוֹךְ וַיִּגְדֹּל עַד כִּי־גָדֹל מְאֹד:
 וְלֹא־מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וְעַבְדָּה רַבָּה
 וַיִּנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים: וְכָל־הַבְּיָרֶת אֲשֶׁר

ספר בראשית

חֲפָרוּ עֲבָדֵי אֲבִיו בְּיָמֵי אֲבֹתָם אֲבִיו מֶלֶךְ
 פֶּלֶשֶׁתִּים וַיִּמְלֹא אֶת עַמּוּלָּם וַיֹּאמֶר אֲבִיו
 אֶל יִצְחָק לֵךְ מֵעֲמֻלָּא כִּי עֲצַמַת מִמֶּנּוּ כָּאֵן
 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיֵּחַן בְּנַחֲל־גֵרָר
 שָׁם וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר וַיִּתֵּן אֶת־בְּאֵרֵתוֹ
 אֲשֶׁר חָפְרוּ בְּיָמֵי אֲבֹתָם אֲבִיו וַיִּסְתֵּר
 פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אֲבֹתָם וַיִּקְרָא
 שְׁמוֹת בְּשֵׁמֹת אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אֲבִיו וַיִּחְפֹּר
 עֲבָדֵי־יִצְחָק בְּנַחֲל וַיִּמְצְאוּ שָׁם בְּאֵר
 חַיִּים וַיִּרְבוּ עִגְרֵי עַם־דָּעַי יִצְחָק
 לָנוּ הַמַּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עַיִן
 הַתְּעִשְׁקוּ עִמּוֹ וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת
 גַּם־עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שְׁטֵנָה וַיַּעֲתִיב
 וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּתֵּן
 שְׁמָהּ רַחֲבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עֵתָה הִרְחִיב
 לָנוּ וּפְרִינוּ בָאָרֶץ * וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר
 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲבִיךָ אֵל תִּירָא כִּי־אֵין
 אֲבִיךָ וּבְרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־דָּעַי
 אֲבִי

וַיְבָרֶהֶם עַבְדֵי : וַיִּבֶן שֵׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְשֵׁם
 הוּא וַיֵּט שֵׁם אֱהֱלֹו וַיִּכְרֹו שֵׁם עַבְדֵי יִצְחָק
 אֶר : וַאֲבִי מֶלֶךְ הַלֵּךְ אֵלָיו מִגֵּרָר וַאֲחֻזָּת
 וַרְעָהוּ וּפִיכָל שֶׁר־צָבָאוּ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 יִצְחָק מִדּוּעַ בָּאתֶם אֵלַי וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי
 וְשַׁלְחוּנִי מֵאַתְכֶם : וַיֹּאמְרוּ רְאוּ רֵאיוֹ
 הִי הִיא יְהוָה עִמָּךְ וְנֹאמַר תְּהִי נָא אֱלֹהֵה
 נֹתִינוּ בִּינֵנוּ וּבִינֶךָ וְנִכְרַתָּה בְרִית עִמָּךְ :
 ס תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רְעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נִגְעֵנוּךְ
 אֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמָּךְ רַק־טוֹב וְנִשְׁלַחְךָ
 שְׁלוֹם אֹתָהּ עֵתָה בְּרוּךְ יְהוָה : * וַיַּעַשׂ לָהֶם חֲמִישִׁי
 שְׁתֵּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ : וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר
 וַיָּבֹעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיִּשְׁלַחֵם יִצְחָק וּלְכֹ
 אֹתוֹ בְּשָׁלוֹם : וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ
 בְּדִי יִצְחָק וַיִּגְדּוּ לוֹ עַל־אֲרוֹת הַבָּאָר אֲשֶׁר
 גָּדּוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִצָּאֵנוּ מָיִם : וַיִּקְרָא אֹתָהּ
 בְּעָה עַל־כֵּן שֵׁם הָעֵיר בָּאָר שֶׁבַע עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה : ס וַיְהִי עָשׂוּ בֶן־אַרְבָּעִים שָׁנָה
 וַיִּחַ אִשָּׁה אֶת־יְהוּדִית בִּתְּ־בָאָרִי הַחֲתָנִי

ספר בראשית

וְאֶת־בְּשֵׁמֶת־בֶּת־אֵילָן הַחֵקִי׃
כֹּן מֵרֶחוֹק לִצְחָק וּלְרִבְקָה׃ ס

כִּי־זָקֵן יָצָה קוֹתְכֶהֶ' עֵינָיו מֵרֹאשׁוֹ
אֶת־עֵשָׂו בְּנוֹ הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי
אֵלָיו הִנְנִי׃ וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא זָקֵנִי
יָרַעְתִּי יוֹם מוֹתִי׃ וְעַתָּה שְׂאֵנָה כְלִידֶךָ
וְקִשְׁתְּךָ וְצֵא הַשָּׂדֶה וְצֹדָה לִי צִידָה׃
לִי מְטַעֲמִים כִּי־אֲשֶׁר אֶרְבֵּתִי וְהִבֵּאתִי
וְאָכְלָה בִּעְבוֹר תְּבָרַכְהָ נֶפֶשׁ בְּטָרֶסָא
וּרְבִיקָה שִׁבְעַת בְּדָבָר יִצְחָק אֶל־עֵשָׂו
וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו הַשָּׂדֶה לְצֹד צִיד לְהֵבִיא׃
אָמְרָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנֵה לִי אֶמֶר הִנֵּה
אֶת־אֲבִיךָ מְדַבֵּר אֵלַי עֵשָׂו אָחִיךָ לֵאמֹר
הִבֵּאתָ לִי צִיד וַיַּעַשׂה לִי מְטַעֲמִים
וְאֶבְרַכְכָּה לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי כוֹתִי׃
בְּנֵי שָׁמַע בְּקוֹלִי לֹא־עָשָׂו אֲנִי מִצֹּה אֶתְּ
נָא אֶל־הַצֹּאֵן וְקַח־לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גִרְתֵּי
טָבִים וְאֶעֱשֶׂה אִתְּם מְטַעֲמִים לְאֲבִיךָ
אָהֵב׃ וְהִבֵּאתָ לְאֲבִיךָ וְאָכַל בְּעִבְרָתִי

בְּרַכָּה לִפְנֵי מוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רַבְקָה
אִמּוֹ הֵן עָשׂוּ אֵחָי אִישׁ שָׂעִר וְאֲנֹכִי אִישׁ
לֶלֶךְ: אֲוֹלִי יִמְשְׁנִי אֲבִי־הָיִיתִי בְּעֵינָיו
בְּמַתַּעַת עוֹהֶבָאֲתִי עָלַי קָלְלָהּ וְלֹא בִּרְכָה:
תֹּאמַר לוֹ אִמּוֹ עָלַי קָלְלָתָהּ בְּנִי אֵךְ שָׁמַע
בְּקִלְיוֹל־ךָ קַח־לִי: וַיִּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ
תַּעֲשׂ אִמּוֹ מִטַּעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו:
תִּקַּח רַבְקָה אֶת־בְּנֵי עִשָׂו בְּנֵה הַגִּדִל
וְחִמְדֹת אֲשֶׁר אָתָּה בְּבִית וְתִלְבֵּשׁ אֶת־יַעֲקֹב
בְּגָדֵי הַקָּמָן: וְאֵת עֶרְת־גִּדֵּי הָעֵינִים הַלְבִּישָׁה
לְ־יָדָיו וְעַל חֻלְקֹת צוּאֲרָיו: וְתִתֵּן אֶת־
הַמִּטַּעַמִּים וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָה בְּיַד
יַעֲקֹב בְּנֵה: וַיָּבֵא אֶל־אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי
אָמַר הִנְנִי מֵי־אֵתָּה בְנִי: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־
אָבִיו אֲנֹכִי עָשׂוּ בְּכֹרֶךְ עֲשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
אֵלַי קוֹם־נָא שֵׁבָה וְאִכְלָה מִצִּידִי בִּיעֲבוֹר
גִּבְרַתִּי נִפְשָׁךְ: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־בָּנוּ מַה־
הַמַּהֲרָת לִמְצֹא בְנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יְהוָה
אֵלָיִךְ לִפְנֵי: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב גִּשְׁה־

כפר בראשית

ואמשר בני האתה זה בני עשו אמר
 ויש יעקב אל יצחק אביו וימשהו
 הקל קול יעקב והידים ידי עשו ולא
 כיהו ידיו כיד עשו אחיו שערות ויבר
 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני
 הגשה לי ואכלה מציד בני למען
 נפשי וישלו ויאכל ויבא לו ויין
 ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ויש
 בני ויש וישקלו וירח את רוח
 ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח
 אשר ברכו יחיה * ויתן לך האלהים
 השמים ומשמני הארץ ורב דגן ויין
 ויעבדוך עמים וישתחו לך לאמים
 לאחיה וישתחו לך בני אמר ארר
 ומברכך ברוך ויהי כאשר כלו
 לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא
 מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא
 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו
 לאביו יקם אבי ואכל מציד בני

וישתחו לך

ברכני נפשך: ויאמר לו יצחק אביו מִי
 תה ויאמר אני בנך בכרך עשו: ויחרר
 יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא
 הוא הצר ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם
 גבוא ואברכהו גם כרוך יהיה: כשמע
 שו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה
 מרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני
 אבי: ויאמר בא אחיך במרמה ויקח
 רכתיך: ויאמר הובי קרא שמו יעקב
 עקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה
 תה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי
 רכה: ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר
 זמתיו לקח ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים
 וגו' ותירש סמכתיו ולכה אפוא מה אעשה
 נ: ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת
 ואלך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו
 לו ויבך: ויען יצחק אביו ויאמר אליו
 הנה משמני הארץ יהיה מושבך וממל
 שמים מעל: ועל הרבה תהיה ואת אחיך

ספר בראשית

תעבד והיה כאשר תרד ופרקת עליו
 צוארך : וישטם עשו את יעקב על הדבר
 אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקח
 אבל אבי ואהרנה את יעקב אחיו
 לרבקה את דברי עשו בנה הגדלות
 ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר
 הנה עשו אחיך מתחם לך להרגו
 בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן
 חרנה : וישבת עמו ימים אחרים עד
 תשוב חמת אחיך : עד שוב אף א
 ממך ושכח את אשר עשית לו ושר
 ולקחתיו משם למרה אשכל גם ש
 יום אחד : ותאמר רבקה אל
 קייתי כחיי מפני בנות חתאם לקח
 אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ
 כח לי חיים : ויקרא יצחק אל יעקב ויבן
 ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מ
 כנען : קום לך פדוה ארם ביתה כי
 אבי אמר וקהלך משם אשה מבנה

ק' ועירא

אֶחָאֵמֶךְ: וְאֵל שְׂדֵי יִבְרַךְ אֶתְךָ וְיִפְרֹךְ
 וְיִרְבֶּה וְהִיִּית לְקַהֲל עַמִּים: וַיִּתֵּן לָךְ אֶת־
 בְּרִכַּת אַבְרָהָם לָךְ וְלִזְרַעַךְ אֶתְךָ לְרִשְׁתָּךְ
 אֶת־אֶרֶץ מִגְדֵּיךָ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים
 לְאַבְרָהָם: * וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ שְׁבִיעִי
 פְדֹנָה אֶרֶס אֶל־לִבָּן בֶּן־בְּתוּאֵל הָאֶרְמִי אֲחִי
 רִבְקָה אִם־יַעֲקֹב וְעִשָׂו: וַיֵּרָא עִשָׂו כִּי־בִרְךָ
 יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ פְדֹנָה אֶרֶס
 לְקַחֲתָּ לּוֹ מִשָּׁם אֲשֶׁרָּה בִּבְרָכּוֹ אֹתוֹ וַיֵּצֵא
 עָלָיו לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן:
 יִשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פְּדֹנָה
 אֶרֶס: וַיֵּרָא עִשָׂו כִּי רָעוֹת בָּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינֵי
 יִצְחָק אָבִיו: וַיֵּלֶךְ עִשָׂו אֶל־יִשְׁמָעֵאל
 יִיקַח אֶת־מַחֲלָת בִּתְיִשְׁמָעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם
 אַחֲוֹת נָבִיּוֹת עַל־נָשָׁיו לֹא־אֵשָׁה:

ס   ס   ס

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה
 יִפְגַּע בְּמָקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי־בָאָה שְׁמֵשׁ וַיִּקַּח
 מֵאֲבִי

ספר בראשית

מֵאֲבֹנֵי הַמָּקוֹם וַיֵּשֶׁם מְרֹאֲשֵׁרָיו
בַּמָּקוֹם הַהוּא: וַיַּחֲלֵם וַהֲנֵה סֹלֶם
אֶרֶצָּה וּרְאִישׁוֹ מִנִּיעַ הַשְּׁמִימָה וַהֲנֵה מִן
אֱלֹהִים עֲלִים וִירְדִים בּוֹ: וַהֲנֵה יְהוָה
עָרִיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ
וְאֵלֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתָה שֹׁכֵן
לָךְ אֶתְנַנָּה וּלְזֹרְעָה: וְהָיָה זֹרְעֶךָ
הָאָרֶץ וּפְרִצֶת יִמָּה וּקְרָמָה וְצִפְנָה וְנִבְרָכָה
וְנִכְרָכָה כָּל־מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה וְכוּ'
וַהֲנֵה אֲנֹכִי עִמָּךְ וְשִׁמְרֶתִיךָ כָּכָל אֲשֶׁר
וְהַשְׁבֵּתִיךָ אֶל־הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא
עָד אֲשֶׁר אֶסְעֶשֶׂתִּי אֶת־אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ
וַיִּקֶּץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֲבֹנֵי יֵשׁ
בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי: וַיִּרְאוּ
מַה־נֹּרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶרַח בִּי אִם־
אֱלֹהִים וְהָיָה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם: וַיֵּשֶׁב
בְּבֶקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֲבֹנִי אֲשֶׁר שָׁם מֵרֹאשִׁי
וַיֵּשֶׁם אֹתָהּ מִצְבֶּה וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל־הָאֲבֹנִי
וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־
עֵל

אולם לזו שם העיר לראשונה: וירר יעקב
 דר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני
 בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם
 אכל ובגר ללבש: ושכתי בשלום אל בית
 אבי ויהיה יהוה לי לאלהים: והאבן הזאת
 אשר שמתני מצבה יהיה בית אלהים וכל
 אשר תתן לי עשר אעשרנו לך: * וישא כט
 יעקב וגליו וילך ארצה בני קדם: וירא שני
 הנה באר בשדה והנה שם שלשה עררי
 אנ רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו
 העדרים והאבן גדלה על פי הבאר:
 אספר שמה כל העדרים וגללו את האבן
 על פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו
 ת האבן על פי הבאר למקמה: ויאמר
 הם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן
 נחנו: ויאמר להם הירעתם את לבן בקר
 זור ויאמרו ידענו: ויאמר להם השלום לו
 אמרו שלום והנה רחל בתו באה עם
 צאן: ויאמר הן עוד היום גדול לא עת
 האכף

ספר בראשית

האסף המקנה השקו הצאן ולכו ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספנו העדרים וגללו את האבן מעל פי ויהשקינו הצאן: עורנו מדבר עמנו באה עס הצאן אשר לאביה כי רעה ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגל את האבן מעל פי הבאר וישקא לבן אחי אמו: וישק יעקב לרחל וישק קלו ויבך: ויגד יעקב לרחל פי אחי הוא וכי בן רבקה הוא ותריץ ותגד ויהי כששמע לבן את שמע יעקב בן וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו אל ביתו ויספר ללבן את כל דברי האלה: ויאמר לו לבן אך ענני אתה וישב עמו חדרש ימים: ויאמר ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנני לימה משכרתך: וללבן שתי בנות גדלה לאה ושם הקטנה רחל: וי

דכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה* :
ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעברך שבע שלישי
שנים ברחל בתך הקטנה : ויאמר לבן טוב
תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה
עמדי : ויעבר יעקב ברחל שבע שנים ויהי
עניו כימים אחדים באהבתו אתה :
ואמר יעקב אל לבן הבה ארת אשתי כי
לאוימי ואבואה אליה : ויאסף לבן את
לואישי המקום ויעש משתה : ויהי בערב
קח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא
ליה ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה
תו שפחה : ויהי בבקר והנה הוא לאה
ואמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא
רחל עברתי עכך ולמה רמיתני : ויאמר
לואי עשה כן במקומנו לתת הצעירה
לגני הבכירה : מלא שבע זאת ונתנה לך
ואת זאת בעברה אשר העבר עמדי
שבע שנים אחרות : ויעש יעקב כן
לא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו
לאשה

ספר בראשית

לְאִשָּׁה: וַיִּתֵּן לָבֶן לְרַחֵל בָּתּוּ אֶת־כִּסֵּי
שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָהּ: וַיָּבֹא גַם אֶל־
וַיֵּאָהֵב גַּם אֶת־רַחֵל מְלֵאָה וַיַּעֲבֹד עִמָּהּ
שִׁבְעַת־שָׁנִים אַחֲרוֹת: וַיֹּרֶא יְהוָה כִּי־שָׂדֶה
לָאָה וַיִּפְתַּח אֶת־רַחֲמֶיהָ וּרְחֵל עָקְרָה:
לָאָה וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי־
כִּירְאָה יְהוָה בְּעֵינַי כִּי עָתָה יֵאָהֵב נִי־אִי
וַתֵּהָר עוד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר כִּי־שָׂמֵךְ
בִּי־שְׁנוּאָה אֲנִכִּי וַיִּתֵּן לָי גַּם אֶת־זֶה וְהָיוּ
שְׁמוֹ שְׁמַעוֹן: וַתֵּהָר עוד וַתֵּלֶד בֶּן וְהָיוּ
עָתָה הַפֶּעַם יִלְוֶה אִישִׁי אֵלַי כִּי־יִלְדֶּה
שְׁלֹשָׁה בָנִים עָלַי כֵּן קָרָא שְׁמוֹ לֵוִי:
עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר הַפֶּעַם אוֹרֵה אֶל־
עַל־כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד כִּסֵּי
לְוִי וַתֵּרָא רַחֵל כִּי לֹא יֵלְדָה לִיעֲקֹב וַתִּקְנֶה
בְּאַחֲתָהּ וַתֹּאמֶר אֵלַי יַעֲקֹב הִבֵּהָ
זֶאֱסֹאֲנִי מִתָּה אֲנִכִּי: וַיַּחֲרֹאֲף יַעֲקֹב
וַיֹּאמֶר הִתְהַת אֱלֹהִים אֲנִכִּי אֲשֶׁר־כָּנְסָה
בְּרִי־בִטָּן: וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַתִּי בְרִי־

אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי
 מנה : ותתן לו את בלהה שפחתה
 אשה ויבא אליה יעקב : ותהר בלהה
 תלד ליעקב בן : ותאמר רחל רגני אלהים
 גם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה
 שמו רן : ותהר עוד ותלד בלהה שפחת
 חל בן שני ליעקב : ותאמר רחל נפתולי
 להים : נפתלתי עם אחרתי גם יכלתי
 תקרא שמו נפתלי : ותרא לאה כי עמדה
 לדרת ותקח את זלפה שפחתה ותתן
 תה ליעקב לאשה : ותלד זלפה שפחת
 אה ליעקב בן : ותאמר לאה בגד ותקרא ^{כא גר' ק}
 ת שמו גר : ותלד זלפה שפחת לאה בן
 נ ליעקב : ותאמר לאה באשרי כי
 שרונ בנות ותקרא את שמו אשר : * וילך רביעי
 אובן בימי קציר חטים וימצא דודאים
 טרה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר
 חל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך :
 נאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת
 גם

ספר בראשית

גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן
 עמך הלילה תחת דודאי בנה : ויבא
 מן השדה בערב ותצא לאה לקרא
 ותאמר אלי תבוא כי שכר שני
 בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא
 אלהים אל לאה ותהר ותלד לר
 חמישי : ותאמר לאה נתן אלהים
 אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא
 יששכר : ותהר עוד לאה ותלד ב
 לעקב : ותאמר לאה זבדני אלהים
 זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילד
 עשה בנים ותקרא את שמו זבלון :
 ילדה ברת ותקרא את שמה דינה :
 אלהים את רחל וישמע אליה
 ויפתח את רחמה : ותהר ותלד בן
 אסף אלהים את חרפתי : ותקרא
 יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אר
 באשר ילדה רחל את יוסף ויאמר
 אל לכן שלחני ואלכה אל מקומי

ה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך
 הן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר
 עבדתיך: ויאמר אליו לבן אסנא מצאתי
 בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגלגלך: *
 אמר נקבה שכרך עלי ואתנה: ויאמר
 חכמישי
 לו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת
 שר היה מקנך אתי: כי מעט אשר היה
 לפני ויפרין לרבו ויברך יהוה אתך לרגלי
 נתה כתי אעשה גם אנכי לביתי: ויאמר
 ה אתן לך ויאמר יעקב לא רתתן לי
 אוכה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה
 דעה צאנך אשכר: אעבד בכל צאנך
 זם הכר משם כל שהו נקר וטלוא וכל
 החיים בכשבים וטלוא ונקר בעזים והיה
 כרי: וענתה בי צדקתי ביום מחר כי
 בוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקר
 ולוא בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי:
 אמר לבן הן לויתי כדברך: ויסר ביום
 הוא את התישים העקדים והטלאים ואת
 כל

ספר בראשית

כל העצים הנקדו והטלאת כל אשת
 בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו
 דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעבד
 את צאן לבן הנותרת: ויקח לו יעקב
 לבנה לח ולזו ועדמון ויפצל בהן
 לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות
 ויצג את המקלות אשר פצל בהן
 בשקתות המים אשר תבאן הצאן
 לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות
 הצאן אל המקלות ותלדן הצאן
 נקדים וטלאים: והכשבים הפרו
 ויתן פני הצאן אל עקר וכל חום כצאן
 וישא לו עדרים לבדו ולא שתם
 לבן: והיה בכל יום הצאן המקשות
 יעקב את המקלות לעיני הצאן בהן
 ליחמנה במקלות: ובהעטיפ
 ישים והיה העטפים ללבן והקשרים
 ויפרץ האיש מאד מאד והיה לו צאן
 לא וישפחות ועבדים וגמלים וחמרים:

וידברני בני־לבן לאמר לקח־יעקב את־
 אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את
 הכבוד הזה: וירא־יעקב את־פני־לבן
 ונה איננו עמו כתמול שלשום: ויאמר
 הֲאֵל־יַעֲקֹב שׁוֹב אֶל־אֶרֶץ אֲבוֹתָיָה
 מולדתך ואהיה עמך: וישלח יעקב
 רָאֵם לרחל וללאה השדה אל־צאנו:
 מר להן ראה אנכי את־פני אביכן כי־
 ננו אלי כתמול שלשום ואלהי אבי היה
 די: ואתנה ידעתן כי בכל־כחי עבדתי
 אֲבִיכֶן: ואביכן התלבי והחלף את־
 וברתי עשרת־מנים ולא־נתנו אלהים
 רַע עמדי: אם־כה יאמר נקדים ידֹה
 רך וילדו כל־הצאן נקדים ואם־כה יאמר
 דים יהיה שכרך וילדו כל־הצאן עקדים:
 אלהים את־מקנה אביכם ויתן־לי:
 בער יחם הצאן ואשא עיני וארא
 וסוהנרה העתדים העלים על־הצאן
 דים נקדים וברדים: ויאמר אלי מלאך
 האלהים

ספר בראשית

האלהים בחלום יעקב ואמר הנני
שאנא עיניך וראיה כל העתדים
על הצאן עתדים נקדים וברדים
את כל אשר לבן עשה לך: אנכי
אל אשר מעהת שם מצבה אשר
שם נדר עתה קום צא מן הארץ
ושוב אל ארץ מולדתך: ותעדר
ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונח
אבינו: הלא נבריות נחשבנו לך
ויאכל גם אכול את כספנו: כי
אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא
ועתה כל אשר אמר אלהים אליך
עשי * והם יעקב וישא את בניו ואת
הגמלים: וינהג את כל מקנהו
רכשו אשר רכש מקנה קנינו
בפרץ ארם לבוא אל יצחק אבי
בנען: ולבן הלך לגוז ארם
רחל את התרפים אשר לאביה
יעקב את לב לבן הארמי על בלי

בֵּרַח הוּא : וַיְבָרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ
 עִם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיֵּשֶׁב בְּיַרְדֵּן פְּנֵי־הַר
 אֶעֱזָר : וַיֵּגֶד לִלְבָּן בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי־בֵרַח
 ב : וַיִּקַּח אֶת־אָחִיו עֲמֹנִי וַיְרַדֶּף אַחֲרָיו
 שְׁבַע־עֶשְׂרֵי יָמִים וַיִּדְבֹּק אֹתוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד :
 אֱלֹהִים אֵל־לְבָן הָאֲרָמִי בַחֲלֹם הַלַּיְלָה
 מָר לוֹ הַשְּׁמֵר לָךְ פֶּן־תִּדְבֹּר עִם־יַעֲקֹב
 וּבְעֶרְדָּע : וַיֵּשֶׁג לְבָן אֶת־יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב
 עִתָּאֵת־אָהֳלוֹ בְּהָר וּלְבָן תִּקַּע אֶת־אָחִיו
 הַגִּלְעָד : וַיֹּאמֶר לְבָן לְיַעֲקֹב מַה עָשִׂיתָ
 גַּב אֶת־לִבִּי וַתִּנְהַג אֹתִי בְנֹתֵי כִשְׁבִּיּוֹת
 ב : לְמַה נִּחַבְתָּ אֶת־לִבְרַח וַתִּנְהַג אֹתִי וְלֹא־
 יָדַעְתִּי לִי וְאֲשַׁלַּח בְּשִׂמְחָהּ וּבְשָׂרִים בְּרֹחַף
 גִּזְרוֹר : וְלֹא־נִשְׁתַּנִּי לְנִשְׁק לְבָנִי וּלְבִנֹתִי
 הַהֶסְכַּלְתָּ עֵשָׂו : יֵשׁ־לֹאֵל יְדִי לַעֲשׂוֹת
 בָּם רָע וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתָם אֲמַשׁ אֹמַר אֵלַי
 אֹמַר הַשְּׁמֵר לָךְ מִדְּבַר עִם־יַעֲקֹב מִמָּוֶב
 דָּע : וְעַתָּה הִלֵּךְ הַלַּכְתָּ כִּי־נִכְכַּף
 זָפְתָה לְבֵית אָבִיךָ לְמַה גִּנַּבְתָּ אֶת־
 אֱלֹהֵי

ספר בראשית

אלהי : ויעניעקב ויאמר ללבן כיהי
אמרתי פן תגזול את בנותיך מעמי
אשר תמצא את אלהיך לא יהיה נזר
הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע
כי רחל גנבתם : ויבא לבן באהל
ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות
מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל
ורחל לקחה ארז התרפים ותשכ
הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את
האהל ולא מצא : ותאמר אל אנה
יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקוח
בידרך נשים ליוחפש ולא מצא
התרפים : ויחר ליעקב וירב ב
יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה
כי דלקת אחרי : כי מששת את
מה מצאת מכל כלי ביתך שים כהן
ואחיד ויוביחו בין שניהם : זה עשר
אנכי עמך רחלך ועזר לא שכי
צאנה לא אכלתי : טרפה לא

לִיךְ אֲנֹכִי אַחַתָּנָה מִיָּדִי תִּבְקַשְׁנָה גִּבְתִּי
 וּגְנַבְתִּי לַיְלָה׃ הֵייתִי בַּיּוֹם אֹכְלָנִי חֶרֶב
 וְרַח בַּלַּיְלָה וְתִדְרֹךְ שְׁנַתִּי מֵעֵינַי׃ זֶה־לִּי
 שָׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתְךָ עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע־עָשָׂר
 שָׁנָה בְּשַׁתִּי בְּנִדְיָךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנְךָ
 תַּחֲרֹף אֶת־מִשְׁכַּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מָנִים׃ לֹא־לִי
 לֵאלֹהֵי אֲבִי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם וּפְחַד יִצְחָק הִיָּה לִי
 עֲתָה רִיקִם שְׁלַחְתָּנִי אֶת־עֵינַי וְאֶת־יָדַי
 פִּי רָאִה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח אִמִּשׁ׃ *וַיַּעַן לְבֹן
 אִמֶּר אֶל־יַעֲקֹב הַבְּנוֹת בָּנֹתִי וְהַבָּנִים בָּנֵי
 וְצֹאֵן צֹאנִי וְכָל אֲשֶׁר־אֵתָה רָאָה לִי־הוּא
 בָּנֹתִי מִה־אֲעֲשֶׂה לָאֱלֹהֵי הַיּוֹם אוֹ לְבָנֵיהֶן
 שֶׁר יִלְדוּ׃ וְעַתָּה לֵכָה גְבֻרָתָה בְּרִית אֲנִי
 וְתִהְיֶה וְהִיָּה לְעַד בֵּינִי וּבֵינְךָ׃ וַיִּקַּח יַעֲקֹב
 בָּנֵי וִירִמָּה מִצֵּבָה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֶחָיו
 קִטּוֹ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּגֹל וַיֹּאכְלוּ
 מִן־עַל־הַגֹּל׃ וַיִּקְרָא־לוֹ לְבֹן־יָגֵר שֶׁהָדוּתָא
 יַעֲקֹב קָרָא לוֹ גִּלְעָד׃ וַיֹּאמֶר לְבֹן־הַגֹּל הַזֶּה
 בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ גִּלְעָד׃
 ה א 5 וְהַמְצָפָה

שביעי

ספר בראשית

והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני וביני
נסתר איש מרעהו: אסתענה אתכם
ואסתקח נשים על-בנותי אין איש
ראה אלהים עד ביני ובינך: ויאמר
ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה
יריתי ביני ובינך: עד הגל הזה
המצבה אם אני לא-אעבר אליך את
הזה ואם אתה לא-תעבר אלי את-הזה
ואת-המצבה הזאת לרעה: אלהי
חול ואלהי נחור ישפטו בינינו אל-הי
וישבע יעקב בפחד אביו יצחק:
יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל
לב ויאכלו לחם וילינו בהר: * וישכנו
בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך
וילך וישב לבן למקמו: ויעקב
לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים:
יעקב באשר ראם מחנה אלהים זה
שם המקום ההוא מחצם:

פ פ פ

P.8. שלח יעקב מלאכים לפניו אל-עשו אחיו
 -צה שער שדה אדום : ויצו אתם לאמר
 -התאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך
 קב עם לבן גרתי ואחר עד-עתה : ויהי לי
 יד וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה
 ויגר לאדני למצא-חן בעיניך : וישבו
 מלאכים אל-יעקב לאמר באנו אל-אחיך
 לעשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות
 שעמו : וירא יעקב מאד ויצר לו ויחין
 זזהעם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר
 מלים לשני מחנות : ויאמר אס-יבוא
 ואל המחנה האחרת והכהו והיה
 מחנה הנשאר לפליטה : ויאמר יעקב
 הי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק ירוח
 אמר אלי שוב לארצך ולמולדתך
 טיבה עמך : קטנתי מכל החסדים
 אל האמת אשר עשית את-עבדך כי
 ה ב 2 5 במקלי

ספר בראשית

במקלי עברתי את הירדן הזרועות
 לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי
 כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכניאני
 בנים: ואתה אמרת היטב איש
 ושמתי את זרעך כחול הים איש
 יספר מרב: *וילן שם כלילה ההוא
 הבא בידו מנחה לעשו אחיו: עושה
 ותשים עשרים רחלים מאת
 עשרים: גמלים מיניקות ובניהם
 פרות ארבעים ופרים עשרה אתנה
 ועזים עשרה: ויתן ביד עבדיו
 לבדו ויאמר אל עבדיו עבדו
 תשימו בין עדר ובין עדר: ויצו את
 לאמר כי יכגשך עשו אחי ושא
 למי אתה ואנה תלך ולמי אלה
 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא
 לאדני לעשו והנה גם הוא אחר
 גם את השני גם את השלישי גם
 התלכים אחרי העדרים לאמר כה

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲתָנוּ : וְאָמַרְתָּם
 הִנֵּה עֲבַדְךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי־אָמַר
 פָּרַח פָּנָיו בְּמִנְחָה הִלַּכְתָּ לִפְנֵי וְאַחֲרֵי־
 אֲרָאָה פָּנָיו אֹרְלִי יִשְׂאֵף־נִי : וְתַעֲבֹר
 מִנְחָה עַל־פָּנָיו וְהוּא לֹן בְּלִילָה הָהוּא
 זַחְנָה : וַיִּקֶּם בְּלִילָה הוּא וַיִּקַּח אֶת־שְׁתֵּי
 זֵוֹ וְאֶת־שְׁתֵּי שַׁפְחָתָיו וְאֶת־אֶחָד עֶשֶׂר
 יָוֹ וַיַּעֲבֹר אֶת־מַעְבַּר יַבֵּק : וַיִּקְחֵם וַיַּעֲבֹרֵם
 מִן־הַנֶּחֱל וַיַּעֲבֹר אֶת־אֲשֶׁר־לֹו : וַיּוֹתֵר
 זָב לְבָדּוֹ וַיֵּאֱבֹק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת
 הַחֵר : וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיַּגְעֲבֻכָּהּ יָרְכוּ
 קַע כַּף־רֶךְ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבֹקָעָמוֹ : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֶשְׁלַחְךָ
 אִם־בֵּרַכְתָּנִי וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ מִה־שִּׁמְךָ וַיֹּאמֶר
 יָבֹב : וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שִׁמְךָ כִּי
 יִשְׂרָאֵל כִּי־שָׁרִית עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים
 כָּל : וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה נָא שִׁמְךָ
 מִרְלָמָה זֶה הַשָּׁאֵל לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שֵׁם :
 יִקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנֵי־אֵל כִּי־רָאִיתִי שְׁלִישִׁי

ספר בראשית

אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשו
 ויזרח לו השמש כאשר עבר
 פנואל והוא זלע על ירכו: על
 יאכלו בני ישראל את גיד הנשר
 על כף הירך עד היום הזה
 בכף ירך יעקב בגיד הנשר:
 יעקב עינו וירא והנה עשו בא
 ארבע מאות איש ויחזק את הילד
 לאה ועל רחל ועל שתי השפחות:
 את השפחות ואת ילדיהן ראשונים
 לאה וילדיה אחרנים ואת רחל וא
 אחרנים: והוא עבר לפניהם
 ארצה שבע פעמים ערגשתו ער
 וירץ עשו לקראתו ויחבקו ויפל ע
 וישקו ויבכו: וישא את עינו וירא
 הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה
 ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את
 * ויתגשן השפחות הנה וילדיהן ותשר
 ותגש גם לאה וילדיה וישתחו ויאמר

ל

צואריו ק'

נקר על
 וישקו

רביעי *

וַיֹּאמֶר מִי לְךָ כָּל־
 אֲחֵנָּה הַזֹּאת אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמַצְאֵחִן
 יְנִי אֶרֶץ אֲדָנִי וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ יִשְׁלִי רֵב אָחִי יְהִי
 אֲשֶׁר־לָךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵלֶּנָּה אִסְנָא
 אֲתִיחֵן בְּעֵינֶיךָ וּלְקַחַת מְנַחְתִּי מִיָּדִי כִי
 לִבְנֵי רֵאִיתִי פָנֶיךָ כְּרֹאֶת פְּנֵי אֱלֹהִים
 רָצִנִי קָחנָא אֶת־בְּרַכְתִּי אֲשֶׁר הִבֵּאת
 בְּיַחְנֵנִי אֱלֹהִים וְכִי־יִשְׁלִי כָל וַיַּפְצֵר־בו
 וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכָּה וְאִלְכָּה לְנֹגֶדְךָ
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶרֶץ יָדַע כִּי־הִלְרִים רִבִּים
 צֹאן וְהַבֶּקֶר עֲלוֹת עָלַי וּדְפָקוֹם יוֹם אֶחָד
 תּוֹכַל־הַצֹּאן יַעֲבֹר־נָא אֶרֶץ לִפְנֵי עֲבָדָיו
 גִּי אֶת־נַהֲלָה לְאִשִּׁי לְרֹגֶל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־
 גִּי וּלְרֹגֶל הִילָרִים עַד אֲשֶׁר־אָבָא אֶל־אֶרֶץ
 יִרְחָה וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ אֲצִיגָה־נָּא עִמָּךְ מִן־
 סָם אֲשֶׁר אֵתִי וַיֹּאמֶר לְמַה־זֶּה אֲמַצְאֵחִן
 יְנִי אֶרֶץ אֲדָנִי וַיֵּשֶׁב בְּיוֹם הַהוּא עֲשׂוּ לְדַרְכּוֹ
 יִרְחָה וַיַּעֲקֹב נִסַּע סִכְתָּה וַיְבִן לוֹ בֵּית
 זִקְנָהוּ עָשָׂה סִכְתָּה עַל־בֶּן קָרְיָא שֵׁם־

ספר בראשית

המקום סכות : ס ויבא

שלם עיר שכם אשר בארץ כנען

מכנן ארם ויחן את פני העיר :

חלקת השדה אשר נטה שם אר

בני חמור אבי שכם במאה קשיטה

שם מזבח ויקרא לו אל אלהי

והנצא דינה בת לאה אשר

לד

הישי

ליעקב לראות בבנות הארץ : וירא

שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויח

ושכב אתה ואנה : ותדבק נפשו

בת יעקב ויאהב את הנער וידבר

הנערה ק

הנער : ויאמר שכם אל חמור אב

הנערה ק

קח לי את הילדה הזאת לאשה :

שמע כי טמא את דינה בתו ובניו

מקנהו בשרה וההרש יעקב עד בא

חמור אבי שכם אל יעקב לדבר א

יעקב באו מן השדה כשמעם ו

האנשים ויחר להם מאד כי נבלה

בישראל לשכב את בת יעקב

שֶׁהָ: וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אֶתְכֶם לֵאמֹר שְׁכֵם בְּנֵי
 שְׁקָרָה נִפְשׁוּ בְּבִתְכֶם תָּנוּ נָא אֶתְהָ לָּנוּ
 שֶׁהָ: וְהַתַּחַתְנוּ אֶתְנוּ בְּנֹתֵיכֶם תַּתְנוּ לָנוּ
 תִּבְנִיתֵנוּ תִקְחוּ לָכֶם: וְאֶתְנוּ תִשְׁבוּ
 אֶרֶץ הַהִיָּה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וּסְחָרוּ וְהָאֲחִיזוּ
 וַיֹּאמֶר שְׁכֵם אֶל־אָבִיהָ וְאֶל־אֶחָיו
 וַעֲבָדָיו בְּעֵינֵיכֶם וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֲתָן:
 בְּנֵי עָלִי מֵאֵל מִהֵר וּמִתָּן וְאֶתְנָה כִּי־אֲשֶׁר
 אֲמַרְוּ אֵלַי וְתָנוּ לִי אֶת־הַנְּעֹרָה לְאִשָּׁה: ^{הַנְּעֹרָה ק'}
 וְנֵנוּ בְּנֵי־עֵקֶב אֶת־שְׁכֵם וְאֶת־חֲמוֹר אָבִיו
 וְרִמְהָ וַיְדַבְּרוּ אֲשֶׁר טָמְאָה אֶת־דִּינָה
 זֹאת: וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם לֹא־נוֹכֵל לַעֲשׂוֹת
 כִּי־זֶה הָיָה לַתּ אֶת־אֲחֵתְנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־
 עָרְלָה כִּי־חֲרָפָה הוּא לָנוּ: אַךְ־בְּזֹאת
 זֹאת לָכֶם אִם תְּהִי כַּמֶּנּוּ לְהַמֵּל לָכֶם כָּל־
 הָאָרֶץ: וְנָתַנוּ אֶת־בְּנֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם
 חָלְנוּ וַיִּשְׁכְּנוּ אִתְּכֶם וְהָיִינוּ לָעַם אֶחָד:
 כִּי־לֹא־תִשְׁמָעוּ אֲלֵינוּ לְהַמּוֹל וּלְקַחְנוּ אֶת־
 יָנוּ וְהִלְכְנוּ: וַיִּטְבוּ דְבָרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר
 ה ה ז ז וּבְעֵינֵי

ספר בראשית

ובעיני שכם בן חמור: ולא אהו
 לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב
 נכבד מכל בית אביו: ויבא חמור
 בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי
 לאמר: האנשים האלה שלמים
 וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ
 רחבת ידים לפניהם את בנותם
 לנשים ואת בנותינו נתן להם: את
 יאתולנו האנשים לשבת אתנו לה
 אחד בהמור לנו כל זכר כא
 גמלים: מקנהם וקנינם וכל נ
 הלוא לנו הם אך נאיתה להם וישבו
 וישמעו אל חמור ואל שכם בנו
 שער עירו וימלו כל זכר כר
 שער עירו: ויהי ביום השלישי
 באבים ויקחו שני בני יעקב שמעון
 דינה איש חרב ויבאו על העיר בט
 כל זכר: ואת חמור ואת שכם בנו
 לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם

נִי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל הַחֲלָלִים וַיִּבְּזוּ הָעִיר אֲשֶׁר
 מֵאֹו אַחֻתָּם: אֶת־צֹאֲנֹם וְאֶת־בְּקָרָם
 אֶת־חֲמֹרֵיהֶם וְאֶת־אֲשֶׁר־בְּעִיר וְאֶת־אֲשֶׁר־
 שָׂרָה לִקְחוּ: וְאֶת־כָּל־חֵילָם וְאֶת־כָּל־
 אֶפֶס וְאֶת־נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיִּבְּזוּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־
 בָּיִת: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־שֹׁמְעוֹן וְאֶל־לֵוִי
 בָרְתֶם אִתִּי לְהַבְאִישְׁנִי בִישָׁב הָאָרֶץ
 בְּנֻעַנִי וּבִפְרֹזִי וְאֲנִי מִתִּי מִסֵּפֶר וְנִאֲסָפוּ עָלַי
 חֲבוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי: וַיֹּאמְרוּ הַכֹּזֶנֶת
 נִשָּׂה אֶת־אַחֻתָּנוּ:

פ

אָמַר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵּית־אֵל לְהַ
 שִׁב־שָׁם וַעֲשֵׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לֵאלֹהֵי הַנִּרְאָה
 יְלִיד בְּבִרְחָךְ מִפְּנֵי עֲשׂוֹ אַחִיךָ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 לִבֵּיתוֹ וְאֵל כָּל־אֲשֶׁר עָמָו הִכְרוּ אֶת־
 לֵהִי הַנִּכְר אֲשֶׁר בְּתַכְכֶּם וְהִטְהָרוּ וְהַחֲלִיפוּ
 מַלְתֵּיכֶם: וְנִקְוָמָה וְנַעֲלֶה בֵּית־אֵל
 וַעֲשֵׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לֵאלֹהֵי הָעֶנְהָ אִתִּי בְיוֹם
 רִתִּי וַיְהִי עֲמָדִי בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלַכְתִּי: וַיָּתְנוּ
 לַיַּעֲקֹב אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי הַנִּכְר אֲשֶׁר בְּיָדָם
 וְאֶת

ספר בראשית

וְאֶת־הַנּוֹזְמִים אֲשֶׁר בְּאֶזְנֵיהֶם וַיִּטְמְנוּ
 יַעֲקֹב תַּחַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עִם־שֹׁכֵם׃
 וַיְהִי חֲתָת אֱלֹהִים עַל־הָעֲרִיכִים
 סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 וַיָּבֹא יַעֲקֹב לִוְזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן הַזֹּאת
 אֵל הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ׃ וַיִּהְיֶה
 מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לְמָקוֹם אֵל בְּרִת־אֱלֹהִים
 נִגְלוּ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אַחֲזֵי
 דְבָרָה מִצָּקָת רַבְקָה וְתִקְבֵּר מִתַּחַת
 אֵל תַּחַת הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֱלֹהֵינִי

קדש

פ

וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאֵהוּ
 אֲרִם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים
 יַעֲקֹב לֹא־יִקְרָא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי
 יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שִׁמְךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׂדֵי פְדוּתְךָ
 וְקָהָל גּוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָ וּמַלְכִים מִחֲלָצֶיךָ
 וְאֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וְלִיצְחָק
 לְךָ אֶתְנַנָּה וְלִרְעָה אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת־הָאֶרֶץ

על מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו : ששי
 צב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו
 צבת אבן וסד עליה נסד ויצק עליה שמן :
 קרא יעקב את שם המקום אשר דבר
 אתו שם אלהים בית אל : ויסעו מבית אל
 היעור כבדת הארץ לבוא אפרתה ותלד
 רחל ותקש בלדתה : ויהי בהקשתה
 לדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי
 סזה לך בן : ויהי בצאת נפשה כי מתה
 תקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין :
 נמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית
 חם : ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא
 צבת קברת דחל ער היום : ויסע ישראל
 ויהי שכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן
 ששב את בלהה פלגש אביו וישמע
 וישראל

פ

מסקא

כאמצע

מסוק

היו בני יעקב שנים עשר : בני לאה בכור
 ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר
 וזבלון

ספר בראשית

וּבְלֹן: בְּנֵי רַחֵל יוֹסֵף וּבְנִימֵן: וּבְנֵי
שִׁפְחַת רַחֵל הָיוּ גִּפְתָּח לִי: וּבְנֵי לֵפָה
לֵאָה גָד וְאִשֶּׁר אֱלֹהֵי בְנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר
לֹא בָּרָךְ אֹדָם: וַיֵּבֶא יַעֲקֹב אֶל-יִצְחָק
מִמֶּרָא קְרִית הָאֲרָבֶּעַ הוּא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר
שֵׁם אֲבִרָהִם וַיִּצְחָק: וַיְהִי מִיִּצְחָק
שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה: וַיָּגֹעַ יִצְחָק וַיָּמָת
אֶל-עַמּוּזָקֵן וּשְׁבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
וַיַּעֲקֹב בָּנָיו:

פ

וְאֵלֶּה תִּלְדוֹת עֲשׂוֹהוּ אֲדָוָם: עֲשֵׂה
אֶת-נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן אֶת-עֵדָה בַּת
הַחִתִּי וְאֶת-אֵהֶלִיכָם בַּת-עֵנָה בַּת
הַחִתִּי: וְאֶת-בִּשְׁמַת בַּת-יִשְׁמָעֵאל
בְּבֵית: וְהִלְדָּה עֵדָה לַעֲשׂוֹ אֶת-אֵהֶלִיכָם
וּבִשְׁמַת יִלְדָה אֶת-רְעוּאֵל: וְאֵהֶלִיכָם
יִלְדָה אֶת-יַעֲשׂוֹ וְאֶת-יֶעֱזֵר וְאֶת-קַח
בְּנֵי עֲשׂוֹ אֲשֶׁר יִלְדוּ לוֹ בָּאָרֶץ כְּנָעַן:
עֲשׂוֹ אֶת-נָשָׁיו וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-בְּנֵי וְאֶת-נָפְשׁוֹת
בֵּיתוֹ וְאֶת-מְקֹנָהוּ וְאֶת-כָּל-

לו

עש"פ

את כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך
 על ארץ מפני יעקב אחיו : כִּי הָיָה רְכוּשָׁם
 בַּמִּשְׁבֶּת יָחִיד וְלֹא יָכֹלָה אֶרֶץ מִגֹּרֵיהֶם
 שְׂאת אֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם : וַיֵּשֶׁב עֲשׂוֹ
 הָהָר שְׁעִיר עֲשׂוֹ הוּא אֲדוּם : וְאֵלֶּה תִּלְדוֹת
 שׂוֹ אֲבִי אֲדוּם בְּהָר שְׁעִיר : אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי
 שׂוֹ אֲלִיפּוֹ בֶן עֵדָה אִשְׁתּוֹ עֲשׂוֹ רְעוּאֵל בֶּן
 שִׁמְרֵת אִשְׁתּוֹ עֲשׂוֹ : וְהָיוּ בְנֵי אֲלִיפּוֹ תִּימָן
 וּמֵר צָפוֹ וְגַעְתָּם וְקִנֹּז : וְתִמְנָעוּ הֵייתָה
 יִלְגֹּשׁ לֹא לִיפּוֹ בֶן עֲשׂוֹ וְתִלְדַּר לֹא לִיפּוֹ אֶת־
 מֶלֶךְ אֵלֶּה בְנֵי עֵדָה אִשְׁתּוֹ עֲשׂוֹ : וְאֵלֶּה בְנֵי
 עוֹאֵל גִּחַת וְזֶרַח שִׁמָּה וּמִזָּה אֵלֶּה הָיוּ בְנֵי
 שִׁמְרֵת אִשְׁתּוֹ עֲשׂוֹ : וְאֵלֶּה הָיוּ בְנֵי
 זֶה לִיבְמָה בֶּת־עֵנָה בֶּת־צִבְעוֹן אִשְׁתּוֹ עֲשׂוֹ
 לִדְלָעָשׂוֹ אֶת יַעֲשׂוּאֵת יַעֲלָס וְאֶת־קָרַח : יֵשׁוּסִי
 זֶה אֱלֹפִי בְנֵי עֲשׂוֹ בְנֵי אֲלִיפּוֹ בְּכוֹר עֲשׂוֹ
 זִלּוֹף תִּימָן אֱלֹוֹף אֹמֵר אֱלֹוֹף צָפוֹ אֱלֹוֹף
 זִז : אֱלֹוֹף קָרַח אֱלֹוֹף גַּעְתָּם אֱלֹוֹף עִמְלָק
 זֶה אֱלֹוִפִי אֲלִיפּוֹ בְּאֶרֶץ אֲדוּם אֵלֶּה בְנֵי
 עֵדָה

ספד בראשית

ערה : ואלה בני רעואל בן עשו אלוף
אלוף זרח אלוף שמרה אלוף מזה
אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני
אשת עשו : ואלה בני אחליכמה
עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף
אלה אלוף אחליכמה בת ענה אשת
אלה בני עשו ואלה אלוף יהם הוא
אלה בני שעיר החור שביע
הארץ לוטן ושובל וצבעון וענרה
ואצר ודישן אלה אלוף החרי בני
בארץ אדום : ויהיו בני לוטן חרי
ואחות לוטן תמנע : ואלה בני שובל
ומנחת ועיבל שפן ואונם : ואצל
צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר כנע
הימם במדבר ברעתו את החמרים
אביו : ואלה בני ענה דשן ואחליכמה
ענה : ואלה בני דישן חמד ואשן
וכדן : אלה בני אצר בלהן וזעון
אלה בני דישן עין וארן : אלה

חרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון
 אלוף ענה : אלוף דשן אלוף אצר אלוף
 שן אלה אלוף החרי לא לפיהם בארץ
 עיר :

פ

לה המלכים אשר מלכו בארץ אדום
 פני מלך מלך לבני ישראל : ומלך
 אדום בלעבן בעור ושם עירו דנהבה :
 מרת בלע ומלך תחתיו יובב בן זרח
 בצרה : וימת יובב ומלך תחתיו חשם
 ארין התימני : וימת חשם ומלך תחתיו
 דר בן ברד המכה את מדין בשדה מואב
 עם עירו עויר : וימת דרד ומלך
 תחתיו שמלה ממשרקה : וימת שמלה
 מלך תחתיו שאול מרתבות הנהר : וימת
 אור ומלך תחתיו בעל חנן בן עכבור :
 מרת בעל חנן בן עכבור ומלך תחתיו דר
 עם עירו פעו ושם אשתו מריטבאל בת
 דר בת מיוזב : ואלה שמות אלוף עשו
 משפחתם למקמתם בשמרתם אלוף
 תמנע

ספר בראשית

תִּמְנַע אֱלֹהִים עֲלֵיהֶם אֱלֹהִים יִתֵּן
 אֶהְיֶיבָמָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים פִּתְּחָן
 קִנְיָ אֱלֹהִים תִּימָן אֱלֹהִים מִבְּעָר
 מִגְדֵּי אֱלֹהִים עִירֵם אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 לִמְשַׁבְּתָם בְּאֶרֶץ אֲחֵיהֶם הָיָה
 אֲבִי אֲדָם:

פ פ פ

לֹא יֵשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְדֵּי אֲבִיו בְּאֶרֶץ
 אֱלֹהֵי תִלְדוֹת יַעֲקֹב יֹסֵף בֶּן־שִׁבְעָה
 שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת־אָחִיו בְּצָאן וְהָיָה
 אֶת־בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נִשְׁתַּחֲוֶה
 וַיָּבֹא יֹסֵף אֶת־דְּבַת־רָעָה אֶל־אֲבִיו
 וַיִּשְׂרָאֵל אֶהְיֶיב אֶת־יֹסֵף מִכָּל־בְּנוֹי
 זִקְנִים הָיוּ לוֹ וַעֲשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פָּסִים
 אֲחִיו כִּי־אָתּוּ אָהַב אֲבִיהֶם מִכָּל־בְּנֵי
 וַיִּשְׁנֹאוּ אֹתוֹ וְלֹא־יָכְלוּ דַבְּרוֹ לְשָׁלֹם
 יֹסֵף חָלוֹם וַיִּגֵּד לְאָחִיו וַיֹּסְפוּ עוֹד שְׁנֵי
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעְתֶּם הַחֲלוֹם הַזֶּה

P.9.

מִתִּי: וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מֵאֱלֹמִים אֱלֹמִים
עוֹד הַשָּׁרָה וְהִנֵּה קָמָה אֵלַי וְגַם נִצְבָּה
נִנְה תִסְבִּינָה אֵלַי כִּמְתִּיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶי
לְמִתִּי: וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחִיו הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ
לָנוּ אִם־מִשׁוֹר תִּמְשַׁל בָּנוּ וַיֹּסְפוּ עוֹד
אֶתְּוֹ עַל־חֲלָמָתוֹ וְעַל דְּבָרָיו: וַיַּחֲלֹם עוֹד
וּסְ אַחֵר וַיִּסְפֹּר אֶתְּוֹ לְאָחִיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה
מִתִּי חָלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ שׁוֹהֵר רַחֵוֹ אַחֵר
וְכֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי: וַיִּסְפֹּר אֶל־
וְיֹאֵל־אָחִיו וַיַּעֲרֹבוּ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה
לָּוִם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלָמָת הַבּוֹא נָבֹא אֲנִי
מִן־רֹאשִׁיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אֶרְצָה: וַיִּקְנֹא
אָחִיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדְּבָרִי: *וַיֵּלְכוּ אָחִיו שְׁנֵי
עוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם בְּשָׂכָם: וַיֹּאמֶר נִקֹּד עַל אֶת
אֵל אֶל־יוֹכֵף הַלְּוֹא אֲחִיךָ רָעִים בְּשָׂכָם
הַזֶּה שִׁלַּחְךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הַנְּנִי:
מִן־לוֹ לְךָ־נָא רֹאֵה אֶת־שְׁלוֹם אֲחִיךָ
תִּשְׁלֹם רֹצֵאן וְהַשְׁבֵּנִי דְּבַר וַיִּשְׁלַחְהוּ
מִן־חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׂכָמָה: וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ
וְהִנֵּה

ספר בראשית

והנה תעה בשרה וישאלהו האיש
מה תבקש : ויאמר את אחי אנכי
הגידה נא לי איפה הם רעים : ויאמר
נסעו מזרה כי שמעתי אמרים נלכו
וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדרת
אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם
אתו להמיתו : ויאמרו איש אל
בעל החלמות הלזה בוא : ועתה
ונדרגהו ונשלכהו באחד הברות
חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו
וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר
נפש : ויאמר אלהם ראובן אל
דם השליכו אתו אל הבור הזה
במדבר ויד אל תשלחרבו למען
שלישי מידם להשיבו אל אביו : * ויהי כאשר
יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף
כתנתו את כתנת הפסים אשר
ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור
מים : וישבו לאכל לחם וישאו

או והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד
 אליהם נשאים נכאת וצריולט הולכים
 ווריד מצרימה : ויאמר יהודה אל אחיו
 בצע כי נהרג את אחינו וכסנו את
 לו : לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל
 הרבו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו :
 גברו אנשים מדינים סחרים ומשכו ויעלו
 ת יוסף מן הבור וימכרו את יוסף
 שמעאלים בעשרים כסף וביאו את יוסף
 צרימה : וישב ראובן אל הבור והנה אין
 שם בבור ויקרע את בגדיו : וישב אל
 חיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא :
 קחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים
 ובלו את הכתנת בדם : וישלחו את
 תנת הפסים וביאו אל אביהם ויאמרו
 ת מצאנוה כרנא הכתנת כנך הוא אם
 א : ויבירה ויאמר כתנת בני חיה רעה
 בלתהו טרף טרף יוסף : ויקרע יעקב
 בלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו
 ימים

ספר בראשית

ימים רבים: ויקמו כל בניו וכל
לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי
בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: ו
מכרו אתו אל מצרים לפוט־פרסו
שר הטבחים:

פ

לח ויהי בעת ההוא וירד יהודה כאת
ער־איש עד למי ושמו חירָה: ויהי
יהודה בת־איש כנעני ושמו שון
ויבא אליה: ותהר ותלד בן ויקרא
ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא
שמו אונן: ותכף עוד ותלד בן
את־שמו שלה והיה בכזיב בלדתה
ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמו
וירי־ער בכור יהודה רע־בעני יהודה
יהודה: ויאמר יהודה לאונן בא אל
אחיך ויבס אתה והקס זרע לאחיך
אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אסתר
אשת אהיו ושחת ארצה לבלתי
לאהיו: ורע־בעני יהודה אשר עשה

ראתו: ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי
 מנה בית אביך עד יגדל שלח בני כי
 ר פן ימות גם הוא כאחיוותלך תמר
 ישב בית אביה: וירבו הימים ותמת בת
 ע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזו
 אנהוא וחירה רעהו הערלמי תמנתה:
 לתמר לאמר הנה חמך עליה תמנתה
 גזאנו: ותסר בגדי אלמנותה מעליה
 כס בצעף ותתעלף ותשב בפתח עינים
 שר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל
 יהוהוא לא נתנה לו לאשה: ויראה
 דה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט
 יה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא
 יך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר
 תתן לי כי תבוא אלי: ויאמר
 כי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם
 תבין ערבון ער של חך: ויאמר מה
 ערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך
 ילך ומטה אשר בידך ויתן לה ויבא
 אליה

ספר בראשית

אֱלֹהֵי הַתְּהוֹמֹת לֹא יִתְקַסּוּ וְלֹא יִתְקַסּוּ
מֵעַלֵּיהֶם וְלֹא יִתְקַסּוּ מֵעַלֵּיהֶם
יְהוָה אֱתֵנִי הָעֵצִים בְּיַד רַעְיוֹנִי
לְקַחַת הָעֵרְבֹן מִיַּד הָאֵשׁ וְלֹא
וְיִשְׁאַל אֶת־אֲנֹשִׁי מִקְמָה לֹא
הַקִּדְשָׁה הוּא בְּעֵינַיִם עַל־הַדֶּרֶךְ וְיִשְׁאַל
הִיתָה בִּזְהָ קִדְשָׁה וְיִשְׁבֹּא אֶל־יְהוָה
לֹא מִצְאָתִי הוּגֵם אֲנִשִּׁי הַמָּקוֹם
הִיתָה בִּזְהָ קִדְשָׁה וְיִשְׁבֹּא אֶל־יְהוָה
כִּן נִהְיָה לְבוֹהֵנָה שְׁלַחְתִּי הַגִּרִּי הוּ
לֹא מִצְאָתִי וְיִהְיֶה כְּמִשְׁלַחְתִּי
לְיְהוָה לֹא מִרְּנָתָה תִּמְרָה כְּלָתָהּ
הִרְרָה לְזִנּוּנִים וְיִשְׁבֹּא אֶל־יְהוָה
וְתִשְׁרַף הוּא מוֹצֵא אֶת־וְהִיא שְׁלֵמָה
חֲמִיָּה לֹא מִרְּנָתָה לֹא מִרְּנָתָה לֹא
וְתִשְׁרַף הַכֶּרֶם לֹא לְמִי הַחֲתָמָה וְיִשְׁבֹּא
וְהַמִּטָּה הָאֵלֶּה וְיִכְרֹם יְהוָה וְיִשְׁבֹּא
מִכֹּנֵי כִי־עַל־כֵּן לֹא נִתְּתִי לְשִׁלְתִּי
יִסַּף עוֹר לְרַעְיוֹנָה וְיִהְיֶה בְּעֵת לְדֹרֹתָה

ומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן יד
 קח המילדת ותקשר על ידו שני לאכז
 צא ראשנה: ויהי וכמשיב ידו והנה יצא
 ידו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא
 ופרץ: ואחר יצא אחין אשר על ידו
 שני ויקרא שמו זרח: ס ויוסף לט

יד מצרימה ויקנהו פוטיפר סרים
 עה שר הטבחים איש מצרי מיר
 ומעאלים אשר הורדהו שמה: ויהי
 ה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית
 יו המצרי: וירא אדניו כי יהוה אתו
 אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו:
 גא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו
 ביתו וכל ישראל נהן בידו: ויהי מאז
 יד אתו בביתו ועל כל אשר ישלח
 יד יהוה את בית המצרי בגלל יוסף
 פרפת יהוה בכל אשר שלח בבית
 דה: ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא
 אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא

ספר בראשית

אוכל ויהי יוסף יפה תאר
שש ויהי אחר הדברים האלה
ארנו את עניה אל יוסף
עמי וימאן ויאמר אל
ארני לא ידע אתי מה בבית
לונתן בדי אינו גדול
ולא חשך ממני מאומה
באשר את אשתו ואיך
הגדלה הזאת וחטאתי
כדברה אל יוסף יוסף
לשכב אצלה להיות עמה
הזהיבא הביתה לעשות
איש מאנשי הבית שם בבית
בבגדו לאמר שכבה עמי
וינס ויצא החוצה ויהי כר
בגדו בידה וינס החוצה
ביתה ותאמר להם לאמר
איש עברי לצחק בנו בא
ואקרא בקול גדול ויהי כש

וואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא
 ויצה: ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו
 ביתו: ותדבר אליו כדברים האלה
 מר בא אלי העבד העברי אשר הבאת
 לצחק בי: ויהי כהרימי קולי ואקרא
 בגדו אצלי וינס החוצה: ויהי כשמע
 דניו את דברי אשתו אשר דברה אליו
 מר כדברים האלה עשה לי עבד ויחר
 ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית
 הר מקום אשר אסורי המלך אסירים ^{אסירי ק}
 שם בבית הסהר: ויהי יהוה את יוסף
 אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית
 הר: וירגן שר בית הסהר ביד יוסף את
 האסירים אשר בבית הסהר ואת כל
 רעשים שם הוא היה עשה: אין שר
 הסהר ראה את כל מאמרו ביד
 שר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה

פ

אחר הדברים האלה חטאו משקה ^מ
 שביעי ^{מלך} * ו * ב 2 6

ספר בראשית

מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וְהֶאֱפָה לֹאדְנֵיהֶם
מִצְרַיִם: וַיִּקְצֹף פַּרְעֹה עַל שְׁנֵי סוֹרְ
שֵׁר הַמִּשְׁקִים וְעַל שֵׁר הָאוֹפִים: וַיֹּתֵן
בְּמִשְׁמַר בֵּית שֵׁר הַטַּבָּחִים אֶל בֵּית
מִקּוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אֶסּוֹר שָׁם: וַיִּתֵּן
הַטַּבָּחִים אֶת-יוֹסֵף אֶתְּסוֹ וַיִּשְׁתָּא
יָמִים בְּמִשְׁמַר: וַיַּחֲלֹמוּ חֲלוֹם שְׁנֵי
חֲלֹמוֹ בַּלַּיְלָהַ הַזֶּה אַחֲדָאִישׁ כִּפְתָר
הַמִּשְׁקָה וְהֶאֱפָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם
אֶסּוֹרִים בְּבֵית הַסֶּהֶר: וַיָּבֹא אֶל
בְּבִקְרוֹרָא אֶתְּסוֹ וְהֵנֵם זַעֲפִים: וַיִּשְׁתָּא
סוֹדֵי פַרְעֹה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר
לֵאמֹר מִדּוּעַ פָּנִיכֶם רָעִים הַיּוֹם:
אֵלָיו חֲלוֹם חֲלֹמוֹ וּפְתָר אֵין אֵין
אֱלֹהִים יוֹסֵף הֲלוֹא לֵאלֹהִים פְּתוּרֵי
נִבִּיאִי: וַיִּסְפֹּר שֵׁר הַמִּשְׁקִים אֶת
לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בְּחֻלּוֹמִי נִהְיֵה גֹמֵל
וּבְגִפְן שְׁלֹשָׁה שָׁרִיגִם וְהוּא כִּפְתָר
גִּצְהָ הַבָּשִׁילֹא אֲשַׁכֵּלְתִּיהָ עֲנָבִים: וְכִּי

ויאקח את הענבים ואשחט אתם אל
 ספרעה ואתן את הכוס על כף פרעה :
 מר לו יוסף זה פתרו שלשת השנים
 שלשת ימים הם : בעור שלשת ימים ישא
 עה את ראשך והשיבך על כנך ונתת
 ספרעה בידו כמשפט הראשון אשר
 תמשקו : כי אם זכרתני אתך כאשר
 בלך ועשיתני עמדי חסד והזכרתני
 לפרעה והוצאתני מן הבית הזה : כי
 ננבתי מארץ העברים וגם פה לא
 יתי מאומה כי שמו אתי בבור : וירא
 האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף
 אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על
 שי : ובסל העליון מכל מאכל פרעה
 שה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל
 שי : ויען יוסף ויאמר זה פתרו שלשת
 שנים שלשת ימים הם : בעור שלשת
 שנים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלך
 נה על עין ואכל העוף את בשרך
 מעלך

ספר בראשית

מֵעַלֶּיךָ: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלַּיְלָה
 פָּרַעַה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל־עַבְדָּיו וַיֹּאמֶר
 רָאשֵׁי שָׂרֵי הַמִּשְׁקִים וְאֶת־רָאשֵׁי שָׂרֵי
 בִתְוֹךְ עַבְדָּיו: וַיֵּשֶׁב אֶת־שָׂרֵי הַמִּשְׁקִים
 מִשְׁקֵהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל־כַּף פָּרַעַה: וַיִּקַּח
 הָאֲפִיסִים תְּלָה כְּאֵשֶׁר פָּתַר לֵהֶם יוֹסֵף
 זָכַר שָׂרֵי הַמִּשְׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּח

פ פ פ

מֵא וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפָרַעַה הִנֵּה
 עֹמֵד עַל־הַיָּאֵר: וַהֲנֶה מִן־הַיָּאֵר P.10.
 פְּרוֹת יְפוֹת מֵרָאָה וּבְרִיאַת בֶּשֶׂר
 בָּאָחוּ: וַהֲנֶה שְׁבַע פְּרוֹת אֲחֵיהֶם
 אֲחֵרֵיהֶן מִן־הַיָּאֵר רְעוֹת מֵרָאָה וַיִּקַּח
 וַתַּעֲמִדְנָה אֵצֶל הַפְּרוֹת עַל־שֹׁפֶת
 וַתֹּאכְלֶנָּה הַפְּרוֹת רְעוֹת הַכּוֹרֵא
 הַבָּשָׂר אֶת־שְׁבַע הַפְּרוֹת יְפוֹת
 וַהֲבִרְיָאֵת וַיִּקַּץ פָּרַעַה: וַיִּשָּׁן וַיְהִי
 וַהֲנֶה שְׁבַע שְׂבָלִים עֲלוֹת בְּקִי

יאות וטבות : והנה שבע שבלי דקות
 דופת קדים צמחות אחריהן : ותבלענה
 שבלי הדקות את שבע השבלי
 בראות והמלאות ויקץ פרעה והנה
 לוס ויהי בבקר ותפעס רוחו וישלח ויקרא
 את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה
 ופר פרעה להם את חלמו ואין פותר
 תם לפרעה וידבר שר המשקים את פרעה
 ואמר את חטאי אני מזכיר היום : פרעה
 גף על עבדיו ויהן אתי במשמר בית שר
 בטחים אתי ואת שר האפים : ונחלמה
 לוס כלילה אחד אני והוא איש כפתרון
 למו חלמנו : ושם אתנו נער עברי עבד
 שר הטבחים ונספר לו ופתר לנו את
 למתינו איש כחלמו פתר : ויהי כאשר
 נר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו
 לה : וישלח פרעה ויקרא את יוסף
 ויצהו מן הכור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא
 לפרעה : ויאמר פרעה אל יוסף חלום

ספר בראשית

חֲלַמְתִּי וּפָתַר אֵין אֹתוֹ וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי
לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ
אֶת־פֶּרְעָה לֵאמֹר בִּלְעָדִי אֱלֹהִים יַעֲנֵנִי
שְׁנֵי שָׁלוֹם פֶּרְעָה׃ וַיִּדְבֹּר פֶּרְעָה אֶל־יוֹסֵף
הַנְּנִי עֹמֵד עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר׃ וַהֲנֵה כֹהֵן
עַל־תְּשַׁבַּע פָּרוֹת בְּרִיאֹת בֶּשֶׂר וַיִּפְתֹּחַ
וַתִּרְעֶנָּה בְּאָחוֹ׃ וַהֲנֵה שְׁבַע־פָּרוֹת
עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן דָּלוֹת וְרַעוֹת תֹּאֲמַר
וְדַקּוֹת בֶּשֶׂר לֹא־רָאִיתִי כִּהְנֵה בְנֵי
מִצְרַיִם לָדָע׃ וַתֹּאכֻלְנָה הַפָּרוֹת
וַהֲרַעוֹת אֶת־שְׁבַע־הַפָּרוֹת וְהָיָה
הַבְּרִיאָת׃ וַתִּבְאֵנָה אֶל־קַרְבָּנָהּ
כִּי־בָאוּ אֶל־קַרְבָּנָהּ וּמְרִאִיהֶן רַע
בַּתְּחִלָּה וַאֲיָקִץ׃ וַאֲרָא בְּחִלְמִי וַהֲנֵה
שְׁבָלִים עֹלֹת בַּקֶּנֶה אֶחָד מֵלֵאָת
וַהֲנֵה שְׁבַע־שְׁבָלִים צְנֻמוֹת דַּקּוֹת
קָרִים צְמָחוֹת אַחֲרֵיהֶם׃ וַתִּבְלַעַן
הַדֹּקָת אֶת־שְׁבַע־הַשְּׁבָלִים הַטְּבוֹר
אֶל־הַחֲרָטְמִים וַאֲיָן מִנִּיר לִי׃ וַאֲנִי

פֶּרַעַה חֲלוֹם פֶּרַעַה אַחֵר הוּא אֵת אֲשֶׁר
 אֱלֹהִים עָשָׂה הַגִּיד לִפְרַעַה: שֶׁבַע פָּרֹת
 בַּת שֶׁבַע שָׁנִים הִנֵּה וְשֶׁבַע הַשְּׂבָלִים
 בַּת שֶׁבַע שָׁנִים הִנֵּה חֲלוֹם אַחֵר הוּא:
 בַּע הַפְּרוֹת הַרְקוֹרָה וְהַרְעַת הָעֵלֹת
 אַחֲרֶיהֶן שֶׁבַע שָׁנִים הִנֵּה וְשֶׁבַע הַשְּׂבָלִים
 יָקוּת שְׂרָפוֹת הַקָּרִים יִהְיוּ שֶׁבַע שָׁנֵי רָעָב:
 אֲהַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־פֶּרַעַה אֲשֶׁר
 אֱלֹהִים עָשָׂה הִרְאָהוּ אֶת־פֶּרַעַה: הִנֵּה
 בַּע שָׁנִים בְּאוֹת שֶׁבַע גָּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם: וְקָמוּ שֶׁבַע שָׁנֵי רָעָב אַחֲרֵיהֶן
 שֶׁבַח כָּל־הַשְּׂבָע בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְלֹהֶ
 יָעֵב אֶת־הָאֶרֶץ: וְלֹא־יִזְרַע הַשְּׂבָע בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם הָרָעָב הָהוּא אַחֲרֵי־כֵן כִּי־כָבֵד הוּא
 אֵל: וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל־פֶּרַעַה פְּעָמִים
 נִכְוֵן הֲדַבֵּר מֵעַם הָאֱלֹהִים וּמִמֶּהֱרָ
 אֱלֹהִים לַעֲשֹׂתוֹ: וְעַתָּה יִרְאֵה פֶּרַעַה אִישׁ
 וְחִכְמוֹ וַיִּשִׁיתָהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: יַעֲשֶׂה
 עַד וַיִּפְקֵד פְּקָדִים עַל־הָאֶרֶץ וְחִמַּשׁ אֶת־

ספר בראשית

אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְעַ שְׁנֵי הַשָּׁבָע:
אֶת־כָּל־אֹכֶל־הַשָּׂנִים הַטֹּבוֹת הֵבִיאוּ
וַיִּצְבְּרוּ־בָר תַּחֲתֵי יַד־פֶּרֶעַה אֹכֶל
וַשְּׁמְרוּ: וְהָיָה הָאֹכֶל לִפְקֻדֹן לְאַרְצֵי
שְׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶה בָאֶרֶץ מִצְרַיִם
תִּכְבֶּרֶת הָאֶרֶץ בְּרָעָב: וַיֵּטֶב הַדָּבָר
פֶּרֶעַה וּבְעֵינָיו כָּל־עֲבָדָיו: וַיֹּאמֶר פֶּרֶעַה
עֲבָדָיו הִנֵּמְצָא כֹהֵן אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ
שְׁלִישִׁי בּוֹ: *וַיֹּאמֶר פֶּרֶעַה אֶל־יוֹסֵף אֶת־
אֱלֹהִים אוֹתָךְ אֶת־כָּל־זֹאת אֵין־נִבֵּי
כְמוֹךָ: אַתָּה תִּהְיֶה עַל־בֵּיתִי וְעַל־
כָּל־עַמִּי רֶק הִכְסָא אֲנִי כְמוֹךָ
פֶּרֶעַה אֶל־יוֹסֵף רֵאשִׁית נְתַתִּי אֶת־
אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֹּסֶר פֶּרֶעַה אֶת־טֹבֶת
יְדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל־יַד יוֹסֵף וַיִּלְבַּשׂ אֹתָהּ
שְׁשׁוּיִשִּׁים רַב־הַזָּהָב עַל־צוּאָרָיו:
אֹתוֹ בְּמִרְכַּבַּת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר־לֹד
לִפְנָיו אֲבִירָךְ וְנָתַן אֹתוֹ עַל־
מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר פֶּרֶעַה אֶל־יוֹסֵף אֶת־
וְכִי

בלעדיך לא ילים איש את ידו ואת רגלו
 כל ארץ מצרים: ויקרא פרעה שם
 יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת
 וטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ
 מצרים: ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני
 פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה
 עבר בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ
 שבע שני השבע לקמצים: ויקבץ את כל
 כר שבע שנים אשר היו בארץ מצרים
 תן אכל בערים אכל שדה העיר אשר
 יביתה נתן בתוכה: ויצבר יוסף בר
 זול הים הרבה מאד עד כי חרל לספר כי
 זין מספר: וליוסף ילד שני בנים בטרם
 הוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת
 טי פרע כהן און: ויקרא יוסף את שם
 יבד מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי
 ת כל בית אבי: ואת שם השני קרא
 גרים כי הפרני אלהים בארץ עני: *
 ויהי שבע שני השבע אשר היה בארץ רביעי
 מצרים

ספר בראשית

מצרים: ותחלינה שבע שני הרעב
 באשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארץ
 זבכל ארץ מצרים היה לחם: ותר
 ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה
 ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אר
 אשר אמר לכם תעשו: והרעב
 כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל
 בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב
 מצרים: וכל הארץ באו מצרימה
 מב אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ
 יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר
 לבניו למה תתראו: ויאמר הנה
 כי יש שבר במצרים ודר שמה ועל
 משם ונחיה ולא נמות: וירדו אר
 עשרה לשבר בר מצרים: ואח
 אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו
 פן יקראנו אסון: ויבאו בני ישראל
 בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ
 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא

בלעם הארץ ויבאו אתי יוסף וישתחוו לו
 פים ארצה: וירא יוסף את אחיו ויפרם
 תנבר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר
 אלהם מאין בארתם ויאמרו מארץ כנען
 שבר אכל: ויבר יוסף את אחיו והם לא
 הכירו: ויזכר יוסף את החלמות אשר
 ראו ליהם ויאמר אלהם מרגלים אתם
 ראית את ערות הארץ באתם: ויאמרו
 לא ארנו ועבדיך באו לשבר אכל:
 לנו בני איש אחד נחנו כנים אנחנו לא היה
 בדיך מרגלים: ויאמר אלהם לא כיערות
 הארץ באתם לראות: ויאמרו שנים עשר
 בדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ
 נען והנה הקטן את אבינו היום והאחד
 ינו: ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי
 לכם לאמר מרגלים אתם: בואת תבחנו
 פרעה אס-תצאו מזה כי אס-בכוא
 חייכם הקטן הנה: שלחו מבם אחד ויקח
 ת-אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם
 האמת

ספר בראשית

הֵאֵמַת אֶתְכֶם וְאִם לֹא תִּפְרָעוּ כִּי
אַתֶּם׃ וַיֹּאסֶף אֹתָם אֶל־מִשְׁמַר
יָמִים׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
חֲמִישִׁי עָשׂוּ וַחֲיוֹ אֶת־הָאֱלֹהִים אֲנִי יָרָא׃ * אִם
אַתֶּם אַחֲיֵכֶם אֶחָד יֹאסֶר בְּבֵית מִשְׁ
וְאַתֶּם לָכוּ הִבִּיאוּ שֹׁבֵר רַעְיוֹן בְּתוֹ
וְאַתֶּם אַחֲיֵכֶם הִקְטַן תִּבְיִיאוּ אֶל־
דְּבָרֵיכֶם וְלֹא תִמְוֹרְתוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵן׃
אִישׁ אֶל־אָחִיו אֲבָל אֲשָׁמִים׃ אֲנִי
אֲחִינוֹ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרָת נַפְשׁוֹ בְּהוֹ
אֲלִינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עֲלֵכֶן בָּאָה אֲלֵינוּ
הַזֹּאת׃ וַיַּעַן רָאוּבֵן אֶתְכֶם לֵאמֹר
אֲמַרְתִּי אֲלֵיכֶם׃ לֵאמֹר אֶל־תַּחֲטִיאוּ
וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְגַם דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ׃
יָדְעוּ כִּי שָׁמַע יוֹסֵף כִּי הִמְלִיץ בִּינְתֶם
מַעֲלֵיהֶם וַיִּבֶךְ וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים וַיִּדְבֹּר
וַיִּקַּח מֵאֲתָם אֶת־שְׁמֵעוֹן וַיֹּאמֶר
לְעִנְיָהֶם׃ וַיַּצּוּ יוֹסֵף וַיִּמְלֵאוּ אֶת־כָּל
וְלֹאֲשִׁיב בְּסִפְיָהֶם אִישׁ אֶל־שָׁקוֹ וְלֹאֲ

ויהי לדרך ויעש להם כן : וישאו את
 ברים על חמריהם וילכו משם : ויפתח
 אחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון
 רא את כספיו והנה הוא כפי אמתחתו :
 אמר אל אחיו הושב כספי וגם הנדה
 אמתחתי ויצא לבם ויחדרו איש אל אחיו
 אמר מה זאת עשה אלהים לנו : ויבאו
 ליעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את
 להקרת אתם לאמר : דבר האיש אדני
 הארץ אתנו קשורת ויתן אתנו כמרגלים
 ת הארץ : ונאמר אליו בנים אנחנו לא
 יינו מרגלים : שנים עשר אנחנו אחים בני
 בינו האחד איננו והקטן היום את אבינו
 ארץ כנען : ויאמר אלינו האיש אדני
 הארץ בזאת ארע כי בנים אתם אחיכם
 אחר הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו
 כו והביאו את אחיכם הקטן אלי וארעה
 לא מרגלים אתם כי בנים אתם ארץ
 זיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו : ויהי
 הם

ספר בראשית

הם מריקים שקיהם ויחנה איש צורו
בשקו וידאו את צרורות כספיהם
ואביהם ויראו: ויאמר אלהם יעקב א
אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו
בנימן תקחו עלי היו כלנה: ויאמר
אל אביו לאמר את שני בני תמית
אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני
אליך: ויאמר ל אירד בני עמכם
מת והוא לבדו נשאר וקר אהו אסור
אשר תלכו בה והודרתם את שני
שאלה: והרעב כבר בארץ: ויהי
כלו לאכל אתה שבר אשר הביאו
ויאמר אליהם אביהם שבו שברד
אכל: ויאמר אליו יהודה לאמר ה
בנו האיש ל אמר לא תראו פ
אחיהם אתכם: אם ישך מעור
אחינו אתנו נרדה וג שברה לך אכל
אינך משלח לא נרד כי האיש א
לא תראו פני בלתי אחיהם אתכם

מן

וַיֹּאמֶר לְמַה הִרְעַתָּם לִי לְהַגִּיד לְאִישׁ הָעֵד
 בְּסֵאֵחַ: וַיֹּאמְרוּ שְׂאוֹל שְׂאֵל־הָאִישׁ לָנוּ
 מוֹלַדְתָּנוּ לֵאמֹר הָעוֹר אֲבִיכֶם חַי הִישׁ
 כֶּם אַח וְנִגְדְּלוּ עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 יִדְוֶעַ גִּדְּעַ כִּי יֹאמַר הוֹרִידוּ אֶת־אֲחֵיכֶם:
 אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל אֲבִיו שְׁלַחְהֵם הַנֶּעַר
 תִּי וְנִקְוָה וְנִלְכָּה וְנִחְיָה וְלֹא נָמוֹת גַּם־
 נִחְנוּ גַם אֶתְהֶם טַפְנוּ: אֲנֹכִי אֶעֱרֹבְנוּ מִיָּד
 בְּקִשְׁנוּ אִם־לֹא הִבִּיאתִיו אֵלֶיךָ וְהִצַּגְתִּיו
 כְּפִיךָ וְחָטַאתִי לָךְ כָּל־הַיָּמִים: כִּי לֹא־
 תִמְחַמְהֵנוּ כִּי־עָתָה שְׁבֵנוּ זֶה פַעַמִּים:
 אָמַר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם־כֵּן אִפּוֹאֵ
 אֶת עֲשׂוֹ קָחוּ מִזְמֶרֶת הָאָרֶץ בְּכֻלֵּיכֶם
 הוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה מַעֲט צְרִי וּמַעֲט דָּבָשׁ
 בָּאת וְלֹט בְּטָנִים וּשְׁקָרִים: וּכְסָף מִשְׁנֵה
 חֹו בִידְכֶם וְאֶת־הַכֶּסֶף הַמּוֹשֵׁב בְּפִי
 זִמְתַּחְתִּיכֶם תִּשְׁיֹבוּ בִידְכֶם אוֹלִי מִשְׁנֵה
 אֵא: וְאֶת־אֲחֵיכֶם קָחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל־
 אִישׁ: וְאֵל שְׂדֵייתָן לָכֶם רְחֻמִּים לִפְנֵי
 הָאִישׁ

ספר בראשית

הָאִישׁ וּשְׁלַח לָכֶם אֶת־אֲחֵיכֶם אַחֲרַי
בְּנִימִין וְאֶנִּי כְּאִשֶּׁר שְׁכַלְתִּי שְׁכַלְתִּי
הָאֲנָשִׁים אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנֵה
לִקְחוּ בִידֶם וְאֶת־בְּנֵימִין וַיִּקְמוּ וַיֵּרְדּוּ
וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף וַיֹּרֶא יוֹסֵף אֶת־אֶתְּ
שֵׁשׁ
וַיֹּאמֶר לָאִשֶּׁר עַל־בֵּיתוֹ הִבָּא אֶת־הָאֵלֶּה
הַבֵּיתָה וּסְבֵחַ טֶבַח וְהִכֵּן כִּי אֲתִי
הָאֲנָשִׁים בְּצֹהָרִים וַיַּעַשׂ הָאִישׁ
אָמַר יוֹכָף וַיָּבֹא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים
יוֹסֵף וַיֵּרְאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבָאוּ בֵּית
וַיֹּאמְרוּ עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַשֶּׁבַע בְּאֵי
בַתְּחִלָּה אֲנַחְנוּ מֻבָּאִים לַהֲתַגְלִל
וּלְהַתְּפֹל עָלֵינוּ וּלְקַחַת אֶתְּנוּ לַעֲבָדֵי
חֲמִרֵינוּ וַיִּגֹּשׁ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר
יוֹסֵף וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח הַבַּיִת וַיֹּאמֶר
אֲדֹנָי יָרֵךְ יִרְדּוּ בַתְּחִלָּה לִשְׂבֹּר אֶת־אֶבֶן
כִּי־בָאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ וַנִּפְתַּח
אֶמְתַּחֲתֵינוּ וְהָיָה כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֵל
כֶּסֶף־נוּ בְּמִשְׁקָלוֹ וַנֵּשֶׁב אֹתוֹ בִּידֵנוּ

אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו
 שם כספנו באמת חתינו: ויאמר שלום
 גם אל תיראו אליהם ואלהי אביכם נתן
 כם מטמון באמת חתיתכם כספכם בא אלי
 ויצא אלהם את שמעון: ויבא האיש את
 האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו
 גליהם ויתן מספוא לחמריהם: ויכינו
 תהמנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו
 שם יאכלו לחם: ויבא יוסף הבית
 ביאולו את תהמנחה אשר בידם הביתה
 שתתורלו ארצה: וישאל להם שלום
 אמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם
 עורנו חי: ויאמרו שלום לעבדך לאבינו
 ורנו חי ויקרו וישתחו: וישא עיניו וירא
 את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם
 קטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים
 חנן בני: * וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו שביעי
 לאחיו ויבקש לבכות ויבא החרדה ויבך
 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר
 שימו

וישתחו פ

ספר בראשית

וַיִּשְׁמוּ לַחֶם: וַיִּשְׁמוּ לוֹ לְבָדוּלָהֶם
וּלְמִצְרִים הָאֲכָלִים אֹתוֹ לְבָדָם כִּי לֹא
הָמִצְרִים לֹאכַל אֶת־הָעִבְרִים לֵאמֹר
תוֹעֵבָה הוּא לְמִצְרִים: וַיֵּשְׁבוּ לִפְנֵי
כְּבֹרָתוֹ וְהַצֵּעִיר כָּצַעְרָתוֹ וַיִּתְּמָהּ
אִישׁ אֶל־דָּרְעָהּ: וַיֵּשֶׂא מִשָּׂאת מֵאֵר
אֱלֹהִים וְתָרַב מִשָּׂאת בְּנִימָן מִמִּשְׁאֵה
מֶרְכָּשׁ חֲמִשְׁרֹת וַיֵּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ:
וַאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר מִלֹּא אֶתֵּן
הָאֲנָשִׁים אֲכָל כֹּאֲשֶׁר יוֹכֵלֹן שָׂאתָ
כֶּסֶף אִישׁ בְּכִי אֶמְתַּחֲתוֹ: וְאֶת־נָבִי
הַכֶּסֶף תִּשִּׂים בְּכִי אֶמְתַּחֲתֶה הַקֶּטָן וְאֶת־הַגָּדוֹל
שִׁבְרוּ וַיַּעַשׂ כִּבְרִיּוֹסָף אֲשֶׁר דִּבֶּר:
אֹר וְהָאֲנָשִׁים שָׁלְחוּ הֵמָּה וְחִמְרֵיהֶם
יֵצְאוּ אֶת־הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וַיֵּשְׁבוּ
לֹאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ קוֹם רֹדֶף אַחֲרֵיהֶם
וְהַשְׁגָּתָם וְאָמְרָת אֱלֹהִים לָמָּה שְׁלַמְתֶּם
תַּחַת טוֹכָה: הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה
בּוֹ וְהוּא נֶחֱשׁ יִנְחַשׁ בּוֹ הָרָעָה וְכֹחַ

יתם: וישגם וידבר אלהם את הדברים
 אלה: ויאמרו אליו למה ידבר אדני
 ברים האלה תלילה לעבדיך מעשור
 ברהזה: הן כסף אשר מצאנו בפי
 מתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך
 נבמבית אדניך כסף אוזהב: אשר ימצא
 מן מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני
 עבדים: ויאמר גם עתה כדברכם כך
 אאשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם
 היו נקים: וימהרו ויורדו איש את
 מתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו:
 זפש בנרול החל ובקטן כלה וימצא
 ביעבאמתחת בנימן: ויקרעו שמלתם
 מם איש על חמרו וישבו העירה: ויבא
 דר ואחיו ביתה יוסף והוא עורנו שם
 לו לפניו ארצה: ויאמר להם יוסף מה
 יעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם
 נחש ינחש איש אשר כמני: ויאמר
 דר מה נאמר לאדני מה נדבר ומה
 נצטרק

ספר בראשית

נֶעֱשֶׂה הָאֱלֹהִים מִצָּאֵת אֶת־עֵוֹן עַבְדֵּי
עֲבָדִים לְאֶרֶץ גַּם־אֲנַחְנוּ גַם־אֲשֶׁר
הִגִּבְעִידוּ: וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי מִעֲשֵׂי
הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הִגִּבְעִידוּ הוּא
עֲבָד וְאַתֶּם עָלוּ לְשָׁלוֹם אֶל־אֲבֵיכֶם

ס ס ס

וַיֵּשׁ אֵלָיו יְהוֹדָה וַיֹּאמֶר
יִדְבַּר־נָא עִבְדְּךָ דָּבָר בְּאָזְנֵי אֶרֶץ
אֶפְרַיִם בְּעִבְדְּךָ כִּי כְמוֹךָ כִּפְרָעָה:
אֶת־עַבְדֵּיךָ לֹא־אֵמַר הִישֵׁלְכֶם אֲנִי
וְנֹא־אֵמַר אֶל־אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לֵנוּ אֲבִי זִקֵּן
קָטָן וְאֶחָיו מֵת וְיֹתֵר הוּא לְבָרוּךְ
אֱהָבוּ: וְתֹאמַר אֶל־עִבְדֶּיךָ הוֹדָה
וְאִשְׁמָה עֵינֵי עָלָיו: וְנֹא־אֵמַר אֶל־אֶת־
יֹכֵד הַנָּעַר לַעֲזֹב אֶת־אֲבִיו וְעֹנֵב
וּמֵת: וְתֹאמַר אֶל־עִבְדֶּיךָ אֲכִי
אֶחָיִם הִקְטַן אֶתְכֶם לֹא הִסְפַּקוּ
פָּנֵי: וַיְהִי כִּי עָלְיוּ אֶל־עִבְדְּךָ אֲנִי

P. II.

דברי אדני : ויאמר אבינו שבו שברוך
מעט אכל : ויאמר לא נוכל לרדת
יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא
כל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו
גנו : ויאמר עבדך אבי אלינו אתם
עתם כי שנים ילדה לי אשתי : ויצא
אחר מאתי ואמר אך טרף טרף ולא
יתיו עד הנה : ולקחתם גם את זה מעם
וקרהו אסון והורדתם את שובתי ברעה
לה : ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער
גו אתנו ונפשו קטורה בנפשו : * והיה שני
אותו כי אין הנער ומת והורידו עבדך
שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה : כי
דך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם
אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים :
הי שבנא עבדך תחרת הנער עבר
ני והנער יעל עם אחיו : כי איך אעלה
אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע
ימצא את אבי : * ולא יכל יוסף מה
להתאפק

ספר בראשית

לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנִּצְבִּים עָלָיו וַיִּקְרָא
כָּל־אִישׁ מֵעָלָיו וּלֹא־עָמַד אִישׁ אִתּוֹ
יֹסֵף אֶל־אָחָיו׃ וַיִּתֵּן אֶת־קְלוֹ בְּבִגְדֵי
מִצְרַיִם וַיְשַׁמְעֵבֵית פֶּרְעָה׃ וַיֹּאמְרוּ
אָחָיו אֲנִי יֹסֵף הָעוֹד אֲבִי חַי וְלֹא־יָכֹחַ
לְעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפָּנָיו׃ וַיֹּאמְרוּ
אֶל־אָחָיו גִּשׁוּנָא אֵלַי וַיִּגְשׁוּ וַיֹּאמְרוּ
אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר־מָכַרְתֶּם אֹתִי מִן־כֶּסֶף
וַעֲתִידָהּ אֶל־תַּעֲצֹבוּ וְאֶל־יָחַד בְּעֵינֵי
מִכְרַתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי לְמַחִיָּה שְׁלַחְנִי
לְפָנֵיכֶם׃ כִּי־זֶה שְׁנַת־הָרָעָב בָּקָר
וְעוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־חֲרִישׁ
וַיִּשְׁלַחֲנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם לָטוֹס לֶכְתֹּךְ
בְּאֶרֶץ וְלִהְיוֹת לָכֶם לְפָלִיטָה
שְׁלִישִׁי וְעַתָּה לֹא־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי
הָאֱלֹהִים וַיְשִׁימֵנִי לְאָב לְפֶרְעָה וְלֹא־חָתַם
בֵּיתוֹ וּמִשַּׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ כִּתּוּב
אֶל־אָבִי וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר
שְׁמֵנִי אֱלֹהִים לְאֶדוֹן לְכָל־מִצְרַיִם

תעמד : וישבת בארץ נשן והיית קרוב
 לי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך
 לאשר לך : וכלכלתי אתך שם כיעור
 ששנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל
 שרלך : והנה עיניכם ראור ועיני אחי
 ימין כיפי המדבר אליכם : והגדתם
 אבי את כל כבודי במצרים ואת כל
 שר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי
 נח : ויפל על צוארי בנימן אחיו ויבך
 ימן בכה על צואריו : וינשק לכל אחיו
 ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו :
 ויבך וינשק בית פרעה לאמר באו אחי
 ויבך וינשק ויבך וינשק ויבך : ויאמר
 יוסף אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו
 נו את בעידכם ולכו באו ארצה כנען :
 וזו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי
 תנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו
 חלב הארץ : * ואתה צויתא זאת עשו רביעי
 לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם
 * ז א I 7 ולנשיכם

ספר בראשית

וּלְנָשִׁיכֶם וּנְשֵׂאתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וּמִן־
וַעֲנִיכֶם אֶל־תַּחֵם עַל־כְּלִיכֶם כִּי־
אֶרֶץ מִצְרַיִם לֶכֶם הוּא׃ וַיַּעַשׂ
יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגֻלוֹת עֲרֹסֹת
וַיִּתֵּן לָהֶם צֹדֶה לַדֶּרֶךְ׃ לְכָל־אֶחָד
חֲלָפוֹת שְׁמֹלֹת וּלְבָנָיִם נָתַן שֵׁנִי
כֶּסֶף וְחֲמֵשׁ חֲלָפֹת שְׁמֹלֹת׃ וְלֵאמֹר
כֹּזֵאת עֲשֵׂה חֲמֹרִים נְשֵׂאִים מִנִּי
וַיַּעַשׂ אֶת־נִשְׂאֹת בְּרוּלֹתֶיךָ
לַדֶּרֶךְ׃ וַיִּשְׁלַח אֶת־אָחִיו וְיָמֵם
אֱלֹהִים אֶל־תְּרֹגֹזוֹ בַּדֶּרֶךְ׃ וַיַּעֲלֶה
וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
וְלֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חֵי וְכִי־הוּאֵנִי
אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפֹּג לָבֹו כִּי־לֹא־הָאֵל
וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו אֵת כָּל־דְּבַר יוֹסֵף
אֱלֹהִים וַיֵּרָא אֶת־הָעֲגֻלוֹת אֲשֶׁר־
לִשְׂאֹת אֹתוֹ וַתַּחֲי רִנָּה יַעֲקֹב אֲבִי
חַיִּישׁ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד־יוֹסֵף בְּנִי
מִן־וָאֲרָאֵנִי בְּמֶרֶס אֲמוֹת׃ * וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל

ויבא בארה שבע ויזבח זבחים
 אלהי אביו יצחק: ויאמר אלהים
 ישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב
 אמר הנני: ויאמר אנכי האל אלהי אביך
 הירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול
 שמך שם: אנכי ארד עמך מצרימה
 נכי אעלה גם-עלה ויוסף ישית ידו על-
 ידך: ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני-
 ראל את-יעקב אביהם ואת-טפם ואת-
 זיהם בעגלות אשר-שלח פרעה לשאת
 תו: ויקחו את-מקניהם ואת-רכושם
 שר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב
 ל-זרעו אתו: בניו ובני בניו אתו בנתיו
 נות בניו וכל-זרעו הביא אתו מצרימה:

ואלה שמות בני-ישראל

ובאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב
 יובן: ובני ראובן חנוך ופלוא וחצקן
 רמי: ובני שמעון ימואל וימין ואהר ויבן
 זר ושואל בן-הכנענית: ובני לוי גרשון

ספר בראשית

קהת ומררי: ובני יהודה עד ואונן
 ופרץ וזרח וימת עד ואונן בארץ כנען
 בני פרץ חצרן וחמול: ובני יששכר
 ופז ויוב ושמרון: ובני זבלון
 ויחלאל: אלה יבני לאה אשר
 ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו
 בני ובנותיו שלשים ושלש: ובני
 וחגי שוני ואצבן עד וארורי ואראר
 אשר ימנר וישור וישוי ובריעה
 אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל
 בני זלפיה אשר נתן לבן ללאה נפלה
 את אלה ליעקב שש עשרה נפלה
 רחל אשר יעקב יוסף ובנימין
 ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו
 ברת פוט פרע כהן אן את מנשה
 אפרים: ובני בנימן בלע ובכור
 גרא וניצמן אחי וראש מפים וחפץ
 אלה בני רחל אשר ילד ליעקב
 ארבעה עשר: ובני רן חשים: ובני

ואל וגו' ויצדושלם: אלה בני בלהה
 ונתן לבן לרחל בתו ולר את אלה
 נקב כל נפש שבעה: כל הנפש הבאה
 נקב מצרימה וצאי ירכו מלבר נשי בני
 וכל נפש ששים ושים: ובני יוסף אשר
 לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית
 בהבאה מצרימה שבעים: ס

ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להודות שיש
 ויוגשנה ובאו ארצה גשן: ויאמר יוסף
 לבתו ויעל לקראת ישראל אביו וגשנה
 ואליו ופל על צואריו ויבך על צואריו
 ויאמר ישראל אל יוסף אמרתה
 גם אחרי ראותי את פניך כי עזרתי:
 ויוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה
 דה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי
 בארץ כנען באו אלי: והאנשים רעי
 כראנשי מקנה היו וצאנם ובקדם וכל
 להם הביאו: והיה כי יקרא להם פרעה
 מה מעשיכם: ואמרתם אנשי מקנה

ספר בראשית

היו עבדיך מנעורינו וערעתה גם את
 אבותינו בעבור תשובו בארץ גשן
 מצרים כל רעה צאן * ויבא
 לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנכם
 וכל אשר להם באו מארץ כנען
 בארץ גשן: ומקצה אחיו לקח
 אנשים ויצגם לפני פרעה: ויאמר
 אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו
 רעה צאן עבדיך גם אנהנו גם צאננו
 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ כנען
 מרעה לצאן אשר לעבדיך כי
 בארץ כנען ועתה ישובנו עבד
 גשן: ויאמר פרעה אל יוסף
 ואחיו באו אליך: ארץ מצרים
 במיטב הארץ הושב את אחיך
 ישובו בארץ גשן ואם ידעת ויש
 חיל ושמתם שרי מקנה על אשר
 יוסף את יעקב אביו ויעמדהו
 ויברך יעקב את פרעה: ויאמר

מז

קָבַב כְּמֵה יְמֵי שְׁנֵי הַיָּדָיִם : וַיֹּאמְרוּ עֲקֹב אֶל־
 עֵשָׂא יְמֵי שְׁנֵי מִגְדֹּרֵי שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה
 שְׁוֹרְעִים הָיוּ יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי וְלֹא הִשְׁיִגוּ אֶת־
 יְשׁוּעָה שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתֵי בְיָמֵי מִגְדֹּרֵיהֶם : וַיְבָרֶךְ
 קָבַב אֶת־פְּרָעָה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פְרָעָה : *
 שָׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֲחָיו וַיֵּלֶן לָהֶם שְׁנֵי
 חֻזֵּה בָאָרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטֵב הָאָרֶץ בָּאָרֶץ
 עַמְסֵס כְּאִשֶּׁר צִוָּה פְּרָעָה : וַיַּכְלִל יוֹסֵף
 תְּאֵבִיו וְאֶת־אֲחָיו וְאֶת־כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם
 פִּי הַטָּף : וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי־כָבֵד
 רָעַב מְאֹד וְתִלָּה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן
 פָּנִי הָרָעָב : וַיִּלְקֹט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף
 גִּמְצָא בָאָרֶץ מִצְרַיִם וּבָאָרֶץ כְּנָעַן בְּשֹׁבֵר
 שֶׁר־הֵם שֹׁבְרִים וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף
 תֶּה פְּרָעָה : וַיֵּתֶם הַכֶּסֶף מֵאָרֶץ מִצְרַיִם
 וְאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ כָּל־מִצְרַיִם אֶל יוֹסֵף
 לֵאמֹר הִבֵּה לָנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוֹת נִגְדָךְ כִּי־
 אֵין כֶּסֶף : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הִבּוּ מִקְנֵיכֶם
 תִּנְהַרְוּ לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אִפֹּס כֶּסֶף :

ספר בראשית

וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְמָהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם
לֶחֶם בַּסּוּסִים וּבַמִּקְנֵה הַצֹּאן וּבַמִּקְנֵה
וּבַחֲכָרִים וַיִּנְהֲלֵם בַּלֶּחֶם בְּכָל־שָׁנָה
בְּשָׁנָה הָהִוא וְתַתִּים הַשָּׁנָה הָרִבִּיעִת
אֵלָיו בְּשָׁנָה הַשְּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ
מֶאֱדָנִי כִּי־אִסַּתֶּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הָאָדָמָה
אֶל־אֲדֹנֶיךָ לֹא־נִשְׂאָר לִפְנֵי אֲדֹנֶיךָ
גִּוְיָתָנוּ וְאֶדְמָתָנוּ לָמָּה נָמוּת לָךְ
אֲנַחְנוּ גַם־אֶדְמָתָנוּ קִנְיָה־אֶתָּנוּ וְאֶת־הָאָדָמָה
בַּלֶּחֶם וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ וְאֶדְמָתָנוּ
לַפְּרֹעָה וְתִן־זֶרַע וְנַחֲיָה וְלֹא־נָמוּת
לָךְ תִּשָּׁם׃ וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲדָמָתִי
לַפְּרֹעָה כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ אֶת־עֹדוֹ
עֲלֵהֶם הָרָעֵב וְתָהִי הָאָרֶץ לַפְּרֹעָה׃
וְהָעָם הָעֶבְרִי אָתוּ לְעֹרִים מִקְצֵת
מִצְרַיִם וְעַד־קָצָהוּ׃ רַק אֲדֹמָתִי
קִנְיָה כִּי־חָק לַכְּהֹנִים מֵאֵת פְּרֹעָה וְאֵת
חֶקֶם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פְּרֹעָה עַל־כֵּן
אֶת־אֶדְמָתָם וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הָעָם

תבם היום ואת אדמתכם לפרעה הא-
 כם זרע וזרעתם את האדמה: והיה
 תבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע
 ידות יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם
 אשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ואמרו
 החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים
 לפרעה: וישם אתה יוסף לחק עד-
 יום הזה על אדמת מצרים לפרעה
 חמש רך אדמת הכהנים לבדם לא היתה
 לפרעה: וישב ישראל בארץ מצרים
 ארץ גשן ויאהזבה ויפרו וירבו מאד:

אין כאן מסקא

כלל כי אם

ריוח אות אחת

P. 12.

ויקרא יוסף אל אחיו ויאמר אל-
 ימי יעקב שני חיי שבע שנים וארבעים
 זאת שנה: ויקרבו ימי ישראל למות
 ויקרא לבניו ליוסף ויאמר לו אם-נא
 מצאתי חן בעיניך שים-נא ירך תחת ירכי
 עשית עמדי חסד ואמת אל-נא תקברני
 במצרים: ושכבתי עם אבתי ונשאתני

ממצרים

7 5 ה *

ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר
אעשה כדברך: ויאמר השבעה
לו וישתחו ישראל על ראש ה

פ

מח ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר
הנה אביך חלה ויקח את שני בניו
מנשה ואת אפרים: ויגד ליעקב
הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק
ושב על המטה: ויאמר יעקב אל
אל שדי נראה אלי בלוי בארץ כנען
אתי: ויאמר אלי הנני מפרך ואת
ונתתיך לקהל עמים ונתתי אחי
הזאת לזרעך אחריך אחות עולם:
שני בנך הנולדים לך בארץ מצרים
באי אליך מצרימה ליהם אפרים
בראובן ושמשון יהיו לי: ומולדת
הולדת אחריהם לך יהיו על שם א
יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפרך
עלי רחל בארץ כנען בדרך כעור

ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך
 אפרת הוא בית לחם: וירא ישראל את
 בני יוסף ואמר מי אלה: ויאמר יוסף אל
 אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה
 יאמר קחם נא אלי ואברכם: * ועיני שני
 ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות וגש
 אתם אליו וישק להם ויחבק להם: ויאמר
 ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי
 הנה הראה אתי אלהים גם את זרעך:
 וצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו
 ארצה: ויקח יוסף את שניהם את אפרים
 ימינו משמאל ישראל ואת מנשה
 בשמאלו מימין ישראל וגש אליו: וישלח
 ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים
 והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה
 וכל את ידיו כי מנשה הבכור: ויברך את
 יוסף ואמר האלהים אשר התהלכו אבתי
 לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי
 ועודי עד היום הזה: הפלאך הגאל אתי
 מכל

ספר בראשית

מכל־לֶעֱיָבֶרֶךְ אֶת־הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא
שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבֹתֵי אֲבֹרָהִם וַיִּצְחָק וַיֵּרָא
עֲלֵי־בִקְרֵב הָאָרֶץ * וַיִּרְאֵם יוֹסֵף כִּי־שָׁם
יִדְּמִינוּ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וִירַע בְּעֵינָיו
יִדְּאָבוּ לְהַסִּיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ אֶפְרַיִם
רֹאשׁ מִנְּשָׁה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֲבִיו
בֶּן אֲבִי כִי־זֶה הַבְּכֹר שֵׁם יִמִּינְךָ עַל־הָאָרֶץ
וַיִּמָּאֵן אֲבִיו וַיֹּאמֶר יִרְעֵתִי בְנֵי יִרְעֵתִי
יִהְיֶה לָעַם וְגַם הוּא יִגְדֹל וְאוֹלָם אֲחֻזָּתוֹ
יִגְדֹל מִמֶּנּוּ וְזֶרְעוֹ יִהְיֶה מְלֹא־הַגּוֹיִם: מֵאֵל
בְּיוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּךָ יִבְרָךְ יִשְׂרָאֵל
יִשְׁמַר אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנִשָּׁה וְיִשְׁמַר
אֶפְרַיִם לִפְנֵי מִנְּשָׁה: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל
הִנֵּה אֲנִי מֵת וְהִיהָ אֱלֹהִים עִמָּכֶם
אֲתָכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם: וְאֲנִי
שָׁכֵם אַחֵר עַל־אֲחִיךָ אֲשֶׁר לִקְחָתָהּ
הָאִמְרִי בַחֲרָבִי וּבִקְשָׁתִי:
מִשְׁכָּב וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בְּנָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי
רַבִּי לָכֶם אֶת־אֲשֶׁר־יִקְרָא אֲתָכֶם בְּיָמֵי

דמים: הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו
 אל ישראל אביכם: ראובן בכרי אתה
 בחיוראשית אוני יתר שאת ויתר עז: פתו
 במים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז
 חללת יצויעי עלה: פ

שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם:
 בסרס אל תבא נפשי בקהלם אל תחר
 בבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו
 שור: ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה
 אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל: פ

בראש עמוד
 ביה שמו
 סימן

הודה אתה יורוק אחיך ירך בערף איביך
 יתחוו לך בני אביך: גור אריה הודה
 מטרף בני עלית פר ערבין כאריה וכלביא
 ייקימנו: לא יסור שבט מיהודה ומחקה
 בין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהר
 מים: אכרי לגפן ערה ולשרקה בני אתנו
 כסמין לבשו וברס ענבים סותה: חכלילי
 ינים מיין ולבן שנים מחלב: פ

ול לחוף ימים ישכן והוא לחוף אגירת
 נרכתו

וירכתו על צידן : פ

יששכר חמור גרם רבין בין המשפחה
מנחה כי טוב ואת הארץ כי נענה
שכמו לסכל ויהי למס עבד :

ירין עמו כאחד שבטי ישראל : יהיה
על ידך שפיפן על ארץ הנשך על
נפל רכבו אהור : לישועתך קויתי

גר גרוד יגורנו והוא חמישי

מאשר שמנה לחכמה

מערני מלך : ס נפתלי אלה

הנתן אמרי שפר : ס בן פרה

פרת עלי עין בנות צערה על עוה

זרבו וישטמהו בעלי חצים : ותש

קשתו ויפזו זרע ידיו מדי אביר יערי

רעה אבן ישראל : מאל אביר ויע

שדיו וברכך ברכת שמים מעל ברכ

רביצת תחת ברכת שמים ורחם :

אביר גברו על ברכת הוריער תא

עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד

נִימִין וְאֵבִי יִטְרֹף בְּבִקְרָא יֹאכֵל עֵד וְלַעֲרֹב שִׁשִּׁי
 חֶלֶק שָׁלַל׃ כָּל־אֱלֹהֵי שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנִים
 שָׁר וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ
 אוֹתָם אִישׁ אִשֶּׁר כִּבְרַכְתּוּ בִּרְךְ אֹתָם׃ וַיְצַו
 אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲנִי נֹאסֵף אֶל־עַמִּי
 קְבְּרוּ אֹתִי אֶל־אֲבֹתִי אֶל־הַמַּעֲרָה אֲשֶׁר
 שָׁרָה עֲפָרוֹן הַחֲתָנִי׃ בַּמַּעֲרָה אֲשֶׁר בְּשָׂרָה
 הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִמְרָא בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 אֲשֶׁר קָנָה אֲבֹרָהִם אֶת־הַשָּׂרָה מֵאֵת עֲפָרוֹן
 הַחֲתָנִי לֵאחֻז־תִּקְבֹּר׃ שְׁמֹרָה קְבְּרוּ אֶת־
 בְּרָהֶם וְאֵת שָׂרָה אֲשֶׁתּוֹ שְׁמָה קְבְּרוּ אֶת־
 חֲתָן וְאֵת רַב־קָה אֲשֶׁתּוֹ וְשְׁמָה קְבַרְתִּי אֶת־
 אָחִי׃ מִקְנֵה הַשָּׂרָה וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר־בּוֹ
 אֵת בְּנֵי־חֵת׃ וַיְכַלֵּי עֵקֶב לְצֹנֹת אֶת־בָּנָיו
 אֶסְפָּה רִגְלָיו אֶל־הַמַּטֶּה וַיָּגֹעַ וַיֹּאסֵף אֶל־
 מִצְרָיִם׃ * וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל־פְּנֵי אָבִיו וַיִּבָּךְ עָלָיו נ
 שָׁקָלוּ׃ וַיְצַו יוֹסֵף אֶת־עַבְדָּיו אֶת־הַרְפָּאִים
 חָנַט אֶת־אָבִיו וַיִּחַנְטוּ הַרְפָּאִים אֶת־
 יִשְׂרָאֵל

ספר בראשית

ישראל: וימלאו לו ארבעים יום
וימלאו ימי החנטים ויבכו ארנו
שבעים יום: ויעברו ימי בכיתו וידנו
אל בית פרעה לאמר אם נא מצא
בעיניכם דבר נא באוני פרעה לאמר
השביעני לאמר הנה אנכי מת בקבר
כריתי לי בארץ כנען שמה תקברתי
ואעלה נא ואקברה את אבי ואני
נאמר פרעה עלה וקבר את אבי
השביעה: ויעל יוסף לקבר את אבי
אתו כל עבדי פרעה וקני ביתו וקני
ארץ מצרים: וכל בית יוסף וארץ
אביו רק טפס וצאנם ובקרם עמנו
גשן: ויעל עמו גם רכב גם פר
המחנה כבד מאד: ויבאו עד הנה
אשר בעבר הירדן ויספרו שמעם
וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבע
וירא יושב הארץ הכנעני את הא
האמד ויאמרו אבל כבד זה למע

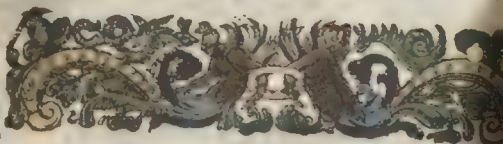
וקרא שמה אבל מצרים אשר בעבר
 ירדן: ויעשו בניו לו כן כאשר צום: וישאו
 מו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת
 שרה המכפלה אשר קנה אברהם את
 שדה לאחות קבר מאת עפרן החתי
 על פני ממרא: וישב יוסף מצרימה הוא
 אחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו
 אחרי קברו את אביו: ויראו אחי יוסף כי
 מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב
 שוב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו:
 צונו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו
 אמר: כהתאמרו ליוסף אנא שאלנו
 ששע אחיך וחסאתם בירעה גמלוך ועתה
 אנא לפשע עברי אליה אביך ויבך יוסף
 רברים אליו: וילכו גם אחיו ויפלו לפניו
 אמרו הננו לך לעבדים: ויאמר אליהם
 סף אל תיראו כי התחת אלהים אני:
 אתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה
 טבה למען עשרה כיום הזה להחית עמך

ספר בראשית

שביעי רב: * ועתה אל-הילאו אנכי אתכם ואת-טפכם וינחם אותם וידם לבם: וישב יוסף במצרים הוא וכל ויחי יוסף מאה ועשר שנים: ויהי לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בני ילדו על-ברכי יוסף: ויאמר יוסף אנכי מרת ואלהים פקד פקד ויהעלה אתכם מן הארץ הזאת אשר נשבע לאברהם ליצחק ויאמר יוסף את-בני ישראל לאמר יפקד אלהים אתכם והעלתם עצמתי מזה: וימת יוסף בן-מאה שנים ויחנטו אותו וישם בארון

חזק

ספר פסוקי ספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים חזק
ל' סימן: וחציו ועל חרבך תהיה ופרשיותיו י"ב
סימן: וסדריו מ'ג' ירירה סימן: ופרקיו נ' י"ב
סימן: כניין הפתחות שלשה וארבעים
שמנה וארבעים הכל תשעים ואחת
זא אחה וכל העם אשר ברנליך סימן:

יניח ר' שישי

פנויות ויתחיל

מחלת שיטת

חמישית

אלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה
את יעקב איש וביתו באו: ראובן שמעון
לוי ויהודה: יששכר זבולן ובנימן: דן
נפתלי גר ואשר: ויהי כל נפש יצאי ירך
יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים:
ימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא: ובני
שראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד
מאד ותמלא הארץ אתם: פ

יקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע
את יוסף: ויאמר אל עמו הנה עם בני
שראל רב ועצום ממנו: הבה נתחכמה
לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה
נוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה
ען הארץ: וישימו עליו שרי מסים למען
גברו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה
ית פתם ואת דרעמס: ובאשר יענו אתו

כן

ספר שמות

בְּיָרְכֶהּ וּבְיִפְרֹץ וַיִּקְצוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּמְרְדּוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בְּעַבְדֶּה קָשָׁה
וּבְלִבָּנִים וּבְכָל־עֲבָדָה בְּשָׂדֶה אֲשֶׁר
עֲבָדְתֶּם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָּהֶם בְּפֶרֶךְ
מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמִּלְדֹּת הָעֲבָרִית
הָאֶחָת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשְּׁנִיָּת פּוֹעָה
בִּילְדָן אֶת־הָעֲבָרִיּוֹת וּרְאִיתָן עַל־
אִם־בֶּן הוּא וְהִמָּתֵן אֹתוֹ וְאִם־בֶּת הוּא
וְתִירָאן הַמִּלְדֹּת אֶת־הָאֱלֹהִים
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְתִתֵּן
שְׁנֵי הַיִּלְדִּים * וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
וַיֹּאמֶר לָהֶן מְדוּעַ עֲשִׂיתָן הַדָּבָר הַזֶּה
אֶת־הַיִּלְדִּים וְתֹאמַרְנָה הַמִּלְדֹּת אֵין
כִּי לֹא כַנְשִׁים הַמִּצְרִית הָעֲבָרִית כִּי
הִנֵּה בְטָרִם תִּבּוֹא אֱלֹהֵן הַמִּלְדֹּת
וַיִּיטַב אֱלֹהִים לַמִּלְדֹּת וַיִּרְבּוּ הָעֲבָרִים
מְאֹד וַיְהִי כִּי־רָאוּ הַמִּלְדֹּת אֶת־
וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים וַיִּצְוּ פְּרָעֹה לִבְנוֹת

אמר כל־הבן הילוד היאָרֶה תְּשַׁלְּכֶהוּ
לַהֶבֶת תַּחֲיוֹן :

פ

לְךָ אִישׁ מִבֵּית לֹוי וַיִּקַּח אֶת־בֶּת־לֹוי : בֶּן
נָהָר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֶּן וַתֵּרָא אֹתוֹ כִּי־טוֹב
אוֹתָצִפְנָהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים : וְלֹא־יָכֹלָה
רַחֲמָנָא וַתִּקַּח לוֹ תִּבְתָּ גָמָא וַתַּחמַּרְהָ
זָמַר וּבִזְפֹּת וּתְשֵׁם בָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד וַתִּשֶׁם
זֶפֶן עַל־שֵׁפֶת הַיָּאָר : וַתִּתְּצֵב אַחֲתוֹ
יָחֵק לִרְעָה מִדֹּעֵשָׁה לוֹ : וַתֵּרֶד בֶּת־
עֵה לְרַחֲוִן עַל־הַיָּאָר וַנַּעֲרֹתֶיהָ הִלְכֹת עַל־
הַיָּאָר וַתֵּרָא אֶת־הַתִּבָּה בְּתוֹךְ הַסּוּף
שָׁלַח אֶת־אַמְתָּהּ וַתִּקַּחָהּ : וַתִּפְתַּח
רֹאסָהּ אֶת־הַיֶּלֶד וְהִנֵּה־נָעַר בֶּכָה וַתַּחמַּל
וַיֹּאמֶר מִלְּדֵי הָעִבְרִים זֶה : וַתֹּאמֶר
זֹאתוֹ אֶל־בֶּת־פְּרַעֲהָ הָאֵלֶּךְ וַקְרָאתִי לָךְ
יְהִי מִיִּנְקָת מִן הָעִבְרִית וַתִּינַק לָךְ אֶת־
רָ : וַתֹּאמֶר לָהּ בֶּת־פְּרַעֲהָ לִכִּי וַתֵּלֶךְ
לָמָּה וַתִּקְרָא אֶת־הַיֶּלֶד : וַתֹּאמֶר
הַ בֶּת־פְּרַעֲהָ הִילִכִי אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה
וְהִינֵקְהוּ

ספר שמות

והינקוהו ליואני אתן את-שכר
האשה הילד ותניקוהו: ויגדר
ותבאהו לבת-פרעה ויהי-להלכה
שמו משה ותאמר כי מן-המים
שלישי ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא
ורא בסבלתם וירא איש מצרי מרי
עברי מאחיו: ויפן כה וכה וירא כי
יך את-המצרי ויטמנהו בחול:
השני והנה שני אנשים עברים נצטו
לרשע למד תכה רעה: ויאמר
לאיש שר ושפט עלינו הלהרגנו
באשר הרגת את-המצרי וירא
אכן נודע הדבר: וישמע פרעה
הזה ויבקש להרג את-משה וי
מפני פרעה וישב בארץ-מצרים
הבאר: ולכהן מדין שבע בנות
ותדלנה ותמלאנה את-הרהט
צאן אביהן: ויבאו הרעים
ויקם משה וישען וישק את-

בְּאֵנָה אֶל־דְּעוּאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר כִּדְּוֹעַ
 וְהָיָה בֹא הַיּוֹם : וַתֹּאמֶרן אִישׁ מִצְרִי
 לָנוּ מִיֵּד הָרָעִים וְגַם־דָּלָה דָּלָה לָנוּ וַיִּשְׁק
 תִּהְיֶזְאֵן : וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֹתָיו וַאֲיוֹ לְמָה־זֶּה
 בָּתֵּן אֶת־הָאִישׁ קִרְאֵן לוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם :
 אֶל מִשֶּׁה לְשֹׁבֵת אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־
 בָּרָה בָתּוֹ לְמִשֶּׁה : וַתֵּלֶךְ בִּן וַיִּקְרָא אֶת־
 מֹגֵרֶשׁ כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בָאָרֶץ נִכְרִיָּה :

פ

וְיָ בְיָמֵים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 וַנַּחֲוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבֹדָה וַיִּזְעְקוּ וַתַּעַל
 יַעֲקֹב אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־הָעֲבֹדָה : וַיִּשְׁמַע
 ה' אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־
 יִתְּוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב :
 וַיֹּא אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּדַע אֱלֹהִים :
 וּמִשֶּׁה הָיָה רֹעֶה אֶת־צֹאן יִתְּוֹ ג
 וַיִּזְנוּ כֹהֵן כִּדְּוִן וַיִּנָּהֵג אֶת־הַצֹּאן אַחֲרֵי רִבְעִי
 וַדְּבָר וַיָּבֹא אֶל־הָר הָאֱלֹהִים הַרְבֵּה :
 וַאֲמַלְאֵךְ יְהוָה אֱלֹוֹ בְּלִבְרַת־אִשׁ מִתְּנֹקֶה
 הַסֵּנָה

ספר שמות

הַסֵּנָה וַיֵּרָא וְהִנֵּה הַסֵּנָה בְּעַר בְּאֵשׁ
אֵינֶנּוּ אֶכֶל׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְרֶהנָּא
אֶת־הַמֶּרְאָה הַגָּדֹל הַזֶּה מִדּוֹעַ
הַסֵּנָה׃ וַיֵּרָא יְהוָה כִּי סָר לִרְאוֹר
אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנָה וַיֹּאמֶר
וַיֹּאמֶר הֲנִי׃ וַיֹּאמֶר אֶל־תִּקְרַב
נְעֻלְיָךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמֶּת־קֹדֶשׁ הוּא׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהֵי אֲבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וַיִּעֲקְבוּ וַיִּסְתַּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יִרְאֶה
אֶל־הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה רֵא
אֶת־עֲנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת־
שְׁמֻעוֹתֵי מִפְּנֵי נְגִשׁוֹ כִּי יִדְעֵתִי אֶת־
וְאֶרְדָּ לְהַצִּילֹם מִיַּד מִצְרַיִם וְלֵרֶם
הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה וְהָיָה
אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ אֶל־מְקוֹמֵי
וְהַחֲתִי וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנִזִּי וְהַחִיטִי
וְעַתָּה הִנֵּה צִעֲקַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנִי
רָאִיתִי אֶת־הַלֶּחֶץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם

וְתָסִי: וְעַתָּה לִכְרוּ וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל־פְּרַעֲהֹ
 וְיֹצֵא אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:
 אָמַר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אֲנֹכִי כִי אֵלֶךְ
 אֶל־פְּרַעֲהֹ וְכִי־אֹדִיעָא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר כִּי־אֵהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה־לְךָ
 אוֹת כִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־הָעַם
 מִצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הַר
 זֶה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים הִנֵּה אֲנֹכִי
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהִי
 בְּוֹתִיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְאָמְרוּ לִי מַה־שֵּׁמוֹ
 וְאָמַר אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה
 זֶה אֲשֶׁר אֵהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֵהְיֶה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם: וַיֹּאמֶר עוֹד
 לָהֶם אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
 יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה שְׁמִי
 עֲלֵם וְזֶה זִכְרִי לְדֹר דֹּר: * לָךְ וְאֶסְפַּת אֶת־חֲמִישִׁי
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי
 בְּתִיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק
 וְיַעֲקֹב * ה' א' 8 וַיַּעֲקֹב

ספר שמות

ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם
 העשוי לכם במצרים: ואמר אלה
 מעני מצרים אל-ארץ הכנעני
 והאמרי והפרזי והחוי והיבוס אל-
 חלב ודבש: ושמעו לקלך ובאר
 וזקני ישראל אל-מלך מצרים וא
 אליו יהודה אלהי העבריים נקד
 ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים
 ונזכחה ליהוה אלהינו: ואנידע
 יתן אתכם מלך מצרים להלך
 חזקה: ושלחתי את ידי ויהיית
 בכל נפלאתי אשר אעשה בקר
 בן יסלח אתכם: ונתתי את חן
 בעיני מצרים והיה כי תלכו
 ריקם: ושאלה אשר משכנת
 ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמה
 על בניכם ועל בנותיכם ונצ
 מצרים: * ויען משה ואמר והן לא
 ולא ישמעו בקלי כי ואמרו לא-
 נ

וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה מֶזֶה בִּידְךָ וַיֹּאמֶר
 וַיֹּאמֶר הַשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיִּשְׁלַכֵּהוּ
 וַיִּרְצֶה וַיְהִי לְנַח שׁוֹנֵם מִשֶּׁה מִפְּנֵיו וַיֹּאמֶר
 זֶה אֶל־מִשֶּׁה שְׁלַח יָדְךָ וְאַחֲזֵהוּ בִּזְנוֹבוֹ וַיִּשְׁלַח
 וַיַּחֲזֹק בּוֹ וַיְהִי לְמַטָּה בְּכַפּוֹ לְמַעַן יֵאמְנוּ
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם אֱלֹהֵי
 בְרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
 וְהָלוּ עוֹר הַבָּאֵנָה יָדְךָ בְּחִיקְךָ וַיִּבְאִידוּ
 זִיקוֹ וַיּוֹצֵאֵה וְהָנָה יָדוֹ מִצַּרְעֶת בְּשִׁלֹּג
 וַיֹּאמֶר הָשֵׁב יָדְךָ אֶל־חִיקְךָ וַיֵּשֶׁב יָדוֹ אֶל־
 קֶוֶן וַיּוֹצֵאֵה מִחִיקוֹ וְהָנָה שִׁבְהָ כְּבִשְׂרוֹ
 וְהָאֵם לֹא יֵאמְנוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקֹל
 אֶת־הָרֹאשׁוֹן וְהָאֲמִינוּ לְקֹל הָאֶת־הָאַחֲרוֹן
 וְהָאֵם לֹא יֵאמְנוּ גַם לְשֵׁנִי הָאֶת־הָאֶת־הָאֶת־הָאֶת־הָאֶת־
 וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקֹלְךָ וּלְקַחְתָּ מִמֵּי
 אֶרֶץ שִׁפְפֹרַת הַיַּבְשָׁה וְהָיוּ הַמֵּיִם אֲשֶׁר
 חָמָן הָיָאָר וְהָיוּ לְדָם בִּיבֹשֶׁת וַיֹּאמֶר
 הָאֵל־יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנִי
 כְּתוּמֹל גַּם מִשְׁלֵשִׁם גַּם מֵאֵז דְּבָרְךָ אֶל־

ספר שמות

עבדך כי כִּבְרָפָה וְכִבְרֵךְ לִשְׁוֹן אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵי מִי שֵׁם פָּה לְאָדָם אוֹ
 מֵלֶם אוֹ חֵלֶשׁ אוֹ פִקֵּחַ אוֹ עוֹר הַ
 יְהוָה: וְעַתָּה לֵךְ וְאֲנִי אֶהְיֶה
 וְהוֹרִיתִךָ אֲשֶׁר תִּדְבֹּר: וַיֹּאמֶר
 שְׁלַח־נָא בִּיד־תְּשַׁלַּח: וַיַּחֲרֹ
 בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְרֵן אֶחָי
 יָדְעָתִי כִּידְבַר יִדְבַר הוּא וְגַם הַנֶּהַד
 לְקִרְאָתְךָ וְרֹאֶךָ וְשִׂמְחָה בְּלִבּוֹ: וְדַע
 וְשִׁמְחָת אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאֲנִי
 פִּיךָ וְעַם־פִּיהוּ וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֶת־
 תַּעֲשׂוֹן: וְדַבֵּר הוּא לְךָ אֶל־הָעַם
 יִהְיֶה־לְךָ לִפָּה וְאַתָּה תִּהְיֶה־לְלֹא
 וְאַתָּה מִטָּה הִזֶּה תִּקַּח בִּידְךָ אֲשֶׁר
 בּוֹ אֶת־הָאֵתָת: פ

שֵׁי וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב אֶל־יֵתֶר חֲתָנוֹ
 אֶלְכָה נָא וְאֶשׁוּבָה אֶל־אֲחִי אֲשֶׁר
 וְאֶרְאֶה הָעוֹרֶם חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ
 לְשָׁלוֹם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּכִי

צרים כי־מתו כל־האנשים המבקשים
 תצפֶּשֶׁךְ: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־
 נָוֹ וַיֵּרֶכְבֶּם עַל־הַחֲמֹר וַיָּשֶׁב אֶרֶצָה מִצְרַיִם
 קַח מֹשֶׁה אֶת־מִטָּה הָאֱלֹהִים בֵּירוֹ: וַיֹּאמֶר
 זֶה אֵל מִשְׁהַ בְּלַכְתָּךְ לָשׁוּב מִצְרַיִם
 יֵאָהֶב כָּל־הַמִּפְתִּים אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְיָדְךָ
 שִׁיתָם לִפְנֵי פַרְעֹה וְאֲנִי אַחֲזִק אֶת־לְבֹ
 אִישְׁלַח אֶת־הָעָם: וְאָמַרְתָּ אֶל־פַּרְעֹה כֹה
 אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכָרִי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֵלָיךְ
 לֵח אֶת־בְּנִי וַיַּעֲבֹדֵנִי וְתִמְאֵן לִשְׁלַח הַנִּזְרָה
 כִּי הִנֵּה אֶת־בְּנֶךָ בְּכָרְךָ: וַיְהִי בַדֶּרֶךְ כַּמְּלֹךְ
 גִּישָׁהוּ יְהוָה וַיִּבְקֹשׁ חֲמִיתּוֹ: וְתִקַּח צִפּוֹרָה
 וְתִכְרֹת אֶת־עַרְלֹת בְּנֶה וְתִגַּע לְרַגְלָיו
 אָמַר כִּי חָתַן דָּמִים אֵתָה לִי וַיִּירָף מִמֶּנּוּ אִזֹּ
 מִזֶּה חָתַן דָּמִים לְמוֹלֶת: פ

אָמַר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרֹאת מֹשֶׁה
 מִדְּבָרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בַּהֲר הָאֱלֹהִים
 וַיִּקְּלוּ: וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֶת כָּל־דְּבָרֵי
 יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלָחוּ וְאֵת כָּל־הָאֵתָת אֲשֶׁר

ספר שמות

צוהו : וילך משה ואהרן ואכפר
 זקני בני ישראל : וידבר אהרן
 הדברים אשר דבר יהוה אל
 האתת לעיני העם : ויאמן העם
 כיפקד יהוה את בני ישראל וכי
 ה ענים ויקדו וישתחוו : * ואחר
 שביעי ואהרן ויאמרו אל פרעה כה
 אלהי ישראל שלח את עמי
 במדבר : ויאמר פרעה מי יהוה אשר
 בקלו לשלח את ישראל לא
 יהוה וגם את ישראל לא אשלח
 אלהי העברים נקרא עלינו נלכת
 שלשת ימים במדבר ונזכחה ליהוה
 פן יפגענו בדבר או בחרב : ויא
 מלך מצרים למה משה ואהרן ת
 העם ממעשיו לכו לסבלתי כב
 פרעה הן רבים עתה עם הארץ
 אתם מסבלתם : ויצו פרעה ביום
 ההוא שנים בעם וארתי שטריו לא

תֹּאמְרוּן לְתֹת תָּבֶן לַעֵם לְלֶבֶן הַלְבֹנִים
 תִּמְוֹל שְׁלֹשׁ הֶסֶם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לַהֵם תָּבֶן :
 אֶת־מִתְכַּנֶּת הַלְבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תִּמְוֹל
 שְׁלֹשׁ תִּשְׁמֹעַלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ כִּמְנוּ כִּי־
 רָפִים הֵם עַל־כֵּן הֵם צִעְקִים לֵאמֹר נִלְכָּה
 וְנִבְחָרָה לְאֱלֹהֵינוּ : תִּכְבֹּד הַעֲבֹדָה עַל־
 הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ בַּהּ וְאֵלֵי־שָׁעוּ בְּרַב־יִשְׁקָר :
 וַיָּבֹאוּ נְגִשֵׁי הָעָם וּשְׁטָרוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם
 לֵאמֹר כֹּה אָמַר פְּרַעֲה אֵינִי נֹתֵן לָכֶם תָּבֶן :
 אִתֶּם לָכוּ קָחוּ לָכֶם תָּבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי־
 אֵין נִגְרַע מֵעֲבֹד תְּכֶם דָּבָר : וַיִּפֹּץ הָעָם בְּכָל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם לִקְשֹׁשׁ קֹשׁ לְתָבֶן : וְהַנְּגִשִּׁים
 אֵלֵים לֵאמֹר כָּלוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ
 אֲשֶׁר בָּהֵיֹת הַתָּבֶן : וַיְכּוּ שְׂטָרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר־שָׁמוּ עֲלֵיהֶם נְגִשֵׁי פְרַעֲה לֵאמֹר מָדוּעַ
 אֵבִלִיתֶם חֻקֵּם לְלֶבֶן כִּתְמוֹל שְׁלֹשׁ גִּם־
 תִּמְוֹל גִּם־הַיּוֹם : וַיָּבֹאוּ שְׁטָרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 וַצִּעְקוּ אֶל־פְּרַעֲה לֵאמֹר לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה
 עֲבָדֶיךָ : תָּבֶן אֵין נֹתֵן לַעֲבָדֶיךָ וְלִבְנֵים

ספר שמות

אֹמְרִים לָנוּ עֲשֵׂנוּ וְהָיָה עֲבֹדְךָ מִכִּי
עַמְּךָ: וַיֹּאמֶר נִרְפִּים אַתָּם נִרְפִּים
אַתָּם אֹמְרִים נֵלְכָה נִזְכָּחָה לַיהוָה
לָכֵן עֲבָדוּתְכֶן לֹא יִנָּתֵן לָכֶם וְתִכְּנִי
תַתָּנוּ: וַיֹּרְאוּ שְׂטָרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר לֹא־תִגְרְעוּ מִלִּבֵּיכֶם דְּבַר־יְהוָה
וַיִּפְגְּעוּ אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן
לִקְרֹאתָם בְּצֹאתָם מֵאֵת פְּרַעְה:
אֱלֹהִים יֵרָא יְהוָה עֲלֵיכֶם וְשָׁמָּה
הִבְאֵשְׁתֶּם אֶת־רִיחֹנוּ בְּעֵינֵי פְרַעְה
עֲבָדוּ לַת־חֶרֶב בִּירֵם לַהֲרֹגֵנוּ: וַיֹּשֶׁבֶט
אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲרֹנִי לִמָּה הִרְעִיתָ
הַזֶּה לִמָּה זֶה שִׁלַּחְתָּנִי: וּמֵאֲחֵי
פְרַעְה לִדְבַר בְּשֵׁמֶךָ הִרַע לְעַם הַזֶּה
וְלֹא־הִצַּלְתָּ אֶת־עַמְּךָ: * וַיֹּאמֶר יְהוָה
מֹשֶׁה עֲתָה תֵרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפָנֶיךָ
בְּיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחַם וּבְיַד חֲזָקָה
מֵאֶרֶץ:

P. 14.

ס וידבר אלהים אל משה ויאמר
 אליו אני יהוה : וארא אל אברהם אל
 יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא
 גודעתי להם : וגם הקמתי את בריתי אתם
 לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם
 אשר גרו בה : וגם אני שמעתי את נאקת
 בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם
 ואזכר את בריתי : לכן אמר לבני ישראל
 אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת
 מצרים והצלתי אתכם מעבודתם ונאלתי
 אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים :
 לקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים
 ידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא
 אתכם מתחת סבלות מצרים : והבאתי
 אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי
 לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי
 אתה לכם מורשה אני יהוה : וידבר משה
 אל בני ישראל ואל אשמעו אל משה
 קצור רוח מעבדה קשה :

פ

וידבר

8

5

ח* ה

ספר שמות

וידבר יהוה אל משה לאמר: בא
פרעה מלך מצרים וישלח את בני
מאדצו: וידבר משה לפני יהוה
בני ישראל לא שמעו אלי ואין
פרעה ואני ערל שפתים:
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים
את בני ישראל מארץ מצרים:

שני
והאלה ראשי בית אבותם
בכר ישראל חנוך ופלוא חצרן ויט
משפחת ראובן: ובני שמעון יט
ואהר ויכין וזחר ושואל בן חבנע
משפחת שמעון: ואלה שמות
לתלדתם גרשון וקהת ומררי ויט
עובד ושלשים ומארת שנה: ובני
לבני ושמעי למשפחתם: ובני
ויזר וחרון ועזיאל ושני חיי קד
ושלשים ומארת שנה: ובני
וכושי ואלה משפחת הלוי לתלדתם

עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו
 את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע
 ושלשים ומאת שנה : ובני יצהר קרח ונפג
 וזכרי : ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי :
 ויקח אהרן את אלישבע בת עמנרב אחות
 נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת
 אביהוא את אלעזר ואת איתמר : ובני
 קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה
 משפחת הקרחי : ואלעזר בן אהרן לקח
 לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את
 פנחס אלה ראשי אבות הלויים
 למשפחתם : הוא אהרן ומשה אשר אמר
 יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ
 מצרים על צבאתם : הם המדברים אל
 רעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל
 מצרים הוא משה ואהרן : ויהי ביום דבר
 יהוה אל משה בארץ מצרים : וידבר שלישי
 יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל
 רעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר
 אליך

ספר שמות

אֵלָיֶךָ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה הֵא
שָׁפְתִים וְאִיךָ יִשְׁמַע אֵלַי פְּרַעְה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאֵה נָתַתִּיךָ
לִפְרַעְהָ וְאַהֲרֹן אַחִיךָ יִהְיֶה נְבִיאֲךָ
תְּדַבֵּר אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶה וְאַהֲרֹן
יְדַבֵּר אֶל־פְּרַעְהָ וְשַׁלַּח אֶת־בְּנֵי
מִאֲרָצוֹ׃ וְאֲנִי אֶקְשָׁר אֶת־לִנְיָ
וְהִרְבֵּיתִי אֶת־אֶת־נַפְשִׁי וְאֶת־מִוְכָן
מִצְרַיִם׃ וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרַעְהָ וְנִתְּנָה
יָדִי בַּמִּצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־צִבְאוֹתַי
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁפְטֵי
וִידְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּנֹטַתִּי אֶת
מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־
יַד־פְּרַעְהָ וְאַהֲרֹן כֹּהֵן לַיהוָה יֵעֲשֶׂה
עִשּׂוֹ׃ וּמֹשֶׁה בֶן־שִׁמְעוֹן שָׁנָה וְאַהֲרֹן
וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבְּרָם אֶל־פְּרַעְה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
כִּי־יְדַבֵּר אֲלֵכֶם פְּרַעְהָ לֵאמֹר תָּנוּ לִי
וְאִמְרַת אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־מִטְכָּה וְהִשְׁתַּחֲוֶה

פֶּרַעַה יְהִי לַתֵּנִין : וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־
 פֶּרַעַה וַיַּעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ
 אֶת־מִטְהוֹ לִפְנֵי פֶּרַעַה וּלְפָנֵי עַבְדָּיו
 יְהִי לַתֵּנִין : וַיִּקְרָא גַם־פֶּרַעַה לַחֲכָמִים
 לַמִּכְשָׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם
 בְּלַהֲטִיהֶם כֵּן : וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מִטְהוֹ וַיְהִי
 לַתֵּנִינִים וַיִּבְלַע מִטְה־אַהֲרֹן אֶת־מִטְתָּם :
 וַיַּחֲזֹק לֵב פֶּרַעַה וְלֹא־שָׁמַע אֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה : ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּבֵד
 לֵב פֶּרַעַה מֵאֵן לִשְׁלַח־הָעֵם : לָךְ אֶל־פֶּרַעַה
 בַּבֶּקֶר הַנֶּה יֵצֵא הַמִּימָה וְנִצַּבְתָּ לִקְרֹאתוֹ
 עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר וְהַמִּטָּה אֲשֶׁר־נָהַפְךָ לִנְחֹשׁ
 תִּקַּח בְּיָדְךָ : וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי
 הָעֲבָרִים שְׁלַח־נִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־עַמִּי
 עַבְדִּי בְּמִדְבַר וְהִנֵּה לֹא־שָׁמַעְתָּ עֲרֹכָה :
 הִנֵּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תִּדְּעֵה כִּי אֲנִי יְהוָה הַנֶּה
 אֲנִי מִכָּה וּבַמִּטָּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־הַמִּים
 אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהְפְּכוּ לָדָם : וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר
 מוֹת וּבָאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לִשְׁתֹּת
 מִיָּם

ספר שמות

מִים מִן־הַיָּאֵר׃ ס
 וַיֹּאמְרוּ
 מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אַהֲרֹן קַח כִּטָּה וְנִיח
 עַל־מִימֵי מִצְרַיִם עַל־נַהֲרָתָם׃ עַל־
 וְעַל־אֲגַמִּיהֶם וְעַל כָּל־מִקּוֹה מִיֵּי
 דָם וְהָיָה דָם בְּכָל־אֲרֶץ מִצְרַיִם׃
 וּבְיָבֵנִים׃ וַיַּעֲשׂוּ־בֶן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 צֹוֹה יְהוָה וַיֵּרָם בַּמָּטָה וַיִּךְ אֶת־הַיָּם
 בַּיָּאֵר לְעֵינֵי פָרְעֹה וּלְעֵינֵי עַבְדָּיו וְלִי
 הַמִּים אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר לָדָם׃ וְהִדְּגָה אֶת־
 מִתְּה וַיָּבֹאֲשׁ הַיָּאֵר וְלֹא־יָכְלוּ מִצְרַיִם
 מִים מִן־הַיָּאֵר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל־אֲרֶץ־מִצְרַיִם
 וַיַּעֲשׂוּ־בֶן חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם
 פָּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר־דִּנְיָ
 וַיִּפֶּן פָּרְעֹה וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וְלֹא־עָשָׂה
 לָזָאת׃ וַיַּחֲפְרוּ כָל־מִצְרַיִם סָבִיב
 מִים לְשִׁתּוֹת כִּי לֹא־יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת
 הַיָּאֵר׃ וַיִּמְלֹא שִׁבְעֵרַת יָמִים אַחֲרֵי
 יְהוָה אֶת־הַיָּאֵר׃ פ
 וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פָּרְעֹה

אלו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעברני :
 ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את
 כל גבולך בצפרדעים : ושרץ היאר
 צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך
 ועל מטתך ובבית עבדך ובעמך ובתנורך
 ובמשארותיך : ובה ובעמך ובכל עבדך
 עלו הצפרדעים : * ויאמר יהוה אל משה
 ח אמר אל אהרן נטה את ידך במטה על
 הנהרות על היארים ועל האגמים והעל
 את הצפרדעים על ארץ מצרים : ונט
 אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל
 הצפרדע ותכס את ארץ מצרים : ויעשו
 בן החרטום כלטיהם ויעלו את
 הצפרדעים על ארץ מצרים : ויקרא פרעה
 למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה
 יסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את
 זעם ויזבח ליהוה : ויאמר משה לפרעה
 ותפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדך
 לעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך

ספר שמות

רק ביאר תשארנה: ויאמר למשה
 כדברך למען תדע כראין כיהוה את
 וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך חמישי
 ומעמך רק ביאר תשארנה: ויצא
 ואהרן מעם פרעה ויצעק משה
 על־דבר הצפרדעים אשר־שם לו
 ויעש יהוה כדבר משה וימתו העוֹלָם
 מן־הבָּתִּים מן־החֲצֵרֹת ומן־השָׂדֵה
 אתם חמרים חמרים ותבאש הארץ
 פרעה כי היתה הרוחה והכבדו
 ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה
 ויאמר יהוה אל־משה אמר
 נטה את־מטך והך את־עפר הארץ
 לכנם בכל־ארץ מצרים: ויעש
 ואהרן את־ידו במטהו ויך את־עפר
 ותהי הכנם באדם ובבהמה כל־עפר
 היה כנִים בכל־ארץ מצרים:
 החרטמים בלטיהם להוציא אר
 ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובנִי

ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים
 הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהים
 ואשר דבר יהוה: ס ויאמר יהוה אל
 משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה
 הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר
 יהוה שלח עמי ויעבדני: כי אם אינך
 שלח את עמי הנני משליח בך ובעבדך
 בעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי
 זכרים את הערב וגם הארמה אשר הם
 עליה: והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן
 אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב
 מען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: *
 שמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה ששי
 את הזה: ויעש יהוה כן ויבא ערב כבר
 ומה פרעה וקבית עבדיו ובכל ארץ מצרים
 שחת הארץ מפני הערב: ויקרא פרעה
 אל משה ולאהרן ויאמר לכו זבח
 אלהיכם בארץ: ויאמר משה לא נכון
 עשות כן כי תועבת מצרים נאבח ליהוה
 אלהינו

ספר שמות

אֶל־הֵינוּ הֵן נִזְכָּח אֶת־תּוֹעֵבֹתָ
לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלֵנוּ׃ דֶּרֶךְ שְׁלֹשׁ
נֶלֶךְ בַּמִּדְבָּר וּבַחֲזוֹ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֹאמֶר אֵלֵינוּ׃ וַיֹּאמֶר פֶּרַעַה אֲנֹכִי
אֲתֶכֶם וּבַחֲתָם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם נִמְצָא
הָרַחֵק לֹא־תִרְחִיקוּ לִלְכֹּת הָעֲתִידוֹתַי
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא
וְהָעֲתִידוֹתַי אֶל־יְהוָה וְסֵר הָעֵינַי
מִצִּבְרֵי וּמִעֲמֹ מִחֵר רַק אֶל־יְהוָה
הֵתֵל לִבִּלְתִּי שַׁלַּח אֶת־הָעַם לִנְתִיב
וַיֹּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פֶּרַעַה וַיַּעֲתֵר אֶת־יְהוָה
וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיִּסַּר הָעֵינַי
מִצִּבְרֵי וּמִעֲמֹ לֹא נִשְׁאָר אֶחָד
פֶּרַעַה אֶת־לְבוֹ גַּם בַּכַּעַס הַזֶּה אֶת־הָעַם׃

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה
אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי׃ כִּי אִם־מֵאֵן אֶת־יְהוָה
וַיַּעֲזֹר כַּחֲזִיק בָּם׃ הִנֵּה יָד־יְהוָה

במקנה אשר בעדה בסוסים בחמורים
בנמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד :
הפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה
מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר :
וישם יהוה מועד לאמר כחר יעשה יהוה
הדבר הזה בארץ : ויעש יהוה את הדבר
הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים
וממקנה בני ישראל לאמת אחר : וישלח
פרעה והנה לאמת ממקנה ישראל עד
אחד וכבד לב פרעה ולא שלח את העם :

פ

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם
מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה
השמימה לעיני פרעה : והיה לאבק על כל
ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה
שחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים :
יקחו את פיח הכבשן ועמדו לפני פרעה
וזרקו אתו משה השמימה ויהי שחין
אבעבעת פרח באדם ובהמה : ולא יכלו
החרטמים

ספר שמות

הַחֲרָטִימִים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי
כִּי הִירָה הַשָּׁחִין בַּחֲרָטִימִם וּבְכָל
וַיִּחַזַּק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרָעֹה וְלֹא שָׁמַע
כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה : ס
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הַשָּׂכֶם בְּבֹקֶר וְהִתְעַלֵּה
פְּרָעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה
הָעֶבְרִיִּים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי : כ
הַזֹּאת אֲנִי שֹׁלַח אֶת־כָּל־מִגְפָּתַי
וּבַעֲבֹדֶיךָ וּבַעֲמֹק בַּעֲבוּר תִּדַּע כִּי
בְּכָל־הָאָרֶץ : כִּי עָתָה שְׁלַחְתִּי אֶת־
אֹתְךָ וְאֶת־עַמֶּךָ בְּדִבְרִי וּתִכָּחַד מִן־
וְאוֹלָם בַּעֲבוּר זֹאת הָעֲמֹדֶיךָ
הִרְאֵתְךָ אֶת־כָּחִי וְלִמְעַן סֵפֶר שְׁמִי
שְׁבִיעִי הָאָרֶץ : * עֹדֶךָ מִסְתּוֹלֵל בַּעֲבֹר
שְׁלַח־ס : הִנְנִי מִמְטִיר כֶּעָת מַחֲרֹב
מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כִּמְהוּ בְּמִצְרַיִם
הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד־עָתָה : וְעָתָה
אֶת־מִקְנֶךָ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְךָ בְּשֵׂר
הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִמְצְאוּ בְּיָמֶיךָ

סוף הביתה וירד עליהם הברד ומתו :
 רֹא אֶת־דְּבַר יְהוָה מַעֲבָדִי פֶרְעָה הַנִּים
 תַּעֲבֹדוּ וְאֶת־מִקְנֵהוּ אֶל־הַבָּתִּים : וְאִשֶּׁר
 אֲשַׁם לָבוֹ אֶל־דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עַבְדֵּי
 תִּמְקֶנָּהוּ בַשָּׂדֶה : פ

אָמַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גִּטָּה אֶת־יָדְךָ עַל־
 מִים וַיְהִי בָרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־
 דָּם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־עֹשֵׁב הַשָּׂדֶה
 רֵץ מִצְרַיִם : וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מִטָּהוּ עַל־
 מִים וַיְהוֶה נָתַן קִלְרָת וּבָרָד וְתַהֲלֹךְ אִשׁ
 צָה וַיִּמְטַר יְהוָה בָּרָד עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם :
 הִי בָרָד וְאִשׁ מִתְּלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כִּבְר
 אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כִּמְהוּ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וַיִּהְיֶה לְגוֹי : וַיֵּךְ הַבָּרָד בְּכָל־אֶרֶץ
 רִים אֶת כָּל־אִשֶּׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד־
 מֶה וְאֶת־כָּל־עֹשֵׁב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד
 תִּכַּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שֹׁבֵר : רַק בְּאֶרֶץ גִּשֹׁן
 שָׁם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־הָיָה בָרָד : וַיִּשְׁלַח
 עָה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
 חֲטָאתִי

ספר שמות

הטאתי הפעם יהוה הצדיק וא
הרשעים: העתירו אל יהוה ורבו
קלת אלהים וברד ואשלחה את
תספון לעמד: ויאמר אליו משה
את העיר אפרש את כפי אל יהוה
יחדלון והברד לא יהיה עוד למען
ליהוה הארץ: ואתה ועבדיך ידעת
תיראון מפני יהוה אלהים: וה
והשערה נכתה כי השערה אביב
גבעל: והחטה והכסמת לא נכחו
הנה: ויצא משה מעם פרעה
ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלו
ומטר לא נתך ארצה: וירא פרע
המטר והברד והקלר ויסף לר
לבו הוא ועבדיו: ויחזק לב
שלח את בני ישראל באשר
בירמשה:

פ פ פ

אמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי
 הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען
 P. 15. עי אתי אלה בקרבן: ולמען תספר
 לפני בנך ובן בנך את אשר הרעלתי
 מצרים ואת אתי אשר שמתי בם
 עתה כי אני יהוה: ויבא משה ואהרן
 פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה
 לה העבדים עד מתי מאנת לענת מפני
 העמי ויעברני: כי אם מאן אתה לשלח
 עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך:
 וסח את עין הארץ ולא יוכל לראות את
 ארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת
 בם מן הברר ואכל את כל העין הצמח
 בם מן השדה: ומלאו בתיך ובתי כל
 בתיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו
 בתיך ואבות אבתיך מיום היותם על
 אדמה עד היום היה ויפן ויצא מעם פרעה:
 אמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה
 למוקש שלח את האנשים ויעברו את
 יהוה

ספר שמות

יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הֵטֵרם תִּלְעַן בִּי
 מִצְרַיִם: וַיֹּשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אֶרְנָן
 פֶּרֶעַה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לָכֵן עָבְדוּ אֶת־
 אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי הַהִלְכִים: וַיֹּאמֶר
 בְּנִעְרֵינוּ וּבִזְקֵנֵינוּ נִלְךָ בְּבָנֵינוּ וְנִלְךָ
 בְּצִאֲנֵנוּ וּבִבְקֵרֵנוּ נִלְךָ בִּי חֲגִירֵנוּ
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּךְ
 אֲשַׁלַּח אֶת־כֶּסֶף וְאֶת־טַפְכֶּם רְאוּ כִי
 פְּנִיכֶם: לֹא־כֵן לָכֵן נֹאֲהָגִיבִים
 יְהוָה בִּי אַתָּה אַתָּם מִבְקָשִׁים
 שְׁנִי מֵאֵת פְּנֵי פֶרֶעַה: ס
 אֶל־מֹשֶׁה נָטָה יָדָךְ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וַיַּעַל עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת־
 הָאֶרֶץ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר הִשְׁאִיר רַחֵם
 מֹשֶׁה אֶת־כַּיִּטּוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 רוּחַ־קָדִים בָּאֶרֶץ כָּל־הַיּוֹם הַיּוֹם
 הַלֵּילָה הַבֹּקֶר הָיָה וְרוּחַ־הַקָּדִים
 הָאֶרֶבָה: וַיַּעַל הָאֶרֶבָה עַל־כָּל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם וַיִּנָּח כָּכָל־גִּבּוֹל מִצְרַיִם כְּבֹד־מֶלֶךְ

בן ארבה כסוהו ואחריו לא היה כן :
 גם את עין כל הארץ ותחשך הארץ
 כל את כל עשב הארץ ואת כל פרי
 עץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק
 עץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים :
 והר פרעה לקרא ל משה ולאחריו לאמר
 מאתי ליהוה אלהיכם ולכם : ועתה שא
 חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה
 להיכסויסר מעל ירק את המות הזה :
 וא מעם פרעה ויעתר אליהוה : ויהפך
 ה רוחים חזק מאד וישא את הארבה
 מקצהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחר
 כל גבול מצרים : ויחזק יהוה את לב
 עה ולא שלח את בני ישראל : פ

ומר יהוה אל משה נטה ידך על השמים
 וחשך על ארץ מצרים וימשחשך : ויט
 וה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה
 לארץ מצרים שלשת ימים : לא דאנו
 ש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו

ספר שמות

שְׁלֹשֶׁת יָמִים וּלְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁלִישִׁי בְּמוֹשְׁבֹתָם * וַיִּקְרָא פָּרְעֹה אֶל־
וְיָאמֶר לָכֹּה עֲבְדוּ אֶת־יְהוָה וְקִי
וּבְקִרְבְּכֶם יֵצֵג גַּם־טַפְכֶּם יֵלֶךְ עִמָּכֶם
מֹשֶׁה גַם־אֶתְּהָ תִתֵּן בִּידֵנוּ וְנַחֲמֵם
וְעֲשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְגַם־מִי
עִמָּנוּ לֹא תִשָּׂא פָרֶסָה כִּי מִמָּנוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶנְחֵנוּ לֹא
נַעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־כֹּאֲנוּ שִׁמְחָה
אֶת־לֵב פָּרְעֹה וְלֹא אָבָה לִשְׁלַח
לוֹ פָּרְעֹה לֶךְ מֵעָלַי הִשְׁמַר לִי
רְאוּת פָּנַי כִּי בַיּוֹם רֹאֲתֶךָ פָּנַי תִּמְוֶה
מֹשֶׁה כֵּן דִּבֶּרֶת לֹא־אָכַף עוֹד רֹאֲתֶךָ

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נֵגִיעַ אֶת־
עַל־פָּרְעֹה וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרָיִךְ
אֶתְּכֶם מִזֶּה כִּשְׁלַחוֹ כָּל־הַגִּישִׁי
מִזֶּה דִּבְרַנָּה בְּאֲזְנֵי הָעָם וְיִשְׁמְעוּ
כִּי־רָעוּהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רְעוּתָהּ

לִי זָהָב׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־חֹן הָעַם בְּעֵינֵי
 צָרִים גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ
 צָרִים בְּעֵינֵי עַבְדֵי־פְרָעָה וּבְעֵינֵי הָעַם׃ ס

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה כַּחצֹת רַב־יָמֶיךָ
 לַיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם׃ וּמֵת כָּל־
 בֹּרֵךְ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרֻעָה הַיֹּשֵׁב
 בְּסֵאמוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׁפָחָה אֲשֶׁר אַחֲרָיָהּ
 דָּחִים וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃ וְהָיְתָה צַעֲקָה
 לָהּ כִּכְר־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כִּמְהוֹ לֹא
 יִתֵּר וּכְמְהוֹ לֹא תִסָּף׃ וְלִכְלֹ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַר־קָלֶב לִשְׁנוֹ לַמֶּאִישׁ וְעַד־
 הֵמָּה לִמְעַן הַתְּדַעַן אֲשֶׁר יִפְלֹה יְהוָה בֵּין
 צָרִים וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּרְדּוּ כָל־עַבְדֵיךָ אֵלֶיךָ
 לִי וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לִי לֵאמֹר צֵא אֶתְּךָ וְכָל־
 עַם אֲשֶׁר בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן אֵצֶא וַיֵּצֵא
 עַם־פְּרָעָה בַּחֲרֵי־אֵף׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה
 ל־מֹשֶׁה לֹא־יִשְׁמַע אֵלֶיכֶם פְּרֻעָה לִמְעַן
 בֹּת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 יָנוּ אֶת־כָּל־הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי פְרֻעָה

וַיִּחַזַק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא־

יב

פרשת החרש

אֶל־מִשְׁהוּאֶל־אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֹדֶשׁ סוּרָא
לָכֶם לַחֹדֶשׁ הַשָּׁנָה׃ דִּבְרוּ אֲלֵיכֶם
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה
לָהֶם אִישׁ שְׂה לְבֵית־אִבְתָּ שְׂה לְבֵית־
יִמְעֵט הַבֵּית מִהֲיֹת מִשְׁה וְלִקַּח הוֹאֵם
הַקָּרֵב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסַּת נִפְשָׁה
אֲכָלוּ הַכֶּסֶף עַל־הַשָּׂה׃ שְׂה תִמְנֹחַ
שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן־הַכִּבְשִׁים וּמִן־
תִּקְחוּ׃ וְהִיָּה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עֲרֹב
עֲשֵׂר־יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וּשְׁחָטוּ אֹתוֹ בַּבֹּרֶךְ
עֲדַת־יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעֲרֹבִים׃ וְלִקַּחְתֶּם
וְנָתַנּוּ עַל־שְׁתֵּי הַמִּזְבֵּחַ וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ
הַבָּתִּים אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם׃ מִן־
אֶת־הַבָּשָׂר בַּלֵּילָה הַזֶּה צִלִּי־אֲשֹׁמֶיךָ
מִרְרִים יֹאכְלֶהוּ׃ אֶל־תֹּאכְלוּמֶנָּה
וּבִשַּׁל מִבִּשָּׁל בְּמִים כִּי אִם־צִלִּי־אֲשֹׁמֶיךָ

על־כְּרַעְיוֹ וְעַל־קִרְבּוֹ: וְלֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ
 עַד־בֶּקֶר וְהִנֵּחֶם מִמֶּנּוּ עַד־בֶּקֶר בַּיּוֹם
 תִּשְׂרְפוּ: וְכִבֵּה תֹאכְלוּ אֹתוֹ מִתְּנִיכֶם
 חֲגִירִים נְעֻלִיכֶם בְּרֹגְלֵיכֶם וּמִקְלַכֶּם בִּידְכֶם
 אֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בַּחֲפוּזֹן פֶּסַח הוּא לַיהוָה:
 עֲבַרְתִּי בָאָרֶץ־מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהַכִּיתִי
 כָּל־בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה
 בְּכָל־אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעֲשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי
 הַיְוָה: וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לֵאמֹר עַל הַבְּתָרִים
 אֲשֶׁר אַתֶּם שֹׂם וְרֹאֲתִי אֶת־הַדָּם וּפִסַּחְתִּי
 עֲלֵיכֶם וְלֹא־יְהִי בְּכֶם נֶגֶף לְמַשְׁחִית
 בְּהַכֹּתִי בָאָרֶץ מִצְרַיִם: * וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה
 לָכֶם לְזִכְרוֹן וּחֲגֹתֶם אֹתוֹ חֹג לַיהוָה
 לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תַּחֲנֹהוּ: שִׁבְעַת יָמִים
 מִצֹּרֶת תֹּאכְלוּ אֹךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ
 שְׂאֵר מִבְּתִיכֶם כִּי כָל־אֲכַל חֲמִץ וְנִכְרַתָּה
 הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד־יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי: וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרֵא־קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם כָּל־

פרשת יום
 א' של פסח
 שחל בשבת

ספר שמות

מלאכה לא יעשה בהם אך איש
לכל נפש הוא לברו יעשה לכם:
את המצות כי בעצם היום הזה
את צבאותיכם מארץ מצרים ואת
את היום הזה לדרתיכם חקת
בראשן בארבעה עשר יום לאחר
תאכלו מצת עד יום האחר ועשרת
בערב: שבעת ימים שאר לא
בבתיכם כי כל אכל מחמץ
הנפש ההוא מערת ישראל בגר
הארץ: כל מחמץ לא תא
מושבתים תאכלו מצות:

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמרו
משכו וקחו לכם צאן למשפחתכם
הפסח: ולקחתם אגרת אוזב
בדם אשר בסף והגעתם אל
ואל שתי המזוזות מן הדם אשר נטש
לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר
יהיה לנגף את מצרים וראה אתה

חמישי
ספר שמות
א יל ספר
ספר כחול

מִשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וּפֶסֶחַ יְהוֹה עַל־
 פֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית לְבֹא אֶל־בֵּיתְכֶם
 לְנֹגֵף: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה לַחֲקֹלֶךְ
 לְבָנֶיךָ עַד־עוֹלָם: וְהָיָה כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוֹה לָכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם
 אֶת־הַעֲבֹדָה הַזֹּאת: וְהָיָה כִּי־אָמְרוּ אֵלֵיכֶם
 בְּנֵיכֶם מַה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם: וְאָמַרְתֶּם
 בְּכַח־פֶּסַח הוּא לַיהוֹה אֲשֶׁר פָּסַח עַל־בֵּיתִי
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנֹגְפוֹ אֶת־כְּזָרִים וְאֶת־
 בְּתִינוֹ הַצִּיל וַיִּקַּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ: וַיִּלְכוּ
 יַעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹה אֶת־
 מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן בֶּן־עֲשׂוֹ:

וְהָיָה בַּחֲצִי שְׁנֵי
 לַיְלָה וַיְהִי הַכָּהֵן כָּל־בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם
 בִּקְבֹר פֶּרֶעַה הִשָּׁב עַל־כֶּסֶּאוֹ עַד בְּכוֹר
 הַשָּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה:
 יָקָם פֶּרֶעַה לַיְלָה הוּא וְכָל־עַבְדָּיו וְכָל־
 מִצְרַיִם וְתָהִי צַעֲקָה גְדֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי־אֵין
 יִתְּ אֲשֶׁר אֵין שֵׁם כֵּת: וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה
 לְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צִאוּ כְּתוּךְ עִמִּי

ספר שמות

גַּם־אַתֶּם גַּם־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִתָּה
יְהוָה כְּדַבְּרְכֶם׃ גַּם־צֹאנְכֶם גַּם־מִטָּה
קָחוּ כְּאֲשֶׁר־דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ וּבְרַכְתֶּם
וּתְחַזֵּק מִצְרַיִם עַל־הָעָם לְמַהֵר לִשְׁלֹחַ
הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כָל־נָפְלִיּוֹת מִתִּים׃ וַיִּשְׁלַח
אֶת־בְּצֻקֹן מֶרֶס יַחֲמִין מִשְׁאֹרְתָם
בְּשִׁמְלֹתָם עַל־שִׁבְמָם׃ וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל
כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאַלּוּ מִמִּצְרַיִם נָהָר
וּבְלִי זָהָב וְשִׁמְלֹת׃ וַיְהוֹה נָתַן אֶת־הָאָרֶץ
בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאַלּוּם וַיַּנְצִלוּ אֶת־הָעָם
פ

וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּרְעֻמָּם סִבְלֵי
מֵאוֹת אֶלֶף הַגָּלִי הַנֹּבְרִים לְבַד מִשְׁתָּה
עַרְב רֶב עֲלֵה אֶתֶם וְצֹאן וּבְקָרְמֵי
מֵאֵד׃ וַיֹּאפּוּ אֶת־הַבָּצֵק אֲשֶׁר־יָשְׁרוּ
מִמִּצְרַיִם עֲגֹת מִצּוֹרֹת כִּי לֹא חֲמִין
מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לַהֲתַמְהֵמָה וְגַם
עָשׂוּ לָהֶם׃ וּמֹשֶׁה בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת

הי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה
 הי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה
 ארץ מצרים: ליל שמרים הוא ליהוה
 הוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה
 יהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם:

פ

אמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקרת
 פסח כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד
 יש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו:
 ושב ושכיר לא יאכל בו: בבית אחד
 יכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה
 עצם לא תשברו בו: כל ערת ישראל
 עשו אתו: וכיגור אתגור ועשה פסח
 יהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו
 יהיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו:
 וזרה אחת יהיה לאזרח ולגור הגר
 תוככם: ויעשו כל בני ישראל כאשר
 יהיה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו:

ויהי בעצם היום הזה הוציא

ס

ט ה 9 ה יהוה

ספר שמות

יהוה את בני ישראל מארץ מצרים
צבאתם: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש
בכור פטר כל רחם בבני ישראל
ובבהמה לי הוא: ולאמר משה את
זכור את היום הזה אשר יצאתם
מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה
מִיֶּדְיָה וְלֹא יֹאכֵל חֶמֶץ: היום אתם
בחדש האביב: והיה כי יביאוך
ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי
אשר נשבע לאבותיך לתת לך את
הארץ ורבים ועבדת את העבודה
בחדש הזה: שבעת ימים תאכל
וביום השביעי חג ליהוה: מצות יא
שבעת הימים ולא יראה לך חמר
יראה לך שאר בכל גבלך: והגור
ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה
בצאתי ממצרים: והיה לך לאות
ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת

עביעי ונ
פרשת יום א
אור ב של ח
של פסח

כִּי בִיד חֲזָקָה הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם :
שָׁמַרְתָּ אֶת־הַחֲקֵה הַזֹּאת לְמוֹעֵד מִיָּמִים
פ

מִיָּמָה :
הָיָה כִּי־בָאָךְ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַאֲשֶׁר
שָׁבַע לָךְ וּלְאַבְתֶּיךָ וְנָתַנָּה לָךְ : וְהַעֲבַרְתָּ
בְּלִפְטֹר רַחֵם לַיהוָה וְכָל־פֶּטֶר יִשְׁגַּר בְּהִמָּה
אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ הַזִּכְרִים לַיהוָה : וְכָל־פֶּטֶר
חֹמֶר תִּפְדֶּה בִשָּׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפְּתוּ
כָל־בְּכוֹר אֲדָם בְּבִנְיָךְ תִּפְדֶּה : וְהָיָה כִּי־
שָׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר מָה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ
אֵלָיו בְּחֻק־יְד הוֹצֵאתָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית
עֲבָדִים : וַיְהִי כִי־הִקְשָׁה פִּרְעֹה לְשַׁלְּחָנוּ
יִהְיֶה יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר
אֲדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהִמָּה עַל־כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַיהוָה
בְּלִפְטֹר רַחֵם הַזִּכְרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי
אִפְדֶּה : וְהָיָה לְאוֹת עַל־יְדֶכָּה וּלְטוֹטְפֶה
עַל־עֵינֶיךָ כִּי בְחֻק־יְד הוֹצֵאתָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם :

ס

ס

ס

ס ויהי בשלח פרעה אתה
 נחם אלהים דרך ארץ פלשתים
 הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם
 מלחמה וישבו מצרימה: ויסב אל
 העם דרך המדבר ים סוף וחמש
 ישראל מארץ מצרים: ויקח
 עצמות יוסף עמו כי השבע השבוע
 ישראל לאמר פקד פקד אלהים
 והעליתם את עצמתי מזה אתכם
 מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר
 הדרך לפניהם יומם בעמוד ענן
 הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם
 יומם ולילה: לא ימיש עמוד חן
 ועמוד האש לילה לפני העם:
 יד וידבר יהוה אל משה לאמר: ויבן
 ישראל וישבו ויחנו לפני פי הח
 מנדל ובין חים לפני בעל צפן נבר
 עליהם: ואמר פרעה לבני ישראל
 הם בארץ כנר עליהם המדבר:

פרשת יום
 ו' של פסח

אֶת־לֵב־פַּרְעֹה וְדָרַף אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָה
 בַּפַּרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ וַיִּרְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֵין
 יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ כֵן׃ וַיִּגְדַּל מֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָדַח
 הָעַם וַיְהַפֵּךְ לֵב בַּב פַּרְעֹה וַעֲבָדוּ אֱלֹהֵי־עַם
 וַיֹּאמְרוּ מִהֲזֹאת עֲשִׂינוּ כִּי־שָׁלַחֵנוּ אֶת־
 יִשְׂרָאֵל מֵעֲבָדֵנוּ׃ וַיֹּאסֶר אֶת־דַּבְּכּוֹ וְאֶת־
 עַמּוֹ לִקַּח עִמּוֹ׃ וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר
 וְכָל־רֶכֶב מִצְרַיִם וּשְׁלֹשִׁים־עַל־כָּלוֹ׃ וַיַּחֲזֹק
 יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף
 אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֹצְאִים בֵּיד
 דָּמָה׃ וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁגּוּ שְׁנֵי
 אוֹתָם חֲנִים עַל־הָיָם כָּל־כּוֹס רֶכֶב פַּרְעֹה
 וּפָרָשָׁיו וַחֲלָיו עַל־פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי־בַעַל צַפֹּן׃
 וּפַרְעֹה הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
 עֲנִיָּהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם׃ וַסַּע אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְאֵהוּ
 מֶאֱדָם וַיַּצַּעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר
 אֶל־מֹשֶׁה הַמֶּלֶךְ אֵין־קִבְרִים בְּמִצְרַיִם
 לִקְחָתֵנוּ לָמוֹת בַּמִּדְבָּר מִהֲזֹאת עֲשִׂיתָ לָנוּ
 לְהוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם׃ הֲלֹאֲזֶה הִדְבֵּר אֲשֶׁר
 דִּבַּרְנוּ

ספר שמות

דִּבְרָנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חַדֵּשׁ
וְנַעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲשֵׂה
מִצְרַיִם מִמֶּתָנוּ בְּמִדְבָּר׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
הָעָם אֶל־תִּירָאוּ הַתִּיַצְבוּ וְרָאוּ אֶת־
יְהוָה אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשַׁרְתִּי
אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפְּרוּ לָרְאֹתָם
עוֹלָם׃ יְהוָה יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תִּהְיוּ

פ

פְּלִישִׁי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִה־תִּצַּעַק אֶת־
אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ׃ וְאַתָּה הָיִתָּה
מִטָּוֶנֶטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וּבִקְצֵתָ
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֹשָׁה׃ וְאַתָּה
מִחֲזֹק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶת־
וְאֶכְבְּדָה בַּפֶּרֶעַה וּבְכָל־הַיָּם וּבְכָל־הַיָּם
וּבְפֶרְשֵׁיו׃ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֵין
בְּהַכְבִּדִי בַּפֶּרֶעַה בִּרְכֻבוֹ וּבְפֶרְשֵׁיו׃
מִלֶּאךָ הָאֱלֹהִים הֵהָלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵהוּ
וַיִּלֶּךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עֲמֹד הָעֲנָן כִּסְּתָם
וַיַּעֲמֵר מֵאַחֲרֵיהֶם׃ וַיָּבֹא בֵין מַחֲנֵהוּ

בֵּין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֵנָן וַהֲלָשָׁךְ וַיֵּאָדָּר
 אֶת־הַלֵּילָה וּלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־
 לַיְלָה׃ וַיֹּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיֹּלֶךְ
 יְהוָה אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֹזָה כָּל־הַלֵּילָה
 וַיִּשֶׁם אֶת־הַיָּם לַחֲרֵבָה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם׃ וַיָּבֹאוּ
 בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֹשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם
 חֹמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׁמָאלָם׃ וַיִּרְדּוּ מִצְרַיִם
 וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל־סוֹס פֶּרֶעַה רֹכְבוֹ וּפָרָשָׁיו
 אֶל־תּוֹךְ הַיָּם׃ וַיְהִי בֹאֲשֶׁמֶרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקֹף
 יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בַּעֲמֹד אֵשׁ וָעֲנָן
 יָהֵם אֶת־מַחֲנֵה מִצְרַיִם׃ וַיֹּסֶר אֶת־אֶפֶן
 מִרַּכְבֵּיהֶם וַיִּנְהָגוּ בַּכִּבְדָּת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם
 מַגּוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־יְהוָה נִלְחָם לָהֶם
 בַּמִּצְרַיִם׃

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטָּה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם רַב־יָדְךָ
 וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רֹכְבוֹ וְעַל־
 פָּרָשָׁיו׃ וַיֹּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁב
 הַיָּם לַפְּנוֹת בִּקְרֹל לְאִיתָנוּ וּמִצְרַיִם נָסִים
 קָרָאתוּ וַיַּעַר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם׃
 וַיִּשְׁבוּ

ספר שמות

וַיָּשְׁבוּ הַמִּים וַיִּכְסּוּ אֶת-הָרֶכֶב וְאֶת-הָאֲנָשִׁים

בראש עמוד
ב"ה ש"ו

לְכָל חֵיל פְּרָעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם

סימן

וַיֵּשְׂאוּ בָהֶם עֲרָאֹחַד׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

בִּיבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמִּים לָהֶם חֲמָה

וּמִשְׁמָאלִם׃ וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא

אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל

מִצְרַיִם מֵרֶגֶט עַל-שַׁפַּת הַיָּם׃ וַיֵּרָא

אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה

וַיֵּרְאוּ הָעָם אֶת-יְהוָה וַיֹּאמְינוּ בַּיהוָה

עַבְדּוֹ׃

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה לְמֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

לי המקום

הַזֹּאת לֵיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר

בתוכ צורת

לֵיהוָה כִּי-גָאָה

טירה בל

בָּיָם׃ עַיִן חֲמַרְתָּ יְהוָה

טעם כראוי

לִי לִישׁוּעָה זֶה

ופר תורה

וְאַרְמְנָהּ׃ יְהוָה

כמה אריח

מִלְחָמָה יְהוָה

גבי לכינה

פְּרָעָה וַחֲלֹל יָרֵה בָיָם וּמִבְחָר

טָבְעוּ בַּיָּם-סוּף׃

תַּהֲמָה

קח	שירת הים	
ימנה	במצולת כמו-אבן:	רדו
ימנה יהוה		הוה נאדרי בכח
תהרם	אויב: וברב גאונה	תרעין
חרנה ואכלמו		קמה תשלח
מים	וברוח אפיה גערמו	בקש:
נזלים קפאו		נצבו כמו-נר
אדרה	בלבים: אמר אויב	תהמת
שלל תמלאמו		אשני אחלק
נשפת	אריק חרבי תורישמו ידי:	נפשי
צללו בעופרת		ברוחה בסמו ים
באלם	אדירים: מי-כמכה	במים
נאדר בקדש		יהוה מי כמכה
נמית	תהלת עשה-פלא:	גורא
ארץ: נחית		ימנה תבלעמו
בענה	עסנו גאלת נהלת	בחסדה
שמעו עמים		אל-נוה קדשה:
אז	חיל אחו ישבי פלשת:	רגזו
אדום איל		בהלו אלופי
ישבי	אחזמו רעד נמנו כל	מואב
כנען		

שירת הים

כָּנְעַן : תִּפְּלֵ
 וּפָחַד בְּגִדְלֵ זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כֶאֱבֹן
 יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה
 קִנִּיתִי : תִּבְאֲמוּ וְתִטְעֲמוּ
 נַחֲלֶתְךָ מִכּוֹן יְהוָה
 מִקִּדְשֵׁי אֲדֹנִי כֹונֵנוּ
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם
 שׁוֹס פֶּרֶעַה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו
 יוֹשֵׁב יְהוָה עֲלֵהֶם
 יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבִשָּׁה בַתְּחֹךְ

פ

וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אֶהֱרֹן אֵת
 בִּידָה וַתֵּצֵאן כָּל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ
 וּבִמְחֹלֶת : וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירֹולִי
 גִּאֲהָ גִאֲהָ שׁוֹס וּרְכָבוֹ רָמָה בַּיָּם :
 מִשֶּׁרָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיָּם־סוּף וַיֵּצֵא
 מִדְּבַר־שׁוֹר וַיִּלְכּוּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר
 מִצֵּאוֹ מִיָּם : וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא־יָכְלוּ
 מִיָּם מִמֶּרֶה כִּי־מָרִים הָיָה עַל־בֶּן־קְרָאִי

מרה: וילנו העם על משה לאמר מרה
 גשתה: ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ
 וישלך אל המים ומתקו המים שם שם לו
 חק ומשפט ושם נסוהו: ויאמר אם שמוע
 תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו
 תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו
 כל המחלה אשר שמתי במצרים לא
 אשים עליך כי אני יהוה רפאך: ס

ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת חמישי
 מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים: *
 ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל ין
 אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני
 בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם
 מארץ מצרים: וילנו כל עדת בני ישראל וילנו ק'
 על משה ועל אהרן במדבר: ויאמרו אלהם
 בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ
 מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו
 לחם לשבע כיהוצאתם אתנו אל המדבר
 הנה להמית את כל הקהל הזה ברעב:
 ויאמר

ספר שמות

ס
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
מִמָּטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
וּלְקַטּוּ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לִמְעַן אֲנִי
בְּתוֹרַתִּי אֲסִלֵּא וְהָיָה בְּיוֹם הַשָּׁמַיִם
אֶת־אֲשֶׁר־יִבְיֹאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עֵר
יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם וַיֹּאמֶר מִשְׁהוּאֵי
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עָרֵב וִירְעֻתֶם כִּי־הוּא
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּבִקֵּר וְרֵא
כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־תְּלַנְתֵּיכֶם
וְנַחֲנוּ מֵרָחֵק כִּי תִלְוְנוּ עֲלֵינוּ וַיֹּאמֶר
בְּתַר יְהוָה לָכֶם בְּעָרֵב בֶּשֶׂר לֹא־
בִּבְקָר לִשְׁבַע בְּשִׁמְעֵי יְהוָה אֶת־הוּא
אֲשֶׁר־אַתֶּם מְלִינִם עָלָיו וְנַחֲנוּ מֵרָחֵק
תִּלְנְתִיכֶם כִּי עַל־יְהוָה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶהְרֹן אָמַר אֶל־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתֵּיכֶם
כְּדִבְרֵי אֶהְרֹן אֶל־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶל־הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה

סלינו ק

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ שְׁמַעְתִּי אֶת־שִׁיר
 לִנְוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִּבֶּר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין
 עַרְבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבַּעוּ לָחֶם
 וְרַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיְהִי בַעֲרֹב
 תַּעַל הַשָּׁרָיו וַתֵּכֶם אֶת־הַמַּחֲנֶה וּבִבְקָר ^{השליח}
 וַתֵּהָ שִׁכְבַּת הַטֹּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה׃ וַתַּעַל
 שִׁכְבַּת הַטֹּל וַרְחָה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק
 מַחֲסַפִּים דֶּק כִּכְפֹּר עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֵּרְאוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא
 דַעַן מִרְהוּת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים הוּא׃
 לָחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֹאכְלֹה׃ זֶה
 הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִקְטוֹ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי
 אֲכָלוּ עֹמֵר לַגִּלְגָּלֹת מִסֶּפֶר נַפְשֵׁיכֶם אִישׁ
 לֶאֱשֶׁר בָּאֵהֶל תִּקְחוּ׃ וַיַּעֲשֶׂה בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לִקְטוֹ הַמִּדְבָּר וְהַמִּמְעִיט׃ וַיִּמְדוּ בַעֲמֹר
 לֹא הָעֵדִיף הַמִּדְבָּר וְהַמִּמְעִיט לֹא הָחִסִּיר
 אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ לִקְטוֹ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים
 אִישׁ אֶל־יֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בְּקָר׃ וְלֹא־שָׁמְעוּ
 אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּתְרוּ אַנְשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בְּקָר וַיִּרְם
 תּוֹלְעִים

ספר שמות

תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה
 אותו בבקר בבקר איש כפי אכ
 השמש תמס: ויהי ביום הששי לקח
 משנה שני העמר לאחר ויבאו כל
 העדה ויגידו למשה ויאמר אלהם
 דבר יהוה שבתון שבת קדש להיות
 ארת אשר תאפו אפו וארת אשר
 בשלו ואת כל הערף הניחו לכם
 עד הבקר: ויניחו אותו עד הבקר
 צוה משה ולא הבאישורמה לאד
 ויאמר משה אכלהו היום כרענ
 ליהוה היום לא תמצאהו בשדה
 ימים תלקטהו וביום השביעי שבת
 בו: ויהי ביום השביעי יצאו מן הש
 ולא מצאו: ס ויאמר יהוה
 עד אנה מאנרתם לשמור מצותי
 ראון כי יהוה נתן לכם השבת
 נתן לכם ביום הששי לחם יומים ש
 תחתיו אל יצא איש במקו ביום

שבתו העם ביום השבעי: ויקראו בית
 ראול את שמו מן והוא כזרע גר לבן
 עמו כצפיחת ברבש: ויאמר משה זה
 דבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו
 משמרת לזרתיכם למען יראו את
 חלחם אשר האכלתי אתכם במדבר
 הוציא אתכם מארץ מצרים: ויאמר
 משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה
 בל אהעמר מן והנח אתו לפני יהוה
 משמרת לזרתיכם: כאשר צוה יהוה
 אל משה ויניחו אהרן לפני העדר
 משמרת: וכני ישראל אכלו את המן
 ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את
 המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען:
 והעמר עשרית האיפה הוא: פ

יסעו כל עדר בני ישראל ממדבר סיני וי
 מסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין שביעי
 ים לשתת העם: וירב העם עם משה
 ואמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם
 משה

מִשֶּׁה מֵרֹאשִׁית כֹּהֵן עֹמֵד מִדֶּחִי
 יְהוָה: וַיֵּצֵא שֵׁם הָעַם לְפָנָיו וַיֹּאמֶר
 מִשֶּׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה הָעֲלִיתָנוּ מִן
 לְחַמִּיר אֲתִי וְאֶת־בְּנֵי וְאֶת־מִקְרָאִי
 וַיִּצְעַק מִשֶּׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר כִּי
 לָעַם הַזֶּה עֹד מֵעַט וְסִקְלָנִי: וַיֹּאמֶר
 אֶל־מִשֶּׁה עֲבֹד לִפְנֵי הָעַם וְקַח־אֶת־
 יִשְׂרָאֵל וּמִטָּף אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת־
 בִּידֶךָ וְהִלַּכְתָּ: הִנְנִי עֹמֵד לִפְנֶיךָ
 הַצֹּר בְּחָרֵב וְהַכִּיתָ בְּצֹר וַיֵּצְאוּ מִן־
 וְשִׁתְּהוּ הָעַם וַיַּעַשׂ כֵּן מִשֶּׁה לְפָנָיו
 יִשְׂרָאֵל: וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם מִסְּתַח־
 עַל־רֵיב וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־נִסְתָּמֵם
 לֵאמֹר הִישִׁיחוּ בְּקִרְבָּנוּ אִם־אֵין
 וַיָּבֹא עִמָּלֶק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּתֹרֵם
 וַיֹּאמֶר מִשֶּׁה אֶל־יְהוָה שֶׁעַבְדְּךָ לִנְיָ
 וַיֵּצֵא הַלָּחֶם בְּעִמָּלֶק מִחֵר אֲנֹכִי
 רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי
 יְהוָה שֶׁעַבְדְּךָ אֶמְרֵךְ לֹא־מִשֶּׁה

פרשת פורים

קט

יתרו

עמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש
 גבעה: והיה כאשר ירים משה ידו וגבר
 ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: ויד
 משה כבדים ויקחו אבן וישמו תחתיו וישב
 ליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחר
 מזה אחר והי ידיו אמונה עד בא השמש:
 חלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי
 דרב: פ

אמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון
 ספר ושים באזני יהושע כי מחה אמהרה
 תזכר עמלק מתחת השמים: ויבן משה
 בוח ויקרא שמו יהוה ונסף: ויאמר כי יד
 כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר:

פ פ פ

שמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל יח
 שר עשה אלהים למשה ול ישראל עמו כי P.17
 יא יהוה את ישראל ממצרים: ויקח
 וחתן משה את צפרה אשת משה אחר
 *א I I א שלוחיה

ספר שמות

שְׁלוּחֶיהָ: וְאֵת שְׁנֵי בָנֵיהָ אֲשֶׁר
 גִּרְשָׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בָאָרֶץ נֹכַח
 הָאֱחָד אֲלֵיָעֹזר כִּי־אֱלֹהֵי אֲבִי נִעַן
 מִחֶרֶב פִּרְעָה: וַיָּבֹאוּ יְתֻרֹתָם
 וְאֶשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמְדַּבֵּר אֶת־
 חֲנָה שֵׁם הָרָה הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֶל־
 חַתָּנָהּ יְתֻרוֹ בְּנֵי אֵלֶיךָ וְאֶשְׁתְּךָ וְ
 עַמָּה: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְיַת חֲתָנָהּ
 וַיִּשְׁקֵלוּ וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ־לְרֵעֵהוּ לֵשֵׁן
 הָאֵהָלָה: וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לַחֲתָנָיו אֵת
 עֲשֵׂה יְהוָה לְפִרְעָה וּלְמִצְרַיִם
 יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר
 בָּדָרְךָ וַיִּצְלַם יְהוָה: וַיַּחֲד יְתֻרוֹ
 הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה לִישֵׁן
 הַצִּיל מִיַּד מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר יְתֻרוֹ
 אֲשֶׁר הַצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר הַצִּיל אֶת־הָעָם מִתַּחַת יָד
 עֲתִירָה יָדַעְתִּי כִי־גָדוֹל יְהוָה מְאֹד
 כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָרוּ עֲלֵיהֶם: וַיִּקְחֵהּ

ושה עלה ונבחים לאלהים ויבא אהרן
 לזקני ישראל לאכל לחם עס-חתן
 ושה לפני האלהים: * ויהי ממחרת וישב שני
 ושה לשפט את העם ויעמר העם על
 ושה מן הבקר עד הערב: וירא חתן משה
 את כל אשר הנה עשה לעם ויאמר מה
 הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע
 אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן
 בקר עד ערב: ויאמר משה לחתנו כי יבא
 אליהם לדרש אלהים: כי יהיה להם
 בר בא אליו ושפטתי בין איש ובין דעהו
 וזרעתי את חקי האלהים ואת תורתיו:
 אמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר
 תה עשה: נבל תבל גם אתה גם העם
 וזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא
 עבד עשהו לבדך: עתה שמע בקלי
 יעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם
 האלהים והבאת אתה את הדברים
 האלהים: והזרתה אתהם את החקים

ספר שמות

וְאֶת־הַתּוֹרָה וְהַדִּרְעָה לָהֶם אֶת־הַחֹדֶשׁ
בָּהּ וְאֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן׃ וְאֵת
מִכְלֵה־הָעַם אֲנֹשִׁי חֵיל יִרְאִי אֱלֹהִים
אִמֶּת שְׂנֵאִי בַּעַע וּשְׂמַת עֲלֵהֶם שְׂרִי
שְׂרִי מֵאוֹרֶת שְׂרִי חֲמִשִּׁים וּשְׂרִי עֶשְׂרִי
וּשְׂפֹטוּ אֶת־הָעַם בְּכָל־עֵת וְהָיָה כִּי
הִגִּדְלִי בִּיאֹוֹ אֵלַיְךָ וְכָל־הַדְּבָר הַקָּטָן
הֵם וְהַקֵּל מֵעֲלֶיךָ וְנִשְׂאוּ אִתָּךְ׃ אֵת
הַדְּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוְּךָ אֱלֹהִים וְיִרְאֶה
וְגַם כָּל־הָעַם הַזֶּה עַל־מִקְמוֹ יִבְאֶה
שְׁלִישִׁי וַיִּשְׁמַע מִשְׁרָה לְקוֹל חֲתָנוּ וַיַּעַשׂ כִּכְרִי
אָמַר׃ וַיִּבְחַר מִשְׁרָה אֲנֹשִׁי חֵיל
יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עַל־הָעָם
גִּזְלָפִים שְׂרִי מֵאוֹרֶת שְׂרִי חֲמִשִּׁים
עֶשְׂרִי׃ וּשְׂפֹטוּ אֶת־הָעַם בְּכָל־עֵת
הַדְּבָר הַקָּטָן בִּיאֹוֹן אֵל־מִשְׁרָה וְיִרְאֶה
הַקָּטָן יִשְׁפֹּטוּ הֵם׃ וַיִּשְׁלַח מִשְׁרָה
וַיִּלֶּךְ לוֹ אֶל־אֶרֶצוֹ׃

יט רביעי
פרק ח יום א'
של שבועות

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לָצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

ספר שמות

יְהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּדְבֹר
וּקְרַשְׁתֶּם הַיּוֹם וּבַחֹד וּבְכַסּוֹ שְׂמַלְתֶּם
נֹכְחִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
יְהוָה לֵעֵינֵי כָל־הָעָם עַל־הַר־סִינַי וְהָיָה
אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הַשְׁמֹרֶת
בְּהָרִים וּנְגִיעַ בְּקִצְהוּ כָל־הַנֶּגַע בְּהַר־מֹרֶה
לֹא־תִגַּע בּוֹיֵד כִּי־סָקוֹל יִסָּקֶר אִישׁ
אִם־בְּהֶמְהָ אִם־אִישׁ לֹא־יֵחִיה בָּמִי
הַמֶּרֶה יַעֲלוּ בָהֶר : וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הַר
הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיַּכְסּוּ שְׂמֵי
וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הַיּוֹם נֹכְחִים לִשְׁלֹשׁ
אֵל־תִּגְשׁוּ אֶל־אִשָּׁה : וַיְהִי בַיּוֹם
בְּהִירַת הַבֶּקֶר וַיְהִי קֶלֶת וּבִרְקִיעַ
עַל־הַהָר וְקָל שֹׁפָר חֹזֵק מְאֹד וַיֵּרֶד
הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה : וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה
לִקְרֹאת הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה
בַּתַּחֲתִית הַהָר : וְהָרִסִּינִי עֵשֶׂן נִי
אֲשֶׁר יֵרֶד עָלָיו יְהוָה בְּאֵשׁ וַיַּעַל עֵשֶׂן
הַכֶּבֶשׂ וַיַּחֲרֵד כָּל־הַהָר מְאֹד : וַיֵּרֶד

והשפר דחולך וחזק מאד משה ידבר
 והאלהים יעננו בקול: * וירד יהוה על ההר שש
 סיני אל ראשה והר ויקרא יהוה למשה אל-
 ראשה והר ויעל משה: ויאמר יהוה אל-
 משה רד הער בעם פך יחרסו אל יהוה
 לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים
 חגגשים אל יהוה יתקדשו פך פרץ בהם
 יהוה: ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם
 לעלות אל ההר סיני כי אתה העדתה במ
 לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר
 אליו יהוה לך יר ועלית אתה ואהרן עמך
 והכהנים והעם אל יחרסו לעלת אל יהוה
 פך פרץ בהם: וירד משה אל העם ויאמר
 אלהים: ׀ וידבר אלהים את כל כ
 הדברים האלה לאמר: ׀ אנכי יהוה
 אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
 עברים: לא יהיה לך אלהים אחרים על-
 פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה
 אשר בשמים וממלך ואשר בארץ מבתחת
 * י * ד 4 יו ואשר

ספר שמות

ואשר במים מתחת לארץ : לא יהיה
 להם ולא תעברם כי אנכי יהוה אלהי
 קנא פקד עון אבת על בנים על שונאי
 ועל רבעים לשנאי : ועשה חסד וחסד
 לאהבי ולשמרי מצותי : ס
 את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא יתן
 את אשר ישא את שמו לשוא :
 זכור את יום השבת לקדשו : עשה
 תעבר ועשית כל מלאכתך : ויום
 שבת ליהוה אלהיך לא תעשה
 מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך או
 ובהמתך וגרך אשר בשעריך : כי
 ימים עשה יהוה את השמים ואת
 את הים ואת כל אשר בם ויום
 השביעי על כן ברח יהוה את יום
 ויקדשהו : ס
 כבד את אבך
 אמר למען יארכון ימך על הארמה
 יהוה אלהיך נתן לך : ס
 לא תתן
 ס לא תנאף : ס

ס לא תענה ברעך עד שקר: ס

לא תחמד בית רעך: ס לא

תחמד אשר רעך ועבדו ואמרתו ושורו

וחמרו וכל אשר לרעך: פ

וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים שביי

ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם

ונעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה

דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו

אלהים פן נמות: ויאמר משה אל העם

אל תיראו כי לבעבור נפשות אתכם בא

האלהים ובעבור תהיה דעתו על פניכם

לבלתי תחטאו: ויעמד העם מרחק ומשה

נגש אל הערפל אשר שם האלהים:

ס ויאמר יהוה אל משה כה תאמר

אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים

דברתי עמכם: לא תעשו אתי אלהי כסף

ואלתי זהב לא תעשו לכם: מזבח אדמה

תעשה ליוזבחת עליו את ערתי ואת

שלמית את צאנך ואת בקרך בכל המקום

אשר *י* ה *ס* י *א

ספר שמות

אֲשֶׁר אֶפְרָיִם אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלָיו
וְאִם־מִזְבֵּחַ אֲבִנִים תַעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תַעֲשֶׂה
אֶת־הַגִּזִּית כִּי־חֲרָבָה הִנֵּפֶת עָלֶיהָ וְהָיְתָה
וְלֹא־תַעֲלֶה בְּמַעֲלָתָהּ עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר־
תִּגְדֹּל עֲרוֹתָהּ עָלָיו :

פ פ פ

כא ואלה המשפטים אשר תשים לפני
P.18.
בִּי רִתְקֹנָה עֹבֵר עֲבָדִי שֵׁשׁ שָׁנִים
וּבְשִׁבְעַת יָצָא לַחֲפִשֵּׁי חֲנָם : אִם־כֹּנֵן
בְּגֹפוֹ יָצָא אִם־בְּעַל אִשָּׁה הוּא וַיֵּצֵאֵהָ
עִמּוֹ : אִם־אֲדֹנָיו יִתְּנָהּ אִשָּׁה וְיִלְדֶּה
אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וְיִלְדֶּיהָ תִּהְיֶה לְאֲדֹנֶיהָ
יָצָא בְּגֹפוֹ : וְאִם־אָמְרָא אָמְרָא הָעֶבֶר
אֶת־אֲדֹנָיו אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בְּנֵי לֹא־
חֲפִשִּׁי : וְהָיְתָה אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים
אֶל־הַדֹּלֶת אוֹ אֶל־הַמִּזְוֶה וְרָצָה אֲתָנִי
אֲנִי בְּכֹרֶצֶ וְעֶבְדִּי לְעַלְמִי : ס
יִכְבֹּר אִישׁ אֶת־בֵּיתוֹ לְאִמָּה לֹא־תֵצֵא כִּי־
הָעֶבֶר

העבדים: אסדרעה בעיני אדניה אשר לא יערה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בגוררה: ואם לבנו יערנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין בכסף: אם מכה איש ומת מות יומת: ואשר לא צרה והאלהים אנה לירו ושמתי לה מקום אשר ינוס שמה: אם וכריק איש על דעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: אם ומכה אביו ואמו מות יומת: אם וגנב איש ומכרו ונמצא בירו מות יומת: אם ומקלל אביו ואמו מות יומת: אם וכי יריבן אנשים והכה איש את דעהו באבן או באגרף ולא ימות נפל למשכב: אם יקום והתהלך בחוץ עד משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן רפא ירפא: אם וכי יכה איש את שני גברו או את אמתו בשבט ומת תחרת ירו נקם

ספר שמות

נָקַם יִנְקָם: אֶךְ אִסְרוֹם אוֹ יוֹמִים יִנְקָם
 יָקָם כִּי כִסְפוֹ הוּא: ס וְכִי־נִצְוָה
 וְנָפּוּ אִשָּׁה הָרָה וַיֵּצֵא יֶלְדָּהּ וְלֹא יִהְיֶה
 עָנּוּשׁ יַעֲנֹשׁ כִּאֲשֶׁר יֵשִׁית עָלָיו בְּעַר הָאֵם
 וְנָתַן בַּפְּלָלִים: וְאִם־אִסּוּן יִהְיֶה וְנָתַתְּ
 תַּחַת נֶפֶשׁ: עֵין תַּחַת עֵין שֵׁן תַּחַת
 תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רֶגֶל: כִּוִּיהַ תַּחַת
 פָּצַע תַּחַת פָּצַע חֲבוּרָה תַּחַת חֲבוּרָה
 ס וְכִי־יִכָּה אִישׁ אֶת־עֵין עַבְדּוֹ
 אֶת־עֵין אֶמְתּוֹ וְשַׁחַתָּה לַחֲפִשׁ יִשְׁלַחְנוּ
 עֵינָיו: וְאִם־שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ־שֵׁן אֶמְתּוֹ
 לַחֲפִשׁ יִשְׁלַחְנוּ תַּחַת שָׁנוֹ: פ
 וְכִי־יִגַּח שׁוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה
 סָקוֹר יִסְקַל הַשׁוֹר וְלֹא יֵאָכַל אֹתוֹ
 וּבְעַל הַשׁוֹר נָקִי: וְאִם־שׁוֹר נִגַּח הוּא
 שְׂרָטָם וְהוּעֵד בְּבַעְלָיו וְלֹא יִשְׁמְרוּנוּ
 אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשׁוֹר יִסְקַל וְגַם־בְּעַלְיוֹ
 אִם־בֶּפֶר יוֹשֶׁת עָלָיו וְנָתַן פְּדִין נַפְשׁוֹ כִּי
 אֶבְרָיִת יוֹשֶׁת עָלָיו: אוֹ־בֶן־יִגַּח אוֹ־בֶת־
 כַּמֶּנֶּחֱ

במשפט הזה יעשה לו : אם עבר יגח השור
או אמה כסף שלשים שקלים יתן לארנו
והשור יסקל : ס וכי יפתח איש בור
או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה
שור או חמור : בעל הבור ישלם כסף ישיב
לבעליו והמת יהיה לו : ס וכי יגנב
שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את
השור החי וחצו את כספו וגם את המת
יחצו : או נודע כי שור נגח הוא מתמור
שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם שלם שור
תחת השור והמת יהיה לו : ס פייגנב
איש שור או ששה וטבח או מכרו חמשה
בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת
השה : * אם במחתרת ימצא חגנב והכה
ומת אין לו דמים : אם זרחה השמש עליו
דמים לו שלם שלם אם אין לו ונמכר
בגנבתו : אם המצא תמצא ביד הגנבה
כשור עד חמור עד ששה חיים שנים ישלם :
ס כי יבער איש שדה או כרם ושלה שלישי

את

ספר שמות

וְיָמִיב בְּרָמּוֹ יִשְׁלַם׃ ס
 וּמִצָּאָה קָצִים וְנֹאכֵל גִּרִּישׁ אוֹ הַקֹּמֶר
 הַשָּׂדֶה שְׁלָם יִשְׁלַם הַמִּבְעֵר אֶת־הַבְּעִיר
 ס בִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כֶסֶף
 כָּלִים לְשֹׁמֵר וְגֹנֵב מִבֵּית הָאִישׁ אִשְׁמֵנו
 הַגֹּנֵב יִשְׁלַם שְׁנַיִם׃ אִם־לֹא יִמְצָא
 וְנִקְרַב בְּעַל־הַבֵּית אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־
 שָׁלַח יָדוֹ בְּמַלְאֲכֵי רֵעֵהוּ׃ עַל־כֵּן
 פָּשַׁע עַל־שׂוֹר עַל־חֲמוֹר עַל־שֵׁה עַל־שֵׁה
 עַל־כָּל־אֲבֹהָ אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי־הוּא
 הָאֱלֹהִים יָבֹא דְבַר־שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר־
 אֱלֹהִים יִשְׁלַם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ׃ ס
 יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ־שׂוֹר אוֹ־
 וְכָל־בְּהֵמָה לְשֹׁמֵר וּמֵת אוֹ־נִשְׁבֵּר אוֹתוֹ
 אֵין־רָאָה׃ שִׁבְעַת יְהוָה תְּהִיָּה בֵּין שְׁנֵיהֶם
 אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ בְּמַלְאֲכֵי רֵעֵהוּ
 בְּעָלְיוֹ וּלֹא־יִשְׁלַם׃ וְאִם־גֹּנֵב יִגְנֹב כֵּן
 יִשְׁלַם לְבָעָלְיוֹ׃ אִם־טָרַף יִטְרַף יִבְאֹהוּ
 הַטָּרֵף

פ

הטרפה לא יטלם :

וכי יטלם איש מעם רעהו ונשבר אוֹמֶת
בעליו אין עמו שלם יטלם : אם בעליו
עמו לא יטלם אם שכיר הוא בא בשכרו :
ס וכי יפתה איש בתולה אשר לא
ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה :
אם מאן מאן אביה לתתה לו כסף ישקל
במהר הבתולת : ס מכשפה לא
תחיה : כל שכב עם פהמה מות יומת :

ס זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה
לכרו : וגר לא־תונח ולא תלחצנו כי גרים
הייתם בארץ מצרים : כל אלמנה ויתום
לא תענון : אם ענה תענה אתו כי אם
צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו : וחרה
אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם
אלמנות ובניכם יתמים : פ

אם בכף תלוה את עמי את העני עמך
לא תהיה לו כנשה לא תשיכון עליו נשך :
אם חבל תחבל שלכת רעך עד בא השמש
תשיבנו

פרשת יום
אז' של ח
של פסח

ספר שמות

כסותו ק' תשיבנו לו: כי הוא כסותה לבו
 שמל תו לערו במה ישלב והיה כ
 רביע' אליו שמעתי כי חנון אני: ס
 לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: ס
 ורמעה לא תאחר בכור בניה תתן לו
 תעשה לשרך לצאנך שבעת ימי חייך
 אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי
 תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תא
 כב' כלב תשלכון אתו: ס
 שמע שוא אל תשת ירך עסד שעל
 עד חמס: לא תהיה אחרי דבים
 ולא תענה על דב לגטת אחרי
 להטת: ודל לא תהדר בריבו: ס
 ותפגע שור איבך או חמרו ותעור
 תשיבנו לו: ס כי תראה
 שנאך רבין תחת משאו וחדלת מעו
 חמישי עזב תעזב עמו: ס לא תטהב
 איבך בריבו: מדבר שקר תרחק
 צדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע
 ושר

וְשָׁחַד לֹא תִקַּח כִּי הַשְׁחָד יַעֲזֹר פְּקֻדֹּם
 וְיִסְלַף דְּבַר צְדִיקִים׃ וְגַר לֹא תִלְחֹץ וְאַתֶּם
 יָדַעְתֶּם אֶת־נַפְשׁ הַגֵּר כִּי־גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם׃ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת־אֲרָצְךָ
 וְאִכַּפְתָּ אֹתָהּ וְאָתְבוּ אֹתָהּ׃ וְהַשְׁבִּיעַתָּ תִּשְׁמַטְנָהּ
 וְנִטְשָׁתָהּ וְאָכְלוּ אֹבֵי־עַמְּךָ וְיִתְּרֶם תֹּאכֵל
 חֵירוֹ הַשְׂרָה כִּן־תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְיוֹתֶךָ׃
 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 תִּשְׁבֹּת לַמַּעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וַיִּנְפַּשׁ בֶּן־
 אִמְתְּךָ וְהַגֵּר׃ וּבְכָל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם
 תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרֵים לֹא תִזְכִּירוּ לֹא
 יִשְׁמַע עַל־פִּיךָ׃ שְׁלֹשׁ רִגְלִים תַּחֲגֹל בַּשָּׁנָה׃
 אֶת־חֹג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכֵל
 מִצּוֹת בָּאֶשֶׁר צִוִּיתְךָ לַמּוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב
 כִּי־בָּו יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם וּלְאִירָאוּ פָנֶי רִיקָם׃
 וְחֹג הַקִּצִּיר בְּכוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע
 בַּשָּׂדֶה וְחֹג הָאָסֵף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאִסְפָּךָ
 אֶת־מַעֲשֶׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה׃ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
 בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאֲדֹנָיִי יְהוָה׃
 לֹא

ספר שמות

לֹא־תִזְבַּח עַל־חֲמִץ רֶם־זֶבֶח וְלֹא־לֶחֶם
חֲגִי עֲרֹבֶקֶר׃ רֹאשִׁית בְּכוּרֵי אֶרֶץ מִצְרָיִם
בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֹׁל גִּדְּיָהּ
אֹמֹר׃

פ

שִׁי הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח מַלְאָךְ לִפְנֶיךָ לֵשֶׁת
בְּרִדָּךְ וְלִהְבִּיאֲךָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֵנִי
הַשֹּׁמֵר מִפְּנֵיו וְשָׁמַע בְּקוֹלוֹ אֶל־תִּמְנָת
לֹא־יֵשֶׁא לִפְשָׁעֶכֶם כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ׃ מִן
שְׁמוֹעַת שְׁמִיעַ בְּקוֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כֹּל אֲשֶׁר אֶמְרָא
וְאֵיבַתִּי אֶת־אִיכָּךְ וְצַרְתִּי אֶת־צָרֶיךָ׃
יֵלֶךְ מִלֵּאכִי לִפְנֶיךָ וְהִבִּיאֲךָ אֶל־הָאֵל
וְהַחֲתִי וְהַפְרִזִּי וְהַכְנִיעֵנִי הַחַי וְהַקַּי
וְהַכְחָדִתִּיו׃ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָאֱלֹהִים
תַּעֲבֹדִם וְלֹא תַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂים הַנֵּה
תִּהְיֶה וְיִשְׁכַּר תִּשְׁכַּר מִצַּבְתֵּיהֶם׃ וְהָיָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבִרְךָ אֶת־לַחְמֶךָ
מִיָּמֶךָ וְהִסְרִתִּי מִחֲלָה מִקִּרְבְּךָ׃

שביעי

לֹא־תִהְיֶה מִשְׁכָּלָה וְעִקְרָהּ
אֶת־מִסְפַּר יָמֶיךָ אִמְלֵא׃ אֶת־אִמְתִּי

לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם
 תתתי את כל איביך אליך עורף: ושלחתי
 את הצרעה לפניך וגרשה את החני ארץ
 הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו
 מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה
 ודבה עליך חית השדה: מעט מעט אגרשנו
 מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ:
 ושתתי את גבלך מים סוף וערים פלשתים
 וממדבר עד הנהר פיו אתן בידכם את
 ישבי הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת
 להם ולא להיהם ברית: לא ישבו בארצך
 פן יחטאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם
 כי יהיה לך למוקש: פ

ואל משה אמר עלה אליהוה אתה ואהרן כר
 נדב ואביהווא ושבעים מזקני ישראל
 השתחויתם מרחק: ונגש משה לבדו אל
 הוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו: ויבא
 משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת
 כל המשפטים ויען כל העם קול אחד
 ויאמרו

ספר שמות

וַיֹּאמְרוּ כָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה
וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה
בְּבִקְרוּיָבֶן־מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר וּשְׁתֵּים־עָרֹסֶת
מִצֵּבָה לְשָׁנִים עֶשְׂרִי שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־נֶעְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עַל־הַר
זָבָחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים וְקָרָנִים
חֲצִי הָדָם וַיִּשֶׂם בְּאֹנֶת וְחֲצִי הָדָם וַיִּקְרָא
הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקָּה סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא
הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָל־אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה
וַנִּשְׁמָע וַיִּקָּה מֹשֶׁה אֶת־הָדָם וַיִּקָּה
הָעָם וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה הָדָם הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּתַב
עִמָּכֶם עַל־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲשֵׂה
וַאֲהֲרֹן נָדַב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי
וִירָאֻ אֶת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּתְחַהֵּם
כַּמַּעֲשֵׂה לִבְנֵי הַסֵּפִיר וּכְעֵצֶם הָיָה
לְטָהָר וְאֶל־אֶצְלֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
יְדוּ וַיַּחֲזוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ
ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲרֹךְ
הַחֹרֶה וְהָיָה שֵׁם וְאָתְנָה לָךְ אֶת־לֶחֶם
וְהָיָה

קִיט

תרומה

והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם :
יקם משה ויהו ששע משרתו ויעל משה אל--
חר האלהים : ואל הזקנים אמר שבורלנו
בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור
עמכם מי בעל דברים יגש אלהם : ויעל
משה אל ההר ויבס הענן את ההר : וישכן
כבוד יהוה על ההר סיני ויבסחו הענן ששע
ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך
הענן : ומראה כבוד יהוה כאש אכלת
בראש ההר לעיני בני ישראל : ויבא משה
מתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בחר
ארבעים יום וארבעים לילה :

פ

פ

פ

ידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל כה
בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש
P.19. אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי : ואת
התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף
נחשת : ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים

ספר שמואל

וְעֵדִים׃ וְעָלָה אֵילָם מֵאֲדָמִים וְעָלָה תְּחֵלֶת
וְעֵצֵי שִׁטִּים׃ שֶׁמֶן לַמָּאֹר בְּשִׁמְיָם
הַמִּשְׁחָה וּלְקִטְרֹת הַסָּמִים׃ אֲבִנֵי־שֵׁן
וְאֲבִנֵי מִלֵּאִים לְאֹפֶר וּלְחֶשֶׁן׃ וְעֵשֶׂה
מִקְדָּשׁ וּשְׁכֵנֹתִי בְּתוֹכָם׃ כָּל אֲשֶׁר
מֵרָאָה אֶחָדָךְ אֶת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן
תְּבִנִית כָּל־כֵּלָיו וְכֵן תַּעֲשֶׂה׃ ס
אֲרוֹן עֵצֵי שִׁטִּים אֲמֹתַיִם וְחָצִי אַרְכּוֹ
וְחָצִי רָחְבוֹ וְאִמָּה וְחָצִי קָמָתוֹ׃ וְצִפִּיתָ
זָהָב טָהוֹר מִבֵּית וּמִחוּץ תִּצְפְּנוּ וְעָשִׂיתָ
זָרְזָהָב סָבִיב׃ וַיִּצְקֵת לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲתֵי
וְנָתַתָּה עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתֵי
צִלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתֵי עַל־צִלְעוֹתָיו
וְעָשִׂיתָ בְּדֵי עֵצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם
וְהִבֵּאתָ אֶת־הַבָּדִים בְּטַבַּעֲתֵי עֲרֵכָה
הָאֲרוֹן לְשֹׂאת אֶת־הָאֲרוֹן בָּהֶם׃ בְּנֵי־
הָאֲרוֹן יִהְיוּ הַבָּדִים לְאִסְרוֹ מִמֶּנּוּ׃ וְנָתַתָּ
שְׁנֵי הָאֲרוֹן אֶת הָעֵדֹת אֲשֶׁר אֶתָּן אֵלַי׃
כַּפֶּרֶת זָהָב טָהוֹר אֲמֹתַיִם וְחָצִי אַרְכּוֹ

עֲשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֹבִים זָהָב
 קִשָּׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכִּפֹּרֶת
 שֶׁהַכְּרֹב אַחֵר מִקְצֵה מִזְרָה וְכְרֹב אַחֵר
 מִקְצֵה מִזְרָה מִן־הַכִּפֹּרֶת תַעֲשֶׂוּ אֶת־הַכְּרֹבִים
 לִשְׁנֵי קְצוֹתָיו׃ וְהָיוּ הַכְּרֹבִים פְּרָשִׁי כְנָפִים
 לְמַעַל סִבְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכִּפֹּרֶת
 וְנָהָם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכִּפֹּרֶת יִהְיוּ פְנֵי
 כְּרֹבִים׃ וְנָתַתְּ אֶת־הַכִּפֹּרֶת עַל־הָאֹרֶן
 לְמַעַל וְאֶל־הָאֹרֶן תָּתִין אֶת־הָעֶדֶת אֲשֶׁר
 תָּתִין אֵלָיךְ׃ וְנָעַדְתִּי לָךְ שֶׁוֹדְבֵרְתִּי אֹתְךָ
 עַל הַכִּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֹבִים אֲשֶׁר עַל־
 רֹוֹן הָעֶדֶת אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶה אוֹתְךָ אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

פ

עֲשִׂיתָ שְׁלֹחַן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָתִים אַרְבֹּנָה
 אֲמָה רָחֵבוֹ וְאֲמָה וְחָצִי קָמְתּוֹ׃ וְצִפִּיתְּ אֹתוֹ
 בְּטָהוֹר וְעֲשִׂיתָ לוֹ זָרָהָב סָבִיב׃ וְעֲשִׂיתָ
 מִסְגָּרָתוֹ טָפַח סָבִיב וְעֲשִׂיתָ זָרָהָב
 מִסְגָּרָתוֹ סָבִיב׃ וְעֲשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבָּעֹת
 בְּנָתַתְּ אֶת־הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת
 אֲשֶׁר

ספר שמות

אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רָגְלָיו : לַעֲמֹת הַמִּסְגָּרֹת הָאֵלֶּה
הַטְּבַעַת לְבָתִּים לְבָדִים לְשֹׂאת אֶת הַשֹּׁלֵחַ
וַעֲשִׂיתָ אֶת הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם
זָהָב וְנִשְׂאֲבָם אֶת הַשֹּׁלֵחַן : וַעֲשִׂיתָ קַעֲרֹת
וּכְפָתָיו וּקְשׁוֹתָיו וּמִנְקִיתָיו אֲשֶׁר יִסָּדְנָה
זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם : וְנָתַתָּ עַל הַשֹּׁלֵחַ
לֶחֶם פָּנִים לִפְנֵי תִמְיֹד : פ

וַעֲשִׂיתָ מְנֹרֹת זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה
הַמְּנֹרָה יִרְכָּה וּקְנָה גְבִיעֶיהָ בַּפֶּתַח
וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה יִהְיוּ : וְשֵׁשֶׁה קָנִים יֵצְאוּ
מִצְדֵּיהָ שְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה מִצְדֵּה הָאֵחָד
וְשְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה מִצְדֵּה הַשֵּׁנִי : שְׁלֹשֶׁת
גְּבָעִים מִשְׁקָדִים בַּקְּנָה הָאֶחָד בַּפֶּתַח וְשְׁלֹשֶׁת
גְּבָעִים מִשְׁקָדִים בַּקְּנָה הָאֶחָד בַּפֶּתַח
וּפְרָח בֶּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאוּ מִן
הַמְּנֹרָה : וּבַמְּנֹרָה אַרְבַּעַת גְּבָעִים מִשְׁקָדִים
בַּפֶּתַח וּפְרָחֶיהָ : וּבַפֶּתַח תַּחַת
הַקָּנִים מִמֶּנָּה וּבַפֶּתַח תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמֶּנָּה וּבַפֶּתַח תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה
לְשֵׁשֶׁת

יֵשֶׁת הַקָּנִים הַיָּצִאִים מִן־הַמִּנְחָה :
 כִּתְּרֵיהֶם וּקְנָתָם מִמֶּנָּה יִהְיוּ כֻלָּהּ מִקְשָׁה
 וְחַת־זֶהב טָהוֹר : וַעֲשִׂיתָ אֶת־נִרְתִּיהָ שְׁבָעָה
 הָעֵלָה אֶת־נִרְתִּיהָ וְהָאִיר עַל־עֲבֵר פָּנֶיהָ :
 בִּלְקַחְתִּיהָ וּמַחַתְתִּיהָ זֶהב טָהוֹר : כִּכְרֵהָ
 טָהוֹר יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֵת כָּל־הַכְּלִיסִּים הָאֵלֶּה :
 וְרָאָה וַעֲשֶׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר־אָתָּה מֵרָאָה
 בָּהֶר : ס וְאֶת־הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֹשֶׂר כֹּר
 יִרְעֵת שֵׁשׁ־מִשׁוֹר וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתַלְעָת
 שְׁנֵי כִרְבִּים מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם :
 אֲרָז הִירְיעָה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאֶמָּה
 וְחֹב אַרְבַּע בָּאֶמָּה הִירְיעָה הָאֶחָת מִדָּה
 אֶחָת לְכָל־הִירְיעָת : חֲמִשׁ הִירְיעָת תִּהְיֶין
 חִבְרַת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ וְחֲמִשׁ יִרְעֵת חִבְרַת
 אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ : וַעֲשִׂיתָ לָלֶאֱת תַּכְלֵת
 עַל־שֵׁפֶת הִירְיעָה הָאֶחָת מִקְצֵה בַּחֲבֵרַת
 וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשֵׁפֶת הִירְיעָה הַקִּיצוֹנָה
 בַּחֲבֵרַת הַשְּׁנִית : חֲמִשִּׁים לָלֶאֱת תַּעֲשֶׂה
 הִירְיעָה הָאֶחָת וְחֲמִשִּׁים לָלֶאֱת תַּעֲשֶׂה

ספר שמות

בְּקִצֵּה הַיָּרֵעָה אֲשֶׁר בְּמַחְבֵּרֶת הַיָּרֵעָה
מִקְבִּילַת הַלֵּלֶאֱת אֵשׁה אֶל־אֶחָתָהּ וְעֵשֶׂה
חֲמִשִּׁים קֶרֶסִי וְזָהֵב וְחִבְרַת אֶת־הַיָּרֵעָה אֶת־
אֶל־אֶחָתָהּ בְּקֶרֶסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד
וְעֵשֶׂה יָרֵעֹת עֹיִם לְאֹהֶל עֹלָם הַמִּשְׁכָּן
עֲשֵׂה יְעִשְׂרָה יָרֵעֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ אֲרָךְ
הַיָּרֵעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בָּאֶמָּה וְרֹחֵב אֲרָךְ
בָּאֶמָּה הַיָּרֵעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לְעֵשֶׂה
עֲשֵׂה יָרֵעֹת׃ וְחִבְרַת אֶת־חֲמֵשׁ הַיָּרֵעֹת
לְבָר וְאֶת־שֵׁשׁ הַיָּרֵעֹת לְבָר וְכִפְלַת אֶת־
הַיָּרֵעָה הַשְּׁשִׁית אֶל־מֹל פְּנֵי הָאֹהֶל׃ וְעֵשֶׂה
חֲמִשִּׁים לֵלֶאֱת עַל־שַׁפַּת הַיָּרֵעָה הָאֶחָת
הַקִּיצָנָה בְּחִבְרַת וְחֲמִשִּׁים לֵלֶאֱת עַל־שַׁפַּת
הַיָּרֵעָה הַחִבְרַת הַשְּׁנִיָּת׃ וְעֵשֶׂה יָרֵעֹת
נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים וְהִבְאִית אֶת־הַקֶּרֶסִים
בְּלֵלֶאֱת וְחִבְרַת אֶת־הָאֹהֶל וְהָיָה אֶחָד
וְסָרַח הָעֹרֹף בִּירֵעֹת הָאֹהֶל חֲצֵי הַיָּרֵעֹת
הָעֹרֹפֹת תִּסְרַח עַל־אֲחֵרֵי הַמִּשְׁכָּן׃ וְהָאֹהֶל
מִדָּה וְהָאֶמָּה מִדָּה בְּעֹרֹף בָּאֲרָךְ יָרֵעֹת
הָאֹהֶל

האֵהָל יִהְיֶה סָרוּחַ עַל־צִדֵי הַמִּשְׁכָּן מִזֶּה
וּמִזֶּה לְכַסְתּוֹ: וַעֲשִׂיתָ מִכְסֵּה לְאֹהֶל עֶרְתָּ
וְאֵלֶם מֵאֲדָמִים וּמִכְסֵּה עֶרְתָּ תַחֲשִׂים
בְּלִמְעָלָה: פ

וַעֲשִׂיתָ אֶת־הַקֶּרְשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי־שִׁטִּים רַב־עֵי
עֲמֻדִים: עֶשֶׂר אַמּוֹת אֶרֶךְ הַקֶּרֶשׁ וְאַמָּה
וְחִצֵּי הָאֹמֶה רָחֵב הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד: שְׁתֵּי־יָדוֹת
לְקֶרֶשׁ הָאֶחָד מִשְׁלֹבֶת אִשָּׁה אֶל־אֶחָד־הֵבֶן
תַּעֲשֶׂה לְכָל קֶרֶשׁ הַמִּשְׁכָּן: וַעֲשִׂיתָ אֶת־
הַקֶּרְשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ לַפָּאֵת נֹכַח
תִּימְנָה: וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כֶסֶף תַּעֲשֶׂה תַּחַת
עֶשְׂרִים הַקֶּרֶשׁ שְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו וְשְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת־
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו: וּלְצִלַּע הַמִּשְׁכָּן
הַשְּׁנִית לַפָּאֵת צִפּוֹן עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ: וְאַרְבָּעִים
אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד וְשְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד:
וּלְרֹכֶתִי הַמִּשְׁכָּן יִמָּה תַּעֲשֶׂה שֵׁשׁ קֶרְשִׁים:
וְשְׁנֵי קֶרְשִׁים תַּעֲשֶׂה לְמַקְצֵרֵת הַמִּשְׁכָּן

שמות

בִּירְכָתִים׃ וַיְהִיו תַּאֲמֵם מִלְמַטָּה וַיַּחֲזִיזוּ
תַּמִּים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטֹּבַעַת הָאֶחָת
יְהִי לְשֵׁנֵיהֶם לְשֵׁנֵי הַמִּקְצֶעַת יְהִיו׃ וַיַּעֲשֵׂה
שְׁמֹנֶה קִרְשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כָּסֶף שֵׁשֶׁה עֶשְׂרִי
אַדְנִים שְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקִּרְשׁ הָאֶחָד וְשֵׁנִי
אַדְנִים תַּחַת הַקִּרְשׁ הָאֶחָד׃ וַעֲשֵׂית בִּרְדִּי
עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשֶׁה לְקִרְשֵׁי צֶלַע הַכֹּהֵן
הָאֶחָד׃ וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִם לְקִרְשֵׁי צֶלַע
הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וְחֲמֵשֶׁה בְּרִיחִם לְקִרְשֵׁי צֶלַע
הַמִּשְׁכָּן לִירְכָתִים יָמָה׃ וְהַבְּרִיחַ הַהוּא
בְּתוֹךְ הַקִּרְשִׁים מִבֶּרֶחַ מִן־הַקֶּצֶה אֶל־הַקֶּצֶה
וְאֶת־הַקִּרְשִׁים תִּצְפֶּה זֶהָב וְאֶת־טֹבַעְתֵּיהֶם
תַּעֲשֶׂה זֶהָב בָּתִּים לְבְּרִיחִם וְצִפִּית אֹתָם
הַבְּרִיחִם זֶהָב׃ וְהַקִּבְרֹת אֶת־הַכֹּהֵן
כַּמִּשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הִרְאִיתָ בָּהֶר׃ ס וַיַּעֲשֵׂה
פָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
מִטְזָר מֵעֶשְׂרֵה חֹשֶׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ כִּרְבִּים
וְנָתַתָּה אֹתָהּ עַל־אַרְבַּעַה עֲמֻדֵי שִׁטִּים
כִּצְפִּים זֶהָב וְוִיָּהֶם זֶהָב עַל־אַרְבַּעַה אֹתָם

חבישי

כֹּה־נֶאֱמָר׃ וְנָתַתָּה אֶת־הַפְּרֻכָּת תַּחַת הַקְּרָסִים
וְהִבֵּאתָ שָׁמָּה מִבֵּית לַפְּרֻכָּת אֶת־אֲרוֹן
הָעֵדוּת וְהַבְּדִילָה הַפְּרֻכָּת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ
וּבֵין קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים׃ וְנָתַתָּה אֶת־הַכִּפֹּרֶת
עַל־אֲרוֹן הָעֵדוּת בְּקֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים׃ וְשַׂמְתָּ
אֶת־הַשִּׁלְחַן כַּחֲזוֹן לַפְּרֻכָּת וְאֶת־הַמִּנְחָה
נֹכַח הַשִּׁלְחַן עַל־צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַיְמָנָה
וְהַשִּׁלְחַן תִּתֵּן עַל־צֶלַע צָפוֹן׃ וְעָשִׂיתָ מִסְכָּה
לַפֶּתַח הָאֹהֶל הַתְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מִשּׁוֹר מַעֲשֵׂה רֶקֶם׃ וְעָשִׂיתָ לַמִּסְכָּה
חֲמִשָּׁה עֲמוּדֵי שָׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְוִיהֶם
זָהָב וַיִּצְקֵת לָהֶם חֲמִשָּׁה אֲדָנִים נְחֹשֶׁת׃

ס וְעָשִׂיתָ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שָׁטִים חֲמִשָּׁה כֹּה־
אֲמֹת אָרְךָ וְחֲמִשָּׁה אֲמֹת רָחֵב רְבֹועֵי יְהוָה שְׁשֵׁי
הַמִּזְבֵּחַ וּשְׁלֹשׁ אֲמֹת קָמְתוּ׃ וְעָשִׂיתָ קֶרְנֹתָיו
עַל אַרְבַּע פְּנֵיתָיו מִמָּנוֹת הָיִין קֶרְנֹתָיו וְצִפִּיתָ
אֹתָם נְחֹשֶׁת׃ וְעָשִׂיתָ סִירְתָיו לְרִשְׁוֹ וַיְעִין
וּמִזְרָקָתָיו וּמִזְלָגָתָיו וּמַחְתָּתָיו לְכָל־כֵּלָיו
תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת׃ וְעָשִׂיתָ לוֹ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה

ספר שמות

וְיָשַׁרְתָּ נְחֹשֶׁת וְעָשִׂיתָ עַל־הָרֶשֶׁת אֹתָהּ
מִבַּעַת נְחֹשֶׁת עַל אַרְבַּע קְצוֹתָיו׃ וְנָתַתָּ
אֹתָהּ תַּחַת בְּרֹכַב הַמִּזְבֵּחַ מִלְמַטָּה וְהָיָה
הָרֶשֶׁת עַד הָצִי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְעָשִׂיתָ בָּרֹם
לַמִּזְבֵּחַ בְּדִי עֲצֵי שִׁטִּים וְצָפִיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת
וְהוּבֵא אֶת־בָּרִיו בַּטֹּבָעַת וְהָיוּ הַבָּרִים עַד
שְׁתֵּי צִלְעוֹת הַמִּזְבֵּחַ בִּשְׁאֵר אֹתוֹ׃ וְנָתַתָּ
לַתַּחַת תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר הִרְאָה אֶתְךָ נֹחַ
שִׁבְיָי בֶן־יִעֲשׂוֹ׃ ס וְעָשִׂיתָ אֶת־חֲצֵר הַמִּשְׁכָּן
לִפְּאֵת נֹגֵב־תִּימָנָה קִלְעִים לַחֲצֵר שְׁשֵׁמֶשׁ
מֵאָה בָּאֵמָה אַרְבָּע לִפְאֵה הָאַחַת׃ וְעָמְדוּ
עֲשָׂרִים וָאֲרִיִּיָּהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְוִי הָעֲמֻדֹת
וְהַשְּׁקִיָּהֶם כֶּסֶף׃ וְכֵן לִפְּאֵת צָפוֹן בָּאֵרֶב
קִלְעִים מֵאָה אַרְבָּע וְעָמְדוּ עֲשָׂרִים וָאֲרִיִּיָּהֶם
עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְוִי הָעֲמֻדֹת וְהַשְּׁקִיָּהֶם כֶּסֶף׃
וְרָחֵב הַחֲצֵר לִפְּאֵת יָם קִלְעִים חֲמִשִּׁים אָמָה
עָמְדֵיהֶם עֲשָׂרָה וָאֲרִיִּיָּהֶם עֲשָׂרָה׃ וְהָיָה
הַחֲצֵר לִפְּאֵת קִדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אָמָה
וְחֲמֵשׁ עֲשָׂרָה אָמָה קִלְעִים לְכִתְּףָ עָמְדֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה

תרומה דוד

שְׁלֹשָׁה וְאַדְנִיָּהִם שְׁלֹשָׁה: וּלְכַהֲן הַשְּׂגִיר
חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה קִלְעִים עֲמֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וְאַדְנִיָּהִם שְׁלֹשָׁה: וּלְשַׁעַר הַחֲצֵר מִסְכָּה
עֶשְׂרִים אַמָּה תְּכֵלֶת וְאַדְנָמָן וְתוֹלַעַת
שְׁנֵי וְשֵׁשׁ מִשּׁוֹר מַעֲשֵׂה רֶקֶם עֲמֻדֵיהֶם
אַרְבַּעַה וְאַדְנִיָּהִם אַרְבַּעַה: כָּל-
עֲמֻדֵי הַחֲצֵר סָבִיב כַּחֲשָׁקִים כֶּסֶף זָוִיָּהִם
בְּכַף וְאַדְנִיָּהִם נְחֹשֶׁת: אֶרֶץ הַחֲצֵר מֵאָה
בְּאַמָּה וְרָחֹב חֲמִשִּׁים בְּחֲמִשִּׁים וּקְמָה חֲמֵשׁ
אַמּוֹת שֵׁשׁ מִשּׁוֹר וְאַדְנִיָּהִם נְחֹשֶׁת: לְכָל
כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן בְּכָל עֲבָדָתוֹ וְכָל-יִתְדֹתָיו וְכָל-
יִתְדֵת הַחֲצֵר נְחֹשֶׁת:

ס ס ס

P. 20: וְאַתָּה תַּצְוֶה וְאַתָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ
שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כֹּתִית לְמָאוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד:
בְּאֵחֶל מוֹעֵד מִחוּץ לַפֶּרֶכֶת אֲשֶׁר עַל-הַעֲדוֹת
עֵרֶךְ אֹתוֹ אַחֲרָיו וּבְנָיו מֵעֶרֶב עַד-בֹּקֶר לִפְנֵי
הוּא חֲקֵת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

א ר 4 II ואתה

ואת־בני־אתו מתוך בני ישראל ל
 לי־אהרן נדב ואביר הוא אל־עזר וא
 בני־אהרן: ועשית בגדי־קדש לאהרן
 לכבוד ולתפארת: ואתה תדבר אל
 חכמי־לב אשר מלאתי רוח חכמה
 את־בגדי־אהרן לקדשו לכהנו־לי: ו
 הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד וכ
 זכתנרת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו
 קדש לאהרן אחיק ולבניו לכהנו־לי:
 יקחו את־זהב ואת־התכלת ואת־הא
 ואת־תולעת השני ואת־השש:
 ועשו את־האפוד זהב תכלת וא
 תולעת שני ושש משור מעטה חשב:
 בתפת חבלת יהיה־לו אל־שני קצ
 וחבר: וחשב אפדתו אשר עליו כמע
 ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת
 ושש משור: ולקחת את־שתי אבני־ש
 ופתחת עליהם שמות בני ישראל: ש
 משמת

מִשְׁמַתֶּם עַל הָאֵבֶן הָאֶחָת וְאֶת־שְׁמוֹת
הַשֵּׁשֶׁה הַנּוֹתָרִים עַל־הָאֵבֶן הַשֵּׁנִית
כְּתוּלֹתָם׃ מַעֲשֵׂה חֹרֶשׁ אֵבֶן פְּתוּחֵי חֹתֶם
תִּפְתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִסִּבַּת מִשְׁכָּנוֹת זֶה־בְּתַעֲשֶׂה אֹתָם׃
וְשַׁמַּת אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כְּתֹפֶת הָאֹפֶד
אֲבֵי זִכְרָן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂאֵהָ אֶת־הָרֶן אֶת־
שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁתֵּי כְּתָפָיו לְזִכְרָן׃

ס ועשית משבצת זהב׃ ושתֵּי שְׁנֵי
שְׂרָשֻׁרֹת זֶה־בְּטָהוֹר מְגַבֵּלֶת תַּעֲשֶׂה אֹתָם
כַּעֲשֵׂה עֵבֶת וְנִתְּתָהּ אֶת־שְׂרָשֻׁרֹת הָעֵבֶתֶת
עַל־הַמִּשְׁבָּצָה׃ ס ועשית חֶשֶׁן מִשְׁפָּט
כַּעֲשֵׂה חֹשֶׁב כַּמַּעֲשֶׂה אֹפֶד תַּעֲשֶׂנוּ זֶה־בְּ
הַכֹּלֶת וְאֶרְגְּמָן וְתוֹלַעַר׃ שְׁנֵי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר
תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ׃ רִבּוּעִי הִיָּה כְּפֹל זֹרֶת אֶרְכּוֹ
וְזֹרֶת רָחְבוֹ׃ וּמִלֵּאתָ בּוֹ מִלֵּאת אֵבֶן אַרְבַּעַה
טוֹרִים אֵבֶן טוֹר אֶדָם פְּטָרָה וּבִרְקַת הַטּוֹר
הָאֶחָד׃ וְהַטּוֹר הַשֵּׁנִי נֶפֶךְ סָפִיר וִיהֶלֶם׃
וְהַטּוֹר הַשְּׁלִישִׁי לִשֵּׁם שָׁבוּ וְאַחֲלָמָה׃ וְהַטּוֹר

ספר שמות

הָרִבִּיעִי תִרְשִׁישׁ וְשֵׁהֶם וַיִּשְׁפֹּה מִשְׁבָּצֵיהֶם
יְהִיו בְּמִלּוֹאֲתָם : וְהָאֲבִנִים תִּהְיֶינָה עַל־שְׁמוֹ
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עָשָׂרָה עַל־שְׁמֹתָם פָּתוּ
חֹותֶם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ תִּהְיֶינָה לְשָׁנֵי עָשָׂר שְׁבָע
וְעִשִּׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁרֵשֶׁת גְּבֻלַת מַעֲשֵׂה עֵבֶר
זָהָב טָהוֹר : וְעִשִּׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי טַבָּעֹת
זָהָב וְנָתַתָּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת
הַחֹשֶׁן : וְנָתַתָּה אֶת־שְׁתֵּי עֲבֹתֹת הַזָּהָב עַל־שְׁתֵּי
הַטַּבָּעֹת אֶל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן : וְאֵת שְׁתֵּי
קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת הַתֵּן עַל־שְׁתֵּי
הַמִּטְבָּעוֹת וְנָתַתָּה עַל־כַּתְּפוֹת הָאֹפָדִים
מִזָּל פָּנָיו : וְעִשִּׂיתָ שְׁתֵּי טַבָּעוֹת זָהָב וְשָׂמִיתָ
אֹתָם עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׁפָתוֹ אֶת־
אֶל־עֶבֶר הָאֹפֹד בֵּיתָה : וְעִשִּׂיתָ שְׁתֵּי טַבָּעֹת
זָהָב וְנָתַתָּה אֹתָם עַל־שְׁתֵּי כַתְּפוֹת הָאֹפָדִים
מִלְּמַטָּה מִמּוֹל פָּנָיו לַעֲמֹת מִחֲבֵרְתּוֹ מִלְּמַטָּה
לְחֹשֶׁב הָאֹפֹד : וַיִּרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִפְּבִי
אֶל־טַבָּעַת הָאֹפֹד בַּפֶּתִיל תְּכֵלֶת לְהוֹחֵק
עַל־חֹשֶׁב הָאֹפֹד וְלֹא־יִזָּח כְּהֹחֵק הַחֹשֶׁן מִפְּבִי
וְהָאֹפֹד

מִפְּבִי

האפור: ונשא אהרן את שמות בני ישראל
 בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש
 לזכרון לפני יהוה תמיד: ונתת אל חשן
 המשפט את האורים ואת התמים והיו על
 לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את
 משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה
 תמיד: ם ועשית את מעיל האפור שלישי
 כליל תכלת: והיה פידאשו בתוכו שפה
 יהיה לפיו סביב מעשרה ארג כפי תחרא
 יהיה לו לא יקרע: ועשית על שוליו רמני
 תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב
 ופעמני זהב בתוכם סביב: פעמן זהב ורמון
 פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב:
 והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו
 אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות:
 ם ועשית ציץ זהב טהור ופתחת
 עליו פתוחי חתם קדש ליהוה: ושמת
 אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת
 אל מול פני המצנפת יהיה: והיה על מצח
 אהרן

שמות

אֶהְרֹן וְנִשָּׂא אֶהְרֹן אֶת־עֹנָן הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר
 יִקְדִּישׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־מִתְנַת קֹדְשֵׁיהֶם
 וְהָיָה עַל־מִצְחוֹ תָמִיד לְרִצּוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה
 וּשְׂבַצַת הַכֹּתֶנֶת שֵׁשׁ וְעָשִׂית מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ
 וְאַבְנֵי תַעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה רִקְם׃ וְלִבְנֵי אֶהְרֹן
 תַעֲשֶׂה כֹתֶנֶת וְעָשִׂית לָהֶם אֲבִנִּים
 וּמִגְבָּעוֹת תַעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת׃
 וְהַלְבַּשְׁתָּ אֹתָם אֶת־אֶהְרֹן אֶחָד וְאֶת־בָּנָיו
 אֹתוֹ וּמִשְׁחַת אֹתָם וּמָלֵאת אֶת־יָדָם וּקְדַשְׁתָּ
 אֹתָם וְכֹהֲנוֹ־לִי׃ וְעָשִׂה לָהֶם מִכְנָסֵי־בָרֶךְ
 לְכִסּוֹת בָּשָׂר עֲרוֹה מִמֹּתָנִים וְעַד־יָרֵכִים יִהְיוּ
 וְהָיוּ עַל־אֶהְרֹן וְעַל־בָּנָיו בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל
 מוֹעֵד אוֹ בְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֶת בְּקֹדֶשׁ
 זֶלְאִי־שָׂאוּ עֹן וּמִתּוֹחֶקת עוֹלָם לוֹ וְלוֹרְעוֹ
 כֹּס אַחֲרָיו׃ ס וְזֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה
 לָהֶם לְקַדֵּשׁ אֹתָם לְכַהֵן לִי לִקְחַת פֶּר אֲחֹרֶיךָ
 בִּקְרָ וְאֵילָם שְׁנַיִם תְּמִימִם׃ וְלֶחֶם מִצּוֹת
 וְחֹלֶת מִצַּת בָּלוֹלָת בִּשְׁמֵן וְדִקְקִי מִצּוֹת
 מִשְׁחִים בִּשְׁמֵן סֹלֶת חֲטִיִּם תַעֲשֶׂה אֹתָם
 וְנָתַת

כֹּס
 דְּבִיעִי

ונתת אותם על־סל אחד והקרבת אתם
 בסל ואת־הפר ואת שני האילים : ואת־
 אהרן ואת־בניו תקריב אל־פתח אהל־
 מועד ורהצת אתם במים : ולקחת את־
 הבגדים והלבשת את־אהרן את־הכתנת
 ואת מעיל האפר ואת־האפר ואת־החשן
 ואפרת לו כחשב האפר : ושמת המצנפת
 על־ראשו ונתת את־נזר הקודש על־
 המצנפת : ולקחת את־שמן המשחה ויצקת
 על־ראשו ומשחת אתו : ואת־בניו תקריב
 והלבשתם כתנת : וחגרת אתם אבנט
 אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה
 להם כהנא לחקת עולם ומלאת יד־אהרן
 ויד־בניו : והקרבת את־הפר לפני אהל־
 מועד וסמך אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש
 הפר : ושחטת את־הפר לפני יהוה פתח
 אהל מועד : ולקחת מדם הפר ונתתה על־
 קרנתי המזבח באצבעך ואת־כל־הדם
 תשפך אל־סוד המזבח : ולקחת את־כל־
 החלב

ספר שמות

הַחֹלֶב הַמִּכֶּסֶה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־
הַכֶּבֶד וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת־הַחֹלֶב אֲשֶׁר־
עָלֶיהֶן וְהַקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַהּ׃ וְאֶת־בִּשְׂרָהֶן
וְאֶת־עֵרֹן וְאֶת־פָּרֶשׁוֹת עֲרֹף בָּאֵשׁ כַּחֲוִי
לַמִּחְנֶה הַטָּאֵת הוּא׃ וְאֶת־הָאֵיל הָאֶחָד
תִּקַּח וּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־
רֹאשׁ הָאֵיל׃ וְשַׁחַטְתָּ אֶת־הָאֵיל וּלְקַחְתָּ
אֶת־דָּמֹו וְזִרְקַתָּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת־
הָאֵיל תִּנְתַּח לַנִּתְחִיו וְרֵחַצְתָּ קִרְבֹּנוֹ וּכְרִעֹו
וְנִתַּתָּ עַל־נִתְחִיו וְעַל־רֹאשׁוֹ׃ וְהַקְטַרְתָּ אֶת־
כָּל־הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַהּ עֲלֵיהָ הוּא לִיהוֹתָהּ
חֲטִיִּשֵׁי בִיהוֹת אִשָּׁה לִיהוֹת הוּא׃ * וּלְקַחְתָּ אֶת־הָאֵיל
הַשֵּׁנִי וּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ
הָאֵיל׃ וְשַׁחַטְתָּ אֶת־הָאֵיל וּלְקַחְתָּ מִדָּמֹו
וְנִתַּתָּהּ עַל־תְּנוּךְ אֶזְנוֹ אֹהֶרֶן וְעַל־תְּנוּךְ אֶזְנוֹ
בָּנָיו הַיְּמָנִית וְעַל־כֶּהֱן יָדָם הַיְּמָנִית וְעַל־כֶּהֱן
דָּגְלָם הַיְּמָנִית וְזִרְקַתָּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב׃ וּלְקַחְתָּ מִן־הַדָּם אֲשֶׁר־עַל־
הַמִּזְבֵּחַ וּמִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְהִזִּיתָ עַל־אֹהֶרֶן
וְעַל־

וְעַל־בְּגָדָיו וְעַל־בְּנֵי וְעַל־בְּגָדֵי בְנֵי אֹתוֹ
 וְקָדַשׁ הוּא וּבְגָדָיו וּבְנֵי וּבְגָדֵי בְנֵי אֹתוֹ :
 וּלְקַחְתָּ מִן־הָאֵיל הַחֹלֶב וְהָאֵלֶּיּה וְאֶת־
 הַחֹלֶב יִהְיֶה כֶּסֶה אֶת־הַקֶּדֶב וְאֶת־יִתְרֵת
 הַכֶּבֶד וְאֹתוֹ שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֶת־הַחֹלֶב אֲשֶׁר
 עָלֶיהֶן וְאֶת־שׁוֹק הַיָּמִין כִּי אֵיל מַלְאִים הוּא :
 וְכִבֵּר לַחֶסֶת אַחֶרֶת וְחָלַת לַחֶסֶת שֶׁמֶן אַחֶרֶת
 וְרָקִיק אַחֶר כֶּסֶל הַפִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה :
 וְשָׂמַת הַכֹּל עַל כַּפֵּי אַהֲרֹן וְעַל כַּפֵּי בְנָיו
 וְהִנֵּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה : וּלְקַחְתָּ
 אֶת־מִזְרֵם וְהַקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעֵלָּה
 לְרִיחַ נִיחֹחַ לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁה הוּא לִיהוָה :
 וּלְקַחְתָּ אֶת־הַחֹזֶה מֵאֵיל הַמַּלְאִים אֲשֶׁר
 לְאַהֲרֹן וְהִנֵּפְתָּ אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה
 לָךְ לְמִנָּה : וְקָדַשְׁתָּ אֶת־חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֶת־
 שׁוֹק הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הוֹנֵף וְאֲשֶׁר הוֹדֵם מֵאֵיל
 הַמַּלְאִים מֵאֲשֶׁר לְאַהֲרֹן וּמֵאֲשֶׁר לְבְנָיו :
 וְהָיָה לְאַהֲרֹן וּלְבְנָיו לְחֶק־עוֹלָם מֵאֵת־בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל כִּי תְּחַמְדָּה הוּא וְתְּרוּמָה יִהְיֶה מֵאֵת
 בְּנֵי

שמות

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שְׁלֹמִיָּהם רְחֹמֹתָם
לֵיהוֹה : וּבְגֵרֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־הָיוּ יְהוּ
לְבָנָיו אַחֲרָיו לְמִשְׁחָה בָּהֶם וּלְמַלְאֲכֵם אֶת־
יָדָם : שִׁבְעַת יָמִים יִלְבָּשׁ הַכֹּהֵן תַּחֲתָיו
מִבְּנֵי אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לִשְׁרֹת
בַּקֹּדֶשׁ : וְאֶת אֵיל הַמֶּלֶאכִים תִּקַּח וּבִשְׁלַת
אֶת־בִּשְׂרוֹ בַּמָּקֶם קֹדֶשׁ : וְאָכַל אֹהֶרֶן וּבָנָיו
אֶת־בִּשְׂרֵי הָאֵיל וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסֶּל פָּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד : וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כִּפֹּר בָּהֶם
לְמַלְאֲכֵי אֶת־יָדָם לְקֹדֶשׁ אֹתָם וְזֶר לֹא־יֵאָכַל
כִּי־קֹדֶשׁ הֵם : וְאִם יוֹתֵר מִבִּשְׂרֵי הַמֶּלֶאכִים
וּמִן־הַלֶּחֶם עַד־הַבֹּקֶר וְשִׂרְפָתָהּ אֶת־הַנּוֹתָר
בָּאֵשׁ לֹא־יֵאָכַל כִּי־קֹדֶשׁ הוּא : וַעֲשִׂיתָ
לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו כַּכָּה כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתָהּ
שִׁבְעַת יָמִים תִּמְלֹא יָדָם : וּפָר חֲטָאת תַּעֲשֶׂה
לְיוֹם עַל־הַכֹּפָרִים וְחִטָּאת עַל־הַמִּזְבֵּחַ
בַּכֹּפֶר עָלָיו וּמִשַּׁחַת אֹתוֹ לְקֹדֶשׁוֹ : שִׁבְעַת
יָמִים תִּכְפֹּר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְקֹדֶשֶׁת אֹתוֹ וְהָיָה
הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ חֲדָשִׁים כָּל־הַנֶּגַע בַּמִּזְבֵּחַ
יִקְרָשׁ

יקדש: ס וזה אשר תעשה על המזבח שש
 כבשים בני שנה שנים ליום תמיד: את
 הכבש האחד תעשה בפקר ואת הכבש
 השני תעשה בין הערבים: ועשרן סלת
 כלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רביעית
 ההין יין לכבש האחר: ואת הכבש השני
 תעשה בין הערבים כמנחת הפקר וכנסכה
 תעשה לה לרית ניהח אשה ליהוה: עלת
 תמיד לדרתיכם פרת אהל מועד לפני
 יהוה אשר אויער לכם שמה לדבר אליך
 שם: ונערת שמה לבני ישראל ונקדש
 בכבדי: וקדשתי את אהל מועד ואת
 המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן
 לי: ושכנתי בתוך בני ישראל ורתייתי להם
 לאלהים: וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר
 הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם
 אני יהוה אלהיהם: פ

ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים ל
 תעשה אתו: אמה ארכו ואמה רחבו רבוע שביעי
 יהיה

ספר שמות

יְהִי־הוּא־וְאִמְתִּים־קָמְתוּ־מִמֶּנּוּ־קִרְנָתוֹ׃ וְצִפֹּרֶן
 אֹתוֹ־זָהָב־טָהוֹר־אֶת־גּוֹוָאֲרָת־קִרְתֹּו־כִּבְיָ
 וְאֶת־קִרְנָתוֹ־וְעָשִׂיתָ־לּוֹ־זָר־זָהָב־כָּבִיב׃ וְעָשִׂיתָ
 טִבְעֹת־זָהָב־תַּעֲשֶׂה־לּוֹ־מִתַּחַת־לְזָרוֹ־עַל־שְׁנֵי
 צִלְעָתָיו־תַּעֲשֶׂה־עַל־שְׁנֵי־צִדָּיו־וְהָיָה־לְבִרְתִּים
 לְבָדִים־לְשֹׂאת־אֹתוֹ־בְהֶמָּה׃ וְעָשִׂיתָ־אֶת־
 הַבָּדִים־עֲצֵי־שִׁטִּים־וְצִפִּיתָ־אֹתָם־זָהָב׃ וְנָתַתָּ
 אֹתָם־לְפָנֵי־הַפָּרֹכֶת־אֲשֶׁר־עַל־אֲרֹן־הָעֵדוּת
 לְפָנֵי־הַכִּפֹּרֶת־אֲשֶׁר־עַל־הָעוֹר־אֵדֹם׃
 לֶךְ־שִׁמָּה׃ וְהַקָּטִיר־עָלָיו־אֹהֶרֶן־קִטְרוֹת־כִּמִּי
 בִּבְקָר־בִּבְקָר־בְּהִיטָבוֹ־אֶת־הַנֹּרֹת־יִקְטֹוּנָהּ
 וּבַהֲעֹלֹת־אֹהֶרֶן־אֶת־הַנֹּרֹת־בֵּין־הָעֲרֹבִים
 יִקְטִירָנָהּ־קִטְרוֹת־תָּמִיד־לְפָנַי־יְהוָה־לְדֹרֹתֵינוּ׃
 לֹא־תֵעָלוּ־עָלָיו־קִטְרוֹת־זֶרֶה־וְעַל־הוֹמָנוֹחַ־הַנֹּכַח־
 לֹא־תִסָּכוּ־עָלָיו׃ וְכִפֹּר־אֹהֶרֶן־עַל־קִרְנָתָיו
 אַחֶר־בִּשְׁנֵה־מָדָם־חֲטָאת־הַכֹּפָרִים־אֵחָהּ׃
 בִּשְׁנֵה־יִכָּפֹר־עָלָיו־לְדֹרֹתֵיכֶם־קֹדֶשׁ־קֹדֶשׁ־
 הוּא־לַיהוָה׃

פ פ פ

P.21. ודבר יהוה אל־משה לאמר: כִּיתֹשָׁא
 את־ראש־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַפְּקֻדִּים וְנָתַנוּ אִישׁ
 כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בַּפֶּקֶד אַתֶּם וְלֹא־יְהִי
 בָּהֶם נֶגֶף בַּפֶּקֶד אַתֶּם: זֶה־יִתְּנוּ כָּל־הָעֵבֶר
 עַל־הַפְּקֻדִּים מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 עֲשִׂים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מַחְצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה
 לַיהוָה: כָּל־הָעֵבֶר עַל־הַפְּקֻדִּים כֶּבֶן עֶשְׂרִים
 שֶׁנֶּה וּמַעֲלָה יִתֵּן תְּרוּמַת־יְהוָה: הָעֹשִׂיר
 לֹא־רִבָּה וְהַדָּל לֹא־יִמְעֹט מִמַּחְצִית הַשֶּׁקֶל
 לַתֵּת אֶת־תְּרוּמַת־יְהוָה לַכֹּהֵן עַל־
 נַפְשֵׁיכֶם: וּלְקַחְתָּ אֶת־כֶּסֶף הַכֹּהֲנִים
 מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת
 אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן לִפְנֵי
 יְהוָה לַכֹּהֵן עַל־נַפְשֵׁיכֶם: פ

וידבר יהוה אל־משה לאמר: ועשית כיוצא
 נהשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין
 אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים:
 ורחצו

וַיֹּצֵאוּ אֹהֶל וּבְנֵי מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־
 רַגְלֵיהֶם׃ בָּבֹאֶם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יֹרְחוּ כִּי־
 וְלֹא יָמָתוּ אוֹ כְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֹׂרֵץ
 לַהֲקָטִיר אִשָּׁה לַיהוָה׃ וְיֹרְחוּ יְדֵיהֶם
 וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהִיָּתָה לָהֶם חֻק עוֹלָם
 וְלִזְרָעוֹ לְדֹרֹתָם׃ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וְאַתָּה קַח
 לָךְ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מִדְּרוֹר חֲמִשׁ כֹּאֵד
 וְקִנְמָן בְּשֵׁם כַּחֲצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֹתִים וְקֹדֶרֶת
 בְּשֵׁם חֲמִשִּׁים וּמֵאֹתִים׃ וְקָדָה חֲמִשׁ כֹּאֵד
 בְּשֵׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁמֶן זֵית חֵין׃ וַעֲשִׂיתָ אוֹ
 שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ רִקַּח כִּדְקַחְתָּ מִצֵּי־
 רִקַּח שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה׃ וּמִשְׁחַתְּכֵם
 אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת אֲרוֹן הָעֵדֻת׃ וְאֶת־
 הַשְּׁלֶחָן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּנְרָה וְאֶת־
 כָּלֶיהָ וְאֶת מִזְבֵּחַ הַקָּטָרֶת׃ וְאֶת־כֹּזֶבֶת
 הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כָּנּוֹ
 זְקֹדֶשֶׁת אַתֶּם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים כָּל־הַנֶּגֶז
 בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ וְאֶת־אֹהֶל וְאֶת־בְּנֵי תְּמִשָּׁה
 וְקֹדֶשֶׁת

וקדשת אתם לכהן לי: ואל בני ישראל
 תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי
 לדתיכם: על בשר אדם לא יסך
 ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש
 יהיה לכם: איש אשר ירקח כמהו ואשר
 יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו: ׀ ויאמר
 יהוה אל משה קח לך סמים נטף וישחלת
 וחלבנה סמים ולבנה זכה בך בבר יהיה:
 ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח
 ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק
 ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד
 אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה
 לכם: והקטרת אשר תעשה במתכנתה
 לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה: איש
 אשר יעשה כמורה להריח בה ונכרת
 מעמיו: ׀ וידבר יהוה אל משה לא
 לאמר: ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי
 בן חור למטה יהודה: ואמלא אתו רוח
 אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל
 מלאכה

ספר שמות

מִלֹּאכָה׃ לַחֲשֹׁב מַחֲשַׁבֹּת לַעֲשׂוֹת בְּיָד
וּבְכַסֵּף וּבְנִחָשֶׁת׃ וּבַחֲרֹשֶׁת אֶבֶן לְמִלֹּאכָה
וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מִלֹּאכָה׃ וְאֵת
הַנֶּהֱנֹתִי אִתּוֹ אֶת־אַהֲלִיאֵב בֶּן־אֲחִיסָפָה
לְמִטֵּה־דָן וּבִלְבַב כָּל־חֲכָם לֵב־נָתַתִּי חֲכָמָה
וַעֲשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ׃ אֶת־וְאֶת־
מוֹעֵד וְאֶת־הָאָרֶץ לַעֲדֹת וְאֶת־הַכֹּפֶרֶת אֲשֶׁר
עָלִיו וְאֵת כָּל־כְּלֵי הָאֹהֶל׃ וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן
וְאֶת־כְּלָיו וְאֶת־הַמִּנְרָה הַטְּהֹרָה וְאֵת כָּל־
כְּלֵיהָ וְאֵת מִזְבַּח הַקֹּטֶרֶת׃ וְאֶת־מוֹנֵחַ
הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֵת־הַכִּיֹּר וְאֵת־
כָּנּוֹ׃ וְאֵת בְּגָדֵי הַשָּׂרָד וְאֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃ וְאֵת
שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קֶטֶרֶת הַפָּמִים לַקֹּדֶשׁ
בְּכָל־אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ יַעֲשׂוּ׃ פ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ וְאַתָּה וְנָבִי
אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲנִי אֶת־שַׁבְּתֹתַי
תִּשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדַרְשֵׁיכֶם
לִדְעֹת כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם׃ וְשִׁמְרַתֶּם
אֵת

אֶת־הַשָּׁבֹת בִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֵן מַחֲלִיל־
 מוֹת יוֹמָת בִּי כָּל־הָעֲשָׂה בָּהּ מְלֹאכָה
 וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמִּיה׃ שֵׁשֶׁת
 יָמִים יַעֲשֶׂה מְלֹאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
 שְׁבֹתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה כָּל־הָעֲשָׂה מְלֹאכָה בַּיּוֹם
 הַשְּׁבֹת מוֹת יוֹמָת׃ וַשִּׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
 הַשָּׁבֹת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשָּׁבֹת לְדֹרֹתֵם בְּרִירַת
 עֹלָם׃ בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעָלַם
 כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
 הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ׃ ס וַיִּתֵּן שְׁנֵי
 אֱלֹהִים׃ * וַיִּרְאֵהֶם כִּי־בָשָׂשׁ מֹשֶׁה לְדַרְדַּת לֵב
 מִן־הָהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 קוֹם־עֲשֵׂה־לָּנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־
 זָה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לֹא־יָדְעָנוּ מַה־הִיָּה לוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶהְיֶה
 פָּרְקוּ נִזְמִי הַזֶּה בְּאֶשֶׁר בְּאֶזְנֵי נִשְׁכֶּם בְּנֵיכֶם
 וּבְנֵיכֶם וְהִבֵּאוּ אֵלַי׃ וַיִּתְּפֶרְקוּ כָּל־הָעָם

שמות

את־נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל
 אהרן: ויקח מידם ויצר אתו בחרטו ועשה
 עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל
 אשר העלוך מארץ מצרים: וירא אהרן
 ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר ה
 ליהוה מחר: וישכימו ממחרת ויעלו עלת
 ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקנו
 לצחק:

פ

וידבר יהוה אל־משה לך־דר כי שחת עמך
 אשר העלית מארץ מצרים: כרו מחר
 מן־הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה
 וישתחוּ לו ויזבחו־לו ויאמרו אלה אלהיך
 ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: ויאמר
 יהוה אל־משה ראי־נא את־העם הזה והנה
 עם־קשה־ערף הוא: ועתה הניחה לי ויחר
 אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול:

פרשת תעניות * ויחל משה את־פני־הוה אלהיו ויאמר

למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת
 מארץ מצרים בכח גדול וכי־חזקה: למד
 יאמר

יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג
אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה
שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעפך :
וכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר
נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את
ירעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הוארת
אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם :
ינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות
לעמו :

פ

וינן וירד משה מן ההר ושני לחת הערת
במענות
מלגין עד
כסור לך
גדו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה
הם כתבים : והלחת מעשה אלהים הכה
המכתב מכתב אלהים הוא חרות על
הלחת : וישמע יהושע את קול העם ברעה
ברעו ק'
יאמר אל משה קול מלחמה במחנה :
יאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות
חלושה קול ענות אנכי שמע : ויהי כאשר
קרב אל המחנה וירא את העגל ומהלל
חר אף משה וישלך כידו את הלחת בידו ק'

שמות

וַיִּשְׁכַּר אֹתָם הַתַּחַת הָהָר׃ וַיִּקַּח אֶת־הָעֹלָם
 אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרָף בְּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר־חָן
 וַיִּזֶר עַל־פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשָּׁק אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן מַה־עָשִׂיתָ לָּךְ הָעָם
 הַזֶּה כִּי־הִבֵּאתָ עֲלֵיו חֲטָאָה גְדֹלָה׃ וַיֹּאמֶר
 אַהֲרֹן אֶל־יְהוָה אֵף אֲדֹנָי אֲתָה יִדְעָתָה
 הָעָם כִּי־בָרַע הוּא׃ וַיֹּאמְרוּ לֵי עֲשֵׂה־לָּנוּ
 אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכּוּ לִפְנֵינוּ כִּי־זָה מִשֶּׁהָהָאֵשׁ
 אֲשֶׁר הֵעִלָּנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר מֶלֶךְ
 הָיָה לָנוּ׃ וְאָמַר לָהֶם לֵמִי זֶה הַתַּפְרוֹק
 וַיִּתְּנוּ־לִי וַאֲשַׁלְכֵהוּ בְּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֹלָם הַזֶּה׃
 וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם כִּי־פָרַע הוּא כִּי־פָרַעַה
 אַהֲרֹן לִשְׁמִצָּה בְּקִמְיָהֶם׃ וַיַּעֲמַר מֹשֶׁה
 בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לִידֹוָה אֵל וַיֹּאסְפוּ
 אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֹוִי׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמְרָהוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמוּ אֵישׁ־חֶרְבוֹ עַל־דָּוִן
 עֲבָדָיו וְשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לְשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה וְהָרָגוּ
 אִישׁ־אֶת־אָחִיו וְאִישׁ־אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ־אֶת־
 קָרְבוֹ׃ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־לֹוִי כַּדְּבַר מֹשֶׁה וַיִּפְלֹא־מֶן־
 הָעָם

הָעַם בַּיּוֹם הַהוּא כְּשִׁלְשַׁת אֲלֹפֵי אִישׁ׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מִלֹּא יִדְכֶם הַיּוֹם לִיהוֹה כִּי אִישׁ
בָּנֹו וּבֹאֲחֹו וּלְתַת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרַכָּה׃
וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעַם אַתֶּם
חֲטֹאתֶם חֲטֹאתֶם גְּדֹלָה וְעַתָּה אֵעֲלֶה אֶל־
יְהוָה אֹולִי אֲכַפְּרָה בְּעַד חֲטֹאתֵיכֶם׃ וַיֵּשֶׁב
יְשֻׁעַ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי חֲטָא הָעַם הַזֶּה
חֲטֹאתֶם גְּדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהִים זָהָב׃ וְעַתָּה
אֲסַפְּרָה חֲטֹאתֶם וְאֲסַפֵּן מִחֲנִי נֶאֱמַר
מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חֲטָא־לִי אֲמַחֲנוּ מִסְפָּרִי׃
וְעַתָּה לֵךְ נַחֵה אֶת־הָעַם אֶל־אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי
לֵךְ הִנֵּה מִלֹּא כִי־לֵךְ לִפְנֶיךָ וּבָיוֹם פָּקְדִי
אֶפְקָדְתִּי עֲלֵהֶם חֲטֹאתֶם׃ וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־
הָעַם עַל־אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
אַהֲרֹן׃ ס
וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ לֵב
עֲלֵה מִזֶּה אַתָּה וְהָעַם אֲשֶׁר הָעֵלִית מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם׃
לֵאמֹר וְלֵעָקֵב לֵאמֹר לֵעָרֶךָ אֲתֹנְנָה׃
וּשְׁלַחְתָּ

ספר שמות

וישלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני
 האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי אל
 ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך
 כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך
 וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאנו
 ולאשתו איש עדיו עליו ויאמר יהוה אל
 משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה
 ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך
 ועתה הורד עריך מעליך ואדעה מה אעשה
 לך ויתנצלו בני ישראל את ערים מה
 חורב ומשה יקח את האהל ונטה לו
 מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקראו
 אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל
 אהל מועד אשר מחוץ למחנה והיה
 כצאת משה אל האהל יקומו כל
 העם וינצבו איש פתח אהל ויהיטו את
 משה עד באו האהלה והיה כבא משה
 האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל
 ודבר עם משה וראה כל העם את עמוד
 הענן

תשא רכה

הענין עמר פתח האהל וקם כל העם
והשתחוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ : ודבר יהוה
אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר אִישׁ
אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע
בִּנְנוֹן נֶעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל : פ

שלישי
פרשת שבת
וח' של
ספור ועל
פסח

וַאֲמַר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רֵאֵה אֶתְּךָ אֲמַר אֱלֹהִים
הֵעַל אֶת־הָעַם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹרַעְתָּנִי אֶת
אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אֹמְרָת יִרְעִיתִיךָ
בְּשֵׁם גֹּס־מִצָּאת חֵן בְּעֵינַי : וְעַתָּה אֲסַנֵּא
מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דֶּרֶכְךָ
וְאֶדַּע לִמְעַן אֲמַצֵּא־חֵן בְּעֵינֶיךָ וְרֵאֵה כִּי
עִמָּךְ הִגֹּוֹי הַזֶּה : וַיֹּאמֶר פָּנֶי יֵלְכוּ וְהִנַּחְתִּי
לָךְ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲסֹאֵן פָּנֶיךָ הַלְכִים אֶל־
תַּעֲלֹנוּ מִזֶּה : וּבִמָּה יוֹדַע אֲפֹא כִי־מִצָּאתִי
חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעִמָּךְ הֲלוֹא בִלְכַתְּךָ עִמָּנוּ
וּנְפַלְנוּ אֲנִי וְעִמָּךְ מִכָּל־הָעַם אֲשֶׁר עַל־פָּנֶי
הָאֲדָמָה : פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה גֹּס־אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה וּבִיעִי
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִי־מִצָּאת חֵן בְּעֵינַי
יב ג 3 12 ואדעך

וַיֹּאדָעַךְ בְּשֵׁם: וַיֹּאמֶר הֲרֵאֵנִי נָא אֶת־כְּבוֹדְךָ
וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל־פְּנֵיךָ וְקִרְאתָ
בְּשֵׁם יְהוָה לִפְנֵיךָ וְחִנַּתִּי אֶת־אִשְׁרֵי אֲחֵי
וְרַחֲמֹתַי אֶת־אִשְׁרֵי אֲרָחִם: וַיֹּאמֶר לֹא תוּכֶנּוּ
לִרְאֹת אֶת־פָּנַי כִּי לֹא־יִרְאֵנִי הָאָדָם וְהָיָה
וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל
הַצּוּר: וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשָׁמַתִּיךָ בְּנֹקְרָה
הַצּוּר וְשָׁכַתִּי בְּכִי עֲלֶיךָ עַד־עֲבָרִי: וְהִסְתֵּר
אֶת־כְּפִי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֵרִי וּפָנַי לֹא־יִרְאוּ:

פ

לָר וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּסַל־לָךְ שְׁנֵי לַחֹת

אֲבִינִים כְּרֵאשֵׁינִים וְכַתְּבֵתִי עַל־הַלְּחֹת אֶת־^{חמישי}

הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלְּחֹת הָרִאשֹׁנִים ^{מרשת יובב ג' אר א' של ח"ה}

אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: וְהָיָה נִכּוֹן לְבַקֵּר וְעֲלִיתָ בְּנֹקְרָה ^{של פסח}

אֶל־הָר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר:

וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יְרֵאֲכָבֶד:

הָהָר גַּם־הֵצֵאנּוּ וְהִבְקֵר אֶל־יָרְעוּ אֶל־מִזְבֵּחַ

הָהָר רִהוּרָה: וַיִּפְּסַל שְׁנֵי לַחֹת אֲבִינִים

כְּרֵאשֵׁינִים וַיִּשְׁכֶּם מֹשֶׁה בְּבִקְרָה וַיַּעַל אֶל־הָהָר

סִינַי

דַּנִּי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בִּידוֹ שְׁנֵי
 לַחַת אֲבָנִים׃ וַיִּרְדֵּהוּהָ בַּעֲנָן וַיִּתְּצַב עִמּוֹ
 שָׁם וַיִּקְרָא בִשְׁם יְהוָה׃ וַיַּעֲבֹר יְהוָה וַיֵּלֶךְ
 פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶץ
 אֲפִיס וּרְב־חֶסֶד וְאֵמֶת׃ נִצַּר חֶסֶד לְאֵלִפִּים
 נִשְׂא עֵינַי וּפְשַׁעוֹהִטָּא וְנִקָּה לֹא יִנָּקֶה פֶקֶדוֹ
 עֵינַי אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנֵי בָנִים עַל־
 שְׁלִשִׁים וְעַל־רַבְעִים׃ וַיִּמָּהֲר כִּשְׂרָה וַיִּקְרָא
 אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה׃ וַיֹּאמֶר אֲסֵנָא כִּצְאֵתִי חֵן
 בַּעֲיֵיךְ אֶרֶץ יִלְךְ־נָא אֶדְנִי בִקְרַבְנוּ כִּי עִם־
 קִשָּׁה עָרַף הוּא וּסְלַחַת לַעֲוֹנָנוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ
 וַחֲלַתְנוּ׃ * וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִכִּי כָרַת בְּרִית נֹגֵד שְׁשִׁי
 כָל־עַמֶּךָ אֵעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ
 בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל־הָעָם
 אֲשֶׁר־אִתָּהּ בִּקְרַבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־
 נֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ׃ שֹׁמֵר־לָךְ
 אֶת אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצֹּדֶה הַיּוֹם הַזֶּה גֵּרָשׁ מִפְּנֶיךָ
 אֶת־הָאָמֶרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי וְהַחִי
 וְהַיְבוֹסִי׃ הַשֹּׁמֵר לָךְ פֶּן־תִּכְרַת בְּרִית

ספר שמות

לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֶתָּה בָּא עֲלֶיהָ פֶּן־יֹדוּ
 לְמוֹקֵשׁ בְּקֶרֶכְךָ׃ כִּי אֶת־מִזְבַּחֲתָם תַּהַרְסוּ
 וְאֶת־מִצְבֹּתָם תִּשְׁבֹּרוּ וְאֶת־אֲשֵׁי־
 תְּכֵרֶתוֹן׃ ד' ש' רנ"ה כֹּה לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָאל אַחֵר
 יְהוָה קִנָּא שְׁמוֹ אֵל קִנָּא הוּא׃ פֶּן־תִּכְרַח
 בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזִנּוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם
 וַיִּבְחֹו לְאֱלֹהֵיהֶם וּקְרָא לָהֶם וְאָכַלְתָּ מִזְבָּחֹו
 וּלְקַחְתָּ מִבְּנֵיתֹו לְבִנְיָךְ וְזִנּוּ בְּנֵיתֹו אַחֲרֵי־
 אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־בְּנֵיךְ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן
 אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא־תַעֲשֶׂה־לָּךְ׃ אֶת־חַטְאתֵי
 הַמִּצְוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּהֶר
 אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לַמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי־בַחֲדָשׁ
 הָאָבִיב יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם׃ כָּל־פֶּטֶר רֹחַס לִי
 וְכָל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר וְשֶׂה׃ וּפֶטֶר
 חֲמֹור תִּפְדֶּה בִּשְׂהָ וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפְּתָהּ
 כָּל־בְּכוֹר בְּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יֵרָאוּ פְּנֵי־רִיקָם׃
 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹר וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת
 בַּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת׃ וְחַג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה
 לָךְ בַּבֹּקֶר קִצִּיר חֲטָיִים וְחַג הָאֲסִיף תִּקְוֹת
 הַשָּׁנָה׃

השנה: שלש פעמים בשנה יראה כל
 זכורך את פני האדון יהוה אלהי ישראל:
 כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך
 ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות
 את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה:
 לא תשחט על חמין דם זבחי ולא ילין
 לבקר זבח חג הפסח: ראשית בכורי
 אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל
 גדי בחלב אמו:

פ

ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים שביע
 האלה כי על פיו הדברים האלה כרתי אתך
 ברית וארת ישראל: ויהי שם עם יהוה
 ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל
 ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי
 הברית עשרת הדברים: ויהי ברדת משה
 מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו
 מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו
 ברברו אתו: וירא אהרן וכל בני ישראל
 את משה והנה קרן עור פניו ויראו מנשת
 אליו

שמות

אליו: ויקרא אלהם משה וישבו אליו ארץ
 וכל הנשאים בערה וידבר משה אלהם
 ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום את
 כל אשר דבר יהוה אתו בדבר סיני: ויב
 משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה
 ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסר את
 המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל
 את אשר יצוה: וראו בני ישראל את
 פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה
 את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו

ס ס ס

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל
 ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה
 לעשות אתם: ששת ימים תעשה מלאכה
 וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון
 ליהוה כל העשה בו מלאכה יומרת: לא
 תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת:

פ

ויאמר

לה
 P.22

רכח

ויקהל

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: קָחוּ
מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כָּל נָדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶה
אֶת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת:
וְהִכַּלְתֶּם וְאָרַגְתֶּם וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים:
וְעֹרֹת אֵילִם מְאֹדִּים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעִזֵּי
שָׁטִים: וְשֶׁמֶן לַמָּאֹר וּבָשָׂמִים לְשֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסָּמִים: וְאַבְנֵי-שֹׁהַם
וְאַבְנֵי מִלֵּאִים לַאֲפֹד וְלַחֹשֶׁן: וְכָל-חֵבֶם
לִבְכֶּם יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֵת כָּל-אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה:
אֶת-הַמִּשְׁכָּן אֶת-אֹהֶלוֹ וְאֶת-מִכְסוֹ וְאֶת-
קַדְסוֹ וְאֶת-קֳדְשֵׁי וְאֶת-בְּרִיחוֹ אֶת-עַמֻּדָיו
וְאֶת-אֲדָנָיו: אֶת-הַיָּרְדֵּן וְאֶת-בְּדִי אֶת-
הַכַּפֹּרֶת וְאֶת פֶּרֶכֶת הַמִּסְכָּה: אֶת-הַשְּׁלַחַן
וְאֶת-בְּדִי וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים:
וְאֶת-מִנְרַת הַמָּאֹר וְאֶת כָּלֵה יְאֵת נִרְתִּיה
וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאֹר: וְאֶת-מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת
וְאֶת-בְּדִי וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת
הַסָּמִים וְאֶת-מִסְכַּח הַפֶּתַח לַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן:
אֵת

ספר שמות

אֶת־יִמּוּזֵי הָעֵלֶה וְאֶת־מִכְבַּר הַנֶּחֱשֶׁת
אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בְּדִיּוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו אֶת־הַכִּי
וְאֶת־כִּנּוֹ: אֶת־קִלְעֵי הַחֹצֵר אֶת־עֲמֻדֵי וְאֶת־
אֲדָנֶיהָ וְאֶת־מִסְכַּי שַׁעַר הַחֹצֵר: אֶת־יִתְדֵי
הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֵי הַחֹצֵר וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם
אֶת־בָּגְדֵי הַשָּׂרָר לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ אֶת־בְּגָדֵי
הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בָּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן
וַיֵּצְאוּ כָל־עַדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה:
שְׁנֵי * וַיָּבֹאוּ כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־נִשְׁאוֹ לְבֹו וְכָל־אִישׁ
נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה
לְמַלְאכַת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל־עֲבֹדָתוֹ וּלְבֹנֵי
הַקֹּדֶשׁ: וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל־הַנָּשִׁים כָּל־
נָדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָחוּ וְנֹזָם וְטַבַּעַת וְכוּמָז וְכָל־
כֶּלִי זָהָב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפֶת זָהָב
לַיהוָה: וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר־נִמְצָא אֹתוֹ תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילָם
מֵאֲדָמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים הֵבִיאוּ: כָּל־מִדּוֹם
תְּרוּמַת כֶּסֶף וְנֶחֱשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת
יְהוָה וְכָל־אִישׁ נִמְצָא אֹתוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל־
מְלָאכַת

מלאכת העבודה הביאו: וכל־אשה חכמת־
 לב־בירה טוו ויביאו מטוה את־התכלת
 ואת־הארנמן את־תולעת־השני ואת־השש:
 וכל־הנשים אשר־נשא לבן־אתנה בחכמה
 טוו את־העוים: והנשאים הביאו את־אבני־
 השפה ואת־אבני־המלאים לאפור ולחשן:
 ואת־הבשם ואת־השמן למאור ולשמן
 המשחה ולקטרת הסמים: כל־איש ואשה
 אשר־נרב לכם אתם להביא לכל־
 המלאכה אשר־צוה יהוה לעשות ביד־משה
 הביאו בני־ישראל נדבה ליהוה: פ

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה
 בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמִטֵּה יְהוּדָה:
 וַיִּמָּלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בְּתַבּוּנָה
 וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה: וְלֹחֵשֶׁב מַחֲשַׁבֶּת
 לַעֲשׂוֹת בֹּזֵהב וּבְכֶסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת: וּבַחֲרֹשֶׁת
 אֶבֶן לְמִלָּאֵת וּבַחֲרֹשֶׁת יַעֲזֹן לַעֲשׂוֹת בְּכָל־
 מְלָאכֶת מַחֲשַׁבֶּת: וְלַהּוֹרֹת נָתַן בָּלְבוֹ הוּא
 וְאַהֲלִיאֵב בֶּן־אֲחִיסָמֶךְ לְמִטֵּה־דָן: מֵלֵא
 אֹתָם

שלישי

שני כשהן

מחברין

שמות

אַתָּם חֲכַמְת־לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל־מַלְאכַת חֹדֶשׁ
 וְחֹשֶׁב וְרִקְס בַּתְבִּלָּת וּבִי־רָגֶמֶן בַּתּוֹלָעִת
 הַיָּנִי וּבִשֵּׁשׁ וְאַרְגַּע עֹשִׂי כָל־מְלָאכָה וְחֹשֶׁב
 מַחֲשָׁבֶת: * וַעֲשֵׂה בְּצִלְאֵל וְאֶהֱיָאֲבֹכָל
 אִישׁ חָכֵם לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חֲכָמָה
 וְתְבוּנָה בְּהִמָּה לָדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
 מַלְאכַת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל אֲשֶׁר־צִוָּה
 יְהוָה: וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּצִלְאֵל וְאֶל־
 אֶהֱיָאֲבֹכָל כָּל־אִישׁ חָכֵם לֵב אֲשֶׁר נָתַן
 יְהוָה חֲכָמָה בְּלִבּוֹ כָּל אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ לִבּוֹ
 לִקְרֹבָה אֶל־הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ:
 וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֶת כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר
 הֵבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַמְּלָאכַת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
 לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה
 בִּבְקָר בִּבְקָר: וַיָּבֹאוּ כָּל־הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים
 אֶת כָּל־מַלְאכַת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ־אִישׁ
 מִמְּלָאכָתוֹ אֲשֶׁר־הִמָּה עֹשִׂים: וַיֹּאמְרוּ אֵל
 מֹשֶׁה לֵּאמֹר מְרִבִּים הָעָם לֵהבִיא מִדֵּי
 הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת
 אֹתָהּ

אתה: ויצו משה ויעבירו קול במחנה
 לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה
 לתרומת הקדש ויבלי העם מהביא:
 והמלאכה היתה רים לכל המלאכה
 לעשות אתה והותר: ס ויעשו כל רביע
 חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר
 יריעת שש משור ותכלת וארגמן ותולעת
 שני כרבים מעשה חשב עשה אתם:
 ארך היריעה האחת שמונה ועשרים באמה
 ורחב ארבע באמה היריעה האחרת מדה
 אחת לכל היריעת: ויחבר את חמש
 היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת חבר
 אחת אל אחת: ויעש ללאות תכלת ער
 שפת היריעה האחת מקצה במחברת
 בו עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת
 השנית: חמשים ללאות עשה ביריעה
 האחת וחמשים ללאות עשה בקצה
 היריעה אשר במחברת השנית מקבילת
 הללאות אחת אל אחת: ויעש חמשים
 קרמי

ספר שמות

קָרַסִי זֶהֱב וַיַּחֲבֹר אֶת־הִירִיעֹת אֶחָד
אֶל־אַחֶת בַּקָּרָסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד

פ

וַיַּעֲשֵׂה־יִרְיעֹת עוֹזִים לְאַהֲלֵל עַל־הַמִּשְׁכָּן עֲשֶׂה
עֲשֶׂה־יִרְיעֹת עֲשֶׂה אֹתָם : אַרְבֶּה הִירִיעֹת
הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בָּאֵמֶה וְאַרְבַּע אֵמֹת
וְזָה־הִירִיעָה הָאֶחָת מִזָּה אֶחָת לַעֲשֵׂה
עֲשֶׂה־יִרְיעֹת : וַיַּחֲבֹר אֶת־חֲמֹשׁ הִירִיעֹת
לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הִירִיעֹת לְבָד : וַיַּעֲשֶׂה לִלְאֹת
חֲמִשִּׁים עַל־שֹׁפֹת הִירִיעָה הַקִּיצָנָה בַּמַּחֲבֹרֹת
וְחֲמִשִּׁים לִלְאֹת עֲשֶׂה עַל־שֹׁפֹת הִירִיעָה
הַחֲבֵרֹת הַשְּׁנִיֹּת : וַיַּעֲשֶׂה קָרָסִים נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים
לְחֲבֹר אֶת־הָאֹהֶל לֵהִיֹּת אַחֶר : וַיַּעֲשֶׂה מַכְסֵּה
לְאַהֲלֵל עֹרֹת אֵילִם מְאֹדִּים וּמַכְסֵּה עֹרֹת

חמישי

תְּחָשִׁים מְלֻמָּעֵלָה : ס וַיַּעֲשֶׂה אֶת־
הַקָּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֻדִים : עֲשֶׂה
אֵמֶת אַרְבֶּה הַקָּרָשׁ וְאֵמֶה וְחֲצִי הָאֵמֶה וְזָה־
הַקָּרָשׁ הָאֶחָד : שְׁתֵּי יָדָיִם לְקָרָשׁ הָאֶחָד
מִשְׁלֵבֹת אֶחָת אֶל־אַחֶת בֵּן עֲשֶׂה לְכָל־קָרָשׁ
הַמִּשְׁכָּן

ויהל דלא

המשכן : ויעש את הקרשים למשכן
עשרים קרשים לפאת נגב תימנה :
וארבעים ארני כסף עשה תחת עשרים
הקרשים שני ארנים תחת הקרש האחר
לשתי ידותיו ושני ארנים תחת הקרש האחר
לשתי ידותיו : ולצלע המשכן השנית לפאת
צפון עשה עשרים קרשים : וארבעים
ארניהם כסף שני ארנים תחת הקרש
האחר ושני ארנים תחת הקרש האחר :
ולירכת המשכן ימה עשה ששה קרשים :
ושני קרשים עשה למקצעת המשכן
בירכתים : והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו
תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן
עשה לשניהם לשני המקצעת : והיו שמנה
קרשים וארניהם כסף עשה עשר ארנים
שני ארנים שני ארנים תחת הקרש האחר :
ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן האחת : וחמשה בריחים לקרשי
צלע המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי
המשכן

שמות

הַמִּשְׁכָּן לִירֵכֶתִים יָמָּה׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּרִיחַ
הַתֵּיכָן לְכָרֶחַ בְּרִנּוֹךְ הַקֶּרְשִׁים מִן־הַקֶּצֶה
אֶל־הַקֶּצֶה׃ וְאֶת־הַקֶּרְשִׁים צָפָה זָהָב וְאֶת־
טַבַּעְתָּם עָשָׂה זָהָב בָּתִּים לְבְרִיחַם וַיִּצַּק
אֶת־הַבְּרִיחַם זָהָב׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַפְּרָכָה
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁנֵי
מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב עָשָׂה אֹתָהּ כְּרָבִים׃ וַיַּעַשׂ
לָהּ אַרְבַּעַר עֶמּוּדֵי שֹׁטִים וַיִּצָּפֶם זָהָב וְיָהֳכֶם
זָהָב וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבַּעַה אֲדָנֵי־כֶסֶף׃ וַיַּעַשׂ
מִסָּךְ לַפֶּתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁנֵי מַעֲשֵׂה רֶקֶם׃ וְאֶת־עֶמּוּדֵי
חֲמִשָּׁה וְאֶת־זוּיָהֶם וַיִּצָּפֶה רָאשֵׁיהֶם וּחֲשָׁקֵיהֶם
זָהָב וְאֲדָנֵיהֶם חֲמִשָּׁה נְחֹשֶׁת׃ פ
לז וַיַּעַשׂ בְּצִלָּאֵל אֶת־הָאֲרֹן עֲצֵי שֹׁטִים אֲמָתִים
וְחֲצֵי אַרְכּוֹ וְאִמָּה וְחֲצֵי רָחְבוֹ וְאִמָּה וְחֲצֵי
קָמָתוֹ׃ וַיִּצָּפֶהוּ זָהָב טְהוֹר מִבֵּית וּמִחוּץ
וַיַּעַשׂ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּעַת טַבַּעֲתֵי
זָהָב עַל אַרְבַּע פַּעֲמָתָיו וְשְׁתֵּי טַבַּעֲתֵי עַל
צִלְעוֹ הָאֶחָת וְשְׁתֵּי טַבַּעֲתֵי עַל־צִלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃
וַיַּעַשׂ

ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב : ויבא
את הברים בטבעת על צלעת הארץ לשאת
את הארץ : ויעש כפרת זהב טהור אמתים
וחצי ארפה ואמה וחצי רחבה : ויעש שני
כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות
הכפרת : כרוב אחר מקצה מזה וכרוב
אחר מקצה מזה מן הכפרת עשה את
הכרבים משני קצותיו : ויהיו הכרבים ^{קצותיו ק}
פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על
הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת
היו פני הכרבים :

פ

ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו
ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו : ויצף אותו
זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב : ויעש לו
מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו
סביב : ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את
הטבעת על ארבע הפאות אשר לארבע
הגליו : לעמת המסגרת היו הטבעת בתים
לברים לשאת את השלחן : ויעש את
הברים

ספר שמות

הַבְּרִיִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַף אֹתָם זָהָב לַשָּׂאֵן
 אֶת־הַשִּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַכִּלִּים וְאֶשְׁרֵעֵי
 הַשִּׁלְחָן אֶת־קַעֲרָתָיו וְאֶת־כַּפְתָּיו וְאֶת־
 כַּנִּיקֵּי־רָתוֹ וְאֶת־הַקְּשֹׁת אֲשֶׁר יִסֹּךְ בָּהֶן וְ
 טָהוֹר׃

פ

וַיַּעַשׂ אֶת־הַמִּנְרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשֵׁה עֹר
 אֶת־הַמִּנְרָה יָרֵכָה וְקִנָּה גְבִיעִיה כַּפְתֹּרָה
 וּפְרָחִיה מִמִּנָּה הָיוּ׃ וְשִׁשָּׁה קָנִים יֵצְאוּ
 מִצְדָּיָהּ שְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְרָה מִצְדָּה הָאֶחָד
 וּשְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְרָה מִצְדָּה הַשֵּׁנִי׃ שְׁלֹשָׁה
 גְּבָעִים מִשְׁקָרִים בְּקִנָּה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וּפְרָח
 וּשְׁלֹשָׁה גְּבָעִים מִשְׁקָרִים בְּקִנָּה אֶחָד כַּפְתֹּר
 וּפְרָח בֵּין לִשְׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־
 הַמִּנְרָה׃ וּבַמִּנְרָה אַרְבַּעַת גְּבָעִים מִשְׁקָרִים
 כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ וּכְפָתֹר תַּחַת שְׁנֵי
 הַקָּנִים מִמִּנָּה וּכְפָתֹר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
 מִמִּנָּה וּכְפָתֹר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמִּנָּה
 לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִמִּנָּה׃ כַּפְתֹּרֵיהֶם
 וְקִנָּתָם מִמִּנָּה הָיוּ כָּלָה מִקְשֵׁה אַחַת זָהָב
 טָהוֹר

ששי

שלישי כשהן
מהוברין

ויקהל דלג

טהור: ויעש את נרותיה שבעה ומלקחיה
 ימחתתיה זהב טהור: ככר זהב טהור
 עשה אתה ואת כל כליה: פ

ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמר
 ארכו ואמר רחבו רבוע ואמתיים קמחו
 ממנו היו קרנתיו: ויצף אתו זהב טהור
 את גגו ואת קירותיו כביב ואת קרנתיו
 ויעש לו זר זהב סביב: ושתי טבעות זהב
 עשה לו: מתחת לזרו על שתי צלעותיו על
 שני צדיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם:
 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב:
 ויעש את שמן המשחה קדש ואת קטורת

הסמים טהור מעשה רקח: ס ויעש לח

שביעי
 רביעי כשהן
 מחוברין

את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות
 ארכו וחמש אמות רחבו רבועו שלש אמות
 קמחו: ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו
 היו קרנתיו ויצף אתו נחשת: ויעש את כל
 כלי המזבח את הסירות ואת היעיס ואת
 המזרקת את המזלגת ואת המחתת כל
 כליו

שמות

בָּלִי עֲשֵׂה נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכֶּנֶה
 מֵעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כָּרְכָבוֹ מִלְכָּמָה
 עַד־חֲצִי׃ וַיִּצֶק אַרְבַּע מִבְּעֵר בְּאַרְבַּע
 הַקְצֹוֹת לַמִּכְבָּר הַנְּחֹשֶׁת בָּתִּים לְבָרִים׃
 וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּרִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצֶף אֹתָם
 נְחֹשֶׁת׃ וַיָּבֵא אֶת־הַבָּרִים בְּטַבַּעַת עַד
 צִלְעַת הַמִּזְבֵּחַ לִשְׂאֵת אֹתוֹ בָּהֶם נִבּוֹב לֶחֶם
 עֲשֵׂה אֹתוֹ׃ ס וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיֹּור נְחֹשֶׁת
 וְאֵרֶת כֶּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמֵרָאֵת הַצָּבָאֵת אֲשֶׁר
 צָבָאוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ ס וַיַּעַשׂ אֶת
 הַחֲצֵר לַפָּאֵת׃ נֹגַב תִּימָנָה קְלַעֵי הַחֲצֵר שֵׁשׁ
 מִשְׁוֹר מֵאָה בְּאַמָּה׃ עֲמֻדֵיהֶם עֲשֻׂרִים
 וְאֲדָנֵיהֶם עֲשֻׂרִים נְחֹשֶׁת וְוֵי הָעֲמֻדִים
 וְחֲשִׁיקֵיהֶם כֶּסֶף׃ וּלְפָאֵת צִפּוֹן מֵאָה בְּאַמָּה
 עֲמֻדֵיהֶם עֲשֻׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשֻׂרִים נְחֹשֶׁת
 הָעֲמֻדִים וְחֲשִׁיקֵיהֶם כֶּסֶף׃ וּלְפָאֵתֵם
 קְלַעִים חֲמִשִּׁים בְּאַמָּה עֲמֻדֵיהֶם עֲשֻׂרִים
 וְאֲדָנֵיהֶם עֲשֻׂרִים וְוֵי הָעֲמֻדִים וְחֲשִׁיקֵיהֶם
 כֶּסֶף׃ וּלְפָאֵת קֹדֶמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אֲמָה
 קְלַעִים

קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף
 ומוריהם שלשה וארניהם שלשה: ולכתף
 השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים
 חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה וארניהם
 שלשה: כל קלעי החצר כביב שש משור:
 וארנים לעמדים נחשת וזו העמודים
 חשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם
 מחשקים כסף כל עמדי החצר: ובכך שער
 החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת
 שני ושש משור ועשרים אמה ארך וקומה
 ברחב חמש אמות לעמדת קלעי החצר:
 עמדיהם ארבעה וארניהם ארבעה נחשת
 ויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשוקיהם כסף:
 כל היתדות למשכן ולחצר סביב נחשת:

ס ס ס

P.23. אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר
 נקד על פי משה עבד הלוים ביד איתמר
 בן אהרן הכהן: ובצלאל בן אוּרִי בן חור
 למטה

ספר שמות

למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה
את משה : ואתו אהליאב בן אחיסמך
למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת
ובארגמן ובתולעת השני ובשש : ס כל
הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש
ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע
מאות ושלשים שקל בשקל הקדש : ונכח
פקודי הערה מאת ככר ואלף ושבע מאות
וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש : בדי
לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש
לכל העבר על הפקדים מבין עשרים שנה
ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים : ויהי מאת ככר
הכסף לצקת את ארני הקדש ואת ארני
הפרכת מאת ארנים למאת הככר ככר
לארון : ואת האלף ושבע המאות וחמשה
ושבעים עשה וויס לעמודים וצפה ראשיהם
וחשק אתם : ונחשת התנופה שבעים ככר
ואלפים וארבע מאות שקל : ועשבה את
ארני

פקודי רלד *

אֲרָנִי פָתַח אֶהֱל מוֹעֵד וְאֵת מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת
וְאֵת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ וְאֵת כָּל־כְּלֵי
הַמִּזְבֵּחַ : וְאֵת־אֲרָנִי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֵת־אֲרָנִי
שֶׁעַר הַחֹצֵר וְאֵת כָּל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת־
כָּל־יִתְדֹת הַחֹצֵר סָבִיב : וּמִן־הַתְּכֵלֶת לט
הָאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בְגָד־שֵׂרָד
לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר
לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :

פ

וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאֲרָגְמָן שָׁנִי
וְחֹלָעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזֹר : וַיִּרְקְעוּ אֶת־פָּתֵי
הַזָּהָב וְקִצְצֵן פְּתִילִם לַעֲשׂוֹת בִּתְּוֹךְ הַתְּכֵלֶת
בִּתְּוֹךְ הָאֲרָגְמָן וּבִתְּוֹךְ תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבִתְּוֹךְ
שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב : כִּתְּפֹת עֲשׂוּ לוֹ חִבְרֹת
לְשֵׁנֵי קִצְוֹתָיו חִבְרֹת : וְחֹשֶׁב אֶפְרָתוֹ אֲשֶׁר
עָלָיו מִכְנֹו הוּא כִּמְעֹשֶׂהוּ זָהָב תְּכֵלֶת
אֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזֹר כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : ס וַיַּעֲשׂוּ אֶת־אֲבִנֵי
שֹׁהַם מִסִּבְתַּת מִשְׁבָּצֹת זָהָב מִפְּתַחַת פְּתוּחֵי

חמישי כשהן
מתקבצין

קצותיו

חותם

*יג א I 33

ספר שמות

חותם על שמות בני ישראל : וישם אתם
על כתפת האפר אבני זכרון לבני ישראל
באשר צוה יהוה את משה : פ
ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפר
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ויש
משוך : רבוע היה כפול עשו את החשן
זרת ארפו וזרת רחבו כפול : וימלאו
ארבעה טורי אבן טור ארם פטדה ובורקת
הטור האחר : והטור השני נפך ספוד
ויהלם : והטור השלישי ל שם שמ
ואחלמה : והטור הרביעי תרשיש שהם
וישפה מוסבת משבצת זהב במלאותם :
והאבנים על שמות בני ישראל הנה שנים
עשרה על שמותם פתוחי חתם איש על
שמו לשנים עשר שבט : ויעשו על החשן
שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור
ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב
ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות
החשן : ויתנו שתי העבטת הזהב על שתי
הטבעת

פקורי רלה

וטבעת על קצות החשן: ואת שתי קצות
 שתי העברות נתנו על שתי המשבצות
 ונתנם על כתפת האפר אל מול פניו:
 ועשו שתי טבעות זהב ושימו על שני קצות
 החשן על שפתו אשר אל עבר האפר
 בזה: ויעשו שתי טבעות זהב ונתנם על
 שתי כתפת האפר מלמטה ממול פניו
 דעמם מחברתו ממעל לחשב האפר:
 ורכסו את החשן מטבעתו אל טבעת
 האפר בפתיל תכלת להיות על חשב
 האפר ולא יזח החשן מעל האפר כאשר
 עשה יהוה את משה:

פ

ויעש את מעיל האפר מעשה ארג כליל
 תכלת: ופיה מעיל בתוכו כפי תחרת
 שפה לפיו סביב לאיקרע: ויעשו על שולי
 המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני
 משור: ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את
 הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל
 סביב בתוך הרמנים: פעמן ורמן פעמן

שלישי
 ששי כשה
 בחוברין

ורמן

13 2

*יג ב

ספר שמות

וּרְמֵן עַל־שׁוּלֵי הַמָּעִיל סָבִיב לְשֵׁרֶת כְּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס וַיַּעֲשׂוּ אֵת

הַכֶּתֶנֶת שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אָרָג לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
וְאֵת הַמִּצְנֶפֶת שֵׁשׁ וְאֶת־פָּאָרֵי הַמִּגְבָּעֹת

שֵׁשׁ וְאֶת־מִכְנָסֵי הַבֶּדֶד שֵׁשׁ מִשּׁוֹר׃ וְאֵת
הָאֲבִגָּט שֵׁשׁ מִשּׁוֹר וְתִכְלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת

שָׁנִי מַעֲשֶׂה רֶקֶם כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ ס וַיַּעֲשׂוּ אֶת־צִיץ נֹזֶה הַקֶּדֶשׁ

זָהָב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחֵי חֹתֶם
קָדֵשׁ לַיהוָה׃ וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל תְּחִלָּה

לְתֵרֶת עַל־הַמִּצְנֶפֶת מִלְּמַעְלָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס וְתִכַּל כָּל־עֲבוֹדַת

מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן־עֲשׂוֹ׃ פ

וַיָּבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֹרֶן
וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו קְרָסִיו קְרָשָׁיו בְּרִיחוֹ וְעִמּוֹן

וְאַרְגָּמָן׃ וְאֶת־מִכְסֵּה עֹרֹת הָאֵלֶּם
הַמֵּאֲדָמִים וְאֶת־מִכְסֵּה עֹרֹת הַתַּחֲשִׁימֹת

בִּרְכַת הַמִּסָּךְ׃ אֶת־אֲרוֹן הָעֵדֻת וְאֶת־כִּסֵּי
וְאֶת־

ואת הכפרת: את השלחן את כלכליו
 ואת לחם הפנים: את המנורה הנזהרת
 את נרתיה נרת המערכה ואת כלכליה
 ואת שמן המאור: ואת מזבח הזהב ואת
 שמן המשחה ואת קטורת הסמים ואת
 מסך פתח האהל: את מזבח הנחשת
 ואת מכבד הנחשת אשר לו את בדיו
 ואת כלכליו את הכיר ואת כנו: את
 קלעי החצר את עמדיה ואת ארניה ואת
 המסך לשער החצר את מיתריו ויתדותיה
 ואת כלכלי עבדת המשכן לאהל מועד:
 את בגדי השרר לשרת בקדש את בגדי
 הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן:
 ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו בני
 ישראל את כל העבודה: וירא משה ארד
 מל המלאכה והנה עשו אתה כפי אשר

מ

חמישי

שביעי כשה

מחברין

צוה יהוה בן עשו ויברך אתם משה: פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר: ביום החרוש
 הראשון באחר לחרש תקים את המשכן

אהל

*יג 1 3 13

ספר שמות

אֶהְיֶה לְמוֹעֵד : וְשַׁמַּת שֵׁם אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת
 וְסִכַּת עַל־הָאָרֶץ אֶת־הַפְּרָכָת : וְהִבֵּאת
 אֶת־הַשְּׁלֹחַן וְעִרְכַּת אֶת־עַרְכוֹ וְהִבֵּאת אֶת־
 הַמִּנְרָה וְהָעֹלִית אֶת־גִּרְתֶּיהָ : וְנָתַתָּה אֶת־
 מִזְבַּח הַזֹּהֵב לְקִטְרוֹת לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת
 וְשַׁמַּת אֶת־מִסַּךְ הַפֶּתַח לְמִשְׁכָּן : וְנָתַתָּה
 אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכַּן אֶהְיֶה
 לְמוֹעֵד : וְנָתַתָּ אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֶהְיֶה לְמוֹעֵד
 זִבְיָן הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שֵׁם מִים : וְשַׁמַּת אֶת־
 הַחֹצֵר סָבִיב וְנָתַתָּ אֶת־מִסַּךְ שַׁעַר הַחֹצֵר :
 וְלִקְחִיתָ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִשַּׁחְתָּ אֶת־
 הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ
 וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ : וּמִשַּׁחְתָּ אֶת־
 מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וּקְדַשְׁתָּ אֶת־
 הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים : וּמִשַּׁחְתָּ
 אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־בָּנוֹ וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ : וְהַקְדַּשְׁתָּ
 אֶת־אֶהְיֶה לְמוֹעֵד וְאֶת־בָּנוֹ אֶל־פֶּתַח אֶהְיֶה לְמוֹעֵד
 וְרַחֲצִיתָ אֹתָם בַּמִּים : וְהִלַּבֵּשְׁתָּ אֶת־
 אֶהְיֶה לְמוֹעֵד וְאֶת־בָּנוֹ הַקֹּדֶשׁ וּמִשַּׁחְתָּ אֹתוֹ וּקְדַשְׁתָּ
 אֹתוֹ

אֹתוֹ וְכִתְּנָתוֹ לִי : וְאֶת־בְּנֵי תִקְרִיב וְהִלַּבֶּשֶׂת
 אֹתָם כְּתֹנֶת : וּמִשְׁחַת אֹתָם כַּאֲשֶׁר
 מִשְׁחַת אֶת־אֲבִיהֶם וְכִהְנוּ לִי וְהִיְתָה לְהִירָת
 לָהֶם מִשְׁחַתָּם לְכַהֲנֶת עוֹלָם לְדֹרֹתָם :
 וַעֲשֵׂה מִשְׁהַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ בֶּן
 עֲשֵׂה : ס וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן שְׁשִׁי
 בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיית בְּאַחֵר לַחֹדֶשׁ הַיּוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן :
 וַיָּקֵם מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת־אֲדָנָיו
 וַיִּשֶׂם אֶת־קִרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיחָיו וַיָּקֵם אֶת־
 עֲמֻדָיו : וַיַּפְּרֵשׁ אֶת־הָאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן
 וַיִּשֶׂם אֶת־מִכְסֵּה הָאֹהֶל עָלָיו מִלְּמַעְלָה
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : ס וַיִּקַּח
 וַיִּתֵּן אֶת־הָעֶרְת אֶל־הָאָרֶץ וַיִּשֶׂם אֶת־
 הַבָּדִים עַל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־
 הָאָרֶץ מִלְּמַעְלָה : וַיָּבֵא אֶת־הָאָרֶץ אֶל־
 הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת פְּרֻכַת הַמִּסְכָּה וַיִּסֶּךְ עַל־
 אֲרוֹן הָעֵדוּת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :
 ס וַיִּתֵּן אֶת־הַשְּׁלֹחַן בְּאֹהֶל מוֹעֵד
 עַל יָרֵךְ הַמִּשְׁכָּן צִפְנָה מִחוּץ לַפְּרֻכַת :
 ג ד 4 13 ויערך

ספר שמות

וַיַּעַרְךָ עָלָיו עֵרֶךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס וַיֵּשֶׁם אֶת־הַמִּנְחָה
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֶכַח הַשְּׁלַחַן עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן
 נֶגְבָּה׃ וַיַּעַל הַנֶּרֶת לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס וַיֵּשֶׁם אֶת־מוֹכַח
 הַזֶּהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת
 וַיִּקְטֹר עָלָיו קִטְרֹת סָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה׃ ס וַיֵּשֶׁם אֶת־מִסַּךְ הַפֶּתַח
 לַמִּשְׁכָּן׃ וְאֶת מוֹכַח הָעֹלָה שֶׁם פֶּתַח מִשְׁכָּן
 אֹהֶל־מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־
 הַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס
 וַיֵּשֶׁם אֶת־הַכִּירְבִּין־אֹהֶל מוֹעֵד וְהַ
 הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שֶׁמֶה מִיֵּם לְרַחֲצָה׃ וּרְחִצוּ מִנֵּי
 מִשֶּׁה וְאֶהְרֹן וּבְנָיו אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃
 בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּבִקְרַבְתֶּם אֶל־
 הַמִּזְבֵּחַ יִרְחֲצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
 ס וַיִּקַּם אֶת־הַחֹזֶר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן
 וּלְמוֹכַח וַיִּתֵּן אֶת־מִסַּךְ שַׁעַר הַחֹזֶר וַיִּכְרֹם
 מֹשֶׁה אֶת־הַמִּלֻּאכָה׃ פ

שביעי

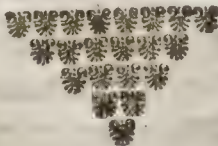

פקורי רלח

ויבס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן: ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן: ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו: כי ענן יהוה על המשכן ומסוואש תהיה לילה בולעני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

חזק

סמס פסוקי דספר ואלח שמות אלף ומאתים ותשעה • אר"ט
 סימן: וחציו אלהים לא תקלל • ופרשיותיו י"א • בוי"א
 ברוך יי' סימן: וסודיו כ"ט • ולילה לילה יחזה תעת
 סימן: ופרקיו מ' • תורת אלהיו בל"בו סימן: מנין המסותחות
 תשעושישים • והסתומות חמש ותשעים חמל
 טאה וששים וארבע פרשיות • ישלח שיד מקור
 ובציון יסעדרך סימן:

יה ד' שיטון
בריות ויתחיל
ותחלת שיטה
חמישית
או עירא

P.24

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל
מועד לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם אדם כי יקריב מבם קרבן ליהוה
מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו
את קרבנכם: אם עלה קרבנו מן הבקר
זכר תמים יקריבונו אל פתח אהל מועד
יקריב אתו לרצנו לפני יהוה: וסמך ידו על
ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: ושחט
את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן
הכהנים את הדם וזרקו את הדם על
המזבח סביב אשר פתח אהל מועד:
והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה:
ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערנו
עצים על האש: וערכו בני אהרן הכהנים
את הנתחים את הראש ואת הפדר על
העצים אשר על האש אשר על המזבח
וקרבו וכרעו ירמין במים והקטיר הכהן
את

אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶה אֲשֶׁר־רִיחַ־נִיחֹחַ
 לַיהוָה: ס וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ
 מִן־הַכֹּשְׂבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לַעֲלֹה זִכְר־תָּמִיד
 יִקְרִיבוּ: וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל־יֶדֶךָ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה
 לִפְנֵי־יְהוָה וּזְרָקוּ־בְנֵי־אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹ
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנָתַח אֹתוֹ לַנֶּתֶחַיו וְאֶת־
 רֹאשׁוֹ וְאֶת־פָּרְדּוֹ וְעֶרְךָ הִכְהֵן אֹתָם עַל־
 הָעִזִּים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ:
 וְהִקְרִב וְהִפְרָעִים יֶרֶחַן בָּמִים וְהִקְרִיב הִכְהֵן
 אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶה הוּא
 אֲשֶׁר־רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה: פ

וְאִם־מִן־הָעֹף עֲלֶה קָרְבָּנוֹ לַיהוָה וְהִקְרִיב שֶׁ
 מִן־הַתֹּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי־הַיוֹנָה אֶת־קָרְבָּנוֹ:
 וְהִקְרִיבוּ הִכְהֵן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַק אֶת־רֹאשׁוֹ
 וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְנִמְצָה דָּמוֹ עַל־קִיר
 הַמִּזְבֵּחַ: וְהִסִּיר אֶת־מְרֹאֲתוֹ בְּנִצְרָתָהּ
 וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ קָרְמָה אֶל־
 מְקוֹם הַדָּשֵׁן: וְשִׁמַּע אֹתוֹ בִּכְנָפָיו לֹא יִבְדִּיל
 וְהִקְטִיר אֹתוֹ הִכְהֵן הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעִזִּים
 אֲשֶׁר

ספר ויקרא

אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עָלָה הוּא אִשֶּׁה רִיחַ נִיחַח
 ב לַיהוָה: ס וְנֶפֶשׁ כִּי־תִקְרִיב קֶרֶבֶן
 מִנְחָה לַיהוָה סֵלֶת יִהְיֶה קֶרְבָּנוֹ וַיִּצַק עָלֶיהָ
 שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לִבְנָה: וְהָבִיֵּאתָ אֶל־בְּנוֹ
 אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים וְקִמֵּץ מִשֶּׁם מֵלֵא קִמְצוּ
 סִסְלָתָהּ וּמִשְׁמְנָהּ עַל כָּל־לִבְנָתָהּ וְהִקְטִיר
 הַכֹּהֵן אֶת־אִזְכָּרְתָּהּ הַמִּזְבֵּחַה אִשֶּׁה רִיחַ
 נִיחַח לַיהוָה: וְהֵנֹתָרְתָּ מִן־הַמִּנְחָה
 לֹאֲהָרֵן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קִדְשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה:
 ס וְכִי־תִקְרַב קֶרֶבֶן מִנְחָה מֵאִפֹּה
 תָּנוּר סֵלֶת הָלוֹת מִצֵּת בְּלוּלָת בִּשְׁמֵן וּרְקִי
 פִצּוֹת מִשְׁחִים בִּשְׁמֵן: ס וְאִם־מִנְחָה
 עַל־הַמַּחְבֵּית קֶרֶבֶן סֵלֶת בְּלוּלָה בִּשְׁמֵן
 מִצֵּה תִהְיֶה: פִּתּוֹר אֶתָּה פָּתִים וַיִּצַק
 עֲלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הוּא: ס וְאִם־מִנְחָה
 מִרְחֶשֶׁת קֶרֶבֶן סֵלֶת בִּשְׁמֵן תַּעֲשֶׂה:
 וְהִבֵּאתָ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאִלָּה
 לַיהוָה וְהִקְרִיבָה אֶל־הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁה אֶל־
 הַמִּזְבֵּחַ: וְהָרִיחַ הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־
 אִזְכָּרְתָּהּ:

אֹכֶלֶתָהּ וְהַקֵּטִיר הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ
 לַיהוָה: וְהִנֹּתֶרְתְּ מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן
 וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה: כָּל־
 הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תַעֲשֶׂה
 חֶמֶץ כִּי כָל־שָׂאֵר וְכָל־דָּבָשׁ לֹא־תִקְטְרוּ
 מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה: קֶרֶבֶן רֹאשִׁית תִּקְרִיבוּ
 אֹתָם לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יָעֻלוּ לְרִיחַ
 נִיחֹחַ: וְכָל־קֶרֶבֶן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלֶח הַזֶּמֶלֶח
 וְלֹא תִשְׁבִּירֵת מֶלֶח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל
 מִנְחָתְךָ עַל כָּל־קֶרֶבֶנְךָ תִּקְרִיב מֶלֶח: ס
 וְאִם־תִּקְרִיב מִנְחָת בִּכּוּרִים לַיהוָה
 אֵבִיב קִלּוֹי בָּאֵשׁ גֵּרֶשׁ כֶּרֶם לֹא־תִקְרִיב אֹתָהּ
 מִנְחָת בִּכּוּרֶיךָ: וְנָתַתְּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשִׁמְרָתָהּ
 עָלֶיהָ לִבְנֵה מִנְחָה הִוא: וְהַקֵּטִיר הַזֶּה
 אֹתָהּ אֹכֶלֶתָהּ מִגֵּרְשָׁהּ וּמִשְׁמֶנָּה עַל כָּל־
 לִבְנֵתָהּ אִשָּׁה לַיהוָה: פ

וְאִם־זֶבַח שְׁלָמִים קִרְבְּנוֹ אִם־מִן־הַבָּקָר הִוא ג
 מִקְרִיב אִם־זֶכֶר אִם־נֶקֶבָה תָּמִיד יִקְרִיבֶנּוּ רִכִּיעַ
 לִפְנֵי יְהוָה: וּסְמָךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קִרְבְּנוֹ
 וּשְׁחָטוּ

ספר ויקרא

וַיִּשְׁחַטּוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּזְרְקוּ בְנֵי אֶהֱרָן
הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
וְהַקָּרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לִיהוָה אֵת
הַחֶלֶב הַמִּכְסָּה אֶת־הַקָּרֵב וְאֵת כָּל־הַחֶלֶב
אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֵב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֵת
הַחֶלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכֶּסֶלִים וְאֵת
הַיִּתְרֹת עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַכִּלִּיֹּת יִסִּירְנָה׃
וְהַקְטִירוּ אֹתוֹ בְּנֵי־אֶהֱרָן הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעֹלָה
אֲשֶׁר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אִשָּׁה רִיחַ
נִיחָה לַיהוָה׃

וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ לְזִבְחַ שְׁלָמִים לַיהוָה
זָכָר אוֹ נִקְבָּה תָּמִיד יִקְרִיבוּ׃ אִם־כֶּשֶׁב
הוּא־מִקָּרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ וְהַקָּרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי
יְהוָה׃ וּסְמַךְ אֶת־זָרוֹ עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשַׁחַט
אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּזְרְקוּ בְנֵי אֶהֱרָן אֵת
דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהַקָּרִיב מִזְבֵּחַ
הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַיהוָה חֶלְבוֹ הָאֵלִיָּה תְּמִימָה
לְעֹמֶת הָעֵצָה יִסִּירְנָה וְאֵת־הַחֶלֶב הַמִּכְסָּה
אֶת־הַקָּרֵב וְאֵת כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֵב׃
וְאֵת

רמא

ויקרא

וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלִּיֹּת וְאֶת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלֵהֶן
אֲשֶׁר עַל־הַפֶּסְלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכֶּבֶד
עַל־הַכִּלִּיֹּת יִסִּרְנָה׃ וְהַקְטִירוּ הַכֹּהֲנִין
הַמִּזְבֵּחַ לַחֵם אִשָּׁה לַיהוָה׃ פ

וְאִם־עַן קָרְבָנוּ וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ וְסִמֵּךְ
אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁוֹ וְשַׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל
מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶל־מִזְבֵּחַ
סָבִיב׃ וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָנוֹ אִשָּׁה לַיהוָה
אֶת־הַחֶלֶב הַמִּכְסָּה אֶת־הַקָּרֵב וְאֵת כָּל־
הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֵב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלִּיֹּת
וְאֶת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַפֶּסְלִים
וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַכִּלִּיֹּת יִסִּרְנָה׃
וְהַקְטִירֶם הַכֹּהֲנִין הַמִּזְבֵּחַ לַחֵם אִשָּׁה לַיהוָה
נִיחָח כָּל־חֶלֶב לַיהוָה׃ חֲקַת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל־חֶלֶב וְכָל־
דָּם לֹא תֹאכְלוּ׃ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־רֹאשֵׁי
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נֶפֶשׁ כִּי־תַחַטֵּא בְשׁוּגָה
מִכֶּל מִצְוַת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וַעֲשֵׂה
מֵאֲחַת

ספר ויקרא

מֵאַחַת מֵהֵנָּה : אִם־הִכֵּהוּ הַמֹּשִׁיחַ יִחַטֵּא
 לְאַשְׁמַת הָעָם וְהִקְרִיב עָלָיָהּ חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר
 חָטָא פֶּר בֶּן־בֶּקֶר תָּמִים לַיהוָה לַחֲטָאת
 וְהָבִיֵּא אֶת־הַפָּר אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי
 יְהוָה וְסִמֵּךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַפָּר וְשָׁחַת
 אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה : וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמֹּשִׁיחַ
 מִדָּם הַפָּר וְהָבִיֵּא אֹתוֹ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד :
 וְשָׁבַל הַכֹּהֵן אֶת־אֶזְבֵּעוֹ בְּדָם וְהוֹחָ מִן־
 הַדָּם שִׁבַּע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת־פָּנָיו פְּרִיֵת
 הַקֹּדֶשׁ : וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַדָּם עַל־קְרוֹנוֹת
 מִזְבֵּחַ קֹטֶרֶת הַסָּמִים לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל
 מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־דָּם הַפָּר יִשְׁפֹךְ אֶל־יִסּוֹד מִזְבֵּחַ
 הָעֹלָה אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְאֶת־כָּל־
 חֵלֶב פֶּר הַחֲטָאת יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת־הַחֵלֶב
 הַמִּכְסֶּה עַל־הַקָּרֵב וְאֶת־כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר
 עַל־הַקָּרֵב : וְאֶת־שְׁתֵּי הַכִּלִּיֹּת וְאֶת־הַחֵלֶב
 אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכֶּסֶלִים וְאֶת־הַחֵלֶב
 עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַכִּלִּיֹּת יִסְרֹנָה : כַּאֲשֶׁר
 יוֹרֵם מִשּׁוֹר זִבְחֵי־הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִירִם הַכֹּהֵן
 עַל־

על מזבח העלה: ואת עור הפר ואת
 כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו
 ופרשו: והוציא את כל הפר אל מחוץ
 לכחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן
 ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן
 ושרף: פ

ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני
 הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר
 לא תעשינה ואשמו: וגורעה החטאת
 אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן
 בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד:
 וסמכו זקני העדה את יריהם על ראש הפר
 לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה:
 והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל
 מועד: וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזהר
 שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת:
 ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני
 יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם
 ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח
 אהל

ספר ויקרא

אֶהְיֶה מוֹעֵד וְאָת כָּל־חֻלְבוֹ יָרִים מִמֶּנּוּ
וְהַקָּטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ וְעָשָׂה לִפְרֵי כֹאֲשֶׁר עָשָׂה
לִפְרֵי הַחֲטָאֹת בֵּן יַעֲשֶׂה־לוֹ וּכְפָר עֲלֵהֶם
הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם וְהוֹצִיא אֶת־הַפֶּרֶךְ אֶל־
מַחוּץ לַמִּחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ כְּאֲשֶׁר שָׂרַף
אֶת הַפֶּר הָרִאשׁוֹן חֲטָאת הַקָּהֵל הִוא

פ

אֲשֶׁר נָשִׂא יִחְטֵא וְעָשָׂה אֶחָת מִכָּל־מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֵי אִשָּׁר לֹא־תַעֲשֶׂנָּה בְּשִׁנְיָהּ
וְאִשָּׁם אֹרְהוּדָע אֵלָיו חֲטָאֹתוֹ אֲשֶׁר חֲטָא
בָּהּ וְהֵבִיא אֶת־קֶרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים
וְסִמָּךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וְשָׁחַט אֹתוֹ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִשְׁחָט אֶת־הָעֵלָה לִפְנֵי יְהוָה
חֲטָאת הִוא וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאת
בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קֶרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלֹת וְאֶת־
דָּמוֹ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלֹת וְאֶת־
כָּל־חֻלְבוֹ יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ כְּחֻלְבֵי זֶבַח
הַשְּׁלָמִים וּכְפָר עֲלֵיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאֹתָיו
וְנִסְלַח לּוֹ

פ

ואם

ואסנפ'ש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ שש
 בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא
 עשינה ואשם : או הורע אליו חטאתו
 אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים
 תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא :
 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את
 החטאת במקום העלה : ולקח הכהן
 מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה
 ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח :
 ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב
 מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה
 לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח
 לו :

פ

ואסנפ'ש יביא קרבנו לחטאת נקבה
 תמימה יביאנה : וסמך את ידו על ראש
 החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר
 ישחט את העלה : ולקח הכהן מדם
 החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח
 העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח :
 ואת

ספר ויקרא

וְאַתְּ כָל־חֻלְבֵּה יִסִּיר בְּאִשֶּׁר יוֹסֵר חֹלֵן
הַכֹּשֶׁב מִזִּבְחַת הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן
אֹתָם הַמִּזְבֵּחַ עַל אִשֵּׁי יְהוָה וּכְפָר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ

פ

ה וְנִפְשׁ בִּי־חַטָּא וְשִׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֹד
אוֹרֵא אוֹ יָדַע אִם־לֹא יָגִיד וְנִשָּׂא עֹנֹו
אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגְעַבְכֶּל דְּבַר טִמְאָה אוֹ
בְּנִבְלַת חַיָּה טִמְאָה אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה
טִמְאָה אוֹ בְּנִבְלַת שְׂרָץ טִמְאָה וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ
וְהוּא טִמְאָה וְאִשָּׁם : אוֹ כִי יִגְעַב טִמְאָת אָדָם
לְכָל טִמְאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ
וְהוּא יָדַע וְאִשָּׁם : אוֹ נֶפֶשׁ בִּי תִשְׁבֹּעַ
לְבָטָא בְּשִׁפְתָיו לְהַרְעִי אוֹ לְהִיטִיב לְכָל
אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ
וְהוּא יָדַע וְאִשָּׁם לְאַחַת מֵאלֹהִים : וְהוּא כֹהֵן
יִאֲשָׁם לְאַחַת מֵאלֹהִים וְהַתּוֹרָה אֲשֶׁר חָטָא
עָלָיו : וְהִבִּיא אֶת־אִשְׁמוֹ לִיהוָה עַל חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא נִקְבְּהָ מִן־הַצֵּאן כְּשִׁבְרָה אוֹ
שְׂעִירַת

שְׁעֵרֶת עֵינַי לַחֲטָאת וּכְפַר עָלָיו הִכְהֵן
מִחֲטָאתוֹ : וְאִם לֹא תִגִּיעִידוּ דִּי שָׁה וְהִבִּיא
אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חֲטָא שְׁתֵּי תָרִים אוֹשְׁנֵי
בְּנִיּוֹנָה לִיהוָה אֶחָד לַחֲטָאת וְאַחֵר לַעֲלָה :
וְהִבִּיא אֹתָם אֶל־הִכְהֵן וְהִקְרִיב אֶת־אֲשֶׁר
לַחֲטָאת רֹאשׁוֹנָה וּמֶלֶךְ אֶת־רֹאשׁוֹ מִמּוֹל
עֲרָפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל : וְהָיָה מִדָּם הַחֲטָאת עַל־
קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהַנֶּשֶׁאֵר בְּדָם יִמָּצֵה אֶל־יָסוֹד
הַמִּזְבֵּחַ חֲטָאת הוּא : וְאֶת־הַשְּׁנֵי יַעֲשֶׂה
עָלָה בַּמִּשְׁפֵּט וּכְפַר עָלָיו הִכְהֵן מִחֲטָאתוֹ
אֲשֶׁר חֲטָא וְנִסְלַח לוֹ : ס וְאִם לֹא
תִשְׁגִּי יָדוֹ לִשְׁתֵּי תָרִים אוֹ לִשְׁנֵי בְּנִיּוֹנָה
וְהִבִּיא אֶת־קֶרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חֲטָא עֲשִׂירֶת
הָאֶפֶס סֵלֶת לַחֲטָאת לֹא־יֵשִׁים עָלֶיהָ
שִׁמְחָה לֹא־יֵתֵן עָלֶיהָ לִבְנֵה כִּי חֲטָאת הוּא :
וְהִבִּיאָהּ אֶל־הִכְהֵן וְקָמֵן הִכְהֵן מִמֶּנָּה
מְלֹא קִמְצוֹ אֶת־אֲזָכָרְתָּהּ וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחַ עַל אֲשֵׁי יְהוָה חֲטָאת הוּא :
וּכְפַר עָלָיו הִכְהֵן עַל־חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חֲטָא
מֵאֶחָת

ספר ויקרא

מֵאַחֶרֶת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהִיתָה לָּכֵן
כַּמִּנְחָה: ס וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר: נֶפֶשׁ כִּי־תִמְעַל מֵעַל וְחִטָּא
בְּשֹׁגְגָה מִקֹּדֶשׁ יְהוָה וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ
לִיהוָה אֵיל תְּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף
שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְאִשָּׁם: וְאֵת אֲשֶׁר
חִטָּא מִן־הַקֹּדֶשׁ יִשְׁלַם וְאֶת־חֲמִישֶׁתוֹ
יֹסֶף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן יִכְפֹּר עָלָיו
בְּאֵיל הָאִשָּׁם וְנִסְלַח לוֹ: פ

וְאִם־נֶפֶשׁ כִּי תִחֲטָא וְעָשְׂתָה אֶת־הַמַּכֹּל
מִצֹּרֶת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְלֹא־תִתֶּן
וְאִשָּׁם וְנִשְׂא עֹנֹו: וְהֵבִיא אֵיל תְּמִים מִן־הַצֹּאן
בְּעֶרְכָּךְ לְאִשָּׁם אֶל־הַכֹּהֵן וְכִפֹּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל שֹׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר־שָׁגָג וְהוּא לֹא־דָעָה
וְנִסְלַח לוֹ: אִשָּׁם הוּא אִשָּׁם אִשָּׁם לִיהוָה: פ

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: נֶפֶשׁ כִּי
תִחֲטָא וּמֵעַל מִבְּהֵמָה וּכְחֹשׁ בְּעֵבְרָתוֹ
בִּפְקֻדֹן אֹרֶבֶת שׁוֹכֶת יָד אִוָּ בְּגֹזל אִוָּ עֵשֶׂה
אֵת

דמה

ויקרא

את עמיתו: ארמזא אברה וכחש בה
ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה
האדם לחטא בהנה: והיה כיריחטא ואשם
והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק
אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו
או את האברה אשר מצא: או מכל אשר
ישבע עליו לשקר ושלם ארמו בראשו
וחמשתיו יספ עליו לאשר הוא לו יתננו
ביום אשמתו: ואת אשמו יביא ליהוה איל
תמים מן הצאן בערבך לאשם אלה הכהן:
ובפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על
אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה:

פ פ פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את אהרן
ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא
העלה על מקדח על המזבח כל הלילה
עד הבקר ואשר המזבח תוקר בו: ולבש
הכהן מדו בר ומכנסיו בר לבש על בשרו
והרים

P.25

מ'ערה

ספר ויקרא

והרים את־הדֹשֶׁן אֲשֶׁר תֹאכַל הָאֵשׁ אֶת־
הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּשְׁמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ
וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וּלְבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים
וְהוֹצִיָא אֶת־הַדֹּשֶׁן אֶל־מַחוּץ לַמִּחֲנֶה אֶת־
מָקוֹם טְהוֹר׃ וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תִּקְרָט
לֹא תִכְבֶּה וְבֵעַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֹצִים בְּנֵי
בִבְקָר וְעֶרְךָ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהַקְטִיר עָלֶיהָ
חֲלֵבֵי הַשְּׁלָמִים׃ אֵשׁ תָּמִיד תִּקְרָט עַל־
הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה׃ ס וְזֹאת תֹּרַת
הַמִּנְחָה הַקָּרֵב אֹתָהּ בְּנֵי־אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה
אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהָרִים מִמֶּנּוּ בִקְטָנוֹ
מִסֵּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשְׁמְנָהּ וְאֵת כָּל־הַלֵּבָנָה
אֲשֶׁר עַל־הַמִּנְחָה וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רִיחַ
נִיחֹחַ אֲזָכָרְתָּהּ לַיהוָה׃ וְהַנֹּתֶרֶת כִּכְלָהּ
יֹאכְלוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִצֹּת תֹאכֲלֶה בְּמִקְוֵה
קֹדֶשׁ בַּחֲצֵר אֹהֶל־מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ׃ וְהַנֹּתֶרֶת
תִּשְׂפֹה חֵמֶץ חֶלֶקֶם נָתַתִּי אֹתָהּ מֵאֵל
קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הִוא כַּחַטָּאת וּכְאֵשׁ׃
כָּל־זָכָר בְּבֶנִי אַהֲרֹן יֹאכְלֶנָה חֶק־עֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם

לדורתיכם מאשי יהוה כל אשר יגעבהם
יקרש:

פ

ידבר יהוה אל משה לאמר: זה קרבן שני
אחרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשה
אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד
מחציתה בבקר ומחציתה בערב: על
מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה
תפני מנחת פתים תקריב ריח ניחח
ליהוה: והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה
אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: וכל
מנחת בהן כליל תהיה לא תאכל:

פ

ידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
אחרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת
במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת
לפני יהוה קרש קרשים הוא: הכהן
המחטא אתה יאכלנה במקום קרש תאכל
בחצר אהל מועד: כל אשר יגעבבשרה
יקרש ואשר יזה מדמה על הבגר אשר יזה

עליה

יד* א I 14

ספר ויקרא

עליה תכבס במקום קדש : וכלי־חרש אשר
תבשל־בו ישבר ואס־בכלי נחשת בשלה
ומרק ושטף במים : כל־זכר בכהנים יאמר
אתה קדש קדשים הוא : וכל־חטאת
אשר יבא מדמה אל־אהל מועד לכפר
בקדש לא תאכל באש תשרף : פ
וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא :
במקום אשר ישחטו את־העלה ישחטואת
האשם ואת־דמו יזרק על־המזבח סביב :
ואת כל־חלבו יקריב ממנו את האלה
ואת־החלב המכסה את־הקרב : ואת
שתי הכלית ואת־החלב אשר עליהן אשר
על־הכסלים ואת־היתרת על־הכפר על־
הכלית יסירנה : והקטיר אתם חבת
המזבה אשה ליהוה אשם הוא : כל־זכר
בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש
קדשים הוא : כחטאת באשם תורה אחת
להם הכהן אשר יכפר בו ליהיה : והנה
המקריב את־עלת איש עור העלה אשר
הקריב

הקריב לכהן לו יהיה: וכל מנחה אשר
תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל-
מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה:
וכל מנחה בלולה בשמן וחרכה לכל פני
אהרן תהיה איש כאחיו: פ

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב שלישי
ליהוה: אם על תורה יקריבנו והקריב
על זבח התורה חלות מצות בלולת בשמן
וריקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת
חלת בלולת בשמן: על חלת לחם חמין
יקריב קרבנו על זבח תורת שלמיו: והקריב
ממנו אחר מכל קרבן תרומה ליהוה
לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה:
ובשר זבח תורת שלמיו ביום קרבנו יאכל
לא־עֵינָהּ ממנו ערב־קר: ואם נדר אִזו
נדרה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבתו
יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל:
והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש
ישרף: ואם האכל יאכל מבשר זבח

ספר ויקרא

שְׁלֹמֹה בִּינוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִרְצֶה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ
 לֹא יֵחָשֵׁב לוֹ פָּגוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת
 מִמֶּנּוּ עֹנָה תִשָּׂא׃ וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר יַגְעֲבֹכֶל
 טָמֵא לֹא יֵאָכֵל בְּאֶשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַבֶּשֶׂר כָּל־
 טָהוֹר יֵאָכֵל בֶּשֶׂר׃ וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל
 בֶּשֶׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וּטְמֵאתוֹ
 עָלָיו וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּיהֶ׃
 וְנֶפֶשׁ כִּי־תִגְעֲבֹכֶל טָמֵא בְטֵמֵאת אָדָם אוֹ
 בְּבִהֵמָה טָמֵאָה אוֹ בְּכָל־שֶׁקֶץ טָמֵא וְאָכַל
 מִבְּשַׂר־זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרַתָּה
 הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּיהֶ׃ וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 כָּל־חֵלֶב שׁוֹר וְכֶשֶׂב וְעֵז לֹא תֹאכְלוּ׃
 וְחֵלֶב נֶבֶלֶה וְחֵלֶב טָרֶפֶה יַעֲשֶׂה לָכֶם
 מִלֶּאכֶה וְאָכַל לֹא תֹאכְלוּ׃ כִּי־כָל־
 אֹכֵל חֵלֶב מִן־הַבִּהֵמָה אֲשֶׁר־יִקְרִיב מִמֶּנּוּ
 אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת
 מֵעַמִּיהֶ׃ וְכָל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ כֹכֵל
 מִוִּשְׁבֹּתֵיכֶם לְעוֹף־וְלִבְהֵמָה׃ כָּל־נֶפֶשׁ

אשר

אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל-
בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו
ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו :
ידיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על-
החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה
לפני יהוה : והקטיר הכהן את החלב
המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו :
ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי
שלמיהם : המקריב את דם השלמים ואת-
החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין
למנה : כי את חזה התנופה ואת שוק
התרומה לקחת מאת בני ישראל מזבחי
שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו
לחק עולם מאת בני ישראל : זאת משחת
אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב
אתם לכהן ליהוה : אשר צוה יהוה לתת
להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל

ד 1 3 14 חקת

ספר ויקרא

חַקֵּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם׃ זֹאת הַתּוֹרָה לַעֲמֹ
לַמִּנְחָה וּלְחֹטְאֹת וּלְאִשִּׁם וּלְמַלְוֹאִים וּלְכָל
הַשְּׁלָמִים׃ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּנוֹ
סִינֵי בְּיוֹם צִוּתוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵהֲקִרִיב אֶת־
קִרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה בַּמִּדְבָּר סִינֵי׃ פ
חֲוִידְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ קַח אֶת־
רֵבִיעִי אֶהֱרֹן וְאֶת־בְּנָיו אֹתוֹ וְאֶת הַבְּגָדִים וְאֶת־שֵׁן
הַמִּשְׁחָה וְאֶת־כֹּר הַחֹטְאֹת וְאֶת־שֵׁן
הָאֵלִים וְאֶת־כָּל הַמִּצּוֹת׃ וְאֶת כָּל־הָעֹדֶר
הַקָּהָל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקַּח הָעֵדָה אֶת־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעֵדָה
זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת׃ וַיָּקֵם
מֹשֶׁה אֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־בְּנָיו וַיִּרְחֹץ אֹתָם
בַּמַּיִם׃ וַיִּתֵּן עֲלֵיו אֶת־הַכֹּתֶנֶת וַיַּחְנֹךְ אֹתוֹ
בְּאַבְנֵט וַיִּלְבֵּשׁ אֹתוֹ אֶת־הַמַּעִיל וַיִּתֵּן עָלָיו
אֶת־הָאֶפֶד וַיַּחְנֹךְ אֹתוֹ בַּחֹשֶׁב הָאֶפֶד וַיֹּאמֶר
לוֹ בֹּן׃ וַיִּשֶׂם עָלָיו אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶת־
הַחֹשֶׁן אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתְּמִימִם׃ וַיִּשֶׂם
אֶת־

מצי התורה
במפוקים

אֶת־הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וַיֵּשֶׁם עַל־הַמִּצְנֶפֶת
 אֶל־מֹל פָּנָיו אֶת־צִיץ הַזָּהָב נֹזֵר הַקֶּדֶשׁ
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה
 אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּמָּשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־
 כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וַיִּקְדֹּשׁ אֹתָם׃ וַיִּזְכֹּר מֹשֶׁה
 הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פַּעֲמִים וַיִּמָּשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
 וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כָּנּוֹ
 לִקְדָּשָׁם׃ וַיִּצַק מִשְׁכָּן הַמִּשְׁחָה עַל־רֹאשׁ
 אֶהֱרֹן וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ לִקְדָּשׁוֹ׃ וַיִּקְרַב מֹשֶׁה
 אֶת־בְּנֵי אֶהֱרֹן וַיִּלְבָּשֶׁם כִּתְנֹת וַיַּחֲגֹר אֹתָם
 אֲבִנֵיט וַיַּחֲבֹשׁ לָהֶם מִגְבָּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ * וַיַּגִּשׁ אֶת־פֶּרֶךְ הַחֲטָאֹת
 וַיִּסְמֹךְ אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ פֶּרֶךְ
 הַחֲטָאֹת׃ וַיִּשְׁחֹט וַיִּקַּח מִזֶּה אֶת־הַדָּם
 וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ כִּכִּיב בַּאֲצָבָעוֹ
 וַיַּחֲטֵא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יִצַק אֶל־יִסּוֹד
 הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְדָּשׁוּ לְכַפֵּר עֲלָיו׃ וַיִּקַּח אֶת־
 כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֶת־יִתְרֹת
 הַכֹּהֵן וְאֶת־שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֶת־חֵלְבֵהֶן וַיִּקְטֹר

חמישי

ספר ויקרא

מִשֶּׁה הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־הַפָּר וְאֶת־עֶרְוֹ וְאֶת־
 בָּשָׂרוֹ וְאֶת־פָּרְשׁוֹ שָׂרַף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּכְנָה
 כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וַיִּקְרַב אֵת
 אֵיל־הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו אֶת־יָדֵיהֶם
 עַל־רֹאשׁ הָאֵיל: וַיִּשַׁחֲטוּ וַיִּזְרֹק מִשֶּׁה אֶת־
 הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת־הָאֵיל נָתַח
 לְנֹתָהוּ וַיִּקְטֹר מִשֶּׁה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־
 הַנֹּתָחִים וְאֶת־הַפֶּדֶר: וְאֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־
 הַפָּרָעִים רָחֵן בְּמִים וַיִּקְטֹר מִשֶּׁה אֶת־כָּל־
 הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עָלָה הוּא לְרִיחַ־נִיחֻחַ אֲשֶׁה
 הוּא לַיהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
 וַיִּקְרַב אֶת־הָאֵיל הַשֵּׁנִי אֵיל־הַמִּלֹּאכִים
 וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו אֶת־יָדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ
 הָאֵיל: וַיִּשַׁחֲטוּ וַיִּקַּח מִשֶּׁה מִדְּמוּ וַיִּתֵּן עַל־
 תַּנּוּךְ אֹזֶן־אֹהֶרֶן הַיְמָנִית וְעַל־כֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית
 וְעַל־כֶּהֱן רִגְלוֹ הַיְמָנִית: וַיִּקְרַב אֶת־בְּנֵי־אֹהֶרֶן
 וַיִּתֵּן מִשֶּׁה מִן־הַדָּם עַל־תַּנּוּךְ אֹזֶן־הַיְמָנִית
 וְעַל־כֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־כֶּהֱן רִגְלוֹ הַיְמָנִית
 וַיִּזְרֹק מִשֶּׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
 וַיִּקַּח

וַיִּקַּח אֶת־הַחֶלֶב וְאֶת־הָאֵלֶיּה וְאֶת־כָּל־
הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֶת־יִתְרֵת הַכֹּהֵן
וְאֶת־שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֶת־חֶלְבֵהֶן וְאֶת־שׁוֹק
הַיָּמִין׃ וּמִסֵּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה
לָקַח חֶלֶת מִצֶּה אֶחָת וְחֶלֶת לֶחֶם שֶׁמֶן אֶחָת
וּרְקִיק אֶחָד וַיִּשֶׂם עַל־הַחֲלָבִים וְעַל־שׁוֹק
הַיָּמִין׃ וַיִּתֵּן אֶת־הַכֹּל עַל־כַּפֵּי אֹהֶרֶן וְעַל־
כַּפֵּי בָנָיו וַיִּנָּף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֹתָם מֵעַל כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטֹר הַמִּזְבֵּחַ
עַל־הָעֹלָה מִלֵּאִים הֵם לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא
לַיהוָה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַחֹזֶה וַיַּנִּיפֵהוּ
תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵל הַמִּלֵּאִים לְמֹשֶׁה
הָיָה לְמִנָּה כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃

* וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וּמִן־הַדָּם אֲשֶׁר שָׁנִיעַ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזְּ עַל־אֹהֶרֶן עַל־בְּגָדָיו וְעַל־
בָּנָיו וְעַל־בְּגָדֵי בָנָיו אֹתוֹ וַיִּקְדֹּשׁ אֶת־אֹהֶרֶן
אֶת־בְּגָדָיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו אֹתוֹ׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶרֶן וְאֶל־בָּנָיו בְּשִׁלּוֹ אֶת־
הַבָּשָׂר פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְשֵׁם תֹּאכְלוּ אֹתוֹ׃

ספר ויקרא

וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסֵל הַמִּלֵּאִים כֹּאֲשֶׁר
צִוִּיתִי לֵאמֹר אֲהַרֵּן וּבָנָיו יֹאכְלֶהוּ׃ וְהִנֹּתוּ
בְּבֶשֶׂר וּבִלְחָם בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ׃ וּמִפֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ שִׁבְעַת יָמִים עֲדֵיוֹם
מִלֵּאֵת יְמֵי מִלֵּאֵיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא
אֶת־יֶרֶכְכֶם׃ כֹּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צֹוֹה
יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ וּפֶתַח אֹהֶל
מוֹעֵד תִּשְׁבּוּ יוֹמָם וּלְיָלֵה שִׁבְעַת יָמִים
וְשִׁמְרֶתֶם אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ
כִּן צִוִּיתִי וַיַּעַשׂ אֲהַרֵּן וּבָנָיו אֶת כָּל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃

ס ס ס

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן
וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֶל־אַהֲרֹן קַח
לָךְ עֶגֶל בֶּן־בָּקָר לְחֹטֵאת וְאִיל לְעֹלָה
תְּמִימִם וְהִקְרַב לִפְנֵי יְהוָה׃ וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר עִזִּים לְחֹטֵאת וְעֵז
וּבֶשֶׂם בְּנֵי־שֵׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה׃ וְשׁוֹר וְאִיל
לְשִׁלָּמִים׃

ט
P. 76.

קלא

שמוני

לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה כלולה
בשמן כי היום יהוה נראה אליכם : ויקהו
את אשר צוה משה אל לפני אהל מועד
ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה : ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא
אליכם כבוד יהוה : ויאמר משה אל אהרן
קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת
עלתך וכפר בערך ובעד העם ועשה את
קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה :
ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל
החטאת אשר לו : ויקרבו בני אהרן את
הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על
קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
המזבח : ואת החלב ואת הכלית ואת
היתד מן הכבד מן החטאת הקטיר
המזבחה כאשר צוה יהוה את משה : ואת
הבשר ואת העור שרף בגש מחוץ
למחנה : וישחט את העלה ומצאו בני
אהרן אליו את הדם ויזרקו על המזבח
סביב

ספר ויקרא

סביב: ואת העלה המציאו אליו לנתחה
 ואת הראש ויקטר על המזבח: וירחץ
 את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה
 המזבחה: ויקרב את קרבן העם ויקח
 את שער החטאת אשר לעם וישחטו
 ויחטאו כראשון: ויקרב את העלה
 ויעשה כמשפט: * ויקרב את המנחה
 וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבו
 עלת הבקר: וישחט את השור ואת
 האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני
 אהרן את הדם אליו ויזרקו על המזבח
 סביב: ואת החלבים מן השור ומן האיל
 האליה והמכסרה והכלית ויתרת הכבד:
 וישמו את החלבים על החזרת ויקטר
 החלבים המזבחה: ואת החזות ואת שוק
 הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר
 צוה משה: וישא אהרן את ידיו אל העם
 ויברכם וירד מעשרת החטאת והעלה
 והשלמים: ויבא משה ואהרן אל אהל
 מועד

מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד
 יהוה אל כל העם: * ותצא אש מלפני שלש
 יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת
 החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על
 פניהם: * ויקחו בני אהרן נדב ויבי הוא
 איש מחתתו ויתנו בהן אש וישמו עליה
 קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא
 צוה אתם: ותצא אש מלפני יהוה
 ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: ויאמר
 משה אל אהרן רחא אשר דבר יהוה
 לאמר בקרבי תקדש ועל פני כל העם
 תכבד וידם אהרן: ויקרא משה אל
 מישאל ואל אלצפן בני עזאל דד אהרן
 ויאמר אליהם קרבו שאו את אחיכם מאת
 פני הקדש אל מחוץ למחנה: ויקרבו
 וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר
 דבר משה: ויאמר משה אל אהרן
 ולאלעזר ולאתמר בני ראשיכם אל
 תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו
 ועל

הקורא יש
 הגויש קח
 רתומא

ספר ויקרא

וְעַל כָּל־הָעֵדָה יִקְצֹף וְאָחִיכֶם כָּל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת־הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה
וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ פֶן־תִּמָּתוּ
שָׁמַן מִשְׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כִדְבַר
מֹשֶׁה׃ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ יִן וְשִׁכָּן
אֶל־תִּשֵּׁת אֶתְּהוּ וּבִנְיָךְ אֶתְּךָ בְּבֹאֲכֶם אֶל־
אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא תִמָּתוּ הַקֶּרֶת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וְלֹהֲבִדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל
וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר׃ וְלַהֲזִיר אֶת־כִּנּוֹ
יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הַחֲקִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֲלֵיהֶם בִּיד־מֹשֶׁה׃ פ

וַיַּעֲזֹב מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־אֶלְעָזָר וְאֶל־
אֶתְּמָר בְּנֵי הַנֹּתָרִים קָחוּ אֶת־הַמִּנְחָה
הַנֹּתָרֶת מֵאִשֵּׁי יְהוָה וְאִכְלוּהָ מִצֹּרֶת אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא׃ וְאִכְלָתֶם
אֹתָהּ בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ כִּי חֲקֹךְ וְחֶקֶךָ בִּנְיָךְ הוּא
מֵאִשֵּׁי יְהוָה כִּי־כֵן צִוִּיתִי׃ וְאֵת־חֹזֶה הַתְּנוּפֹה
וְאֵת־שׁוֹךְ הַתְּרוֹמָה תֹּאכְלוּ בַּמָּקוֹם טָהוֹר
אֹתָהּ

אתה ובניך ובנתיך אתך כִּי־חָקֵךְ וְחֻקֵּךְ
 בְּנִיךְ נָתַנוּ מִזְבְּחֵי שְׁלָמִי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל : שׁוֹק
 הַתְּרוּמָה וְחֻזָּה הַתְּנוּפָה עַל אִשֵּׁי הַחֻלְבִּים
 יָבִיאוּ לַהֲנִיף תְּנוּפָה לִפְנֵי־יְהוָה וְהָיָה לָךְ
 וּלְבְנֶיךָ אֶתְךָ לְחֹק עוֹלָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה :
 *וְאַתָּה שְׁעִיר הַחֲטָאֹת דָּרֹשׁ דָּרֹשׁ מִשֶּׁה
 וְהִנֵּה שָׂרָף וַיִּקְצֹף עַל־אַלְעָזָר וְעַל־אִיתָמָר
 בְּנֵי אֶהֱרֹן הַנּוֹתָרִים לֵאמֹר : מָדוּעַ לֹא
 אָכַלְתֶּם אֶת־הַחֲטָאֹת בַּמָּקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי
 קָדֹשׁ קְדָשִׁים הוּא וְאַתֶּה נָתַן לָכֶם לֶשֶׁאת
 אֶת־עֵינֶיךָ הָעֵדָה לִכְפֹּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה :
 הֵן לֹא־הוּבֵא אֶת־דָּמָה אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה
 אֲכֹל תֹּאכְלוּ אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי :
 וַיִּדְבֹּר אֶהֱרֹן אֶל־מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הִקְרִיבוּ אֶת־
 חֲטָאֹתֶם וְאַתָּה עֲלִיתָ לִפְנֵי יְהוָה וְתִקְרָאנִי
 אֲתִי כֹאֲלֹה וְאָכַלְתִּי חֲטָאֹת הַיּוֹם הַזֶּה וְיִטֵּב
 בְּעֵינֵי יְהוָה : וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּטֵּב בְּעֵינָיו :

פ

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהֱרֹן לֵאמֹר
 שֶׁ אֱלֹהִים

חמישי
 דרש בראש
 שיטה והיא
 חצי החור
 כתיבת

ספר ויקרא

אלהם : דברו אל בני ישראל לאמר זאת
החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר
על הארץ : כלי מפרסת פרסה ושסעת
שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה
תאכלו : אך את זה לא תאכלו ממעלי
הגרה וממפרסי הפרסה את הגמל כי
מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא
הוא לכם : ואת השפן כי מעלה גרה הוא
ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם : ואת
האונברת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא
הפריסה טמאה הוא לכם : ואת החזיר
כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה
והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם : מבשרם
לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם
לכם : את זה תאכלו מכל אשר במים
כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים
ובנחלים אתם תאכלו : וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל
שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים
שקן

שקין הם לכם: ושקין יהיו לכם מבשרם
 לא תאכלו ואת גבלתם תשקצו: כל
 אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקין
 הוא לכם: ואת אלה תשקצו מן העוף
 לא יאכלו שקין הם את הנשר ואת הפרס
 ואת הענייה: ואת הדאה ואת האיה
 למינה: את כל ערב למינו: ואת בת
 היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ
 למינהו: ואת הכוס ואת השלך ואת
 הנשוף: ואת התנשמת ואת הקאת
 ואת הרקס: ואת החסידה האנפה למינה
 ואת הדוכיפת ואת העטלף: כל שרץ
 העוף ההלך על ארבע שקין הוא לכם:
 אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך
 על ארבע אשר לא כרעים ממעל לרגליו ^{לו קרי}
 לגתר בהן על הארץ: את אלה מהסתאכלו
 את הארבה למינו ואת הפלעס למינהו ואת
 החרגל למינהו ואת החגב למינהו: וכל
 שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקין הוא
 לכם

ספר ויקרא

לכם: ולא־אלה תִּטְמְאוּ כֹל־הַנִּגְעַנִּים בְּגִבְלֹתֵם
 יִטְמְאוּ עַד־הָעֶרֶב: וְכֹל־הַנִּשְׂאֵא מִגִּבְלֹתֵם
 יִכְבֹּס בְּגָדָיו וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב: לְכָל־
 הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הוּא מִפְּרִסֵּת פֶּרֶסָה וְשֹׁשֶׁן
 אֵינָנָה שִׁסְעֶרֶת וְגֵרָה אֵינָנָה מַעֲלֵה טִמְאִים
 הֵם לָכֶם כֹּל־הַנִּגְעֵי בָהֶם יִטְמְאוּ: וְכֹל־יְהוֹרֵךְ
 עַל־כַּפָּיו בְּכֹל־הַחַיָּה הַהֹלֶכֶת עַל־אָרְצוֹ
 טִמְאִים הֵם לָכֶם כֹּל־הַנִּגְעַנִּים בְּגִבְלֹתֵם יִטְמְאוּ
 עַד־הָעֶרֶב: וְהַנִּשְׂאֵא אֶת־גִּבְלֹתֵם יִכְבֹּס
 בְּגָדָיו וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב טִמְאִים הֵמָּה לָכֶם:
 ס וְזֶה לָכֶם הַטִּמְאָה בְּשֶׁרֶץ הַשָּׂדֶה
 עַל־הָאָרֶץ הַחֲלָל וְהָעֶכְבֵּר וְהָצִבּ לְמִינֵהוּ:
 וְהָאֲנָקָה וְהַכָּח וְהַלְטָאָה וְהַחֲמִט
 וְהַתְּנִשְׁמֹת: אֵלֶּה הַטִּמְאִים לָכֶם בְּכֹל־
 הַשָּׂדֶה כֹּל־הַנִּגְעֵי בָהֶם בְּמָתָם יִטְמְאוּ עַד־
 הָעֶרֶב: וְכֹל־אֲשֶׁר יָפַל עָלָיו מֵהֶם בְּמָתָם
 יִטְמְאָה מִכָּל־כְּלִי־עֵץ אֹו בָּגֶד אֹו עוֹר אֹו שֶׁן
 כָּל־כְּלִי אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה מִלֶּאכָה בָּהֶם בְּמָתָם
 שְׁבִיעִי יִבָּא וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב וְטָהַר: * וְכֹל־כְּלִי
 חֲרָשׁ

שמיני רלה

חֲרַשׁ אֲשֶׁר יִפֹּל מֵהֶם אֶל־תּוֹכוֹ כֹּל אֲשֶׁר
 בְּתוֹכוֹ יִטְמָא וְאֵתוֹ תִּשְׁבְּרוּ׃ מִכָּל־הָאֵכֶל
 אֲשֶׁר יֹאכֵל אֲשֶׁר יִבּוֹא עָלָיו מִיִּם יִטְמָא וְכָל־
 מִשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בְּכָל־כְּלִי יִטְמָא׃ וְכָל־
 אֲשֶׁר יִפֹּל מִנְּבֵלָתָם׃ עָלָיו יִטְמָא הַתְּנוּרָה
 וְכִירִים יִתֵּן טַמְאִים הֵם וְטַמְאִים יִהְיוּ לָכֶם׃
 אֲךָ מֵעַן וְכוֹר מִקּוֹה־מַיִם יִהְיֶה טְהוֹר וְנִגַּע
 בְּנֵבֵלָתָם יִטְמָא׃ וְכִי יִפֹּל מִנְּבֵלָתָם עַל־כָּל־
 זֶרַע־זֵרֹעַ אֲשֶׁר יִזְרַע טְהוֹר הוּא׃ וְכִי יִפֹּל
 מִיִּם עַל־זֶרַע וְנִפֹּל מִנְּבֵלָתָם עָלָיו טַמְא הוּא
 לָכֶם׃ ס וְכִי יָמוּת מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־
 הִיא לָכֶם לֹא־כֹלֶה הַנֶּגַע בְּנֵבֵלָתָהּ יִטְמָא עַד־
 הָעֶרֶב׃ וְהָאֵכֶל מִנְּבֵלָתָהּ יִכָּבֵס בְּגִדָיו וְטַמְא
 עַד־הָעֶרֶב וְהַנֶּשֶׂא אֶת־נֵבֵלָתָהּ יִכָּבֵס בְּגִדָיו
 וְטַמְא עַד־הָעֶרֶב׃ וְכָל־הַשְּׂרָץ הַשְּׂרָץ עַל־הָאָרֶץ
 שֶׁקֶץ הוּא לֹא יֹאכֵל׃ כֹּל הַחֹלֵךְ עַל־גִּחְוֹן
 וְכָל־הַחֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע עַד כָּל־מִרְבֵּה רַגְלִים
 לְכָל־הַשְּׂרָץ הַשְּׂרָץ עַל־הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלוּם
 כִּי־שֶׁקֶץ הֵם׃ אֶל־תִּשְׁקְצוּ אֶת־נַפְשֵׁיכֶם
 בְּכָל

וְרִבְתִּי וְ
 חֲצִי הַחֹר
 בְּאוֹתֵינוּ

ספר ויקרא

בְּכָל־הַשָּׂרִץ הַשָּׂרִץ וְלֹא תִטְמָאוּ בָהֶם
וְנִטְמַתֶּם בָּם׃ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְהַתְּקַדְּשֶׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי
וְלֹא תִטְמָאוּ אֶת־נַפְשֵׁיכֶם בְּכָל־הַשָּׂרִץ
הָרָמָשׁ עַל־הָאָרֶץ׃ כִּי אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלֶה
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֵהִיֵּת לָכֶם לֵאלֹהִים
וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי׃ זֹאת תוֹת
הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכָל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׁת
בָּמִים וְלֹכֵל־נֶפֶשׁ הַשָּׂרֶצֶת עַל־הָאָרֶץ׃
לִהְבָּרִיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וּבֵין הַחַיָּה
הַנֹּאכֶלֶת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֹאכֵל׃

פ פ פ

וּבַיּוֹדְבָר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דִּבְרֵא לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁר כִּי תִזְרְעוּ וְיִלְדוּ וְיִזְכְּרוּ
וְיִטְמָאוּ שִׁבְעַת יָמִים כִּי־מִי נִדָּת דוֹתָה
תִּטְמָא׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשָׂר עֶרְלָתוֹ׃
וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תִּשָּׁב בְּדַמִּי טָהוֹר
בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־תִגְעוּ אֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא תִבָּא
עַד

ערמלאַת ימי טהרה : ואס־נִקְבָּה תֵּלֵךְ
 וּטְמֵאָה שְׁבַע יָמִים כְּנִדְתָּהּ וְשֵׁשִׁים יוֹם וְשִׁשָּׁתַּיִם
 מִיָּמֶיךָ תֵּשָׁב עַל־דְּמֵי טְהָרָה : וּבְמִלֵּאת יְמֵי
 טְהָרָה לִבֶּן אוֹ לְבֵת תֵּבִיא כִּכְשֶׁבֶן שְׁנֵיתוֹ
 לַעֲלֹה וּבֶן יוֹנָה אוֹתֵר לַחֲטָאת אֶל־פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן : וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה
 וּכְפַר עָלֶיהָ וְטָהָרָה מִמָּקוֹר דְּמִיָּה זֹאת תֹּוֹרַת
 הַלֵּוִי לְזָכֹר אוֹ לְנִקְבָּה : ואס־לֹא תִמְצָא
 וְהָיָה שֶׁרָא וּלְקַחְתָּ שְׁתֵּי־תְרִיסִים אוֹ שְׁנֵי בָנִי
 יוֹנָה אַחֵר לַעֲלֹה וְאַחֵר לַחֲטָאת וּכְפַר עָלֶיהָ
 הַכֹּהֵן וְטָהָרָה : פ

וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה ואל־אַהֲרֹן לֵאמֹר : יג
 אִם כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹר־בָּשָׂרוֹ שֵׂאת אוֹסֶפֶת
 אוֹ כְּהֵרֶת וְהִירָא בְּעוֹר־בָּשָׂרוֹ לִנְגַע צִרְעָת
 וְהוּבֵא אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אוֹ אֶל־אַחֵר מִבְּנֵי
 הַכֹּהֲנִים : וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנִּגַּע בְּעוֹר־
 הַבָּשָׂר וְשַׁעַר כִּנְנֵעַ הַפֶּה לִבֶּן וּמִרְאָה הַנִּגַּע
 עֵמֶק מַעוֹר בָּשָׂרוֹ נִגַּע צִרְעָת הוּא וְרָאָהוּ
 הַכֹּהֵן וּטְמֵא אֹתוֹ : ואס־כְּהֵרֶת לִבְנֵה הוּא
 בְּעוֹר

כפר ויקרא

בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור
ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את
הנגע שבעת ימים: וראה הכהן ביום
השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשה
הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים
שני שנית: * וראה הכהן אתו ביום השביעי
אשר ונהה כהה הנגע ולא פשה הנגע
בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו
וכהר: ואם פשה תפשה המספחת בעור
אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה
שנית אל הכהן: וראה הכהן והנה פשתה
המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא:

פ

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל
הכהן: וראה הכהן והנה שאר לבה
בעור והיא הפכה שער לבן ומהית בעור
בשאת: צרעת נוספת הוא בעור בעור
וטמאו הכהן לא יסורנו כי טמא הוא:
ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה
הצרעת

הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד
 רגליו לכל מראה עיני הכהן: וראה הכהן
 והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר
 את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא: וביום
 הראות בו בשר חי יטמא: וראה הכהן
 את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא
 הוא צרעת הוא: או כי ישוב הבשר החי
 ונהפך ללבן ובא אל הכהן: וראהו הכהן
 והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן ארת
 הנגע טהור הוא: פ

ובשר כי יהיה בורבערו שחין ונרפא: והיה שלישי
 במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה
 אדמדמת ונראה אל הכהן: וראה הכהן
 והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך
 לבן וטמאו הכהן נגע צרעת הוא בשחין
 פרחו: ואם יראנה הכהן והנה אין בה
 שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא
 כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: ואם
 פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע
 הוא

ספר ויקרא

הוא : ואם תחתיה תעמד הבהרת לא
פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן :
ס או בשר כי יהיה בערומו

רביעי

שני כשהן

מחברין

אשוהיתה מחית המכוה בהרת לבנר
אדמדמת או לבנה : וראה אתה הכהן
והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק
מן העור צרעת הוא במכוה פרחו וטמא
אתו הכהן נגע צרעת הוא : ואם יראה
הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה
איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן
שבעת ימים : וראהו הכהן ביום השביעי
אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן
אחרו נגע צרעת הוא : ואם תחתיה
תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא
כהה שאת המכוה הוא וטהרו הכהן כי
צרבת המכוה הוא : פ

הנשי ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראשו
בזקן : וראה הכהן את הנגע והנה מראהו
עמק מן העור ובו שער צהב רק וטמא אתו
הכהן

הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא:
 כי יראה הכהן ארבע הנתק והנה אין
 מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו
 הסגיר הכהן את הנגע הנתק שבעת ימים:
 וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה
 לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהוב
 ומראה הנתק אין עמק מן העור: והתגלח ^{ב' רבתי}
 ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את
 הנתק שבעת ימים שנית: וראה הכהן
 את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה
 הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור
 וטהר אותו הכהן וכבס בגדיו וטהר: ואם
 פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו:
 וראה הכהן והנה פשה הנתק בעור לא
 יקרב הכהן לשער הצהוב טמא הוא: ואם
 יעניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו
 וטהר הנתק טהור הוא וטהרו הכהן:
 ס ואיש או אשה כיהיה בעור
 שרש בהרת בהרת לבנת: וראה הכהן
 טו* א I 15 והנה

ספר ויקרא

והנה בעור פשרם בהרת כהות לבנה
בהק הוא פרח בעור טהור הוא :

ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור
הוא : ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבה

הוא טהור הוא : וכי יהיה בקרחתו
בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרכת הוא

בקרחתו או בגבחתו : וראה אתו הכהן
והנה שאת הנגע לבנה אדמדם בקרחתו

או בגבחתו כמראה צרעת עור בעור
איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו

הכהן בראשו נגעו : והצרוע אשר בו הנגע
בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל

שפם יעטה וטמא טמא יקרא : כל ימי
אשר הנגע בו יטמא טמא הוא כד יטמא

מחויין למחנה מושבו :
כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד

פשתים : או בשתי או בערב לפשתים
ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור

והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד
בעור

שש

שלישי כשהן
פחוברין

בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור
נגע צרעת הוא והראה את הכהן :
ראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע
שבעת ימים : וראה את הנגע ביום השביעי
כי פשה הנגע בכגור או בשתי או בערב
או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה
צרעת ממארת הנגע טמא הוא : ושרף
את הכגור או את השתי או את הערב
בצמר או בפשתים או את כל כלי העור
אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא
באש תשרף : ואם יראה הכהן והנה לא
פשה הנגע בכגור או בשתי או בערב או
בכל כלי עור : וצורה הכהן וכבסו את
אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים

שנית : * וראה הכהן אחרי הכבס
את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו
והנגע לא פשה טמא הוא באש
תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו :
ואם יראה הכהן והנה כחה הנגע אחרי

שביעי
רביעי כשהן
מהובדין

ספר ויקרא

הַבָּבֶס אֶתְּוּ וְקָרַע אֹתוֹ מִן־הַבֶּגֶד אוֹ מִן־הָעוֹר
אוֹ מִן־הַשִּׁתִּי אוֹ מִן־הָעֶרֶב: וְאִם־תִּרְאֶה עוֹר
בִּבְגֶד אוֹ בִּשְׂתִי אֶל־בְּעֶרְבֹךָ אוֹ בְּכָל־כְּלִי־עוֹר
פָּרַחֲתָ הוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹפֶנּוּ אֵת אֲשֶׁר־בּוֹ
הַנֶּגֶע: וְהַבֶּגֶד אוֹ־הַשִּׁתִּי אוֹ־הָעֶרֶב אוֹ־כָל־
כְּלִי־הָעוֹר אֲשֶׁר תִּכְבֶּס וְסָר מֵהֶם הַנֶּגֶע וְכַבֵּס
שְׁנֵית וְטָהַר: זֹאת תוֹרַת נֹגַע־צִרְעָת־כֹּהֵן
הַצֹּמֵר: אוֹ הַכֹּשֵׁתִים אוֹ הַשִּׁתִּי אוֹ הָעֶרֶב אוֹ
כָל־כְּלִי־עוֹר לְטָהָרוֹ אֵלֶּי לְטָמְאוֹ:

פ פ פ

וְיִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֹאת תִּהְיֶה
P.28. תוֹרַת הַמִּצְוֶה בְּיוֹם טְהֻרָתוֹ וְהוּבֵא אֶל־
הַכֹּהֵן: וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל־מַחֲוִין לְמַחֲנֶה
וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֹגַע־הַצִּרְעָתִּי מִן־
הַצִּרְוֹעַ: וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּלְקַח לְמִטְהָר שְׁתֵּי
צִפְרִים חַיֹּת טְהוֹרוֹת וְעֵץ אֲרֵז וּשְׁנֵי תוֹלַעַת
וְאַזָּב: וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּשְׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר
הָאֶחָד אֶל־כְּלִי־חַרֵּשׁ עַל־מִים חַיִּים: אֵת
הַצִּפּוֹר

מחלת מטה
ארי לייב פרידלאנד
Bibliothek L. Friedland

הַצֶּפֶר הַחַיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת עֵץ הָאֵרֶז וְאֶת־
שְׁנֵי הַתּוֹלָעֹת וְאֶת הָאֵזוֹב וְטָבַל אוֹתָם וְאֶת־
הַצֶּפֶר הַחַיָּה בְּרֹם הַצֶּפֶר הַשְּׁחֻטָּה עַל הַמַּיִם
הַחַיִּים: וְהָיָה עַל הַמַּטְהָר מִן הַצִּרְעָת שִׁבְעַ
פְּעָמִים וּמָהָרוּ וְשָׁלַח אֶת הַצֶּפֶר הַחַיָּה עַל־
פְּנֵי הַשָּׂדֶה: וְכַבֵּס הַמַּטְהָר אֶת־בְּגָדָיו
וְגִלַּח אֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ וְרַחֵץ בַּמַּיִם וּמָהָר
וְאַחֵר יָבֹוא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְיֵשֶׁב מַחוּץ לָאֹהֶל
שִׁבְעַת יָמִים: וְהָיָה בְּיוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְלַח אֶת־
כָּל־שְׁעָרוֹ אֶת־דְּרָאָשׁוֹ וְאֶת־זִקְנוֹ וְאֶת־גִּבְתֹּ
עֵינוֹ וְאֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ יִגְלַח וְכַבֵּס אֶת־בְּגָדָיו
וְרַחֵץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וּמָהָר: וּבְיוֹם
הַשְּׂמִינִי יִקַּח שְׁנֵי־כִבְשִׁים תְּמִימִים וְכִבְשָׁה
אַחַת בֶּת־שָׁנָה תְּמִימָה וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת מִנְחָה בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְלֶג אֶחָד שֶׁמֶן:
וְהָעֹמֵד הִכִּהֵן הַמַּטְהָר אֶת הָאִישׁ הַמַּטְהָר
וְאֵתָם לִפְנֵי יְהוָה פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְלָקַח
הִכִּהֵן אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ
לְאַשִׁם וְאֶת־לֶג הַשֶּׁמֶן וְהִגִּיף אֹתָם תְּנוּפָה
לִפְנֵי

ספר ויקרא

שני לפני יהוה: * ושחט את־הפֶּשֶׁשׁ בְּמִקְדָּשׁ
 אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הַחֲטָאֹת וְאֶת־הַעֲוֹנוֹת
 בַּמִּקְדָּשׁ הַקָּדֹשׁ כִּי כַחֲטָאֹת הָאֵשׁ הָיוּ
 לָבֶהָן קָדֹשׁ קָדָשִׁים הֵיוּ: וְלָקַח הַכֹּהֵן
 מִדָּם הָאֵשׁ וַיִּנָּתֶן הַכֹּהֵן עַל־תְּנוּךְ
 הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־
 בֶּהֱן רִגְלוֹ הַיְמָנִית: וְלָקַח הַכֹּהֵן מִלֶּגְתֵּי
 זִזְקוֹ עַל־כָּף הַבֶּהָן הַשְּׂמָאלִית: וְטָבַח
 הַכֹּהֵן אֶת־אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר
 עַל־כָּפוֹ הַשְּׂמָאלִית וְהִזָּה מִן־הַשֶּׁמֶן בְּאֶזְנוֹ
 שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה: וּמִתֵּר הַשֶּׁמֶן
 אֲשֶׁר עַל־כָּפוֹ יִתֵּן הַכֹּהֵן עַל־תְּנוּךְ
 הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־
 בֶּהֱן רִגְלוֹ הַיְמָנִית עַל־דָּם הָאֵשׁ: וְהִנֵּחַ
 בַּשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כָּף הַבֶּהָן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ
 הַמִּטְהָר וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה
 וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־הַחֲטָאֹת וּכְפָר עַל־
 הַמִּטְהָר מִטְּמֵאתוֹ וְאַחֵר יִשְׁחַט אֶת־הָעֶלָּה
 וְהָעֶלָּה הַכֹּהֵן אֶת־הָעֶלָּה וְאֶת־הַמִּנְחָה
 הַמִּזְבֵּחַ

ס

המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר :

שלישי
הנזשי כשהן
מחזברין

ואסדרל הוּמָא ואין ידו משגת ולקח
כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון
סלת אחד כלול בשמן למנחה ולג שמן :
וישתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו
והיה אחד חטאת והאחר עלה : והביא
אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל-
פתח אהל מועד לפני יהוה : ולקח הכהן
את כבש האשם וארת לג השמן והניף
אתם הכהן תנופה לפני יהוה : ושחט את-
כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן
על תנוך און המטהר הימנית ועל כהן ידו
הימנית ועל כהן רגלו הימנית : ומן השמן
יצק הכהן על כף הכהן השמאלית :
והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן
אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני
יהוה : ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו
על תנוך און המטהר הימנית ועל כהן ידו
הימנית ועל כהן רגלו הימנית על מקום הם

ספר ויקרא

הָאִשִּׁם : וְהִנּוֹתָר מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־
הַכֶּהֵן יָמֵן עַל־רֹאשׁ הַמִּטָּהר לְכַפֵּר עַל־
לִפְנֵי יְהוָה : וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֲחֵר מִן־הַתֹּרָה
אוֹ מִן־בְּנֵי הַיּוֹנָה מֵאֲשֶׁר תִּשְׁגִּי יָדוֹ :
אֲשֶׁר תִּשְׁגִּי יָדוֹ אֶת־הָאֲחֵר חֲטָאת וְאֶת־
הָאֲחֵר עֲלֶה עַל־הַמִּנְחָה וּכְפֹר הַכֹּהֵן
הַמִּטָּהר לִפְנֵי יְהוָה : זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר
נָגַע צָרַעַת אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁגִּי יָדוֹ בְּטַהֲרֹתָ

פ

רְבִיעִי וַיֹּדְבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר :
תָּבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְכֶם
לְאֶחָזָה וְנָתַתִּי נֹגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶחָד
מֵאֲחֵיכֶם : וּבֹא אֲשֶׁר־לוֹ הַבֵּית וְהִגִּיד לְכֹהֵן
לְאֹמֶר כְּנָעַנִי נִרְאָה לִי בַּבֵּית : וְצֹוה הַכֹּהֵן
וּפָנּוּ אֶת־הַבֵּית בְּטָרֶם יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹתָ
אֶת־הַנֹּגַע וְלֹא יִטְמָא כָּל־אֲשֶׁר בַּבֵּית וְאֶחָד
מֵבָנָיו יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַבֵּית : וְרָאוּ
אֶת־הַנֹּגַע וְהִנֵּה הַנֹּגַע בְּקִירֵת הַבֵּית
שֶׁקְעָרוֹת יִרְקַקֹּת אוֹ אֲרֻמֵּדֹת וּמִרְאֵיהֶן
שֶׁפֶל

שָׁפַל מִן־הַקִּיר : וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן מִן־הַבַּיִת אֶל־
 פֶּתַח הַבַּיִת וְהַסֵּגִיר אֶת־הַבַּיִת שְׁבַע־עַת יָמִים :
 וְשָׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּרְאָה וְהָנָה פֶּשֶׁה
 הַנֶּגַע בַּקִּירֹת הַבַּיִת : וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְהַלְצוּ
 אֶת־הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֶן הַנֶּגַע וְהַשְׁלִיכוּ
 אֹתָהֶן אֶל־מַחוּץ לְעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא :
 וְאֶת־הַבַּיִת יִקְצַע מִבַּיִת סָבִיב וּשְׁפֹכוּ אֶת־
 הָעֹפֶר אֲשֶׁר הִקְצֹוּ אֶל־מַחוּץ לְעִיר אֶל־מָקוֹם
 טָמֵא : וּלְקַחוּ אֲבָנִים אַחֲרוֹת וְהִבִּיאוּ אֶל־
 תַּחֲתֵי הָאֲבָנִים וְעֹפֶר אַחֲרֵי יָקַח וְטַח אֶת־
 הַבַּיִת : וְאִם יָשׁוּב הַנֶּגַע וּפָרַח בַּבַּיִת אַחֲרֵי
 חֲלִץ אֶת־הָאֲבָנִים וְאַחֲרֵי הַקְצוֹת אֶת־הַבַּיִת
 וְאַחֲרֵי הַטּוֹחַ : וּבֹא הַכֹּהֵן וּרְאָה וְהָנָה פֶּשֶׁה
 הַנֶּגַע בַּבַּיִת צֹרַעַת מִמֶּאֱרֹת הוּא בַּבַּיִת טָמֵא
 הוּא : וְנָתַן אֶת־הַבַּיִת אֶת־אֲבָנָיו וְאֶת־עֲצָיו
 וְאֶת כָּל־עֹפֶר הַבַּיִת וְהוֹצִיא אֶל־מַחוּץ לְעִיר
 אֶל־מָקוֹם טָמֵא : וְהָבֵא אֶל־הַבַּיִת כָּל־יְמֵי
 הַסֵּגִיר אֹתוֹ יְטַמֵּא עַד־הָעֶרֶב : וְהַשְׁכֵּב
 בַּבַּיִת יָכֶם אֶת־כִּגְרוֹו וְהָאֵכֶל בַּבַּיִת יָכֶם

ספר ויקרא

את בגדיו: ואם בא יבא הכהן וראה
לא פשה הנגע בבית אחרי השם את
הבית וטהר הכהן את הבית כי נרמס
הנגע: ולקח לחטא את הבית שתי צפר
ועין ארז ושני תולעת ואזב: ושחט את
הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים
ולקח את עין הארז ואת האזב ואת
התולעת ואת הצפר החיה וטבל את
בדס הצפר השחוטה ובמים החיים ורחץ
אל הבית שבע פעמים: וחטא את הבית
בדס הצפור ובמים החיים ובצפר החיה
ובעין הארז ובאזב ובשני התולעת: וטבל
את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל
החמישי וזוהי * זאת
התורה לכל נגע הצרעת ולנתק: ולצרעת
הבגד ולבית: ולשאת ולספחת ולבהרת:
להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורה
הצרעת:

מזו ידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:

רבו

דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש
 איש כי יהיה זה מבשרו וזבו טמא הוא :
 וזאת תהיה טמאתו בזובו ורר בשרו את זובו
 או החתים בשרו מזובו טמאתו הוא :
 כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא
 וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא : ואיש
 אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים
 וטמא עד הערב : והישוב על הכלי אשר
 ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד הערב : והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד הערב : וכי ירק הזב
 בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
 הערב : וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב
 יטמא : וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו
 יטמא עד הערב והנושא אותם יכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד הערב : וכל אשר
 יגע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד הערב : וכלי חרש
 אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף
 במים

ספר ויקרא

במים: וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבע
ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים
חיים וטהר: וביום השמיני יקח לו שני
תרדים או שני בני יונה ובא לפני יהוה א
פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן: ועש
אתם הכהן אחר חטאתו והאחר על
זבחו וספר עליו הכהן לפני יהוה מזובו: ו

ואיש כי יתצא ממנו שכבת זרע

ששי

שבעי כשהן
מחזרין

ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד
הערב: וכל בגדו וכל עור אשר יהיה
עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד
הערב: ואשה אשר ישכב איש אחר
שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב

פ

ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה
שבעת ימים תהיה בגדתה וכל הנגע בה
יטמא עד הערב: וכל אשר תשכב עליו
בגדתה יטמא וכל אשר תשכב עליו יטמא
וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ
במים

בָּמִים וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב : וְכָל־הַנּוֹגֵעַ בְּכָל־
כָּלִי אֲשֶׁר־תֵּשֵׁב עָלָיו יִכָּבֵס בַּגָּדָיו וְרֹחֵץ בַּמַּיִם
וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב : וְאִם עַל־הַמִּשְׁכָּב הוּא
אוֹ עַל־הַכְּלִי אֲשֶׁר־הוּא יֵשֶׁב־תֵּשֵׁב עָלָיו בַּנּוֹעֵר־
בוֹ וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב : וְאִם שָׁכַב יֵשֶׁב־אִישׁ
אֶתְהוּתֵהּ נִדְתָּהּ עָלָיו וְטָמֵא שְׁבַע־יָמִים
וְכָל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר־יֵשֶׁב עָלָיו יִטְמָא :
ס וְאִשָּׁה כִּי־יִזְוֹב זֹכֵר דְּמַה־יָּמִים
רַבִּים בְּלֹא עֵת־נִדְתָּהּ אוֹ כִּי־תִזְוֹב עַל־נִדְתָּהּ
כָּל־יָמֵי זִכְרָהּ טָמֵא־תְּהִי כִּי־מִי נִדְתָּהּ תִּהְיֶה
טָמֵא־הוּא : כָּל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר־תֵּשֵׁב
עָלָיו כָּל־יָמֵי זִכְרָהּ כִּם־שָׁכַב נִדְתָּהּ יִהְיֶה־לָּהּ
וְכָל־הַכְּלִי אֲשֶׁר־תֵּשֵׁב עָלָיו טָמֵא־יִהְיֶה
כְּטָמֵאת נִדְתָּהּ : וְכָל־הַנּוֹגֵעַ בָּם יִטְמָא
וְכִבֹּס בַּגָּדָיו וְרֹחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב :
וְאִם־טָהֲרָה מִזִּכְרָהּ וּסְפָרָה לָּהּ שְׁבַע־
יָמִים וְאַחֵר תִּטְהַר : * וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִקַּח שְׁבִיעִי
לָּהּ שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנֵי־בָנִי יוֹנָה וְהִבִּיֵּאתָ אוֹתָם
אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וַעֲשֵׂה
הַכֹּהֵן

ספר ויקרא

הכהן את האחד חטאת ואת הא
עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה כ
טמאתה: והזרתם את בני ישראל
מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמא
את משבני אשר בתוכם: זאת תורת
ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמא
בה: והדוה בנדתה ותזב את זובו לז
ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה:

פ פ פ

וידבר יהוה אל משה אחרי מור שני
אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו: ויאמר
יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל
יבא בכל ער אל הקדש מבית לפרכה
אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות
כי בענן אראה על הכפרת: בזאת יא
אהרן אל הקדש בפרבן בקר לחטאת
ואיל לעלה: כתורת בר קדש ילבש
ומכנסים בר יהיו על בשרו ובאבנט בר יחגור
ובמצנפת

י
P.29.
פרשת יום
כפור בשחרי

ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ
 במים את בשרו ולבשם: ומאת ערת בני
 ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת
 ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את פר
 החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו:
 ולקח את שני השעירים והעמיד אתם
 לפני יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן
 על שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה
 וגורל אחד לעזאזל: והקריב אהרן את
 השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו
 חטאת: והשעיר אשר עלה עליו הגורל
 לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו
 לשלח אתו לעזאזל המדברה: והקריב
 אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו
 ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר
 לו: ולקח מלא הבחתיה חלי אש מעל
 המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת
 סמים דקה והביא מבית הפרכת: ונתן
 את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה

בראש עמוד
 ביה שמן
 סימן

ספר ויקרא

עַנְנָה הַקֹּטֶרֶת אֶת־הַכֹּפֶרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֶדֹת
וְלֹא יָמוּת׃ וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וְהִזָּה בְּאֶזְבֵּי
עַל־פְּנֵי הַכֹּפֶרֶת קִרְמָה וּלְפָנֵי הַכֹּפֶרֶת יָיִן
שֶׁבַע־פַּעַמִּים מִן־הַדָּם בְּאֶזְבָּעוֹ׃ וְשָׁחַת
אֶת־שַׁעֲרֵי הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר לָעֵם וְהֵבִיֵּא אֶת־
דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וַעֲשֶׂה אֶת־הַזֶּה
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָדָם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־
הַכֹּפֶרֶת וּלְפָנֵי הַכֹּפֶרֶת׃ וּכְפַר עַל־הַקֹּדֶשׁ
מִטְמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשְׁעֵיהֶם לִכְרֹם
חֲטָאתָם וּכְנִיעֵשָׂה לֵאחֹל מוֹעֵד הַשְּׂכָן אֹתָם
בְּתוֹךְ טְמֵאתָם׃ וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה בְּאֹהֶל
מוֹעֵד בָּבָאוּ לִכְפֹּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וּכְפַר
בַּעֲרוֹ וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ וּבַעֲדֵי כָל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל׃
שִׁנִּי *וַיֵּצֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה וּכְפַר
עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשַּׁעֲרִי וְנָתַן עַל־
קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם
בְּאֶזְבָּעוֹ שֶׁבַע־פַּעַמִּים וּטְהַרוּ וְקִדְּשׁוּ מִטְמֵאת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וּבִלְהַ מַכְפִּיר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהַקֹּרֵב אֶת־הַשַּׁעֲרִי
הַחִי

החי: וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש ידיו קרי
 השער החי והתורה עליו את כל עונות
 בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם
 ונתן אתם על ראש השער ושלח ביד איש
 עתי המדברה: ונשא השער עליו את כל
 עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השער
 במדבר: ובא אהרן אל אהל מועד ופשט
 את בגדי הכהן אשר לבש בבאו אל הקדש
 והניחם שם: ורחץ את בשרו במים
 במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה
 את עלתו ואת עלת העם וכפר בערו וכעד
 העם: ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה:
 והמשלח את השער לעזאזל יכבס בגדיו
 ורחץ את בשרו במים ואחר כן יבוא
 אל המחנה: ואת פר החטאת ואת שער
 החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש
 יוצא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את
 ערתם ואת בשרם ואת פרשם: והשרף
 אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים
 ואחרי

שלישי

שני כשהן

מחוכרין

ספר ויקרא

ואחרי כן יבוא אל המחנה : והיתה לכם
לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש
תענו את נפשותיכם וכל מלאכה לא תעשו
האזרח והגר הגר בתוכם : כי ביום הזה
יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם
לפני יהוה תטהרו : שבת שבתון היא
לכם ועניתם את נפשותיכם חקת עולם
וכפר הכהן אשר ימשח ארזו ואשר ימלא
את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגד
הבד בגדי הקדש : וכפר את מקדש הקדש
ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל
הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר : והיתה
זאת לכם לחקת עולם לכפר עלבנו
ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ועש
כאשר צוה יהוה את משה : פ
וזדבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל
בני ישראל ואמר : ואל בני וואל כל בני ישראל ואמרת
אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר :
איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או
בשב

יָשָׁב אֲדָמָה בְּמַחֲנֶה אוֹ אִשֶּׁר יִשְׁהֹט מִחוּץ
 לַמַּחֲנֶה: וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא־הָבִיאוּ
 לְהִקְרִיב קִרְבָּן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם
 יִחָשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא דָם שֶׁפָּךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ
 הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ: לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת־זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר־הֵם זִבְחִים עַל־
 פְּנֵי הַשְּׂדֶה וְהָבִיאוּ לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה
 אוֹתָם: וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת־הַדָּם עַל־מִזְבֵּחַ יְהוָה
 פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקְטִיר הַחֹלֶב לְרִיחַ נִיחַח
 לַיהוָה: וְלֹא־זָבְחוּ עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם לְשַׁעֲרֵם
 אֲשֶׁר־הֵם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה
 וְאֵת לֵהֶם לְדֹרֹתָם: * וְאֵלֶּהם תֹּאמַר אִישׁ
 אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר־יִגֹּר
 בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר־יַעֲלֶה עִלָּה אֶרֶזָּבַח: וְאֶל־פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד לֹא־יָבִיאוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה
 וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִעַמּוֹ: וְאִישׁ אִישׁ
 מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר
 יֹאכַל כָּל־דָּם וְנִתְּתִי פָנָי בַּנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת
 אֹתָהּ

חמישי
 שלישי כטו
 מחבריו

ספר ויקרא

אֶת־הָדָם וְהִכֵּרְתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמָּהּ
נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בְּדָם הִוא וְאֵנִי נֹתֵתִי לָכֶם
הַמִּזְבֵּחַ לִכְפֹּר עַל־נַפְשֵׁיכֶם כִּי־הָדָם הִוא
בְּנֶפֶשׁ יִכָּפֹר׃ עַל־כֵּן אֲמַרְתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
כָּל־נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא־תֹאכַל דָּם וְהִגַּר הָיִן
בְּתוֹכְכֶם לֹא־יֹאכַל דָּם׃ וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וּמִן־הִגֵּר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יֵצֵא
חַיָּה אוֹ־עוֹף אֲשֶׁר יֹאכַל וְשָׁפַךְ אֶת־דָּמוֹ
וְכִסְהוּבֵעָפָר׃ כִּי־נֶפֶשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ בְּנֶפֶשׁ
הִוא וְאֲמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּם כָּל־בָּשָׂר לֹא
תֹאכְלוּ כִּי נֶפֶשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ הִוא כָּל־
אֲכָלוֹ יָבִיט׃ וְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נִגְלָה
וּטְרֵפָה בְּאֶזְרָח וּבִגֵּר וְכֶכֶס בְּגִדֵי וְרֵחַץ בְּמִים
וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְטָהָר׃ וְאִם לֹא יִכְבֹּס
וּבִשְׂרוֹ לֹא יֵרָחֵץ וְנָשָׂא עִוְנוֹ׃ פ

יח וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
כִּמְעֵשֶׂה אֶרֶץ־מִצְרַיִם אֲשֶׁר יֹשְׁבֵתֶם־בָּהּ
לֹא תַעֲשׂוּ וְכִמְעֵשֶׂה אֶרֶץ־כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי
מֵבִיא

פרשת יובל
ספור במנחה

מביא אתכם שְׁמֹרָה לֹא תַעֲשׂוּ וּבַחֲקֵיתֶהֶם
לֹא תֵלְכוּ : אֶת־מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי
תִּשְׁמְרוּ לִלְכֹּת בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
וּשְׁמֹרְתֶם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה אִתְּם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם אֲנִי יְהוָה :
ס אִישׁ אִישׁ אֶל־כָּל־שָׂאֵר שֵׁשׁ
בָּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לַגְּלוּת עֲרוּרָאֲנִי יְהוָה :
ס עֲרוֹת אֲבִיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא
תַגִּילָה אִמְךָ הוּא לֹא תַגִּילָה עֲרוֹתָהּ : ס
עֲרוֹת אִשְׁת־אֲבִיךָ לֹא תַגִּילָה עֲרוֹת
אֲבִיךָ הוּא : ס עֲרוֹת אֲחוֹתְךָ בֵּת־
אֲבִיךָ אוֹ בֵּת־אִמְךָ מוֹלֶדֶת בֵּית אוֹ מוֹלֶדֶת
חַיִּין לֹא תַגִּילָה עֲרוֹתָן : ס עֲרוֹת
בֵּת־בִּנְיָ אוֹ בֵּת־בִּתְּךָ לֹא תַגִּילָה עֲרוֹתָן כִּי
עֲרוֹתֵךְ הֵנָּה : ס עֲרוֹת בֵּת־אִשְׁת־
אֲבִיךָ מוֹלֶדֶת אֲבִיךָ אֲחוֹתְךָ הוּא לֹא תַגִּילָה
עֲרוֹתָהּ : ס עֲרוֹת אֲחוֹת־אֲבִיךָ לֹא
תַגִּילָה שָׂאֵר אֲבִיךָ הוּא : ס עֲרוֹת
אֲחוֹת־אִמְךָ לֹא תַגִּילָה כִּי־שָׂאֵר אִמְךָ הוּא :
עֲרוֹת

ספר ויקרא

ס ערות אחי-אביו לא תגלה
 אשתו לא תקרב דרך הוא :
 ס ערות כלתך לא תגלה אשת
 הוא לא תגלה ערותה :
 ס אשת-אחיו לא תגלה ערות אחיו הוא
 ס ערות אשה ובתה לא תגלה
 בת-בנה ואת-בת-בתה לא תקח לגי
 ערותה שארה הנה זמה הוא : ואשה
 אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה
 בחייה : ואל-אשה בנדת טמאתה לא
 תקרב לגלות ערותה : ואל-אשת עמית
 לא-תתן שכבתך לזרע לטמאתה
 ומזרעה לא-תתן להעביר למלך ורא
 תחלל את-שם אלהיך אני יהוה : * ואת
 זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא
 ובכל-בהמה לא-תתן שכבתך לטמא
 בה ואשה לא-תעמד לפני בהמה לרעה
 תבל הוא : אל-תטמאו בכל-אלה כי
 בכל-אלה נטמאו הגוים אשר-אני משלה
 מפניכם

שביעי
 רביעי כשהן
 מחובדין

קדשים רמח

מפניכם: ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה
ותקא הארץ את ישיביה: ושמרתם
אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו
מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר
בתוכם: כי את כל התועבת האל עשו
אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ:
ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה
כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: כי כל
אשר יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו
הנפשות העשות מקרב עמם: ושמרתם את
משמרותי לבלתי עשות מחקות התועבת
אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני
יהוה אלהיכם:

פ פ פ

ידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל כל יוש
עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים
P. 30 יהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: איש אמו
ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה
אלהיכם

אלהיכם: אל תפנו אל האלילים וא
מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם
וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונ
תזבחהו: ביום זבחכם יאכל ומכה
והנותר עד יום השלישי באש ישרף:
האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא
ירצה: ואכליו עונו ישא כי את קדושה
חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמ
ובקצרכם את קציר ארצכם לא תבי
פאת שדה לקצר ולקט קצירך לא תלקט
וכרמך לא תשולל ופרט כרמך לא תלקט
לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם
לא תגנבו ולא תבכשו ולא תשקרו אי
בעמיתו: ולא תשבוע בשמי לשקר וחלה
את שם אלהיך אני יהוה: לא תעש
את רעהך ולא תגזל לא תליץ פעלת שכ
אתך עד בקר: לא תקלל חרש ולפני עי
לא תתן מכשול ויראת מאלהיך אני יהוה
לא תעשו עול במשפט לא תשא פני

שני
חמישי כשהן
מחוברין

דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפם
 עמיתך: לא תלך רכיל בעמך לא תעמד
 על דם רעה אני יהוה: לא תשנא את
 אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך
 ולא תשא עליו חטא: לא תקס ולא תטר
 את בני עמך ואהבת לדעך כמוך אני יהוה:
 את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע
 בלאים שרך לא תזרע בלאים ובגד בלאים
 שעטנז לא יעלה עליך: ואיש כי ישכב
 את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת
 לא ישוה פדה לא נפדתה או חפשה לא
 נתן לה בקרית תהיה לא יומתו כי לא
 חפשה: והביא את אשמו ליהוה אל
 פתח אהל מועד איל אשם: וכפר עליו
 הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו
 אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא:

פ

ויחבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ שלישי
 מאכל וערלתם ערלתו את פרו ערש

ספר ויקרא

שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: וכל
 הרביעת יהיה כל פריו קדש הלה
 ליהוה: ובשנה החמישית תאכלו
 פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה
 אלהיכם: לא תאכלו על הדם לא תנה
 ולא רעוננו: לא תקפו פאת ראשכם
 תשחית את פאת זקנך: ושרט לפני
 תתנו בשרכם וכתבת קעקע לא תה
 בכם אני יהוה: אל תחלל את בני
 להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ
 זמה: את שבת תשמרו ומקדש תיראו
 אני יהוה: אל תפנו אל האבת ואר
 הדענים אל תבקשו לטמאה בהם
 יהוה אלהיכם: מפני שיבה תקום ודור
 פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה:
 וכי יגור אתך גר בארצכם לא תו
 אתו: כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגור אתכם
 ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם באר
 מצרים אני יהוה אלהיכם: לא תעשו
 כמשפט

רביעי

ששי כשהו
 בחוברין

במשפט במדה במשקל ובמסורה: מאוני
 צדק אבני צדק אִיפֹת צדק והין צדק יהיה
 לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
 מארץ מצרים: ושמרתם את כל חקתי
 ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל בני
 ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן
 הגרי הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך
 מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן: ואני
 אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו
 מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא
 את מקדשי ולחלל את שם קדשי: ואם
 העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן
 האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי
 דמית אתו: ושמתי אני את פני באיש
 ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל
 הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב
 עמם: והנפש אשר תפנה אל האברת

ספר ויקרא

וְאֶל־חֵידְעָנִים לִזְנוֹת אַחֲרֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־
פְּנֵי בְנֵי־שָׁשׁ הַהוּא וְהִכֹּתִי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ
וְהִתְקַדְּשָׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: * וְשִׁמְרַתֶם אֶת־חֻקְתִּי וְעִשְׂתֶּם
אֹתָם אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם: כִּי אִישׁ אֶת־
אִשְׁרֵי־קָלִל אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ מוֹת יוֹמָת
אָבִיו וְאִמּוֹ קָלִל דָּמִיו בּוֹ: וְאִישׁ אֶת־אִשְׁרֵי־
אֶת־אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֶת־נָאֶף אֶת־אִשְׁתּוֹ
מוֹת יוֹמָת הַנָּאֶף וְהַנָּאֶפֶת: וְאִישׁ אֶת־
יִשְׁכָּב אֶת־אִשְׁתּוֹ אֲבִיו עֲרוֹת אֲבִיו גִּלְהַ מוֹת
יוֹמָתוֹ שְׁנֵיהֶם דְּמֵיהֶם בָּם: וְאִישׁ אֶת־
יִשְׁכָּב אֶת־כָּל־לָתוֹ מוֹת יוֹמָתוֹ שְׁנֵיהֶם בָּם
עֲשׂוֹ דְמֵיהֶם בָּם: וְאִישׁ אֶת־יִשְׁכָּב אֶת־
זָכָר מִשְׁכָּבִי אִשָּׁה תוֹעֵבָה עֲשׂוֹ שְׁנֵיהֶם מוֹת
יוֹמָתוֹ דְּמֵיהֶם בָּם: וְאִישׁ אֶת־יִקְחָ אֶת־
אִשָּׁה וְאֶת־אִמָּה זִמָּה הוּא בְּאִשׁ יִשְׁרָפּוּ אָדָם
וְאֶת־הֶן וְלֹא־תִהְיֶה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם: וְאִישׁ
אֶת־יִתְנֶן שְׁכַבְתּוֹ בְּבִהְמָה מוֹת יוֹמָת וְאִישׁ
בְּבִהְמָה תִּהְרָגוּ: וְאִשָּׁה אֶת־קֶרֶב אָדָם
כָּל

ש שי

סביעי כשהן
בחוברין

כל־בהמה לרבעה אתה והרגת את־האשה
 ואת־הבהמה מות יומתו דמיהם בם :
 ואיש אשר יקח את־אחתו בת־אביו או
 בת־אמו וראה את־ערוته והיא תראה
 את־ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני־עמם
 ערות אחתו גלה עונו ישא : ואיש אשר
 ישכב את־אשה דוה וגלה את־ערוטה את־
 מקרה הערה והוא גלתה את־מקור דמיה
 ונכרתו שניהם מקרב עמם : וערות אחות
 אמר ואחות אביו לא תגלה כי את־שאר
 הערה עונם ישאו : ואיש אשר ישכב את־
 דדתו ערות דרו גלה חטאם ישאו ערירם
 ימתו : ואיש אשר יקח את־אשת אחיו
 ונה הוא ערות אחיו גלה ערירם יהיו :
 ושמרתם את־כל־חקתי ואת־כל־
 משפטי ועשיתם אתם ולא־תקיא אתכם
 הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת
 בה : * ולא תלכו בהקרת הגוי אשר אני שביעי
 משלח מפניכם כי את־כל־אלה עשו

ספר ויקרא

וַאֲקוּן בָּם: וְאָמַר לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת
 אֶרֶץ זְבֹולָה וְאֶת אֶרֶץ זְבֹולָה לָכֶם לְרִשְׁתָּהּ
 אֶרֶץ זְבֹולָה חֶלֶב וְדֹבֶשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים
 וְהִבְדַּלְתִּים בֵּין הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לַטְּמֵאָה
 וּבֵין הָעוֹף הַטָּמֵא לַטְּהוֹר וְלֹא תִשְׁקְצוּ אֶת
 גִּפְתֵּיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְשׁוּ
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לַטְּמֵאָה
 וְהִיטֵתֶם לִי קִרְשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וְאֵבֶר
 אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי: וְאִישׁ אֶת
 אִשֵּׁה כִּי יִהְיֶה בָּהֶם אוֹב אוֹ יִדְעֵנִי מוֹת יוֹמָם
 בְּאֵבֶן יִרְגְּמוּ אֶתְכֶם דְּמֵיהֶם בָּם:

פ פ פ

כֹּא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲמַר אֶל־הַכֹּהֲנִים
 בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם לִגְפֹשׁ לֹא־טָמֵא
 בְּעַמִּי: כִּי אִם לִשְׂאֵרוֹ הִקְרַב אֵלָיו לֵאמֹר
 וְלֹאֲבִיו וְלִבְנֵו וְלִבְתּוֹ וְלִאֲחִיו: וְלֹאֲחֵרֹ
 הַבְּתוּלָה הִקְרַבְתָּ אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה
 לְאִישׁ

לאִישׁ לֵהִיטָמָא : לֹא־יִטְמָא בְּעַל בְּעַמּוֹ
 לִהְחַלּוֹ : לֹא־קִרְחָה קִרְחָה בְּרֹאשׁוֹ וּפָאֵת קִרְחָה קִרְחָה
 זָקֵנָם לֹא־יִגְלַחוּ וּבְבִשְׂרָם לֹא־יִשְׂרְטוּ שְׂרָטָתָם :
 קֹדֶשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יִחַלְלוּ שֵׁם
 אֱלֹהֵיהֶם כִּי־אֵת־אֲשֵׁי־יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם
 הֵם מִקְרִיבִם וְהִיוּ קֹדֶשׁ : אִשָּׁה זֹנָה וְחִלְלָה
 לֹא־יִקְחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא־יִקְחוּ כִּי־
 קֹדֶשׁ הוּא לֵאלֹהֵיוּ : וְקִדְשְׁתוּ כִּי־אֵת־לֶחֶם
 אֱלֹהִים הוּא מִקְרִיב קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָךְ כִּי־קֹדֶשׁ
 אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם : וּבֵרַת אִישׁ כֶּהֱנָן כִּי־
 תֵּחַל לַזְנוּת אֶת־אֲבִיהָ תֵּימָא מִחֲלָלָת בִּאִשׁ
 תִּשְׁרָף : ׀ וְהִכְהִין הַגְּדוֹל
 מֵאֲחֵי אֲשֶׁר־יוֹצֵק עַל־רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וּמֵלֵא אֶת־דִּירוֹ לִלְבֹּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־
 רֹאשׁוֹ לֹא־יִפְרֹעַ וּבִגְדָיו לֹא־יִפְרֹס : וְעַל כָּל־
 גִּפְשֵׁת מֵת לֹא־יָבֵא לֵאבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא־יִטְמָא :
 וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא־יֵצֵא וְלֹא יִחַלֵּל אֶת־מִקְדָּשׁ
 אֱלֹהֵיוֹ כִּי־גֹדֶר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיוֹ עָלָיו אֲנִי
 יְהוָה : וְהוּא אִשָּׁה בְּתוּלָה יִקַּח : אֵלֻמָּה

ספר ויקרא

וגרֹשֶׁה וְחַלְלָה זֶנֶה אֶת־אֱלֹהֶיךָ אִי־תִקַּח
אִם־בְּתוּלָה מִעַמּוֹ יִקַּח אִשָּׁה׃ וְלֹא־תִקַּח
זָרְעוֹ בְּעַמּוֹ כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשׁוֹ׃
וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וברא
אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזֶּרַעְךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר־יִהְיֶה
בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב לְהִקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהִיו׃
כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ עוֹרָא
פֶּסֶחַ אוֹ חֶרֶס אוֹ שְׂרוּעַ׃ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה
בּוֹ שִׁבְר־רֵגֶל אוֹ שִׁבְר־יָד׃ אוֹ גִבֵּן אוֹדָקָא
הַבֵּלֶל בְּעֵינָיו אוֹ גֵרֵב אוֹ יִלְפָת אוֹ מוֹת
אֶשֶׁךְ׃ כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם מִזֶּרַע אֲהֲרֹן
הַכֹּהֵן לֹא יֵגֵשׁ לְהִקְרִיב אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה מוֹם
בּוֹ אֶת־לֶחֶם אֱלֹהִיו לֹא יֵגֵשׁ לְהִקְרִיב׃ לֶחֶם
אֱלֹהִיו מִקְדָּשֵׁי הַקֹּדֶשִׁים וּמִן־הַקֹּדֶשִׁים
יֹאכֵל׃ אֶךְ־אֶל־הַפְּרִכָּת לֹא יֵבֵא וְאֶל־
הַמִּזְבֵּחַ לֹא יֵגֵשׁ כִּי־מוֹם בּוֹ וְלֹא יִחַלֵּל אֶת־
מִקְדָּשִׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשִׁים׃ וידבר מֹשֶׁה
אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

פ

וידבר

אמר

רנב

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל כב
אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל
ולא יחללו את שם קדשי אשר הם
מקדשים לי אני יהוה : אמר אליהם
לדתיכם כל איש אשר יקרב מכל
זרעכם אל הקדשים אשר יקדשו בני
ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש
ההוא מלפני אני יהוה : איש איש מזרע
אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל
עד אשר יטהר והנגיע ככל טמא נפש או
איש אשר תצא ממנו שכבת זרע : או
איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או
באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו : נפש
אשר תגע בו וטמאה ער הערב ולא יאכל
מן הקדשים כי אם דחק בשרו במים : ובא
השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי
לחמו הוא : נבלה וטרפה לא יאכל
לטמאה בה אני יהוה : ושמרו את
משמרתו ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי

ין ה 5 16 יחללהו

ספר ויקרא

יחללו אנני יהוה מקדשם: וכל־זר לא
 יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא־יאכל
 קדש: וכהן כִּי־יקַהֵֹנֶפֶשׁ קִנְיָן בַּסֹּפֹה
 יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: וכהן
 כהן כִּי תהיה לאיש זר הוּא בתרומת
 הקדשים לא־תאכל: ובת־כהן כִּי תהי
 אלמנה וגרושה וזרע־אין לה ושבה אל־בית
 אביה כנעזריה מלחם אביה תאכל וכל־זר
 לא־יאכל בו: ואיש כִּי־יאכל קדש בשגגה
 ויסף חמשתו עליו ונתן לכהן את־הקדש
 ולא יחללו את־קדשי בני ישראל את־אשה
 ירמו ליהוה: והשיאו אותם עין־אשה
 באכלם את־קדשיהם כִּי־אנני יהוה מקדשם:

פ

שליש יידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־
 אהרן ואל־בניו ואל כל־בני ישראל ואמרת
 אליהם איש איש מבית ישראל ומן־הגוי
 בישראל אשר יקריב קרבנו לכל־גזירותיהם
 ולכל־גזירותם אשר יקריבו ליהוה לעלה:
 לרצונם

לרצונכם תמים זכר בבקר בכשמים ובעזים:
 כל אשר-בו מום לא תקריבו כי לא
 לרצון יהיה לכם: ואיש כי יקריב זרח
 שלמים ליהוה לפלא-נדר או לגדלה בבקר
 או בצאן תמים יהיה לרצון כל-מום לא
 יהיה-בו: עורת או שבור או חרוץ או יבלת
 או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה
 ואשה לא תתנו מהם על המזבח
 ליהוה: ושור ושה שרוע וקלוט נדבה
 תעשה אתו ולנדר לא ירצה: ומעוף
 וכתורת ונתוק וכלות לא תקריבו ליהוה
 ובארצכם לא תעשו: ומיד בקדש לא
 תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה
 כי משחתם בהם מום בט לא ירצו לכם:

ס וידבר יהוה אל משה לאמר:

פרשת יום
 ובי סל סב
 ויום כ ש
 פסח

שור אזכשב או עז כי יולדו היה שבעת
 ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה
 ירצה לקרבן אשה ליהוה: ושור או שה
 אתו ואת-בנו לא תשחטו ביום אחר: וכי
 תזבחו

ספר ויקרא

תזבחו זבח תודה ליהוה לרצונכם תזבחו
ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר
אני יהוה: ושמרתם מצותי ועשיתם את
אני יהוה: ולא תחללו את שם קדש
תקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה
מקדשכם: המוציא אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה: פ
כג וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה
אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם
מועדי: ששת ימים תעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל
מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל
מושבותיכם: פ

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו
אתם במועדים: בחדש הראשון בארבעה
עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה:
ובהמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות
ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו

רנר

אמר

ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל-
מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם אשה
ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא-
קדש כל-מלאכת עבודה לא תעשו:

פ

ודבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-
בני ישראל ואמרת אליהם כי-תבאו
אל-הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם
את-קצירה והבאתם את-עמר ראשית
קצירכם אל-הכהן: והניף את-העמר
לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת
יניפנו הכהן: ועשיתם ביום הניפכם
את-העמר כבש תמים בן-שנתו לעלה
ליהוה: ומנחתו שני עשרונים סלת
בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה ^{נחמ} ^ק
יין רביעת ההקין: ולחם וקלי וכרמל
לא תאכלו עד-עצם היום הזה עד
הביאכם את-קרבן אלהיכם חקת עולם
לדורתיכם בכל משבתיכם:

ס

וספרתם

ספר ויקרא

ס וּכְפָרֶרְס לָכֶם מִמַּחֲרַת הָעֵלֶת מִיּוֹ
 הַבֵּי־יָכָךְ אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שְׁבָרוֹת
 תְּמִימִת תִּדְוֶינָה: עַד מִמַּחֲרַת הָעֵלֶת
 הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִישִׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם
 מִנְחָה חֲרֹשָׁה לַיהוָה: מִמּוֹשְׁבֵיכֶם הֵבִיאוּ
 לַחֲסֵתְנוּפָה שְׁתֵּים־שָׁנִי עֶשְׂרִים לֶתְהִיטוֹ
 חֲמִין הֵי פִינָה בְכוּרִים לַיהוָה: וְהִקְרַבְתֶּם
 עַל־הַלֶּחֶם שֶׁבַעַת כִּבְשִׁים תְּמִימִם בְּנֵי־שָׁנָה
 וּפָר בֶּן־בָּקָר אֶחָד וְאֵילָם שְׁנַיִם יִהְיוּ עֲלֶיהָ
 לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם אִשָּׁה רִיחַ־נִיחֹחַ
 לַיהוָה: וַעֲשִׂיתֶם שְׂעִיר עִזִּים: חֵד לַחֲמָא
 וְשְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה לְזֶבַח שְׁלָמִים: וְהֵנִיחָם
 הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־לֶחֶם הַבִּכּוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי
 יְהוָה עַל־שְׁנֵי כִבְשֵׁי־מִקְדָּשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לִכְחֹדֶשׁ
 וּקְרָאתֶם בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ
 יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
 חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל־מוֹשְׁבֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם
 וּבְקִצְרֵכֶם אֶת־קִצִּיר אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֹד
 פָּאֵת שְׂדֶךְ בְּקִצְרֶךְ וּלְקַט קִצִּירֶךְ לֹא תִלְקַח
 לְעִי

רנה

אמר

לעני ולגר תעזב אתם אני ידוע אלהיכם :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר יל- חמישי

בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד
לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה
מקרא קדש : כל מלאכת עבודה לא
תעשו והקרבתם אשה ליהוה : ס

וידבר יהוה אל משה לאמר : אף
פעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים
הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את
נפשותיכם והקרבתם אשה ליהוה : וכל
מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום
כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה
אלהיכם : כי כל הנפש אשר לא תענה
בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה : וכל
הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום
הזה והאברתי את הנפש ההוא מקרב
עמה : כל מלאכה לא תעשו חקת עולם
לדורתיכם בכל משבתיכם : שבת שבתות

הוא

ספר ויקרא

הוא לכם ועניתם את נפשתיכם
בתשעה לחדש בערב מערב ער
תשבתו שבתכם: פ

ששי וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש
השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה
ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכה
עבדה לא תעשו: שבעת ימים תקריבו
אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה
לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל
מלאכת עבדה לא תעשו: אלה מועדי
יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש
להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח
ונסכים דבר יום ביומו: מלבד שבתות
יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל גזריכם
ומלבד כל גזרתיכם אשר תתנו ליהוה:
אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
באספכם את תבואת הארץ תחגגו את חג
יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון
וביום

וביום השמיני שבתון: ולקחתם לכם ביום
הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ
עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה
אלהיכם שבעת ימים: וחגתם אתו חג
ל יהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם
לדתיכם בחדש השביעי תחגו אתו:
בסבת תשבו שבעת ימים כל האזרח
בישראל ישבו בסבת: למען ידעו דרתיכם
כי בסבות הו' שבת את בני ישראל בהוציא
אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
וידבר משה את מעי יהוה אל בני
ישראל:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני כר
ישראל ויקחו אליה שמן זית זך כחית שביעי
למאוד להעלות נר תמיד: מחוין לפרכת
העדות באהל מועד יערך אתו אהרן
מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם
לדתיכם: על המנרה הטהרה יערך את
הנרות לפני יהוה תמיד:

פ

ולקחת

ספר ויקרא

וּלְקַחַת כָּלֹת וּאִפִּית אֹתָהּ שְׁתֵּים עָשָׂר
חֲלוֹת שְׁנֵי עָשָׂר נִים יִהְיֶה הַחֲלֹה הָאֶחָד
וּשְׁמַת אוֹתָם שְׁתֵּים מַעֲרֻכּוֹת שֵׁשׁ הַמַּעֲרֻכּוֹת
עַל הַשְּׁלַחַן הַטֹּהֵר לִפְנֵי יְהוָה : וְנָתַן
עַל הַמַּעֲרֻכָּה לְבִנְהוּ זָכָר וְהִי תִהְיֶה לְלֶחֶם
לְאֻכְלָהּ אִשָּׁה לִיהוָה : בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם
הָעִיֶּבֶת יַעֲרֻכּוּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : וְהִי תִהְיֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
וְאִכְלֹהוּ בַּמָּקוֹם קָדֹשׁ כִּי קָדֹשׁ קִדְּשִׁים הוּא
לוֹ מֵאִשֵּׁי יְהוָה חֶק עוֹלָם : פ וַיֵּצֵא
כָּדָשׁ אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן־אִישׁ מִצְרַיִם
בְּהוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּנְצוּ בַּמַּחֲנֶה בֶן
הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי : וַיִּקְבֹּץ
הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת־הַשֵּׁם וַיִּקְלָל וַיְבִיאוּ
אֹתוֹ אֶל־מֹשֶׁה וְשֵׁם אָמּוֹ עֲלִמִּיר בֶּת־דְּבָרִי
לְמַטֵּה דָן : וַיִּנָּחֻהוּ בַּמִּשְׁמֶר לִפְרֹשׁ לָהֶם
עַל־פִּי יְהוָה : פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : הוֹצֵא אֶת־
הַמִּקְלָל אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ כָל־
הַשְּׂמֵעִים

השמעם את־יריהם על־ראשו ורגמו אתו
 כל־העדה: ואל־בני־ישראל תדבר לאמר
 איש־איש כִּי־יקלל אלהיו ונשא חטאו:
 ונקב שם־יהוה מורת יומת רגום ורגמו בו
 כל־העדה כגור באזרח בנקבו שם יומת:
 ואיש כִּי־יכה כל־נפש אדם מורת יומת:
 ומכה נפש־בהמה ישלמנה נפש תחת
 נפש: ואיש כִּי־יתן מוס בעמיתו כאשר עשה
 כן יעשה לו: שבר תחת שבר עין תחת
 עין שן תחת שן כאשר יתן מוס באדם
 כן ינתן בו: ומכה בהמה ישלמנה
 ומכה אדם יומת: משפט אחד יהיה לכם
 כגור באזרח יהיה כִּי־אני יהוה אלהיכם:
 ודבר משה אל־בני־ישראל ויצאו את־
 המקל אל־מחוז למחנה ורגמו אתו
 אבן ובני־ישראל עשו כאשר צוה יהוה
 את־משה:

פ

וידבר

פ פ פ

כה
P.32.

כה וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר :
 אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבואו
 הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ
 שבת ליהוה : שש שנים תזרע שדך ושש
 שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה
 ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ
 שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא
 תזמר : את ספיח קצירך לא תקצור ואת
 ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה
 לארץ : והיתה שבת הארץ לכם לאכלה
 לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך
 הגרים עמך : ולבהמתך ולחיה אשר
 בארצך תהיה כל תבואתה לאכל :
 וספרת לך שבע שבתות שנים שבע
 שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות
 השנים תשע וארבעים שנה : והעברה
 שופר תרועה בחרש השבעי בעשור לחדש
 ביום

זֶה הַכְּפָרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אַרְצְכֶם׃
 וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרַאתֶם
 דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לֵכָל־יֹשְׁבֵיהָ יוֹבֵל הוּא תְּהִיָּה
 לָכֶם וּשְׁבַתְּם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל־
 מִשְׁפַּחָתוֹ תֵּשְׁבוּ׃ יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים
 שָׁנָה תְּהִיָּה לָכֶם לֹא תִזְעַד עוֹלָא תִקְצְרוּ אֶת־
 סִמְחָהּ וּלֹא תִכְצְרוּ אֶת־נֹזְרֶיהָ׃ כִּי יוֹבֵל
 הוּא קֹדֶשׁ תְּהִיָּה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ
 אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ בְּשָׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תֵּשְׁבוּ
 אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ׃ * וְכִי־תִמְכְּרוּ מִמֶּכֶר שְׁנֵי
 לַעֲמִיתְךָ אוֹ קִנְיָה מִיַּד עַמִּיתְךָ אֶל־תּוֹנוּ אִישׁ
 אֶת־אֲחִיו׃ בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחֲרֵי הַיּוֹבֵל
 תִּקְנֶה מֵאֵת עַמִּיתְךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי־תְבוּאֹת
 יִמְכְּרֶךָ׃ לִפְיֵי רֹב הַשָּׁנִים תִּרְבֶּה מִקְנָתוֹ
 וְלִפְיֵי מְעוֹט הַשָּׁנִים תִּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר
 תְּבוּאֹת הוּא מִכָּר לָךְ׃ וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת־
 עַמִּיתוֹ וּרְאֵה מֵאֲלֶיְךָ כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם׃ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־הַקִּטְיוֹת וְאֶת־מִשְׁפַּטֵּי
 תִשְׁכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְיִשְׁבַּתֶּם עַל־הָאָרֶץ
 לְבַטָּח

ספר ויקרא

שלישי לבטח: * ונתנה הירץ פריה ואכלת
 לשבע וישבתם לבטח עליה: וכי תא
 מה נאכל בשנה השביעת הן לא נזרעו
 נאלף את תבואתנו: וצוית את חבר
 לכם בשנה הששית ועשת את התבוא
 לשלש השנים: וזרעתם את השנה השביעית
 ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה
 התשיעת עד בוא תבואתה תאכלו ישן
 והארץ לא תמכר לצמית כי לי הארץ
 גרים והושבים אתם עמרי: ובכל
 אחותכם גאלה תתנו לארץ: ס
 כי ימוך אחיך ומכר מאחוזו ובאנא
 הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: ואיש
 כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא
 גאלתו: וחשב את שני ממכרו והשיב את
 העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחוזו
 ואם לא מצאה ידו הי השיב לו והיה
 ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא
 ביכל ושב לאחוזו: ס ואיש כי
 ימכר

שני כשהן
 מחוברין

רביע

חמישי
 שלישי כשהן
 מחוברין

מִכָּר בֵּית־מוֹשֵׁב עִיר חֹמָה וְהִיתָה גֵּאֲלָתוֹ
 עֲרֹתָם שְׁנֵת מִמִּכְרוֹיִמִּים תִּהְיֶה גֵּאֲלָתוֹ :
 אִם לֹא־גֵּאֲלֵה עַד־מְלֹאת לֹו שְׁנָה תִּמְיַמָּה
 וְקָם הַבֵּית אֲשֶׁר־בְּעִיר אֲשֶׁר־לֹא חֹמָה ^{לוקח}
 לְעִמִּיתָה לְקִנְיָה אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו לֹא־יֵצֵא בִּיבֹל :
 וּבְתֵי הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם חֹמָה כְּבִיב
 עַל־שָׂדֶה הָאָרֶץ יֵחָשֵׁב גֵּאֲלָה תִּהְיֶה־לֹו
 וּבִיבֹל יֵצֵא : וְעֵרֵי הַלְוִיִּם בְּתֵי עֲרֵי אֲחֻזָּתָם
 גֵּאֲלֵת עוֹלָם תִּהְיֶה לְלוֹוִים : וְאֲשֶׁר־גֵּאֲלֵה מִן־
 הַלְוִיִּם וַיֵּצֵא מִמִּכְר־בֵּית וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ בִּיבֹל
 כִּי בְתֵי עֲרֵי הַלְוִיִּם הוּא אֲחֻזָּתָם בְּתוֹךְ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל : וְשָׂדֶה מִגֵּרֶשׁ עֲרִיָּהֶם לֹא־יִמָּכַר כִּי־
 אֲחֻזָּת עוֹלָם הוּא לָהֶם : ס וְכִי־יִמָּוֶךְ
 אַחִיד וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהַחֲזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשֵׁב
 וְחֵי עִמָּךְ : אֶל־תִּקַּח מֵאִתּוֹ נִשְׁךְ וְתִרְכִּיז
 וִירָאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ וְחֵי אַחִיד עִמָּךְ : אֶת־כֶּסֶףךָ
 לֹא־תִתֵּן לּוֹ בְּנִשְׁךְ וּבִמְרִכָּה לֹא־תִתֵּן
 אֲכֹלֶךָ : אֲנִי־הוּא אֱלֹהֶיכֶם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי
 אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְתִתְּלֶכֶם אֶת־אֶרֶץ
 כְּנָעַן

ספר ויקרא

שְׁטִי בְנֵעַן לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים: ס

כְּעֵי כְּשֵׁהוּ

מִתְנַבֵּר

יָמוֹךְ אַחֲדֶיךָ עִמָּךְ וְנִמְכַּר לָךְ לֹא תַעֲבֹד

עֲבַדְתָּ עֶבֶד: כְּשֶׁכִּיר כְּתוּשָׁב יְהִי

עַרְשָׁנָה הִבֵּל יַעֲבֹד עִמָּךְ: וַיֵּצֵא מִן

הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ

אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב: כִּי עֲבָדִי הֵם אֲשֶׁר

הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יִכְנְעוּ

מִכֶּכֶת עֶבֶד: לֹא תִרְדֶּה בּוֹ בַּפֶּרֶךְ וּיְרֹא

מֵאֱלֹהֶיךָ: וְעֶבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה

מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיב לָכֶם מֵהֶם תִּהְיֶה

עִבְדְּךָ וְאִמָּה: וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשְׁבִים הַהֵם

עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם

אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאֶרֶצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְאֲחֻזָּה

וְהַתְנַחֵלְתֶּם אֹתָם לְבָנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לְרִשְׁתָּם

אֲחֻזָּה לְעַלְמָם כִּי תַעֲבֹדוּ וּבְאֲחֵיכֶם נִגְדָה

יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאִחֵיו לֹא תִרְדֶּה בּוֹ בַּפֶּרֶךְ

ס

וְכִי תִשְׁגִּיר גֵּר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ וְכִי

אַחֲדֶיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַּר לְגֵר תוֹשָׁב עִמָּךְ אִלְעֵנִי

מִשְׁפַּחַת גֵּר: אַחֲרֵי נִמְכַּר גֵּאֲלָהּ תִּהְיֶה

אֶחָד

שְׁנֵיעַ

אחר מאחיו וגאלנו : אודדו אֶזְנוֹ בְּדָדוֹ
 גאלנו אוֹ-מִשְׁאֵר בָּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ גִּאלֵנוּ
 אֹהֵי שִׁגְרֵהֶיּוֹ וְגֵאלֵהֶם : וְחָשַׁב עִם-קִנְיָהּ
 מִשְׁנֵת הַמִּכְרוֹלוֹ עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְהָיָה בְּסֶף
 מִמִּכְרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּי־מִי שְׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ :
 אִם-עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים לִפְיֶהֱיָהּ יֹשִׁיב גֵּאלָתָהּ
 בְּסֶף מִקְנֵתָהּ : וְאִם-מֵעַט נִשְׂאָר בְּשָׁנִים
 עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְחָשַׁב לּוֹ כִּפְיִ שְׁנוֹ יֹשִׁיב אֶת-
 גֵּאלָתָהּ : כִּשְׂכִיר שָׁנָה בְּשָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא-
 דָדָנוּ בַּפֶּרֶךְ לַעֲיִנֶּיךָ : וְאִם-לֹא יִגָּאֵל בְּאַלֶּהָ
 יֵצֵא בְּשְׁנַת הַיָּבֵל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ :
 כִּי־לִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדֵי הֵם אֲשֶׁר-
 הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם : * לֹא-תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִם וּפְסֵל כִּי
 וּמִצְבֵּה לֹא-תִקְיְמוּ לָכֶם וְאֶבֶן מִשְׁכִּית לֹא
 תִתְּנוּ בָאָרֶץכֶּם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עֲלֶיהָ כִּי־אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : אֶת-שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ
 וּמִקֻּדְשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה : פ

פ פ פ

P. 33. אִם־בַּחֲקֹתֵי תֵלְכוּ וְאֶת־מִצְוֹתֵי ה'

וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם׃ וְנָתַתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּיָדִי

וְנָתַנָּה הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּתּוֹ׃

וְהָשִׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת־בִּצִּיר וּבִצִּיר יִשְׁנֶה

דָּרַע וְאָכַלְתֶּם לַחֲמֶכֶם לְשִׁבְעַת וְיִשְׁבֹּעַ

שָׁנָי לְבִטָּח בָּאֲרָצְכֶם׃ * וְנָתַתִּי שְׁלוֹם נָא

וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מַחֲרִיר וְהִשְׁבַּתִּי חֵית הָרֶעֱהָ

הָאָרֶץ וְחָרַב לֹא־תַעֲבֹר בָּאֲרָצְכֶם׃ וְדֹרַשׁ

אֶת־אִיְיִכֶם וְנִפְּלוּ לִפְנֵיכֶם לְחָרַב׃ וְדֹרַשׁ

מִכֶּם חֲמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רִבְנָה יִהְיֶה

וְנִפְּלוּ אִיְיִכֶם לִפְנֵיכֶם לְחָרַב׃ וְפָנִי

אֵלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֹתְכֶם

שְׁלִישִׁי וְהִקִּימָתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם׃ * וְאָכַלְתֶּם

יֵשֶׁן נוֹשֵׁן וְיֵשֶׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִאוּ׃ וְנָתַתִּי

מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם

וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֵלֹהִים

וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

אֲשֶׁר

חמישי כשהן
מחוברין

אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיר
להם עבדים ואשכנז מטת עלכם ואולף
אתכם קוממיות: פ

ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל
המצות האלה: ואם בחקתי תמאסו ואם
את משפטי תגדלו נפשכם לבלתי עשות
את כל מצותי להפרכם את בריתי: אף
אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם
בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות
עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם
ואכלו איביכם: ונתתי פני בכם ונגפתם
לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם
ואין דרך אתכם: ואם עד אלה לא
תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על
חטאתיכם: ושברתי את גאון עיניכם
ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם
כנחשה: ותם לריק כחכם ולא תתן
ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן פרו:
ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי

ספר ויקרא

וַיִּסְפַּתִּי עֲלֵיכֶם מִכָּה שִׁבְעַת כַּחֲטֹאתֵיכֶם
וְהִשְׁלַחְתִּי בְכֶם אֶת־חֵית הַשָּׂדֶה וְשִׁנִּי
אֲתָכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת־בְּהֵמַתְכֶם וְהַמְעַשֵּׂה
אֲתָכֶם וְנִשְׁמוֹ דְּרָכֵיכֶם: וְאִם־בְּאֵלֶּה
תּוֹסְרוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי קָרִי: וְהִלַּכְתִּי
אֲנִי עִמָּכֶם בְּקָרִי וְהִכִּיתִי אֶתְכֶם גַּם־אֲנִי
עַל־חַטֹּאתֵיכֶם: וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם
נֶקֶמַת נֶקֶם־בְּרִית וְנִאֲסַפְתֶּם אֶל־עַרְשִׁי
וְשִׁלַּחְתִּי רֶבֶר בְּתוֹכְכֶם וְנָתַתֶּם בִּידֹאֵי
בְּשִׁבְרִי לָכֶם מִטָּה לַחֲסֹאֲפּוֹ עֲשׂוֹנֵי
לַחֲמֶכֶם בַּתְּנוּרָה אֶחָד וְהִשִּׁיבוּ לַחֲמֶכֶם
בְּמִשְׁקָל וְאָכַלְתֶּם סוּלָא תִּשְׁבְּעִי: וְאִם־בְּזֹאת
לֹא־תִשְׁמָעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם
עִמִּי בְּקָרִי: וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמֹר־דֶּרֶךְ
וַיִּסְרֹתִי אֶתְכֶם אֶף־אֲנִי שִׁבְעַת כַּחֲטֹאתֵיכֶם
וְאָכַלְתֶּם בָּשָׂר בְּגִיבֵם וּבָשָׂר בְּנוֹתֵיכֶם
תֹּאכְלוּ: וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בְּמִתֵּיכֶם וְהִכְרִיתִי
אֶת־חַמְנֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת־פְּגִרֵיכֶם עַל־פְּנוֹת
גְּלוּלֵיכֶם וְגַעַלְהָ נֶפֶשׁ אֶתְכֶם: וְנָתַתִּי אֶת־עֵרִיכֶם

וְיִכַם חֲרָבָה וְהַשְׁמוּתִי אֶת־מִקְדָּשֵׁיכֶם וְלֹא־
 אֶרֶץ בְּרִיחַ נִיחַחְכֶם׃ וְהַשְׁמַתִּי אֶת־
 אֶרֶץ וְשִׁמְמוּ עָלֶיהָ אִיבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ׃
 וְאַתֶּם אֲזַרְהוּ בְּגוֹיִם וְהִרִיקֹתִי אַחֲרֵיכֶם חֲרָב׃
 וְהִיְתָה אֶרְצְכֶם שְׁמָמָה וְעִרְכֶם יִהְיוּ חֲרָבָה׃
 וְהִתְרַצָּה הָאָרֶץ אֶת־שְׁבַתְתִּיהָ כָּל־יְמֵי־
 הַשְּׁמָה וְאַתֶּם בָּאָרֶץ אִיבֵיכֶם אִזוֹ תִשְׁבֹּת
 הָאָרֶץ וְהִרְצָתִי אֶת־שְׁבַתְתִּיהָ׃ כָּל־יְמֵי־
 הַשְּׁמָה תִשְׁבֹּת אֶת־אֲשֶׁר לֹא־שְׁבַתְתָּהּ
 בְּשְׁבַתְתִּיכֶם בְּשְׁבַתְכֶם עָלֶיהָ׃ וְהַנְּשֹׂאִים
 בָּכֶם וְהַבָּאִתִּי מֶרֶךְ בְּלִבְכֶם בְּאַרְצָתִי אִיבֵיהֶם
 וּרְדָף אֹתָם קוֹל עֲלֵה נִדְף וְנָסוּ מִנֶּסֶת חֲרָב
 וְנָפְלוּ וְאִין רִדָף׃ וְכִשְׁלוּ אִישׁ־בְּאֹחִיו
 כַּמִּפְנֵי חֲרָב וּרְדָף אִין וְלֹא־תִהְיֶה לָכֶם
 הַתְּקוּמָה לִפְנֵי אִיבֵיכֶם׃ וְאַבְדַּתֶּם בְּגוֹיִם
 וְאָכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אִיבֵיכֶם׃ וְהַנְּשֹׂאִים
 בָּכֶם יִמְקוּ בַּעֲוֹנֹתֵם בְּאַרְצָתִי אִיבֵיכֶם וְאֶף־
 בַּעֲוֹנֹתֵי אֲבֹתֵיכֶם יִמְקוּ׃ וְהִתְּוֹדוּ אֶת־
 עוֹנֵם וְאֶת־עוֹן אֲבֹתֵיכֶם בַּמַּעַלִּים אֲשֶׁר מַעַלְוּ־

ספר ויקרא

בִּי וְאֶף אֲשֶׁר הִלְכוּ עִמִּי בְּקָרִי : אֶף־
 אֵלַי עַם־בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי אֹתָם בְּאֶרֶץ
 אֲבִיהֶם אוֹ־אֲנִי יִכְנַע לִבְכֶּם הָעֵדֶל וְאִנִּי
 אֶת־עֹנֹם : וּזְכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב
 אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם
 אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר : וְהָאָרֶץ תַּעֲזֹב מִיָּד
 וְתָרַץ אֶת־שִׁבְתָּתָהּ בְּהִשָּׁמָה מֵהֶם וְהִיא
 אֶת־עֹנֹם יַעֲזֹב וְיָעֵן בְּמִשְׁפָּטִי מֵאִסּוּ וְאֶת־
 חֻקְתִּי גַעְלָה נֶפֶשׁ : וְאֶף־גַּם־זֹאת בְּהִיוֹת
 בְּאָרֶץ אֲבִיהֶם לֹא־מֵאֲסָתִים וְלֹא־גְעֻלָּה
 לְכַלְתָּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם : וּזְכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁית
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵעֵת
 הַגּוֹיִם לֵהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה : אֲלֵךְ
 הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרָה אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
 בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד־מֹשֶׁה

פ

כֹּז וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אִישׁ כִּי־פֶלֶא
 עָשָׂה יְהוָה עִמָּךְ בְּצֵאתְךָ מֵמִצְרָיִם
 מִחוּבְרֵינְךָ

נדר

דר בערפך נפשת ליהוה : והיה ערפך
 זכר מבין עשרים שנה ועד בין ששים שנה
 והיה ערפך חמשים שקל כסף בשקל
 הקדש : ואם נקבה הוא והיה ערפך
 שלשים שקל : ואם מבין חמש שנים ועד
 בין עשרים שנה והיה ערפך הזכר עשרים
 שקלים ולנקבה עשרת שקלים : ואם
 מבין חדש ועד בין חמש שנים והיה ערפך
 הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערפך
 שלשת שקלים כסף : ואם מבין ששים שנה
 ומעלה אם זכר והיה ערפך חמשה עשר
 שקל ולנקבה עשרה שקלים : ואם
 מקד הוא מערפך והעמידו לפני הכהן
 והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיגיד
 הנדר יעריכנו הכהן :

ס

ואם בבהמה אשר יקריבו ממנה קרבן
 ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה
 קדש : לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב פרע
 או רע בטוב ואם המיר מיר בבהמה בבהמה

ספר ויקרא

וְהָיָה הוּא וְאֹתָמוֹדָתוֹ יִהְיֶה קָדֵשׁ׃ וְאִם
בַּחֲמָה טָמְאָה אֲשֶׁר לֹא יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קִרְבָּן
לַיהוָה וְהָעֶמִיד אֶת־הַבַּחֲמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן
וְהָעֵרִךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כַּעֲרֹךְ
הַכֹּהֵן כִּן יִהְיֶה׃ וְאִם־גֹּאֵל יִגְאֹלֶנָּה וְיִסַּף
חֲמִישָׁתוֹ עַל־עֶרְכָּךְ׃ וְאִישׁ כִּי־יִקְדֹּשׁ אֶת־
בֵּיתוֹ קָדֵשׁ לַיהוָה וְהָעֵרִיכוּ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב
וּבֵין רָע כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן כִּן יָקוּם׃
וְאִם־הַמִּקְדָּשׁ יִגְאֹל אֶת־בֵּיתוֹ וְיִסַּף חֲמִישָׁתוֹ
חֲמִישִׁי כֶסֶף־עֶרְכָּךְ עָלָיו וְהָיָה לוֹ׃ * וְאִם־מִשְׁחָה
אֶחָדוֹ יִקְדֹּשׁ אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה עֶרְכָּךְ לִפְנֵי
זֶרַע זֶרַע חֲמֵר שְׁעָרִים בַּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף׃
אִם־מִשְׁנֵת הַיָּבֵל יִקְדֹּשׁ שָׂרָהּ כַּעֲרֹכָהּ
יָקוּם׃ וְאִם־אֶחָד הַיָּבֵל יִקְדֹּשׁ שָׂרָהּ וְחֹשֶׁבֶת
לוֹ הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי־הַשָּׁנִים הַנּוֹתָרִת
עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנִגְרַע מִעֶרְכָּךְ׃ וְאִם־גֹּאֵל
יִגְאֹל אֶת־הַשָּׂרָה הַמִּקְדָּשׁ אֲרֹז וְיִקַּף
חֲמִשִּׁית כֶּסֶף־עֶרְכָּךְ עָלָיו וְקָם לוֹ׃ וְאִם־לֹא
יִגְאֹל אֶת־הַשָּׂרָה וְאִם־מָכַר אֶת־הַשָּׂרָה
לְאִישׁ

שבעי כשהן
סמוכין

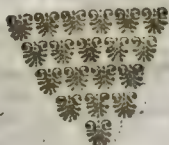
לאיש אחר לא יגאל עוד : ורִיֵּה הַשָּׂדֶה
 בִּצְאָתוֹ בִּיבֹל קֹדֶשׁ לַיהוָה כְּשֶׁדָּרָה הַחֹרֶם
 לִכְהֹן תִּהְיֶה אֲחֻזָּתוֹ : * וְאִם אֶת־שָׂדֶה שְׁשִׁי
 מִקְנֵהוּ אֲשֶׁר לֹא מִשְׁדֶּה אֲחֻזָּתוֹ יִקְדֹּשׁ
 לַיהוָה : וְחָשַׁב לוֹ הַכֹּהֵן אֶת מַכְסַּת הָעֶרְכָּךְ
 עַד שְׁנַת הַיָּבֹל וְנָתַן אֶת־הָעֶרְכָּךְ בַּיּוֹם הַהוּא
 קֹדֶשׁ לַיהוָה : בְּשְׁנַת הַיּוֹבֵל יָשׁוּב הַשָּׂדֶה
 לְאִשֶּׁר קָנָהּ מֵאֲתוֹ לְאִשֶּׁר לוֹ אֲחֻזַּת הָאָרֶץ :
 וְכָל־עֶרְכָּךְ יִהְיֶה כְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה
 יִהְיֶה הַשֶּׁקֶל : אֶךְ בְּכוֹר אֲשֶׁר יִבְכֹּר לַיהוָה
 בְּבִהְמָה לֹא יִקְדֹּשׁ אִישׁ אֲתוֹ אִם־שׁוֹר אִם־
 שֶׂה לַיהוָה הוּא : וְאִם בְּבִהְמָה הַטְּמֵאָה
 וּפְדָה בְּעֶרְכָּךְ וַיִּסַּף חֲמִשָּׁתוֹ עָלָיו וְאִם־לֹא
 יִגְאֹל וְנִמְכַּר בְּעֶרְכָּךְ : אֶךְ כָּל־חֹרֶם אֲשֶׁר
 יִחְרֹם אִישׁ לַיהוָה מִכָּל־אֲשֶׁר־לּוֹ מִיָּדָם
 וּבִהְמָה וּמִשְׁדֶּה אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמְכַּר וְלֹא יִגְאֹל
 כָּל־חֹרֶם קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים הוּא לַיהוָה : * כָּל־שְׁבִיעִי
 חֹרֶם אֲשֶׁר יִחְרֹם מִן־הָאָדָם לֹא יִפְדֶּה מוֹת
 יוֹמָתוֹ : וְכָל־מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ
 * יג' ה' 5 17 מפר'

ספר ויקרא

מִפְּרִי הָעֵץ לִיהוָה הוּא קָדֵשׁ לִיהוָה : וְאֵל
 גָּאֵל אִישׁ מִמַּעַשְׁדוֹ חֲמִשָּׁתוֹ יִסָּפֶה
 וְכָל מַעַשְׁר בְּקָרְוָצֵאן כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֹד
 הַשֶּׁבֶט הָעֹשֶׂה יִהְיֶה קָדֵשׁ לִיהוָה :
 יִבָּקֵר בֵּין טוֹב לְרַע וְלֹא יִמְרְנוּ וְאִם
 יִמְרְנוּ וְהָיָה הוּא וְתַמּוּרָתוֹ יִהְיֶה קָדֵשׁ
 גָּאֵל : אֱלֹהֵי הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
 מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהָר סִינַי

חזק

פְּכוּס פִּסְקֵי דְסֵפֶר וִיקְרָא שְׁמֵנָה מֵאוֹת וְחֲנֻשִּׁים וְחֲשֵׁנָה • נִמְסָה סִימָן
 וְחֲצִי וְהִנֵּנֶה כְּבֶשֶׂד הַזֶּה : וּפְרָשִׁיּוֹתָיו עֶשְׂרֵה • בִּא גִד סִימָן
 וּסְדָרָיו כ"ג • וּכְתוּרָתוֹ יְהִגָּה יוֹסֵס וְלִילָה סִימָן : וּפְרָשִׁי
 כ"ז וְאֵהִיָּה יַעֲקֹב וְאֶבְרָכָךְ סִימָן : מִנִּיין הַפְּתוּחוֹת שְׁתֵּים
 וְחֲמִשִּׁים • וְחֲסִתּוֹמוֹת שֵׁשׁ וָאַרְבַּעִים • הַכֹּל שְׁמֹנֶה
 וְתִשְׁעִים פְּרָשִׁיּוֹת : וְהִי צִ"ח אַרְבֹּס סִימָן :

יניח ד' שימ
 פנויות ויתחי
 מתחלת שיט
 חמישית

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל א
 מועד באחד להרש השני בשנה השנית
 P. 34 לצאתם מארץ מצרים לאמר: שאו את-
 ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמות כל זכר
 לולדתם: מבן עשרים שנה ומעלה כל-
 יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם
 אתה ואהרן: ואתכם יהיו איש איש
 למטה איש ראש לבית אבתו הוא:
 ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם
 לראובן אליצור בן שדיאור: לישמעון
 שלמיהל בן צורישי: ליהודה נחשון בן
 עמינדב: ליששכר נתנאל בן צוטר: לזבולן
 אליאב בן חלקי: לבני יוסף לאפרים
 אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן
 פרהצור: לבנימין אבירן בן גרעני: ללוי
 אחיעזר בן עמישדי: לאשר פגעיאל בן
 עכרן

ספר במדבר

עכרן: לגר אליסף בן דעואל: לנפר
קרוי' אחרע בן עינן: אלה קרי' העדה נש
מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם
ויקח משה ואהרן את האנשים האלה
ונקבו בשמות: ואת כל העדה הקה
באחד לאחר ש השני ויתילדו על משפחה
לבית אבתם במספר שמות מן עשרים
שנה ומעלה לגלותם: כאשר צוה יי
את משה ויפקדם במדבר סיני: ס
ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
לגלותם כל זכר מן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא: פקדיהם למטה ראובן
ששה וארבעים אלף וחמש מאות: פ
לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית
אבתם פקדיו במספר שמות לגלותם כל
זכר מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף
ושלש מאות: פ

לבני

לְבִנְיָנִי גֵר תוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל
יֵצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה גֵר חֲמִשָּׁה
וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וּשְׁשֵׁמֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ פ
לְבִנְיָ יְהוּדָה תוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
יְהוּדָה אַרְבָּעָה וּשְׁבַעִים אֶלֶף וּשְׁשֵׁמֵאוֹת׃

פ

לְבִנְיָ יִשְׁשָׁכָר תוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
יִשְׁשָׁכָר אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבָּע
מֵאוֹת׃ פ

לְבִנְיָ זְבוּלֹן תוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
זְבוּלֹן שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבָּע מֵאוֹת׃

פ

לְבִנְיָ

ספר במדבר

לְבִנְיָוִי וְכָל־בְּנֵי־אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחַתָּם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל־יָצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
אֶפְרַיִם אַרְבַּעִים אֶלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת׃ פ
לְבִנְיָמִן מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחַתָּם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעְלָה כָּל־יָצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֵאוֹתִים׃ פ
לְבִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחַתָּם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעְלָה כָּל־יָצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
בְּנֵימֵן חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃

פ

לְבִנְיָדִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחַתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל־
יָצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה דִּן שְׁנַיִם וּשְׁשִׁים
אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ פ

לְבִנְיָשֵׁר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחַתָּם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעְלָה

ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אשר
אחר וארבעים אלף וחמש מאות: פ
בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה
נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות:

פ

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן
ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד
לבית אבתיו היו: ויהיו כל פקודי בני
ישראל לבית אבתם מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
ומעלה כל יצא צבא בישראל: ויהיו כל
הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים: והלויים למטה
אבתם לא התפקדו בתוכם: פ

וירבר יהוה אל משה לאמר: אך את מטה
לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך
בני ישראל: ואתה הפקד את הלויים על
משכן העדות ועל כל בליו ועל כל אשר לו

המה

ספר במדבר

הָמָּה יִשְׂאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
 יִשְׁרְתֻהוּ וְסָבִיב לְמִשְׁכַּן יַחֲנוּ׃ וּבְנֵי
 הַמִּשְׁכָּן יִדְּרוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וּבַחֲנֹנֵת הַמִּשְׁכָּן
 יִקְיֻמוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וְהַזֶּה הַקָּרֵב יוֹמֵת׃
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל־דָּוָהוּ
 לָצֵבֶאֱתָם׃ וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדֻת
 וְלֹא־יִהְיֶה קֶצֶף עַל־עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם
 הַלְוִיִּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדֻת׃ וְעַתָּה
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּכְלֹ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
 בֶּן עֶשְׂו׃

פ

ב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר
 אִישׁ עַל־דָּגְלוֹ בָּאתָ לְבֵית אֲבוֹתָם יַחֲנוּ
 יִשְׂרָאֵל מִנֶּגֶד סָבִיב לְאַהֲרֹן מוֹעֵד יַחֲנוּ
 וְהַחֲנִיִּם קָדְמָה מִזִּרְחָהוּ דָּגֹל מַחֲנֵה יְהוּדָה
 לָצֵבֶאֱתָם וְנִשְׂיֵא לְבְנֵי יְהוּדָה נַחֲשׁוֹן כִּי
 עֲמִינֹדָב׃ וְצַבָּאוּ וּפְקַדֵּיהֶם אַרְבַּעַה וּשְׁבַעִים
 אֶלֶף וּשְׁשֵׁמֵאוֹת׃ וְהַחֲנִיִּם עָלָיו מִטָּה
 יִשְׁשֹכָר וְנִשְׂיֵא לְבְנֵי יִשְׁשֹכָר נִתְנָאֵל בֶּן־
 צוּעַר׃ וְצַבָּאוּ וּפְקַדֵּיוֹ אַרְבַּעַה וְחֲמִשִּׁים
 אֶלֶף

אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת׃ מִטָּה זְבוּלֹן וְנִשְׂיָא
 לִבְנֵי זְבוּלֹן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֶן׃ וְצַבָּאוּ וּפְקַדְיוֹ
 שְׁבַע וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת׃ כָּל־
 הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מֵאֵת אֶלֶף וְשָׁמְנִים
 אֶלֶף וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים וָאַרְבַּע מֵאוֹת לְצַבָּאתָם
 רֹאשֵׁנָה יִסְעוּ׃ ס דָּגַל מַחֲנֵה
 רְאוּבֵן תִּימְנָה לְצַבָּאתָם וְנִשְׂיָא לִבְנֵי רְאוּבֵן
 אֲלִיצוֹר בֶּן־שְׂרִיאוֹר׃ וְצַבָּאוּ וּפְקַדְיוֹ שֵׁשֶׁה
 וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת׃ וְהַחוּנֹם עָלָיו
 מִטָּה שְׁמֹעוֹן וְנִשְׂיָא לִבְנֵי שְׁמֹעוֹן שְׁלֵמִיאל
 בֶּן־צוּרִישָׁדַי׃ וְצַבָּאוּ וּפְקַדְיָהֶם חֲשֵׁעָה
 וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ וּמִכָּה גֵר
 וְנִשְׂיָא לִבְנֵי גֵר אֱלִיסָף בֶּן־רְעוּאֵל׃ וְצַבָּאוּ
 וּפְקַדְיָהֶם חֲמִשָּׁה וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
 וַחֲמִשִּׁים׃ כָּל־הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן מֵאֵת
 אֶלֶף וָאֶחָד וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת
 וַחֲמִשִּׁים לְצַבָּאתָם וְשָׁנִים יִסְעוּ׃ ס

וְנָסַע אֶהֱל־מוֹעֵד מַחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ
 הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ כֵן יִסַּע אִישׁ עַל־יָדוֹ
 לְרֹגְלֵיהֶם

ספר במדבר

לְדֹגְלֵיהֶם: ס דָּגַל מַחֲנֵה אֶמֶת
לְצִבְאֹתָם יָמָה וְנָשִׂא לְבָנֵי אֶפְרַיִם אֶל־שֵׁשׁ
בֶּן־עַמִּי הוּד: וַצִּבְאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אֶלֶף
וְחֲמִשׁ מֵאוֹת: וְעָלְיוּ מִטָּה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂא
לְבָנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פִּרְהָצוּר: וַצִּבְאוּ
וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֵאוֹת
וּמִטָּה בְנִימֵן וְנָשִׂא לְבָנֵי בְנִימֵן אֲבִירָד בֶּן־
גִּדְעֹנִי: וַצִּבְאוּ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים
אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: כָּל־הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה
אֶפְרַיִם מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁמֹנֶת־אֶלְפִים וּמֵאוֹת
לְצִבְאֹתָם וּשְׁלֹשִׁים יִסְעוּ: ס דָּגַל
מַחֲנֵה רֶן צַפְנָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂא לְבָנֵי
אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדִּי: וַצִּבְאוּ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם
וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת: וְהַחֲנִים עָלָיו
מִטָּה אִשָּׁר וְנָשִׂא לְבָנֵי אִשָּׁר פַּגְעִיאל בֶּן־
עֶכְרָן: וַצִּבְאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וְאַרְבָּעִים
אֶלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת: וּמִטָּה נַפְתָּלִי וְנָשִׂא
לְבָנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירָע בֶּן־עֵינָן: וַצִּבְאוּ
וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע
מֵאוֹת

מאות: כל־הפקדים למחנה דן מאת אלף
ושבעה וחמשים אלף ושיש מאות לאחר־נת
סעו לדגליהם: פ

אלה פקודי בני־ישראל לבית אבתם כל־
פקודי המחנות לצבאתם שש־מאות אלף
ושלש־ת אלפים וחמש מאות וחמשים:
והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל
כאשר צוה יהוה את־משה: ויעשו בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה את־משה
בן־חננו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו
על־בית אבתיו: פ

ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר יהוה נ
את־משה בהר סיני: ואלה שמות בני־רביע
אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר:
אלה שמות בני־אהרן הכהנים המשחים
אשר מלאידם לכהן: וימת נדב ואביהוא
לפני יהוה בהקרבים אשר זרה לפני יהוה
במדבר סיני ובנים לא־היו להם ויכהן
אלעזר ואיתמר על־פני אהרן אביהם:
וידבר

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: הקרב את
 מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן
 ושרתו אתו: ושמרו את משמרתו וא
 משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעמ
 את עבדת המשכן: ושמרו את כל כר
 אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעמ
 את עבדת המשכן: ונתתה את הלוי
 לאהרן ולבניו נתונם נתונם הטהר לו מאר
 בני ישראל: ואת אהרן ואת בניו תפקד
 ושמרו את כהנותם והזר הקרב יומת

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואני הנה
 לקחתי את הלויס מתוך בני ישראל תהיה
 כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו ל
 הלויס: כי לי כל בכור ביום הכתי כל
 בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור
 בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה:

פ

ודבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר : חמישה
 פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם
 כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם : ויפקד
 אתם משה על פי יהוה כאשר צוה : ויהיו
 אלה בני לוי בשמותם גרשון וקהת ומררי :
 ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני
 ושמעי : ובני קהת למשפחתם עמרם
 ויזהר חבורן ועזיאל : ובני מררי למשפחתם
 מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית
 אבתם : לגרשון משפחת הלבני ומשפחת
 השמעי אלה הם משפחת הגרשני :
 פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
 פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות :
 משפחת הגרשני אחרי המשכן חנוימה :
 ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל :
 ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן
 והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד :
 וקלעי החצרות את מסך פתח החצר אשר
 על המשכן ועל המזבח סביב וארת מיתריו
 לכל

לְכֹל עֲבֹדָתוֹ: ס

וְלֹא
מִשְׁפַּחַת הָעֶמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיִּזְחָרִי
וּמִשְׁפַּחַת הַחֲכִירָנִי וּמִשְׁפַּחַת הָעֹזִיאֵלִי
הֵם מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי: בְּמִסְפַּר כָּל זָכָר
חָדָשׁ וּמַעֲלָה שְׁמֹנֶת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מא
שָׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ: מִשְׁפַּחַת בְּנֵי קַ
יֶחֱזִקִי עַל יַד הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה: וְנָשֵׂא
אָבִי לְמִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי אֶל־צֶפֶן בֶּן עֹזִיאֵל
וּמִשְׁמֶרֶת הָאָרֶץ וְהַשְּׁלֵחַן וְהַמִּנְחָה
וְהַמִּזְבֵּחַ וְכָל־יְהִי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בָּהֶם
וְהַמִּסָּךְ וְכָל עֲבֹדָתוֹ: וְנָשֵׂא נְשֵׂאֵי
אֶל־עֹזֶר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן פִּקְדֵת שְׁמֵ
מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ: לְמַרְדִּי מִשְׁפַּחַת הַמִּחֶלֶץ
וּמִשְׁפַּחַת הַמּוֹשֵׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת מִרְיָה
וּפִקְדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן חָדָשׁ
וּמַעֲלָה שֵׁשֶׁת אֲלָפִים וּמֵאָתִים: וְנָשֵׂא
אָבִי לְמִשְׁפַּחַת מַרְדִּי צֹרִיאֵל בֶּן אֲבִיחֵל
יַד הַמִּשְׁכָּן יֶחֱזִקִי צִפְנָה: וּפִקְדֵת מִשְׁמֶרֶת
בְּנֵי מַרְדִּי קָרְשִׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחֵיו וְעֹמֶד
וְאֹרֶן

וארני וכל כלי וכל עבדתו: ועמדי החצר
 סביב וארניהם ויתרתם ומיתריהם: והחנים
 לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד
 מזרחה משה ואהרן ובני שמרים משמרת
 המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב
 ומת: כל פקודי הלויים אשר פקד משה
 ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן
 חרש ומעלה שנים ועשרים אלף: ס

נקוד על

ואהרן

שש

ויאמר יהוה אל משה פקד כל
 בכר זכר לבני ישראל מבן חרש ומעלה
 שא את מספר שמתם: ולקחת את
 הלויים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני
 ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור
 בבהמת בני ישראל: ופקד משה באשר
 צוה יהוה אתו את כל בכור בבני ישראל:
 והי כל בכור זכר במספר שמת מבן חרש
 ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף
 שלשה ושבעים ומאתים: פ

ידבר יהוה אל משה לאמר: קח את
 הלויים

ספר במדבר

הָלוֹיִם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵל
 בְּהֵמַת הָלוֹיִם תַּחַת בְּהֵמָתָם וְהִירָדִי הָלֹ
 אֲנִי יְהוָה׃ וְאֵת פְּרוּי־הַשְּׁלֶשֶׁה וְהַשְּׁבַע
 וְהַמֵּאֹתִים הָעֶדְפִים עַל־הָלוֹיִם מִבְּכוֹרֵי
 יִשְׂרָאֵל׃ וְלָקַחְתָּ חֲמִשָּׁת חֲמִשָּׁת שֶׁקֶל
 לַגֹּלְגֹלֶת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקַּח עֶשְׂרִים גֵּרָה
 הַשֶּׁקֶל׃ וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְ
 פְּרוּי־הָעֶדְפִים בָּהֶם׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת מִן
 הַפְּרוּיֹם מֵאֵת הָעֶדְפִים עַל פְּרוּי־הָלוֹיִם
 מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַח אֶת־הַכֶּסֶף
 חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים וְשָׁלֹשׁ מֵאוֹת וְאַלְפֵי בִשְׁמַת
 הַקֹּדֶשׁ׃ וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־כֶּסֶף הַפְּרוּיֹם לְאַהֲרֹן
 וּלְבָנָיו עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה׃

תפוחים ק

פ

ך וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃
 שְׁבִיעִי אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי קָהָת מִתּוֹךְ בְּנֵי לֵוִי לְמִשְׁפַּחַת
 לְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמֵעַל
 וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־בָּא לְצִבָּא לַעֲשׂוֹת
 מְלָאכָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ זֹאת עֲבֹדַת בְּנֵי־קָהָת
 בְּאֹהֶל

בֹּאֵהֶל מוֹעֵד קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים׃ וּבֹא אֶהְיֶה
 בְּנֵי בְגָסֶעַ הַמַּחֲנֶה וְהוֹדְרוֹ אֶת פְּרֻכֹּת
 הַמִּסָּךְ וּכְסוּ בָהּ אֶת אֶרֶץ הָעֵדֻת׃ וְנָתַנּוּ
 עָלָיו כֶּסֶף עוֹר תַּחֲשׁוּ וּפָרָשׁוֹ בְּגָד כָּלִיל
 תְּכֵלֶת מַלְמַעְלָה וְשֵׁמוֹ בְּדִיו׃ וְעַל שְׁלֹחַן
 הָאֹפָנִים יִפְרָשׁוּ בְּגָד תְּכֵלֶת וְנָתַנּוּ עָלָיו אֶת־
 הַקַּעֲרֹת וְאֶת־הַכַּפֹּרֶת וְאֶת־הַמִּנְקִיֹּת וְאֶת־
 קַשְׁוֹת הַנֶּסֶךְ וְלֶחֶם הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה׃
 וּפָרָשׁוֹ עָלֵיהֶם בְּגָד תוֹלַעַת שָׁנִי וּכְסוּ אֹתוֹ
 בַּמִּכְסָּה עוֹר תַּחֲשׁוּ וְשֵׁמוֹ אֶת־בְּדִיו׃ וּלְקַחוּ
 בְּגָד תְּכֵלֶת וּכְסוּ אֶת־מִנְרֹת הַמָּאֹר וְאֶת־
 מִנְרֹתָהּ וְאֶת־מִלְקָחֶיהָ וְאֶת־מַחֲתֹתֶיהָ וְאֶת־
 זָלֶכֶל כֹּלֵי שְׁמֹנֶה אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ לָהֶם׃
 וְנָתַנּוּ אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ אֶל־מִכְסָּה עוֹר
 תַּחֲשׁוּ וְנָתַנּוּ עַל־הַמוֹט׃ וְעַל מִזְבַּח הַזֹּהֵב
 וּפָרָשׁוֹ בְּגָד תְּכֵלֶת וּכְסוּ אֹתוֹ בַּמִּכְסָּה עוֹר
 תַּחֲשׁוּ וְשֵׁמוֹ אֶת־בְּדִיו׃ וּלְקַחוּ אֶת־כָּל־כֵּלֵי
 הַשֵּׁרֶת אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בָּכֶם בַּקֹּדֶשׁ וְנָתַנּוּ אֶל־
 בְּגָד תְּכֵלֶת וּכְסוּ אוֹתָם בַּמִּכְסָּה עוֹר תַּחֲשׁוּ

ספר במדבר

וּנְתַנּוּ עַל־הַמּוֹט׃ וַדְּשָׁנוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וּפָרָה
עָלָיו בֶּגֶד אֲרָגְמָן׃ וּנְתַנּוּ עָלָיו אֶת־כָּל־כֵּלֵי
אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ עָלָיו בָּהֶם אֶת־הַמִּחֲתָת אֲשֶׁר
הַמִּזְלָגִית וְאֶת־הַיַּעֲשִׂים וְאֶת־הַמִּזְרְקֹת מִן־כָּסֵף
כָּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וּפָרָשׁוֹ עָלָיו כִּכּוֹי עוֹר חֲמֹר
וּשְׁמוֹ בָדִי׃ וְכֹלֵה אֶהֱרֹן וּבָנָיו לְבַשְׁתָּ אֶת־
הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־כָּל־כָּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנֹסַע הַמִּדְבָּר
וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ בְנֵי־קֹהֵל לִשְׂאֵת וּלְאֹרֹת
אֶל־הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ אֵלֶּה מִשְׁנֵי בְנֵי־קֹהֵל
בְּאֶהֱל מוֹעֵד׃ וּפָקַדְתָּ אֶל־עֹזֶר וּבֶן־אֶהֱל
הַכֹּהֵן שֵׁמֶן הַמָּאֹר וּקְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמִנֵּי
הַתְּמִיד וּשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה פָקַדְתָּ כָּל־הַכֹּהֲנִים
וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ בְּקֹדֶשׁ וּבְכָלֵיו׃ פ
וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר
אֶל־תִּכְרִיתוּ אֶת־שִׁבְט מִשְׁפַּחַת הַכֹּהֲנִים
מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם׃ וְנָתַתִּי עֲשׂוֹ לָהֶם וְחִיּוּ
יָמָתוֹ בְּגִשְׁתָּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים אֶת־
וּבָנָיו יָבֹאוּ וּשְׁמוֹ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֹבְדוֹ
וְאֶל־מִשְׁאֵו׃ וְלֹא־יָבֹאוּ לִרְאוֹת כִּבְלַע אֶת־
הַקֹּדֶשׁ

פ פ פ

P. 35. ידבר יהוה אל משה לאמר: נשא את-
 ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם
 למשפחתם: מבן שלשים שנה ומעלה עד
 בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא
 לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד:
 זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד
 למשא: ונשאו את יריעת המשכן ואת
 אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר-
 עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד:
 ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער
 החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב
 ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת
 כל אשר יעשה להם ועבדו: על פי אהרן
 ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל
 משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם
 במשמרת את כל משאם: זאת עבדת

ספר במדבר

מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגִּרְשִׁי בְּאֶהֱרֹן
וּמִשְׁמֶרֶתָם בִּיד אֵיתָמָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן
בְּנֵי מִרְרִי לְמִשְׁפַּחַתָּם לְבָנִים
אֲבֹתָם תִּפְקְדוּ אֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדוּם כֹּהֵן
הַבָּא לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד
וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאֵם לְכָל־עֲבֹדַתָּם בְּאֹהֶל
מוֹעֵד קִרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעִמּוּדֵיהֶם
וְאֹרְנֵיהֶם: וְעִמּוּדֵי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֹרְנֵיהֶם
וְיִרְדֹתָם וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וְלִבְנֵי
עֲבֹדַתָּם וּבִשְׁמֹת תִּפְקְדוּ אֶת־כָּל־מִשְׁמֶרֶת
מִשְׁאֵם: וְזֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מִרְרִי
לְכָל־עֲבֹדַתָּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בִּיד אֵיתָמָר בֶּן־
אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: * וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן וְנָשִׂא
הָעֵרָה אֶת־בְּנֵי הַקֹּהֲתִי לְמִשְׁפַּחַתָּם וּלְבְנֵיהֶם
אֲבֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה
חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד בְּאֹהֶל מוֹעֵד
וּבְרִיחָיו פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחַתָּם
אֲלֵפִים שֶׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: אֵלֶּה פְקֻדֵי
מִשְׁפַּחַת

מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲנִי כֹל־הַעֲבֹד בְּאֹהֶל מוֹעֵד
אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בֵּיד־
מֹשֶׁה : ס וּפְקוּדֵי בְנֵי גֵרְשֹׁן
לְמִשְׁפַּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם : מִבֶּן שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וּמַעֲלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כֹּל־הַבָּא
לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד : וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם
לְמִשְׁפַּחָתָם לְבֵית אֲבֹתָם אֲלָפִים וּשְׁשֵׁם
כֹּאוֹת וּשְׁלֹשִׁים : אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפַּחַת
בְּנֵי גֵרְשֹׁן כֹּל־הַעֲבֹד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה : וּפְקוּדֵי מִשְׁפַּחַת
בְּנֵי מֵרָרִי לְמִשְׁפַּחָתָם לְבֵית אֲבֹתָם : מִבֶּן
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה
כֹּל־הַבָּא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד : וַיְהִיו
פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחָתָם שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים
וּמֵאָתַיִם : אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מֵרָרִי
אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בֵּיד־
מֹשֶׁה : כֹּל־הַפְּקוּדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
וַיֵּשֶׂא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחָתָם
וּלְבֵית אֲבֹתָם : מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָה

ספר במדבר

ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבד
עבדה ועבדת משא באהל מועד :
פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות
ושמנים : על פי יהוה פקד אותם ביד
איש איש על עבדתו ועל משאו ופ
אשר צוה יהוה את משה :

ה וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את
ישראל וישלחו מן המחנה כל צרועות
זב וכל טמא לנפש : מזכר עד נקבה תשלחו
אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יטמאו
את מחניהם אשר אני שכן בתוכם : ויע
בן בני ישראל וישלחו אותם אל מח
למחנה כאשר דבר יהוה אל משה ב
בני ישראל :

פ וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל
ישראל איש אוראשה כי יעשו מכל חטא
האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפ
ההוא : והתודו את חטאתם אשר ע
והשיב את אשמו בראשו ותמיתו י
עליו

עליו ונתן לאשר אשם לו: ואם אין לאיש
נאל להשיב האשם אליו האשם המושב
ליהוה לכהן מלכר איל הכפרים אשר
יכפר בו עליו: וכל תרומה לכל קדשי
בני ישראל אשר יקריבו לכהן ליהיה:
ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן
לכהן ליהיה:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה
אשתו ומעלה בו מעל: ושכב איש אתה
שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה
והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה:
ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו
והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא
את אשתו והיא לא נטמאה: והביא
האיש את אשתו אל הכהן והביא את
קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים
לאיץ עליו שמן ולאתן עליו לבנה כי
מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון:

ח ד 4 18 והקריב

ספר במדבר

והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה
ולקח הכהן מים קדשים בכלי־חרש ו
העפר אשר יהיה בקרקע־המשכן יקחהו
ונתן אל־המים והעמיר הכהן את־הא
לפני יהוה ופרע את־ראש האשה ונתן
בפה את מנחת הזכרון מנחת קנא
הוא וביר הכהן יהיו־מי המרים המאורים
והשביע אתה הכהן ואמר אל־האשה
לא שכב איש אתך ואם לא שטית ממנו
תחרת אישך הנקי ממי המרים המאורים
האלה ואת כי־שטית תחת אישך וכי־נפשו
יתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך
והשביע הכהן את האשה בשבעת האר
ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אורחך לאר
ולשבעה בתוך עמך בית יהוה את־דרכ
נפלת ואת בטנך צבה ובהמים המאורים
האלה במעריך לצבורת בטן ולנפול
ואמרה האשה אמן אמן וכתב את
האלות האלה הכהן בספר ומחה אל
המרים

המרים: והשקה את האשה את מי המרים
 המאירים ובאו בה המים המאירים למרים:
 לקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאה
 והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה
 אל המזבח: וקמץ הכהן מן המנחה את
 אוכרתה והקטיר המזבח ואחר ישקה את
 האשה את המים: והשקה את המים והיתה
 אסנטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה
 המים המאירים למרים וצבתה בטנה ונפלה
 ורכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה: ואם
 לא נשמאה האשה וטהרה הוא ונקתה
 גורעה זרע: זאת תורת הקנאה אשר תשטה
 אשה תחת אישה ונשמאה: או איש אשר
 תעבר על יו רוח קנאה וקנא את אשתו
 והעמיד את האשה לפני יהוה ועשרה לה
 הכהן את כל התורה הזאת: ונקתה האיש
 מעו והאשה ההוא תשא את עונה: פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם איש יו אשה

ספר במדבר

כִּי יִפְּלֹא לְנֹדֶד נֹדֶד נֹדֶד לְהֹזִיר לַיהוָה :
וְשָׂכַר יֹזֵר חֲמִין יִין וְחֲמִין שָׂכַר לֹא יִשָּׁר
וְכָל מִשְׁרַת עֹנִים לֹא יִשְׁתָּהוּ עֹנִים לֹא
וְיִבְשִׁים לֹא יֵאָכֵל : כָּל יְמֵי נֹדֶד מְכַלֵּם
יַעֲשֶׂה מִגֶּפֶן הַיֵּין מִחֲרָצִים וְעֶרְוָה לֹא יֵאָכֵל
כָּל יְמֵי נֹדֶד נֹדֶד תֵּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל-רֹאשׁ
עַד-כִּלְאֵת הַיָּמָס אֲשֶׁר-יֹזֵר לַיהוָה קָדֵשׁ
יִהְיֶה גִדֵּל פֶּרַע שֶׁעַר רֹאשׁוֹ : כָּל יְמֵי הַיָּמָס
לַיהוָה עַל-נַפְשׁ מֵת לֹא יָבֹא : לֹא בִּי וְלֹא
לְאָחִיו וְלֹא אֶחָד לֹא יִטְמָא לָהֶם בְּמִתָּהֶם
נֹדֶד אֱלֹהִיו עַל-רֹאשׁוֹ : כָּל יְמֵי נֹדֶד קָדֵשׁ
הוּא לַיהוָה : וְכִי-יָמוּת מֵרֵת עָלָיו בַּפֶּתַח
פֶּתַח וְטָמְא רֹאשׁ נֹדֶד וְגִלַּח רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם
טָהֲרָתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְלַחְנוּ : וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי
יָבֹא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה אֶל-הַכֹּהֵן
אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וַעֲשֶׂה הַכֹּהֵן אֹהֶל
לְחֻטְאֵת וְאַחֲרָיָהּ לְעֹלָה וּכְפָר עָלֶיהָ כַּאֲשֶׁר
חָטְא עַל-הַנֶּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת-רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם
הַהוּא וְהֹזִיר לַיהוָה אֶת-יְמֵי נֹדֶדוֹ וְהִבִּיא כִבְשֵׁי

בֶּן־שְׁנָתוֹ לְאִשָּׁם וְהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים יִפְּלוּ בִּי
טַמְאֵנוּרוֹ: וְזֹאת תֹּדֶת הַנְּזִיר בְּיוֹם מְלֹאת
יְמֵי נֹזְרוֹ יָבִיא אֹתוֹ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
וְהַקָּרִיב אֶת־קֶרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ
תָּמִים אֶחָד לַעֲלֹה וְכִבְשָׂה אֶחָד בֶּת־
שְׁנֵתָה תְּמִימָה לַחֲטָאֹת וְאֵיל־אֶחָד תָּמִים
לְשִׁלְמִים: וְסֵל מִצֹּת סֵלֶת חִלָּת בְּלוּלָת
בִּשְׁמֵן וּרְקִיקֵי מִצֹּת מְשָׁחִים בִּשְׁמֵן וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵּיהֶם: וְהַקָּרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה
וַעֲשֵׂה אֶת־חֲטָאֹתוֹ וְאֶת־עֲלָתוֹ: וְאֶת־הָאֵיל
יַעֲשֵׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל־סֵל הַמִּצֹּת
וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן אֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת־נִסְכּוֹ: וְגִלָּה
הַנְּזִיר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת־רֹאשׁ נֹזְרוֹ
וּלְקַח אֶת־שֵׁער רֹאשׁ נֹזְרוֹ וְנָתַן עַל־הָאִשׁ
אֲשֶׁר־תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים: וּלְקַח הַכֹּהֵן
אֶת־הַזֹּרֵעַ בְּשִׁלָּה מִן־הָאֵיל וְהִלָּת מִצֵּה
אֶחָת מִן־הַסֵּל וּרְקִיקֵי מִצֵּה אֶחָד וְנָתַן עַל־
כָּפֵי הַנְּזִיר אַחֵר הַתְּגַלְחוֹ אֶת־נֹזְרוֹ: וְהִנִּיף
אוֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא
לְכֹהֵן

ספר במדבר

לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה
ואחר ישתה הנזיר יין: זאת תורת הנזיר
אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר
תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר בן יעשה עמו
תורת נזרו:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: ^{פרשת יום א' של חנוכה} דבר אל

אהרן ואל בניו לאמר כה רתברכו אתם
ישראל אמור להם:

וישמרך: ׀ יאר יהוה פני אהרן

ויחנך: ׀ ישא יהוה פני אליהו

לך שלום: ׀ ושמו את שמי ער

ז בני ישראל ואני אברכם: ׀ ויהי ביום

כלות משה להקים את המשכן וימשח אותו

ויקדש אותו ואת כל כליו ואת המזבח ואת

כל כליו וימשחם ויקדש אתם: ויקריבו

נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם ונשיא

המטת הם העמדים על הפקדים ויביאו את

קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר

בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד

ויקריבו

וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ קַח מֵאֵתָם וְהִיוּ לְעֹבֵד אֶת־
 עֲבֹדַת אֱהֵל מוֹעֵד וְנִתְּתָה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם
 אִישׁ כְּפִי עֲבָדָתוֹ׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֹגֻלוֹת
 דָּאת הַבֶּקֶר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם׃ אֶת־וְשֵׁתִי
 הָעֹגֻלוֹת וְאֶת אַרְבַּעַת הַבֶּקֶר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשֹׁן
 כְּפִי עֲבָדָתָם׃ וְאֶת־אַרְבַּע־הָעֹגֻלוֹת וְאֶת־
 שְׁמֹנֶת הַבֶּקֶר נָתַן לְבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבָדָתָם
 בִּיר אֵיתָמָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן׃ וּלְבְנֵי קֹהֵת
 לֹא נָתַן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בְּכֹתֶף
 יִשָּׂאוּ׃ וַיִּקְרִיבוּ הַנָּשִׂאִים אֶת־חֲנוּכַת הַמִּזְבֵּחַ
 בְּיוֹם הַמִּשָּׁח אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנָּשִׂאִים אֶת־
 קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 וְנָשִׂא אַחֵר לְיוֹם נָשִׂא אַחֵר לְיוֹם יִקְרִיבוּ
 אֶת־קָרְבָּנָם לַחֲנוּכַת הַמִּזְבֵּחַ׃

ס

וַיְהִי הַמִּקְרִיב בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנֵי הַמִּשָּׁח
 נַחֲשׁוֹן בֶּן־עֲמִינָדָב לְמִטֵּה־יְהוּדָה׃ וְקָרְבָּנוֹ
 קִעְרַת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזְרָק אַחֵר כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם

ספר במדבר

שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
בף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
אחר בין בקר איל אחד כבש אחד בין שנה
לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולו
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
נחשון בין עמינרב : פ

ביום השני הקריב נתנאל בין צוער נשי
יששכר : הקרב את קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
בסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : ק
אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פ
אחר בין בקר איל אחד כבש אחד בין שנה
לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולו
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
נתנאל בין צוער : פ

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אלאב
הל

חלון: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם ומלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת: פר אחד בין בקר איל אחד
 כבש אחד בין שנתו לעלה: שעיר עזים
 אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמשה עתרים חמשה כבשים בני
 שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלון: פ

פרשת יוסף
 של תנוכה

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן
 שדיאור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם ומלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת: פר אחד בין בקר איל אחד
 כבש אחד בין שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור: פ

ביום

כפר במדבר

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל
 צור־שדי: קרבנו קֶעֶרֶת כֶּסֶף אחת של
 ומאה משקלה מזרק אחר כֶּסֶף שבעים
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלילה
 בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלא
 קטרת: פר אחר בין בקר איל אחר כבש
 אחד בין שנתו לעלה: שעיר־עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים או
 חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה
 חמשה זה קרבן שלמיאל בין צור־שדי:
 ביום הששי נשיא לבני גר אליסף בין דעוא
 קרבנו קֶעֶרֶת כֶּסֶף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחר כֶּסֶף שבעים
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלילה
 בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלא
 קטרת: פר אחר בין בקר איל אחר כבש
 אחד בין שנתו לעלה: שעיר־עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים או
 חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה
 חמשה

פרשת יוסף
 חנוכה

פרשת יוסף
 חנוכה

חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל: פ

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע

פרשת יום
של חנוכה

בן עמיהוד: קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל
אחר כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתרים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אל ישמע בן
עמיהוד: פ

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
פרה צור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים

פרשת יום
ח' של חנוכה
גם בהעלותך

ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
לחטאת

ספר במדבר

לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתרים חמשה כבשים
שנה חמשה זה קרבן גמליאל בין פרה
פ

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אביר
גרעני: קרבנו קערת כסף אחת של
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבע
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
מלאה קמח: פר אחד בין בקר איל
כבש אחד בין שנתו לעלה: שעיר עז
אחד לחטאת: ולזבח השלמים
שנים אילים חמשה עתרים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אבירין בין גרעני
פ

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר
עמישדי: קרבנו קערת כסף אחת של
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבע
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
בלולה

בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: פר אחד בין בקר איל אחד
בבש אחד בין שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: פ

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר שביעי
פגעיאל בן עכרון: קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
בין בקר איל אחד בבש אחד בין שנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
פגעיאל בן עכרון: פ

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי
אחירע בן עינן: קרבנו קערת כסף
אחת

ספר במדבר

אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶרֶץ
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי
מֵלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה:
אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מֵלֵאָה קִטְרֶת: פֶּרֶא
בֶּן־בֶּקֶר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנֵי
לְעֵלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלֹא
הָשִׁלְמִים בֶּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתָּה
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִטְרֶת
אַחֲרֵי־עֵינָן:
פ

זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמִּשָּׁח אֹתוֹ וְכֹא
נִשְׂאִי־יִשְׂרָאֵל קִעְרֶת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
מִזְרְקֵי־כֶסֶף שְׁנַיִם עֶשֶׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקִּעְרָה הָאֶחָת כֶּסֶף
וְשִׁבְעִים הַמִּזְרֵק הָאֶחָד כָּל כֶּסֶף הַכֵּל
אֲלֻפִּים וָאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: כִּפֹּת
זָהָב שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה מֵלֵאָה קִטְרֶת עֶשְׂרֵה
עֶשְׂרֵה־הַכֶּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זָהָב הַכִּפּוֹת
עֶשְׂרִים וּמֵאָה: כָּל־הַבֶּקֶר לְעֵלָה שְׁנַיִם
עֶשֶׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם־עֶשֶׂר כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־
שָׁנָה

בהעלתך רטו

שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים
 עשר לחטאת: וכל בקר יזבח השלמים
 עשרים וארבעה פרים אילים ששים עתרים
 ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנוכת
 המזבח אחרי המשה אתו: ובבא משה
 אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול
 מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארן
 העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו:

פ פ פ

ידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל-ח
 אהרן ואמרת אליו בהעלתך את ההנות P.36
 אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות:
 עש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה
 דתיה כאשר צוה יהוה את משה: וזה
 מעשה המנורה מקשה זהב עדי ירכה עד
 ברה מקשה הוא כמראה אשר הראה
 יהוה את משה כן עשה את המנורה:

פ

וידבר

ספר במדבר

וידבר יהוה אל משה לאמר : קח
 חלומים מתוך בני ישראל וטהרת אתם
 וכה תעשה להם לטהרם הוה עליהם
 חטאת והעבירו תער על כל בשום ומ
 בגדיהם והטהרו : ולקחו פר בן
 ומנחתו סלת כלולה בשמן ופר שני
 בקר תקח לחטאת : והקרבת את ה
 לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת
 ישראל : והקרבת את חלומים לפני
 וסמכו בני ישראל את ידיהם על חלומים
 והניף אהרן את חלומים תנופה לפני
 מאת בני ישראל והיו לעבד את עבד
 יהוה : וחלומים יסמכו את ידיהם על
 הפרים ועשה את האחד חטאת וא
 האחד עלה ליהוה לכפר על חלומים
 והעמדת את חלומים לפני אהרן ולפני
 והנפת אתם תנופה ליהוה : והבדלת את
 חלומים מתוך בני ישראל והיו לי חלומים
 ואחרי כן יבאו חלומים לעבד את אהל מ
 שני וטהרת

וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: כי
 נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל
 וחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל
 לקחתי אתם לי: כי לי כל בכור בבני
 ישראל בארץ ובבהמה ביום הכתי כל
 בכור בארץ מצרים והקדשתי אתם לי:
 ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני
 ישראל: ואתנה את הלויים נתנים ולאחר
 לבניו מתוך בני ישראל ליכר את עבדת
 בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני
 ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת
 בני ישראל אל הקדש: ויעש משה ואהרן
 כל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה
 יהוה את משה ללויים כן עשו להם בני
 ישראל: ויתחטאו הלויים וכבסו בגדיהם
 נגף אהרן אתם תנופה לפני יהוה וכפר
 עליהם אהרן לטהרם: ואחרי כן באו
 הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד
 לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את

ספר במדבר

מִשֶּׁה עַל־הַלְוִיִּם כִּן עָשׂוּ לָהֶם :

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :

אֲשֶׁר לַלְוִיִּם מִבֶּן חֲמִשָּׁוָעִשִׂים שָׁנָה וְכִ

יָבֹא לְצִבְאָה צִבְאָה בְּעִבְדַּת אֹהֶל מוֹעֵד :

הַמָּשִׁים שָׁנָה יָשׁוּב מִצִּבְאָה הָעִבְדָּה וְלֹא

עָוָר : וְשִׁרְתָּ אֶת־אָחִיו בְּאֹהֶל מוֹעֵד לְ

מִשְׁמֶרֶת וְעִבְדָּהּ לֹא יַעֲבֹד כִּכָּה תַעֲ

ל לְוִיִּם בְּמִשְׁמֶרֶתָם :

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר־סִינַי בְּ

הַשָּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ

הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר : וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־

הַפֶּסַח כַּמֹּעֵד : בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ

הַזֶּה בֵּין הָעֲרֵבִים תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ כַּמֹּעֵד כִּכָּה

חֻקְתִּיו וְכָכָל מִשְׁפָּחָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ :

מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח :

אֶת־הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם

לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֵבִים בְּמִדְבַּר־סִינַי כָּכָל אֲשֶׁר

צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל :

אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טַמְאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא

יָבֹאוּ

שלישי

פרשת יוסף ד

סל ח"ה טל

פסח

בהעלתך

ר"ז

לְלוּ לַעֲשֹׂת הַפֶּסַח בְּיוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ
 פְּנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנָי אֲדָרָז בְּיוֹם הַהוּא : וַיֹּאמְרוּ
 אֲנָשִׁים הֵהֱמָה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טַמְאִים לַנֶּפֶשׁ
 דָּם לָמָּה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת־קִרְבָּן
 יְהוָה בְּמַעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר
 אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עֲמְדוּ וְאַשְׁמְעָה מִהֲדִיצוֹת יְהוָה
 בָּם :

פ

בְּנֵי יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־הָיָה טַמְא
 נֶפֶשׁ אוֹ בְּדָרֶךְ רַחֲקָה לָכֶם אוֹ לְדֶרֶתִיכֶם
 גִּשְׁתֶּם פֶּסַח לַיהוָה : בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת
 עָרֵי יוֹם בֵּין הָעָרִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מִצּוֹת
 דָּרָיִם יֹאכְלֶהוּ : לֹא־יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עֵרָ
 קָרוֹעַ צֶמֶס לֹא יִשְׁכְּרוּ בּוֹ כִּבְל־חֻקַּת הַפֶּסַח
 שָׁאוּ אֹתוֹ : וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא טָהוֹר וּבְדָרֶךְ
 אֲהִיָּה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ
 הַזֹּאת מֵעַמִּיתָ כִּי־קִרְבָּן יְהוָה לֹא הַקָּרִיב
 מַעֲדוֹ חֲטָאוּ יִשְׂאֵהָ הָאִישׁ הַהוּא : וּכְיָגוֹר
 תִּכְסֶּה גֹר וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה כַּחֲקַת הַפֶּסַח

*יט א I 12 וכמשפטו

ספר במדבר

וּבְמִשְׁפָּטוֹ בֶּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה
 דְּבִיעִי וְלֹגֵר וְלֹאֲזֹרַח הָאָרֶץ: ס
 אֶת־הַמִּשְׁכָּן בִּפְנֵי הָעֵנָן אֶת־הַמִּשְׁכָּן
 הָעֵדוּת וּבְעָרְבֵי יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן כְּמֹרֶם
 אִישׁ עַד־בִּקְרָא: בֶּן־יִהְיֶה תַּמִּיד הָעֵנָן
 וּמֵרָאֵה אִשׁ לִילָה: וּלְפִי־הָעֲלֹת הָעֵנָן
 הָאֵהָל וְאֵהָרִי כֵן יִסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְמִדְבָּר
 אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן שֵׁם הָעֵנָן שֵׁם יַחֲנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 עַל־פִּי־הוּהוּ יִסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי־יִהְיֶה
 יַחֲנוּ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן
 יַחֲנוּ: וּבִהְאִירֶה הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יִמְסְכוּ
 וּשְׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה
 יַסְעוּ: וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֵנָן יָמִים מְסֻפָּרִים
 הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי־יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי־יְהוָה יִסְעוּ
 וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֵנָן מֵעָרֶב עַד־בֹּקֶר וְהָעֵנָן
 בִּבְקֶרֶךְ וְנָסָעוּ אוֹ יוֹמָם וּלִילָה וְנָסָעוּ
 הָעֵנָן וְנָסָעוּ: אוֹ יָמִים אוֹ חֳדָשִׁים אוֹ יָמִים
 בִּהְאִירֶה הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עַל־פִּי־יְהוָה
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וּבִהְעֲלֹתוֹ יִסְעוּ:

בהעלתך ריח

יִהְיֶה יִחְנוּעַל פִּי יִהְיֶה יִסְעוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת
 הַזֶּה שְׁמְרוּ עַל־ פִּי יִהְיֶה בִּיד־מִשָּׁה:

פ

דְּבַר יִהְיֶה אֶל־מִשָּׁה לֵאמֹר: עֲשֵׂה לְךָ י
 תִּי חֲצוּצֹת כֶּסֶף מְקֻשָּׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם
 הָיוּ לְךָ לְמִקְרָא הַעֲדָה וּלְמַסַּע אֶת־
 מַחֲנוֹת: וְתִקְעוּ בָהֶן וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ כָּל־
 עֲדָה אֶל־ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְאִם־בְּאַחַת
 תִּקְעוּ וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂאִים רֹאשֵׁי אֶל־פִּי
 שְׂרָאֵל: וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת
 חֲנִים קִדְמָה: וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה שֵׁנִית
 סְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִים תִּימְנָה תְּרוּעָה יִתְקְעוּ
 מִסְּעִיָּהֶם: וּבִהֲקֵהִיל אֶת־הַקָּהֵל תִּתְקְעוּ
 לֹא תִרְיעוּ: וּבְנִי אַהֲרֹן הַכֹּהֵנִים יִתְקְעוּ
 חֲצֻצֹת וְהָיוּ לָכֶם לַחֲקֵת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם:
 כִּי־תֵבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאֶרֶצְכֶם עַל־הַצֹּר
 הַצֹּר אֹתְכֶם וְהִרְעֵתֶם בַּחֲצֻצֹת וּנְזִבְרֵתֶם
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאִיְבֵיכֶם:
 יוֹם שִׁמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי

ספר במדבר

חֲרַשְׁכֶּם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְוֹת עַל-עַל
וְעַל-זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן
אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: פ
חמישי וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית בַּחֲרַשׁ הַשְּׁנִי בַעֲשֵׂי
בַחֲרַשׁ נִעְלָה הָעֵנָן מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֵדוּת
וַיִּסְעוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמַסְעֵיהֶם מִמִּדְבָּר
וַיִּשְׁכְּנוּ הָעֵנָן בַּמִּדְבָּר פָּאָרָן: ו
בְּרֵאשִׁית שָׁנָה עַל-פִּי יְהוָה בִּיד מֹשֶׁה:
דָּגֹל מַהֲנֶה בְנֵי-יְהוּדָה בְּרֵאשִׁית שָׁנָה לְצֹמֶר
וְעַל-צִבְאֹנָה שֹׁשׁוֹן בֶּן-עַמִּינָדָב: וְעַל-
מִטָּה בְנֵי יִשְׁשָׁכָר נַתָּנָאל בֶּן-צֹועֵר:
צִבְאֹנָה מִטָּה בְנֵי זְבוּלֹן אֱלִיָּאָב בֶּן-חֵלֹן: וְעַל-
הַמִּשְׁכָּן וְנִסְעוּ בְנֵי-גֵרְשֹׁן וּבְנֵי מֵרָרִישׁ
הַמִּשְׁכָּן: וְנִסְעוּ דָּגֹל מַהֲנֶה רְאוּבֵן לְצֹמֶר
וְעַל-צִבְאֹן אֱלִיָּצוּר בֶּן-שִׁדְיָאוּר: וְעַל-
מִטָּה בְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן-צֹוּרִישׁ
וְעַל-צִבְאֹן מִטָּה בְנֵי-גָד אֱלִיסָפָן בֶּן-דְּעוּאֵל
וְנִסְעוּ דָּקָה תִּים נִשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהַקֹּדֶשׁ
אֶת-הַמִּשְׁכָּן עִרְבָאִם: וְנִסְעוּ דָּגֹל מַהֲנֶה
בְנֵי

בהעלתך ריט

בִּיאֲפֹרִים לַצִּבְאוֹתָם וְעַל־צִבְאוֹ אֲלִישְׁמֹעַ
 בְּעִמְהֹרָה: וְעַל־צִבְאוֹ מִטָּה בְּנֵי מְנַשֶּׁה
 מִלְיָאֵל בֶּן־פְּדָהצֹר: וְעַל־צִבְאוֹ מִטָּה בְּנֵי
 גִּמְזִי אֲבִירָן בֶּן־גִּדְעוֹנִי: וְנִסְעֵהוּ מִחֲנֵה
 גִּידֹן מֵאֶסֶף לְכָל־הַמַּחֲנֶה לַצִּבְאוֹתָם
 וְעַל־צִבְאוֹ אַחִיעֶזֶר בֶּן־עֲמִישַׁדִּי: וְעַל־
 צִבְאוֹ מִטָּה בְּנֵי אֲשֵׁר פִּגְעִיאל בֶּן־עֶכְרָן:
 וְעַל־צִבְאוֹ מִטָּה בְּנֵי נַפְתָּלִי אַחִירָע בֶּן־
 אֶזְנָן: אֵלֶּה מִסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַצִּבְאוֹתָם
 שָׁעוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֶבֶב
 בֶּן־רְעוּאֵל הַמְּדִינִי חֲתָן מִשְׁרֵה נִסְעִים יֶאֱנַחְנוּ
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֲתוּ אִתָּן לָכֶם
 לֵב אֲתָנוּ וְהִטְבֵּנוּ לָךְ כִּי־יְהוָה דִּבֶּר־טוֹב
 עַל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֵלֶיךָ כִּי־אִם־
 אֶל־אֶרֶצִּי וְאֶל־מִוְלַדְתִּי אֵלֶיךָ: וַיֹּאמֶר
 אֵלֶיךָ נֹא תַעֲזֹב אֲתָנוּ כִּי־עַל־כֵּן יִדְעַת חֲנֻתָנוּ
 בְּמִדְבָּר וְהָיִיתָ לָנוּ לְעֵינִים: וְהָיָה כִּי־תֵלֵךְ
 עִמָּנוּ וְהָיָה הַטּוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יִטֵּב יְהוָה
 עִמָּנוּ וְהִטְבֵּנוּ לָךְ: וַיִּסְעוּ מִהָרִ הַהוּא הָרֶךְ
 יט ג 3 19 שלשת

ספר במדבר

שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַרְבֹּנֵי יְהוָה נִסְעוּ לִפְנֵי
דֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְתוֹר לֵהֶם מְנוּחָה
יְהוָה עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנִסְעֵם מִן הַמַּחֲנֶה

וַיְהִי בְנִסְעֵהָ אֲרָן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
קוֹמְהוּ יְהוָה וּפָצוּ אֵיבֶיךָ וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵהוּ

מִפְּנֵיךָ וּבִנְחָה יֹאמֶר שׁוּבָה יְהוָה רַבְּבֵי
אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל

וַיְהִי הָעָם כְּמֵת אֲנָשִׁים רַע בְּאֲזְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע
יְהוָה וַיַּחֲר אָפּוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל
בְּקִצָּה הַמַּחֲנֶה וַיִּצְעַק הָעָם אֶל מֹשֶׁה וְאֶל
מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ וַיִּקְרָא
הַמָּקוֹם הַהוּא תִּבְעָרָה כִּי בִעַרְהֶם אֵשׁ
יְהוָה וְהָאֶסְפָּסָף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הִתְאוֹתָהּ
וַיָּשֻׁבוּ וַיִּבְכּוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
יֹאכֻלָּנוּ בָּשָׂר זָכְרָנוּ אֶת־הַדָּגָה אֲשֶׁר־נָתַן
בְּמִצְרַיִם חֲנָם אֶת־הַקִּשְׁאִים וְאֶת־הָאֲבִיטָה
וְאֶת־הַחֲצִיר וְאֶת־הַבָּצְלִים וְאֶת־הַטּוֹמִים
וְעַתָּה נִפְשָׁנוּ בַּשָּׂה אֵין־כֵּל בְּלֹתֵי אֱלֹהֵינוּ
עֵינֵינוּ וְהַמֶּן כֹּזֵר־עַד הוּא וַעֲנֵנוּ כֵּן
הַבְּרָלָה

הַבְּרִלָּה: שְׁטוּ הָעַם וּלְקָטוּ וּטְחֲנוּ בִּרְחִים
 אֲדָרְכּוּ בַּמִּדְבָּה וּבִשְׁלוּ בַּפָּרוֹר וַעֲשׂוּ אֲרֵנוֹ
 עֲגוֹת וְהִיָּה טַעְמוֹ כְּטַעַם לֶשֶׁךְ הַשָּׁמֶן:
 וּבִרְדַּת הַטֵּל עַל־הַמַּחֲנֶה לִילָה יִרְדּוּ הַמֶּן
 עֲלֵיו: וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת־הָעַם בִּכְהָ
 לִמְשַׁפְּחֹתָיו אִישׁ לַפֶּתַח אֹהֶלוֹ וַיַּהֲרֹאֲפֵהוּ
 מֵאֵד וּבְעֵינָיו מֹשֶׁה רָע: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
 לֵמַר הֲרַעַתָּ לְעַבְדְּךָ וּלְמַה לֹּא־מִצַּתִּי חֵן
 בְּעֵינֶיךָ לָשׂוּם אֶת־מִשְׁאַ כָּל־הָעַם הַזֶּה עָלַי:
 הֲאֲנֹכִי הָרִיתִי אֶת כָּל־הָעַם הַזֶּה אִם־אֲנֹכִי
 יִלְדֵתִיהוּ כִּי־תֹאמַר אֵלַי שֶׁאֵהוּ בַּחֲקֶךָ
 כִּי־אֲשֶׁר יִשָּׂא הָאָמֶן אֶת־הַיֶּזֶק עַל־הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לֵאבְדֵתִי: מֵאִין לִי בֶשֶׁר לִתֵּת
 לְכָל־הָעַם הַזֶּה כִּי־יִבְכוּ עָלַי לֵאמֹר תִּנֶּה־לָנוּ
 בֶּשֶׂר וְנֹאכְלָה: לֹא־אוּכַל אֲנֹכִי לִבְדִּי
 לִשְׂאת אֶת־כָּל־הָעַם הַזֶּה כִּי כְבֹד מִמֶּנִּי:
 וְאִם־כִּכֶּה אֶת־עֲשֵׂה לִי הֲרֹגֵנִי נָא הֲרוֹג אִם־
 מִצַּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאֵל־אַרְאֶה בִּרְעִיתִי:

פ

ספר במדבר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲסַפְּחָ לִי שֹׁכֵן
 אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי־
 זָקְנֵי הָעָם וְשִׁטְרֵיוֹ וְלִקְחָתָּ אֹתָם אֶל־אֶרֶץ
 מוֹעֵד וְהִתְיַצְבוּ שָׁם עִמָּךְ׃ וַיֵּרְדְּתִי וּבִנֵּי
 עִמָּךְ שָׁם וְאֶצְרֹתִי מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו
 וְשָׁמַתִּי עֲלֵיהֶם וְנִשְׁאוּ אִתָּךְ בְּמִשְׁאֵל הָאֵשׁ
 וְלֹא־תִשָּׂא אִתָּהּ לְבֹדֶךָ׃ וְאֶל־הָעָם
 תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ לַמָּחָר וְאֲכַלְתֶּם בֶּשֶׂר
 בְּכִיתֶם בְּאֶזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יֵאכְלֵנוּ בֶּשֶׂר
 כִּי־טוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם וְנִלְתֵן יְהוָה לָנוּ
 בֶּשֶׂר וְאֲכַלְתֶּם׃ לֹא־יוֹכֵם אֶחָד תֹּאכֵל
 וְלֹא־יוֹמִים וְלֹא־חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא־עֶשְׂרֵי
 יָמִים וְלֹא־עֶשְׂרִים יוֹם׃ עַד־יְחַדֵּשׁ יְמֵיכֶם
 אֲשֶׁר־יֵצֵא מֵאֶפְכֶם וְהָיָה לָכֶם לֶזְרָא יְעֹבֵד
 מֵאִסְתֶּם אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם
 וְתִבְכּוּ לִפְנֵי לֵאמֹר לָמָּה זֶה יֵצֵאנוּ מִמִּצְרַיִם
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שְׁש־מֵאוֹת אֶל־הָרִגְלֵי הָעָם
 אֲשֶׁר אֲנִי בְּקִרְבּוֹ וְאֵתָּה אֲמַרְתָּ בֶּשֶׂר אֲתִי
 לָהֶם וְאֲכָלוּ חֹדֶשׁ יָמִים׃ הִצֵּאן וּבִנֵּי
 יִשְׂרָאֵל

רבא

בהעלתך

יִשְׁחַט לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם אִם אֶת־כָּל־דְּגֵי
הַיָּם יֵאָסֶף לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם : פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה יְהוָה תִּקְצֹר
עֲתֵה תִּרְאֶה הִקְדָּךְ דְּבַר־אִם־לֹא : וַיֵּצֵא
מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל־הָעָם אֲתֵּם דְּבַר־יְהוָה
וַיֵּאָסֶף שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד אֹתָם
כְּבִיבֹת הָאֹהֶל : וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַנָּן וַיְדַבֵּר
אֶל־יוֹשֵׁאֵזֶר מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן
עַל־שִׁבְעִים אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי כְנֹחַ
עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְּנֻבָּאוּ וְלֹא־יָסֻפוּ : וַיִּשְׁאֲרוּ
שְׁנֵי־אֲנָשִׁים בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד
וּשְׁם הַשֵּׁנִי מִדְּבָר וַתִּנָּח עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַהֲמָה
בְּכֹתָבִים וְלֹא יֵצְאוּ הָאֹהֶל וַיִּתְּנֻבָּאוּ
בַּמַּחֲנֶה : וַיְרִין הַנֶּעֱר וַיִּגַּר לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
אֶלְדָּד וּמִדְּבָר מִתְּנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה : וַיַּעַן
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון מִשְׁרַת מֹשֶׁה מִבְּחֵרָיו וַיֹּאמֶר
אֲדֹנָי מֹשֶׁה פֶּלֶאֱסָם : וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה
הַמִּקְנֵא־אֶתְּהָ לִּי וּמִי יִתֵּן כָּל־עַם יְהוָה
נְבִיאִים כִּי־יִתֵּן יְהוָה אֶת־רוּחוֹ עֲלֵיהֶם * :

* ט' ה' 5 י9 וַיִּזְכֹּק

ספר במדבר

שביעי וַאֲסַף מֹשֶׁה אֶל-הַמַּחֲנֶה הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְרוּחַ נִסְעָה מֵאֵת יְהוָה וַיִּגְזְלוּם מִן-הַחֵט
וַיֵּשֶׁב עַל-הַמַּחֲנֶה כְּדָרְךָ יוֹם כֹּה וּכְדָרְךָ יוֹם
כֹּה סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה וּכְאֻמֹּתֵים עַל-
הָאָרֶץ: וַיִּקַּם הָעָם כָּל-הַיּוֹם הַהוּא וּכְאֻמֹּתֵים
הַלֵּילָה וְכָל יוֹם הַמַּחֲרָת וַיֹּאסְפוּ אֶת-הַחֵט
הַמִּמֶּעֶיט אֲסַף עֲשֶׂרֶה חֲמִירִים וַיִּשְׁטְחוּ לִפְנֵי
שֹׁטְחַ סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה: הַבָּשָׂר עֹדְנָה
שְׁנֵיהֶם טָרֵם יִכְרֹת וְאִף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיֹּאמֶר
יְהוָה בָּעָם מִכָּה רַבָּה מְאֹד: וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא קְבֵרוֹת הַתְּאוּהָ כִּי שֵׁם קְבוֹרָתָם
אֶת-הָעָם הַמֵּתֵי אֲנִים: מִקְבֵּרוֹת הַתְּאוּהָ נִסְעָה
הָעָם חֲצֹרוֹת וַיְהִי בַּחֲצֹרוֹת: פ
יב וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁהַעַל-אֹזֶן
הָאִשָּׁה הַכַּשִּׁית אֲשֶׁר לָקַח כִּי-אִשָּׁה כַּשִּׁית
לָקַח: וַיֹּאמְרוּ הֲרֹק אֶךְ-בְּמִשְׁהַעַל דְּבַר יְהוָה
הֲלֹא גַם-בָּנוּ דְּבַר וַיִּשְׁמַע יְהוָה: וְהָאִשָּׁה
עֵינֶיהָ מִשְׁהַעַל מְאֹד מְאֹד מְאֹד הָאָדָם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי
הָאֲדָמָה: ס
וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְאֹם
אֵל

אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו
שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם
וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל
ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: ויאמר
שמעו נא דברי אסי יהיה נביאכם יהוה
במראה אליו אתודע כחלוס ארברבו:
לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא:
פה אל כה ארברבו ומראה וולא בחירות
ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר
בעבדי במשה: ויחר אף יהוה בסוילך:
והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת
כשלו ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת:
ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת
עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:
אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחק אמו
ויאכל חצי בשרו: ויצעק משה אל יהוה
לאמר אל נא רפא נא לה: פ

ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה
הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים

מחזין למחנה ואחר תאסף : ותסגר
מחזין למחנה שבעת ימים והעם לא
יג עד האסף מרים : * ואחר נסעו העם
מחצרות ויחנו במדבר פארן :

פ פ פ

P וירבריהוה אל משה לאמר : שלח
אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר
נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד
למטה אבותי שלחו כל נשיא בהם
וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי
יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה
ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן חזקיה
למטה שמעון שפט בן חורי : למטה
יהודה כלב בן יפנה : למטה יששכר
יגאל בן יוסף : למטה אפרים הושע בן
נון : למטה בנימין פלטי בן רפוא
למטה זבולן גדעון בן סודי : למטה
יוסף למטה מנשה גדעון בן סוסי :
למטה

למטה דן עמיאל בן גמלי: למטה אשר
סתור בן מיכאל: למטה נפתלי נחבי בן
פסי: למטה גרנאואל בן מכי: אלה
שמות האנשים אשר שלח משה לרחוק
את הארץ ויקרא משה להושע בן נון
הושע: וישלח אתם משה לתור את
ארץ כנען ויאמר אליהם עלו זה בנגב
ועליתם את ההר: וראיתם את הארץ
מה הוא ואת העם הישב עליה החזק
הוא הרפה המעט הוא אסרוב: ומה
הארץ אשר הוא יושב בה הטובה הוא
אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה
הבמחנים אם במבצרים: ומה הארץ
השמנה היא אם רזה הישבה עין אם
אין והתחזקתם ולקחתם מפרת הארץ
והימים ימי בכורי ענבים: ויעלו וייתרו שני
את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא
חמת: ויעלו בנגב ויבא עד חברון
שם אחימן ששי ותלמי ליהי הענק
וחברון

וַחֲבֵרֹן שִׁבְעַת שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי צִעֵן מִצְרַיִם
 וַיָּבֹאוּ עַד-נָחַל אֲשַׁכּוֹל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זֶמְרִית
 וְאֲשַׁכּוֹל עֲנָבִים אַחֵר וַיִּשְׁאֲרוּ בְּמִן
 בְּשָׁנִים וּמִן הָרִמֹּנִים וּמִן הַתְּאֵנִים׃ לְמַעַן
 הָיוּ קִרְיַת נָחַל אֲשַׁכּוֹל עַל אֲדֹמֶת
 הָאֲשַׁכּוֹל אֲשֶׁר-כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֵּשְׁבוּ מִתּוֹרֵהָאָרֶץ מִקֵּץ אַרְבַּעִים יוֹם
 וַיָּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-מִשְׁהוֹאֵל-אֶהֱרֹן וְאֶת
 כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-מִדְּבַר פֶּאֶרָס
 קָדְשָׁהּ וַיִּשְׁבוּ אֹתָם דָּבָר וְאֵת כָּל-הָעָם
 וַיֵּרְאוּ אֶת-פְּרִי הָאָרֶץ׃ וַיִּסְפְּרוּ
 וַיֹּאמְרוּ בָּאנוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ
 וְגַם זִכַּר חֶלֶב וּדְבַשׁ הוּא וְזֶה פְרִיָּה׃ אֲנִי
 כִּי-עָזַר הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּעֶזְרִי
 נִבְנְתָה מֵאֵל וְגַם יְדִיד הָעֵינִק רֵאיוֹ שֶׁ
 עָמַלְק יוֹשֵׁב בָּאָרֶץ הִגִּיב וְהַחֲתִי וְהַיִּזְכִּי
 וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל-הַיָּם
 וְעַל-יַד הַיַּרְדֵּן׃ וַיְהִי כִּלְבִּי אֶת-הָעָם אֶת-
 מִשְׁהוֹאֵל וַיֹּאמֶר עֲלֵה נַעֲלֵה וַיִּרְשְׁנוּ אֶת-הָאָרֶץ
 יְבוֹל

יכול נוכל לה: והאנשים אשר עלו עמו
 אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק
 הוא ממנו: ויצאו דבת הארץ אשר תרו
 אתה אל בני ישראל לאמר הארץ
 אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת
 יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה
 אנשי מדות: ושם ראינו את הנפילים
 בני ענק מן הנפילים ונהי בעינינו כחגבים
 וכן היינו בעיניהם: * ותשא כל העדה ויר
 ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה
 ההוא: וילנו על משה ועל אהרן כל
 בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לה
 מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו
 מתנו: ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ
 הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז
 הלא טוב לנו שוב מצרימה: ויאמרו
 איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה
 מצרימה: ויפל משה ואהרן על פניהם
 לפני כל קהל עדת בני ישראל: ויהושע

ספר במדבר

בְּנוֹן וְכָלֵב בְּן־יִפְנֶה מִן־הַתָּרִים אֶל־
הָאָרֶץ קָרְעוּ בְּגֵדֵיהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־
כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ כִּי־
שְׁלִישִׁי מָאֵד׃ * אִם־חָפִץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא אֶת־
אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנָתַנָּה לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר־
הִוא זָבֶת חֶלֶב וּדְבַשׁ׃ אֲךָ בִּיהוָה אֵלֵינוּ
תִּמְרָדוּ וְאַתֶּם אֵל־תִּירָאוּ אֶת־עַם הָאָרֶץ
כִּי־לִחְמֵנוּ הֵם סָר צִלָּם מֵעֲלֵיהֶם וְהָיוּ
אֶתָּנוּ אֵל־תִּירָאִים׃ וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם
לִרְגֹם אֹתָם בָּאֲבָנִים וּכְבוֹד יְהוָה נֹאֵר
בְּאַהֲל מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אֵנָּה יֹאמְרוּ
הָעָם הַזֶּה וְעַד־אֵנָּה לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי כִּי־
הָאֱתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ׃ אֲכַנּוּבְנֵי
וְאוֹרְשָׁנוּ וְאֶעֱשֶׂה אִתָּךְ לְגוֹי־גִדּוֹל וְעַתָּה
מִמֶּנּוּ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וְשָׁמַע
מִצִּדִּים כִּי־הָעֵלִית בְּכַחֲךָ אֶת־הָעַם הַזֶּה
מִקִּרְבּוֹ

רכה

שלח

בְּקֶרְבוֹ: וַאֲמָרוּ אֶל־יֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת
שָׁמְעוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה בִּקְרֹב הָעַם הַזֶּה
אֲשֶׁר־עֵין בְּעֵין נִרְאָה: אַתָּה יְהוָה וְעַנְנְךָ
עֹמֵד עֲלֵהֶם וּבַעֲמֹד עֵנָן אַתָּה הוֹלֵךְ
לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבַעֲמֹד אֵשׁ לַיְלָה: וְהִמַּתָּה
אֶת־הָעַם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וַאֲמָרוּ הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעֶךָ לֵאמֹר: מִבִּלְתִּי
יִכָּלֵת יְהוָה לְהַבִּיא אֶת־הָעַם הַזֶּה אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לָאֲבוֹת וַיִּשְׁחָטֵם
בְּמִדְבָּר: וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כַּחַ אֲדֹנָי כְּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: יְהוָה אֲרֹךְ אַפִּים וְרַב־
חֶסֶד נִשְׂא עוֹן וּפֶשַׁע וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה
פֶּקֶד עוֹן אֲבוֹת עַל־בָּנִים עַל־שְׁלֵשִׁים
וְעַל רִבְעִים: סֶלַח־נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה
כִּגְדֹל חַסְדְּךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לַעֲוֹת הָעַם הַזֶּה
מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֶּה: וַיֹּאמֶר יְהוָה סֶלַח־תִּי
כִּדְבָרְךָ: וְאוֹלָם חִי־אֲנִי וַיִּמְלֹא כְבוֹד
יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ: כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים
הָרְאִים אֶת־כְּבוֹדִי וְאֶת־אַתָּתִי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי
בְּמִצְרַיִם

ספר במדבר

במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים
ולא שמעו בקולי: אם יראו את האלהים
אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי
יראוה: ועבדי כלב עקב היתה רוח אחר
עמו וימלא אחריו והביאתי אל הארץ אשר
בא שמה וזרעו יורשנה: והעמלקי והכנעני
ישב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר
דרך ים סוף:

פ
רביעי וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
ערמתי לעדרה הרעה הזאת אשר המה
מלינים עלי את תלנות בני ישראל את
המה מלינים עלי שמעתי: אמר אלהים
חראני נאם יהוה אם לא בא אשר דברתם
באזני כן אעשה לכם: במדבר הזה
פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם
עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי
אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשבעתי
את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב
יפנה ויהושע בן נון: וטפכם אשר
אמרתי

אִמְרַתְכֶם לִבְנֵי יִהְיֶה וְהִבִּיאתִי אֹתָם וַיִּדְעוּ
 אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵאֲסַתֶּם בָּהּ׃ וּפְגַרְיֶכֶם
 אַתֶּם יָפְלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה׃ וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רַעִים
 בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעִים שָׁנָה וְנִשְׂאוּ אֶת־זִנּוּתֵיכֶם
 עִדְתֶּם פְּגַרְיֶכֶם בַּמִּדְבָּר׃ בְּמִסְפַּר הַיָּמִים
 אֲשֶׁר־תֵּרַתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אַרְבַּעִים יוֹם יוֹם
 לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֹנֹתֵיכֶם
 אַרְבַּעִים שָׁנָה וַיִּדְעֻתֶם אֶת־תְּנוּאַתִּי׃ אֲנִי
 יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל־
 הָעֵדָה הָרְעָה הַזֹּאת הַנּוֹעֲדִים עָלַי בַּמִּדְבָּר
 הַזֶּה יָתֻמוּ וְשֵׁם יָמָתוּ׃ וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־
 שָׁלַח מֹשֶׁה לַתּוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ וַיְלֹנוּ וַיִּלְעֻק׃
 עָלֵיו אֶת־כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָבָה עַל־הָאָרֶץ׃
 וַיָּמָתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצְאֵי דְבַת־הָאָרֶץ רַעָה
 בַּמִּגְפָּה לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיְהוּשַׁע בֶּן־נֹון וְכָל־
 בְּנֵי־פָנֶה חָיו מִן־הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַדִּלְכִּים
 לַתּוֹר אֶת־הָאָרֶץ׃ וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה אֶת־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּתְּאֲבָלוּ הָעָם מְאֹד׃ וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֹּקֶר
 וַיַּעֲלוּ

ספר במדבר

ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועל
אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו
ויאמר משה למה זה אתם עברים את
יהוה והוא לא תצליח: אל תעלו כי
יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם
כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם
בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה
יהיה יהוה עמכם: ויעלו לעלות אל ראש
ההר וארון ברית יהוה ומשה לא יבא
מקרב המתנה: וירד העמלקי והכנעני
הישוב בהר ההוא ויבוס ויפרתום עד
החרמה:

פ

טו וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו ארץ
אֶרֶץ מוֹשְׁבֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם
ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפנא
נדר או בגדבה או במעריכם לעשות רח
ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן
והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה
סלת

לַת עֲשׂוֹן בְּלוֹל בְּרַבְעִית הָהֵין שָׁמֶן׃ וַיֵּן
 לְנֶסֶךְ רַב־יַעֲיֵת הָהֵין תַּעֲשֶׂה עַל־הָעֵלָה אֹו
 זֹבַח לַכֹּבֶשׂ הָאֶחָד׃ אֹו לְאֵיל תַּעֲשֶׂה
 מִנְחָה סֵלֶת שְׁנֵי עֲשָׂרִים בְּלוֹלָה בְּשָׁמֶן
 שְׁלֹשִׁית הָהֵין׃ וַיֵּן לְנֶסֶךְ שְׁלֹשִׁית הָהֵין
 תִּקְרִיב רִיחַ־נִיחָח לַיהוָה׃ * וְכִי־תַעֲשֶׂה
 בֶן־בָּקָר עֹלָה אֹו־זֹבַח לְפֶלֶא־נֶדֶר אֹו־
 שְׁלָמִים לַיהוָה׃ וְהִקְרִיב עַל־בֶּן־הַבָּקָר
 מִנְחָה סֵלֶת שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים בְּלוֹל בְּשָׁמֶן
 חֲצִי הָהֵין׃ וַיֵּן תִּקְרִיב לְנֶסֶךְ חֲצִי הָהֵין
 אִשֶּׁה רִיחַ־נִיחָח לַיהוָה׃ כִּכָּה יַעֲשֶׂה לַשּׁוֹר
 הָאֶחָד אֹו לְאֵיל הָאֶחָד אֹו־לֶשֶׁה בַּכֹּבֶשִׁים
 אֹו בַּעֲזִים׃ כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כִכָּה
 תַּעֲשׂוּ לְאֶחָד כַּמִּסְפָּר׃ כֹּל־הָאֲזֹרָה
 יַעֲשֶׂה כִכָּה אֶת־אֵלֶּה לַהֲקָרִיב אִשֶּׁה רִיחַ־
 נִיחָח לַיהוָה׃ וְכִי־גֹוֹר אֶתְכֶם גֵּר אֹו אֲשֶׁר־
 בְּתוֹכְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם וַעֲשֶׂה אִשֶּׁה רִיחַ־נִיחָח
 לַיהוָה כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ בֶן־יַעֲשֶׂה׃ הַמָּהֵל
 חָקָה אֶתֶּת לָכֶם וְלֹגֵר הַגֵּר חָקָה
 עִלָּם

ספר במדבר

עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּכֶם בְּגֵר יִהְיֶה לִפְנֵי יְהוָה
תּוֹרָה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם
הִגֵּר אִתְּכֶם:

פ

ששי

וַיֹּדְבֵר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
דִּבֶּר אֶל־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל־הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֹתְכֶם שָׁמָּה:
וְהָיָה כִּי תֵכֵן בְּאֶחָד מִלְּחָם הָאָרֶץ תִּרְיֻמוּ תְרוּסָה
לִיהוָה יִרְאֵת עֲרֹסְתִיכֶם חֲלָה תִרְיֻמוֹתֵיכֶם
בְּתֵרוֹמַת גֶּרֶן כֵּן תִּרְיֻמוּ אֹתָהּ:
מֵרֹאשִׁי עֲרֹסְתֵיכֶם תִּתְּנוּ לִיהוָה תְרוּמָה לְדֹרֹתֵיכֶם
וְכִי תִשְׁגּוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֵת כֹּדֶר

הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֵלֵיכֶם בִּידֵי־מֹשֶׁה
מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְהָלַךְ לְדֹרֹתֵיכֶם
וְהָיָה אִם מַעֲיַנִּי הָעֵדָה נַעֲשִׂיתָה לִשְׁגָוָה
כָּל־הָעֵדָה פָּר כֵּן בָּקֹר אַחֲרָיִךְ לַעֲלֹת הָהָר
נִיחֹחַ לִיהוָה וּמִנַּחְתּוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וּשְׁפָט
עֵינִים אַחֲרֵי לַחֲטָאתָ: וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל־כִּלְכַּל
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם כִּי־שָׁגְגוּ וְהָיָה

מחור א'

שלח רכח

הם הביאו את קרבנם אשר ליהוה
חטאתם לפני יהוה על שגגתם: ונסלח
כל ערת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי
כל העם בשגגה: וְאִם־נֶפֶשׁ שְׁבִיעִי

אחת תחטא בשגגה והקריבה עזבת
אתה לחטאת: וכפר הכהן על הנפש
השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר
עליו ונסלח לו: האזרח בבני ישראל ולגר
גר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה
שגגה: והנפש אשר תעשה ביד רמה
בן האזרח ומן הגר את יהוה הוא כגדף
נכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: כי
בר יהוה בזה וארת מצותו הפר הפרתו
תכרת הנפש ההוא עונה בה: פ

והבני ישראל במדבר וימצאו איש מקיש
עצים ביום השבת: ויקריבו אתו המזאים
אתו מקיש עצים אל משה ואל אהרן ואל
כל העדה: וניחו אתו במשמר כי לא
פרש מה יעשה לו: ויאמר

יהוה

ספר במדבר

יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה מוֹת יוֹמֵת הָאִישׁ רָגוּם
בְּאֲבָנִים כָּל־הָעֵדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃
אֹתוֹ כָּד־הָעֵדָה אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּמָּוֶת
אֹתוֹ בְּאֲבָנִים וַיָּמָת כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה׃ פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם
עַל כִּנְפֵי בְּגָדִים לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִוְיָ
הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיּוֹן
וְרָאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לִנְכַח
וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אִתָּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם
לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
קֹדְשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

פ פ פ

י" ויקח קרח בן־יצהר בן־קהת בן־לוי ו
P.38. ואביו

בִּירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן-פִּלֶּה בְּנֵי
 אוֹבֵדֶן: וַיָּקָמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאַנְשֵׁים מִבְּנֵי-
 יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתַיִם נְשִׂאֵי עֵדֶה קָרְאוּ
 עַד אֲנָשֵׁי-שֵׁם: וַיִּקְהָלוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-
 הָרֹדֶן וַיֹּאמְרוּ אֵלֵהֶם רַב-לָכֶם כִּי כָל-הָעֵדָה
 לִם קֹדְשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמִדּוֹעַ תִּתְּנֵנָּהּ
 לְקָהֵל יְהוָה: וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל
 פָּנָיו: וַיִּדְבֹּר אֶל-קֶרַח וְאֶל-כָּל-עֲדָתוֹ
 אָמַר בְּקֹרֶיךָ יְהוָה אֵת אֲשֶׁר-לוֹ וְאֵת
 קֹדֶשׁ וְהַקְרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר-בּוֹ
 דֹּבֵב אֵלָיו: זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ לָכֶם מַחְתֹּת
 דָּח וּכְלֵי-עֲדָתוֹ: וְתָנוּ בָהֶן אֲשֵׁי שִׁמּוֹ
 לִיהֵן קִטְרֹת לִפְנֵי יְהוָה מִחֹר וְהִזִּיהּ הָאִישׁ
 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקֹּדֶשׁ רַב-לָכֶם
 נִי לוי: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-קֶרַח שְׁמַע-נָא
 נִי לוי: הִמָּעַט מִכֶּם כִּי-הִבְדִּיל אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֵדֶת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב
 אֶתְכֶם אֵלָיו לְעֹבֵד אֶת-עֲבֹדַת מִשְׁכַּן
 יְהוָה וּלְעֹמֵד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשִׁרְתָּם:

ספר במדבר

וַיִּקְרַב אֶתְךָ וְאֶת־כָּל־אֶחֶיךָ בְּנֵי־לֵוִי
 וּבִקְשַׁתֶּם גַּם־כֹּהֲנֵהָ: לָכֵן אֶתְּחַן
 עֲרֹתְךָ הַנִּזְעָרִים עַל־יְהוָה וְאֶתְּחַן
 הַזֶּה^{ק' חליו} כִּי תִלְוֶנוּ עָלָיו: וַיִּשְׁלַח
 לִקְרֹא לְדָתָן וּלֶאֱבִירָם בְּנֵי־אֵלִיָּאב
 לֹא נַעֲלָה: הִמָּעַט כִּי הֶעֱלִיתֵנוּ מֵאֶרֶץ
 חֶלֶב וְרֹבֵשׁ לְהַמִּיתֵנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־הָיָה
 סִנִּי עָלֵינוּ גַם־הַשְׁתַּדֵּר: * אָף לֹא־אֵל
 זָבַח חֶלֶב וְרֹבֵשׁ הִכִּי־אֹתָנוּ וְהִתְחַנַּן
 נַחֲלֵת שָׂדֶה וְכֶרֶם הָעֵינִי הָאֲנָשִׁים
 תִּנָּקֶר לֹא־נַעֲלָה: וַיַּחֲדָה לְמֹשֶׁה
 וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה אֶל־תִּפֶּן אֶל־מִצְרָיִם
 לֹא־חֲמוֹר אֶחָד מֵהֶם נִשְׁאַתִּי וְלֹא־הָיָה
 אֶת־אֶחָד מֵהֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
 אֶתְּחַן וְכָל־עֲרֹתְךָ הָיוּ לִפְנֵי
 אֶתְּחַן וְהֵם וְאַהֲרֹן מִקֵּד: וְקָחוּ אִישׁ מִמֶּנִּי
 וְנִתְחַן עֲלֵיהֶם קִטְרֹת וְהִקְרַבְתֶּם
 יְהוָה אִישׁ מִחֲתָתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאָתִים מִמֶּנִּי
 וְאֶתְּחַן וְאַהֲרֹן אִישׁ מִחֲתָתוֹ: וַיִּקְחוּ
 מִחֲתָתוֹ

וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אִשׁ וַיִּשִּׁימוּ עֲלֵיהֶם
 שָׂרָת וַיַּעֲמֻהָ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁרָה
 הָרֶגֶן׃ וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קֶרַח אֶת־כָּל־הָעֵדָה
 לִפְתָּח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה
 לְכָל־הָעֵדָה׃ ׀ וַיִּדְבֹּר יְהוָה שְׁלִישִׁי־
 לְמֹשֶׁה וְאֶל־אֶהֱרֹן לֵאמֹר׃ הִבְרִלּוּ
 מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאֹכְלִהָ אַתֶּם כְּרֹגֵעַ׃
 מִנְחַת שֵׁי
 פָּלּוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי
 דוֹחַת לְכָל־בָּשָׂר הָאִישׁ אֶחָד יַחֲטִא וְעַל־
 לְהָעֵדָה תִּקְצֹף׃ ׀ וַיִּדְבֹּר יְהוָה
 לְמֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר
 עֲלוּ מִסִּבִּיב לְמִשְׁכַּן קֶרַח דָּתָן וְאַבִּירָם׃
 וְקָם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּתָן וְאַבִּירָם וַיִּלְכוּ
 אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּדְבֹּר אֶל־הָעֵדָה
 לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אֱהִלֵּי הָאֲנָשִׁים
 הָרָשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאַל־תִּגְשׁוּ בְכָל־אִשֶּׁר
 לָהֶם פֶּן־תִּסָּפּוּ בְכָל־חַטָּאתָם׃ וַיַּעֲלוּ מֵעַל
 מִשְׁכַּן קֶרַח דָּתָן וְאַבִּירָם מִסִּבִּיב וּדָתָן
 וְאַבִּירָם יָצְאוּ נֹצְצִים פֶּתַח אֱהִלֵּיהֶם
 וַנִּשְׂיָהֶם

ספר במדבר

וַיִּשְׁיֶהֶם וּבְנֵיהֶם וְשֹׁפְסִים: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
תִּדְעוּן כִּי־יְהוָה שְׁלַחְנִי לַעֲשׂוֹת אֵת
הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה בִּי לֹא מִלְּבִי: אֲמַנְתִּי
כָּל־הָאָדָם יִמְתּוּן אֱלֹה וּפְקַדְתָּ כָּל־דָּוָה
יִפְקֹד עֲלֵיהֶם לֹא־יְהוָה שְׁלַחְנִי: וְאִם־נָחַ
יִבְרָא יְהוָה וּפְצֹתָהּ הָאֲדָמָה אֶת־
וּבִלְעָה אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר
וַיִּדְּדוּ חַיִּים שְׁאֵלָה וַיִּדְּעֻם כִּי־נִסִּי
הָאֵלֶּה אֶת־יְהוָה: וַיִּהְיֶה
לְדַבֵּר אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְתַנְחֵם
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם: וְתַפְתַּחֲהָ
אֶת־פִּיהָ וְתִבְלַע אֹתָם וְאֶת־בְּתֵיהֶם וְאֶת־
כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר לִקְרָח וְאֶת כָּל־הָרִכּוּשׁ
וַיִּדְּדוּ הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׁאֵלָה
וְהִתְבַּסּ עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבְדוּ מֵהָ
הַקֶּהֱל: וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סָבִיב
נָסוּ לִקְלָם כִּי אָמְרוּ כִּן־תִּבְלַעֵנוּ הָאָרֶץ
וְאִישׁ יֵצֵאָה מֵאֵת יְהוָה וְהָאֵכָל אֶת־הַחֵמֶץ
וּמֵאֲתִים אִישׁ מִקִּרְבֵּי־הַקֶּהֱלָה: ס

רלא

קרח

ס
 וידבר יהוה אל משה לאמר :
 אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם
 תהמחתת מבין השרפה זאת הואש
 יההלאה כי קדשו : את מחתורת
 חטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי
 חים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה
 קדשו ויהיו לאות לבני ישראל : ויקח
 אלעזר הכהן את מחתורת הנחשת אשר
 קריבו השרפים ורקעום צפוי למזבח :
 כדון לבני ישראל למען אשר לא יקרב
 יד זר אשר לא מזרע אהרן הוא
 הקטיר קטורת לפני יהוה ולא יהיה
 בקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה
 פ

לנו כל ערת בני ישראל ממחרת על-
 משה ועל אהרן לאמר אתם המתם
 את עם יהוה : ויהי בהקהל העדה על-
 משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה
 בסהו הענן וירא כבוד יהוה : ויבא משה

ואהרן

כ* א 3 20

ספר במדבר

וַאֲהֲרֹן אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד:

ס

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר

רביעי

הֲרֹמוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאָכְלָה אֶת־כֶּרֶעַ וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם:

וַיֹּאמֶר אֶל־אֲהֲרֹן קַח אֶת־הַמַּחֲתָה וְתֹךְ עַל־אֲשֵׁר הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קִטְרֹת וְהִסַּח מִהֶרָה

אֶל־הָעֵדָה וְכִפֹּר עֲלֵיהֶם כִּי־הִקְצַף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחֹל הַנֶּגֶף:

וַיִּקַּח אֲהֲרֹן אֶת־דֹּבַר מֹשֶׁה וַיֵּרֶץ אֶל־תּוֹךְ הָעֵדָה וְהִסִּיחַ הַחֹל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת־הַקִּטְרֹת

וַיִּכְפֹּר עַל־הָעָם: וַיַּעֲמֹד בֵּין־הַמֵּתִים וְהַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגֶּפֶה:

וַיְהִי הַמִּגֶּפֶה בַּמִּגֶּפֶה אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלִּבְרֵי הַמֵּתִים עַל־דֹּבַר־קִרְחָה: וַיִּשָּׁב אֶת־מֹשֶׁה

אֶל־מֹשֶׁה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִסִּיחַ הַחֹל הַנֶּגֶף: נַעֲצָרָה:

פ

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶת־דְּבָרֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאֵתָם מִטָּה מִטָּה לְבֵית

חמישי

אָב מֵאֵת כָּל־נְשֵׂיהֶם לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנֵים

שנים עשר מטות איש את שמו תכתב
 למטהו: ואת שם אהרן תכתב על מטה
 יבי מטה אחד לראש בית אבותם:
 הנחתם באהל מועד לפני העדות אשר
 מועד לכם שמה: והיה האיש אשר אבחר
 ממטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות
 בני ישראל אשר הם מלינם עליכם:
 דבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו
 לנשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה
 לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות
 מטה אהרן בתוך מטותם: וינח משה את
 המטות לפני יהוה באהל העדות: ויהי
 ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה
 פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח
 ציץ וציץ ויגמל שקדים: ויצא משה
 את כל המטות מלפני יהוה אל כל
 בני ישראל ויראו ויקחו איש מטתו:

פ

ויאמר יהוה אל משה השב את מטה שש

ספר במדבר

אָהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת לִמְרִי
וְתִכְלָל תְּלוּנָתָם מֵעַל וְלֹא יִמָּוֶט
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כִּן עָשָׂה

פ

וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֹשֶׁה לֹא
נִוָּעֲנוּ אֲבִרְנוּ כָּלֵנוּ אֲבִרְנוּ:
הִקְרַב אֶל־מֹשֶׁכֶּן יְהוָה יְמוּתָהּ הָאֵם
יָח לְגֹועַ: פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן

אַתָּה וּבְנֶיךָ וּבֵית־אָבִיךָ אֵתְךָ תִּשָּׂאוּ אֶת־
עֵזֶן הַמִּקְדָּשׁ וְאַתֶּם וּבְנֵיךָ אֵתְךָ הַשֵּׁנִי
אֶת־עֵזֶן כְּהִנָּתְכֶם: וְגַם אֶת־אַחֶיךָ מִן־
לְוִי שִׁבְט־אָבִיךָ הִקְרַב אֵתְךָ וּלְוִי עִמָּךְ
וַיִּשְׁרְתוּךָ וְאַתֶּם וּבְנֵיךָ אֵתְךָ לִפְנֵי אֹהֶל
הָעֵדוּת: וּשְׁמֹרוּ מִשְׁמֶרֶתְךָ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל־
הָאֹהֶל אֵךְ אֶל־כָּל־יְהוָה הַקֹּדֶשׁ וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ
לֹא יִקְרְבוּ וְלֹא־יָמוּתוּ גַם־הֵם גַּם־אַתֶּם
נִגְלַתְּ עֲלֵיהֶם וּשְׁמֹרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל
מוֹעֵד לְכָל־עֲבֹדַת הָאֹהֶל וְזֶר לֹא
יִקְרַב אֲלֵיכֶם: וּשְׁמֹרְתֶם אֶת־מִשְׁמֶרֶת
הַקֹּדֶשׁ

קֹדֶשׁ וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד
 זָקֵף עַל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל : וְאֲנִי הִנֵּה לִקְחָתִי
 אֶת־אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לָכֶם מִתְּנָה נְתָנִים לַיהוָה לַעֲבֹד אֶת־
 עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד : וְאַתָּה וּבְנֶיךָ אִתְּךָ
 תִּשְׁמְרוּ אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם לְכָל־דָּבַר הַמִּזְבֵּחַ
 לַמִּבְרִית לְפָרֶכֶת וְעֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת
 מִתְּנָה אֲתָן אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם וְהָזֵר הַקָּרֵב יוֹמֵת :

פ

וַיֹּדְבֵר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן וְאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי לָךְ
 אֶת־מִשְׁמֶרֶת תְּרוֹמָתִי לְכָל־קֹדֶשׁ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לָךְ נְתָתִים לְמִשְׁחָה וּלְבִנְיָךְ לַחֲקֹק
 עוֹלָם : זֶה יִהְיֶה לָךְ מִקֹּדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים מִן־
 הָאֵשׁ כָּל־קִרְבָּנִים לְכָל־מִנְחָתָם וּלְכָל־
 חֲטָאתָם וּלְכָל־אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יֵשִׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ
 קֹדְשִׁים לָךְ הוּא וּלְבִנְיָךְ : בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים
 תֹּאכְלֵנּוּ כָל־זָכָר יֹאכֵל אֹתוֹ קֹדֶשׁ יִהְיֶה
 לָךְ : וְזֶה לָךְ תְּרוֹמַת מִתְּנָם לְכָל־תְּנוּפֹת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ נְתָתִים וּלְבִנְיָךְ וּלְבִנְתֶּיךָ

אִתְּךָ

20 5

ב ה

ספר במדבר

אֶתְּךָ לַחֲקֵעוֹלָם כֹּל טָהוֹר בְּיָמֶיךָ
 יֵאָכֵל אֹתוֹ: כֹּל הַלֵּב יִצְהָר וְכָל
 תִּירוֹשׁ וְדֹגָן רִאשִׁיתָם אֲשֶׁר־יִתְּנוּ לְיָ
 לָךְ נְתַתִּים: בְּכוּרֵי כָל־אֲשֶׁר בָּאָרֶץ
 אֲשֶׁר־יָבִיאוּ לַיהוָה לָךְ יִהְיֶה כֹל־מִטָּה
 בְּבֵיתְךָ יֵאָכְלוּ: כֹּל־חֶרֶם בִּישְׂרָאֵל
 יִהְיֶה: כֹּל־פֶּטֶר רָחֵם לְכָל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר־
 יִקְרִיבוּ לַיהוָה בָּאֲדָם וּבַבְּהֵמָה יִהְיֶה
 אִתְּךָ פָּדָה תִּפְדֶּה אֶת־בְּכוֹר הָאָדָם וְאֶת־
 בְּכוֹר־הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה: וּפְדוּתָם
 מִבֶּן־חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף חֲמִשָּׁה
 שֶׁקֶל־יִם בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּוֹרָה
 הוּא: אֶת־בְּכוֹר־שׁוֹר אֹרֶבְכוֹר כֶּשֶׁב אֶת־
 בְּכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת־דִּמְיֹתָם
 תִּזְרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַלֵּבָם תִּקְטֹף
 אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחָח לַיהוָה: וּבְשֶׂרֶם יִהְיֶה
 לָךְ כַּחֲזֹה הַתְּנוּפָה וּבִשּׁוֹק הַיָּמִין לָךְ יִהְיֶה
 כֹּל תְּרוֹמַת הַקֹּרְשִׁים אֲשֶׁר־יִמְנוּ בְּיָד
 יִשְׂרָאֵל לַיהוָה נָתַתִּי לָךְ וּלְבִנְךָ וּלְבִתְּךָ
 אִתְּךָ

רלד

קרח

אתה לחק-עולם ברית מלח עולם
הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתה: ויאמר
יהוה אל-אברהם בארצם לא תנחל
חלק לא-יהיה לך בתוכם אני חלקך
ונחלתך בתוך בני ישראל:

וּלְבְנֵי לֹוִי הִנֵּה נָתַתִּי כָל-מַעֲשֵׂר שְׁבִיעִי
בְּיִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה חֶלֶף עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר-הֵם
עֹבְדִים אֶת-עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד: וְלֹא-
יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-אֱהֹל מוֹעֵד
לְשֹׂאת חַטָּאת לְמוֹת: וְעֹבֵד הַלֹּוִי הוּא
אֶת-עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד וְהֵם יֵשְׂאוּ עֹנֶם חֻקַּת
עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
יִנְחִלוּ נַחֲלָה: כִּי אֶת-מַעֲשֵׂר בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יִרְמֹוּ לַיהוָה תְּרוּמָה נָתַתִּי לָלוִוִים
לְנַחֲלָה עַל-כֵּן אָמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחִלוּ נַחֲלָה:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאַל-
הַלֹּוִים תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֵלֶיהֶם כִּי-תִקְחוּ
מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אוֹת הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר
נָתַתִּי

ספר במדבר

נָתַתִּי לָכֶם מֵאֲתָם בְּנַחֲלָתְכֶם וְהִרְמִיתֶם
מִמֶּנּוּ תְרוּמַת יְהוָה מֵעֵשֶׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר
וְנָחֵשׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כְּדֹגָן מִן הַתְּהוֹ
וְכִמְלָאָה מִן הַיֶּקֶב: כֵּן תְּרִימוּ גַם אֲתָם
תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם אֵשׁ
תִּקְחוּ בְּאֵרֶץ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ
אֶת תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן: מִכָּל
מִתְנִיתֵיכֶם תְּרִימוּ אֵרֶץ כָּל תְּרוּמַת יִשְׂרָאֵל
מִכָּל חֶלְבֹו אֶת מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ: וְאִמְרוּ
אֵלֵהֶם בְּהַרְיִמְכֶם אֶת חֶלְבֹו מִמֶּנּוּ
וְנָחֵשׁב לָלוּיִם כְּתֹבֹאֶת גֵּרָן וְכְתֹבֹאֶת
יֶקֶב: וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּכָל מְקוֹם אֲהֵם
וּבֵיתְכֶם כִּי שֹׁכֵר הוּא לָכֶם חֶלֶף עֲבֹדְתְכֶם
בְּאֶהֱל מוֹשֶׁה: וְלֹא תִשְׂאוּ עָלֵיכֶם
בְּהַרְיִמְכֶם אֶת חֶלְבֹו מִמֶּנּוּ וְאֶת קֶדֶשׁ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלִלוּ לֹא תָמוּתוּ:

פ פ פ

יִשְׂרָאֵל וְיִדְבָר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר
P. 39.

ואת

דלה

חקת

זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר ^{פרשת פדה}
דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה
אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא
עלה עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר
הכהן והוציאת אתה אל מחוץ למחנה
ושחט אתה לפני: ולקח אלעזר הכהן
מדרמה באצבעו והזה את נכח פני אהל
מועד מדרמה שבע פעמים: ושרף את
הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת
דמה על פרשה שרף: ולקח הכהן עץ
ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך
שרפת הפרה: וכבס בגריו הכהן ורחץ
בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא
הכהן עד הערב: והשרף אתה יכבס
בגריו במים ורחץ בשרו במים וטמא
עד הערב: ואסף איש טהור את אפר
הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור
והיה זה לעדת בני ישראל למשמרת למי
נדה חטאת הוא: וכבס האסף את

אפר

ספר במדבר

אֶפְרַח הַפָּרָה אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרְוָה
וְהִירָתָהּ לְבָנֶי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכָם
לְחֻקֵּי עוֹלָם׃ הַנִּגַּע בְּמֵת לְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר
וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים׃ הוּא יִתְחַטֵּא בְּוֹדוֹ
הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִטְהַר וְאִם־לֹא
יִתְחַטֵּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי לֹא
יִטְהַר׃ כָּל־הַנִּגַּע בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר
יָמוּת וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טָמֵא
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִיִּנְחָהּ
לֹא־זָרַק עָלָיו טָמֵא יְהִי עוֹד טָמֵא אֲתוֹבוֹ
זֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם כִּי־יָמוּת בְּאֵהָל כָּל־דָּבָר
אֲל־הָאֵהָל וְכָל־אֲשֶׁר בְּאֵהָל יִטָּמֵא שִׁבְעַת
יָמִים׃ וְכָל־כֵּל פְּתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־נִסְתָּר
פָּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא׃ וְכָל־אֲשֶׁר יִגַּע עַל
פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּחִלְל־חֶרֶב אוֹ בְּמָוֶת אוֹ בְּעֵצָה
אֲדָם אוֹ בְּקִבְרֵי יִטָּמֵא שִׁבְעַת יָמִים׃ וְלִקְחוּ
לְטָמֵא מֵעֵפֶר שֹׂרֶפֶת הַחֲטָאֹת וְנָתַן עָלָיו
שְׁנֵי מִיִּם חַיִּים אֶל־כָּלִי׃ * וְלָקַח אֲזוֹב וְטָבַל
בְּמִים אִישׁ טְהוֹר וְהִזָּה עַל־הָאֵהָל וְעַל־כָּל
הַבָּלִים׃

הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל
הנגיע בעצם או בחלל או במת או בקבר :
והזה הטהור על הטמא ביום השלישי
וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס
בגדיו ורחץ במים וטהר בערב : ואיש אשר
טמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא
מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמאמי
נדה לא זרק עליו טמא הוא : והיתה
להם לחקת עולם ומזה מיהנדה יכבס
בגדיו והנגיע במי הנדה יטמא עד הערב :
וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש
הנגעת תטמא עד הערב :

פ

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר כ
צן בחדש הראשון וישב העם בקדש
ותמת שם מרים ותקבר שם : ולא היה
מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן :
ויברר העם עם משה ויאמרו לאמר ולו
נוענו כגוע אחינו לפני יהוה : ולמה
הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה
למות

ספר במדבר

לְמוֹת שֵׁם אֲנַחְנוּ וּבְעִירָנוּ: וּלְמַה הָעֵלִיתָ
מִמִּצְרַיִם לְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַרְעָה
לֹא־מָקוֹם זֶרַע וְתֹאנָה וּגְפִן וְרִמּוֹן וְסִי
אֵין לִשְׁתוֹת: וַיֵּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כִּסְ
הַקֹּהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֹּאמְרוּ
עַל־פְּנֵיהֶם וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֲלֵיהֶם
פ

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת
הַמָּטָה וְהַקְהֵל אֶת־הָעָדָה אֹתָהּ וְאָמַרְתָּ
אֲחֵיךָ וּדְבַרְתֶּם אֶל־הַסֵּלַע לַעֲיִנֵיהֶם וְנָתַתִּי
מִיָּמִיו וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן־הַסֵּלַע
וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעָדָה וְאֶת־בְּעִירָם:
מֹשֶׁה אָתָּה הַמָּטָה מִלִּפְנֵי יְהוָה כְּאִשֵּׁי
צִוְּהוּ: וַיִּקְהֹל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקֹּהֵל
פְּנֵי הַסֵּלַע וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמַעֲנוּנָא הַמִּצְוָה
הַמֵּן־הַסֵּלַע הַזֶּה נוֹצֵא לָכֶם מַיִם: וַיִּתֵּן
מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת־הַסֵּלַע בְּמִטְחָתוֹ
פַּעַמַּיִם וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ רִבִּים וַתֵּשֶׁת הָעָדָה
וּבְעִירָם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
זֶה

שלישי
סני כשהן
מחוכרין

אל־אֶהְרֹן יַעַן לֹא־הֶאֱמַנְתָּם בִּי לְהַקְדִּישְׁנִי
 לְעֵינֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִכְן לֹא תָבִיאוּ אֶת־הַקֹּהֶל
 זֶה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם׃ הִמָּה מִי
 מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה
 וַיִּקְרַשׁ בָּם׃ ׀ וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה רַב־עֵי
 מִלֹּאכִים מִקְרַשׁ אֶל־מֶלֶךְ אֲדוֹם כֹּה אָמַר
 אַחִיךָ יִשְׂרָאֵל אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כָּל־
 הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצַּאתֵנו׃ וַיֵּרְדּוּ אֲבִרְתֵּינוּ
 מִצְרִימָה וַנֵּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיִּרְעוּ
 לָנוּ מִצְרַיִם וּלְאֲבֹתֵינוּ׃ וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה
 וַשְּׁמַע קִלְנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיִּצְאֵנוּ מִמִּצְרַיִם
 וַהֲנִיָּה אֲנַחֲנוּ בְּקֶדֶשׁ עִיר קָצֵה גְבוּלְךָ׃
 וַעֲבַרְה־נָּא בָאָרֶץ לֹא־נַעֲבֹר בְּשָׂרָה וּבְכֶרֶם
 וְלֹא נִשְׁתָּה מִי בְּאֹר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ נִלְךָ לֹא
 נִטָּה יָמִין וּשְׂמֹאל עַד אֲשֶׁר נַעֲבֹר גְּבוּלְךָ׃
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדוֹם לֹא תַעֲבֹר בִּי כֵן בַּחֲרֹב
 אֵצֶא לְקִרְאָתְךָ׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּמַסְלָה נַעֲלָה וְאִם־מִמֶּיךָ נִשְׁתָּה אֲנִי
 וּמִקְנִי וְנָתַתִּי מְכֹרֶם רַק אֵין־דָּבָר בְּרִגְלִי
 אַעֲבֹרָה׃

ספר במדבר

אֶעֱבְרָה׃ וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר וַיֵּצֵא אֶת־
לִקְרֹאתוֹ בְּעֵם כְּבֹד וּבִיד חֲזָקָה׃ וַיֵּצֵא
אֹדוֹס נֹתֵן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ
יִשְׂרָאֵל מֵעֲלָיו׃ פ

חמישי
שלישי כשהן
בחוברין
וַיִּסְעוּ מִקֶּדְשׁ וַיָּבֹאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעָם
הַר הָהָר׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
אֲהֲרֹן בְּהָר הָהָר עַל־גִּבּוֹל אֶרֶץ־אֲדָמָה
לֵאמֹר׃ יֹאסֹף אֲהֲרֹן אֶל־עַמּוּי כִּי לֹא יִמָּנֶה
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־
אֲשֶׁר־מָרִיתֶם אֶת־פִּי לְמִי מְרִיבָה׃ קָחֶם
אֲהֲרֹן וְאֶת־אַלְעָזָר בְּנֵי וְהַעֲלֵם אֹתָם
הָהָר׃ וְהַפֶּשֶׁט אֶת־אֲהֲרֹן אֶת־בְּנָיו
וְהַלְבִּשְׁתֶּם אֶת־אַלְעָזָר בְּנֵי וְאֲהֲרֹן יֹאמְרוּ
וּמַת שֵׁם׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
וַיַּעֲלוּ אֶל־הָהָר הָהָר לְעֵינֵי כָל־הָעָם
וַיַּפֶּשֶׁט מֹשֶׁה אֶת־אֲהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וַיַּלְבִּשׁ
אֹתָם אֶת־אַלְעָזָר בְּנֵי וּמַת אֲהֲרֹן שֵׁם בְּרָאשֵׁי
הָהָר וַיִּרְדּוּ מִן־הָהָר׃ וַיֵּרָא
כָּל־הָעָם כִּי גֹעַ אֲהֲרֹן וַיָּבֹאוּ אֶת־אֲהֲרֹן
שְׁלֹשִׁים

דלה

חקת

D

שְׁשִׁים יוֹם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל:

וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ-עָרֹד יֹשֵׁב כְּנָעַן
 וַיִּגְבּוּ כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וּלְחֹם
 יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב וּמִמֶּנּוּ שְׁבִי: וַיֵּדֶר יִשְׂרָאֵל
 דֹּר לִיהוָה וַיֹּאמֶר אֶסְתָּן תִּתֵּן אֶת־הָעַם
 הַזֶּה בִּירִי וְהַחֲרַמְתִּי אֶת־עֲרֵיהֶם: וַיִּשְׁמַע
 הוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרֵם
 אֹתָהֶם וְאֶת־עֲרֵיהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם
 חֲרָמָה:

פ

זרמה:

יסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את
 ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך :
 ודבר העם באלהים ובמשה למה העלינו
 מצרים למות במדבר כי אין לחם ואין
 מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל : וישלח
 יהוה בעם ארם הנחשים השרפים וינשכו
 את העם וימת עם רב מִיִּשְׂרָאֵל : ויבא
 העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו
 ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו
 את הנחש ויתפלל משה בעד העם : ויאמר
 יהוה

ספר במדבר

יהוה אל משה עשה לך שרף ושיס את
 נסויה כל הנשוק וראה אתו וחי :
 משה נחש נחשת ושמרו על הנס
 אסגשך הנחש את איש והביט את
 נחש הנחשת וחי : *ויסעו בני ישראל
 באבת : ויסעו מאבת ויחנו בעי העבר
 במדבר אשר על פני מואב ממזרח העבר
 משם נסעו ויחנו בנחל זרד : משם נסעו
 ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר הירדן
 מגבל האמרי כי ארנון גבול מואב
 מואב ובין האמרי : על כן יאמר נסע
 מלחמת יהוה את זהב בסופה ואר
 הנחלים ארנון : ואשר הנחלים אשר נסעו
 לשברת ערונשען לגבול מואב : ומשם
 בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה
 אסף את העם ואתנה להם מים : ס
 אז ישיר ישראל את השירה תואה
 עלי באר ענור לה : באר חפרונה שרים ברוה
 גריבי והעם במחקק במשענתם וממדר
 מתנה

חַקֵּת רֹלֵט
 תִּנָּה: וּמִתְּנָה נַחֲלִיאל וּמִנַּחֲלִיאל
 מוֹת: וּמִבְּמוֹת הַגֵּיאֲשֶׁר בְּשָׂדֶה מוֹאֵב
 אֵשׁ הַפִּסְגָּה וְנִשְׁקָפָה עַל פְּנֵי הַיְשִׁימֹן:

פ

שְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ־
 הָאֱמֹרִי לֵאמֹר: אֶעֱבְרָה בְּאַרְצְךָ לֹא־נֹשָׂה
 בְּשָׂדֶה וּבְכָרֶם לֹא נִשְׁתָּה מִי בְּאֵר בְּדֶרֶךְ
 הַמֶּלֶךְ גֵּלְךָ עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבֻלְךָ: וְלֹא־
 נִתֵּן סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגְבֻלוֹ וַיֹּאסֶף
 סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיֵּצֵא לִקְרֹאת יִשְׂרָאֵל
 הַמִּדְבָּרָה וַיָּבֹא יְהִצָּה וַיֹּלֶחֶם בְּיִשְׂרָאֵל:
 וַיִּכֹּהוּ יִשְׂרָאֵל לִפְי־חֶרֶב וַיִּרְשׁ אֶת־אֶרֶצוֹ
 מֵאֲרָנָן עַד־יִבֶּק עַד־בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עַז גְּבֹול בְּנֵי
 עַמּוֹן: וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הָעָרִים הָאֵלֶּה
 וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עָרֵי הָאֱמֹרִי בַּחֲשֹׁבוֹן
 וּבְכָל־בְּנֵי־הָאֵלֶּה: כִּי חֲשֹׁבוֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ
 הָאֱמֹרִי הוּא וְהוּא גִלְהָד בְּמֶלֶךְ מוֹאֵב
 הָרֹאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת־כָּל־אֶרֶצוֹ מִדֹּד עַד־אֲרָנָן:
 עַל־כֵּן יֹאמְרוּ הַמִּשְׁלִיִּם בָּאוּ חֲשֹׁבוֹן
 תִּבְנֶה

שביעי
 רביעי כשהן
 מחוברין

ספר במדבר

תבנה ותכונן עיר סִיחון: כִּי־אֵשׁ
מחשבון להבה מקרית סִיחון אכלה
מוֹאב בעלי בְּמוֹת אֲרָנָן: אוֹי־לָךְ מוֹאב
אֲבָדָת עַם־כְּמוֹשׁ נָתַן בְּנֵיו פְּלִיטִים וּבְנֵי
בְּשִׁבִית לַמֶּלֶךְ אֲמַרִי סִיחון: וְנִירָם
חֲשֹׁבוֹן עַד־דִּבְרֵן וְנָשִׁים עַד־נֶפֶח אֲשֶׁר
מִדְבָּא: וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הָאֲמֹרִית
וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת־עֵזֶר וַיִּלְכְּדוּ בְנֵי
וַיִּירָשׁ אֶת־הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר־שָׁם: וַיִּפְּנוּ וַיֵּלְכוּ
דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרֹא
הוּא וְכָל־עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה אֲדָרְעִי: וַיֵּלֶךְ
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֶל־תִּירָצָא אֹתוֹ כִּי בָרַח
נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֲרָצוֹ וְעַתָּה
לֹא כָּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר
יֹשֵׁב בְּחֲשֹׁבוֹן: וַיָּבוּ אֹתוֹ וְאֶת־בְּנֵיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ
כָּב אֶת־אֲרָצוֹ: *וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבֹת
מוֹאב מֵעֵבֶר לִירְדֵן יְרֵחוֹ: ס

פקוד על ר'

דורש ק'

ס ס ס

P.40. וירא בלק בן צפור את כל אשר
 עשה ישראל לאמרי: ויגר מואב מפני העם
 מאר כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני
 ישראל: ויאמר מואב אל זקני מדין עתה
 לחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך
 השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך
 למואב בעת ההוא: וישלח מלאכים אל
 בלעם בן בעור פתורה אשר על הנחל ארץ
 גני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא
 ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב
 ממלי: ועתה לכה נא ארה לי את העם
 הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכח בו
 ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר
 תברך מברך ואשר תאר יואר: וילכו זקני
 מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל
 בלעם וידברו אליו דברי בלק: ויאמר
 אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם
 דבר

ספר במדבר

דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו
מואב עם בלעם: ויבא אלהים אל
ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויא
בלעם אל האלהים בלק בן צפור
מואב שלח אלי: הנה העם היצא ממצ
ויבס את עין הארץ עתה לכה קבה ל
אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו: ויא
אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא
את העם כי ברוך הוא: ויקם בלעם
ויאמר אל שרי בלק לבו אל ארצם
מאן יהוה לתתי להלך עמכם: ויקומו
מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן
הלך עמנו: ויסף עוד בלק שלח ש
רבים ונכבדים מאלה: ויבאו אל בלק
ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל
תמנע מהלך אלי: כי כבוד אכבדך מא
וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נ
קבה לי את העם הזה: ויען בלעם ויא
אל עבדי בלק אסיתן לי בלק מלא ב
כסף

שני

המשי כשהן
פוזבין

בלק רמא

וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה
הי לעשות קטנה או גדולה: ועתה
בו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה
יהוה דבר עמי: ויבא אלהים אל
עם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו
אנשים קום לך אתם ואך את הדבר
שראבר אליך אתו תעשה: * ויקם שליש
עם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי
אב: ויחר אף אלהים כי הולך הוא
נצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא
בעל אתנו ושני נערו עמו: ותרא
אתו את מלאך יהוה נצב בדרך וחרפו
לופה בידו ותט האתו מן הדרך ותלך
מדה ויך בלעם את האתו להטתה
דרך: ויעמד מלאך יהוה במשעול
ברמים גדר מזה וגדר מזה: ותרא האתו
את מלאך יהוה ותלחין אל הקיר ותלחין
תרגל בלעם אל הקיר ויסף להפכה:
ויסף מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר

אשר

21 I

כא* א

ספר במדבר

אֲשֶׁר אֵין דֶּרֶךְ לְנִטּוֹת יָמִין וְשִׁמְאֹל׃
הָאֵתוֹן אֶת־מִלֶּאךְ יְהוָה וְתִרְבֵּן תַּחְתָּיו
וַיַּחֲרֹאֲף בִלְעָם וַיִּךְ אֶת־הָאֵתוֹן בַּמִּקֶּל
וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת־פִּי הָאֵתוֹן וַתֹּאמֶר לִבִּי
מִה־עֲשִׂיתִי לָךְ כִּי הִכִּיתַנִּי זֶה שֶׁ
רָגַלְתִּי׃ וַיֹּאמֶר בִּלְעָם לָאֵתוֹן כִּי הִתִּיתִי
בִּי לֹא יִשְׁחָרֵב בְּיָדִי כִי עָתִיד הָרִגְתִּי
וַתֹּאמֶר הָאֵתוֹן אֶל־בִּלְעָם הֲלוֹא אֵת
אֲתָנָךְ אֲשֶׁר־רָכַבְתָּ עָלַי מִעֹדְךָ עָרִיד
הָיָה הֵהֱסֵכֵן הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ כִּי הָיָה
לֹא׃ וַיִּגַּל יְהוָה אֶת־עֵינָיו בִּלְעָם וַיֹּאמֶר
אֶת־מִלֶּאךְ יְהוָה נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ שֶׁ
בְּיָדוֹ וַיִּקֶּר וַיִּשְׁתַּחוּ לֵאפָיו׃ וַיֹּאמֶר
מִלֶּאךְ יְהוָה עַל־מַה הִכִּיתָ אֶת־אֲתָנָךְ
שְׁלוֹשׁ רָגְלִים הִנֵּה אֶנֶכִּי יֵצֵאתִי לִשְׁמֹר
יְרֵכְךָ הַדֶּרֶךְ לִנְגָדִי׃ וַתֵּרָאֵנִי הָאֵתוֹן
לִפְנֵי זֶה שְׁלֹשׁ רָגְלִים אוֹלֵי נִטְתָּה כִּפְתָּה
עָתִיד גַּם־אֲתַכֶּה הָרִגְתִּי וְאוֹתָהּ הִחַיִּיתִי
וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־מִלֶּאךְ יְהוָה חֲטָאתִי

רמב

בלק

אֵל יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה נֹצֵב לִקְרֹאתִי בְּדֶרֶךְ
אֵתָּה אִם־רָע בְּעֵינֶיךָ אֲשׁוּבָה לִי וַיֹּאמֶר
לְאַךְ יְהוָה אֵל־בִּלְעָם לֵךְ עִם־הָאֲנָשִׁים
אֲפֹס אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אָדְבָר אֵלֶיךָ אֲתוּ
הַדָּבָר וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם עִם־שְׂרֵי בִלְקִי וַיִּשְׁמַע
בִּלְקִי כִּי בָא בִלְעָם וַיֵּצֵא לִקְרֹאתוֹ אֶל־
עַד מִוָּאָב אֲשֶׁר עַל־גִּבּוֹר אֲרִנָּן אֲשֶׁר
קִצָּה הַגִּבּוֹר וַיֹּאמֶר בִּלְקִי אֵל־בִּלְעָם
הֲלֹא שָׁלַח שְׁלַחַתִּי אֵלֶיךָ לִקְרֹאֲךָ לָמָּה
לֹא־הִלַּכְתָּ אֵלַי הָאֲמֹנִים לֹא אוֹכֵל כְּבֹדָךְ
וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֵל־בִּלְקִי הִנֵּה־בָאתִי אֵלֶיךָ
עַתָּה הִכָּל אוֹכֵל דָּבָר מֵאוֹמָה הַדָּבָר אֲשֶׁר
שֵׁים אֱלֹהִים בְּפִי אֲתוּ אֲדַבֵּר * וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם וַיִּבְעֵי
עִם־בִּלְקִי וַיָּבֹאוּ קִרְיַת חֲצוֹת וַיִּזְבַּח בִּלְקִי
בִּקְרָן וַיֵּצֵאן וַיִּשְׁלַח לְבִלְעָם וּלְשָׂרִים אֲשֶׁר
אִתּוֹ וַיְהִי בִּבְקֶרֶךְ וַיִּקַּח בִּלְקִי אֶת־בִּלְעָם
וַיַּעֲלֵהוּ בְּמִוֶּת בַּעַל וַיֵּרָא מִשֶּׁם קִצָּה הָעַם
* וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֵל־בִּלְקִי בָנִה־לִי בִּזְהָ כִּג
שְׁבָעָה מִזְבַּחַת וְהִבֵּן לִי בִּזְהָ שְׁבָעָה פָּרִים
וּשְׁבָעָה

שְׂרֵי כְשָׂרִים
מִחוּבְרִין

ספר במדבר

וּשְׁבַעַה אֵילִים׃ וַיַּעַשׂ בָּלֶק כַּאֲשֶׁר
 בָּלַעַם וַיַּעַל בָּלֶק וּבָלַעַם כָּר וַאִיל בְּמִנְיֹת
 וַיֹּאמֶר בָּלַעַם לְבָלֶק הֲתִיצֵב עָלַי
 וְאַלְכָּה אוֹלֵי יְקָרָה יְהוָה לִקְרֹאתִי וּדְבַר
 יְרֹאגִי וְהִגֵּדְתִּי לָךְ וַיֵּלֶךְ שְׁפִי׃ וַיִּקָּר אֶת
 אֵל בָּלַעַם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵת שְׁבַעַת הַמִּינִם
 עָרַכְתִּי וַאֲעַל כָּר וַאִיל בְּמִנְיָנָם׃ וַיִּשְׁמַע
 דָּבָר בְּפִי בָלַעַם וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲרָחָה
 וְכֹה תִדְבֹּר׃ וַיָּשָׁב אֵלָיו וְהִנֵּה נֹצֵץ
 עָלָתוֹ הוּא וְכָל־שְׂרֵי מוֹאָב׃ וַיֵּשֶׁא כִּי
 וַיֹּאמֶר מִן־אֲרָם יִנְחֲנִי בָלֶק מֶלֶךְ מוֹאָב
 בַּחֲרֹרֵי־קָדָם לָכֵה אֲרָחָה לִי יַעֲקֹב וְיִזְעַק
 זַעֲמָה יִשְׂרָאֵל׃ מָה אֶקֶב לֹא קֶבֶה אֲרָחָה
 אֲזַעֵם לֹא זַעֵם יְהוָה׃ כִּי־מֵרָאשֵׁי
 אֲרָאֲנוּ וּמִגִּבְעוֹת אֲשׁוּרֵנוּ הִן עֹבְרִים
 יִשְׁכְּנוּ וּבִגְוִיִּם לֹא יִתְחַשְּׁבוּ׃ מִי מִנֵּה
 יַעֲקֹב וּמִסֵּפֶר אֵת רַב־עֵי שִׂרְאֵל תִּמְתֵּן
 מוֹת יִשְׂרָאֵל וְתִהְיֶה אַחֲרִיתִי בְּמָהוּ׃ וַיֹּאמֶר
 בָּלֶק אֶל־בָּלַעַם מֶרֶה עֲשִׂיתָ לִּי לִקְבֹּץ
 לִקְחָתִי

לקחתיו והנה ברכת בך: ויען ויאמר
 הלא את אשר ישם יהוה בפי ארתו
 אשמר לדבר: * ויאמר אליו בלק לך נא חמישי
 אתי אל מקום אחר אשר תראהנו משם
 אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו
 לי משם: ויקחהו שרה צפית אל ראש
 הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פרואיל
 במזבח: ויאמר אל בלק התיצב כה על
 עלתך ואנכי אקרה כה: ויקר יהוה אל
 בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל
 בלק וכה רתדבר: ויבא אליו והנו נצב
 על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו
 בלק מה דבר יהוה: וישא משלו ויאמר
 קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר:
 לא אישאל וכזב ובן אדם ויתנחם ההוא
 אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: הנה
 בך לקחתי וברך ולא אשיבנה: לא
 הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל
 יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל

ספר במדבר

מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו
לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל
כעת יאמר ליעקב ולישראל מה דבר
אל: הן עם כלביא יקום וכארי יתנשף
לא ישכב ער יאכל טרף ודם חלל
ישתה: ויאמר בלק אל בלעם גם
לא תקבנו גם בדרך לא תברכנו:
בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אר
לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה
* ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקח
אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים
וקבתו לי משם: ויקח בלק את בלעם
ראשה פעור הנשקף על פני הישיבן
ויאמר בלעם אל בלק בנה לי מר
שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרס
ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר אמר בלעם
בר ויער פר ואיל במזבח: * וירא בלעם
כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא
הלך בפעם בפעם לקראת נחשים וישה
אל

ששי
כביעי כשהן
מחזכרין

רמר

בלק

אֶל־הַמֶּדְבָּר פָּנִיו : וַיֵּשֶׂא בַלַּעַם אֶת־עֵינָיו
וַיַּרְא אֶת־יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לַשֶּׁבֶטִּי וְתָהִי עָלָיו
רוּחַ אֱלֹהִים : וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נֹאם
בַּלַּעַם בְּנִי בָעַר וְנֹאם הַגִּבֹּר שְׂתֵם הָעֵין :
נֹאם שָׁמַע אִמְרֵי־אֵל אֲשֶׁר מַחֲזֶה שְׂדֵי יְחִיָּה
נִפְלְאוּלוֹ עֵינַיִם : מִה־טָבוֹ אֶהְיֶה יַעֲקֹב
מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל : כְּנַחֲלִים נָטִי כְּגִגִּית
עָלִי נָהַר כְּאֶהֱלִים נָטַע יְהוָה כְּאַרְזִים עָלִי
מִים : יוֹל־מִים מִדְּלִי וּזְרָעוֹ בְּמִים רַבִּים
וַיֵּרָם כְּאֶגֶּז מַלְכוֹ וְתִנְשֵׂא מַלְכָּתוֹ : אֶל־
מוֹצֵאוֹ מִמִּצְרַיִם כְּתוֹעַפֶּת רֹאם לוֹ יֵאָמַר
גּוֹיִם צָרָיו וְעִצְמֹתֵיהֶם יִגְרֹם וְהִצִּיּוֹ יִמְחֶיז :
כָּרַע שֹׁכֵב כְּאֶרֶץ כְּלָבִיא מִי־קִימָנוּ מִבְּרֶכֶךְ
בְּרוּךְ וְאֶרֶץ אֲרוּר : וַיַּחֲרֹאֲף בַּלַּק אֶל־
בַּלַּעַם וַיִּסְפֹּק אֶת־כַּפּוֹ וַיֹּאמֶר בַּלַּק אֶל־
בַּלַּעַם לֵקֵב אִיבִי קִרְאתֶיךָ וְהִנֵּה בִּרְכַת בְּרוּךְ
זֶה שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים : וְעַתָּה בִּרְחֹלְךָ אֶל־
מְקוֹמְךָ אִמְרֵתִי כִּבְרֵי אֶבְרָהָם וְהִנֵּה מִנְעַךְ
יְהוָה מִכְבוֹד : וַיֹּאמֶר בַּלַּעַם אֶל־בַּלַּק

בראש עמוד
כ"ה ש"ל
סימן

הלא

21 4

כא ד

ספר במדבר

הלא גם אל מלאכך אשר שלחת
דברתי לאמר: אם יתן לי בלק
ביתו כסף והב לא אוכל לעבד את
יהוה לעשות טובה או רעה מלבי
שניע ידבר יהוה אתו אדבר: * ועתה הנני
לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם
לעמך באחרית הימים: וישא משלו ויאמר
נאם בלעם בנו בער ונאם הנגר שר
העין: נאם שמע אמרי אל וידע
עליון בחזרה שדי יהוה נפל וגלוי עינים
אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב ויהי
כוכב מעקב וקם שבט מ ישראל ונה
בארי מואב וקרקר כל בני ישראל
והיה אדום ירשה והיה ירשה שיעור ארץ
וישראל עשה חיל: וירד מעקב והאמר
שריר מעיר: וירא את עמלק וישא משה
ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו ער
אבר: וירא את הקניזי וישא משלו ויאמר
אתן מושבך ושים בסלע קנך: כי אבר
יהוה

יִהְיֶה לְבַעַר קִין עַרְמָה אֲשׁוּר תִּשְׁכַּךְ :
 וַיֵּשֶׁא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אוֹי מִי יִחִיה מִשְׁמוֹ אֵל :
 וַיֵּצֵא מִיַּד כַּתִּים וַעֲנֹו אֲשׁוּר וַעֲנֹו עֶבֶר
 וְגַם הוּא עָרִי אֲבָר : וַיִּקַּם בַּלַּעַם וַיֵּלֶךְ
 וַיֵּשֶׁב לְמַקְוֹו וְגַם בַּלַּק הָלַךְ לְדַרְכּוֹ :

פ

וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁטִים וַיַּחַל הָעָם לַזְנוּת כַּח
 אֶל־בָּנוֹת מֹואָב : וַתִּקְרְאוּ לָעָם לְזִבְחֵי
 אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן :
 וַיִּצְמַר יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעֹור וַיַּחַר אִף־יְהוָה
 בְּיִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח אֶת־
 כָּל־רֹאשֵׁי הָעָם וְהוֹקֵעַ אוֹתָם לַיהוָה נֹגֵד
 הַשֹּׁמֵשׁ וַיֵּשֶׁב חֲרוֹן אִף־יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל :
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־שַׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הֲרֹגוּ אִישׁ
 אֶחָיו הַנִּצְמָרִים לְבַעַל פְּעֹור : וְהִנֵּה אִישׁ
 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל־אֶחָיו אֶת־
 הַמְדִּינִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָל־עֵדֶת בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל וְהִמָּה בְּכִים פָּתַח אֶהֱל מוֹעֵד : וַיֵּרָא
 פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקַּם מִתּוֹךְ

ספר במדבר

הַעֲרָה וַיִּקַּח רִמָּה בִּידּוֹ: וַיֵּבֵא אַחֵר אֶל
יִשְׂרָאֵל אֶל-הַקְּבֹרָה וַיִּדְקֹר אֶת-שְׁנֵי
אֵת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת-הָאִשָּׁה אֶל-קְבֹרָתָהּ
וַתַּעֲזֹר הַמִּגְפָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
הַמֵּתִים בַּמִּגְפָּה אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף

פ פ פ

יור ועירא P.41.
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: פְּנֹחֶסֶר
אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁבִי אֶת-חֲמִשָּׁה
מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת-קִנְאוֹתֵי בְּתוּלֹת
וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹתֵי וְלֹא-
אֶמַר הֲנִי נָתַן לוֹ אֶת-בְּרִיתִי שְׁלוֹם: או קטיעא
וְהָיְתָה לוֹ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֵנָּה עוֹלָם
תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לָאֱלֹהִיו וַיַּכְפֹּר עַל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמְּכַה אִשָּׁה
הַכָּה אֶת-הַמְּדִינִית זָמְרִי בֶן-סְלוּא נָשֵׂא
בֵּית-אֵב לְשִׁמְעוֹנִי: וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמְּכָה
הַמְּדִינִית כֹּזֶבִי בֵּת-צֹר רֹאשׁ אֲמוֹת בֵּית
אֵב בַּמִּדְבָּר הוּא: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: צרור את
המרננים והכיתם אותם: כי צררים הם
לכם בנבליהם אשר נכלו לכם על דבר
פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדן אחתם
המכה ביום המגפה על דבר פעור: ויהי

פסקא באג

פ

אחרי המגפה

פסוק

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן כֹּן
הַכֹּהֵן לֵאמֹר: שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁוֹ כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם
כָּל־יֵצֵא צְבָא בְּיִשְׂרָאֵל: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן אֶת־כָּל־עֵדֶת מִזֶּה וּמַעְלָה כָּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵיצְאוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם: וְרֹאשׁוֹ בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי רֹאשׁוֹ חֲנוּךְ שֵׁנִי
מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לִפְלֹא מִשְׁפַּחַת הַפִּלְאִי:
לְחֶצְרוֹן מִשְׁפַּחַת הַחֲצֵרוֹנִי לְכַרְמִי מִשְׁפַּחַת
הַכַּרְמִי: אֵלֶּה מִשְׁפַּחֹת הָרֹאשִׁים וַיְהִי
פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וְשֶׁבַע מֵאוֹת
וְשָׁלֹשִׁים: וּבְנֵי פִלֹא אֱלִיאָב: וּבְנֵי אֱלִיאָב
נְמוּאֵל

ספר במדבר

נְמוּאֵל וּדְתָן וְאֶבְיָתָר הָיוּ אֲדֹנֵי הַקָּהָל וַיִּבְרְכוּ
 קְרֹאֵי הָעֵדָה אֲשֶׁר הָצִו עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן
 בְּעֶרְת־קָרַח בְּהַצִּתָּם עַל־יְהוָה׃ וַתַּפֵּחַ
 הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתַּבְלַע אֶת־סֹאֵת קְרַח וְכָמֶר
 הָעֵדָה בְּאֶכְלֵהָ אִשׁ חֲמִשִּׁים וּמֵאָה
 אִישׁ וַיְהִיו לָגֹם׃ וּבְנֵי־קָרַח לֹא־מָתוּ׃ ס
 בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחַתָם לְנִמְוָה
 מִשְׁפַּחַת הַנְּמוּאֵלִי לִימִין מִשְׁפַּחַת הַחֲכִימִי
 לִיבִין מִשְׁפַּחַת הַיִּכִּינִי׃ לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזֹּרִי
 לְשֹׁאֵל מִשְׁפַּחַת הַשִּׁאוּלִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
 הַשִּׁמְעוֹנִי שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֵלֶּף וּמֵאָתַיִם׃ ס
 בְּנֵי גָד לְמִשְׁפַּחַתָם לְצִפּוֹן
 מִשְׁפַּחַת הַצִּפּוֹנִי לַחֲגִי מִשְׁפַּחַת הַחֲגִי לְשׁוֹן
 מִשְׁפַּחַת הַשׁוֹנִי׃ לְאִזִּי מִשְׁפַּחַת הָאִזִּי לְעֵרִי
 מִשְׁפַּחַת הָעֵרִי׃ לְאֶרְדּוֹ מִשְׁפַּחַת הָאֶרְדּוֹ
 לְאֶרְאֵלִי מִשְׁפַּחַת הָאֶרְאֵלִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
 בְּנֵי־גָד לְפָקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אֵלֶּף וַחֲמִשָּׁה
 מֵאוֹת׃ ס בְּנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנִי וִימָת
 עֵר וְאוֹנִי בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ וַיְהִיו בְּנֵי־יְהוּדָה
 לְמִשְׁפַּחַתָם

לַמִּשְׁפָּחָתָם לִשְׁלֹה מִשְׁפָּחַת הַשְּׁלֹנִי לְפָרִץ
 מִשְׁפָּחַת הַפְּרָצִי לְזֶרַח מִשְׁפָּחַת הַזֶּרְחִי :
 וַיְהִיו בְּנֵי-פָרִץ לַחֲצֹרָן מִשְׁפָּחַת הַחֲצֹרָנִי
 לַחֲמוּל מִשְׁפָּחַת הַחֲמוּלִי : אֱלֹה מִשְׁפָּחַת
 יְהוּדָה לַפְּקָדִיָּהם שֵׁשָׁה וְשִׁבְעִים אֱלֹף וַחֲמִשָּׁה
 מֵאוֹת : ס בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר לַמִּשְׁפָּחָתָם
 תּוֹלַע מִשְׁפָּחַת הַתּוֹלָעִי לְפֹה מִשְׁפָּחַת
 הַפּוּנִי : לִישׁוֹב מִשְׁפָּחַת הַיִּשְׁבִּי לְשִׁמְרֹן
 מִשְׁפָּחַת הַשְּׁמֶרֶנִי : אֱלֹה מִשְׁפָּחַת יִשְׁשַׁכָּר
 לַפְּקָדִיָּהם אַרְבָּעָה וְשִׁשִּׁים אֱלֹף וּשְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת : ס בְּנֵי זְבוּלֹן לַמִּשְׁפָּחָתָם
 לְסֹדֶד מִשְׁפָּחַת הַסֹּדֶדִי לְאֶרְלֹן מִשְׁפָּחַת
 הָאֶרְלֹנִי לִיְחִיאֵל מִשְׁפָּחַת הַיְּחִיאֵלִי : אֱלֹה
 מִשְׁפָּחַת הַזְּבוּלֹנִי לַפְּקָדִיָּהם שֵׁשִׁים אֱלֹף
 וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת : ס בְּנֵי יוֹסֵף
 לַמִּשְׁפָּחָתָם מְנַשֶּׁה וְאַפְרַיִם : בְּנֵי מְנַשֶּׁה
 לַמְּכִיר מִשְׁפָּחַת הַמְּכִירִי וּמְכִיר הוֹלִיד אֶת-
 גִּלְעָד לְגִלְעָד מִשְׁפָּחַת הַגִּלְעָדִי : אֱלֹה בְנֵי
 גִלְעָד אֶיעָזֶר מִשְׁפָּחַת הָאֶיעָזֶרִי לַחֲלָק
 מִשְׁפָּחַת

ספר במדבר

מִשְׁפַּחַת הַחֲלָקִי: וְאַשְׁרֵי־אֵל מִשְׁפַּחַת
הָאֲשֵׁרֵאֵלֵינוּ שְׁכֵם מִשְׁפַּחַת הַשְּׁכֵם
וְשִׁמְדָּע מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמִידָעִי וְחֹפֶר מִשְׁפַּחַת
הַחֹפֶרִי: וְצִלְפָּחַד בֶּן־חֹפֶר לֹא־הָיוּ לוֹ בָנִים
כִּי אִם־בָּנוֹת וְשֵׁם בָּנוֹת צִלְפָּחַד מַהֲלֵהוּנָה
חַגְלָה מִלְכָּה וְתִרְצָה: אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
מִנְשֵׁה וּפְקַדֵּיהֶם שְׁנַיִם וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשֵׁנִי
מֵאוֹת: ס אֵלֶּה בְנֵי־אַפְרַח
לְמִשְׁפַּחַתָּם לְשׁוֹת־לֶחֶם מִשְׁפַּחַת הַשְּׁתִּילָה
לְבָכָר מִשְׁפַּחַת הַבְּכָרִי לְתַחַן מִשְׁפַּחַת
הַתַּחֲנִי: וְאֵלֶּה בְנֵי שׁוֹת־לֶחֶם לְעֶרְן מִשְׁפַּחַת
הָעֶרְנִי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־אַפְרַח לְפְקֻדֵּיהֶם
שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת אֵלֶּה בְנֵי
יֹסֵף לְמִשְׁפַּחַתָּם: ס בְּנֵי בְנוֹן
לְמִשְׁפַּחַתָּם לְבָלַע מִשְׁפַּחַת הַבְּלָעִי לְאַשֵׁר
מִשְׁפַּחַת הָאֲשֵׁבִלִי לְאַחִירָם מִשְׁפַּחַת
הָאֲחִירָמִי: לְשׁוּפָם מִשְׁפַּחַת הַשׁוּפָמִי
לְחֹפֶם מִשְׁפַּחַת הַחֹפֶמִי: וַיְהִיו בְּנֵי־בָלַע
אַרְבָּעָן מִשְׁפַּחַת הָאֲרָדִי לְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת
הַנַּעֲמִי

פינחס

הנעמי: אלה בני-בנימן למשפחתם
 ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש
 מאות: ם אלה בני-דן למשפחתם
 לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת
 דן למשפחתם: כל-משפחת השוחמי
 לפקדיהם ארבעה ושישים אלף וארבע
 מאות: ם בני אשר למשפחתם
 לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת
 הישוי לבריעה משפחת הבריעי: לבני
 בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל
 משפחת המלכיאלי: ושם בת-אשר שרה:
 אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה
 וחמשים אלף וארבע מאות: ם בני
 נפתלי למשפחתם ליחזאל משפחת
 היחזאלי לגוני משפחת הגוני: ליצר
 משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי:
 אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם
 חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: אלה
 פקודי בני ישראל שש-מאות אלף ואלף
 שבע

ספר במדבר

שבע מאות ושלשים:

פ

שלישי

וידבר יהוה אל משה לאמר: לאלה תח
הארץ בנחלה במספר שמות: לרב תח
נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש ר
פקדיו יתן נחלתו: אך בגורל יחלק את
הארץ לשמות מטות אבותם ינחלו: על
הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט:
ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרש
משפחת הגרשני לקהת משפחת הקה
למררי משפחת המררי: אלה משפחת
לוי משפחת הלבני משפחת החנני
משפחת המחלי משפחת המושי משפחת
הקרחי וקהת הולד ארת-עמרם: ושם
אשת עמרם וכבר בת לוי אשר ילדה את
ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת
משה ואת מרים אחתם: וילד לאהרן את
נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר
וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש-זרה לפני
יהוה: ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף

כל

כִּלְזֹכֶר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה כִּי לֹא הִתְפַּקְדוּ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־נָתַן לָהֶם נַחֲלָה
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ אֵלֶּה פְּקוּדֵי מֹשֶׁה
וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּעֶרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ וּבְאֵלֶּה
לֹא־הָיָה אִישׁ מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר סִינַי׃
כִּי־אָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת יָמָתוֹ בַּמִּדְבָּר וּלֹא
נֹתַר מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם־כָּל־בֶּן־יִפְתָּה
וַיְהוֹשֶׁעַ בֶּן־נֹון׃ ס וַתִּקְרַבְנָה בָּנוֹת כֹּז

זֶל פָּחַד בֶּן־חֹפֶר בֶּן־גִּלְעָד בֶּן־מְכִיר בֶּן־
מִנְשֶׁה לַמִּשְׁפַּחַת מִנְשֶׁה בֶּן־יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
בָּנָיו מַחֲלֵה נִעָה וְהַגִּלְהָד וּמִלְכָּה וְתַרְזָה׃
וַתַּעֲמֹדְנָה לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֶי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וּלְפָנֶי הַנָּשִׂאִם וְכָל־הָעֵדָה פָּתַח אֶהֱלִמוּעַר
לֵאמֹר׃ אֲבִינוֹ מֵת בַּמִּדְבָּר וְהוּא לֹא־הָיָה
בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנּוֹעֲדִים עַל־יְהוָה בְּעֶדֶת־קָרָח
כִּי־בַחֲטָאוֹ מֵת וּבָנָיו לֹא־הָיוּ לוֹ׃ לָמָּה יִגְרַע
שֵׁם־אֲבִינוֹ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחָתוֹ כִּי אֵין לוֹ בֶּן

תנה

ספר במדבר

תָּנָה לָנוּ אֲחוֹהָ בְּתוֹךְ אֲחֵי אֲבִינוּ : וַיֹּמַר
 מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפָּטָךְ לִפְנֵי יְהוָה : פ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : כִּן בְּנוֹת

צֶלְפָּחַד דְּבַרְתָּ נָתַן תֵּתֵן לָהֶם אֲחוֹת נָחֳלִי
 בְּתוֹךְ אֲחֵי אֲבִיהֶם וְהִעֲבַרְתָּ אֶת־נַחֲלָה
 אֲבִיהֶן לָהֶן : וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹּר לֵאמֹר
 אִישׁ כִּי־יָמוּת וּבֵן אֵין לוֹ וְהִעֲבַרְתָּ אֹתָהּ
 נַחֲלָתוֹ לִבְתּוֹ : וְאִם־אֵין לוֹ בֵּת וְנָתַתְּ
 אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאָחָיו : וְאִם־אֵין לוֹ אָחִים
 וְנָתַתְּ אֹתָהּ נַחֲלָתוֹ לְאֲחֵי אָבִיו : וְאִם־אֵין
 אָחִים לְאָבִיו וְנָתַתְּ אֹתָהּ נַחֲלָתוֹ לְשֹׁאֵל
 הַקָּרֵב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּרְשׁ אֹתָהּ וְהָיָה
 לְבֶנִי יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת מִשְׁפָּט כַּאֲשֶׁר צֻוֶּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֶה אֶל־הָרֹם
 הָעֵבְרִים הַזֶּה וּרְאֵה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : וּרְאִיתָה אֹתָהּ וְנֹאסַפְתָּ אֶל־
 עַמִּיךָ גִּם־אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר נֹאסַף אֶהֱרֹן אַחִיךָ :
 כַּאֲשֶׁר מְרִיתָם פִּי בַּמִּדְבָּר צֵן בְּמִרְיַת הָעֵדָה
 לְהַקְרִישָׁנָה

להקרישני במים לעיניהם הם מי־מריבת
 קדש מדבר־צן: ם וידבר משה
 אל־יהוה לאמר: יפקד יהוה אלהי־הרוחת
 לכל־בשר איש על־העדה: אשר־יצא
 לפני־הם ואשר יבא לפני־הם ואשר יוציאם
 ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן
 אשר אין־להם רעה: ויאמר יהוה אל־
 משה קח־לך את־הושע בן־נון איש אשר־
 רוח בו וסמכת את־ירך עליו: והעמדת
 אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל־העדה
 וצויתָה אתו לעיניהם: ונתתָה מהודך עליו
 למען ישמעו כל־עדת בני ישראל: ולפני
 אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט
 האורים לפני יהוה על־פיו יצאו ועל־פיו יבאו
 הוא וכל־בני ישראל אתו וכל־העדה:
 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח
 את־הושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן
 ולפני כל־העדה: ויסמך את־ידיו
 עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד־משה:
 וידבר

ספר במדבר

פ

כח וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את-
ישראל ואמרת אלהם את-קרבני לה'
לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לה'
במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו ליהוה כבשים בני-שנה תמימים
שנים ליום עלה תמיד: את-הכבש אחד
תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים: ועשירית האיפה סלת למנוחה
בלולה בשמן בתית רביעת ההין: עלה
תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה
ליהוה: ונסכו רביעת ההין לכבש האחד
בקר שהסך נסך שכר ליהוה: ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים כמנוחת הבקר
וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה:

חמישי
פרשת ר"ח
בחול

פ

וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימים
ושני עשרונים סלת מנוחה בלולה בשמן
ונסכו: עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד
ונסכה

ת מפטיר
ובת ור"ח

בראש חרשים תקריבו עליה ליהוה פרים
בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימים: ושלשה עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל
האחר: ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה
בשמן לכבש האחר עליה ריח ניחח אשר
ליהוה: ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר
שלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין
את עלת חדש בחדשו לחדשי השנה:
ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת
התמיד יעשה ונסכו: ו

ששי

ובחדש פסח
ראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח
ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש היה חג
שבעת ימים מצות יאכל: ביום הראשון
מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו:
והקרבתם אשה עליה ליהוה פרים בני
בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני
שנה

פרשת מס
ליום א' ו
כפה

יום ו
ות

פרשת מס
לשאר י
פסח

ספר במדבר

שנה תמימים יהיו לכם: ומנחתם
 בלילה בשמן שלשה עשרנים לפי
 עשרנים לאיל תעשו: עשרון עשרון תע
 לכבש האחד לשבעת הכבשים: וש
 חטאת אחד לכפר עליכם: מלבד
 הבקר אשר לעלת התמיד תעשו א
 אלה: כאלה תעשו ליום שבעת ימים
 אשה ריח ניחח ליהוה על-עולת התמ
 יעשה ונסכו: וביום השביעי מקראת
 יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תע
 ס וביום הבכורים בהקריבכם ס
 חדשה ליהוה בשבעת ימים מקרא קדש
 לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו
 והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פח
 בני בקר שנים איל אחד שבעה כבש
 בני שנה: ומנחתם סלת בלילה
 שלשה עשרנים לפי האחד שני עשר
 לאיל האחד: עשרון עשרון לכבש
 לשבעת הכבשים: שער עזים אחד לכ
 עליה

ח
 פרשת
 בה

טת מפשר
 ל שכועת

ת מפשר
 טבת ור"ו

לִיכֶם : מִלְכָּר עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַעֲשׂוּ
מִיָּמָס יִהְיוּ לָכֶם וְנִסְכֵּיהֶם : פ

חֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ כִּמְצֹ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ

פרשת מנח

השנה

יום ה' ב' ת

ס תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם : וַעֲשִׂיתֶם עֲלֶיהָ
רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פֶּר בֶּן־בֶּקָר אֶחָד אֵילָנִי

אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם :
מִנְחָתָם סֹלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים

פֶּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לֵאמֹל : וַעֲשִׂרוֹן אֶחָד
כִּבְשֵׁי־הָאֶחָד לִשְׁבַעַת הַכִּבְשִׁים : וְשַׁעִיר־

יום ה' ב' ת

זָיִים אֶחָד הַטָּמֵא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם : מִלְכָּר
עֲלֵת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ

נִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁר־
לַיהוָה : ס וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי

פרשת מנח של יום כ'

יִזְוֶה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־
פִּשְׁתֵּיכֶם כָּל־מִלְאכָה לֹא תַעֲשׂוּ :

יום ג' ת

הַקֶּרְבָּתָם עֲלֶיהָ לַיהוָה רִיחַ נִיחֹחַ פֶּר בֶּן־
בֶּקָר אֶחָד אֵילָנִי אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה

שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם : וּמִנְחָתָם סֹלֶת
בָּלוּלָה

בלולה בשמן שלשה עשרנים לפי
עשרנים לאיל האחר: עשרון עשרון
האחר לשבעת הכבשים: שעיר עזים
חטאת מלכר חטאת הכפרים ועל
התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס

ח
פרשת
בח

ובחמשה עשר יום לחדש השני
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת ימים
והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה
פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים והיו
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים
לפר האחר לשלשה עשר פרים
עשרנים לאיל האחר לשני האילים
ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר
כבשים: ושעיר עזים אחד חטאת מלכר
על התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס

שביעי
טח מפתיר
ס א' וב'
אל סכות

טו
ל

נקוד על ו'

ח מפת
ובת ור'

יח יום ג'
של סכות

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר
אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים

קדושת מיטח

ארי לוי פרידלאנד

Bibliothek L. Friedland

PETERSBURG

המִיָּמִם : וּמִנַּחֲתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים
לְאֵילָם וּלְכֹבְשִׁים בַּמִּסְפָּר כַּמִּשְׁפָּט :
וְשַׁעֲרֵי־עֵינַי אַחֲרֵי חֲטָאת מַלְבֹּד עֲלֵת
הַתְּמִיד וּמִנַּחֲתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם : ס

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֲשֶׂת־עֶשְׂרִי
לְאֵילָם שְׁנַיִם כֹּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה
עֶשְׂרֵי תְּמִימִם : וּמִנַּחֲתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים
לְאֵילָם וּלְכֹבְשִׁים בַּמִּסְפָּר כַּמִּשְׁפָּט :
וְשַׁעֲרֵי חֲטָאת אַחֲרֵי מַלְבֹּד עֲלֵת הַתְּמִיד

וּמִנַּחֲתָהּ וְנִסְכָּהּ : ס
וּבַיּוֹם הָרִבִּיעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה אֵילָם שְׁנַיִם
כֹּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם :
מִנַּחֲתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לְאֵילָם וּלְכֹבְשִׁים
בַּמִּסְפָּר כַּמִּשְׁפָּט : וְשַׁעֲרֵי־עֵינַי אַחֲרֵי
חֲטָאת כֹּלֹבֵד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנַּחֲתָהּ

וְנִסְכָּה : ס
וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים
חֲשֶׁרֶה אֵילָם שְׁנַיִם כֹּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
אַרְבַּעַה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם : וּמִנַּחֲתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לַפָּרִים לְאֵילָם וּלְכֹבְשִׁים בַּמִּסְפָּר

כַּבְּ* א 22 כַּמִּשְׁפָּט

פרשת יום ר'
של סבות

פרשת יום ה'
של סבות

פרשת יום ג'
של סבות

ספר במדבר

במשפט: ושעיר חטאת אחד מן
עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ס

וביום הששי פרים שמונה אילים

ברטת יום ו'
של סוכות

שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר

תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפת

לאילים ולכבשים במספרם במשפט

ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד

מנחתה ונסכיה: ס

בחה ושכח
מפטרין
בענינו
של יום

פרים שבעה אילים שנים כבשים בני

שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים

במספרם במשפטם: ושעיר חטאת

אחד מלבד עלת התמיד מנחתה

ביום השמיני עזרת: ס

ברטת מפטרין
לשמיני עזרת

תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא

תעשו: והקרבתם עליה אשה רחנית

ליהודה פר אחד איל אחד כבשים בני

שנה שבעה תמימים: מנחתם ונסכיהם לפת

לאיל ולכבשים במספרם במשפט: ושעיר

חטאת

ת
ובו

חטאת אחר מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונספה: אלה תעשו ליהוה במועריכם
לבד מגדריכם ונרבותיכם לעלתיכם
ולמנחתיכם ולנספיהם ולשלמיכם: ויאמר ל
משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
את משה:

פ פ פ

P. 42. וידבר משה אל ראשי המטות לבני
ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה:
איש כי ידר נדר ליהוה או השבע
שבעה לאסור אסר על נפשו לא יחל
דברו בכל דהיציא מפיו יעשה: ואשה
כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית
אביה בנעריה: ושמע אביה את נדרה
ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש
לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר
אשר אסרה על נפשה יקום: ואם
הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה
כב* ב 22 2 ואסריה

ספר במדבר

ואמרה אשר אסרה על נפשה לא יקום
 ויהיה יסלח לה כי הניא אביה אתה
 ואם היו תהיה לאיש וגדרה עליה
 מבטא שפתייה אשר אסרה על נפשה
 ושמע אישה ביום שמעו והחרש לה
 וקמו גדרה ואסרה אשר אסרה על
 נפשה יקמו: ואם ביום שמע אישה
 יניא אותה והפך את גדרה אשר עליה
 ואת מבטא שפתייה אשר אסרה על
 נפשה ויהיה יסלח לה: וגדר אלמנה
 וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום
 עליה: ואם בית אישה גדרה או אסרה
 אסר על נפשה בשבעה: ושמע אישה
 והחרש לה לא הניא אתה וקמו כל
 גדריה וכל אסר אשר אסרה על
 נפשה יקום: ואם הפך יפר אתם ואישה
 ביום שמעו כל מוצא שפתייה לגדרה
 ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרס ויהיה
 יסלח לה: כל גדר וכל שבעת אסר לענה
 נפש

נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו : ואם
 החדש יחריש לה אישה מיום אל יום
 הקים את כל נדריה או את כל
 אסריה אשר עליה הקים אתם כי החדש
 לה ביום שמעו : ואם הפר יפר אתם
 אחרי שמעו ונשא את עונה : אלה
 החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש
 לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : נקם נקמת לא
 בני ישראל מאת המדינים אחר התאסף שני
 אל עמיק : וידבר משה אל העם לאמר
 החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו
 על מדין לתת נקמת יהוה במדין : אלף
 למטה אלף למטה לכל מטות ישראל
 תשלחו לצבא : ומסרו מאלפי ישראל
 אלף למטה שנים עשה אלף חלוצי
 צבא : וישלח אתם משה אלף למטה
 לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר

ספר במדבר

הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות
 התרועה בידו: ויצבאו על-מדין כאשר
 צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר
 ואת מלכי מדין הרגו על-חלליהם את
 אחי ואת דקם ואת צור ואת חור
 ואת דבע חמשת מלכי מדין ואח
 בלעם בן בעור הרגו בחרב: ויש
 בני ישראל את-נשי מדין ואת טפם
 ואת כל בהמתם ואת כל מקניהם ואת
 כל חילם בזו: ואת כל עריהם
 במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש:
 ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח
 באדם ובבהמה: ויצאו אל משה ואל
 אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את
 השבי ואת המלקוח ואת השלל את
 המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן
 שלישי ירחו: ויצאו משה ואלעזר
 שני כשהן מחוגרין
 הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל
 מחוץ למחנה: ויקצף משה על פקוד
 החיל

הַחִיל שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת הַבָּאִים
מִצֵּבֹא הַמִּלְחָמָה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה
הַחַיִּיתֶם כָּל־נֶקֶבָה׃ הֵן הִנֵּה הֵיוּ לְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּדָבָר בִּלְעָם לְמַסְר־מַעַל בִּידֹוֹהָ
עַל־דְּבַר־פְּעֹור וַתְּהִי הַמִּנְפָּה בַּעֲדַת יְהוָה׃
וְעַתָּה הֲרֹגוּ כָל־זָכָר בְּטָף וְכָל־אִשָּׁה
יָדְעַת אִישׁ לְמַשְׁכַּב זָכָר הֲרֹגוּ׃ וְכָל הַטָּף
בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מַשְׁכַּב זָכָר הַחַיִּי
לָכֶם׃ וְאַתֶּם חֲנוּ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת
יָמִים כָּל־הָרֹג נַפְשׁוֹכָל וְנֹגַע בַּחֲלָל
תַּחֲטְאוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
אַתֶּם וּשְׁבִיכֶם׃ וְכָל־בֶּגֶד וְכָל־כְּלִי־
עֹר וְכָל־מַעֲשֵׂה עֲזִים וְכָל־כְּלִי־עֵץ
תַּחֲטְאוּ׃ ׀ וַיֹּאמֶר אֲלֵעֹזֵר הַכֹּהֵן
אֶל־אַנְשֵׁי הַצֵּבֹא הַבָּאִים לַמִּלְחָמָה זֹאת
חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
אַךְ אֶת־הַזֹּהָב וְאֶת־הַכֶּסֶף אֶת־הַנְּחָשֶׁת
אֶת־הַבְּרֹזֶל אֶת־הַבַּדִּיל וְאֶת־הָעֹפֶרֶת׃
כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר־יָבֹא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בְּאֵשׁ

ספר במדבר

וַיֹּהֲרֶאֱךָ בְּמִי נֹדֶה יִתְחַטֵּא וְכָל אֲשֶׁר לֹא
יָבֹא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בַּמַּיִם: וּכְבַּסְתֶּם
בְּגָדֵיכֶם בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְטַהַרְתֶּם וְאַחֲרָיִךְ
רַב־עֵי תָבֹאוּ אֶל־הַמַּחֲנֶה: ס
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: שָׂא אֶת רֹאשׁ
מַלְקוֹחַ הַשְּׁבִי בְּאֶרֶס וּבִבְהֶמָה אֹתָהּ וְאַלְעוּ
הַכֹּהֵן וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה: וְחִצִּית אֶת־
הַמַּלְקוֹחַ בֵּין תַּפְשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַיִּצְאִים
לָצֵבֶא וּבֵין כָּל־הָעֵדָה: וְהִרְמִית מִכֶּסֶךְ
לִיהוָה מֵאֵת אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַיִּצְאִים לָצֵבֶא
אַחֲרֵי נַפְשׁ מַחֲמֵשׁ הַמָּאוֹת מִן־הָאָדָם
וּמִן־הַבֶּקָר וּמִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הַצֹּאן:
מִמַּחֲצִיתָם תִּקְחוּ וְנָתַתָּה לְאַלְעוֹר הַכֹּהֵן
תְּרוֹמַת יְהוָה: וּמִמַּחֲצֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
תִּקְחוּ אֶתְדִי אֶחָד מִן־הַחֲמִשִּׁים מִן־הָאָדָם
מִן־הַבֶּקָר מִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הַצֹּאן מִכֶּדֶר־
הַבְּהֵמָה וְנָתַתָּה אֹתָם לְלוֹיִם שְׂמֵר
מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַלְעוֹר
הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וַיִּהְיֶה
הַמַּלְקוֹחַ

המלקוח יתר הבז אשר בזז עם הצבא
 צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת
 אלפים: ובקר שנים ושבעים אלף:
 וחמרים אחד וששים אלף: ונפש אדם
 מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל
 נפש שנים ושלשים אלף: ותהי
 המתצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן
 שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעים
 אלפים וחמש מאות: ויהי המכס ליהוה
 מן הצאן שש מאות חמש ושבעים:
 והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה
 שנים ושבעים: וחמרים שלשים אלף
 וחמש מאות ומכסם ליהוה אחר וששים:
 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם
 ליהוה שנים ושלשים נפש: ויתן משה
 את מכס פרומת יהוה לאלעזר הכהן
 כאשר צוה יהוה את משה: * וממחצית

המישי

בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים
 הצבאים: ותהי מחצת העדה מן הצאן

ספר במדבר

שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף שְׁבַע־
 אֲלָפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ וּבִקֵּר שִׁשָּׁה
 וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף׃ וְחֲמֵרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְחֲמֵשׁ
 מֵאוֹת׃ וְנַפֵּשׁ אָדָם שִׁשָּׁה עָשָׂר אֶלֶף
 וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִמִּחְצַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאִישׁ
 אַחֵר מִן־הַחֲמִשִּׁים מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבְּהֵמָה
 וַיִּתֵּן אֹתָם לְלוֹוִים שְׁמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן
 יְהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיִּקְרְבוּ
 אֶל־מֹשֶׁה הַפְּקָדִים אֲשֶׁר לְאֶלְפֵי הַצֹּבָא
 שְׂרֵי הָאֲלָפִים וְשְׂרֵי הַמֵּאוֹת׃ וַיֹּאמְרוּ
 אֶל־מֹשֶׁה עֲבֹדֶיךָ נִשְׂאָו אֶת־רֹאשׁ
 אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בִּידֵנוּ וְלֹא־נִפְקַד
 מִמֶּנּוּ אִישׁ׃ וַנִּקְרַב אֶת־קֶרְבֵּן יְהוָה
 אִישׁ אֲשֶׁר מֵצָא כָּל־יְהוָה אֶצְעָדָה וְנָסַד
 נִבְעִית עֵגִיל וְכוּמָז לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵינוּ
 לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
 אֶת־הַזֹּהָב מֵאֹתָם כָּל־כָּלִי מַעֲשֵׂה׃ וַיִּתֵּן
 כָּל־זֹהָב הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הָרִימוּ לַיהוָה
 שִׁשָּׁה עָשָׂר אֶלֶף שֶׁבַע־מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים
 שֶׁקֶל

שָׁקֶל מֵאֹת שְׂרֵי הָאֲלָפִים וּמֵאֹת שְׂרֵי
הַמָּאוֹת׃ אֲנָשִׁי הֵצְבֵּא בָּזוּ אִישׁ לֹו׃ וַיִּקַּח
מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת־הַזֹּהָב מֵאֹת
שְׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמָּאוֹת וַיָּבֵאוּ אֹתוֹ אֶל־אֱהֹל
מוֹעֵד וּכְרוּן לְבָנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה׃

פ

וּמִקְנֵה רֹב הָיָה לְבָנֵי רְאוּבֵן וּלְבָנֵי־גַד עֲצוּם לֵב

מֵאֵר וַיֵּרְאוּ אֶת־אֶרֶץ יַעֲזֹר וְאֶת־אֶרֶץ
גִּלְעָד וְהֵנִיחַ הַמָּקוֹם מָקוֹם מִקְנֵה׃ וַיָּבֵאוּ
בְנֵי־גַד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־נְשֵׁי־יְהוָה הָעֵדָה לֵאמֹר׃
עֲטֹרוֹת וְדִבִּין וַיַּעֲזֹר וּנְמֹרָה וְחֹשֶׁבֶן וְאַלְעֵלָה
וְשִׁבְם וְנָבו וּבָעַן׃ הָאֶרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה
לִפְנֵי עַדְתִּי יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מִקְנֵה הוּא
וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנֵה׃

ס

אִם־מִצָּאֵנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת־הָאֶרֶץ
הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לְאַחֲזָה אֶל־תַּעֲבָרֵנוּ אֶת־
חִירְדָן׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבָנֵי־גַד וּלְבָנֵי רְאוּבֵן
הָאֲחִיכֶם יָבֹאוּ לְמִלְחָמָה וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ בָּהּ׃
וְלִמָּחָה

ספר במדבר

דניאל ק'

וְלָמָּה תִּנּוּאוּן אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִעַבְדֵּי
 אֱלֹה־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה
 כֹּה עָשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם בְּשַׁלְּחִי אֹתָם מִקֶּדֶשׁ
 בְּרַנֵּעַ לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ׃ וַיַּעֲלוּ עֲדֹנָדָד
 אֲשָׁכּוֹל וַיֵּרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיָּבִיאוּ אֶת־לֵב
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבִלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה׃ וַיַּחֲרֹאֲף יְהוָה
 בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹד׃ אִם־יֵדְאוּ
 הָאֲנָשִׁים הָעֹלִים מִמִּצְרַיִם מִכֵּן עֲשִׂים
 שְׁנָה וּמַעַלָּה אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב כִּי לֹא־מִלְאוּ
 אַחֲרָי׃ בִּלְתִּי כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה הַקִּנֹּזִי וַיְהוֹשֻׁעַ
 בֶּן־נֹון כִּי מִלֹּא אַחֲרֵי יְהוָה׃ וַיַּחֲרֹאֲף
 יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּנֶעַם בְּמִדְבָּר אַרְבָּעִים
 שָׁנָה עַד־תָּם כָּל־הַדּוֹר הָעֹשֶׂה הָרָע
 בְּעֵינֵי יְהוָה׃ וַהֲנֵה קָמְתָם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם
 תִּרְבּוּת אֲנָשִׁים חֲטָאִים לִסְפּוֹת עוֹד עַל
 חֲרוֹן אַף־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל׃ כִּי תִשָּׁבוּ
 מֵאַחֲרֵי וַיִּסַּף עוֹד לְהַנִּיחוֹ בְּמִדְבָּר וַיִּשְׁחַתְּ
 לְכָל

לְכָל־הָעָם הַזֶּה׃ ס וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו
 וַיֹּאמְרוּ גִדְרָת צֹאן נִבְנָה לְמִקְנֵנוּ כֹּה וְעֲרִים
 לְטַפָּנוּ׃ וַאֲנַחְנוּ נַחֲלִין הַשִּׂים לִפְנֵי
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם־הִבִּיאֻם
 אֶל־מְקוֹמָם וַיֵּשֶׁב טַפָּנוּ בְּעֵרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי
 יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּתִינוּ עַד
 הִתְנַחֲלָ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ׃
 כִּי לֹא נַחֲלָ אַתֶּם מֵעַבְר לִירֵדן וְהַלֵּאָה כִּי
 בָאָה נַחֲלָתָנוּ אֵלֵינוּ מֵעַבְר הִירֵדן מִזְרַחָה׃

פ

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם־תַּעֲשׂוּן אֶת־הַדָּבָר שְׂבִיעִי
 הַזֶּה אִם־תַּחֲלִצוּ לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה׃
 וְעַבְר לָכֶם כָּל־חֲלוּץ אֶת־הִירֵדן לִפְנֵי
 יְהוָה עַד הוֹרִישׁוּ אֶת־אִבּוֹ מִפְּנֵי׃
 וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וְאַחֲרֵי תֵּשְׁבוּ
 וְהֵייתֶם נְקִיִּים מִיְּהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיתְרָה
 הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לְאַחֲזָה לִפְנֵי יְהוָה׃
 וְאִם־לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה
 וְדַע חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם׃ בְּנֵי־
 לָכֶם

רביעי כס
מחודדין

ספר במדבר

לְכֶם עִירִים לְטַפְכֶם וּגְרִדְתֶּם לְצִנְאֲכֶם וְהִצַּאתֶם
מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ׃ וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גֵר וּבְנֵי רְאוּבֵן
אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר עֲבֹדֶיךָ יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר
אָדֹנֵי מִצְוָה׃ טַפָּנוּ נָשִׁינוּ מִקְנֵנוּ וְכָל־
בְּהֵמָתָנוּ יְהוּד־שָׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד׃ וְעֲבֹדֶיךָ
יַעֲבֹדוּ כָל־חִלּוּץ צָבָא לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה
כַּאֲשֶׁר אָדֹנֵי דָבָר׃ וַיֵּצֵאוּ לָהֶם מֹשֶׁה
אֶת אֱלֹעֶז הַכֹּהֵן וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּרֶךְ
וְאֶת־רָאשֵׁי אֲבוֹת הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הֶם אִם־יַעֲבֹדוּ בְנֵי־גֵר
וּבְנֵי־רְאוּבֵן אֶתְכֶם אֶת־הִירְדֵּן כָּל־חִלּוּץ
לְמַלְחָמָה לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ
לִפְנֵיכֶם וְנָתַתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגִּלְעָד
לְאֶחָזָה׃ וְאִם־לֹא יַעֲבֹדוּ חִלּוּצִים אֶתְכֶם
וְנֶאֱחָזוּ בְּתַכְכֶם בָּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ וַיַּעֲנוּ בְנֵי־גֵר
וּבְנֵי דָאוּבֵן לֵאמֹר אֵת אֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה
אֶל־עֲבֹדֶיךָ כֵּן נַעֲשֶׂה׃ נֶחֱזוּ נַעֲבֹד
חִלּוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן וְאֶתְנוּ אֶחָזָה
נַחֲלֵתָנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן׃ וַיִּתֵּן לָהֶם מֹשֶׁה
לְבָנֵי

לְבִנְיָנָהּ וּלְבָנֶי רְאוּבֵן וּלְחֻצֵי שִׁבְטֵי
 מְנַשֶּׁה בֶן־זוֹסָף אֶת־מַמְלַכַת סִיחֹן מֶלֶךְ
 הָאֱמֹרִי וְאֶת־מַמְלַכַת עֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
 הָאֲרִיזִי לְעֵרְיָהּ בְּגִבְלַת עֲרֵי הָאֲרִיזִי סָבִיב׃
 וַיָּבִנוּ בְנֵי־גֵר אֶת־דִּיבֶן וְאֶת־עֶטְרֹת וְאֶת־
 עֲרֵעֵר׃ וְאֶת־עֶטְרֹת שׁוּפָן וְאֶת־יַעֲזֹר
 וַיִּגְבְּהוּ׃ וְאֶת־בֵּית נִמְרֹת וְאֶת־בֵּית הָרֶן
 עֲרֵי מִבְצָר וְגִדְרֹת צֶאֱן׃ וּבְנֵי רְאוּבֵן בָּנוּ
 אֶת־חֲשֹׁבֹן וְאֶת־אֶלְעָלָא וְאֶת־קִרְיָתִים׃
 וְאֶת־זִבְוֹ וְאֶת־בְּעֹל מֵעֵן מוֹסְכַת שֵׁם
 וְאֶת־שִׁבְמָה וַיִּקְרְאוּ בִשְׁמֹת אֶת־שְׁמוֹת
 הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנוּ׃ וַיִּלְכּוּ בְנֵי מְכִיר בֶן־
 מְנַשֶּׁה גִלְעָדָה וַיִּלְכְּדוּהָ וַיֹּרְשׁוּ אֶת־הָאֱמֹרִי
 אֲשֶׁר־בָּהּ׃ וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־הַגִּלְעָד לְמִכִּיר
 בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁב בָּהּ׃ וַיֵּאֵר בֶּן־מְנַשֶּׁה
 הַלֵּךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־חֻתִּיָּהֶם וַיִּקְרָא אֶת־הֶן
 חֻת־יֵאֵיר׃ וַיִּנָּכַח הַלֵּךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־קֶנֶת
 וְאֶת־בִּנְתֶּיהָ וַיִּקְרָא לָהּ נָכַח בִּשְׁמוֹ׃

פ פ פ

לג

P. 43

אֱלֹהִים מִסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵצְאוּ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לִצְבֹּאתָם בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 וַיְכַתֵּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם
 עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם
 וַיֵּסְעוּ מִרַעְמֶסס בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה
 עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמִּצְרַיִם הִפְחָ
 יֵצְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמֹת לְעֵינֵי כָל־
 מִצְרַיִם וּמִצְרַיִם מִקְבְּרֵי אֶת־אֲשֶׁר־הֵם
 יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבְאֵלֹהֵיהֶם עֲשֵׂה
 יְהוָה שְׁפָטִים וַיֵּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מִרַעְמֶסס וַיֵּחֲנוּ בְּסֹכֶרֶת וַיֵּסְעוּ מִסֹּכֶרֶת
 וַיֵּחֲנוּ בְּאֶרְצָם אֲשֶׁר בְּקִצְדָה הַמִּדְבָּר
 וַיֵּסְעוּ מֵאֶרְצָם וַיֵּשֶׁב עַל־פִּי הַחִירָת
 אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי־בַעַל־צָפוֹן וַיֵּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדֹּל
 וַיֵּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירָת וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הָהָרִים
 הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר
 אֶתֶם וַיֵּחֲנוּ בְּמִרְהָ וַיֵּסְעוּ מִמִּרְהָ וַיֵּבֹאוּ
 אֶל־הַמֶּלֶךְ

אילמה וּבֵאִילִם שְׁתִּים עֲשֶׂה עֵינֹת מִים
וּשְׁבָעִים תִּמְרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם: וַיַּעַן מֵאִלִּם
וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף: * וַיַּעַן מִיַּם־סוּף וַיַּחֲנוּ שְׁנֵי
בְּמִדְבַּר־סִין: וַיַּעַן מִמִּדְבַּר־סִין וַיַּחֲנוּ
בְּרַפְקָה: וַיַּעַן מִרַפְקָה וַיַּחֲנוּ בְּאֵלוֹשׁ:
וַיַּעַן מֵאֵלוֹשׁ וַיַּחֲנוּ בְּרַפִּידִם וְלֹא־הָיָה
שֵׁם מִים לָעַם לְשִׁתּוֹת: וַיַּעַן מִרַפִּידִם
וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר סִינִי: וַיַּעַן מִמִּדְבַּר סִינִי
וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרֹת הַתְּאוּה: וַיַּעַן מִקִּבְרֹת
הַתְּאוּה וַיַּחֲנוּ בַּחֲצֹרֹת: וַיַּעַן מִחֲצֹרֹת
וַיַּחֲנוּ בְּרֹתְמָה: וַיַּעַן מִרֹתְמָה וַיַּחֲנוּ פְּרִמֶן
פְּרִיץ: וַיַּעַן מִפְּרִמֶן פְּרִיץ וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה:
וַיַּעַן מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרִסְסָה: וַיַּעַן מִרִּסְסָה
וַיַּחֲנוּ בְּקַהֲלָתָה: וַיַּעַן מִקַּהֲלָתָה
וַיַּחֲנוּ בְּהַר־שֹׁפֵר: וַיַּעַן מִהַר־שֹׁפֵר וַיַּחֲנוּ
בְּחֶרְדָּה: וַיַּעַן מִחֶרְדָּה וַיַּחֲנוּ בְּמִקְהֶלֶת:
וַיַּעַן מִמִּקְהֶלֶת וַיַּחֲנוּ בְּתַחֲרַת: וַיַּעַן
מִתַּחֲרַת וַיַּחֲנוּ בְּתַרְחָה: וַיַּעַן מִתַּרְחָה
וַיַּחֲנוּ בְּמִתְקָה: וַיַּעַן מִמִּתְקָה
וַיַּחֲנוּ

ספר במדבר

וַיַּחֲנוּ בְּחִשְׁמוֹנָה׃ וַיַּסְעוּ מִחִשְׁמוֹנָה וַיַּחֲנוּ
 בְּמִסְרוֹת׃ וַיַּסְעוּ מִמִּסְרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּבְנֵי
 יַעֲקֹן׃ וַיַּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹן וַיַּחֲנוּ בְּחֵר הַגִּדְגָּד׃
 וַיַּסְעוּ מִחֵר הַגִּדְגָּד וַיַּחֲנוּ בִּישְׁבֻּתָּה׃ וַיַּסְעוּ
 מִיִּשְׁבֻּתָּה וַיַּחֲנוּ בְּעֵבְרָנָה׃ וַיַּסְעוּ מִעֵבְרָנָה
 וַיַּחֲנוּ בְּעֵצִין גִּבֹּר׃ וַיַּסְעוּ מִעֵצִין גִּבֹּר וַיַּחֲנוּ
 בְּמִדְבַּר צֶן הוּא קָדֵשׁ׃ וַיַּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיַּחֲנוּ
 בְּרֹחַ הַחֵר בְּקֶצֶה אֶרֶץ אֲדוֹם׃ וַיַּעַל אֹהֶל
 הַכֹּהֵן אֶל הָר הָהָר עַל פִּי הוּהוּ וַיִּמַּת שָׁם
 בִּשְׁנַת הָאָרְבָּעִים לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ׃
 וְאַהֲרֹן בֶּן־שָׁלֹשׁ וָעֶשְׂרִים וּמֵאָה שָׁנָה בָּמָוֶת׃
 בְּרֹחַ הַחֵר׃ ס וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי
 מֶלֶךְ עַרְדֹּ וְהוּא יָשָׁב בְּנֹגֵב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֹא
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּסְעוּ מִהָר הָהָר וַיַּחֲנוּ
 בְּצִלְמֹנָה׃ וַיַּסְעוּ מִצִּלְמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּפֹנוֹן׃
 וַיַּסְעוּ מִפֹּנוֹן וַיַּחֲנוּ בְּאַבְתָּ׃ וַיַּסְעוּ מֵאַבְתָּ
 וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֵבְרִים בְּגִבּוֹל מוֹאָב׃ וַיַּסְעוּ
 מֵעֵי הָעֵבְרִים בְּרִיכָן גֹּד׃ וַיַּסְעוּ מִבְּרִיכָן גֹּד וַיַּחֲנוּ
 בְּעֵלְמִן

בְּעַלְמָן דְּבַלְתִּימָה : וַיִּסְעוּ מֵעַלְמָן דְּבַלְתִּימָה
 וַיַּחֲנוּ בְּהַרֵּי הָעֵבְרִים לִפְנֵי נָבוֹ : וַיִּסְעוּ מֵהַרֵּי
 הָעֵבְרִים וַיַּחֲנוּ בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ :
 וַיַּחֲנוּ עַל הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיְּשָׁמֶת עַד אֲבֵל
 הַשָּׁטִים בְּעֶרְבַת מוֹאָב : ס וַיְדַבֵּר שְׁלִישִׁי

חמישי כש
מחוכרין

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ
 לֵאמֹר : דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם עֵבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ
 כְּנָעַן : וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
 מִפְּנֵיכֶם וְאַבְרַתֶּם אֶת־כָּל־מִשְׁכֵּיתָם וְאֶת־
 כָּל־צִלְמֵי מַסַּכְתָּם תֹּאבְדוּ וְאֶת־כָּל־בְּמוֹתָם
 תִּשְׁמְדוּ : וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ וַיִּשְׁבְּתֶם
 בָּהּ כִּי לְכַס נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ לְרִשְׁתָּהּ אֹתָהּ :
 וְהִתְנַחֲלֶתֶם אֶת־הָאָרֶץ בְּגֹזֶל
 לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם לְרֹב תִּרְבוּ אֶת־נַחֲלָתוֹ
 וּלְמַעַט תִּמְעִיט אֶת־נַחֲלָתוֹ אֶל־אֲשֶׁר־יֵצֵא
 לוֹ שְׂמָה הַגֹּזֵל לוֹ יִהְיֶה לְמִטּוֹרַת אֲבֹתֵיכֶם
 תִּתְנַחֲלוּ : וְאִם־לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
 מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר־תּוֹתִירוּ מֵהֶם לְשָׂכִים
 בְּעֵינֵיכֶם

ספר במדבר

בְּעֵינֵיכֶם וּלְצִנִּינֵם בְּצַדִּיכֶם וּצְרִירוֹתֵיכֶם
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ׃ וְהָיָה כֹּאשֶׁר
דִּמְיִתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲעֲשֶׂה לָכֶם׃

פ

לְךָ וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ צֹו אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אַתֶּם בְּאִסְאֹל
הָאָרֶץ כְּנָעַן זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפְּלֹ לָכֶם
בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנָעַן לְגַבְלִיתָהּ׃ וְהָיָה לָכֶם
פֶּאת־נֹגֵב מִמִּדְבַּר־צִן עַל־יְדֵי אֲדוּם וְהָיָה
לָכֶם גְּבוּל נֹגֵב מִקְצֵה יַם־הַמֶּלַח קָרְמָה
וְנֹסֵב לָכֶם הַגְּבוּל מִנֹּגֵב לַמַּעֲלָה עֲקֻרִים
וְעֵבֶר צִנָּה וְהָיָה תוֹצֵאֲרֵיו מִנֹּגֵב לְקִדְשׁ
בְּרָנֵעַ וַיֵּצֵא חֲצֵר אֲדָר וְעֵבֶר עֲצֻמָּה׃ וְגִבֹּם
הַגְּבוּל מֵעֲצֻמֹּן נַחֲלָה מִצְרִים וְהָיָה תוֹצֵאתוֹ
הַיַּמָּה׃ וְגִבֹּל יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל
וְגִבֹּל זֶה־יְהִיָּה לָכֶם גְּבוּל יָם׃ וְזֶה־יְהִיָּה
לָכֶם גְּבוּל צִפּוֹן מִן־הַיָּם הַגָּדוֹל תִּתְּאוּ לָכֶם
חֵר הַחֵר׃ מֵהָר הַחֵר תִּתְּאוּ לְבֹא חֲמַת
וְהָיָה תוֹצֵאת הַגְּבוּל צִרְדָּה׃ וַיֵּצֵא הַגְּבוּל זִפְרָה
נָהוֹ

והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם
גבול צפון: והתאוויתם לכם לגבול קדמה
מחצר עינן שפמה: ויירד הגבול משפם
הרבלה מקדם לעין ויירד הגבול ומחה על-
כתף ים כנרת קדמה: ויירד הגבול
הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח ואת תהית
לכם הארץ לגבלתיה סביב: ויצו משה
את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר
תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת
לתשעת המטות וחצי המטה: כי לקחו
מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני-
הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו
נחל תם: שני המטות וחצי המטה לקחו
נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: אלה שמות רביעי
האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ
אלעזר הכהן ויהושע בן-נון: ונשיא אחר
נשיא אחר ממטה תקחו לנחל את הארץ:
ואלה

שם כשה
מחזקין

ספר במדבר

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים לַמִּטָּה יְהוּדָה בֶּרֶךְ
בֶּן־יִפְנֶה׃ וְלַמִּטָּה בִּנְיָ שַׁמְעוֹן שְׁמוּאֵל בֶּן־
עַמִּיהוּד׃ לַמִּטָּה בִּנְיָמִן אֶלִיָּד בֶּן־כַּסְלון׃
וְלַמִּטָּה בְּנֵי־דָן נָשִׂיא בְקִי בֶן־יִגְלִי׃ לִבְנֵי
יוֹסֵף לַמִּטָּה בְּנֵי־מְנַשֶּׁה נָשִׂיא חַנִּיאל בֶּן־
אֶפְרַיִם׃ וְלַמִּטָּה בְּנֵי־אֶפְרַיִם נָשִׂיא קִמּוֹאֵר
בֶּן־שַׁפְטָן׃ וְלַמִּטָּה בְּנֵי־זְבוּלֹן נָשִׂיא אֶלְצָן
בֶּן־פְּרֻנָּה׃ וְלַמִּטָּה בְּנֵי־יִשָּׁשְׁכָר נָשִׂיא
פְּלִטְיָאֵל בֶּן־עֵזֶן׃ וְלַמִּטָּה בְּנֵי־אֲשֵׁר נָשִׂיא
אֲחִיהוּד בֶּן־שִׁלְמִי׃ וְלַמִּטָּה בְּנֵי־נַפְתָּלִי
נָשִׂיא פְּרָהָאֵל בֶּן־עַמִּיהוּד׃ אֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה לַנָּחַל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃

פ

לְהוֹדִיבֵר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל־
חֲמִישִׁי יֶרֶדֶן יִרְחוֹ לֵאמֹר׃ צִוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנָתַנוּ לָלוּיִם מִנְּחֻלַּת אֲחֻזַּתם עָרִים לִשְׁבָּה
וּמִגְרָשׁ לָעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנוּ לָלוּיִם׃
וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם לִשְׁבֵּת וּמִגְרָשֵׁיהֶם יִרְחוֹ
לְבִהֲמָתָם וּלְרֹכֶשׁם וּלְכָל חֵיתָם׃ וּמִגְרָשׁ
הָעָרִים

הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָלוּיִם מִקִּדְ הָעִיר וְחוּצָה
 אֶלֶף אֲמָה סָבִיב׃ וּמִדַּתֶּם מִחוּץ לָעִיר אֶת־
 פֶּאת־קֶדְמָה אֶלְפִים בָּאֲמָה וְאֶת־פֶּאת־נֶגֶב
 אֶלְפִים בָּאֲמָה וְאֶת־פֶּאת־יָם׃ אֶלְפִים
 בָּאֲמָה וְאֶת־פֶּאת־צָפוֹן אֶלְפִים בָּאֲמָה
 וְהָעִיר בְּתוֹךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגְרָשֵׁי הָעָרִים׃
 וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָלוּיִם אֶת־שֵׁשׁ־
 עִי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָנֶס שְׁמָה הָרֹצֵחַ
 וְעֲלֵיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתֵּים עִיר׃ כָּל־
 הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָלוּיִם אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה
 עִיר אֶתְהֶן וְאֶת־מִגְרָשֵׁיהֶן׃ וְהָעָרִים אֲשֶׁר
 תִּתְּנוּ מֵאֲחֻזַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הָרֶב תִּרְבוּ
 וּמֵאֵת הַמֶּעֵט תִּמְעִיטוּ אִישׁ כִּפְיִנְחָלְתּוֹ אֲשֶׁר
 יִנְחָלוּ יִתְּנוּ מִעֲרֵיו לָלוּיִם׃ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים
 אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶרֶצָה כְּנָעַן׃ וְהַקְרִיתֶם לָכֶם
 עָרִים עֲרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְגַם שְׁמָה
 רֹצֵחַ מִכָּה־נֶּפֶשׁ בְּשֹׁגָה׃ וְהָיוּ לָכֶם הָעָרִים
 לַמִּקְלָט

ספר במדבר

למקלט מגאל ולא ימות הרצח ער-עמו
לפני העדה למשפט: והערים אשר
תתנו שש-ערי מקלט תהיינה לכם: את
שלוש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלוש
הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט
תהיינה: לבני ישראל ולגר ולתושב
בתוכם תהיינה שש-הערים האלה למקלט
לנוס שמה כל-מכה-נפש בשוגגה: ואם
בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות
יומת הרצח: ואם באבן יד אשר ימותנה
הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: או
בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח
הוא מות יומת הרצח: גאל הדם הוא ימית
את הרצח בפגעו בו הוא ימתנו: ואם
בשנארו יהדפנו או השליך עליו בצדו
וימת: או באיבה הכהו בידו וימת מות
יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את
הרצח בפגעו בו: ואם בפתע בלא-אמר
הדפו או השליך עליו כל-כלי בלא צדוהו

או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות
ויפול עליו וימת והוא לא אויב לו ולא
מבקש רעתו : ושפטו העדה בין המכה
ובין גאל הדם על המשפטים האלה :
והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם
והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו
אשרנס שמה וישב בה עד מות
הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן
הקדש : ואם יצא הרצח את גבול
עיר מקלטו אשר ינוס שמה : ומצא
אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו
ורצח גאל הדם את הרצח אין לו
דם : כי בעיר מקלטו ישב עד מות
הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל
ישוב הרצח אל ארץ אחוזתו : והיו
אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל
מושבותיכם : כל מכה נפש לפי עדים
רצח את הרצח ועד אחר לא יענה
בנפש למות : ולא תקחו כפר לנפש

ספר במדבר

רָצַח אֲשֶׁר הוּא רָשָׁע לָמוֹת כִּי־מוֹת יוֹמֵת
וְלֹא־תִקְחוּ כֹּפֶר לָנוֹס מֵאֶל־עֵיר מִקְלָה
לָשׁוּב לִשְׁבֵּת בָּאָרֶץ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן
וְלֹא־תַחְנִיפוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּרֶחֱקִים
כִּי הָדָם הוּא יַחְנִיף אֶת־הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ לֹא
יִכְפֹּר לָדָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ־בָּהּ כִּי־אִם בְּדָם
שָׁפְכוּ׃ וְלֹא תִטְמָא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ
כִּי אֲנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

פ

לֹא וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לַמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי
שִׁבֵּיעַ גֹּלְעָד בֶּן־מִכַּיִּיר בֶּן־מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי
יִסָּסָף וַיִּדְבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי הַנְּשֹׂאִים
רָאשֵׁי אֲבוֹת לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיךָ
אֲדֹנָי צִוָּה יְהוָה לָתֵת אֶת־הָאָרֶץ בְּנִי
בְּגֹדֶל לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲדֹנָי צִוָּה בְּהִיזָה
לָתֵת אֶת־נַחֲלָתָם צֶלְפַּחַד אֲחֵינוּ לְבָנֹתָיו
וְהָיוּ לְאַחֵר מִבְּנֵי שִׁבְטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְנָשִׁים וַיַּגִּדְעָה נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבוֹתָם׃

ונוסף

ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה
 להם ומגדל נחלתנו יגרע: ואם יהיה
 היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על
 נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת
 מטרה אבותינו יגרע נחלתן: ויצו משה
 את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן
 מטה בני יוסף דברים: זה הדבר אשר צוה
 יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם
 תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם
 תהיינה לנשים: ולא תסב נחלה
 לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש
 בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל:
 וכל ברת ירשת נחלה ממטות בני
 ישראל לאחור ממשפחת מטה אביה
 תהיה לאשה למען ירשו בני ישראל
 איש נחלת אבותיו: ולא תסב נחלה
 ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו
 ידבקו מטות בני ישראל: כאשר צוה
 יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד:

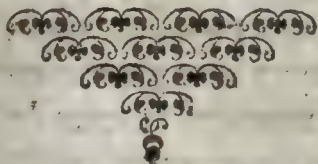

ספר במדבר

וְהָיְיָנָה מַחְלֵה תַרְצֵה וְחִגְלָה וּמַלְכָּה וְנֶעַד
בָּנוֹת צִלְפָּחַד לְבָנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים: כַּמְשָׁפָה
בְּנֵי־מִנְשֶׁה בֶן־יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וְתָהִי נַחֲלָה
עַל־מִטָּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן: אֵלֶּה הַמִּצְוֹת
וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבֹת מֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ:

חוק

סֵכּוֹם פִּסְקֵי דְסֵפֶר בַּמִּדְבָּר אֵלֶּה וּמֵאֵתִים וּשְׁמוֹנִים וּשְׁמוֹנָה * אֶרְפָּה
סִימָן: וְחִצִּיּוֹ הַזֵּה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֶבְחַר בּוֹ מִטָּהוּ יִפְרֹחַ: וּפְרִסְיוֹ
עֶסֶר * י' בֶּרֶךְ יִנְחֲנוּ סִימָן: וְסִדְרֵיּוֹ ל"ב * לב טָהוֹר כְּרֹא ל'
אֱלֹהִים סִימָן: וּפְרָקֵי ל"ו * לו' חֲכֹמוֹ יִשְׁכִּילוּ וְזֹאת סִימָן: מִנִּיחַ הַשְׁתַּחֲוֹת
שְׁתֵּים וְתֵשְׁעִים * וְהַסְתַּחֲוֹת * שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ * הֵבֵל כִּלְאוֹ
וְחֲמִשִּׁים וּשְׁמוֹנֶה פְּרָשִׁיּוֹת * אֲנִי חֶלְקֶךָ וְחֶלְחֶלְךָ כֵּן:

גיוה ר' יוסף
פניוה ויתחיל
מתחלת שיבת
חמיסית

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל
ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול
סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ורי
זהב: אחד עשר יום מחלב דרך הר שעיר
עד קדש ברנע: ויהי בארבעים שנה
בעשתי עשר חדש באחר לחדש דבר
משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
אתו אלהם: אחרי הפתו את סיון
מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג
מלך הבשן אשר יושב בעשתרות
באררעי: בעבר הירדן בארץ מואב
הואיל משה באר את התורה הזאת
לאמר: יהוה אלהינו דבר אלינו בחרם
לאמר רב לכם שבת פה הזה: פנו וסעו
לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו
בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים

ארץ

23: 3

כג* ג

ספר הרברים

אֲדִין הַכֹּנְעָנִי וְהַלִּבְנוֹן עַד־הַנֶּהָר הַגָּדֹל
 נָהָר פָּרָת׃ רָאָה נָתַתִּי לַפְּנִיכֶם אֶת־
 הָאָרֶץ בָּאוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשַׁבְתִּי
 יְהוָה לְאֲבֹתֵיכֶם לְאֲבֹרָהֶם לְיִצְחָק וּלְעֵשָׂא
 לְתָת לָהֶם וּלְזָרְעָם אַחֲרֵיהֶם׃ וְאָמַרְתִּי
 אֲלֵכֶם בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר לֹא־אוֹכֵל לֶחֶם
 שְׂאֵרֹת אֲתֶכֶם׃ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה
 אֲתֶכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לֹנִי׃
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֶכֶם יִסֶּף עֲלֵיכֶם בְּנֵם
 אֶלְפֵי פַעֲמִים וַיְבָרֶךְ אֲתֶכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 עֲנִי לָכֵן׃ * אֵיכָה אֵשָׂא לְבָדִי מִרְחֻמִּים
 וּמִשְׁאָכֶם וּרְיִבְכֶם׃ הִכֹּן לָכֵן אֲנִישִׁים
 חֲכָמִים וְנַבִּיִּים וִידְעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וְאֲשִׁרִים
 בְּרָאשֵׁיכֶם׃ וַתַּעֲנוּ אֹתִי וַתֹּאמְרוּ טוֹב
 הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת׃ וְאַקְהֵאֶת־
 רֵאשֵׁי־שִׁבְטֵיכֶם אֲנִישִׁים חֲכָמִים וִידְעִים וְאֲמַרְתִּי
 אֲוֹתָם רֵאשֵׁים עֲלֵיכֶם שְׂרֵי־אֲלָפִים וְשְׂרֵי־
 מֵאוֹת וְשְׂרֵי־חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי־עֶשְׂרֵת וְשִׁטְרִים
 לְשִׁבְטֵיכֶם׃ וְאַצְוֶה אֶת־שְׂפָטֵיכֶם בְּעֵת
 הַהוּא׃

ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם
צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו: לא
תכירו פנים במשפט בקטן בגדל תשמעון
לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים
הוא והדבר אשר יקשרה מכם תקרבון
אליו שמעתיו: ואזה אתכם בעת ההוא
את כל הרבדים אשר תעשון: ונסע
מחלב ונלק את כל המדבר הגדול
והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר
האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו
ונבא עד קדש ברנע: ואמר אלכם
באתם עד הנה האמרי אשר יהוה אלהינו
נתן לנו: ראה נתן יהוה אליהך לפניך
את הארץ עליה רש כאשר דבר יהוה
אלהי אבתיך לך אל תיראו אל תחת:
* ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה שלישי
אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ
וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה
בה ואת הערים אשר נבא אליהן:
* כג. ד. 4 23 ויטב

ספר הדברים

וַיֵּטֶב בְּעֵינַי הַדְּבָר וְאָקַח מִכֶּם שְׁנַיִם עֶשְׂרִי
אֲנָשִׁים אִישׁ אַחֵר לִשְׁבֹּט : וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ
הַהָרָה וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֲשַׁכַּל וַיִּרְדּוּ
אֹתָהּ : וַיִּקְחוּ בִידֵם מִפְּרֵי הָאָרֶץ וַיֹּרֶח
אֲלֵינוּ וַיֵּשְׁבוּ אֶתֵּנוּ דְבַר וַיֹּאמְרוּ טוֹבָה
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ : וְלֹא
אֲבִיתֶם לָעֹלֹת וּתְמָרוּ אֶת־פִּי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם : וּתְרַגְּמוּ בֵּאֱהָלֵיכֶם וּתֹאמְרוּ
בְּשֵׁנֹאת יְהוָה אֲתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִתֵּת אֲתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידֵנוּ :
אֲנִי אֶנְהֶנּוּ עָלִים אֲחֵינוּ הִמְסוּ אֶת־לִבָּנוּ
לֵאמֹר עִם גְּדוֹל וְרֵם מִמֶּנּוּ עֲדִים גְּדוֹלָה
וּבְצוּרֹת בַּשָּׁמַיִם וְגַם־בְּנֵי עֲנָקִים רֹאשֵׁי
שָׁם : וְאָמַר אֲלֵכֶם לֹא־תַעֲרֹצוּן וְלֹא־תִירָאוּ
מֵהֶם : יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֶךְ לִפְנֵיכֶם וְהָאֵשׁ
יֵלֶחֶם לָכֶם כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶתְכֶם בְּמִצְרַיִם
לְעֵינֵיכֶם : וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רֹאיתָ אֲשֶׁר
נִשְׁאַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּאֲשֶׁר יִשְׂאֵף אִישׁ אֶת
בָּנוּ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם עַד־בֹּאֲכֶם
עַד

ת
וב

עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה : וּבְדִבְרֵי הַזֶּה אֵינְכֶם
 מֵאֲמִינִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם : הַהֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם
 בְּדֶרֶךְ לַתּוֹר לְכֶם מִקּוֹם לַחֲנֻתְכֶם בְּאִשׁ
 לַיְלָה לִרְאֹתְכֶם בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תִּלְכוּ־בָהּ
 וּבַעֲנֵן יוֹמָם : וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם
 וַיִּקְרָא וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר : אִם־יִרְאֶה אִישׁ
 בְּאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הַזֶּה הֹרֵעַ הֵזֶה אֶת־הָאָרֶץ
 הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָתֵת לְאֲבֹתֵיכֶם :
 וְלֹתִי כָּל־בֶּן־יִפְנֶה הוּא יִרְאֶנָּה וְלוֹ־אֶתֶּן
 אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּרְגָּבָהּ וּלְבָנָיו יַעַן אֲשֶׁר
 מָלֵא אַחֲרֵי יְהוָה : נִסְכְּבֵי הַרְתָּאֲנִי
 יְהוָה כְּגִלְלִי לְכֶם לֵאמֹר גִּם־אֶתָּה לֹא־תִבָּא
 שֵׁם : יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן הָעֹמֵד לִפְנֶיךָ הוּא יֵבֵא
 שְׁמָה אִתּוֹ חֹזֶק כִּי־הוּא יַחֲלִנָּה אֶת־
 יִשְׂרָאֵל : * וּטְפַכֶּם אֲשֶׁר אִמְרַתֶּם לְבֹזִי הִיָּה דְבִיעִי
 וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וְרָע
 הֵמָּה יֵבֵאוּ שְׁמָה וְלֹהֶם אֶתְנֶנָּה וְהֵם יִרְשׁוּהָ :
 וְאַתֶּם פָּנּוּ לְכֶם וּסְעוּ הַמְדַּבְּרָה דְרָגָיִם
 סוּף : וְהָעֲנֻוֹת אָמְרוּ אֵלַי חֲטֵאֵנוּ לַיהוָה

ספר הדברים

אֲנַחְנוּ נַעֲלֶה וְנִלְחַמְנוּ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוֵּנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְתַחֲגֹרּוּ אִישׁ אֶת כְּלִי מִלְחָמָתוֹ
 וְתִהְיֶנוּ לַעֲלֹת הַהָרָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלַי אָמַר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא תִלְחָמוּ
 כִּי אֵינֶנִּי בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִגָּפּוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם׃
 וְאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְתַמְרוּ אֶת
 פִּי יְהוָה וְתִזְרוּ וְתַעֲלֹוּ הַהָרָה׃ וַיֵּצֵא
 הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּהַר חֲרֹוֹאֵל לִקְרֹאתְכֶם
 וַיִּרְדּוּ אֲתֶכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים
 וַיַּכְתּוּ אֹתְכֶם בְּשִׁעִיר עַד חֲרָמָה׃ וְתִשְׁנוּ
 וְתִבְכוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא תִשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹלְכֶם
 וְלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם׃ וְתִשְׁבוּ בְּקֶרֶשׁ יָמִים
 בְּרַבִּים כִּימִים אֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם׃ * וַיִּגְּפוּ וַיִּנָּמּוּ
 הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יָם סוּף כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 אֵלַי וְנִסַּב אֶת הָרִשְׁעִים יָמִים רַבִּים׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ תִּתֵּן
 לְכֶם סֵב אֶת־הָהָר הַזֶּה פָּנֹו לְכֶם צִפְנָה
 וְאֶת־הָעָם צִו לֵאמֹר אַתֶּם עֲבָדִים בְּגִבּוֹר
 אֲחֵיכֶם בְּנֵי־עֲשׂוֹ הַיֹּשְׁבִים בְּשִׁעִיר וַיִּרְא
 מִכֶּם

חמישי

ת
נ

מִכֶּם וְנִשְׁמַרְתֶּם מֵאֵד: אֶל־תִּתְּנוּ בָכֶם כִּי
לֹא־אֵתֶן לָכֶם מֵאֲרָצְכֶם עַד מִדְּרָךְ כֶּף־דָּגָל כִּי
יִרְשֶׁה לַעֲשׂוֹ נָתַתִּי אֶת־הָאֶרֶץ שְׁעִיר: אֲכַל
תִּשְׁבְּרוּ מֵאֲתֶם בְּכֶסֶף וְאֲכַלְתֶּם וְגַם־מִים
תִּכְרוּ מֵאֲתֶם בְּכֶסֶף וְשִׁתִּיתֶם: כִּי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ יִדְעַלְכֶתָּךְ
אֶת־הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה אֲרֻבַּעִים שָׁנָה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ לֹא חֲסַרְתָּ דָבָר:
וְנִעְבַר מֵאֵת אֲחִינוּ בְנֵי־עֲשׂוֹ הַיִּשְׁבִּים
בְּשַׁעִיר מִדְּרָךְ הָעֶרְבָה מֵאֵילַת וּמֵעֵצִין גִּבֹּר

פסקא
כאמצע
פסוק

וְנִפְּן וְנִעְבַר דְּרָךְ מִדְּבָר
ס
מוֹאָב: וְאָמַר יְהוָה אֵלֵי אֶל־תִּצַּר אֶת־
מוֹאָב וְאֶל־תִּתְּנוּ בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא־אֵתֶן
לָךְ מֵאֲרָצְךָ יִרְשֶׁה כִּי לִבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי אֶת־
עַד יִרְשֶׁה: הָאֲמִים לְפָנִים יֵשְׁבוּ בְּהָעֵם
גִּרּוֹל וְרַב וְרַם כְּעַנְקִים: רַפְּאִים יִחְשְׁבוּ
אֶף־הֵם כְּעַנְקִים וְהַמֵּאֲבִים יִקְרְאוּ לָהֶם
אֲמִים: וּבְשַׁעִיר יֵשְׁבוּ הַחֲרִים לְפָנִים וּבְנֵי
עֲשׂוֹ יִירְשׁוּם וַיִּשְׁמִדוּם מִפְּנֵיהֶם וַיִּשְׁבּוּ
תַּחְתָּם

ספר הרברים

תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשה
אשר נתן יהוה להם: עתה קמו ועברו
לכם את נחל זרר ונעבר את נחל זרר
והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד
אשר עברנו את נחל זרר שלשים ושמנה
שנה ערלתם כל הדור אנשי המלחמה
מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם:
וגם יר יהוה היתה כם לחמם מקרב המחנה
עד תמם: ויהי כאשר תמו כל אנשי
המלחמה למות מקרב העם: ס

וידבר יהוה אלי לאמר: אתה
עבר היום את גבול מואב את ער: וקונת
מול בני עמון אל תצרים ואל תתגר כם
לא יאתן מארץ בני עמון לך ירשה
לבני ל וטנת תיר ירשה: ארץ רפאים
תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים
והעמנים יקראו להם זמזמים: עסגור
ודב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם
וירשם וישבו תחתם: כאשר עשה לבני

עשו

עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את
החרי מפניהם וירשם וישבו תחתם עד
היום הזה: והעוים הישבים בחצרים ערעור
בפתרים היצאים מבפתר השמידם וישבו
תחתם: קומו סעו ועברו את נחל ארנן
ואה נתתי בידך את סיחון מלך חשבון
האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו
מלחמה: היום הזה אהל תת פחדך
וראונך על פני העמים תחת כל
השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו
מפניך: ואשלח מלאכים ממדבר קדמות
אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר:
אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור
ימין ושמאול: אכל בכסף תשברני ואכלתי
ומים בכסף תתן לי ושתית רק אעברה
ברגלי: כאשר עשו לי בני עשו הישבים
בשעיר והמואבים הישבים בער אשר
אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהיה
אלהינו נתן לנו: ולא אבה סיחון מלך חשבון
העברנו

ספר הרברים

דַּעְבְּרֵנוּ בּוֹ כִּי־הִקְשָׁה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־
 רוּחוֹ וְאִמִּין אֶת־לִבְּךָ לְמַעַן תִּתּוּ בִּינָה
 שִׁשִּׁי בַּיּוֹם הַזֶּה: ס וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלַי רְאֵה הִחַלְתִּי תֵת לְפָנֶיךָ אֶת־סִיחֹן וְאֶת־
 אֶרְצוֹ הִחַל רֶשֶׁת לַרְשָׁתָא אֶת־אֶרְצוֹ: וַיֵּצֵא
 סִיחֹן לִקְרֹאתָנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמַלְחָמָה
 יְהִצֵּרָה: וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ וְנָחַר
 אֶרְצוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ: וְנִלְכַּדְ^{בְּנוֹק'}
 אֶת־כָּל־עָרָיו בַּעַת הַהוּא וְנִחְרַם אֶת־כָּל־
 עִיר מִתְּסוֹהֵנָּה שִׁסּוֹהֵטָף לֹא הִשְׁאֲרֵנוּ שְׂרִירָה:
 רַק הִבְהֵמָה בָּזְזוּנוּ לָנוּ וְשָׁלַל הָעָרִים אֲשֶׁר
 לְבָדְנוּ: מִעֲרֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל
 אֲרָנָן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּנַחַל וְעַד־הַגִּלְעָד לֹא
 הִיָּתְרָה קִרְיָהּ אֲשֶׁר שָׁגְבָה מִמֶּנּוּ אֶת־הַכֹּהֵן
 גִּתָּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ: רַק אֶל־אֶרֶץ בִּנְיָמִן
 עֲמֹזַן לֹא קִרְבַּת כָּל־יָד נָחַל יִבְקוּשׁ הַחֵדָּה
 וְכָל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: * וְנִפְגַּם
 וְנִעַל דֶּרֶךְ הַבֶּשֶׁן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן
 לִקְרֹאתָנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲדָרְעִי:
 וַיֹּאמֶר

ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך
 גרתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו
 ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי
 אשר ישב בחשבון: ויתן יהוה אלהינו
 בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו
 ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד: ונלכד
 את כל עריו בעת ההוא לא היתה קריה
 אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל
 חבל ארנב ממלכת עוג בבשן: כל אלה
 ערים בצרת חומה גבהה דלתים ובריח
 לבר מערי הפרו הרבה מאד: ונחרם
 אותם כאשר עשינו לסיחן מלך חשבון
 ונחרם כל עיר מתם הנשים והטף: וכל
 הבהמה ושלל הערים באנו לנו: ונקח
 בערת ההוא את הארץ מיד שני מלכי
 האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן
 עד הוד חרמון: צידנים יקראו לחרמון
 שרין והאמרי יקראו לו שניד: כל ער
 המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה
 ואררעי

ספר הדברים

ואֲדַעַי עַרִי מִמַּלְכֶת עֹג בַּבֶּשֶׁן׃ כִּי רָק
 עֹג מֶלֶךְ הַבֶּשֶׁן נִשְׁאָר מִיֵּתֶר הָרִפָּאִים הַנֶּהוּ
 עַרְשׁוֹ עַרְשׁ בְּרוֹל הֵלֶּה הוּא בְּרַבַּת בְּנֵי
 עַמּוֹן תִּשַׁע אֲמֹרֹת׃ אֲרָכָה וְאַרְבַּע אֲמֹרֹת
 רַחְבָּהּ בְּאַמַּת אִישׁ׃ וְאֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
 יִרְשׁוּ בָעֵת הַהִוא מֵעַרְעַר אֲשֶׁר־עַל־נַחַל
 אֲרָנָן וְחֲצִי הַר־הַגִּלְעָד וְעַרְוֵי נְתַתִּי לְרֹאשֵׁי
 וְלַגִּדִּי׃ וְיִתֵּר הַגִּלְעָד וְכָל־הַבֶּשֶׁן מִמַּלְכֶת עֹג
 נְתַתִּי לְחֲצִי שְׁבַט הַמְּנַשֶּׁה כָּל־חֵבֶל הָאָרֶץ
 לְכָל־הַבֶּשֶׁן הַהוּא יִקְרָא אֶרֶץ־רִפָּאִים׃ יֵאָדָּר
 בֶּן־מְנַשֶּׁה לָקַח אֶת־כָּל־חֵבֶל אֲרָנָן עַד
 גְּבוּל הַגִּשּׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וַיִּקְרָא אֹתָם עַל
 שְׁמוֹ אֶת־הַבֶּשֶׁן חֹת יֵאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
 שְׁבִיעִי וְלִסְבִּיר נְתַתִּי אֶת־הַגִּלְעָד׃ וְלְרֹאשֵׁי
 וְלַגִּדִּי נְתַתִּי מִן־הַגִּלְעָד וְעַד־נַחַל אֲרָנָן מִן־
 הַנַּחַל וְגַבֵּל וְעַד יֵבֶק הַנַּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃
 וְהַעֲבָה וְהִירִדָן וְגַבֵּל מִכְנָרֶת וְעַד־יִם־הָעַרְבָה
 יִם־הַפֶּלֶא תַחַת אֲשֶׁר־תִּפְסָגָה מִזְרָחָה׃
 וְאֵצֶף אֹתְכֶם בְּעֵרַת הַהוּא לֵאמֹר יְרוּחַ
 אֱלֹהֵיכֶם

אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת
 לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני
 ישראל כל בני חיל: רק נשיכם וטפכם
 ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו
 בעריכם אשר נתתי לכם: עד אשר יניח
 יהוה לאחיכם פכם וירשו גם הם את
 הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
 הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נחתתי
 לכם: וארת יהושוע צויתי בעת ההוא
 לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה
 יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן
 יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה
 עבר שמה: לא תיראום כי יהוה אלהיכם
 הוא הנלחם לכם:

ס ס ס

ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר: P.45.
 ארני יהוה אתה החלית להראות את עברך
 את גרלך ואת ירך החזקה אשר מי אל בשמים
 ובארץ

ספר הדברים

וּבְאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשֶׂיךָ וּכְגִבּוֹרֹתֶיךָ
 אֶעֱבֹר וְנֹא אֶרְאֶה אֶת־הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה
 אֲשֶׁר כָּעֵבֶר הִירְדֵּן הָהָר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבֵּנוֹ
 וַיִּתְּעֶבֶר יְהוָה בִּי לַמַּעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֶל־
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב־לָךְ אֶל־תּוֹסֵף דְּבַר אֶל־
 עוֹד בְּדִבְרֵי הַזֶּה׃ עָלָה רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וּשְׂאֵן
 עֵינֶיךָ יָמָה וּצְפֹנָה וְתִימָנָה וּמִזְרָחָהּ וּרְאֵה
 בְּעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹר אֶת־הִירְדֵּן הַזֶּה׃ וְצִוֵּי
 אֶת־הוֹשֵׁעַ וְחִזְקִיָּהוּ וְאֶמְצֵהוּ כִּי־הוּא יַעֲבֹר
 לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאֶרֶץ
 אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ וְנָשָׁב בְּנִי אֶמּוֹל בֵּית פְּעוֹר׃

פ

ד וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שִׁמְעֵ אֶל־הַחֲקִים וְאֶל־
 הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי מְלַמֵּר אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
 לְמַעַן תַּחֲיוּ וּבִאֲרָתֶם וַיִּרְשֶׁתֶם אֶת־הָאֶרֶץ
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם׃ לֹא
 תִסָּפּוּ עַל־הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
 וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוַת יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם׃ עֵינֵיכֶם
 הִרְאֹת

הראות את אשר עשה יהוה בבערל פעור
 כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור
 השמידו יהוה אלהיך מקרבך : ואתם
 הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום :
 ראה למדת ארצכם חקים ומשפטים שני
 כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב
 הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה :
 ושמרתם ועשיתם כי הוא הבמתכם
 ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את
 כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון
 הגוי הגדול הזה : כי מרני גדול אשר לו
 אלהים קרבים אליו ביהוה אלהינו בכל
 קראנו אליו : ומי גוי גדול אשר לו חקים
 ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר
 אנכי נתן לפניכם היום : רק השמר לה
 ושמר נפשך מאד פחדת שכח את הדברים
 אשר דאו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי
 חיך והורעתם לבניך ולבני בניך : יום
 אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב
 באמר

ספר הדברים

באמר יהוה אלי הקהל לי את העם
ואשמעם את דברי אשר למדון ליראחאתי
כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת
בניהם למדון: ותקרבו ותעמדון תח
ההר וההר בער באש עד לב השמים
חשך ענן וערפל: וידבר יהוה אליכם
מתוך האש קול דברים אתם שמעים
ותמונה אינכם ראים וזלתי קול: ועו
לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות
עשרת הדברים ויכתבם על שני לוחות
אבנים: ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד
אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם
כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב
מתוך האש: פן תשחתון ועשיתם לכם
פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או
נקבה: תבנית כל בהמה אשר בארץ
תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים:
תבנית

תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה
 אשר במים מתחרת לארץ: ופן תשא
 עיניך השמימה וראית את השמש ואת
 הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים
 וגדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר
 חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים
 תחת כל השמים: ואתכם לקח יהוה ויוצא
 אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו
 לעם נחלה כיום הזה: ויהוה התאנף בי
 על דבריכם וישבע לבלתי עבדי את
 הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה
 אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: כי
 אנכי מת בארץ הזאת אינני עבד את
 הירדן ואתם עבדים וירשתם את הארץ
 הטובה הזאת: השמרו לכם פן תשכחו
 את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם
 ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוק
 יהוה אלהיך: כי יהוה אלהיך אש אכלה
 הוא אל קנא:

פ

כ

ספר הדברים

מדרש חשעה
פאב בשחרית

כִּי־תוֹלִיד בָּנִים וּבָנִי בָנִים וְנוֹשְׁתֶּם בְּאֶרֶץ
וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל־וַעֲשִׂיתֶם
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְהַכְעִיסוֹ׃ הָעִוִּיתִי
בְּכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי
אֲבֹד תֵּאבְדוּן מִהָרַמָּעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שְׂמָה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־
תֵּאֲרִיכּוּ יָמִים עָלֶיהָ כִּי הַשֹּׁמֵר תִּשְׁמְרוּן׃
וְהַפִּיץ יְהוָה אֶתְכֶם בְּעַמִּים וּנְשֹׂאֲרֶתֶם מִתּוֹ
מִסֵּפֶר בְּנוֹיִם אֲשֶׁר יִנְהֹג יְהוָה אֶתְכֶם שְׂמָה׃
וַעֲבַדְתֶּם־שֵׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְרֵאָה עַן
וְאֲבֹן אֲשֶׁר לֹא־יֵרָאוֹן וְלֹא־יִשְׁמְעוּן וְלֹא־
יֵאֲכָלוּן וְלֹא־יִרְחוּן׃ וּבִקְשִׁיתֶם מִשֵּׁם אֱלֹהִים
יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וּמִצֵּאתֶם כִּי תִדְרֹשׁוּ בְּכֹחַ
לִבְכֶּךָ וּבְכֹחַ נַפְשְׁךָ׃ בָּצַר לְךָ וּמִצָּאוֹךָ מִן־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשִׁבְתָּ עַד
יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְשִׁמְעַתָּ בְּקוֹלוֹ׃ כִּי אֵל רַחוּם
יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתְךָ וְלֹא־
יִשְׁבַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃
כִּי שָׁאֵל נָא לַיָּמִים רֵאשִׁימִים אֲשֶׁר־הָיוּ לַפְּנִי
לִמֶּנִּי

לְמַן הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אֶדְם עַל־
הָאָרֶץ וּלְמַקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַרְקֵצֵה הַשָּׁמַיִם
יְהִי הַכְּדָבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הַנִּשְׁמָע כְּמָהוּ׃
הַשֹּׁמֵעַ עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
כְּאֲשֶׁר־שָׁמַעַת אֶתְּהָ וַיְחִי׃ אוֹ הַנֹּסֵף
אֱלֹהִים לָבוֹא לִקְחַת לוֹ גֹּיִם מִקִּרְבִּי בְּמִסַּת
בָּאֵתָת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבִיד חֲזָקָה
בְּזִרְעוֹ עֲנִשׁוּהָ וּבְמִוֹרָאִים גְּדִלִים כָּל אֲשֶׁר־
עָשָׂה לְכִסִּי הוּא אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לַעֲיִנֶיךָ׃
אֶתְּהָ הִרְאֵת לִדְעַת כִּי־הוּא הוּא הָאֱלֹהִים
אֲיֵן עוֹד מַלְבִּדוֹ׃ מִן־הַשָּׁמַיִם הַשְׁמִיעָךְ אֶת־
קוֹל לִי סֶרֶךְ וְעַל־הָאָרֶץ הִרְאָךְ אֶת־אֲשׁוֹ
הַגָּדוֹלָה וּדְבָרֶיךָ שָׁמַעַת מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ וְתַחַת
כִּי אָהֵב אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזִרְעוֹ אַחֲרָיו
וַיֹּצֵאךְ בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרַיִם׃
לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדִלִים וְעַצְמִים מִמֶּךָ מִפְּנֶיךָ
לְהַבְיֵאךָ לַתֵּת לָךְ אֶת־אֶרֶץ נַחֲלָה כִּי־וָם
יְהִי׃ וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשָּׁבָת אֶל־לִבְּךָ כִּי־
יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־

הָאָרֶץ

ספר הדברים

הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד׃ וְשִׁמְרָתָ אֶת־חֻקֵּי
וְאֶת־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצוּךְ הַיּוֹם אֲשֶׁר
יֵטֵב לָךְ וּלְבִנְיָךְ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תֹּאדִירָךְ יָמִים
עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ כָּל־
הַיָּמִים׃ פ

שלישי אֲנִי יְבָרִיל מֹשֶׁה שְׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרָחָה שֶׁמֶשׁ׃ לְנֹס שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצֶה
אֶת־דָּעָהוּ בְּבִלִי־דָעַת וְהוּא לֹא־שָׂנֵא לֵרְאוֹ
מִתְמַל שְׁלֹשׁ וְנֹס אֶל־אַחֶרֶת מִן־הָעָרִים
הָאֵלֶּוּחִי׃ אֶת־בָּצָר בַּמִּדְבָּר בָּאָרֶץ הַמִּישֹׁר
לְרֹאוּבֵנִי וְאֶת־רֹאמֶת בְּגִלְעָד לְגִדִּי וְאֶת־גִּלְגָּל
בְּבִשָּׁן לְמִנְשֵׁי׃ וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׁם
מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ אֱלֹהֵי הָעֵדֻת
וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם׃ בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
בְּגֵיא מוֹל בֵּית פָּעוֹר בָּאָרֶץ סִיחֹן מֶלֶךְ
הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם׃ וַיִּירָשׁוּ אֹתָ
אֶרְצוֹ וְאֶת־אֶרֶץ עֹג מֶלֶךְ־הַבִּשָּׁן שְׁנֵי מְלָכֵי
הָאֱמֹרִי

הֹאמְרִי אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִזֶּרֶחַ שֶׁמֶשׁ :
 מַעֲרֵעַר אֲשֶׁר עַל־שִׁפְת־נַחַל אֲרָנָן וְעַד־הַר
 שִׂיאָן הוּא חֶרְמוֹן : וְכָל־הָעֲרֶבָה עֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 מִזֶּרְחָה וְעַד יָם הָעֲרֶבָה תַּחַת אֲשֶׁר־
 הַפְסָגָה :

פ

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים ה'
 שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת־הַחֲקִים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים
 אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם
 אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשֹׂתָם : יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּרְת
 עִמָּנוּ בְּרִית בְּחָרֵב : לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ כִּרְת
 יְהוָה אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אֲתָנוּ אֲנַחְנוּ אֱלֹהִים
 פֶּה הַיּוֹם כָּל־נוֹחִיִּים : פָּנִים בְּפָנִים דִּבֵּר
 יְהוָה עִמָּכֶם בְּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ : אָנֹכִי עֹמֵד
 בֵּין־יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בַּעֲתֵי הַהוּא לְהַגִּיד לָכֶם
 אֶת־דְּבַר יְהוָה כִּי יֵרְאוּ מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא־
 עָלִיתֶם בְּהַר לֵאמֹר : אָנֹכִי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
 עַבְדִּים : לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־
 פָּנֶיךָ : לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל כָּל־הַזְמוּנָה

ספר הרבדים

אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמֶּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת

וְאֲשֶׁר בַּמִּיִּם מִתַּחַת לָאָרֶץ לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה

לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶחָד

קָנָא פֶקֶד עוֹן אֲבוֹת עַל בָּנִים וְעַל שְׂשׁוֹנוֹתָם

וְעַל רִבְעִים לִשְׁנָאִי וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֵלֶיךָ

לֵאמֹר וְלִשְׁמִרִי מִצֹּתוֹ ס לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה

מִצֹּתִי ק

אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא יִנְקֻה יְהוָה

אֶת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לְשׁוּא ס

שְׁמוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁ כְּאִשְׁרֵךְ

צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֵשֶׂה

כָּל מְלָאכְתְּךָ וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה

אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה אַתָּה

וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ

וְכָל בְּהֵמַתְךָ וְגִירְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא יַעֲשֶׂה

יָנוּחַ עִבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ כִּמְנוּחַ וּזְכַרְתָּ כִּי עַבְדְּךָ

הָיִיתָ בָּאָרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֶרַע נְטוּיָה עַל פְּנֵי

צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת

כְּבָד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ

ס

כְּאִשְׁרֵךְ

רעח

ואתחנן

באשר צוה יהוה אלהיך למען יאריכון
מִיָּד וּלְמַעַן יִיטֵב לְךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־
הוּא אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ : ס לֹא תִרְצַח :
ס וְלֹא תִנָּאֵף : ס וְלֹא תִגְנוֹב :
ס וְלֹא תַעֲנֶה בְרַעַךְ עַד שׁוֹא : ס
וְלֹא תַחְמֹד אִשְׁתִּי רַעַךְ ס וְלֹא
תִתְאוֹהֶב בֵּית רַעַךְ שֹׂדְהוֹ וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתּוֹ שׁוֹרֹו
חֲמֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעַךְ : ס

חמישי

אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר
הוּא אֶל־כָּל־קְהִלָּתְכֶם בְּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
וַעֲנִן וְהָעֶרְפֶּל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יִסָּף וַיִּכְתֹּב
עַל־שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתֵּן אֵלַי : וַיְהִי
בְּשִׁמְעֶכֶם אֶת־הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וַהֲרַחֵק
בְּעַד בָּאֵשׁ וַתִּקְרַבּוּ אֵלַי כָּל־רָאשֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם
וַיִּקְנִיכֶם : וַתֹּאמְרוּ הֵן הִרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֶת־כְּבֹדוֹ וְאֶת־גְּדֻלּוֹ וְאֶת־קְלוֹ שָׁמַעְנוּ
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי־דִבֶּר
אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וְחִי : וְעַתָּה לִמָּה נִכְמֹת
כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם־יִסָּפִים

אנחנו

24 2

כר ב

ספר הרברים

אֲנַחְנוּ לִשְׁמַע אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד
וּמָתָנוּ׃ כִּי מִי כָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל
אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כְּמִנִּי
וַיַּחֲיִ׃ קָרַב אֶתְּהוּ וּשְׁמַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר יֹאמַר
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ אֵת כָּל־
אֲשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וּשְׁמַע
וַעֲשֵׂנוּ׃ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבָרֶיכֶם
בְּדִבְרֶכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁמַעְתִּי אֶת־
קוֹל דְּבַר־הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֵלַי
הֵיטִיבוּ כָל־אֲשֶׁר דִּבְרוּ׃ מִי־יִתֵּן וְהָיָה לְבַבְכֶם
זֶה לָהֶם לִירְאָה אֹתִי וּלְשׁוֹמֵר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יֵטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעֹלָם׃
לָךְ אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לֵאחֲלִיכֶם׃ וְאַתָּה
פָּה עֹמֵד עִמָּדִי וְאֶדְבַּרְהָ אֵלֶיךָ אֶת־כָּל־
הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּלְמֹד
וַעֲשֵׂנוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִכִּי נָתַן לָהֶם לרְשֻׁתָּהּ׃
וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲתָכֶם לֹא תִסְרוּ יְמִין וּשְׁמָאל׃ בְּכָל־הַדָּוָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתָכֶם תִּלְכוּ לִפְנֵי
הַחַיִּין

תחיון וטוב לָכֶם וְהֵאָרַכְתֶּם יָמִים בָּאָרֶץ
 אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן: * וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְ
 וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לִלְמַד
 אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
 שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: לִמְעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשׁמֹר אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶךָ אֶתְּהוּבֶנְךָ וּבֶן־בְּנֶךָ כָּל־יְמֵי
 חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יֵאָרְכֶן יָמֶיךָ: וּשְׁמַעַת יִשְׂרָאֵל
 וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִטֵּב לָךְ וְאֲשֶׁר תִּרְבוֹן
 מְאֹד בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ
 אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְרֵבֶשׁ:

פ

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
 וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְךָ וּבְכָל־
 נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶךָ הַיּוֹם עַל־לֵבְךָ: וּשְׁנַנְתָּם
 לְבִנְיָךְ וּדְבַרְתָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכַתְּךָ
 בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכֶכְךָ וּבְקוֹמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹר
 עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטִטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם
 עַל־מַזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: ס וְהָיָה

ספר הדברים

כִּי־יֵצֵאֲכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לֵאמֹתִיךָ לְאַבְרָהָם לֵיצְחָק וְלִיעֲקֹב
לֵאמֹת לְךָ עָרִים גְּדֹלֹת וְטֹבָתָאֲשֶׁר לֹא־בָנִיתָ
וּבָתִּים מְלָאִים כֶּל־טוֹב אֲשֶׁר לֹא־מָלָאָה
וּבְרֹת חֲצֹבִים אֲשֶׁר לֹא־חָצַבְתָּ כְּרֹמֶם
וְזִיתִים אֲשֶׁר לֹא־נִטְעַתָּ וְאֹכֵלֹת וְשִׁבְעַת
הַשָּׁמַר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הוֹצִיאֲכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵיךָ תִירָא וְאַתָּה תַעֲבֹד וְנִשְׁמוּ
תִשְׁבַּע לֹא־תִלְכֹּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם כִּי
אֵל קִנָּא יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בְּקִרְבְּךָ פֶּן־יִחוּר
אֶף־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בָּךְ וְהִשְׁמִידֲךָ מֵעַל פְּנֵי
הָאֲרֶמֶה: ס לֹא תִנָּסוּ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם בְּמִסָּה: שְׁמוֹר
הַשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְעֲדֹתֵיךָ וְחֻקֵּיךָ אֲשֶׁר צִוְּךָ: וַעֲשֵׂיתָ הַיֵּשֶׁר וְהַטּוֹב
בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יִטֵּב לְךָ וּבָאתָ וִירַשְׁתָּ אֶת־
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
לְהֵרֶךְ

לְהִדָּף אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפְּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה: ס כִּי־שָׂאֲלֶךָ בְּנֶךָ מָחָר

לֵאמֹר מַה הָעֲלֹת וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֹתְכֶם: וְאָמַרְתָּ
לְבְנֶךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לַפְּרָעָה בְּמִצְרַיִם וַיֹּצִיאֵנוּ
יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה: וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתוֹת
וּמִפְתִּים גְּדֹלִים וְרַעִים בְּמִצְרַיִם בַּפְּרָעָה
וּבְכָל־בֵּיתוֹ לַעֲיִנֵּנוּ: וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם
לְמַעַן הִבִּיֵּא אֶתְנוּ לָתֵת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵינוּ: וַיִּצְוֵנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־הַחֲקִים הָאֵלֶּה לִירְאָה אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחֵיתָנוּ
כִּהְיוֹם הַזֶּה: וְצִדְקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי־נִשְׁמָר
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ: ס כִּי־בִיָּאֵךְ ז

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָּא־
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנִשְׁלַח גּוֹיִם רַבִּים מִפְּנֶיךָ הַחֲתִי
וְהַגֵּרָשִׁי וְהָאֹמֶרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי וְהַחִי
וְהַיְבוֹסִי שִׁבְעָה גּוֹיִם רַבִּים וְעַצוּמִים מִמֶּךָ:

ספר הרברים

וַיִּתְּנֵם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַפָּנִיךָ וְהַכִּיתָם הָחֹרִם
 תַּחֲרִים אֹתָם לֹא־תִכְרַת לָהֶם בְּרִית וְלֹא־
 תַחֲנֵם: וְלֹא־תַחֲתֶנּוּ בָם בְּתוֹךְ לֹא־תִתֶּנּוּ
 לְבָנֹו וּבָתוֹ לֹא־תִקַּח לְבָנֶיךָ: כִּי־יִסְדֹּאֲתָ
 בְנֶיךָ מֵאַחֲרַי וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְחָרַח
 אֶף־יְהוָה בָּכֶם וְהִשְׁמִידָךָ מֵהָרָ: כִּי־אִם־
 כֹּה־תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתְּצוּ וּמִצְבָּתָם
 תִּשְׁבְּרוּ וְאֲשִׁירָהֶם הַגִּדְעוֹן וּפְסִילֵיהֶם
 תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ: כִּי־עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהוֹדִילוֹ
 לְעַם סִגְלָה מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר־עַל־פְּנֵי
 הָאָדָמָה: לֹא־מִרְבָּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים חֲשֵׁק
 יְהוָה בָּכֶם וַיִּבְחַר בָּכֶם כִּי־אַתֶּם הַמַּעֲשֵׂה מִכָּל־
 הָעַמִּים: כִּי־מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם וּמִשְׂמֹחַ
 אֶת־הַשְּׂבָעָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם הוֹצִיא
 יְהוָה אֶתְכֶם בִּירְחֻקָּהּ וַיַּפְדֶּךָ מִבֵּית עַבְדִּים
 מִיַּד־פְּרָעָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם: וַיִּרְעַת בִּי־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנֶּאֱמָן שְׁמוֹ
 הַבְּרִית וְהַחֲסֹד לְאַהֲבָיו וּלְשִׁמְרֵי מִצְוָתוֹ
 לְאֵלֶיךָ

מִצְוָתוֹ ק'

רפא

עקב

לאלף דור: ומשלם לשנאיו את כל פניו
להאבדו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם
לו: ושמרת את המצוה ואת ההקדים ואת
המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם:

פ פ פ

P.46. והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה.
ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אליהם
לך את הברית ואת החסד אשר נשבע
לאבותיך: ואהבך וברכך והרבה וברך פרי
בטנך ופרי אדמתך הגנה ותירשך ויצהרך
שגר אלפך ועשתרת צאנך על האדמה
אשר נשבע לאבותיך לתת לך: ברוך
תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר
ועקרה ובהמתך: והסיר יהוה ממך כל
חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת
לא ישמם בך ונתנם בכל שנאך: ואכלת
את כל העמים אשר יהוה אליהם נתן לך
לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את
כר ה 5 24 אלהים

ספר הרברים

אלהיהם כי מוקש הוא לך: ס

כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה
ממני איכה אוכל להורישם: לא תירא
מהם זכר תזכר ארץ אשר עשה יהוה
אלהיהך לפרעה ולכל מצרים: המפסח
הגדול אשר ראו עיניך והאדת והמפתח
והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאת
יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל
העמים אשר אתה ירא מפניהם: וגם
את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בס עד
אבר הנשאים והנסתרים מפניך: לא
תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקונך
אל גדול ונורא: ונשל יהוה אלהיך את
הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל
כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה:
ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמס מהומה
גדלה עד השמרם: ונתן מלכיהם בידך
והאבדת את שמם מתחת השמים לא
יתיצב איש בפניך עד השמרך אתם: פסיל
אלהיהם

אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף
וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי
תועבת יהוה אלהיך הוא : ולא תביא
תועבה אל ביתך והיית חרם כמחו שקץ
תשקצנו ותעב : תתעבנו כי חרם הוא :

פ

כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון ח
לעשות למען תחיו ורבייתם ובאתם
ורשתם את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותיכם : וזכרת את כל הדרך אשר
חוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה
במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את
אשר בלבבך הרגש שמר מצותו אם לא :
ויענך וירעבך ויאכלך את חמץ אשר לא
ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי
לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל
מוצא פי יהוה יחיה האדם : שמלתך לא
בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים
שנה : וידעת עם לבבך כי כאשר יסר
איש

ספר הרברים

אִישׁ אֶת־כְּנֹוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֶּרֶךְ׃ וְשָׁמַרְתָּ
אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְכֹּת בְּדֹרֶכָיו
וּלִירְאָה אֹתוֹ׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל־
אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם עֵינַת וְתַהֲמַח
יֵצְאִים בִּבְקָעָה וּבְקָר׃ אֶרֶץ חֲטָה וְשָׁעָה
וּגְפֶן וְתַאֲנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ זֵית שֶׁמֶן וְדֹבֶשׁ׃
אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמַסְכֶּנֶת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם
לֹא־תַחֲסֹר כָּל־בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִנֶיהָ כְּרוֹל
וּמִהֲרָרִיהָ תַחֲצֹב נְחֹשֶׁת׃ וְאָכַלְתָּ וְשִׁבַּעְתָּ
וּבִרְכַּת אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאֶרֶץ הַטֹּבָה
שֶׁנִּי אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ׃ * הַשְׁמַר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִבְלֹתִי שְׁמֹר מִצְוֹתָיו
וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֶה הַיּוֹם׃
פֶּן־תֹּאכַל וְשִׁבַּעְתָּ וּבָתִּים טַבִּים תִּבְנֶה
וְיִשְׁבַּת׃ וּבִקְרָךְ וּצְאֲנֶךָ יִרְבֶּן וְכֶסֶף וְחֶבֶד
יִרְבֶּה־לְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ יִרְבֶּה׃ וְחָם
לְבָבְךָ וְשִׁכַּחְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים׃ הַמּוֹלִיכֶךָ
בְּמִדְבַר הַגָּדֹל וְהַעֲזָרָא נְחֹשֶׁת שֶׁרָף וְעִקְרָה
וְצִמְאוֹן

וַיִּמְאֹן אֲשֶׁר אֵין־מִים הַמוֹצִיא לָהּ מִים
 מִצֹּר הַחֲלָמִישׁ׃ הַמֵּאֲכִלָהּ מִן בְּמִדְבַּר
 אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּן אֲבֹתֶיהָ לִמְעַן עֲנֹתָהּ וּלְמַעַן
 נִסְתָּהּ לְהִטְבֵּךְ בְּאַחֲרֵיתָהּ׃ וַאֲמַרְתָּ
 בְּלִבְכָּךְ כִּחִי וְעַצֵּם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת־הַחִיל
 הַזֶּה׃ וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיהָ כִּי הוּא
 הִנִּיתָ לָּהּ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל לִמְעַן הַקִּים
 אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם בְּיוֹם
 הַזֶּה׃

פ

וְהָיָה אִם־שָׁכַח תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיהָ
 וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעִבַדְתָּם
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הִעֲרַתִּי בְכֶם הַיּוֹם כִּי אֲבֹר
 תֵּאבְדוּן׃ כִּגְוִים אֲשֶׁר יְהוָה מֵאֲבִיר מִפְּנֵיכֶם
 כֵּן תֵּאבְדוּן עַקֵּב לֹא תִשְׁמַעֵן בְּקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם׃

פ

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ עֲבַר הַיּוֹם אֶת־הִירְדֵּן
 לְבֹא לָרֶשֶׁת גְּוִים גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִמֶּךָ עָרִים
 גְּדֹלֹת וּבְצֻרֹת בְּשָׁמַיִם׃ עַם־גְּדוֹל וָרֹם
 בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אֹתָהּ יָדַעַת וְאֹתָהּ שָׁמַעַת

מִי

ספר הדברים

מי יתיצב לפני בני ענק: וידעת היום כי
 יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה
 הוא ישמירם והוא יכניעם לפניך והורשתם
 והאברתם מהר כאשר דבר יהוה לך: *
 ואל תאמר בלבבך בהרף יהוה אלהיך שלישי
 אתם: מלפניך לאמר בצדקתי הביאני
 יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת
 הגוים האלה יהוה מורישם מפניך: לא
 בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת
 את ארצם כי ברשעת הגוים האלה
 יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים
 את הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך
 לאברהם ליצחק וליעקב: וידעת כי לא
 בצדקתך יהוה אלהיך נתיז לך את
 הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם
 קשה ערף אתה: זכר אל תשכח את
 אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר
 למך היום אשר יצאת מארץ מצרים
 ערבאכם ער המקום הזה ממרים הייתם
 עם

עם יְהוָה: וּבַחֲרֹב הִקְצַפְתָּם אֶת־יְהוָה
 וַיִּתְּאֲנַף יְהוָה בְּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: בַּעֲלַתִּי
 הָרִירָה לְקַחֲתָ לְוַחַת הָאֲבָנִים לְוַחַת
 הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם וַאֲשֶׁב בְּהָר
 אַרְבָּעִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא
 אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי: וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלִי
 אֶת־שְׁנֵי לְוַחַת הָאֲבָנִים כְּתָבִים בְּאֶצְבָּע
 אֱלֹהִים וַעֲלִיָּהֶם כָּכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה עִמָּכֶם בְּהָר מְתוֹךְ הָאֵשׁ בַּיּוֹם
 הַהוּא: וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וָאַרְבָּעִים
 לַיְלָה הִנֵּתִן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לְוַחַת
 הָאֲבָנִים לְלִחוֹת הַבְּרִית: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלַי קוּם רֵד מִרֹּב מִזֶּה כִּי שָׁחַרְתָּ עִמָּךְ
 אֲשֶׁר הוֹצֵאת מִמִּצְרַיִם סָרוּ מִיָּד מִן־הַדֶּרֶךְ
 אֲשֶׁר צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָהֶם מִסְכָּה: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלַי לֹא־אֶמַּר רִאֲיִתִּי אֶת־הָעַם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־
 קֶשֶׁה־עֲרֹף הוּא: הִדָּף מִפְּנֵי וְאַשְׁמִידֵם
 וְאַמְחָה אֶת־שֵׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאַעֲשֶׂה
 אֶתְּךָ לְגוֹי־עֲצוּם וְרַב מִמֶּנּוּ: וְאַפֵּן וְאֵרֶד

ספר הדברים

מִן־הָהָר וְהָהָר בָּעֵר בְּאֶשׁ וּשְׁנֵי לִוְחֹת הַבְּרִית
 עַל־שְׁתֵּי יָדַי׃ וְאַרְבַּע וְהֵנָּה חֲטָאתָם לַיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם עָשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֹל כַּסֵּכָה סִרְתֶּם
 מִהָר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם׃
 וְאַתְּפֹשׂ בְּשְׁנֵי הַלַּחַת וְאַשְׁלַכֶם מֵעַל שְׁתֵּי
 יָדַי וְאַשְׁבֹּרֶם לְעֵינֵיכֶם׃ וְאַתְּנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה
 בְּרֵאשֹׁנָה אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה
 לֶחֶם לֹא אֲכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל כָּל־
 חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הַרְעֵבֵנִי
 יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃ כִּי יִגְרָתִי מִפְּנֵי הָאֵף
 וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קִצַּף יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד
 אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפֶּעַם הַהוּא׃
 וּבְאַהֲרֹן הַתַּאֲנֹף יְהוָה מָאֹד לְהַשְׁמִיד
 וְאַתְּפַלֵּל גַּם בָּעֵד אֶהְרֹן בְּעֵת הַהוּא׃ וְאַתְּ
 חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם אֶת־הָעֵגֹל
 לִקְחֹתִי וְאַשְׁרֹף אֹתוֹ בְּאֵשׁ וְאַכַּת אֹתוֹ טָהוֹן
 הַיֵּטֶב עַד אֲשֶׁר דָּק לַעֲפֹר וְאַשְׁלַךְ אֶת־עֲפָרוֹ
 אֶל־הַנָּחַל הַיָּרֵד מִן־הָהָר׃ וּבְתַבְעֹרָה
 וּבַמָּסָה וּבַקְבֻרֹת הַתְּאוּה מִקְצָפִים הָיִיתָ
 אֵת

אֶת־יְהוָה׃ וּבִשְׁלַח יְהוָה אֶתְכֶם מִקֶּדֶשׁ
 בְּרִנֵּעַ לֵאמֹר עָלוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נָתַתִּי לָכֶם וּתְמִרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹל מְמָרִים
 הָיִיתֶם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעַתִּי אֶתְכֶם׃
 וְאַתֶּנֶּפֶל לִפְנֵי יְהוָה אֶת אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֶת־
 אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַפַּלְתִּי כִּי־אָמַר
 יְהוָה לֵהשְׁמִיד אֶתְכֶם׃ וְאַתֶּן־לִל אֶל־יְהוָה
 וְאָמַר אֲדֹנָי יְהוָה אֶל־תִּשְׁחַת עַמֶּךָ וְנַחֲלַתְךָ
 אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגִדְלֶךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאת מִמִּצְרַיִם
 בְּיַד חֲזָקָה׃ זָכַר לַעֲבֹדֶיךָ לֵאבְרָהִם לַיִצְחָק
 וְלַעֲקֵב אֶל־תִּפֶּן אֶל־קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֶל־
 רָשָׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ׃ פֶּן־יֹאמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם מִבְּלִי יָכֹלֶת יְהוָה לִהְבִּיאָם
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־דִּבֶּר לָהֶם וּמִשְׁנֵאתוֹ אוֹתָם
 הוֹצֵיאָם לַהֲמָרָם בְּמִדְבָּר׃ וְהֵם עַמֶּךָ
 וְנַחֲלַתְךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכַחַךְ הַגָּדֹל וּבְזֹרְעָךָ
 הַנְּטוּיָה׃

פ

בָּעֵת הַהוּא אָמַר יְהוָה אֵלַי פֶּסֶל־לָךְ שֹׁנֵי
 לֹחַת

רביעי

ספר הדברים

לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה
 ועשית לך ארון עץ ואכתב על הלחת
 את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים
 אשר שברת ושמתם בארון ואעש ארון
 עצי שטים ואפסל שני לוחות אבנים
 כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי
 ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את
 עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם
 בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה
 אלי ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת
 בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צונו
 יהוה ובני ישראל נסעו מבארת בניעמן
 מוסרה שם מרת אהרן ויקבר שם ויבן
 אלעזר בנו תחתיו משם נסעו הגרגרה
 ומן הגרגרה יטבתה ארץ נחלימים בעת
 ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת
 את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה
 לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה על
 בן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה
 הוא

הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיו לו :
 ואנכי עמדת בחר בימים הראשונים ארבעים
 יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם
 בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך :
 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם
 ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי
 לאבתם לתת להם :

פ

חמישי

ועתה ישראל מה יהוה אלהיו שאל מעמך
 כי אם ליראה את יהוה אלהיו ללכת בכל
 דרכיו ולאהבה אלו ולעבד את יהוה
 אלהיו בכל לבבך ובכל נפשך : לשמר
 את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי
 מצוה היום לטוב לך : הן ליהוה אלהיו
 השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה :
 רק באבתך חשק יהוה לאהבה אותם
 ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים
 כיום הזה : ומלתם את ערלת לבבכם
 וערפכם לא תקשו עוד : כי יהוה אלהיכם
 הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל
 הגדל

ספר הדברים

הַגִּדְלָה הַגְּבוּרָה וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנָיו
וְלֹא יִקַּח שָׁחַד : עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה
וְאַהֲבֵה גֵר לְתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׁמְלָה : וְאַהֲבַתָּם
אֶת־הַגֵּר כִּי־גֵרִים הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וְכוּ
תִדְבֹק וּבְשֵׁמוֹ תִשָּׁבַע : הוּא תִהְיֶה לְתֶךָ וְהוּא
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּךָ אֶת־הַגִּדְלָה וְאֶת־
הַנּוֹרָא וְהָאֱלֹהִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ : בְּשִׁבְעִים
נֶפֶשׁ יִרְדּוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיִם וְעַתָּה שְׂמֹךְ יְהוָה
יֵא אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב : * וְאַהֲבַתָּ אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְרַתָּ מִשְׁמֶרֶתוֹ וְחֻקֹּתָיו
וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל־הַיָּמִים : וִידַעְתָּ
הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת־בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ
וְאֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֶת־מוֹסַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֶת־גִּדְלָתוֹ אֶת־יִרְדּוֹ חֲזֹקָה וְזִרְעוֹ הַנְּטוּיָה :
וְאֶת־אֲתֹתָיו וְאֶת־מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ
מִצְרַיִם לְפָרְעָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וּלְכָל־אֶרֶצוֹ :
וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם לְסוֹכָיו וּלְרִכְבּוֹ
אֲשֶׁר הִצִּיף אֶת־מִי יַם־סוּף עַל־פְּנֵיהֶם
בְּרֹדֶם

בְּרַפֵּס אַחֲרֵיכֶם וַיֹּאבְדוּ יְהוָה עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה׃ וַאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בְּמִדְבַּר עַד־בְּאֵכֶם
 עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְדֹרְתָן
 וּלְאַבְיִרִם בְּנֵי אֱלִיָּאָב בֶּן־רֵאֲמוּבֵן אֲשֶׁר
 פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתַּבְלַעֵם וְאֶת־בְּתִיָּהֶם
 וְאֶת־אֶהֱלִיָּהֶם וְאֶת־כָּל־הַיְּקוּם אֲשֶׁר
 בְּרִגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ כִּי עֵינֵיכֶם
 הָרְאִיתֶם אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדֹל אֲשֶׁר
 עָשָׂה׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר
 אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לִמְעַן תַּחֲזִקוּ וּבְאֵתֶם
 וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ׃ וּלְמַעַן תֹּאדְרִיכּוּ יָמִים עַל־הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיבֶם לֵאמֹר לְתֵת לָהֶם
 וּלְזָרְעָם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ׃

ס

כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בֹּא־שָׁמָּה שְׁשִׁי
 לְרִשְׁתָּהּ לֹא־כְאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא אֲשֶׁר יֵצְאתֶם
 מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ
 בְּרִגְלֶךָ כִּגֹּן הָיִדֶק׃ וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
 עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ חֲרִים וּבִקְעֹת
 לַמָּטָר

ספר הרברים

למטר השמים תשתהמים: ארץ אשר
יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה
אלהיך בזה מרשית השנה ועד אחרית
שנה: ס והיה אם שכינ
תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר
ארצכם בעת יורה ומלקוש ואספת רגל
ורתירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדה
לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם
פן יפתה לבבכם וסרתם ועברתם אלהים
אחרים והשתחוויתם להם: וחרה אף יהוה
בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר
והאדמה לא תתן את יבולה ואברתם
מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן
לכם: ושמעתם את דברי אלה על לבבכם
ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם
והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם
את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך

וְכִתְבֶּךָ בְּדֶרֶךְ וּבִשְׂכֻכְךָ וּבְקוֹמְךָ וּבְתַבְתֶּם
 עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ
 יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לֵאמֹר לְבָנֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּי־יִמִּי הַשָּׁמַיִם עַל־
 הָאָרֶץ׃ ס כִּי אִם־שָׁמַר תִּשְׁמְרוּן שְׁבִיעַ
 אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה
 אֹתְכֶם לַעֲשׂוֹתָהּ לֵאמֹר אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 לֵלְכֶת בְּכָל־דְּרֹכָיו וּלְדַבְּקָהֶם׃ וְהוֹרִישׁ
 יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֵיכֶם
 וַיִּרְשֶׁתֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִכֶּם׃ כָּל־
 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תֵּדְרֹךְ כִּפְּדוּלְכֶם בּוֹ לָכֶם
 יִהְיֶה מִן־הַמִּדְבָּר וְהַלְבֵנוֹן מִן־הַנְּהַר נְהַר־
 פָּרָת וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן יִהְיֶה גְבֻלְכֶם׃
 לֹא־יִתְּצֵב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פָּחַדְכֶם וּמֹרָאֲכֶם
 יִתֵּן׃ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 תֵּדְרֹכֶנָּה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃

ס ס ס

רֵאָה אֲנִי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה
 וּקְלָלָה

ספר הרברים

וקללה : את הברכה אשר תשמעו את
 מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה
 אתכם היום : והקללה אם לא תשמעו את
 מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר
 אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי
 אלהים אחרים אשר לא ירעתם :
 והיה כי ביאך יהוה אלהיך אל הארץ
 אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את
 הברכה על היר גרזים ואת הקללה על היר
 עיבל : הלא המה בעבר הירדן אחרי ירדן
 מבוא השמש בארץ הפנעני הישב בעונה
 מול הגלגל אצל אלוגי מרה : כי אתם
 עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ
 אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם
 אתה וישבתם בה : ושמרתם לעשות את
 כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי
 יב נתן לפניכם היום : * אלה החקים
 והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ
 אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה
 כל

כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה :
 אֲבִיר תֵּאבְדוּן אֶת־כָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר
 עָבְדוּ־שֵׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אַתֶּם
 אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־הַהָרִים הָרָמִים וְעַל־
 הַגְּבֻעוֹת וְהַתְּחַת כָּל־עֵץ רַעְנָן : וְנִתְּצֹתֶם
 אֶת־מוֹבַחְתֶּם וּשְׁבָרְתֶּם אֶת־מִצְבֹּתֶם
 וְאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם
 תִּגְדְּעוּן וְאֲבַדְתֶּם אֶת־שִׁמְם מִן־הַמָּקוֹם
 הַהוּא : לֹא־תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שְׁבִיטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת־שִׁמּוֹ
 שָׁם לִשְׁכֵנוֹ תִּדְרָשׁוּ וּבֹאת שָׁמָּה :
 וּרְבֹאתֶם שָׁמָּה עֲלֵיכֶם וּזְבַחֵיכֶם וְאֶת
 מַעֲשֵׂרֵיכֶם וְאֶת תְּרוּמַת יֶדְכֶם וְגִדְּיֵיכֶם
 וְגִרְבַּתֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקָרְכֶם וְצֹאנֵכֶם :
 וְאָכַלְתֶּם־שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם
 בְּכָל־מַשְׁלַח יְדְכֶם אַתֶּם וּבְתִיכֶם אֲשֶׁר
 בְּרַכְּהוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ : לֹא תַעֲשׂוּן כִּכְלֹ
 אֲשֶׁר אָנַחְנוּ עֹשִׂים כֹּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל־הַיִּשְׂרָאֵל

ספר הדברים

בַּעֲנֵינוּ: כִּי לֹא־בָאתֶם עֲרֵעְתָה אֶל־הַמְנוּחָה
 וְאֶל־הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ
 וְעָבַרְתָּם אֶת־הַיַּרְדֵּן וְיָשַׁבְתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל אֶתְכֶם וְהָנִיחַ לָכֶם
 מִכָּל־אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וְיָשַׁבְתֶּם בְּטָח: *
 שְׁנִי וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בִּי
 לְשֹׁבֵן שְׁמוֹ שֵׁם שִׁמְעָה תִּבְיֹאוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר
 אֲנֹכִי מַצְוֶה אֶתְכֶם עֹלְתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם
 מַעֲשֵׂי־תֵיכֶם וְתִרְמַת יֶדְכֶם וְכָל־מִנְחַת
 נְדָרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְרוּ לַיהוָה: וְשִׁמַּחְתֶּם
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם
 וְעַבְדֵיכֶם וַאֲמָהֹתֵיכֶם וְהָלֹוֹ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיכֶם
 כִּי אֵין לָוֶה חֶלֶק וְנִחְלָה אֶתְכֶם:
 הַשָּׁמֶר לָךְ פֶּן־תַּעֲלֶה עֲלֶיךָ בְּכָל־מָקוֹם
 אֲשֶׁר תִּרְאֶה: כִּי אִם־בְּמָקוֹם אֲשֶׁר
 יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד שְׁבָטֶיךָ שֵׁם תַּעֲלֶה עֲלֶיךָ
 וְשֵׁם תַּעֲשֶׂה כָּל־אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַצְוֶה: וְקָם
 בְּכָל־אֹרֶת נַפְשְׁךָ תִּזְבַּח: וְאִכַּלְתָּ בִּשָּׂר
 כִּבְרֹכַת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ בְּכָל־
 שַׁעֲרֶיךָ

שְׁעָרֶיךָ הַטָּמֵא וְהַטְהוֹר יֹאכְלֵנוּ כִּצְבִי
 וּכְאִילֵּל : רַק הָדָם לֹא תֹאכְלוּ עַל־הָאָרֶץ
 תִּשְׁפְּכֶנּוּ בַּמַּיִם : לֹא־תֹכֵל לֹאכֹל בְּשַׁעְרֶיךָ
 מֵעֵשֶׂר דָּגְנְךָ וְרִירֶשֶׁךָ וַיִּצְהָרְךָ וּבְכֹרֶת
 בִּקְרֶךָ וּצְאֹנְךָ וְכָל־גִּדְּרֶיךָ אֲשֶׁר הִתְדָּר
 וְגִרְבְּתֶיךָ וְתִרְוֹמַת יָדְךָ : כִּי אִם־לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בּוֹ אֹתָהּ וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ
 וְהָלוּי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְשִׁמְחַת לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַשְׁלַח יָדְךָ : הַשְׁמַר לָךְ פֶּן־
 תַּעֲזֹב אֶת־הָלוֹי כָּל־יְמֶיךָ עַל־אֲדָמָתְךָ :

ס כִּי־רָחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־
 גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְאָמַרְתָּ אֲכָלָה בָּשָׂר
 כִּי־תֵאוּה נַפְשְׁךָ לֹאכֹל בָּשָׂר בְּכָל־אוֹת
 נַפְשְׁךָ תֹאכֹל בָּשָׂר : כִּי־רָחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹם שְׁמוֹ שָׁם
 וּבִחַת מִבִּקְרָךְ וּמִצְאֹנְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָךְ
 כַּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ וְאֲכַלְתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ בְּכָל אוֹת
 נַפְשְׁךָ : אֵךְ כַּאֲשֶׁר יֹאכֹל אֶת־הַצִּבִּי

ספר הדברים

וְאֶת־הָאֵל כֵּן תֹּאכְלֶנּוּ הַטֶּמֶא וְהַטְהוֹר
יִחַדּוּ יֹאכְלֶנּוּ: רַק חֹזֶק לְבַלְתִּי אֶכֶל הָרֶם
כִּי הָרֶם הוּא הַנֶּפֶשׁ וְלֹא־תֹאכֵל הַנֶּפֶשׁ עִם
הַבָּשָׂר: לֹא תֹאכְלֶנּוּ עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁכַּכְנּוּ
בָּמֵיִם: לֹא תֹאכְלֶנּוּ לְמַעַן יִטֵּב לָךְ וּלְבִנְךָ
אַחֲרֶיךָ כִּי־תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי־יְהוָה:
רַק קִדְשֶׁיךָ אֲשֶׁר־יְהִי לָךְ וְנִדְרֶיךָ תִּשָּׂא
וּבֹאת אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה:
וַעֲשִׂיתָ עִלְתֶּיךָ הַבָּשָׂר וְהָרֶם עַל־מוֹנֶה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְדָם־זִבְחֶיךָ יִשְׁפֹךְ עַל־מוֹנֶה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַבָּשָׂר תֹּאכֵל: שְׁמֹר וּשְׁמַע
אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַו
לְמַעַן יִטֵּב לָךְ וּלְבִנְךָ אַחֲרֶיךָ עַד־עוֹלָם כִּי
תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

כִּי־יִכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

ס

שלישי

אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֵתָּה בְּאֶשְׁמָה לְרִשָּׁה
אוֹתָם מִפְּנֵיךָ וִירִשָׁת אוֹתָם וְיִשְׁבֹּת בְּאַרְצָם:
הִשְׁמַר לָךְ פֶּן־תִּנְקֹשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי
הַשְׁמָדָם מִפְּנֵיךָ וּפֶן־תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם
לֵאמֹר

לֹא־אָמַר אִיכָּה יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־
 אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן גַּם־אֲנִי׃ לֹא־תַעֲשֶׂה
 כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־כָל־תּוֹעֵבַת יְהוָה אֲשֶׁר
 שָׁנֵא עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת־בְּנֵיהֶם
 וְאֶת־בָּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לֵאלֹהֵיהֶם׃ *
 אֵת כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָה אֶתְכֶם אֲתוּ וְ
 תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא־תִסָּף עָלֶיךָ וְלֹא־תִגָּרַע
 מִמֶּנּוּ׃

פ

כִּי־יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אֹו חָלֵם חֲלוֹם וְנָתַן
 אֵלֶיךָ אֹת אֹו מוֹפֵת׃ וּבֹא הָאוֹת וְהַמוֹפֵת
 אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר נִלְכָּה אַחֲרֵי
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּם וְנַעֲבֹדֵם׃
 לֹא־תִשְׁמַע אֶל־דִּבְרֵי הַנָּבִיא הַהוּא אֹו אֶל־
 חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מִנֹּסָה יְהוָה אֱלֹהֶיכֶם
 אֶתְכֶם לָרַעַת הִישָׁכֶם אֲהָבִים אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֶיכֶם בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
 נַפְשְׁכֶם׃ אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֶיכֶם תֵּלְכוּ וְאֲתוּ
 תִירְאוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּבְקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ
 וְאֲתוּ תַעֲבֹדוּ וּכְבוֹ תִדְבְּקוּ׃ וְהַנָּבִיא הַהוּא

ספר הדברים

אֵלֶּם הַחֲלוּם הָהוּא יוֹמֶת כִּי וְכִי
 סָרָה עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפֶּדְךָ מִבֵּית עֲבָדִים לְחֵירוֹן
 מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְכֹת בָּר
 וּבַעֲרַת הָרָע מִקֶּרְבְּךָ : ס
 יִסִּיתְךָ אֶחָיִךְ בֶּן־אִמְךָ אִוֵּב בֶּן־אִוֵּבְתְּךָ
 אֵלֶּם אֲשֶׁר חִיקְךָ אוֹ רַעַךְ אֲשֶׁר כִּנְפֶשְׁךָ
 בִּפְתָר לֹא מֵרַגְלָה וְנִעְבְּרָה אֱלֹהִים אַחֲרֵינוּ
 אֲשֶׁר לֹא יָדַעַת אֹתָהּ וְאַבְתִּיךָ : מֵאֶרֶץ
 הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיכֶם הַקְרֹבִים אֵלֶיךָ
 אוֹ הָרְחֻקִּים מִמֶּךָ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה
 הָאָרֶץ : לֹא־תֹאבָה לוֹלֵא תִשְׁמַע אֹרֶץ
 וְלֹא־תִחוּס עֵינְךָ עָלָיו וְלֹא־תִהְיֶה לוֹלֵא
 תִכָּסֶּה עָלָיו : כִּי הִרְגָּה תִהְרַגְנוּ יָדְךָ תִּהְיֶה
 בּוֹ בְּרֹאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ וְיָד כָּל־הָעָם
 בְּאַחֲרָנָה : וּסְקַלְתוּ בְּאֲבָנִים וּמָת כִּי בִקֵּשׁ
 לְהַדִּיחֲךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֲךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים : וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 יִשְׁמְעוּ וִירְאוּ וְלֹא־יֹסֶפוּ לַעֲשׂוֹת כַּדְּבַר הָרִבִּי
 הַזֶּה

הִזָּה בְּקֶרֶבְךָ: ס כִּי־תִשְׁמָע
 בְּאַחֲרֵי עֶרְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
 לִשְׁבֹּת שֵׁם לֵאמֹר: יֵצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיעַל
 מִקֶּרְבְּךָ וַיְדִיחוּ אֶת־יֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נִלְכָּה
 וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־דַעְתָּם:
 וּדְרַשְׁתָּ וַחֲקַרְתָּ וּשְׁאַלְתָּ הַיָּטֵב וְהֵנָּה אָמַת
 נִכּוֹן הַדָּבָר נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקֶרֶבְךָ:
 הִכָּה תִכָּה אֶת־יֹשְׁבֵי הָעִיר הַהוּא לְפִי־חֶרֶב
 הַחֶרֶם אֹתָהּ וְאֹת־כָּל־אֲשֶׁר־כָּהּ וְאֹת־בְּהֵמָתָהּ
 לְפִי־חֶרֶב: וְאֹת־כָּל־שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל־
 תּוֹךְ רַחֲבָהּ וּשְׂרַפְתָּ בָאֵשׁ אֶת־הָעִיר וְאֹת־
 כָּל־שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיתָה
 חֵל עוֹלָם לֹא תִבְנֶה עוֹד: וְלֹא־יִרְבֶּק בִּידֶךָ
 מְאוּמָה מִן־הַחֶרֶם לְמַעַן יָשׁוּב יְהוָה מִחֶרֶן
 אָפּוֹ וְנָתַן־לְךָ רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ וְהִרְבֶּךָ
 כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לֹאֲבֹתֶיךָ: כִּי־תִשְׁמָע בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הִישָׁר בְּעֵינֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: ס בְּנִים אַתֶּם רַבִּיעִי

ספר הרברים

ליהוה אלהיכם לא תתגדו ואלא תשינו
 קרחה בין עיניכם למת: כי עם קדוש אתה
 ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו
 לעם סגולה מכל העמים אשר על פני
 הארמה: ס לא תאכל כל
 תועבה: זאת בהמה אשר תאכלו שור
 שה כשבים ושה עזים: איל וצבי ויחמור
 ואקוורישן ותאווזמר: וכל בהמה מפרסת
 פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת
 גרה בבהמה אתה תאכלו: אך ארזה
 לא תאכלו ממעלי הגרה וממפרסי
 הפרסה השסועה את הגמל ואת
 הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה חמה
 ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם:
 ואת החזיר כי מפרסי פרסה הוא ולא
 גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו
 ובגבלתם לא תגעו: ס
 את זה תאכלו מכל אשר במים כל
 אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: וכל
 אשר

אֲשֶׁר אֵין לוֹ סִנְפִּיר וְקִשְׁקִשׁ לֹא תֹאכְלוּ
 טֶמֶא הוּא לָכֶם: ס כֹּל צִפּוֹר
 טְהוֹרָה תֹאכְלוּ: וְזֶה אֲשֶׁר לֹא תֹאכְלוּ מֵהֶם
 הַנֶּשֶׁר וְהַפֶּרֶס וְהָעוֹנִיָּה: וְהָרָאָה וְאֶת־הָאִיָּה
 וְהַדִּיהַ לְמִינָהּ: וְאֶת־כָּל־עֶרְבֵי לְמִינוֹ: וְאֶת־
 בֶּת־הַיֵּעָנָה וְאֶת־הַתַּחֲמָס וְאֶת־הַשַּׁחַף וְאֶת־
 הַיֵּינָן לְמִינֵהוּ: אֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַיִּנְשׁוּף
 וְהַתְּנִשְׁמָת: וְהַקָּאָת וְאֶת־הַרְחֵמָה וְאֶת־
 הַשְּׁלֵף: וְהַחֲסִידָה וְהָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדּוֹכִיפָת
 וְהָעֵטְלָף: וְכָל־שְׂרִץ הָעוֹף טֶמֶא הוּא לָכֶם
 לֹא יֹאכְלוּ: כֹּל־עוֹף טְהוֹר תֹאכְלוּ: לֹא
 תֹאכְלוּ כָל־נְבֵלָה לִגֵּר אֲשֶׁר־בַּשָּׁעֲרֵיךָ
 תִּתְּנֶנָּה וְאָכְלָהּ אִם מִכֹּר לַנֶּכְרִי כִּי עִם
 קְדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְטֵל גִּיד
 בַּחֲלֵב אִמּוֹ: פ

עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶת כָּל־תְּבוּאֹת זֶרַעךָ הַיֵּצֵא
 הַשְּׂדֵה שְׁנָה שְׁנָה: וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם מַעֲשֶׂה
 דִּגְגֶךָ תִּירֶשֶׁךָ וַיִּצְהָרְךָ וּבִכֹּרֶת בִּקְרֶךָ וּצְאֹנְךָ
 לַמֶּעַן

חמישי
 פרשת וי
 שמיני עז
 ויופח' ש
 פסח' ויוס
 של שבועות
 דחל בשפר

ספר הרברים

למען תלמד לראה את יהוה אלהי
כל הימים: וכירבה ממך הדרך כי לא
תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יבחר
יהוה אלהיך: ונתתה בפסך וצרת הפסך
בדרך והלכת אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו: ונתתה הפסך בכל
אשר תאווה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשני
ובכל אשר תשא לך נפשך ואכלת שם לפני
יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך: והיו
אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק
ונחלה עמך: ס מקצה שלש שנים
תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה
ההוא והנחת בשעריך: ובא הלוי כי אין
לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמן
אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכה
יהוה אלהיך בכל מעשר ידך אשר
שש: מן תעשה: ס מקץ שבע שנים
תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמו
בל

כל־בעל־משה־ידו־אשר־ישה־ברעהו־לא־
 יגש־את־דעהו־ואת־אחיו־כי־קרא־שמטה
 ליהוה: את־הנכרי־תגש־ואשר־יהיה־לך
 את־אחיק־תשמט־ידך: אפס־כי־לא־
 יהיה־בך־אביון־כי־ברך־יברכך־יהוה
 בארץ־אשר־יהוה־אלהיך־נתן־לך־נחלה
 לרשתה: רק־אם־שמוע־תשמע־בקול־
 יהוה־אלהיך־לשמר־לעשות־את־כל־המצוה
 הזאת־אשר־אנכי־מצוה־היום: כי־יהוה
 אלהיך־ברכך־כאשר־דבר־לך־והעבטת־גוים
 רבים־ואתה־לא־תעבט־ומשל־ת־בגוים־רבים
 ובך־לא־ימשלו: פ־יהיה־בך
 אביון־מאחר־אחיק־באחר־שעריך־בארץ
 אשר־יהוה־אלהיך־נתן־לך־לא־תאמץ־את־
 לבבך־ולא־תקפץ־את־ידך־מאחיק־האביון:
 כי־פתח־תפתח־את־ידך־לו־והעבט־תעביטנו
 די־מחסרו־אשר־יחסר־לו: השמר־לך־פן־
 יהיה־דבר־עם־לבבך־בליעל־לאמר־קרבה
 שנת־השבע־שנת־השמטה־ורעה־עניך
 באחיק

ספר הרברים

בְּאַחִיךָ הָאָבִיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקִרְא עֲלֶיךָ אֵל
יְהוָה וְהָיָה בְּךָ חֶסֶד : נָתַן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא-
יִרְע לְבַבְךָ בְּתִתֵּן לוֹ כִּי בְגִלְלֵי הַדָּבָר הוּא
יְבָרְכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-מַעֲשֶׂה וּבְכָל-
מַשְׁלַח יָדְךָ : כִּי לֹא-יִחַדֵּל אָבִיוֹן מִקֶּדֶם
הָאָרֶץ עַל-כֵּן אֲנֹכִי מְצֹנֶה לֵאמֹר פֶּתַח תִּפְתָּח
אֶת-יָדְךָ לְאָחִיךָ לְעֵנֶיךָ וּלְאֲבִינֶךָ בְּאֶרֶץ
ס כִּי-יִמְכַר לְךָ אֶחִיךָ הָעֶבְרִי אוֹ
הָעֶבְרִיָּה וְעִבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִת
רְתַּשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעֶמְקָהּ : וְכִי-רְתַּשְׁלַחְנוּ
חֲפָשִׁי מֵעֶמְקָהּ לֹא רְתַּשְׁלַחְנוּ רִיקָם : הָעֵנִיק
תַּעֲנִיק לוֹ מִצֹּאנֶךָ וּמִגִּרְנֶךָ וּמִיִּקְבֶּךָ אֲשֶׁר
בְּרַכְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֵּן לוֹ : וְזָכַרְתָּ כִּי
עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
עַל-כֵּן אֲנֹכִי מְצֹנֶה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם :
וְהָיָה כִּי-יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֶא מֵעֶמְקָהּ
אֶתְּהַבְּךָ וְאֶת-בֵּיתְךָ כִּי-טוֹב לוֹ עִמָּךָ
וּלְקַחְתָּ אֶת-הַמְרָצָע וְנָתַתָּה בְּאָזְנוֹ וּבִדְלַת
וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאִם לֹא אִמְתָּךְ תַּעֲשֶׂה
כֵּן

כֵּן : לֹא יִקְשֶׁה בְּעֵינֶךָ בְּשִׁלְחֶךָ אֶתוֹ חֲפָשִׁי
מֵעַמְּךָ כִּי מִשְׁנֵה שָׂכָר שָׂכִיר עֲבָדְךָ יֵשֶׁשׁ
שָׁנִים וּבִרְכֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל יָמָיו
תַּעֲשֶׂה :

פ

כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרֶךָ וּבִצְאֹנְךָ
הַזֶּכֶר תִּקְדֹּשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד
בְּבֶכֶר שׁוֹרְךָ וְלֹא תִגְזַז בְּכוֹר צֹאֲנֶךָ : לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֵנוּ שְׁנָה בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֹתָהּ וּבֵיתָךְ : וְכִי־יִהְיֶה
בּוֹ מוֹם פֶּסַח אוֹ עוֹר כֹּל מוֹם רָע לֹא תִזְבְּחֵנוּ
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ : בְּשַׁעְרֶיךָ תֹאכְלֵנוּ הַטֶּמֶא
וְהַטְהוֹר יַחְדָּו כִּצְבִי וְכֹאִיל : רַק אֶת־דָּמוֹ
לֹא תֹאכַל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפֹּכֵנוּ בַּמַּיִם :

פ

שְׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וַעֲשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה יוֹ
אֱלֹהֶיךָ כִּי בַחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאָךְ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לֵילָה : וּזְבַחַת פֶּסַח לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבִקְרָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם : לֹא־תֹאכַל עָלֶיךָ חֶמֶץ

שבעת

ספר הדברים

שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני
 בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכור
 את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך
 ולא יראה לך שאר בכל גבולך שבעת
 ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב
 ביום הראשון לבקר: לא תוכל לזבח
 את הפסח באחד שעריך אשר יהיה
 אליה נתן לך: כי אם אל המקום אשר
 יבחר יהוה אליה לשכן שמו שם תזבח את
 הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך
 ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר
 יבחר יהוה אליה בו ופנית בבקר והלכת
 לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום
 השביעי עצרת ליהוה אליה לא תעשה
 מלאכה: ס שבעה שבעת הספר
 לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור
 שבעה שבעות: ועשית חג שבעות ליהוה
 אליה מסת נדבת ירך אשר תתן כאשר
 יברכה יהוה אליה: ושמחת לפני יהוה
 אלהיך

אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך
 והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה
 אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה
 אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד
 היית במצרים ושמרת ועשית את החקים
 האלה: פ

חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספך
 מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך
 ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום
 והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג
 ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי
 יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל
 מעשה ידך והיית אף שמח: שלוש פעמים
 בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה
 אלהיך במקום אשר יבחר בתג המצות
 ובחג השבעות ובחג הסוכות ולא יראה את
 פני יהוה ריקם: איש כמתנת ידו כברכת
 יהוה אלהיך אשר נתן לך:

ס ס ס

P.48

שפטים ושטרים תתן לה בכל
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לה לשבטך
ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה
משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחור כי
השחר יעור עיני חכמים ויסלף דבר
צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה
ורשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לה: לא תטע לך אשורה
כל עין אצל מזבח יהוה אלהיך אשר
תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר
יו שגא יהוה אלהיך: לא
תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה
בזבחים כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך
הוא: כרימזא בקרבך באחד
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או
אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה
אלהיך לעבר בריתו: וילך ויעבד אלהים
אחרים:

אחרים וישתחו להם ולשמשו או לירח או
 לכל צבא השמים אשר לא צויתי : והגד-
 לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון
 הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל :
 והוצאת את האיש ההוא או את האשה
 ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל-
 שעריך את האיש או את האשה וסקלתם
 באבנים זמיתו : על-פיו שנים עדים או
 שלשה עדים זמית המת לא זמית על-פי עד
 אחר : יד העדים תהיה-בם בראשונה
 להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת
 הרע מקרבך :

פ

כי יפלא ממך דבר לשפוט בין-דם לדם
 בין-דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת
 בשעריך וקמת ועלית אל-המקום אשר
 יבחר יהוה אלהיך בו : ובאת אל-הכהנים
 הלוים ואל-השפוט אשר יהיה בימים ההם
 ודרשת והגידו לך את דבר השפוט ועשית
 על-פי הדבר אשר יגידו לך מן-המקום
 ההוא :

ספר הרברים

ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשה
 ככל אשר יורה: על פי התורה אשר
 יורה ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה
 לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך יי
 ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבנה
 שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה
 אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא
 ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמע
 שני וידאו ולא יזדון עוד: ס
 תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
 וירשתה וישבתה בה ואמרת אישמה ער
 מלך ככל הגוים אשר סביבתי: שום תשים
 עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו
 מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל
 לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך
 הוא: רק לא ירבה לך סוסים ולא ישיב
 את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה
 אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה
 עוד: ולא ירבה לך נשים ולא יסור לבבך
 ובסוף

וְכִסֵּף וְזָהָב לֹא יִרְבֶּה-לוֹ מְאֹד׃ וְהָיָה
 כִּשְׁבָתוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ אֶת-
 מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל-סֵפֶר מַלְפָּנַי
 הַכְּהֲנִים הַלְוִיִּם׃ וְהָיְתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כָּל-
 יְמֵי חַיָּו לְמַעַן יִלְמַד לִירְאֶה אֶת-יְהוָה
 אֱלֹהָיו לְשָׁמֹר אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
 וְאֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשֹׂתָם׃ לְבִלְתִּי רוֹם-
 לִבּוֹ מֵאֲחָיו וּלְבִלְתִּי סוֹר מִן-הַמִּצְוָה יְמִין
 וּשְׂמֹאל לְמַעַן יֹאדִיךְ יָמִים עַל-מַמְלַכְתּוֹ
 הוּא וּבָנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל׃

ס
 לֹא יִחַ
 יְהִי לַכְּהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל-שֵׁבֶט לֹוי חֵלֶק
 וְנַחֲלָה עִם-יִשְׂרָאֵל אֲשֵׁי יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ
 יֹאכֻלוּ׃ וְנַחֲלָה לֹא יְהִי-לוֹ בְּקֶרֶב אֲחָיו
 יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לוֹ׃

ס
 וְזֶה יְהִי מִשְׁפַּט הַכְּהֲנִים
 מֵאֵת הָעַם מֵאֵת זִכְחֵי הַזִּבְחָ אִם-שׁוֹר אִם-
 שֶׁה וְנָתַן לַכֹּהֵן הַזֹּרֵעַ וְהַלְחִיִּים וְהַקֵּבָה׃
 רִאשִׁית דִּגְנֶךָ תִּירֶשֶׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וְרִאשִׁית גִּזְ
 צֶאֱנֶךָ תִּתֵּן-לוֹ׃ כִּי בּוֹ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 מִכָּל

ספר הרברים

מִכָּל־שִׁבְטֶיךָ לַעֲמֹד לְשֵׁרֵת בְּשֵׁם־יְהוָה הָאֵל
רַבִּיעִי וּבָנָיו כָּל־הַיָּמִים :

וְכִי־בֹא
ס
הָאֵל מֵאַחֵר שְׁעָרֶיךָ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הוּא
גֵּר שָׁם וּבֹא בְּכָל־אֹנֶת נַפְשׁוֹ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה : וְשֵׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה
אֱלֹהָיו בְּכָל־אֲחִיו הַלְוִיִּם הַעֲמֹדִים שָׁם
לִפְנֵי יְהוָה : חֶלֶק בְּחֶלֶק יֹאכְלוּ לֶחֶם
מִמֶּכְרֵיו עַל־הָאֲבוֹת :

ס
כִּי־אָתָּה
בֹּא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
לֹא־תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כַּתּוֹעֲבַת הַגּוֹיִם הָהֵם :
לֹא־יִמָּצֵא בְּךָ מַעֲבִיר בְּנוֹ וּבִתּוֹ בְּאִשׁ קֶסֶם
קֶסָמִים מַעֲוֹנָן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף : וְחֹבֵר חֹבֵר
וְשֹׂאֵל אוֹב וְיִדְעֹנִי וְדֹרֵשׁ אֶל־הַמֵּתִים : כִּי
תּוֹעֲבַת יְהוָה כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹה וּבְגִלָּל הַתּוֹעֲבַת
הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפְּנֵיךְ :
חֲמִישִׁי תָמִיד תִּהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : * כִּי־הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־אָתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם אֶל־מַעֲנֵנִים
וְאֶל־קֶסָמִים יִשְׁמְעוּ וְאָתָּה לֹא בֶן נָתַן לָךְ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : נָבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כְּמִנִּי
יָקִים

יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון :
 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב
 ביום הקהל לאמר לא אספ לשמע את
 קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת
 לא אראה עוד ולא אמות : ויאמר יהוה
 אלי היטיבו אשר דברו : נביא אקים להם
 מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו
 ודבר אליהם את כל אשר אצונו : והיה
 האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר
 ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו : אך הנביא
 אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא
 צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים
 אחרים ומת הנביא ההוא : וכי תאמר
 בלבבך איכה נרע את הדבר אשר לא
 דברו יהוה : אשר ידבר הנביא בשם יהוה
 ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר
 לא ידברו יהוה בזדון דברו הנביא לא
 תגור ממנו : ס כִּי־כִרִית יְהוָה וַיִּמַח
 אֶלֶהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לְךָ

ספר הרברים

לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם
 ובבתיהם: שלוש ערים תבנה לך בתוך
 ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה
 תבין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך
 אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנום שמה
 כל דצח: וזה דבר הרצח אשר ינום שמה
 וחי אשר יכה את דעהו בבלידעת והוא
 לא שגא לו מתמל שלשם: ואשר ינא
 את דעהו ביער לחטב עצים ונדההו
 בגרון לכרת העץ ונשל הברזל מן העין
 ומצא את דעהו ומת הוא ינום אל אחת
 הערים דהאלה וחי: פן ירדף גאל הום
 אחרי הרצח כי יחס לבבו והשיגו כירונה
 הדרך והכחו נפש ולו אין משפט מות כי
 לא שגא הוא לו מתמור שלשום: על
 בן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבנה
 לך: ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך
 כאשר נשבע לאבותיך ונתן לך את כל
 הארץ אשר דבר לתת לאבותיך: כי

תשמר

תִּשְׁמֹר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹתָהּ
 אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֶה הַיּוֹם לֵאמֹר לָאֱהָבָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו כָּל־הַיָּמִים וַיִּסְפָּק
 לָךְ עוֹד שְׁלֹשׁ עָרִים עַל־הַשָּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה׃ וְלֹא
 יִשְׁפָּךְ דָּם נָקִי בְּקֶרֶב אֶרֶץךָ אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וְהָיָה עָלֶיךָ דָּמִים׃

פ

וְכִי־הָיָה אִישׁ שֶׁנָּא לְרֵעֵהוּ וְאָרַב לוֹ וְקָם
 עָלָיו וְהִכָּהוּ נֶפֶשׁ וּמָת וְגַם אֶל־אֶחָת הָעָרִים
 הָאֵלֶּה׃ וְשִׁלְחוּ זִקְנֵי עִירוֹ וּלְקָחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם
 וְנָתְנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֲלֵי הַדָּם וּמָת׃ לֹא־תַחֲוֹס
 עֵינֶךָ עָלָיו וּבְעֵרַת דַּם־הַנָּקִי מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב
 לָךְ׃ ס לֹא תַסִּיג גְּבוּל רֵעֶךָ

ש ש

אֲשֶׁר גְּבוּלוֹ רַאשֵׁינִים בְּנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 לְרִשְׁתָּהּ׃ ס לֹא־יָקוּם עַד אַחֵר
 בְּאִישׁ לְכָל־עוֹן וּלְכָל־חַטָּאת בְּכָל־חַטָּאת
 אֲשֶׁר יַחטֵּא עַל־פִּי שְׁנֵי עָדִים אוֹ עַל־פִּי
 שְׁלֹשָׁה עָדִים יָקוּם דָּבָר׃ כִּי־יָקוּם עַרְחָמָם

באיש

ספר הרברים

בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹסֶרָה׃ וַעֲמְדוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר-לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן
וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַיָּמִים הָהֵם׃ וְהָיָה
הַשֹּׁפֵט הַיָּמֵב וְהָנָה עַד-שֶׁקֶל הָעֵד שֶׁנֶּחֱסֵה
עָנָה בְּאָחִיו׃ וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר וְכִי
לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו וּבְעֶרְתָּ הָרַע מִקֶּרְבְּךָ
וְהַנְּשָׂאִים יִשְׁמְעוּ וִירְאוּ וְלֹא-יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת
עוֹד כְּדָבָר הָרַע הַזֶּה בְּקֶרְבְּךָ׃ וְלֹא תִחַח
עֵינְךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עֵין בְּעֵין שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד
כִּי רַגְלֶךָ בְּרַגְלֶךָ׃ ס כִּי תִצְאָה לַמִּלְחָמָה
עַל-אֹיְבֶיךָ וּרְאִיתָ כּוֹס וּרְכַב עִם רֵב מִמֶּנִּי
לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ
הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וְהָיָה בְּקֶרְבְּכָם
אֶל-הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל-הָעָם
וַאֲמַר אֱלֹהִים שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲתֶם קְרִיבִים
הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל-אֹיְבֵיכֶם אֶל-יָרֵךְ לִבְנֵיכֶם
אֶל-תִּירְאוּ וְאֶל-תַּחֲפוּזוּ וְאֶל-תַּעֲרִיב
מִפְּנֵיהֶם׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִהֲלֹךְ עִמָּכֶם
לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם-אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם
וְדַבְּרוּ

ודברו השפטים אל העם לאמר מיהאיש
 אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך
 וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר
 יחננו ומיהאיש אשר נטע כרם ולא
 חללו ילדו וישב לביתו פן ימות במלחמה
 ואיש אחר יחללנו ומיהאיש אשר ארש
 אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות
 במלחמה ואיש אחר יקחנה ויספו
 השפטים לדבר אל העם ואמרו מיהאיש
 הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא
 ימס את לבב אחיו כלבבו והיה ככלת
 השפטים לדבר אל העם ופקדו שרי
 עבדות בראש העם:

ס

כ"ה שבוע

תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת
 אליה לשלום: והיה אם שלום תענה
 ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו
 לך למס ועבדוך: ואם לא רת שלים עמך
 ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה:
 ונתנה יהוה אלהיך בידך והפית את כל-

זכורה לפי־חֲרֵב: רק הַנָּשִׁים וְהַנָּשִׁים
וְהַבְּהֵמָה וְכָל אֲשֶׁר־יִהְיֶה בְּעִיר כָּל־שָׂרָה
תָּבוֹז לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־שָׁלַל אִיְיֶיךָ אֲשֶׁר־נָתַן
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ: בֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הַעֲוֹנוֹת
הָרַחֲקָת מִמֶּךָ מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־מַעֲרִי הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה הֵנִיחָם: רק מַעֲרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נִחַלְתָּ לֹא־תִחַר
כָּל־נִשְׁמָה: כִּי־הַחֲרָם תַּחֲרִימֶם הַחַיִּים
וְהָאֲמֹרִי הַכֹּנְעָנִי וְהַפְּרָזִי הַחִוִּי וְהַיִּזְמִי
כָּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: לֹמְעָן אֲשֶׁר־
לֹא־יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כָּכָל תּוֹעֵבֶת
אֲשֶׁר עָשׂוּ לֹאֱלֹהֵיהֶם וְחָטְאתֶם לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: ס כִּי־תִצּוֹר אֶלְעֵי
יָמִים רַבִּים לַחֲלֹחֶם עֲלֶיךָ לַתַּפְשָׁה לֹא־
תִשְׁחִיר אֶת־עֵצֶךָ לַנִּדָּח עַל־וַגְּרוֹן
מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאִתּוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי־חָדָם
הַיִּשְׂרָאֵלִי לֹבֵא מִכֶּנֶךָ בַּמִּצּוֹר: רק עֵץ אֲשֶׁר־
תִּדְּעַ כִּי לֹא־עֵץ מֵאֲכָל הוּא אִתּוֹ תִשְׁחִיר
וְכָרְתָּ וּבְנִיתָ מִצּוֹר עַל־הָעִיר אֲשֶׁר־הוּא
עֹשֶׂה

פ

עֲשֵׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּהּ׃
 כִּי־יִמָּצֵא חֵלֶל בְּאֶרֶצָּה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֹּאֵן
 נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ נָפֶל בְּשָׂרָהּ לֹא נֹדַע מִי
 הִכְהוּ׃ וַיֵּצְאוּ זִקְנֶיךָ וּשְׁפָטֶיךָ וּמִרְדּוֹ אֶל־
 הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹת הַחֵלֶל׃ וְהָיָה הָעִיר
 הַקְּרֹבָה אֶל־הַחֵלֶל וּלְקָחוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא
 עֲגֹלָת בָּקָר אֲשֶׁר לֹא־עֲבָדָהּ אֲשֶׁר לֹא־
 מִשְ�כָּה בָעֵל׃ וְהוֹרְדוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא אֶת־
 הָעֲגֹלָה אֶל־נַחַל אֵיתָן אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד בּוֹ
 וְלֹא יִזְרַע וְעֲרַפּוּ שֵׁם אֶת־הָעֲגֹלָה בְּנַחַל׃
 וַיִּגְשׁוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי כִּי בָם בָּחַר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשִׁרְתּוֹ וּלְבָרֶךְ בְּשֵׁם יְהוָה וְעַל־פִּיהֶם
 יִהְיֶה כָל־דִּבּ וְכָל־נִגְע׃ וְכָל־זִקְנֵי הָעִיר
 הַהִוא הַקְּרֹבִים אֶל־הַחֵלֶל יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם
 עַל־הָעֲגֹלָה הָעֲרוּפָה בְּנַחַל׃ וַעֲנוּ וַאֲמָרוּ
 יִרְיֵנוּ לֹא שִׁפְכָה אֶת־הַדָּם הַזֶּה וְעִינֵינוּ לֹא
 רָאוּ׃ כִּפֹּר לַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּדִיתָ יְהוָה
 וְאֶל־תִּתֵּן דָּם נָקִי בִקְרֹב עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְנִכְפַּר
 לָהֶם הַדָּם׃ וְאַתָּה תִּבְעַר הַדָּם הַנֶּקֶד

שפכו ס

מקרבך

כו 1 3 26

מקרבך כִּי־תַעֲשֶׂה הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה:

ס ס ס

P.49.

כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבֶיךָ וְיְהוָה
 יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בִּירְךָ וְשָׁבִית שְׁבוֹן: וְרָאִיתָ
 בְּשִׁבְיָהּ אִשָּׁת יִפְתָּתָאֵר וְחֲשָׁקָתָהּ וְלִקְחָהּ
 לָךְ לְאִשָּׁה: וְהִבֵּאתָהּ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְגִלְתָּ
 אֶת־רֹאשָׁהּ וְעָשִׂתָה אֶת־צַפְרָנֶיהָ: וְהִסִּירָה
 אֶת־שִׁמְלַת שִׁבְיָהּ מֵעָלֶיהָ וַיִּשְׁבֶּרָה בְּבֵיתְךָ
 וּבִכְתָּהּ אֶת־אֲבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יָרַח שֵׁמֶךָ
 וְאַחֲרַיִם כֵּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבַעֲלֹתָהּ וְהָיְתָה לָּךְ
 לְאִשָּׁה: וְהָיָה אִם־לֹא־חָפְצָתָהּ וְשִׁלְחָהּ
 לַנַּפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא־תִמְכְּרָנָה בַּכֶּסֶף לֹא־
 תִתַּעַמְרָהּ כִּי־תִחַרַּת אִשָּׁר עָנִיתָה:

ס כִּי־תִהְיֶיןָ לְאִישׁ שְׁתֵּיתֵי
 הָאֲחֵרִת אֶהְיֶיבָהּ וְהָאֲחֵת שְׁנוּאָהּ וְלִדּוֹת
 בָּנִים הָאֶהְיֶיבָהּ וְהַשְּׁנוּאָהּ וְהָיְתָה הַבָּתּוּלָה
 הַבְּכֹרָה לְשִׁנְיָאָה: וְהָיְתָה בְּיוֹם הַנְּחִילוֹתֶיהָ
 בְּנִי אֶת־אִשְׁרֵיהֶּנָּה לֹא־יִזְכָּר לְבִכּוֹרָתָהּ

בן־האֹהוּבָה עַל־פְּנֵי בן־הַשְּׁנוּאָה הַבֶּכֶר :
 כִּי אֶת־הַבֶּכֶר בֶּן־הַשְּׁנוּאָה יִכִּיר לַתֵּת
 לוֹ פִּי שְׁנִים בְּכָל אֲשֶׁר יִמָּצֵא לוֹ כִּי־הוּא
 רֵאשִׁית אָנֹכִי לֹא מִשְׁפַּט הַבֶּכְרָה :
 ס

כִּי־הָיָה לְאִישׁ בֶּן סוּרֵר וּמוֹרֵה
 אֲבִינוּ שָׁמַע בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ
 וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם : וַתִּפְּשׂוּ בוֹ
 אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ
 וְאֶל־שַׁעַר מִקְּמוֹ : וַאֲמָרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ
 זֶה סוּרֵר וּמוֹרֵה אֲבִינוּ שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ זוּלָּל
 וְסָבָא : וּרְגָמָהוּ כָּל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ בְּאֲבָנִים
 וּמָתָּה וּבְעֶרְתָּ הָרָע מִקֶּרְבְּךָ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 יִשְׁמְעוּ וַיֵּרְאוּ :
 ס וְכִי־הָיָה בְּאִישׁ שְׁנִי

חֲטָא מִשְׁפַּט־מִוְרָת וְהוֹמַת וְתִלִּית אֹתוֹ
 עַל־עֵץ : לֹא־תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל־הָעֵץ כִּי־
 קָבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־קָלִילָת
 אֱלֹהִים תִּלּוּ וְלֹא תִטְמֵא אֶת־אֲדָמְתְּךָ אֲשֶׁר
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָתָה :
 ס

לֹא־תִרְאֶה אֶת־שׁוֹר אֲחֶיךָ אוֹ אֶת־שִׁין כֶּבֶד

ספר הרברים

נרחים והתעלמה מהם השב תשוב
לאחיה: ואם לא קרוב אחיה אלהיך
ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך
עד דרש אחיה אלתו והשבתו לו:
תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו
תעשה לכל אברת אחיה אשר תאמ
ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם:

ס לא תראה את חמור אחיהך
שורו נפלים בדרך והתעלמה מהם
הקם תקים עמו:
ס יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר
שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך
עשה אלה:

פ כי יקרא קו צפורי לפניך בדרך בכל
או על הארץ אפרחים או ביצים והוא
רכצת על האפרחים או על הביצים לא
תקח האם על הבנים: שלח תשלח את
האם ואת הבנים תקח לך למען יבנו
שלישי לך והארכת ימים:
ס כי תבנו
בית

בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים
דמים בביתך כפיפל הנפל ממנו: לא-
תזרע פרמך בלאים פן תקדש המלאכה
הזרע אשר תזרע ותבואת הפרם:

לא תחרש בשור ובחמר
יחדו: לא תלבש שעטני צמר ופשתים
יחדו: גדרים תעשה לך על-

ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה:
ס כייקח איש אשה ובא אליה

ושנאה: ושם לה עלילת דברים והוצא
עליה שם רע ואמר את האשה הזאת
לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי

לה בתולים: ולקח אבי הנער ואמה
הנערה ק' והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר
הנערה ק' ואמר אבי הנער אל הזקנים

את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה:
והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא
מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי
ופרשו השמלה לפני זקני העיר: ולקחו זקני

העיר

26. 4

כו ד

ספר הרברים

הָעִיר הַהוּא אֶת־הָאִישׁ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ׃ וַיֵּצֵאוּ
אֹתוֹ מֵאֶרֶץ כְּסָף וַנִּתְּנוּ לְאֲבִי הַנְּעִיר
הַזֶּה שֵׁם רַע עַל־בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְהָיָה
תְּהִיָּה לְאִשָּׁה לְאִיּוֹבֵל לְשִׁלְחָה כָּל־יְמֵיו׃
וְאִם אָמַת הִיָּה הַדָּבָר הַזֶּה

לְאִנְמִצָּאוֹ בְּתוּלִים לְנָעִר׃ וְהוֹצִיאוּ אֹתָהּ
הַנְּעִיר אֶל־פֶּתַח בֵּית־אָבִיהָ וּמִקְלָהָ

וְהָיָה עִירָהּ בְּאֲבָנִים וּמִתָּהּ כִּי־עָשְׂתָה
נְבִלָה בְּיִשְׂרָאֵל לְזָנוֹת בֵּית־אָבִיהָ וּבְעִירָהּ
הָרַע מִקִּרְבָּהּ׃

כִּי־יִמְצָאוּ שָׁכְבוּ עִם־אִשָּׁה בְּעִלְתָּ־כָּעַל וּמִתָּהּ גַּם
שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִם־הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה
וּבְעִירָתָהּ הָרַע מִיִּשְׂרָאֵל׃

יְהִיָּה נָעִר בְּתוּלָה מֵאֶרֶשׁ לְאִישׁ וּמִצָּאוֹ
אִישׁ בְּעִיר וּשְׁכָב עִמָּה׃ וְהוֹצִיאוּהָ

אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶל־שַׁעַר הָעִיר הַהוּא
וּמִקְלָתָם אֹתָם בְּאֲבָנִים וּמִתָּהּ אֶת־הַנְּעִיר
עַל־דְּבַר אֲשֶׁר לֹא־צִעְקָה בְּעִיר וְאֶת־
הָאִישׁ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר־עָנָה אֶת־אִשָּׁה

רָעוּהָ

רעהו ובִּעֲרַת הָרַע מִקִּרְבָּהּ: ׀

וְאִם בִּשְׂרָה יִמָּצָא הָאִישׁ אֶת־הַנַּעֲרָה ^{הנערה ק}

הַמֵּאֲרָשָׁה וְהַחֲזִיק בָּהּ הָאִישׁ וְשָׁכַב עִמָּהּ

וּמֵת הָאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁכַב עִמָּהּ לְבָדּוֹ: וְלַנַּעֲרָה ^{הנערה ק}

לֹא־תַעֲשֶׂה דָבָר אֵין לַנַּעֲרָה חֲטָא מוֹת לַנַּעֲרָה ^ק

כִּי כַּאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ וּרְצָחוֹ

נָפֶשׁ כֵּן הַדָּבָר הַזֶּה: כִּי בִשְׂרָה מִצָּאָהּ

צִעֲקָה הַנַּעֲרָה הַמֵּאֲרָשָׁה וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ: ^{הנערה ק}

כִּי יִמָּצָא אִישׁ נָעַר בְּתוֹלָה נַעֲרָה ^ק

אֲשֶׁר לֹא־אֲרָשָׁה וְתַפְשָׁה וְשָׁכַב עִמָּהּ

וְנִמְצָאוּ: וְנָתַן הָאִישׁ הַשָּׁכֵב עִמָּהּ לְאָבִי

הַנַּעֲרָה חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלֹא־תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת ^{הנערה ק}

אֲשֶׁר עָנָה לֹא־יֵאָכַל שְׂלַחָה כָּל־יָמָיו:

לֹא־יִקַּח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ כֵּן

אָבִיו וְלֹא יִגָּלָה כִּנְיָ אָבִיו: ׀

לֹא־יָבֹא פָצוּעַ דְּכָר וּכְרוּת שְׂפָכָה

בְּקָהֶל יְהוָה: ׀ לֹא־יָבֹא מִמּוֹר בְּקָהֶל

יְהוָה גַּם דֹּוֹר עֲשִׂירִי לֹא־יָבֹא לוֹ בְּקָהֶל יְהוָה:

לֹא־יָבֹא עֲמוּנִי וּמוֹאָבִי בְּקָהֶל

ספר הרברים

יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל
 יהוה עד עולם: על דבר אשר לא
 קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם
 ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן
 בעור מפתור ארם נהרים לקללך: ולא
 אברה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם
 ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה
 כי אהבך יהוה אלהיך: לא תדרש שלום
 וטבתם כל ימך לעולם: ס

לא רתעב אדמי כי אחיך הוא רביעי
 לא תתעב מצרי כי גרה יית בארצו: בניס
 אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם
 בקהל יהוה: ס פיתצא
 מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע
 כי יהי חבק איש אשר לא יהיה טהור מקדו
 לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא
 אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב
 ירחין במים וכבא השמש יבא אל תוך
 המחנה: ויהי תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת
 שמה

שמה חוין: ויתר תהיה לך על־אונך והיה
בשבתך חוין וחרתה בה ושבת וכסית
את־צאתך: כי יהוה אלהיך מתהלך
בקרב מחנה־לְהַצִּילְךָ וּלְתֹרֶת אִיִּיךָ לִפְנֶיךָ
והיה מחנה־קדוש ולא־ראה בך ערות דבר
ושב מאחריך: ׀ לא־תסגיר
עבר אל־אֲדֹנָיו אֲשֶׁר־יִנְצֵל אֵלֶיךָ מֵעַם
אֲדֹנָיו: עִמָּךְ יֵשֶׁב בְּקֶרֶבְךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּטוֹב לוֹ לֹא תוֹנְנוּ: ׀
לא־תהיה קדשה מבנות ישראל
ולא־יהיה קדש מבני ישראל: לא־תביא
אֶת־נֶזֶן זוֹנָה וּמַחֲדֵר כָּלֵב בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְכָל־נֶדֶר כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ גַּם־שְׁנֵיהֶם:
׀ לא־תשיך לאחריך נשך בָּסֶף
נֶשֶׁךְ אֶכֶל נֶשֶׁךְ כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׁךְ:
לֹא־תשיך ולאחריך לא־תשיך לְמַעַן
יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַשְׁלַח יָדְךָ עַל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:
׀ בִּיתְדֹרֶךְ נֶדֶר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לא

ספר הרברים

לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו ויהי
אלהיך מעמך והיה בך חטא : וכי תחד
לנדר לא יהיה בך חטא : מוצא שפרה
תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך
נדרה אשר דברת בפיה : ס

כי תבא בכרם רעד ואכלת ענבים
כנפשה שבעה ואל פליה לא תתן : ס
כי תבא בקמרת רעד וקטפת מלי
בירך וחרמש לא תניף על קמת רעד
כי יקח איש אשה ובער : ס

חמישי

כר

והיה אם לא תמצא חן בעיניו כרמס
בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת
ונתן בידה ושלחה מביתו : ויצאה מבית
והלכה והיתה לאיש אחר : ושנאה האיש
האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה
ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון
אשר לקחה לו לאשה : לא יוכל בער
הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה
להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כר
תועבה

תועבה הוּא לפני יהוה ולא תחטא ארץ
 הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה :
 כי יקח איש אשה חרשה לא שש
 יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי
 יהיה לביתו שנה אחת ושפח את אשתו
 אשר לקח : לא יחבל רחיס ורכב כי נפש
 הוא חבל : כי ימצא איש
 גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר
 בו ומכרו ומרת הגנב ההוא ובערת הרע
 מקרבך : השמר בנגעה צרעת
 לשמר מאד ולעשות פכל אשר יורו אתכם
 הכהנים הלויים כאשר צויתם תשמרו
 לעשות : זכור את אשר עשה יהוה אלהיך
 למרים בדרך בצאתכם ממצרים :
 כי תשה ברעך משאת מאומה
 לא תבא אל ביתו לעבט עבטו : בחוץ
 תעמר והאיש אשר אתה נערה בו יוציא
 אליך את העבט החוצה : ואם איש
 עני הוא לא תשכב בעבטו : השב תשב
 לו

ספר הדברים

לוא את העבוט כבוא השמש ושכב בשל
וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך

עניי

לא תעשק שכיר עני ואביר

מאחיק או מגרד אשר בארצך בשעריך

ביום תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש

כי עני הוא ואליה הוא נשאת את נפשו

ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא

לא יומתו אבות על בנים ובנים

לא יומתו על אבות איש בחטאו וימתו

לא תטה משפט גר יתום

ולא תחבל בגר אל מנה וזכרת כי

עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך

משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר

הזה כי תקצר קצירך בשדה

ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר

ליתום ולא למנה יהיה למען ברכך יהוה

אלהיך בכל מעשרה ידך

כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו לגר

ליתום ולא למנה יהיה כי תבצר פרמך לא

תעולל

תֵּעוֹלָל אַחֲרֶיךָ לִגְר לִיתוֹס וְלֹא לִמְנֶה יִהְיֶה׃
 וְהִכְרַתְּ כִּי־עֲבַד הָיִיתָ בָּאָרֶץ מִצְרַיִם עַל־כֵּן
 אֲנֹכִי מִצְוֶךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃

ס כִּי־יִהְיֶה רִיב בֵּין אַנְשִׁים כֹּה

וְנָגְשׁוּ אֶל־הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהִצְדִּיקוּ אֶת־
 הַצְדִּיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת־הָרָשָׁע׃ וְהָיָה אִם־
 בֶּן הַקּוֹרֵת הִרְשָׁעוּ וְהִפִּילוּ הַשֹּׁפֵט וְהִכְרִחוּ
 לִפְנֵיו כִּדְרִישְׁעָתוֹ בַּמִּסְפָּר׃ אַרְבָּעִים יָבֹנּוּ
 לֹא־יִסִּף פֶּן־יִטִּף לְהַכֹּתוֹ עַל־אֵלָהּ מִכָּכָה
 רַבָּה וְנִקְלָה אַחֲרֶיךָ לַעֲנִיךָ׃ לֹא־תַחֲסֹס שׂוֹר
 בְּרִישׁוֹ׃ ס כִּדְרִישְׁבוּ אֲחִים יַחְדָּו

וּמֵת אַחֵר מֵהֶם וּבֶן אֵין־לוֹ לֹא־תִהְיֶה אֵשֶׁת־
 הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זֶר יְבָמָה יָבֵא עָלֶיהָ
 וּלְקַחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וַיְבָמָה׃ וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר
 תִּלְדֵּי קוֹם עַל־שֵׁם אַחִיו הַמֵּת וְלֹא־יִמָּחֶה
 שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל׃ וְאִם־לֹא־יִחַפֵּן הָאִישׁ
 לְקַחַת אֶת־יְבָמָתוֹ וְעָלְתָה יְבָמָתוֹ הַשְּׂעֵרָה
 אֶל־הַזִּקְנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יְבָמִי לְהַקִּים לְאִחִיו
 שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבֵרָה יְבָמִי׃ וְקָרְאוּ לָזֶה

זִקְנִי

ספר הדברים

זָקֵנֵי עִירוֹ וְדַבְּרוּ אֵלָיו וְעָמַד וַיֹּאמֶר
חַפְצָתִי לִקְחָתָהּ: וַנִּגְשֶׁה בִּמְתוֹ אֵלָיו
הַזִּקְנִים וְחִלְצוּהוּ מֵעַל רִגְלוֹ וַיִּרְדּוּ
בְּפָנָיו וַעֲנֵתָהּ וַאֲמָרָה כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר
לֹא יִבְנֶה אֶת־בֵּית אָחִיו: וַנִּקְרָא שְׁמֵהּ
בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חִלּוּץ הַנָּעֹל:

כִּי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחֲדוּ אִישׁ וְאָחִיו וְקָדְמוּ
אִשֶּׁת הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת־אִשְׁתָּה מִיַּד מָכָה
וּשְׁלַחְתָּה יָדָהּ וְחִזְקָהּ בְּמַבְשֵׁיו: וְקִצְתָּהּ אֶת־
כַּפָּה לֹא תַחֲסוּ עֵינֶיהָ:

יְהִי לָהּ בְּכִיסָהּ אָבִן וְאָבִן גְּדוֹלָה וְקִטְנָה
לֹא־יְהִי לָהּ בְּבֵיתָהּ אֵיפָה וְאֵיפָה גְדוֹלָה
וְקִטְנָה: אָבִן שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יְהִי לָהּ אֵיפֹר
שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יְהִי לָהּ מֵעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיהָ
עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיהָ נָתַן לָהּ
כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיהָ כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹהֶיךָ
עֲשֵׂה עוֹל:

פ

זָכוֹר אֶת־אֲשֶׁר־עָשִׂה לָּךְ עַמְלֶךְ בְּדֶרֶךְ
בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּנָּצְךָ
בְּ

בְּכָל־כָּל־הַנְּחֻשְׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עֵינֶיךָ וַיִּגַע
 וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים׃ וְהָיָה בְּרַחֲמֵי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ מִכָּל־אֵיבֶיךָ מִסָּבִיב
 בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה
 לְרֶשֶׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת־זִכְרֵךְ עַמְּלֶיךָ מִתַּחַת
 הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח׃

פ פ פ

וְהָיָה כִּי־תִבְּוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה כֹּן
 P. 50. אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וִירֶשֶׁתָּהּ וְיִשְׁבַּת בָּהּ׃
 וּלְקַחְתָּ מֵרֵאשִׁיתוֹ כָּל־פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 תֵּבֵא מֵאֲרֻצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 וְשָׂמַת בְּטֶנֶא וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם׃ וּבָאתָ
 אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ
 אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבוֹתֵינוּ לֵאמֹר
 לָנוּ׃ וּלְקַחְתָּ הַכֹּהֵן הַטֶּנֶא מִדֶּרֶךְ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי
 קֹזֶבֶחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי
 יְהוָה

ספר הדברים

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיִם
וַיַּגְדֵּל שֵׁם בְּמִתֵּי מִעֲטוּיֵה־שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עֲצוּ
וְרַב: וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּהְיוּ
עָלֵינוּ עֲבָרָה קָשָׁה: וַנַּעֲזֶק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְנוֹ וַיִּרְאֵהוּ אֶת־
עֵינֵינוּ וְאֶת־עַמְלָנוּ וְאֶת־לִחְצָנוּ: וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה
מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֶרַע נְטוּיָה וּבְמַרְאֵה
גָּדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמִפְתִּים: וַיֵּבֵאוּנוּ אֶל־הַמִּקְדָּשׁ
הַזֶּה וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת
חֶלֶב וְדָבָשׁ: וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת־
רַאשֵׁית פְּרִי הָאָדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִי יְהוָה
וְהִנַּחְתָּו לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָּנוּ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְשִׂמַּחְתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר
נָתַן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אֲתָה וְהָיוּ
שְׂנֵי וְהָגֵר אֲשֶׁר בְּקִדְּכָךְ: ׀
תִּכְלֶה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי תְבוּאָתָהּ
בִּשְׁנֵה־הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת־הַמַּעֲשֵׂי וְנָתַתָּה לַלֵּוִי
לַגֵּר לִיתוֹם וּלְאִלְמָנָה וְאָכְלוּ בְשַׁעְרֶיךָ
וַיִּשְׂבְּעוּ: וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּעֲדָהּ
הַקִּדְשׁ

הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבֵּית וְגַם נָתַתִּיו לְלוֹי וּלְגֵר
 לִיתּוֹם וּלְאַלְמָנָה כְּכֹל־מִצְוַתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי
 לֹא־עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי : לֹא־
 אֲכַלְתִּי בְּאֵנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בִעַרְתִּי מִמֶּנּוּ
 בְּטֶמְאָה וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לַמֵּת שְׁמַעְתִּי בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי :
 הִשְׁקִיפָה מִמַּעַן קֹדֶשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ
 אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר
 נָתַתָּה לָּנוּ כִּי־אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֶרֶץ
 זֶבֶת חֶלֶב וּדְבַשׁ : ס הַיּוֹם שְׁלִישִׁי

הַיּוֹם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִצְוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־
 הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וּשְׁמַרְתָּ
 וַעֲשִׂיתָ אוֹתָם בְּכֹל־לִבְּךָ וּבְכֹל־נַפְשְׁךָ :
 אֵת־יְהוָה הָאֹמֵר הַיּוֹם לֵהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים
 וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו וּלְשַׁמֵּר חֻקֵּיו וּמִצְוֹתָיו
 וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלוֹ : וַיְהוֶה הָאֱמִירָה
 הַיּוֹם לֵהְיוֹת לוֹ לַעֲם סִגְלָה כִּי־אֲשֶׁר דִּבֶּר־לְךָ
 וּלְשַׁמֵּר כָּל־מִצְוֹתָיו : וּלְתַתֵּךְ עֲלִיּוֹן עַל כָּל־
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהַלְלָהּ וּלְשֵׁם וּלְתַפְאָרֶת
 וּלְהִיתָךְ

וְלִהְיוֹתָ עִם קָדֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי
דָּבָר:

פ

כֹּזֵב וַיֵּצֵא מִשָּׁה וּזְקַנֵּי יִשְׂרָאֵל אֶת הָעָם לֵאמֹר
שָׁמֹר אֶת כָּל הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה

אֹתְכֶם הַיּוֹם: וְהָיָה בְיוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבֹדוּ
הַיִּרְדֵּן אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
וְהִקְמַתָּ לָךְ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְשָׂדֶת אֶת

בְּשִׂיר: וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת כָּל הַדְּבָרִים
הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעֵבֶרְךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְאֶה

הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אֶת
זִכְרֵת חִלּוֹדֶיךָ כִּי אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲבִיךָ לָךְ: וְהָיָה בְּעֵבֶרְכֶם אֶת הַדְּבָרִים

תִּקְיִמוּ אֶת הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
אֹתְכֶם הַיּוֹם בְּהָר עֵיבֵל וְשָׂדֶת אוֹתָם בְּשִׂיר

וּבְנֵי יָת שֵׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִזְבֵּחַ
אֲבָנִים לֹא תִגַּף עֲלֵיהֶם בְּרוֹז: אֲבָנִים

שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
זֶה עֲלִיתָ עָלָיו עֹלֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְזִכְרֵת
שְׁלָמִים וְאֹכֶלֶת שֵׁם וְשִׁמְחָה לְפָנֵי יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ

אלהיה: וכתבת על האבנים את כל
דברי התורה הזאת באר היטב:

ס וידבר משה והכהנים הלויים
אל כל ישראל לאמר הסכרת ושמע
ישראל היום הנה נהיית לעם ליהוה
אלהיה: ושמעת בקול יהוה אלהיה ועשית

את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוך ^{מצותיו}
היום: ס ויצו משה את העם ^{חמישי}

ביום ההוא לאמר: אלה יעמדו לברך את
העם על הנה גרזים בעברכם את הנה
שמעו ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן:
ואלה יעמדו על הקללה בנהר עיבל ראובן
גד ואשר וזבולון ונפתלי: וענו הלויים
ואמרו אל כל איש ישראל קול רם:

ס ארור האיש אשר יעשה
פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש
ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן:

ס ארור מקלה זביו ואמו
ואמר כל העם אמן: ס

ארור

ספר הדברים

אָרֹר מִסִּיג גְּבוּל רֵעֵהוּ וְאָמַר כָּל
אָמֵן: ס אָרֹר מִשְׁגָּה עוֹר בִּי
וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן: ס
מִטָּה מִשְׁפָּט גֵּר־יְתוֹם וְאֶלְמָנָה וְאָמַר כָּל
הָעַם אָמֵן: אָרֹר שֹׁכֵב עִם־אִשְׁת־אָבִיו
גֵּלָה כִּנְף אָבִיו וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן:
ס אָרֹר שֹׁכֵב עִם־כָּל־בְּהֵמָה וְאָמַר
כָּל־הָעַם אָמֵן: ס אָרֹר שֹׁכֵב עִם
אֶחָתוּ בִּת־אָבִיו אוֹ בִּת־אִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעַם
אָמֵן: ס אָרֹר שֹׁכֵב עִם־חֲתָנָתוֹ וְאָמַר
כָּל־הָעַם אָמֵן: ס אָרֹר סָפֵר
רֵעֵהוּ בַּסֵּתֶר וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן:
ס אָרֹר לִקַּח שָׁחַד לְהַכּוֹת נַפְשׁ
רֵעֵהוּ וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן: ס
אָרֹר אֲשֶׁר לֹא־יָקִים אֶת־דִּבְרֵי
הַתּוֹרָה־הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל־
הָעַם אָמֵן: פ
כח וְהָיָה אִם־שָׁמָעַתְּ שִׁמְעַתְּ בְּקוֹל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה

שיב

תבוא

מצוה היום ונתנה יהוה אלהיך עליון על
כל גוי הארץ: ובאו עליך כל הברכות
האלה והשיגה כי תשמע בקול יהוה
אלהיך: ברוך אתה בעיר וברוך אתה
בשדה: ברוך פרי בטנה ופרי אדמתה ופרי
בהמתה שגר אלפיה ועשתרות צאנה:
ברוך טנאך ומשארתך: ברוך אתה בבאך
וברוך אתה בצאתך: * יתן יהוה אר- שש
איביך חקמים עליך נגפים לפניך בדרך
אחר יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו
לפניך: יצו יהוה אתך את הברכה באסמך
ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך: יקימך יהוה לו לעם קדוש
כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה
אלהיך והלכת בדרכיו: וראו כל עמי
הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך:
והותרך יחור לטובה בפרי בטנה ובפרי
בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבותיך לתת לך: יפתח
יהוה

ספר הדברים

יְהוָה יִלְכֶּךָ אֶת־אֹצֶרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשְּׂמִימָה
לְתֵת מִטֶּר־אֶרֶץ בְּעֵתוֹ וּלְבִרְךָ אֶת־כָּל
מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהַלֹּוֹת נְוִיס רַבִּים וְאֵתָהּ לֹא
תִלְוֶה׃ וְנִתְּנָךְ יְהוָה לְרֹאשׁ וּלֹא לְזִנְבוֹ
בֶּקֶל לְמַעַלָּה וּלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה כִּי־תִשָּׁמַע
אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אֲנִכִּי מֵעַתָּה
הַיּוֹם לִשְׁמֹר וּלַעֲשׂוֹת׃ וְלֹא תִסּוּר מִכָּל
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם יְיָ
וּשְׂמָאוֹל לִלְכֹּת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
לַעֲבֹד׃ פ

וְהָיָה אִם־לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְחֻקֹּתַי
אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָה הַיּוֹם וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל־
הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְהִשְׁיֹנֹךְ׃ אֲרֹר אֶתְּךָ בֶּשֶׁר
וְאֲרֹר אֶתְּךָ בִּשְׂרָרָה׃ אֲרֹר טָנָא
וּמִשְׁאֲרֵתְךָ׃ אֲרֹר פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ
שֹׁגֵר אֶל־פִּיךָ וְעֹשֶׂת־רֶתְצָאֲנֶךָ׃ אֲרֹר אֶתְּךָ
בְּבֹאֶךָ וְאֲרֹר אֶתְּךָ בְּצֵאתְךָ׃ יִשְׁלַח יְהוָה
בְּךָ אֶת־הַמָּאֲרָה אֶת־הַמְּהוּמָה וְאֶת־
הַמַּגֶּפֶת

המגֵּעֶרֶת בְּכָל־מִשְׁלַח־יָדָךְ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד־
 הַשְׁמֵדָה וְעַד־אֲבֹדָה מִהֵרָ מִפְּנֵי־רַע מַעַלְלֶיךָ
 אֲשֶׁר עֲזַבְתָּנִי׃ יִדְבֹק יְהוָה בְּךָ אֶת־הַדָּבָר
 עַד כִּלְתּוֹ אֶתְךָ מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אֶתֶּת
 בְּאִשְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ׃ יִכָּכָה יְהוָה בִּשְׁהַפֹּת
 וּבִקְדָּחִית וּבִדְלָקָת וּבַחֲרָחֹל וּבַחֲרָב
 וּבִשְׂדֵפּוֹן וּבִירְקוֹן וּרְדֹפוֹךָ עַד אֲבֹדָה׃ וְהָיָה
 שְׁמִיךָ אֲשֶׁר עַל־רֹאשְׁךָ נִחַשְׁתָּ וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר־
 תַּחְתִּיךָ בְּרוּרָה׃ יִתֵּן יְהוָה אֶת־מָטֶר אֲרָצְךָ
 אֲבֹק וְעָפָר מִן־הַשָּׁמַיִם יִרְדּוּ עָלֶיךָ עַד־
 הַשְׁמֵדָה׃ יִתֵּן יְהוָה וְנִגְף לִפְנֵי אֵיבֶיךָ
 בְּדֶרֶךְ אַחֵר תֵּצֵא אֱלֹוֹ וּבִשְׁבַעֲהָ דְרָכִים
 תִּנּוּס לִפְנֵיו וְהָיִיתָ לְזַעֲזָה לְכָל מַמְלָכוֹת
 הָאָרֶץ׃ וְהָיִיתָ נִבְלָתָ לְמֹאכָל לְכָל־
 עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ וְאִין מַחֲרִיד׃
 יִכָּכָה יְהוָה בִּשְׁחִין מִצְרִים וּבְעַפְלָיִם
 וּבִגְרָב וּבַחֲרָס אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל לְהִרְפֹּא׃
 יִכָּכָה יְהוָה בִּשְׁגָעוֹן וּבְעוֹרוֹן וּבְתַמְהוֹן לִבִּי׃
 וְהָיִיתָ מִמָּשֶׁשׁ בַּצְּהָרִים כֹּאֲשֶׁר יִמָּשֶׁשׁ

ספר הרברים

העור באפלה ולא תצליח את-הר
 והיית אך עשוק וגזול כל-הימים
 מושיע: אשה תארשו איש אחר ישגלו
 בית תבנה ולא-תשב בו כרם תטע
 תחללנו: שורך טבוח לעיניך ולא תא
 ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב
 צאנך נתנורת לאיביך ואין לך מושיע
 בנך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך רוא
 וכלות אליהם כל-היום ואין לאליך
 פרי אדמתך וכל-יגיעך יאכל עם
 לא-ידעת והיית רק עשוק ורצון כר
 הימים: והיית משגע ממראה עיניך א
 תראה: יכבה יהוה בשחין רע ער
 הברכים ועל השקים אשר לא-חונה
 להרפא מכף רגלך ועד קמקרה: ויהי
 יהוה אתך ואת-מלכך אשר תקים ע
 אל-גוי אשר לא-ידעת אתה ואנ
 ועבדת שם אלהים אחרים עין ואבן
 והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמי
 אשר

ושכנה
 ק

אֲשֶׁר־יִנְהַגְךָ יְהוָה שְׁמָהּ : זָרַע רֶב תִּזְצִיא
הַשָּׂדֶה וּמַעֲט תֹאסֹף כִּי־יִחְסְלֶנּוּ הָאֲרָבָה :
כִּרְמִים תִּטַּע וְעִבְרַת וַיִּין לֹא־תִשָּׂה וְלֹא
רִמָּה כִּי תֹאכְלֶנּוּ הַתְּלַעַת : זֵיתִים יִהְיוּ
לְךָ בְּכָל־גִּבּוֹלְךָ וְשֶׁמֶן לֹא תִסּוֹךְ כִּי יִשָּׂא
זֵיתְךָ : בָּנִים וּבָנוֹת תּוֹלִיד וְלֹא־יִהְיוּ לְךָ כִּי
יֵלְכוּ בִשְׁבִי : כָּל־עֵצְךָ וּפְרֵי אֲדָמָתְךָ
יִירֶשׁ הַצֵּלָל : הַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ יַעֲלֶה
עִלֶּיךָ מֵעֵלָה מֵעֵלָה וְאַתָּה הַרְדּוּ מִטָּה
מִטָּה : הוּא יִלּוֹךְ וְאַתָּה לֹא תִלּוֹנוּ הוּא
יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְאַתָּה תִּהְיֶה לְזֹנֵב : וּבָאוּ עֲלֶיךָ
כָּל־הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וּרְדִפוּךָ וְהַשְׁגִּיחוּ
עַד הַשְׁמֵדְךָ כִּי־לֹא שָׁמַעַתְּ בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר צִוָּךְ :
וְהָיוּ בְּךָ רָאוּת וְלִמּוּפֹת וּבִזְרָעָה עַד־
עוֹלָם : תַּחֲרֹת אֲשֶׁר לֹא־עִבְרַת אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּשְׁמִחָה וּבִטּוֹב לִבָּב מְרֹב
כָּל : וְעִבְרַת אֶת־אֲבִיךָ אֲשֶׁר יִשְׁלַחֲנוּ יְהוָה
בְּךָ בְּרָעַב וּבְצָמָה וּבְעִירָם וּבְהֶסֶר כָּל־

ספר הדברים

נתן על ברזל על צוארך ער השמים
 אתך: ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצת
 הארץ כאשר יראה הנשר גוי אשר
 לא תשמע לשנו: גוי עז פנים אשר
 לא ישא פנים לא יקן ונער לא יחן
 ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך ער
 השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש
 ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך ער
 האבדו אתך: והצר לך בכל שער
 עד רדת חמתך הגבוהת והבצרות אשר
 אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל
 שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהי
 לך: ואכלת פרי בטנך בשר בנו
 ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור
 ובמצוק אשר יציק לך איבך: האיש ההו
 בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשתו
 חיקו וביתר בנו אשר יותיר: מתה
 לאחר מהם מבשר בנו אשר יאכל מבשר
 השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר
 יציק

יֵצִיק לָךְ אֵיבֶךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ׃ הִרְכָּה בָךְ
וְהֶעֱנָה אֲשֶׁר לֹא־נִסְתָּה כִּף־רַגְלָהּ הִצַּג עַל־
הָאָרֶץ מִהֶתְעַנֵּג וּמִרֶךְ תִּרְעַע עֵינָהּ בְּאִישׁ
חִיקָה וּבִבְנָה וּבִבְתָּה׃ וּבִשְׁלִיתָהּ הַיּוֹצֵרֶת ^{חֶסֶד א'}
מִבֵּין רַגְלֶיהָ וּבִבְנֶיהָ אֲשֶׁר תֵּלֵךְ כִּי־תֹאכְלִים
בְּחֶסֶד־כָּל בִּסְתֵר בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר
יֵצִיק לָךְ אֵיבֶךָ בְּשְׁעָרֶיךָ׃ אִם־לֹא תִשְׁמַר
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
הַכְּתוּבִים בַּסֵּפֶר הַזֶּה לִירְאָה אֶת־הָאֱלֹהִים
זֶה־נִּכְבַּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
וְהַפְּלֵא יְהוָה אֶת־מִכְתָּךְ וְאֶת מַכּוֹת זִרְעֶךָ
מַכּוֹת גְּדֹלָת וְנֶאֱמָנוֹת וְחָלִים רְעִים
וְנֶאֱמָנִים׃ וְהִשִּׁיב בָּךְ אֶת כָּל־מְדוּרָה
מִצָּרִים אֲשֶׁר יָגֵרַת מִפְּנֵיהֶם וּדְבִקוּ בָךְ׃
גַּם כָּל־חֲלִי וְכָל־מַכָּה אֲשֶׁר לֹא כָתוּב
בַּסֵּפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יַעֲלֶם יְהוָה עָלֶיךָ עַד
הַשְׁמֹדֶךְ׃ וְנִשְׁאַרְתָּם בְּמַתִּי מִעֵט תַּחֲרַת
אֲשֶׁר הָיִיתָם כְּבוֹכָבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב כִּי־לֹא
שָׁמַעַתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְהָיָה בְּאִשְׁר־שֵׁשׁ

ספר הדברים

יְהוָה עִלְיֶכֶם לְהִיטִיב אֹתְכֶם וְלִהְיוֹת
אֹתְכֶם בֶּן יֵשׁ יְהוָה עִלְיֶכֶם לְהִיטִיב
אֹתְכֶם וְלִהְיוֹת אֹתְכֶם וְנִסְחָתְכֶם
וְהָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֲתָה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ
וְהַפִּיזְךָ יְהוָה בְּכָל־הָעַמִּים מִקְצֵה הָאָרֶץ
וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ וְעַבְדְּתָה שֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ אֹתָהּ וְאִבַּתְךָ עֵין וְאִבִּי
וּבְגוֹיִם רַחֲמָם לֹא תִרְגֹּעַ וְלֹא־יִהְיֶה כְּנֹעַ
לְכַף־רִגְלְךָ וְנָתַן יְהוָה לְךָ שֵׁם לֵב
וּכְלִיִּין עֵינַיִם וְרֵאכֹן נֶפֶשׁ : וְהָיוּ חַדְשֵׁי
תְּלָאִים לְךָ מִנֶּגֶד וּפְחָדִית לִילָה וְיוֹנֵם
וְלֹא תֵאֱמִין בַּחַיִּיךָ : בִּבְקָר תֹּאמַר מִי־יָרֵב
עִרְבִי וּבְעִרְבִי תֹאמַר מִי־יִתֵּן בְּקָר מִפְּנֵי
לִבְבִי אֲשֶׁר תִּפְחֹד וּמִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר
תִּרְאֶה : וְהִשִּׁיבְךָ יְהוָה מִצָּרִים בְּאֵימֹת
בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְךָ לֹא־תִסָּף עֵין
לְרֹאשׁוֹתָ וְהִתְמַכְרְתָם שֵׁם לְאִיבֶיךָ לְעַבְדֵּי
וְלִשְׁפָחוֹת וְאֵין קִנְיָה : ס אֶל־תִּדְבֹר
הַבְרִית אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לְכַתּוֹב
אֶת־

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִזְרָאֵם מִלְּבַר הַבְּרִית
אֲשֶׁר־כָּרַת אִתְּם בְּחֶרֶב׃ פ

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
כִּמְשִׁי שְׁבִיעִי
אֲתֶם רֵאִיתֶם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
לְעֵינֵיכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לַפְּרָעָה וּלְכָל־עַבְדֵּיו
וּלְכָל־אֶרְצוֹ׃ הַמָּסוֹת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ
עֵינֶיךָ הָאֵת וְהַמִּפְתִּים הַגְּדֹלִים הָהֵם׃
וְלֹא־נָתַן יְהוָה לָכֶם לֵב לְדַעַת וְעֵינַיִם
לִרְאוֹת וְאָזְנִים לִשְׁמָע עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
וְאוֹלָךְ אֲתֶכֶם אַרְבַּעִים שָׁנָה בְּמִדְבַר לֹא־
בְּלוֹ שְׁלֹמֹתֵיכֶם מֵעַלֵּיכֶם וַנַּעֲלֶךְ לֹא־בִלְתָּה
מֵעַל רִגְלֶךָ׃ לֶחֶם לֹא אָכַלְתֶּם וַיִּזֵּן וּשְׂכָר לֹא
שָׁתִיתֶם לְמַעַן תִּדְּעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
וּתָבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיֵּצֵא סִיחֵן מֶלֶךְ־
חֲשִׁבוֹן וַעֲוֹג מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן לִקְרֹאתָנוּ לְמִלְחָמָה
וְנָכֶם׃ וַנִּקַּח אֶת־אֶרֶצָם וְנִתְּנָה לְנַחֲלָה
לְרֵאוּבֵנִי וּלְגָדִי וּלְחֻצֵי שִׁבְט־הַמְּנַשִּׁי׃
וְשִׁמְרָתֶם אֶת־דְּבַר־הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם לְמַעַן תִּשְׁכְּלוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ׃

פ פ פ

P. 51. אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם כָּלְכֶם לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם רַאשֵׁיכֶם שְׂבִיטֵיכֶם וְקִנְיֵיכֶם
 וְשִׁמְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל: טַפְכֶם נְשֵׁיכֶם
 וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מִחֲטָב עֲצֵיךָ
 שֶׁאֵב מִימֶךָ: לַעֲבֹד בְּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וּבְאֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּרִית עָשָׂה
 שְׁנֵי הַיּוֹם: * לְמַעַן הַקִּים אֶתְךָ הַיּוֹם לוֹ לַעֲמֹד
 וְהוּא יִהְיֶה לְךָ לְאֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּרְךָ
 וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וְלִיעֲקֹב: וְלֹא אַתְּכֶם לְבָרְכֶם אֲנִי כֹחַ
 אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת הָאֱלֹהִים הַזֹּאת: כִּי
 אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁנוּ כֹּה עֲמֹנוּ עֲמֵךְ הַיּוֹם לִפְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת אֲשֶׁר אֵינָנו כֹּה עֲמֵנוּ
 שְׁלִישִׁי הַיּוֹם: * כִּי־אַתֶּם יִרְעֶתֶם אֶת אֲשֶׁר־יִשְׁבֹּנוּ
 בָּאָרֶץ מִצֵּרִים וְאֶת אֲשֶׁר־עֲבַרְנוּ בְּקֶרֶן
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עֲבַרְתֶּם: וְתִרְאוּ אֶת־שְׂקֻצֵּיהֶם
 וְאֶת גְּלִלְיָהֶם עֵץ וְאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר
 עִמָּהֶם

עִמָּהֶם׃ פֶּן־יִשָּׁבְכֶם אִישׁ אֶת־אִשָּׁה
אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ־שֵׁבֶט אֲשֶׁר לִבָּבוּ פָּנֶה
הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִלְכֹּת לַעֲבֹד אֶת־
אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם פֶּן־יִשָּׁבְכֶם שָׂרֵשׁ פְּרָה
רֹאשׁ וּלְעֹנָה׃ וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־דְּבָרֵי
הָאֱלֹהִים הַזֵּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבָּבוּ לֵאמֹר שְׁלוֹם
יְהִי־לִי כִּי־בִשְׂרָרוֹת לִבִּי אֵלַי לְמַעַן סְפוֹרַת
הַרְוֵה אֶת־הַצִּמָּאָה׃ לֹא־יֵאבֹרָה יְהוָה
סֹלַח לוֹ כִּי־אִזְּעִשׁ אֶף־יְהוָה וּקְנֵאתוֹ בְּאִישׁ
הַהוּא וּרְבִצָּה בּוֹ כָּל־הָאֱלֹהִים הַכְּתוּבָה
בְּסֵפֶר הַזֶּה וּמַחֲהֵה יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם׃ וְהִבְדִּילוּ יְהוָה לִרְעָה מִכָּל־שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל כָּכָל־אֱלֹתֵי הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר
הַתּוֹרָה הַזֶּה׃ וְאָמַר הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן
בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנֵּכְרִי אֲשֶׁר
יָבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־מִכּוֹת הָאָרֶץ
הַהוּא וְאֶת־תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר־חָלָה יְהוָה בָּהּ׃
וְגִמְרִית וּמִלַּח שִׂרְפָּה כָּל־אֶרֶץ־הָלֹא תִזְרַע
וְלֹא תִצְמַח וְלֹא־יֵעָלֶה בָּהּ כָּל־עֵשֶׂב

ספר הדברים

במה פכת כרם ועמרה ארמה וצביים
הפך יהוה באפו ובחמתו : ואמרו כל
הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
מה חרי האף הגדול הזה : ואמרו ער
אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבותיהם
אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ
מצרים : וילכו ויעברו אלהים אחרים
וישתחו להם אלהים אשר לא ידעו
חלק להם : ויחר אף יהוה בארץ החווא
להביא עליה את כל הקללה הכתובה
בספר הזה : ויתשם יהוה מעל ארמונו
באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל
ארץ אחרת כיום הזה : הנסתרת לרוע
אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם
לעשות את כל דברי התורה הזאת
והיה כדבאו עליך
הדברים האלה הברכה והקללה אשר
נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל
הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה
ושבת :

רנבים ק

4 רכתי

2 א נקודות

ל

רביעי

שני כשהן

מחובר

וּשְׁבַת עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּשְׁמַעַת בְּקֹלוֹ כְּכֹל
 אֲשֶׁר־אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם אֹתָךְ וּבְנֶיךָ בְּכֹל־
 לְבָבְךָ וּבְכֹל־נַפְשְׁךָ׃ וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֶת־שְׁבוּתְךָ וּרְחֻמְךָ וְשָׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל־
 הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃
 אִם־יְהִי נִדְחָךְ בְּקִצְרָה הַשָּׁמַיִם מִשֵּׁם
 יִקְבְּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשֵּׁם יִקְחָךְ׃ וְהִבִּיֵּאֲךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ
 וִירְשָׁתָהּ וְהִיטְבֶּךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ׃ וּמֵל־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לִבְבִּי זָרַעַךָ
 לֹא־הִכָּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל־לְבָבְךָ
 וּבְכֹל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃ * וְנָתַן יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֶת־כָּל־הָאֱלֹת הָאֵלֹהִים עַל־אִבֶּיךָ
 וְעַל־שְׁנֵאֵיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּךָ׃ וְאַתָּה תָּשׁוּב
 וּשְׁמַעַת בְּקוֹל יְהוָה וְעָשִׂיתָ אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם׃ וְהוֹתִירְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּפִרְיָ בְּטָנְךָ
 וּבְפִרְיָ בְּהִמָּתֶךָ וּבְפִרְיָ אֲדָמָתְךָ לַטֶּבֶה כִּי
 יָשׁוּב יְהוָה לְשׁוּשׁ עֲלֶיךָ לְטוֹב בְּאֲשֶׁר־

ספר הדברים

שש על-אבותיך: כי תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה
בספר התורה הזה כי תשוב אל-יהוה
אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך:

ששי

ס כי המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום לא-נפלא את הוה ממך ולא
רחקה הוה: לא בשמים הוא לאמר
יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו
אתה ונעשנה: ולא מעבר לים הוא לאמר
מי יעבר לנו אל-עבר הים ויקחה לנו
וישמענו אתה ונעשנה: כי-קרוב אליך
הדבר מאד בפיה ובלבבך לעשותו:

שביעי

ס ראה נתתי לפניך היום את
החיים ואת-הטוב ואת-המות ואת-הרע:
אשר אנכי מצוך היום לאהבה את-יהוה
אלהיך וללכת בדרכיו ולשמר מצותיו
וחקתיו ומשפטי וחיית ורבות וברכה יהוה
אלהיך בארץ אשר-אתה בא-שמה
לרשתה: ואם יפנה לבבך ולא תשמע
ונרחת

בימי כשהן
מחוברין

וַנִּדְחֶהָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וַעֲבַדְתָּם׃ הִגַּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֶבְרָ
 תְּאֲבִדוּן לֹא־תֵאָרִיכֶן יָמַיִם עַל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן לְבוֹא שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ׃ הָעַרְתִּי בְכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת־הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמּוֹת נָתַתִּי לִפְנֶיךָ
 הַבְּרָכָה וְהַקְלָלָה וּבִחְרַת בְּחַיִּים לְמַעַן
 תַּחֲיָה אַתָּה וְזֶרְעֶךָ׃ לֹא־הָבָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ וּלְדַבְּקֶהֶבוּ כִּי הוּא
 חַיִּיךָ וְאַרְךָ יָמֶיךָ לִשְׁבֹּת עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאמֹתֶיךָ לְאֲבֹתֶיךָ לֵאבְרָהָם לַיִצְחָק
 וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם׃

פ פ פ

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בֶּן־
 מֵאָה וָעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנִכִּי הַיּוֹם לֹא־אוּכַל
 עוֹד לָצֵאת וּלְבוֹא וַיְהוֶה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר
 אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר
 לִפְנֶיךָ

ספר הדברים

לפניך הוֹאֵה שְׁמִיד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
מִלִּפְנֶיךָ וִירְשָׁתָם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֵבֶר לִפְנֵי
שְׁנֵי כָאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה * וַעֲשֵׂה יְהוָה לָהֶם
כָּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעֹג מַלְכֵי הָאֲמֹרִית
וּלְאֲרָצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם * וּנְתַתָּ
יְהוָה לִפְנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֲתֶכֶם * חֲזְקוּ וְאַמְצוּ אֶל־
תִּירָאוֹ וְאֶל־תַּעֲרֻצוֹ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא
יַעֲזֹבְךָ * שלישי
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוָה חמישי בשנה
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲזָק וְאִמְנִי מחוברין
כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאמֹר לְתֶת לָהֶם
וְאַתָּה תִּנְחִילָנָה אֹתָם * וַיְהוָה הוּא
הַהֹלֵךְ לִפְנֵיךָ הוּא יְהִי עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךְ
וְלֹא יַעֲזֹבְךָ לֹא תִירָא וְלֹא תִחָת *
וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָה אֶל־
הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנְּשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית
יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל * וַיְצַו מֹשֶׁה
אוֹתָם

אותם לאמר מקץ שבע שנים במער שנת
 השמטה בחג הסכות : בבוא כל ישראל
 לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר
 יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל
 ישראל באזניהם : הקהל את העם
 האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך
 למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה
 אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי
 התורה הזאת : ובניהם אשר לא
 ידעו ישמעו ולמדו לראות את יהוה
 אלהיכם כל הימים אשר אתם
 חיים על האדמה אשר אתם
 עברים את הירדן שמה לרשתה :

פ

ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיה למות
 קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד
 ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל
 מועד : וירא יהוה באהל בעמוד ענן
 ויעמד עמוד הענן על פתח האהל : ויאמר
 יהוה

חמישי
 ששי כב
 מתעבדן

ספר הרברים

יהוה אל־מִשֶׁה הִנֵּךְ שָׁכַב עִם־אֲבֹתֶיךָ
 הָעַם הַזֶּה וְזֶה אַחֲרַי אֱלֹהֵי נֹכַח הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר הוּא בֹא שָׁמָּה בִּקְרָבוֹ וְעֹזְבֵנִי וְהִפֵּי
 אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ: וְחָרָה אִתּוֹ
 בַּיּוֹם הַהוּא וְעֹזְבֵתִים וְהִסְתֵּרְתִּי מִפְּנֵי
 מַהֶם וְהָיָה לֹאֲכָל וּמִצָּאָהוּ רַעוּת רַבּוֹת
 וְצָרוֹת וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הֲלֹא עָלַי כָּרַתִּי
 אֱלֹהֵי בִקְרָבִי מִצָּאוֹנִי הָרַעוּת הָאֵלֶּה
 וְאֲנֹכִי הִסְתֵּר אֶסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא עַל־כֵּן
 הָרַעוּת אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל־אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים: וְעַתָּה כְּתֹבוּ לָכֶם אֶת־הַשִּׁירָה
 הַזֹּאת וְלִמְדָה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שִׁמְחָה
 בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה־לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
 לְעֵד בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: * כִּי־אֲבִיאֲנֹו אֶל־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לֵאמֹר לְאֲבֹתֶיךָ וְכָתוּב
 וְדָבַשׁ וְאָכַל וְשָׁבַע וְדָשֵׁן וּפָנָה אֶל־
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעִבְדוּם וְנִאֲצָנִי וְהִפֵּי
 אֶת־בְּרִיתִי: וְהָיָה כִּי־תִמְצָאֵן אֹתוֹ רַעוּת
 דְּבוֹת וְצָרוֹת וְעִנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִפְנֵי
 לַעֲד

ששי
 כביעי כשהן
 מחוברין

לַעֲד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ כִּי יִרְעָתִי אֶת־
 יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם בְּטֶרֶם אֲבִיאֲנוּ
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי׃ וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה
 אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַהוּא וַיִּלְמְדָהּ
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּצֹ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון
 וַיֹּאמֶר חֲזַק וְאַמֵּץ כִּי אִתָּה תָבִיא אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם
 וְאַנֹכִי אִתָּה עִמָּךְ׃ וַיְהִי כְּכַלּוֹת מֹשֶׁה
 לִכְתֹּב אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר
 עַד תָּמָס׃ * וַיִּצֹ מֹשֶׁה אֶת־הַלּוּיִם נֹשְׂאֵי
 אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה לֵאמֹר׃ לָקַח אֵת סֵפֶר
 הַתּוֹרָה הַזֹּה וְשִׁמַּתֶּם אֹתוֹ מִצֹּר אֲרוֹן בְּרִית־
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה־שֵׁם בְּךָ לַעֲד׃ כִּי אֲנֹכִי
 יִרְעָתִי אֶת־מֶרֶץ וְאֶת־עֲרֹפֶךָ הִקְשֶׁרָה הֵן
 בְּעוֹדֵנִי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמָּרִים הֵיטֵם עִם־
 יְהוָה וְאַף כִּי־אַחֲרֵי מוֹתִי׃ הִקְהִילוּ אֵלַי אֶת־
 כָּל־זִקְנֵי שְׁבָטֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם וְאִדְבַּרְתֶּם
 בְּאָזְנֵיהֶם אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֶעֱיֶדָה בָּם
 אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ׃ כִּי יִרְעָתִי אַחֲרֵי־
 מוֹתִי

שביעי

בראש עמ
 ב"ה ש"ס
 סימן

ספר הדברים

מותי כִּי־הִשְׁחַרְתָּ תִּשְׁחַתּוּן וּמִרְתָּם מִן־הַ
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וּקְרָאתִי אֶתְכֶם הָיִיתֶם
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְיָ
לִהְבֵּעִיכֶם בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם וַיִּדְבֹּר מִשֶּׁה בְּאָזְנוֹ
קָהָל יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּבַר־יְהוָה הַזֶּה וְעָתָה

פ פ פ

לִבְהַאֲזִינוֹהֶם מִסּוֹאֵר בְּרָחָם וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי
יְיָ עֲרַף בַּמָּטָר לִקְחֵי P. 53
כְּשַׁעֲרָם עַל־דָּשָׁא
כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא
הַצֹּר תָּמִים פָּעֵלוּ
אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עֹל
שָׁחַת לוֹ לֹא בָנוּ מוֹמָם
הַלִּיְהוָה תִּגְמַל־זֹאת ה' רכתי
יא חיב'
הַלֹּוא הוּא אֲבִיךָ קִנְיֶךָ גניעצמ'
שֵׁן זְכַר־יָמוֹת עוֹלָם
שָׁאֵל אֲבִיךָ וַיַּגִּדְךָ
בְּהַנְחִל עֲלִיּוֹן גּוֹיִם

וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי
תֹזֶל בְּטָל אֲבִי
וְכַרְבִּיבִים עַל־יְיָ
הָבוּ גִדְל לֹאֲהֵנִי
כִּי כָל־דְּרָכֵי מִשֶּׁה
צִדִּיק וַיִּשְׁרֶהוּ
דֹּר עֵקֶשׁ וּפְתִלָּה
עִם נָבֵל וְלֹאֲהֵנִי
הוּא עֲשֵׂה וַיִּכְנֹנֶה
בָּנוּ שָׁנוֹת דְּרָחוֹ
זִקְנִיךָ וַיֹּאמְרוּ לְךָ
בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אֲבִי
יִצְחָק

יִצַּב גְּבֻלַּת עַמִּים

כִּי חֵלֶק יְהוָה עִמּוֹ

יִמְצָאֵהוּ בָאָרֶץ מִדְּבָר

יִסְבְּנֵהוּ וַיְבֻנֶהוּ

כְּנֹשֶׁר יַעִיר קִנּוֹ

יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְחֵהוּ

יְהוָה בְּדֶרֶךְ יִנְחֵנוּ

יִרְכְּבֵהוּ עַל־בְּמוֹתֵי אֲרָץ

וַיִּנְקֵהוּ רֹבֶשׁ מַסְלַע

חֲמַאת בָּקָר וְחֵלֶב צֹאן

וְאִילִים בְּנֵי־בֶשֶׁן וְעֵתוּדִים

וְדֹם־עֵנָב תִּשְׁתֶּה חֲמֹר

שִׁמְנֵת עֵבֶית כִּשִׁית

וַיִּגְבַּל צֹרֶר יִשְׁעָתוּ

בַּתוֹעֵבֶת יִכְעִסֶהוּ

אֱלֹהִים לֹא יִדְעֻם

לֹא שְׁעָרוֹם אֲבֹתֵיהֶם

וְתִשְׁכַּח אֵל מִחֻלָּלָהּ*

מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֹתָיו

לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ

וּבִתָּהּוּ יִלָּל יִשְׁמֹן

יִצְרָנֶהוּ כֹאֲשֹׁן עֵינָיו

עַל־גּוֹזְלוֹ יִרְחֹף

יִשְׁאָהוּ עַל־אֲבֵרָתוֹ

וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֹכַח*

וַיֹּאכַל תְּנוּבוֹת שְׂדֵי

וְשִׁמֹן מִחֲלָמִישׁ צֹרֶר

עַם־חֵלֶב כְּרִים

עַם־חֵלֶב כְּלִיֹּת חֲטָה

וַיִּשְׁמֹן יִשְׂרוּן וַיִּבְעֹט

וַיִּפָּשׂ אֱלֹהֵי עֲשָׂהוּ

יִקְנָאֵהוּ בִזְרִים

יִזְבְּחֵהוּ לִשְׂרִים לֹא־אֱלֹהִי

חֲדָשִׁים מִקְרֹב בָּאוּ

צֹרֶר יִלְדֵּךְ תִּשְׂי יְרוּשָׁה

וַיִּרְא יְהוָה וַיִּנְאֹץ רִבִּי

וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם

אֲרָאָה

ספר הרברים

כִּי דֹר תִּהְיֶה
הֵם קִנְאוּנִי בְּלֹא
וְאֲנִי אֶקְנִיאֶם בְּלֹא
כִּי אִשׁ קָדְחָהּ
וְתֹאכַל אֶרֶץ
אֶסְפָּה עָלֶיךָ
מִזֵּי רֶעִב וּלְחָמִי
וְשֵׁן בְּהֵמַת אֲשֶׁלְחָה
מִחוּץ תִּשְׁכַּח
גַּם בְּחוּר גַּם בְּחוּרִית
אִמְרָתִי אֶפְאִר
לֹלֵי בְּעַם אוֹיְבֵי
כִּי יֹאמְרוּ יְדֹנִי
כִּי גִּוִי אֶבְרַע עֲצוֹתַי
לֹלֵי חֲכָמִי יִשְׁכִּילוּ וְאֵין
אִיכָּה יִרְדֹּף אַחֲרַי
אֶסְלֵא כִּי צוּרִים מִמֶּנִּי
כִּי לֹא כִּצּוּרֵנוּ צוּרִים
כִּי מִגִּפֶּן סָרָם גִּפְנֵי
וּמִשְׁדַּמַּת

אֲדַאָּה מִה אַחֲרִיתָם
בְּנִים לֹא אֶמְצָא בָּם
בְּעֶסְוִנִי בְּהַבְלִיהֶם
בְּגִוִי גָבַל אֲבָעֵיסָם
וְתִיקַר עַרְשָׁאֻל תַּחְתֵּית
וְתִלְהֹט מוֹסְרֵי הָרִים
חֲצִי אֲכָלָה בָּם
וְקָטַב מִרִירִי
עַם חֲמַרְתִּי זָחֲלִי עֶפְרָי
וּמִחֲדָרִים אִמָּה
יֹנֵק עַם אִישׁ שִׁיבָה
אֲשֶׁבִיתָהּ מֵאֲנוֹשׁ זָכָרָם
כִּי יִנְכְּרוּ צִרֵּימוֹ
וְלֹא יִהְיֶה פֶּעַל כָּל־זֹאת
וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה *
יִבְנוּ לְאַחֲרִיתָם
וְשָׁנִים יִגִּסוּ רַבָּבָה
וְיִהְיֶה הַסִּגְרָם
וְאִיבֵינוּ פְּלִילִים

וּמִשְׁדַּמַּת עֲמֶרְהָ
 אֲשַׁכֵּל מִדֶּרֶת לְמוֹ:
 רֹאשׁ פְּתִינִים אֲכֹזֶר:
 חֲתוּם בְּאוֹצְרֹתַי:
 לַעֲת תִּמְוֹט רִגְלִים
 חֹשׁ עֲתֶרֶת לְמוֹ:
 עַל־עֲבָדָיו יִתְנַחֵם
 וְאַפִּס עֲצוֹר וְעֹזוֹב:
 עֹזר חֲסִיו בּוֹ:
 יִשְׁתּוּ יֵין נְסִיכִים
 יִהְיֶה עֲלֵיכֶם סִתְרָה:
 וְאֵין אֱלֹהִים עֲמָדִי
 מִחֲצִיתִי וְאֲנִי אֶרְפָּא
 בִּי־אֲשָׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי
 אֶסְשַׁנּוֹתִי בִּרְק חֲרָבִי
 אֲשִׁיב נֶקֶם לְצָרִי
 אֲשַׁבֵּר חֲצִי מִדָּם
 מִדָּם חֲלָלִי וְשִׁבִּיהַ
 חֲרִינֵנוּ גֹיִם עִמּוֹ

עֲנִבְמוּ עֲנִבִי־רוּשׁ
 חֶמֶת תִּנְיָנִים יִנָּם
 הֲלֹא־הוּא כִּמְס עֲמָדִי
 לִי נֶקֶם וְשָׁלֵם
 כִּי־קְרוֹב יוֹם אִידִם
 כִּי־יִדִין יְהוָה עִמּוֹ
 כִּי־יִרְאֶה כִּי־אֹזֶלֶת יָד
 וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ
 אֲשֶׁר חָלַב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ
 יִקְוִמוּ וְיַעֲזֹרְכֶם
 רְאוּ יַעֲתֶה כִּי־אֲנִי אֲנִי הוּא
 אֲנִי אֲמִית וְאֲחִיָּה
 וְאֵין מִדִּי מִצִּיל: *
 וְאָמַרְתִּי הִי אֲנֹכִי לְעֹלָם: ששי
 וְתֹאחֲזוּ בְּמִשְׁפַּט־יָדִי
 וְלִמְשַׁנְּאֵי אֲשָׁלֵם:
 וְחֲרָבִי תֹאכַל בָּשָׂר
 מִרֹאשׁ פִּרְעוֹת אוֹיֵב:
 כִּי־דָם עֲבָדָיו יִקּוּם
 וְנֶקֶם

ספר הדברים

וְנַקֵּם יָשִׁיב לָצָרָיו

וּכְפָר אֲדַמְתוּ עֲמִי

פ

שְׂנֵי יוֹבֵא מִשֶּׁה וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה
הַזֹּאת בְּאָזְנוֹ הָעָם הוּא וְהוֹשִׁיעַ בֶּן־נוּן וַיֵּלֶךְ
מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־
כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁמּוּ לְבַבְכֶּם
לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי מַעֲיֵד בְּכֶם הַיּוֹם
אֲשֶׁר תִּצּוּם אֶת־בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֹתָם
כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת כִּי לֹא־דְבוּרָה
הוּא מִכֶּם כִּי־הוּא חַיִּים וּבְדָבָר הוּא
תִּאֲרִיכּוּמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן שְׂמָה לְרִשְׁתָּהּ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֵצֶם רִיחֹם הָהָר
לֵאמֹר עֲלֶה אֶל־הָר הָעֲבָרִים הַזֶּה הָרֹגֵל
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וְרֹאֵה
אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְאֶחָזָה וּמַת בְּהָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֶה שְׂמָה
וְהָאֶסְפָּה אֶל־עַמִּיךָ כְּאֲשֶׁר־מַת אֶהְרֹן אֶחָד־
בְּהָר הָהָר וַיֹּאסְפֶה אֶל־עַמּוֹ עַל־אֲשֶׁר
מַעֲלָתָם

שכר

הברכה

מַעֲלָתָם בִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי־מְרִיבֹת
קָדַשׁ מְרַבְּרֶצֶן עַל אֲשֶׁר לֹא־קִדְּשָׁתָם אוֹתִי
בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : כִּי מִנְּגִד תִּרְאֶה אֶת־
הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תִבּוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
אֲנִי נָתַן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל :

פ פ פ

זאת הברכה אשר ברח משה איש

האלהים את־בני ישראל לפני מותו :

P.54
פרשת שמחת
חורה

ויאמר יהוה מסיני בא ורח משעיר למו

הופיע מתר פארן ואתה מרבבת קדש

מימינו אשדת למו : אף חבב עמים כל־

מלה אחרת
כתיב וק' ב'

קדשיו בידך ויהם תכנו לרגלך ישא

מדברתיך : תורה צוה־לנו משה מורשה

קהלת יעקב : ויהי בישרון מלך בהתאסף

ראשי עס יחד שבטי ישראל : יחי ראובן

ואל־ימת ויהי מתיו מספר :

וזאת ליהודה ויאמר שמע יהודה

קול יהודה ואל־עמו תביאנו ידיו רב לו

ועזר

ספר הרברים

ועזר מצריו תהיה :

פ

שני וללוי אמר תמיד ואוריד לאיש חסידך
נפיתו במסרה תריבהו על מי כריבה
האמר לאביו ולאמו לאראיתו ואת
לאהכיר ואת בנו לאידעכי שמרו אמרת

בניו ק

ובריתך ינצרו: יורו משפטך ריע
ותורתך לישראל ישימו קטורה בא
ובליל על מזבחך: ברך יהוה חילו ופי
ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנ
מן יקומון: ס לבנימן א

יריד יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כר
שלישי היום ובין כתפיו שכן: ס וליו

אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים
מטל ומתהום רבצת תחת: וממגד תבואה
שמש וממגד גרש ירחים: ומראש הרר
קדם וממגד גבעות עולם: וממגד אר
ומלאה ורצון שכני סגור תבואתה לראש
יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בכור שורו ודור
לו וקרני ראם קרניו בהם עמים יגח יהו
אפסי

הברכה

עכה

אֶפְסֵי־אֶרֶץ וְהֵם רַב־בוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אֶלְפֵי
מִנְשָׁה: ׀ וּלְזִכּוֹלֵן אָמַר שְׁמַח רַב־יֵינִי

זִכּוֹלֵן בְּצֵאתְךָ וּשְׁשֹׁכֶר בְּאַהֲלִיךָ: עַמִּים
הֲרִי־קִרְאוּ שֵׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי־צֶדֶק כִּי שִׁפְעַ
יָמִים יִנְקוּ וְשִׁפְנֵי טַמּוּנֵי הוֹל: ׀

וְלִגְדֵי אָמַר בְּרוּךְ מֶרְחִיב גֶּדֶד
כָּל־בֵּיא שְׁכֵן וְשֹׁרֵף זֶרַע אֶף־קֶדְקֶד: וַיֵּרָא
רֵאשִׁית לוֹ כִּי־שֵׁם הִלְקֵת מַחֲקֶק כַּפּוֹן וַיִּתֵּן
רֵאשִׁי עִם צֶדֶקֶת יְהוָה עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם־
יִשְׂרָאֵל: ׀ וּלְדָן אָמַר דָּן גִּיּוֹר הַכִּישׁ

אֲרִיהַ יִזְנֶק מִן־הַבֶּשֶׂן: וּלְנִפְתָּלִי אָמַר נִפְתָּלִי
שִׁבְעַ רִצּוֹן וּמֵלֵא בְרַכְרַת יְהוָה יָם וּדְרוֹם
יִרְשָׁה: ׀ וּלְאֲשֵׁר אָמַר בְּרוּךְ

מִבְּנֵים אֲשֶׁר־יְהִי רִצּוֹן אֲחִיו וְטַבֵּל בְּשֶׁמֶן
רָגְלוֹ: בְּרוּךְ וְנִחַשְׁתָּ מִנְעֶלְךָ וְכִימִיד דְּבִאֲךָ:
אֵין כֹּאֵל יִשְׁרוּן רַב־בִּשְׁמִים בְּעֶזְרְךָ וּבִגְאוּתוֹ
שְׁחָקִים: * מַעֲנֵה אֱלֹהֵי קָדְשׁ וּמִתַּחַת זֶרַעַת שִׁשִּׁי

עוֹלָם וַיַּגְדֵּשׁ מִפְּנֵיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמֵד:
וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדֶרֶךְ עֵין יַעֲקֹב אֶל־אֶרֶץ

ספר הדברים

דגן ותירוש אף עמיו יערפו טל:
 ישראל מי כמך עם נושע ביהוה מני
 ואשר הרב באותך ויכחשו איכילך וא
 על כמותיכו תדרך:

ל
 ויעל משה מערבת מואב אל
 שביע
 נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויא
 יהוה את כל הארץ את הגלעד ערד
 ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה
 ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון
 ואת הנגב וארץ הכנען בקעת ירחו
 התמרים עד צער: ויאמר יהוה אליו
 הארץ אשר נשבעתי לאברהם לא יצא
 וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיה
 בעיניך ושמה לא תעבר: ויכתב
 משה עבר יהוה בארץ מואב על
 יהוה: ויקבר אתו בגי בארץ מואב
 בירת פעור ולא ידע איש את קברתו
 היום הזה: ומשה בן מאה ויששים
 במתו לא כהתה עינו ולא נס להם: ויב

הברכה שכה

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה בְּעֶרְבֹת מִזְבֵּן שְׁלֹשִׁים
יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְכִי אֲבֵל מֹשֶׁה : וַיְהִי־שָׁע בֶּן־
נֹחַ מֵלֵא רוּחַ חֲכָמָה כִּי־סִמַּךְ מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו
עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כְּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וּלְאַקֶּם נָבִיא עוֹד
בְּיִשְׂרָאֵל כַּמֹּשֶׁה אֲשֶׁר יִדְעוּ יְהוָה פָּנִים אֵל־
פָּנִים : לְכָל־הָאֵתָת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלַחַו
יְהוָה לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ מִצְרַיִם לַפְּרָעָה וּלְכָל־
עַבְדָּיו וּלְכָל־אֶרֶצוֹ : וּלְכָל־הַיָּד הַחֲזָקָה
וְלְכָל־הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה
לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל :

יגמור באמית
שיטה שכסוף
הדף

חזק

תמו ונשלמו חמשה חומשי תורה
שבחותהלה לאל גדול ונורא :

הזי השלמת הספר הנכבד והנורא הזה ביום ו' ששה עשר יום
ח'ט שכט' בשנת וסדר עתה שמע בקלי אישעך ויהי אלהים
גדל היה אתה לעם מול האלהים לפ"ק : דוא ברחמי יצילנו
סיגיאות ויטע יראתו וחורתו בלבנו לבלתי נחטא :

סבס פסוקי רספר דכריס תשע מאות וחמשים וחמשה • הנני
וחציו ועשית על פי הדבר אשר יגיד לך • ופרשיותיו י"א • אח
בעבותים סימן • וסדריו כ"ז • יפוח אמונה יגיד צדק סימן •
ל"ד • אורה י" ככל לבב סימן • מניין הפתוחות שלש
וארבעה • והסתומות מאה ועשרים וארבעה
מאה וחמשים ושמונה פרשיות • וכסא
ינהילם סימן •

סבס פסוקי כל התורה חמשה אלפים ושמונה מאות וארבעים וחמשה
ואור **החמה** יהיה שבעתים סימן • וחציו וישם עליו את ה
ויתן אל החשן את האורים ואת החמים •

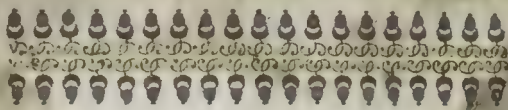
מניין פתוחות כל התורה מאתיים ותשעים • כל
לו צ"ר סימן • והסתומות שלש מאות ושבע
ותשעה • אני י" בעתה אחיטנה סימן •

נמצאו מניין כל הפרשיות פתוחות וסתומות שש מאות
וששים ותשעה • ואר"ה סימן הורח הורח
אני אליהו יהודה ליאון מגיה וכופר טוב
לא"ה הסופר המופלג החסיד ועניו כה"ר מ"בא יהודה ל"ה
זל"ה אשר עלה אל האלהים אור ליום שלישי כ"ח לחשר אדר ה'

בשנת תח"י נפשי ותהללך • בעיר המהוללה

הזאת אמשטירדאם

ולשפירת תפארה סימן טוב תהא לך ל' מנין הפרשיות מן
ול' את התורה אשר שם משה • ואנקוט האי סימא
שלמה בדרו די אוליוירה יבדך אחוז אלהים
אשר שער על דלתות ספר התורה הזה לרצונו לפני
ה' ושבר מזוזות פתחיו ער תומו בשנה
תורה צוה לנו משה מורשה
קד"ה לית יעקב

קודם ההפטרה יברך

ברוך אתה "אלהינו מלך העולם
 אשר בחר בנביאים טובים
 ורצה בדבריהם הנאמרים באמת ברוך
 אתה "הבוחר בתורה במשנה עבדו
 ובשרא עמו ובנביאי האמת והצדק:

ואחר קריאתה יברך

ברוך אתה "אלהינו מלך העולם צור
 כל העולמים צדיק בכל
 הדורות האל הנאמן האומר ועושה
 מדבר ומקיים כי כל דבריו אמת וצדק
 נאמן אתה הוא "אלהינו ונאמנים דברך
 ודבר אדני מדברך אחר לא ישוב ריקם כי
 אל מלך נאמן אתה ברוך אתה "האל
 הנאמן בכל דבריו:

בדכות ההפטרות

רחם על ציון כי היא בית חינוך לעל

נפש תושיע במהרה בימינו

ברוך אתה " משמח ציון בבני

שמחנו " אלהינו באלהינו הנביא

עבדך ובמלכות בית דוד

משיחך במהרה יבא ויגאל לבנו על כבוד

לא ישוב זר ולא יתחלו עוד אחרים אר

בבורו כי בשם קדשך נשבעת לו שיהיה

יבבך נרו לעולם ועד ברוך אתה

מגן דוד:

על התורה ועל העבודה ועל הנביא

ועל יום השבת הזה שנתת לנו

אלהינו לקדושה ולמנוחה לכבוד

ולתפארת על הכל " אלהינו אנו מודים

לך ומברכים אותך יתברך שמה בפי כל

חי תמיד לעולם ועד ברוך אתה

מקדש השבת:

על

לשלוש רגלים

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים

(ועל יום המנוח הזה) (ועל יום חג המצות הזה)

ועל יום טוב מקרא

קדש הזה שנתת

(ועל יום שמיני חג עצרת הזה)

לנו "אלהינו לקדושה

ולמנוחה לכבוד ולתפארת על הכל "

אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך

יתברך שמך בכל חי תמיד לעולם ועד

ברוך אתה "מקדש השבת וישראל והזמנים :

לראש השנה

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים

(ועל יום המנוח הזה) ועל יום הזכרון הזה

ועל יום טוב מקרא קדש הזה שנתת

לנו "אלהינו לקדושה ולמנוחה לכבוד

ולתפארת על הכל "אלהינו אנו מודים

לך ומברכים אותך יתברך שמך בכל חי

בחה 28 5 תמיד

ברכות ההפטרות

תמיד לעולם ועד ודברך מלכנו אמת וקדש
לעד ברוך אתה יי מלך על כל הארץ
מקדש השבת וישראל ויום הזכרון

ליום הכפורים

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים
(ועל יום המנוח הזה) ועל יום הכפורים

הזה ועל יום סליחת העון הזה ועל יום
מקדש קדש הזה שנתת לנו יי אלהינו
לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארה
ולמהילה לסליחה ולכפרה ולמחול
את כל עונותינו על הכל יי אלהינו
מודים לך ומברכים אותך יתברך שמי
בפי כל חי תמיד לעולם ועד ודברך מלכנו
אמת וקיים לעד ברוך אתה יי מלך מרומינו
וכולח לעונותינו ולעונות עמו ישראל
ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך
כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום

הכפורים:

הפטרות בראשית בישעיה סימן מב של
כה אִמַּר הָאֱלֹהִים יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם
וְנוֹטִיָּהֶם רַקַּע הָאָרֶץ וְצֹאצְאֶיהָ נָתַן
נִשְׁמָה לָעָם עָלֶיהָ וְרוּחַ לְהִלָּכִים כֹּה :
אֲנִי יְהוָה קְרָאתִיךָ בְּצָדֶק וְאֶחְזֹק בְּיָדְךָ
וְאֶצְרֶךָ וְאֶתְנֶנָּה לְבְרִית עִם לְאוּר גּוֹיִם :
לִפְקֹחַ עֵינַיִם עֲוֹנוֹת לְהוֹצִיא מִמֶּסְגֶּר אֶסִּיר
מִבֵּית כָּלֹא יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ : אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי
וּכְבוֹדִי לֹא אֶחָד לֹא אֶתֵּן וְתִהְיֶה לִּי לְפָסִילִים :
הָרֵאשִׁנוֹת הִנֵּה בָאוּ וְחֹדְשׁוֹת אֲנִי מְגִיד
בְּטָרִם תִּצְמַחְנָה אֲשִׁמְעֶה אֶתְכֶם : שִׁירוּ
לִיהוָה שִׁיר חֹדֶשׁ הִתְהַלְתֶּם מִקְצֵה הָאָרֶץ
יֹרְדֵי הַיָּם וּמֵלֵאוּ אֲיִים וַיִּשְׁבִּיהֶם : יִשְׂאוּ
מִדְּבַר וְעָרְוּ חֲצֵרִים תִּשָּׁב קָדֵר יִלְנֹו יִשְׁבִּי
סֹלַע מִרְאֵשׁ הָרִים יִצְוָחוּ : יִשְׁיִמוּ לִיהוָה
כְּבוֹד וְתִתְהַלְּתוּ בְּאֵיִם יִגְדּוּ : יְהוָה כְּבוֹדוֹ
יֵצֵא כְּאֵשׁ מִלַּחְמוֹת יֵעָר קִנְיָאֵה יִרְעֵה אֶת־
יִצְרִיחַ

הפטרות בראשית

יִצְרִיחַ עַל-אֵיבֹיו יתְגַבֵּר׃ הַחֲשִׁיתִי מִן
 אַחֲרִישׁ אֶת-אַפְּךָ כִּי-לִדְהָ אָפַעָה אֵלַי
 וְאֶשְׁאֵף יָחַד׃ אַחֲרֵיכָה הָרִים וְגִבְעוֹתֶיךָ
 עָשַׂבְס אֹבִישׁ וְשִׁמְתִי נְהִירוֹת לְאֵיִם וְאֹנִי
 אֹבִישׁ׃ וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים בְּדֶרֶךְ לֹא
 בְּנִתִיבוֹת לֹא-יֵדְעוּ אַרְרִיכֶם אֲשִׁים מִהֶם
 לִפְנֵיהֶם לְאוֹר וּמַעַקְשִׁים לְמִישׁוֹר אֵלַי
 הַדְּבָרִים עֲשִׂיתָם וְלֹא עֹזְבֵתִים׃ נִסְגּוּ אֵלַי
 יָבִשׁוּ בְּשֶׁרֶת הַבְּטָחִים בַּפֶּסֶל הָאֲמֹרִי
 לְמַסְכָּה אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ׃ הַחֲרָשִׁים שֶׁ
 וְהַעוֹרִים הַבִּטּוֹ לְרֵאוֹת׃ מִי עוֹר כִּי אֵל
 עַבְדִּי וְחָרַשׁ כַּמְלָאכִי אֶשְׁלַח מִי עוֹר כַּמֶּשֶׁל
 וְעוֹר כְּעַבְדֵי יְהוָה׃ רֵאִיתָ רַבּוֹת וְלֹא תִשָּׁאֵר
 פֶּקֶדֶת אֲזִנִּים וְלֹא יִשְׁמַע׃ יְהוָה חֲפִיץ לֵב
 צָדִיק וְגִדִּיל תוֹרָה וְיֹאדִיר׃ כִּאֵן מִסִּימֵן הַסִּמְנִי
 וְהוּא עִם-בָּנוֹ וְשִׁסּוֹי הַפֶּחַ בַּחֲוִרִים כִּי
 וּבִבְתִי כְלָאִים הַחֲבָאוּ הָיוּ לְבֹו וְאֵין מִן
 מִשְׁפָּחָה וְאֵין-אֲמֹר הַשֶּׁבֶט׃ מִי בִכְסֵי אֵל
 זֶאת יִקְשִׁיב וְיִשְׁמַע לְאַחֲוֹר׃ מִי-נָתַן לְמִשְׁוֹת
 עֵקֶב

ראות

למשיכות

הפטרת בראשית שלא

יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל לְבִזְזִים הָלָא יְהוֹה זֶו חֲטָאנוּ
 לֹא וְלֹא אָבוּ בְּדַרְכֵּי הַלֹּךְ וְלֹא שָׁמְעוּ
 בְּתוֹרָתוֹ: וַיִּשְׁפָּךְ עָלָיו חֲמָה אָפוּ וַעֲזוּ
 מִלְחָמָה וְתִלְהָטְהוּ מִסָּבִיב וְלֹא יָדַע וְתִבְעַר
 בּוֹ וְלֹא יָשִׁים עַל-לֵב: וְעַתָּה כֹּה-אָמַר יְהוֹה
 בְּרֹאךְ יַעֲקֹב וַיִּצְרֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל-תִּירָא כִּי
 גֵאלְתִּיךָ קָרָאתִי בְּשֵׁמְךָ לִי-אֵתָה: כִּי-
 הִתְעַבְדָּ בַּמִּים אֶתָּךְ אֲנִי וּבִנְהָרוֹת לֹא
 יִשְׁטָפוּךָ כִּי-תֵלֶךְ בְּמוֹ-אֲשֶׁלֹא תִכּוֹה וְלֹהֲבָה
 לֹא תִבְעַר-בָּךְ: כִּי אֲנִי יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ קְרוֹשׁ
 יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַךָ נָתַתִּי כִפָּרֶךְ מִצָּרִים כּוֹשׁ
 וּסְבֵא תַחַתֶּיךָ: מֵאֲשֶׁר יִקְרָת בְּעֵינַי נִכְבַּדְתָּ
 וְאֲנִי אֶהְבַּתֶּיךָ וְאַתָּן אֲדָם תַּחַתֶּיךָ וְלֹא-מִים
 תַּחֲרֹת נַפְשֶׁךָ: אֶל-תִּירָא כִּי-אֶתָּךְ אֲנִי
 מִמְּזִרְחָ אֲבִי-זְרַעַךָ וּמִמַּעַרְבִי אֶקְבֹּצֶךָ:
 אָמַר לְצִפּוֹן תָּגִי וּלְתִימָן אֶל-תִּכְלָאִי הִבִּי־אִי
 בְּנֵי מִרְחֹק וּבְנוֹתֵי מִקְצֵה הָאָרֶץ: כֹּל
 הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וּלְכָבוֹדִי בְּרֹא-תוֹ יִצְרְתּוּ אִפֹּ-
 עֲשִׂיתּוּ: הוֹצִיא-עַם-עוֹר וְעֵינַיִם יְשׁוּחַרְשִׁים
 וְאֲזַנִּים

הפטרת תולדות נח

ואזנים למו: כל הגוים נקבצו ויחדו
לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות יש
יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמר
אתם ערי נאם יהוה ועבדי אשר בה
למען תרעו ותאמינו לי ותבינו כי אני
לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה:

הפטרת תולדות נח בישעיה סימנר

דני עקרה לא ילדה פצחי רנה ונר
לא חלה כידבים בני שמי
מבני בעולה אמר יהוה: הרחיבי ממ
אחלק ויריעות משכנותיך יטו אל תחש
האריכי מתריך ויתרתיך חזקי: כי
ושמאול תפרצי וזרעך גוים ירש וערס
נשמות יושבו: אל תיראי כי לא תבז
ואל תכלמי כי לא תחפירי כי נש
עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך
תזכרי עוד: כי בעליך עשך יהוה צבא
שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי בלהא
יקרא

הפטרת תולדות נח שלב

יְקַרְאֵהוּ: כִּי־בָאֵשׁ עֲזוּבָה וְעֲצוּבֵת רוּחַ
 קִרְאֵהוּ יְהוָה וְאִשָּׁת נְעוּרִים כִּי תִמָּאֵס אָמַר
 אֱלֹהֶיךָ: בְּרָגַע קִטְּן עֲזַבְתִּיךָ וּבְרַחֲמִים
 גְּדוּלִים אֶקְבְּצֶךָ: בְּשִׁצָּף קִצָּף הִסְתַּרְתִּי פָנַי
 רָגַע מִמֶּךָ וּבַחֲסֹד עוֹלָם רַחֲמֶתֶךָ אָמַר
 גְּאֻלְךָ יְהוָה: כִּי־מִי נָח זֹאת לִי אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַבְר מִי־נָח עוֹד עַל־הָאָרֶץ כֵּן
 נִשְׁבַּעְתִּי מִקִּצָּף עֲלֶיךָ וּמִגֶּעֱרָבְךָ: כִּי
 הָהָרִים יִמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תִּמְוֹטֶנָה וְחִסְדִּי
 מֵאֲתָךְ לֹא־יָכוֹשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תָמוּט
 אָמַר מֵרַחֲמֶיךָ יְהוָה:

כאן מסיימין הספרדים

עֲנִיָּה סַעֲרָה לֹא נַחֲמָה הִנֵּה אֲנֹכִי מֵרַבִּין
 בַּפּוֹךְ אֲבִנֶיךָ וַיִּסְדַּתִּיךָ בַּסְּפִירִים: וְשִׁמְתִי
 בְּדָכְךָ שְׁמִי שְׁתִּיךָ וְשַׁעֲרֶיךָ לֹא־בְנִי אֶקְרָח
 וְכָל־גְּבוּלְךָ לֹא־בְנִי־חֶפֶץ: וְכָל־בְּנֶיךָ לְמוֹרֵי
 יְהוָה וְרַב־שָׁלוֹם בְּנֶיךָ: בְּצַדִּיקָה תִּכְוֹנֶנִי
 רַחֲמֵי מַעֲשֶׂק כִּי־לֹא תִירָאִי וּמִמַּחֲתָה
 כִּי לֹא־תִקְרַב אֵלֶיךָ: הֵן גִּזּוּר יְגוּר אֶפֶס
 מֵאוֹתִי מִי־גֵר אֶתָּה עֲלֶיךָ יָפוּל: הֵן אֲנֹכִי
 בִּרְאִיתִי

הפטרת לך לך

בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא
 למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל
 כל-כלי יוצר עליך לא יצליח וכל-
 תקום אתך למשפט תרשיע זאת נחתי
 עברי יהודה וצדקתם מאתי נאם יהוה
 הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לוכם
 לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כמ
 ובלוא מחיר יין וחלב: למר תשקד
 כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבע
 שמעו שמוע אלי ואכלו טובותי
 בדשן נפשכם: הטו אזנכם ולכו אר
 שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם בר
 עולם חסדי דוד הנאמנים: הן עד לאומי
 נתתיו נגיד ומצוה לאמים: הן גוי לא
 חרע תקרא וגוי לא ירעך אליך יו
 למען יהוה אלהיך ולקרוש ישראל
 פארך:

הפטרת לך לך שלג

הפטרת לך לך בישעיה סימן מ

למה תאמר יעקב ורתדבר ישראל
נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי
משפטי יעבור: הלוא ידעת אם לא שמעת
אלהי עולם ויהוה בורא קצות הארץ לא
יעף ולא יגע אין חקר לתבונתו: נתן ליעף
כח ולאין אונים עצמה ירבה: ויעפו נערים
וגעו ובחורים בשול יבשלו: וקוי יהוה
יחליפו כח יעלו אבר בנשרים ירוצו ולא
יגעו ילכו ולא יעפו: החרישו אלי אלים
ולאמים יחליפו כח יגשו און ידברו יחדו
למשפט נקרבה: מי העיר ממזרח צדק
יקראוהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים
יירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו:
ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא
יבוא: מי פעל ועשה קרא הדדות מראש
אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא:
ראו אלים וייראו קצות הארץ יחדו קרבו
ויאבתיון: איש את דעהו יעזרו ולא אחיו
יאמר

הפטרת לך לך

יאמר חזק: ויחזק חרש את צלף מר
פטיש את הולם פעם אומר לרבך טוב
ויחזקו במסמרים לא ימוט: ואתה ישי
עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם
אהבי: אשר החזקתיך מקצות הארץ
ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי את
בחרתיך ולא מאסתך: אל תירא פני
אני אל תשתע כִּי־אני אלהיך אפני
אף עזרתיך אף תמכתך בימין צדקי
הן יבשו ויכלמו כל הנחשים בך יחוננו
ויאבדו אנשי ריבך: תבקשם ולא תמצא
אנשי מצרתך יהיו כאין וכאפס אנו
מלחמתך: כי אני יהוה אלהיך מחו
מינה האמר לך אל תירא אני עזרתיך וא
תיראי תולעת יעקב מתי ישראל א
עזרתיך נאס יהוה וגאלך קדוש ישראל
הנה שמתך למורג חרוץ חדש בעל פני
תרוש הרים ותדק וגבעות במין תשים
תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אהב
ואהה

הפטרת וירא שלר
ואתה תגיל ביהוה בקרוש ישראל תתהלל:

הפטרת וירא במלכים שני סימן ד

ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה
אל אלישע לאמר עבדך אישי

מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את
יהוה והנשרה בא לקחת את שני ילדיו
לעבדים: ויאמר אליה אלישע מה אעשה

לך הגידי לי מה ישלח בי בבית ותאמר אין לד
לשפחתך כל בבית כי אס-אסוך שמן:

ויאמר לבי שאל לך כלים מן החוץ מאת
כל שכניכי כלים רקים אל תמעיטי: שכניך ק

ובאת וסגרת הדלת בעודך ובערב בניך
ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי:

ותלך מאתו ותסגר הדלת בערה ובער
בניה הם מגשים אליה והיא מיצקת: מוצקת ק

והי ובמלאת הכלים ותאמר אל בנה
הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד
כלי ויעמר השמן: ותבא ותגד לאיש

האלהים

הפטרת וירא

האלהים ויאמר לכל מכרי את השמן ושל
את נשיכי ואת בניכי תחיי בנותר ויה
היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אישה
גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי ערב
יסר שמה לאכל לחם ותאמר אל אישה
הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא
עבר עלינו תמיד נעשה נא עלית קד
קטנה ונשים לו שם מטה ושלח ונפסא
ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה ויה
היום ויבא שמה ויסר אל העלילה וישכב
שמה ויאמר אל גיחזי נערו קרא
לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו
ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרות
אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות
לך היש לדבר לך אל המלך או אל
שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת
ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אמר
בן איז לה ואישה זקן ויאמר קרא לה
ויקרא לה ותעמד בפתח ויאמר למועד
הזה

שיר ובני
ק' ק'

הפטרת וירא שלה

הָיָה כֵּעֵת חָיָה אֶתִּי חֲבֻקָּת בֶּן וְתֹאמֶר אֶל־^{אח ק}
אֲדֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־תִּכְזֹּב בְּשִׁפְחָתְךָ :
וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֶּן לְמוֹעֵד הָיָה כֵּעֵת
חָיָה אֲשֶׁר־דָּבַר אֵלֶיהָ אֱלִישֶׁעַ וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד
וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶל־אָבִיו אֶל־הַקְּצָרִים :
וַיֹּאמֶר אֶל־אָבִיו רֹאשִׁי רֹאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל־
הַנָּעַר שָׂאֵהוּ אֶל־אִמּוֹ : וַיִּשָּׂאֵהוּ וַיִּבְאֵהוּ
אֶל־אִמּוֹ וַיֵּשֶׁב עַל־בְּרִכְיָה עַד־הַצְהָרִים
וַיָּמָת : וַתַּעַל וַתִּשְׁכְּבֵהוּ עַל־מִטַּת אִישׁ
הָאֱלֹהִים וַתִּסְגֹּר בַּעֲדוֹ וַתֵּצֵא : וַתִּקְרָא אֶל־
אִשָּׁהּ וַתֹּאמֶר שְׁלַחָה נָא לִּי אַחֵר מִן־
הַנָּעָרִים וְאַחַת הָאֲתֻנּוֹת וְאַרְוֶצָה עַד־אִישׁ
הָאֱלֹהִים וְאֶשׁוּבָה : וַיֹּאמֶר מְדוּעַ אֶתִּי ^{אח ק}
הַלַּכְתִּי אֵלָיו הַיּוֹם לֹא־חָדָשׁ וְלֹא שִׁבְרַת ^{הלכת ק}
וַתֹּאמֶר שְׁלוֹם :

כאן מסתימן הספרדים

וַתַּחֲבֹשׁ הָאֲתֻנָּה וַתֹּאמֶר אֶל־נַעֲרָה נְהַג וּלְךָ
אֶל־תַּעֲזָר לִי לְרֹכֵב כִּי אֶסְאֲמֶרְתִּי לָךְ :
וַתֵּלֶךְ וַתִּבֹּא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַר
הַכְּרֵמֶל וַיְהִי כִּרְאוֹת אִישׁ־הָאֱלֹהִים אוֹתָהּ

מנגד

הפטרת וירא

מִנֶּגֶד וַיֹּאמֶר אֶל־גִּיחֲזִי נַעֲרוֹ הִנֵּה הַשְּׂמֹנִית
הָלוּ: עֵתָּה רוּיָנָא לְקִרְאָתָהּ וַאֲמַרְתָּ
הַשְּׁלוֹם לְךָ הַשְּׁלוֹם לְאִישֶׁךָ הַשְּׁלוֹם לְיָדֶיךָ
וְהָאִמְרָ שְׁלוֹם: וְתֵבֵא אֶל־אִישֵׁהָאֱלֹהִים
אֶל־הָהָר וְתַחֲזֹק בְּרַגְלָיו וַיֵּשְׁבִיחוֹ לְהַפְּרֹ
וַיֹּאמֶר אִישֵׁהָאֱלֹהִים הִרְפָּה לָהּ כִּינְפֶיהָ
מֵרָה לָהּ וַיְהִי הָעֵלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי
וְהָאִמְרָ הַשְּׁאֵלְתִי בֶן מֵאֵת אֲדֹנִי הָאֵל
אֲמַרְתִּי לֹא תִשְׁלַח אֹתִי: וַיֹּאמֶר לְגִיחֲזִי הִנֵּה
מִתְנַיֵּךְ וְקַח מִשְׁעֲנֹתַי בִּידֶךָ וְלֶךְ כִּי תִכְנֹס
אִישׁ לֹא תִבְרַכְנוּ וְכִי־יִבְרַכְךָ אִישׁ לֹא תִעָנֶנּוּ
וְשָׁמַת מִשְׁעֲנֹתַי עַל־פְּנֵי הַנָּעַר: וְהָאִמְרָ אֵל
הַנָּעַר חִי־יְהוָה וְחִי־נַפְשֶׁךָ אִם־אֶעֱזֹבְךָ וְקַח
וְלֶךְ אַחֲרָיָה: וְגִיחֲזִי עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּסַּח
אֶת־הַמִּשְׁעָנֹת עַל־פְּנֵי הַנָּעַר וַאֲזַן קוֹלוֹ
קָשָׁב וַיֵּשֶׁב לְקִרְאָתוֹ וַיִּגְדְּלוּ לֵאמֹר לֹא
הָקִיץ הַנָּעַר: וַיָּבֵא אֱלִישֶׁע הַבֵּיתָה וְהִנֵּה
הַנָּעַר מֵת מִשְׁכָּב עַל־מִטָּתוֹ: וַיָּבֵא וַיִּכְרֹם
הַדָּלֶת בַּעַד שְׁנֵיהֶם וַיַּתְּפִלֵּל אֶל־יְהוָה: וַיֵּשֶׁב
וַיִּשְׁכַּב

הפטרת חיי שרה שלו

וַיֵּשֶׁב עַל-הַיֵּלָד וַיִּשֶׁם פִּיּוֹ עַל-פִּיּוֹ וַעֲיִנָּיו עַל-
 עֵינָיו וּכְפִיּוֹ עַל-כַּפּוֹ וַיִּגְהַר עָלָיו וַיַּחֵם בִּישָׁר ^{כפיו ק}
 הַיֵּלָד׃ וַיֵּשֶׁב וַיֵּלֶךְ בְּבֵית אַחֲתָה הֵנָּה וְאַחֲתָה
 הֵנָּה וַיַּעַל וַיִּגְהַר עָלָיו וַיִּזְדַּר הַנָּעַר עַד-שִׁבְעַת
 פַּעֲמִים וַיִּפְקַח הַנָּעַר אֶת-עֵינָיו׃ וַיִּקְרָא אֶל-
 גִּיחִזִּי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל-הַשָּׂנִמִּית הַזֹּאת
 וַיִּקְרָאָהּ וַתֵּבֵא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאֵי בִנִּי׃ וַתֵּבֵא
 וַתִּפֹּל עַל-רַגְלָיו וַתִּשְׁתָּחוּ אַרְצָהּ וַתִּשָּׂא
 אֶת-בָּנָהּ וַתִּצָּא׃

הפטרת חיי שרה במלכים א סימן א

והמלך דוד זָקֵן בָּנָה בְּיָמָיו וַיִּכְסְהוּ
 בַּבָּגָדִים וּלֹא יָחַם לוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ
 לוֹ עֲבָדָיו וַיִּבְקֹשׁוּ לְאֹדֶנִי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְּתוּלָה
 וַעֲמִדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְרַתְּהִי לוֹ סִכָּנָת
 וְשִׁכְבָּהּ בְּחִיקָךְ וְחָם לְאֹדֶנִי הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּבְקֹשׁוּ
 נַעֲרָה יָפָה בְּכָל-בּוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְצְאוּ אֶת-
 אֲבִישָׁג הַשֹּׁנִמִּית וַיָּבִאוּ אֹתָהּ לַמֶּלֶךְ׃
 וַהֲנַעֲרָה יָפָה עַד-כִּי־אָד וַתְּהִי לַמֶּלֶךְ סִכָּנָת
 וַתִּשְׁרַתְּהוּ׃

הפטרת חיי שרה

וַתֵּשֶׁרְתֶּהוּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָהּ: וַאֲדֹנֶיהָ
חָגִית מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעֲשֶׂה
רַכְבּוּ וּפָרָשִׁים וְחֻמְשִׁים אִישׁ רָצִים לִפְנֵי
וְלֹא אֵעָצְבוּ אֲבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מְדוּעַ כֹּכ
עֲשִׂית וְגַם הוּא טוֹב תֵּאָדָר מֵאֲדָר וְאֵתוֹ לֹד
אַחֲרֵי אֲבִשְׁלוֹם: וַיְהִי רַבְרָיו עִם יוֹאֵב בֶּן
צְרוּרָה וְעִם אֲבִיתָר הַכֹּהֵן וַיַּעֲזֹרוּ אֹתָהּ
אֲדֹנֶיהָ: וַצְדֹק הַכֹּהֵן וּבְנֵיהוּ בְּיָהוּדָה
וְנָתָן הַנָּבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי וְהַגְּבוּרִים אֲשֶׁר
לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם אֲדֹנֶיהָ: וַיִּזְבַּח אֲדֹנֶיהָ
צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא עִם אֲבִן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר
אֵצֶל עֵין רִגְלִי וַיִּקְרָא אֶת כָּל־אֲחָיו בְּנֵי הַמִּטָּה
וְלִכְל־אֲנָשֵׁי יְהוּדָה עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ: וְאֵת־
הַנָּבִיא וּבְנֵיהוּ וְאֵת־הַגְּבוּרִים וְאֵת־שְׁלֹשֵׁי
אֲחָיו לֹא־קָרָא: וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־בֶּת־שֶׁבַע
אִם־שָׁלַמָּה לֵאמֹר הֲלֹא שָׁכַעַת כִּי־נָתַן
אֲדֹנֶיהָ בֶּן־חָגִית וְאֲדֹנֶיהָ דָּוִד לֹא יָדָע
וְעַתָּה לְכִי אֵעָצֶךְ גֹּאֲעֶצֶר וּמַלְטִי אֶת־
נַפְשֶׁךָ וְאֶת־נַפְשׁ בְּנֶךָ שָׁלַמָּה: לְכִי וְנִבֵּא

הפטרת חיי שרה של

אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה
 אדוני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי
 שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי
 ומדוע מלך אדניו: הנה עורך מדברת שם
 עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את
 דבריך: ותבוא בת שבע אל המלך
 והחררה והמלך זקן מאד ואבי שגה שונמית
 משרת את המלך: ותקד בת שבע
 ותשתחו למלך ויאמר המלך מה לך:
 ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך
 לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא
 ישב על כסאי: ועתה הנה אדני מלך
 ועתה אדני המלך לא ידעת: ויזבח שור
 ומריא וזאן ררב ויקרא לכל בני המלך
 ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה
 עבדך לא קרא: ואתה אדני המלך עיני
 כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על
 כסא אדני המלך אחרי: והיה כשכב
 אדני המלך עם אבתי והייתי אני ובני

שלמה

29 I

כט א

הפטרות חיי שרה

שְׁלֹמֹה הַטָּאִים: וְהָיָה עֹדְנָה מְדֻבָּרָה
הַמֶּלֶךְ וְנָתַן הַנְּבִיא בָּא: וַיְגִידוּ לַמֶּלֶךְ
הָיָה נָתַן הַנְּבִיא וַיָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיֹּסֶף
לַמֶּלֶךְ עַל־אֶפְרוֹ אֶרְצָה: וַיֹּאמְרוּ
הַמֶּלֶךְ אַתָּה אִמְרַת אֲדֹנִי הוּא יִמְלֹךְ אַחֲרָיו
יֵשֶׁב עַל־כִּסֵּאִי: כִּי יִרְדֹּךְ הַיּוֹם וַיִּזְכֹּר
וּמִרְיָאֲצָאן לָרֹב וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ
וּלְשָׂרֵי הַצָּבָא וּלְאֲבֵיתָר הַכֹּהֵן וְהַנָּסִי
וּשְׂתֵּי־לִפְנָיו וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ אֲדֹנִי
וְלִי אֲנִי עֹבֵדְךָ וְלְצֹדֵק הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו
יְהוּדָע וּלְשֹׁמֵר עֹבֵדְךָ לֹא קָרָא: אִם
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא
אֶת־עֹבֵדְךָ מִי יֵשֶׁב עַל־כִּסֵּא אֲדֹנִי
אַחֲרָיו: וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר קִרְאוּ
לְבָרֵךְ־שֶׁבַע וְתָבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהָיָה
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
אֲשֶׁר־פָּרַח אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה: כִּי־נָסַח
נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
שְׁלֹמֹה בִנִּי יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֶׁב עַל־כִּסֵּאִי

עבדך

הפטרת תולדות שלח

תַּחֲתִי כִּי בֶן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַתִּקְדֹּב בֵּת־
שֶׁבַע אֲפִיס אֶרֶץ וּתְשַׁתְּחוּ לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר יְהוָה
אֲרֹנִי הַמֶּלֶךְ דּוֹר לְעַלְמִים׃

הַפְטֶרֶת תּוֹלְדוֹת בְּתָרִי עֶשֶׂר בַּמֶּלֶךְ אֲכִי סִימָן א

משא דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּיַד
מֶלֶאכִי׃ אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אָמַר

יְהוָה וְאָמַרְתֶּם בְּמָה אֶהְבֵּתֵנוּ הֲלוֹא־אֲחֵעִשׂוּ
לְיַעֲקֹב נָא־יְהוָה וְאֶהֱבֵב אֶת־יַעֲקֹב׃ וְאֶת־

עֲשׂוֹ שִׁנְאֹתִי וְאֲשִׁים אֶת־הָרִיו שְׂמֵמָה וְאֶת־
נַחֲלָתוֹ לְתַנּוֹת מִדְּבָר׃ כִּי־תֹאמַר אֲדוֹם

דִּשְׁשָׁנוּ וְנִשּׁוּב וְנִכְנָה חֲרָבוֹת כֹּה אָמַר יְהוָה
זָבָאוֹת הִמָּרָה יִבְנוּ וְאֲנִי אֶהְרֹס וְקִרְאוּ לָהֶם

גְּבוּל רִשְׁעָהּ וְהָעַם אֲשֶׁר־זָעַם יְהוָה עַד־
עוֹלָם׃ וְעֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ

יְגַדֵּל יְהוָה מַעַל לְגְבוּל יִשְׂרָאֵל׃ בֶּן יְכִיָּה
אָב וְעַבְדִּי אֲרֹנִי וְאִם־אֲבֵאֲנִי אִיהָ כְבוֹדִי

וְאִם־אֲרֹנִים אֲנִי אִיהָ מוֹרָאִי אָמַר יְהוָה
זָבָאוֹת לָכֶם הִכְהֵנִים בּוֹזִי שְׁמִי וְאָמַרְתֶּם

הפטרת תולדות

במה בזינו את שמך: מגישים על-
לחם מגאל ואמרתם במה גאל
באמרתם שלחן יהוה נבזה הוא: וכיתת
עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה
רע הקריבהו נא לפחתך הירצך או
פניך אמר יהוה צבאות: ועתה חלה
פניאל ויחננו מידכם היתה זאת הישאל
פנים אמר יהוה צבאות: מי גס בכסו
דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין דת
בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא את
מידכם: כי ממזרח שמש ועד מבוא
שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגשי
ומנחה טהורה כי גרול שמי בגוים
יהוה צבאות: ואתם מחללים אתו באמר
שלחן יהוה מגאל הוא וניבו נבזה אכר
ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו
יהוה צבאות והבאתם גזול וארת חמ
ואת החולה והבאתם את המנחה האר
אותה מידכם אמר יהוה: וארור נזכר
בעד

הפטרות תולדות שלט

בְּעֶדְרוֹ זָכַר וְנָדַר וְזָבַח מִשְׁחַת לְאֹדְנִי כִּי
מֶלֶךְ גָּדוֹל אֲנִי אֶמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְשְׁמִי
נִזְרָא בְּגוֹיִם: וְעַתָּה אֵלֵיכֶם הַמְצוֹה הַזֹּאת
הַכֹּהֲנִים: אִם לֹא תִשְׁמָעוּ וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּ
עַל לֵב לִתֵּת כְּבוֹד לְשְׁמִי אֶמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וְשַׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת־הַמַּאֲרָה זְאוֹתִי אֶת־
בְּרִכּוֹתֵיכֶם וְגַם אֲרוֹתֶיהָ כִּי אֵינְכֶם שְׁמִים
עַל לֵב: הִנְנִי גֹעַר לָכֶם אֶת־הַזֶּרַע וְזֵרִיתִי
פֶּרֶשׁ עַל־פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם וְנִשְׂא אֶתְכֶם
אֱלֹוִי: וִידַעְתֶּם כִּי שַׁלַּחְתִּי אֵלֵיכֶם אֶת־
הַמְצוֹה הַזֹּאת לְהַיּוֹת בְּרִיתִי אֶת־לֹוִי אֶמַר
יְהוָה צְבָאוֹת: בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים
וְהַשְׁלוֹם וְאַתֶּנָּם לֹו מוֹרָא וַיִּירָאֵנִי וּמִפְּנֵי
שְׁמִי נָחַת הוּא: תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ
וְעוֹלָה לֹא־נִמְצָא בִשְׁפָתָיו בְּשִׁלּוֹם וּבְמִישׁוֹר
הִלֵּךְ אֲתִי וְרַבִּים הִשִּׁיב מִעוֹן: כִּי־שִׁפְתִי כַחֲזָן
יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה יִבְקְשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מִלֶּאךָ
יְהוָה צְבָאוֹת הוּא:

הפטרת ויצא

הפטרת ויצא בהושע סימן יא

ועמי תלואים למשובתי ואל
יקראו יחד לא ירום: איך א
אפרים אמנך ישראל איך אתנך כא
אשימך כצבאים נהפך עלי לבי יחד נ
נחומי: לא אעשה חרון אפי לא א
לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש ב
קרוש ולא אבוא בעיר: אחרי יהוה
כאריה ישאג כיהוא ישאג ויחרדו נ
מים: יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מ
אשור והושבתים על-בתיהם נאסידו
סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית י
ויהודה עד רר עם אל ועם קרושים נא
אפרים רעה רוח ורדף קלים כל-היום
וישד ירבה וברית עם-אשור יכרתו ו
למצרים יובל: וריב ליהודה עם-ח
ולפקד על-יעקב כדרכיו כמעלליו י
לו: בבטן עקב את-אחיו ובאנו שרה
אלהים

אלהים: וישראל מלאך ויכל בכה ויתחנוך
 לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו:
 ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו: ואתה
 באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקורה
 אל אלהיך תמיד: כנען בידו מאזני מרמה
 לעשק אהב: ויאמר אפרים אף עשרתי
 מצאתי און לי כל יגיעי לא ימצאו לי עון
 אשר חטא: ואנכי יהוה אלהיך מארץ
 מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד:
 ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרבתי
 וביד הנביאים אדמה: אם גלעד און ארץ
 שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם
 בגלים על תלמי שדי:

כאן מתחילים האשכנזים הפטרת וישלח

ויברח יעקב שרה ארם ויעבד ישראל
 באשה ובאשה שמר: ובנביא
 העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא
 נשמר: הכעים אפרים תמרורים ודמיו
 כט ר 4 29 עליו

הפטרת וישלח

עָלָיו יָטוּשׁ וַחֲרַפְתּוּ יָשִׁיב לוֹ אֲדָנָיו׃ מִן
אֲפֹרִים רִתַּת נָשָׂא הוּא בִּישְׂרָאֵל וַיֵּא
בַּבֶּעַל וַיִּמָּת׃ וַעֲתָה יִסְכּוּל חֲטָאֵי
לֵהֶם מִסִּכְרָה מִכִּסְפָּם כִּתְבוּנָם עֲצָבֵם מִטִּי
חֲרָשִׁים כָּלָה לֵהֶם הֵם אֲמָרִים זִכְחִי אֵת
עֲגָלִים יִשְׁקִין׃ לֵכֵן יִהְיוּ כַעֲנַן בָּקָר וְכִנֵּי
מִשְׁבִּים הֵלֶךְ כְּמוֹן יִסְעַר מִגֶּדֶן וְכִנֵּי
מֵאֲרֵבָה׃ וַאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֲרֶץ כְּנָעַן
וְאֱלֹהִים זֹלָתִי לֹא תִרְעוּ מוֹשִׁיעַ אֶת בְּנֵי
אֲנִי יִרְעֶתֶךָ בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ תְּלֹאוֹנָה
כַּמְרֵעִיתָם וַיִּשְׁבְּעוּ שְׁבָעוּ וַיִּרְם לִבָּם עַל
שִׁבְחוֹנִי׃ וְאֵתִי לֵהֶם כְּמוֹ שַׁחַל כְּנֻמִּי
דֶּרֶךְ אֲשׁוּר׃ אֲפָגַשְׁם כְּדָב שְׂכוֹל וְאֵתִי
סָגוֹר לִבָּם וְאָכְלָם שֵׁם כְּלָבִיא חֵית הַשָּׂדֶה
תִּבְקַעֵם׃ שְׁתַּתֶּךָ יִשְׂרָאֵל כִּי־בִי בַעֲוֹן
אֵתִי מִלִּכְךָ אִפּוֹא וַיִּוְשִׁיעֶךָ בְּכָל־עֵד
וַיִּשְׁפֹּטֶךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ תִּנְהַלִּי מֶלֶךְ וְשִׁוְרִים׃
אֵתֶךָ לֶךְ מֶלֶךְ בְּאִפִּי וְאֶקַּח בַּעֲבָרְתִּי׃ צֹדֵק
עֵן אֲפֹרִים צְפוּנָה חֲטָאֵהוּ׃ חֲבִלִי וְלֹדֶה
יֵבֹאוּ

הפטרת וישלח שמא

יבאו לו הוא־בן לא־הכם כי־עת לא־יעמה
 במשבר־בנים: מיד־שאול אֶפְדֹם מִמּוֹת
 אֶגְאֹלֶם אֱהִי רִבְרִיק מוֹת אֱהִי קִטְבֶּךָ שְׂאוֹל
 נַחֵם יִסְתַּר מֵעֵינַי: כִּי הוּא בֵּין אֲחִים יִפְרִיא
 יבוא קִדִּים רוּחַ יְהוָה מִמְדְּבַר עָלָה וַיָּבוֹשׁ
 מִקּוֹרוֹ וַיַּחֲרֹב מֵעֵינָיו הוּא יִשְׁסֶה אוֹצַר כָּל־
 כְּלֵי חֲמָדָה: תֵּאשֶׁם שְׁמִרֹן כִּי מִרְתָּה
 בַּאֲלֹהֶיהָ בַּחֲרֹב יִפְּלוּ עַל־לִירֵהֶם יִרְטְשׁוּ
 זְהִרְיוֹתָיו יִבְקְעוּ: שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ כִּי כִשְׁלַת בַּעֲוֹנֶךָ: קָחוּ עִמָּכֶם
 דְּבָרִים וּשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אִמְרוּ אֱלֹהֵינוּ כָּל־
 תִּשָּׂא עֵז וְקַח־טוֹב וְנִשְׁלָמָה פְּרִים שְׁפַתֵּינוּ:
 אֲשׁוּרִי לֹא יוֹשִׁיעֵנו עַל־סוֹס לֹא נִרְכָּב וְלֹא־
 נֹאמַר עֹז אֱלֹהֵינוּ לַמַּעֲשֶׂה יָדֵינוּ אֲשֶׁר־בָּךְ
 יִרְחֹם יְתוֹם: אֲרַפֵּא מִשׁוּבַתֶּם אֲהַבֶּם נִרְבֶּה
 כִּי שָׁב אֲפִי מִמֶּנּוּ: אֱהִיהַ כְּטַל לְיִשְׂרָאֵל
 יִפְרַח כִּשְׁוֹשְׁנֵה הַיַּד שֶׁרָשִׁיו כְּלָבֵנוֹן: יֵלְכוּ
 יוֹנְקוֹתָיו וַיְהִי כַזֵּית הוֹדוֹ זֶרֶחַ לֹו כְּלָבֵנוֹן:
 יֵשְׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצֻלּוֹ יַחֲיוּ דָגָן וַיִּפְרְחוּ כִּגְפֵן

הפטרת וישלח

זָכְרוּ בֵּין לְבָנוֹן : אִפְרַיִם מִחֲדָלִי
לְעַצְבִּים אֲנִי עֲנִיתִי וְאֶשׁוּרֶנּוּ אֲנִי מִנִּי
רַעְנָן מִמֶּנִּי פָרִיד נִמְצָא : מִי חֲכָם
אֱלֹהֵה נָכוֹן וְיָדַעַם כִּי יִשְׂרָאֵל דָּרְבָּן
וְצַדִּיקִים יֵלְכוּ בָם וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם :

הפטרת וישלח בתרי עשר בעבריה סג

חזון

עֲבַרְיָה כֹהֵן־אֹמֵר אֲדֹנָיִי
לְאֵדֹם שְׁמוּעָה שְׁמַעְנוּ מֵאֵדֹם
וְצִיר בְּגוֹיִם שָׁלַח קוֹמוּ וְנִקְוֵמָה עָר
לְמַלְחָמָה : הִנֵּה קֶטֶן נִתְּתִיד בְּגוֹיִם בּוֹזֵא
מֵאֵד : זֶרֶן לִבְךָ הַשִּׁיאֵךְ שִׁכְנֵי בַחְנוּ
מֵרוֹם שִׁבְתוּ אִמְר בְּלִבּוֹ מִי יוֹרִידֵנִי אֵר
אֶם־תִּגְבֶּיהָ כִּנְשֶׁר וְאֶם־בֵּין כּוֹכָבִים
קִנְךָ מִשֶּׁם אוֹרִידֶךָ נֹאס־יְהוָה : אֶסְגֹּנֶנּוּ
בְּאוֹרֶלֶךְ אֶם־שֹׁדְדִי לַיִלֶה אֵיךְ נִרְמֵה
הֲלֹא יִגְבּוּדִים אֶם־בְּצָרִים בְּאוֹרֶלֶךְ
יִשְׁאִירוּ עַל־זֹת : אֵיךְ נִחַפְּשׁוּ עֲשׂוּ
מִצְפְּנֵינוּ : עַד־הַגְּבוּר שֶׁלֹּחַ־כָּל־אֵי
בְּרִיךְ

הפטרת וישלח שמא

בְּרִיתְךָ הַשְׂיֵאֹךְ יִכְלֹוּ לָךְ אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֶךָ
 לַחֲמֶךָ יִשְׁמוּ מִזֹּר תַּחֲתֶיךָ אֵין תְּבוּנָה בּוֹ :
 הֲלוֹא בַיּוֹם הַהוּא נָאִם יְהוָה וְהֵאֱבֹרְתִי
 חֲכָמִים מְאֹדִים וְתְבוּנָה מִהֵרָ עֲשׂוּ : וְחַתּוּ
 גְבוּרֶיךָ תִּימָן לִמְעַן יִכְרַת אִישׁ מִהֵרָ עֲשׂוּ
 מִקָּטָל : מִחֲמַם אַחֶיךָ יַעֲקֹב תִּכְסֶּךָ בּוֹשָׁה
 וְנִכְרַת לְעוֹלָם : בַּיּוֹם עֲמֹךָ מִנֶּגֶד בַּיּוֹם
 שְׁבוּת זֵרִים חִילוּ וְנִכְרִים בָּאוּ שְׁעָרָיו וְעַל־
 יְרוּשָׁלַם יִדּוּ גּוֹרֵל גַּם אֶתְּהָ כְּאַחֲרֵי מָהֶם :
 וְאַל תֵּרָא בַּיּוֹם אַחֶיךָ בַּיּוֹם נִכְרוּ וְאַל־
 תִּשְׁמַח לִבְנֵי יְהוּדָה בַּיּוֹם אֲבָדָם וְאַל תִּגְדֹּל
 פִּיךָ בַּיּוֹם צָרָה : אַל תִּבּוֹא בְּשַׁעַר עַמִּי
 בַּיּוֹם אֵידָם אַל תֵּרָא גַם אֶתְּהָ בְּרַעְתּוֹ בַּיּוֹם
 אֵידָו וְאַל תִּשְׁלַחנָה בְּחִילוֹ בַּיּוֹם אֵידָו :
 וְאַל תַּעֲמֹד עַל־הַפֶּרֶק לְהַכְרִית אֶת־
 פְּלִיטָיו וְאַל תִּסָּגֵר שְׁרִידָיו בַּיּוֹם צָרָה : כִּי־
 קָרוֹב יוֹם יְהוָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר־
 עָשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לָּךְ גְּמֹלָה יָשׁוּב בְּרָאשָׁךְ : כִּי־
 כַּאֲשֶׁר שְׁתִּיתָם עַל־הַיַּר קִרְשֵׁי יִשְׁתּוּ כָּל־הַגּוֹיִם
 תָּמִיד

שערי ק

הפטרת וישב

תִּמְדוּ וּשְׁתּוּ וּלְעוֹהֵיוּ כְּלוֹא הָיוּ׃ וּבְחֹרֶה
תִּהְיֶה פְּלִיטָה וְהָיָה קֹדֶשׁ וִירְשׁוּ בֵּיתֶךָ
אֶת מוֹרְשֵׁיהֶם׃ וְהָיָה בֵּית־עֵקֶב אֲשֶׁר
יִסְכֵּף לַהֲבֵה וּבֵית עֵשׂוֹ לִקְשׁ וּדְלָקוֹ בָּרֶחַק
וְאֶכְלוּס וּלֹא־יִהְיֶה שְׂרִיד לְבֵית עֵשׂוֹ בֵּית
דָּבָר׃ וִירְשׁוּ הַנֶּגֶב אֶת־הָר עֲשׂוֹ וְהַשְׂפָּלָה
אֶת־פְּלִשְׁתִּים וִירְשׁוּ אֶת־שָׂדֵה אֲפִרְיָא
שָׂדֵה שְׁמֵרוֹן וּבְנִימָן אֶת־הַגִּלְעָד׃ וְגִלְעָד
הַחֲלִיחָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־כָּנְעִים
צִרְפָּת וְגִלְתַּיִם יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּסִפְרֵי יִשְׂרָאֵל
עָרֵי הַנֶּגֶב׃ וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְ
אֶת־הָר עֲשׂוֹ וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה׃

הפטרת וישבבת עבמוס סימן ב
כ אִמְרֵי יְהוָה עַל־שְׁלִשָּׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל
וְעַל־אַרְבַּעַת לֹא אֲשִׁיבֵנּוּ עַד
מִכְרָם בְּכֶסֶף צָדִיק וְאֲבִיוֹן בְּעֶבֶר נְעִלִים
הַשָּׂאִפִּים עַל־עַפְרָאֶרֶץ בְּרָאשֵׁי דְלִיסְמוֹרָה
עֲנוּסִים יִטּוּ וְאִישׁ וְאִבִּיו יִלְכוּ אֶל־הַנְּעִרָה לֹא
חָלַל אֶת־שֵׁם קֹדֶשׁ׃ וְעַל־בְּגָדִים חָלַל
יִטּוּ

יִטּוּ אֶצֶל כָּל־מִזְבַּח וַיֵּין עֲנוּשִׁים יִשְׁתּוּ בֵּית
אֱלֹהֵיהֶם׃ וְאַנְכִי הִשְׁמַדְתִּי אֶת־הָאָמָרִי
מִפְּנֵיהֶם אֲשֶׁר כָּגְבָה אֲרָזִים גָּבְהוּ וְחֶסֶן הוּא
כְּאַלּוֹנִים וְאַשְׁמִיד פְּרִי מִמֶּעַר וְיִשְׁרָשׁוּ
מִתַּחַת׃ וְאַנְכִי הִעֲלִיתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאֹלֶךְ אֶתְכֶם בְּמִדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה לִרְשָׁת
אֶת־אֶרֶץ הָאָמָרִי׃ וְאַקִּים מִכְּנִיכֶם לְנִבְיָאִים
וּמִבְּחֹרֵיכֶם לְנֹזְרִים הֵאָף אֵין־זָאֵר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל נֹאֵם־יְהוָה׃ וְתִשְׁקֹוּ אֶת־הַנּוֹזְרִים יֵין
וְעַל־הַנְּבִיאִים צִוִּיתֶם לֵאמֹר לֹא תִנְבְּאוּ׃
הִנֵּחַ אֲנִכִּי מֵעֵיק תַּחֲתִיכֶם כְּאֲשֶׁר תַּעֲיֹק
הָעֵגְלָה הַמִּלֵּאָה לָהּ עֹמֵד׃ וְאַבֵּר מָנוֹס
מִקָּל וְחֹזֶק לֹא־יֵאֱמָן כִּחוּ וּגְבוּרָה לֹא־יִמְלֹט
נִפְשׁוֹ׃ וְרֹזֶפֶשׁ הַקֶּשֶׁת לֹא יַעֲמֹד וְקָל
בְּרָגְלוֹ לֹא יִמְלֹט וְרֶכֶב הַסּוּס לֹא יִמְלֹט
נִפְשׁוֹ׃ וְאַמָּן לְבוּ בַּגְּבוּרִים עָרוֹם יָנוֹס
בְּיוֹם־הַהוּא נֹאֵם־יְהוָה׃ שִׁמְעוּ אֶת־הַדְּבָר
הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עַל כָּל־הַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר הִעֲלִיתִי מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם׃

הפטרת מקץ

מצרים לאמר: רק אתכם ידעתי מי
משפחות הארמה על כן אפקד עלי
את כל עונתיכם: הילכו שנים
בלתי אס נוערו: הישאג אריה ביערו
אין לו היתן כפיר קולו ממענהו
אס לכד: התפול צפור על פח הא
ומוקש אין לה היעלה פח מן האר
ולכוד לא ילכוד: אס יתקע שופר
ועם לא יחרדו אס תהיה רעה בערויה
לא עשה: כי לא יעשה אדני יהוה רמ
אס גלה סודו אל עבריו הנביאים
אריה שאג מי לא ירא אדני יהוה רמ
לא ינבא:

הפטרת מקץ במלכים א סימן ג

ויקץ שלמה והנה הלום ויבא
ירושלם ויעמד לפני ארון בר
יהוה ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משה
לכל עבריו: אז תבאנה שתיים נשים ונור
אל

הפטרת מקין שמד

אֶל־הַמֶּלֶךְ וְתַעֲמִדְנָהּ לִפְנֵיָו׃ וְתֹאמַר
 הָאִשָּׁה הָאֶחָת בִּי אֲרֵנִי אֲנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת
 יִשְׁבֹּת בְּבֵית אַחֲרֵי וְאֶלֶר עִמָּה בְּבֵית׃ וַיְהִי
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתָּי וְתֵלֵד גַּם־הָאִשָּׁה
 הַזֹּאת וְאִנְחָנוּ יַחְדָּו אֵין־זֶר אֲתָנוּ בְּבֵית
 זֹלָתִי שְׁתֵּים־אִנְחָנוּ בְּבֵית׃ וַיָּמָת בֶּן־הָאִשָּׁה
 הַזֹּאת לַיְלָה אֲשֶׁר שָׁכְבָה עָלָיו׃ וְתִקֶּם בְּתוֹךְ
 הַלַּיְלָה וְתִקַּח אֶת־בְּנִי מֵאֶצְלִי וְאִמְתֶּךָ יִשְׁנָה
 וְתִשְׁכְּבֶיהוּ בְּחִיקָה וְאֶת־בְּנָה הַמֵּת הַשְּׁכִיבָת
 בְּחִיקִי׃ וְאִקֶּם בְּבֹקֶר לְהֵינִיק אֶת־בְּנִי וְהִנֵּה־
 מֵת וְאֶת־בּוֹנֵן אֵלָיו בְּבֹקֶר וְהִנֵּה לֹא־הָיָה בְּנִי
 אֲשֶׁר יִלְדֵתִי׃ וְתֹאמַר הָאִשָּׁה הָאֲחֵרֶת לֹא
 כִּי בְנֵי הָחַי וּבֶנֶךְ הַמֵּת וְזֹאת אִמְרַת לֹא כִי
 בֶּנֶךְ הַמֵּת וּבְנֵי הָחַי וְתַרְבְּרָנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת אִמְרַת זֶה־בְּנֵי הָחַי וּבֶנֶךְ
 הַמֵּת וְזֹאת אִמְרַת לֹא כִי בֶּנֶךְ הַמֵּת וּבְנֵי
 הָחַי׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קָחֻ לִּי־חֶרֶב וַיָּבִיאוּ
 הַחֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גִּזְרוּ אֶת־
 הַיֶּלֶד הָחַי לְשָׁנַיִם וְתָנוּ אֶת־הַחֲצִי לְאַחֶרֶת
 וְאֵת

הפטרת ויגש

וְאֶת־הַחֲצִי־לְאַחַת׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
בְּנֵה־הַחִי אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמֵיהֶ
בְּנֵה וַתֹּאמְרוּ בִּי אֲדֹנֵי תִנּוּ לָהּ אֶת־דִּבְרֵי
הַחִי וְהִמַּת אֶל־תְּמִיתָהּ וְזֹאת אָמְרָת גַּם
גַּם־לָךְ לֹא־יִהְיֶה גְזֵרוֹ׃ וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
תִּנּוּ לָהּ אֶת־הַיֶּלֶד הַחִי וְהִמַּת לֹא תִכְמֹר
הִיא אִמּוֹ׃ וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַכְּמִית
אֲשֶׁר שִׁפְטָה הַמֶּלֶךְ וַיֵּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי
בִּיחֻכְמַת אֱלֹהִים בִּקְרָבוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
וַיְרִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃

הפטרת ויגש ביחזקאל סימן לו

וַיְדַבֵּר דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
בֶּן־אָדָם קַח־לָךְ עֵץ אֶת־

וּכְתֹב עָלָיו לִיהוּדָה וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וּלְקַח עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לִי־יִשְׂרָאֵל
אֶפְרַיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חִבְרוּ׃

אַתֶּם אֶחָד אֶל־אֶחָד לָךְ לַעֲשׂוֹת
וְהָיוּ לְאַחֲדִים בְּיָדֶךָ׃ וּכְאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֲלֵי

בְּנֵי

הפטרת ויגש שמה

בְּנִי עִמָּךְ לֵאמֹר הֲלוֹא תִגִּיד לָנוּ מֶה אֱלֹהֶ
 לָךְ׃ דְּבַר אֱלֹהִים כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוֹה
 הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת־עֵין יוֹכָף אֲשֶׁר בִּיד־אֶפְרַיִם
 וּשְׁבֹט־יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוּ וְנָתַתִּי אוֹתָם עָלָיו אֶת־
 עֵין יְהוּדָה וְעִשְׂיָתָם לְעֵין אַחֵר וְהָיוּ אַחֵר
 בִּידִי׃ וְהָיוּ הָעַצְמִים אֲשֶׁר־תִּכְתֵּב עֲלֵיהֶם
 בִּידֶךָ לְעֵינֵיהֶם׃ וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוֹה הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִבֶּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִלְכוּ־שָׁם וְקִבַּצְתִּי אוֹתָם
 מִסָּבִיב וְהֵבֵאתִי אוֹתָם אֶל־אֲדֹמָתָם׃
 וְעִשְׂתִּי אֹתָם לְגוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל
 וּמֶלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ וְלֹא יִהְיֶה־
 עוֹד לְשְׁנֵי גוֹיִם וְלֹא יִחְצוּ עוֹד לְשְׁתֵּי
 מַמְלָכוֹת עוֹד׃ וְלֹא יִטְמְאוּ עוֹד בְּגִלוּלֵיהֶם
 וּבִשְׁקוּצֵיהֶם וּבְכָל פְּשָׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי אֹתָם
 מִכָּל מוֹשְׁבֵיתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ בָּהֶם וְטָהַרְתִּי
 אֹתָם וְהָיוּ־לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהֶם
 לְאֱלֹהִים׃ וְעַבְדִּי דָוִד מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם וְרוּעָה
 אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם וּבְמִשְׁפָּטִי יֵלְכוּ וְחֻקְתִּי
 יִשְׁמְרוּ

חבריו ק'

יהוה'

הפטרת ויחי

יִשְׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אוֹתָם׃ וַיֵּשְׁבוּ עַל הָאָרֶץ
נָתַתִּי לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב אֱשֶׁר יִשְׁכֵּן
אֲבוֹתֵיכֶם וַיֵּשְׁבוּ עַל־יְהִי הֵמָּה וּבְנֵיהֶם
בְּנֵיהֶם עַד־עוֹלָם וְדוֹר עַבְדִּי נִשְׁאָר
לְעוֹלָם׃ וּכְרַתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם בְּרִית
עוֹלָם יִהְיֶה אוֹתָם וּנְתַתִּים וְהִרְבֵּיתִי אוֹתָם
וּנְתַתִּי אֶת־מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם׃ וְ
מִשְׁכְּנִי עֲלֵיהֶם וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהָיִיתִי
יְהוָה לִי לְעַם׃ וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי
מִקְדָּשׁ אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּהִיּוֹת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם
לְעוֹלָם׃

הפטרת ויחי במלכים א סימן ב
וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־דָוִד לָמוּת וַיְצַו אֶת־
שְׁלֹמֹה בְנוֹ לֵאמֹר׃ אֲנִי הֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ וְחֻזְקַת וְהָיִיתִי
לְאִישׁ׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת־מִשְׁמֶרְתִּי יְהוָה אֱלֹהֵי
לְלַכֵּת בְּדַרְכֵּיו לְשָׁמֹר חֻקָּתוֹ וּמִצְוָתוֹ
וּמִשְׁפָּטָיו וְעֲדוֹתָיו בְּכָתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
לְמַעַן תִּשְׁכַּל אֶת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְהָיִיתָ
בְּכָל־דְּרֹכֶיךָ בְּיֹשֶׁר וְלֹא בְּעִקְבֵּי עֵינַי

בל אשר תפנה שם : למען יקיים יהוה את
 דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בְּנֵיךְ
 את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם
 ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל
 כסא ישראל : וגם אתה ידעת את אשר
 עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני
 שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא
 בן יתור ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם
 ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במרתניו
 ובנעלו אשר ברגליו : ועשית כחכמתך
 ולא תורד שיברנו בשלם שאל : ולבני
 ברזילי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי
 שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני
 אבשלום אחיך : והנה עמך שמעי בן גרא
 בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה
 נמרצת ביום לכתִי מחנים והוא אִירר
 לקראתי הירדן ואשבע לו ביהודה לאמר
 אם אִמיתך בחרב : ועתה אל תנקהו כי
 איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה

הפטרת שמות

לו והורדת את שיבתו בדם שאול:
דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד:
ואשר מלך דוד על ישראל ארבעים
בחברון מלך שבע שנים ובירושלם
שלשים ושלש שנים: ושלמה ישיב
בסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד:

הפטרת שמות כמנהג הספרדים ביום
סימן א

דברי ירמיהו בן חלקיהו מן החזק
אשר בענתות בארץ בני
אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשי
בן אחז מלך יהודה בשלש עשר
שנה למלכו: ויהי בימי יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה ער תם עשתי עשר
שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה
גלות ירושלם בחדש החמישי: ויהי תד
יהוה אלי לאמר: בטרים אצורך בבני
ירעתך ובטרים תצא מרחם הקדשת
גביא לגוים נתתך: ואמר אהה ארצי יהוה
הנה

הנה לא־ירעתִי דבר כִּי־נַעַר אֲנִי׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי אֶל־תֹּאמַר נַעַר אֲנִי כִּי עַל־
כָּל־אִשָּׁר אֲשַׁלְּחֶךָ תֵּלֶךְ וְאֶת־כָּל־אִשָּׁר
אֲצַוֶּךָ תִּדְבֹּר׃ אֶל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי־אַתָּה
אֲנִי לְהַצִּלְךָ נָא־יְהוָה׃ וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־
יְדוֹוִינָע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נָתַתִּי
דְּבָרִי בְּפִיךָ׃ רֵאשִׁית הַפְּקֻדֹתֶיךָ הַיּוֹם
הַזֶּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַמַּמְלָכוֹת לְנִתּוֹשׁ
וּלְנִתּוּץ וּלְהֶאבִיד וּלְהָרוֹס לְבָנוֹת וּלְנָטוֹעַ׃
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מַה־אַתָּה
רֹאה יְרֵמִיָּה וַאֲמַר מִקֵּל שִׁקָּר אֲנִי רֹאה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִיטַבְתָּ לְרֵאוֹת כִּי־שִׁקָּר
אֲנִי עַל־דְּבָרִי לַעֲשׂוֹת׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי
שֵׁנִית לֵאמֹר מַה־אַתָּה רֹאה וַאֲמַר סִיר
נְפוּחַ אֲנִי רֹאה וּפָנָיו מִפָּנַי צָפוּנָה׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי מִצָּפוֹן תִּפְתָּח הָרְעָה עַל־כָּל־
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ כִּי הִנְנִי קֹדֵא לְכָל־מְשַׁפְּחוֹת
מִמַּמְלָכוֹת צָפוּנָה נָא־יְהוָה וּבָאוּ וּנְתַנוּ אִישׁ
בְּסֹאוֹ פֶתַח שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל־חֹמֹתֶיהָ

הפטרת שמות

סָבִיב וְעַל כָּל־עַרְי יְהוּדָה׃ וּדְבַרְתִּי
אֹתָם עַל כָּל־רַעְתָּם אֲשֶׁר עָזְבוּ וְיָסִידוּ
לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַמַּעֲשֵׂי יָדָי
וְאַתָּה תֵּאָזֹר מִתַּנְיָה וּקְמָת וּדְבַרְתָּ
אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲנִכִּי אֲצֹר אֶל־תַּחַת כַּפִּי
פֶּן־אֲחַתְּךָ לִפְנֵיהֶם׃ וְאֲנִי הִנֵּה נֹחַ
הַיּוֹם לַעֲרֵי מִבְצָר וּלְעִמּוֹד בְּרוֹז וְלִחַ
נֶחֱשֶׁת עַל־כָּל־הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה לִשְׁ
לְכַהֲנִיהוּ וְלַעַם הָאָרֶץ׃ וְנִלְחֲמוּ אִלְלֵי
יֻכְלוּ לָךְ כִּי־אֵתְךָ אֲנִי נֹאס־יְהוָה לְחַיֵּי
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ הֲלוֹךְ וְנֹס
בְּאֲזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבֵּת כְּלוּלֶיךָ וְנֹס
אַחֲרַי בְּמִדְבַר בָּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה׃ וְנֹס
יִשְׂרָאֵל לִיהוָה רֹאשִׁית תְּבוּאָתָה כָּל־אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל רֵעָה תִּבָּא אֵלֵיהֶם נֹאס־יְהוָה׃

הפטרת ואלה שמות כמנהג האשכנזי

בישעיה סימן כז

הבאים יְעֲרֵשׁ יַעֲקֹב יִצְיָן וּפְרָחֵי יִשְׂרָאֵל
ומלא

וּמָלְאוּ פְנֵי־תֵבֶל תְּנוּבָה׃ הַכֹּמֶכֶת מִכֶּהוּ
 הִכֶּהוּ אִם־כֹּהֲרֵג הָרוּגֵיו הָרֵג׃ בְּסֹאסְאָה
 בְּשִׁלְחָה תִּרְיַבְנָה הִגָּה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם
 קָדִים׃ לָכֵן בּוֹאֵרֶת יִכְפֹּר עוֹן־יַעֲקֹב וְזֶה
 כָּל־פְּרֵי הַסֵּר חֲטָאתוֹ בְּשׁוּמוֹ כָּל־אֲבֵנֵי
 מוֹזֵבֶת בְּאֲבֵנֵי־גֵר מִנְּפִצוֹת לֹא־יִקְמוּ
 אֲשֶׁרִים וְחֲמָנִים׃ כִּי עִיר בְּצוּרָה בְּדֹר
 נוֹרָה מִשְׁלַח וְנִעֻז בְּמִדְבָּר שֶׁם יִרְעָה עֵגֶל
 וְשֶׁם יִרְבִּין וְכֹלָה סַעֲפִיָּה׃ בִּיבֹשׁ קִצִּירָה
 תִּשְׁבְּרֶנָּה נָשִׁים בָּאוֹת מֵאִירוֹת אוֹתָהּ כִּי לֹא
 עִם־בִּינוֹת הוּא עֵלֶיךָ לָכֵן לֹא־יִרְחֲמֵנוּ עֲשֶׂהוּ
 וַיִּצְרוּ לֹא יִחַנְּנוּ׃ וְהִירָה בְּיוֹם הַהוּא יִחַבֵּט
 יִהְיֶה מִשְׁבֶּלֶת הַנֶּהָר עַד־נַחַל מִצְרַיִם וְאַתֶּם
 תִּלְקְטוּ לְאַחֵר אַחֵר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהִירָה
 בְּיוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ
 הָאֲבִדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַנִּדְחִים בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהָר הַקֹּדֶשׁ
 בִּירוּשָׁלַם׃ הוּא עֹטֶרֶת גְּאוֹת שְׂכָדֵי אֶפְרַיִם
 וְצִיץ נָבֶל צְבִי תִפְאֶרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גִּיא
 שְׂמָנִים

הפטרת שמות

שְׁמַנִּים הַלּוּמִי יִין: הִנֵּה חֹזֶק וְאִמּוֹן
כֹּזֵרם בָּרַד שֶׁעַר קֶטֶב כֹּזֵרם מִים כֹּזֵרם
שֹׁטְפִים הִנִּיחַ לָאָרֶץ בִּיר: בְּרָגִלִים תִּהְיֶה
עֲטַרְתָּ גֵאוֹת שְׂכוּרֵי אֶפְרַיִם: וְהִתְחַלְּתָּ
נִבֵּל צָבִי תִפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁוֹ
שְׁמַנִּים כְּבֹכֹרָה בְּטָרֶם קִיץ אֲשֶׁר יִתְחַלֵּץ
הָרָאָה אוֹתָהּ בַּעֲוֹנָהּ בְּכַפּוֹ יִבְלַעְנָהּ:
הֵהוּא יִהְיֶה יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲטַרְתָּ
וּלְצִפִּירַת תִּפְאָרֶת לְשֹׂאֵר עַמּוֹ:
מִשְׁפָּט לִיזְשֹׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט וּלְגִבּוֹרֶת
מִלְחָמָה שְׁעָרָה: וְגַם־אֵלֶּה בֵּין שְׁנוֹנוֹת
תָּעוּ כִּהְיוּ וְנִבְיָא שְׁנוֹ בִּשְׂכָר נִבְלָעוּ
תָּעוּ מִן־הַשְּׂכָר שְׁנוֹ בְּרָאָה פָקוּ פְלִילִי
כָּל־שְׁלַחֲנוֹת מֶלֶאךָ קִיא צָאָה בְּלִי מִקְוֵה
אֶת־מִי יוֹרֵה דָעָה וְאֶת־מִי יִבִּין שְׁמוּעָה
מִחֻלָּב עֵתִיקִי מִשְׁדִּים: כִּי צוֹ לְצוֹ צוֹ
קוֹ לְקוֹ קוֹ לְקוֹ זַעַר שֵׁם זַעַר שֵׁם: כִּי בִּרְכָה
שְׁפָה וּבִלְשׁוֹן אַחֲרֵת יִדְבֹּר אֶל־הָעַם הַזֶּה
אֲשֶׁר יֹאמַר אֵלֵיהֶם זֹאת הַמְּנוּחָה הַזֶּה

לעוף וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע: והיה
 להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו
 קו זער שם זער שם למען ילכו וכלו אחר
 נשברו ונוקשו ונלכדו: לכן כה אמר
 יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם
 לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו
 יחורו: כי בראותו ילדיו מעשה ידי
 בקרב יקרישו שמי והקדישו את קדוש
 יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו:

הפטרת וארא ביחזקאל סימן כח

כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית
 ישראל מן העמים אשר נפצו
 בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו על
 אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב:
 וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים
 וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים
 אתם מסביבתם וידעו כי אני יהוה
 אלהיהם: בשנה העשרית בעשרי בשנים

הפטרת וארא

עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי
בֶּן־אָדָם שֵׁם פְּנִיךָ עַל־פְּרֵעָה מֶלֶךְ
וְהַנִּבֵּא עָלָיו וְעַל־מִצְרַיִם כָּלָה
וְאָמַרְתָּ כֹה־אָמַר יְהוָה הִנֵּנִי
פְּרֵעָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם הַתְּנִים הַגְּדוֹל
בְּתוֹךְ יֶאֱרֹן אֲשֶׁר אָמַר לִי יֶאֱרֹן
עֲשִׂיתִנִּי וְנָתַתִּי חַחִים בְּלִחְיֶיךָ וְהָיָה
דָּגְתִּי־יֶאֱרֹךְ בְּקִשְׁקִשְׁתֶּיךָ וְהָעֲלִיתֶיךָ
יֶאֱרֹךְ וְאֵת כָּל־דָּגְתָּ יֶאֱרֹךְ בְּקִשְׁתֶּיךָ
תִּרְבֶּקֶן וְנִטְשִׁיתֶיךָ הַמִּדְבָּרָה אוֹתִי
כָּל־דָּגְתִּי יֶאֱרֹךְ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפְּחֶה
תִּאֲסֹף וְלֹא תִקְבֵּן לַחִיַּת הָאָרֶץ וְהָיָה
הַשָּׂמִים נִתְּתֶיךָ לֶאֱכֹלָהּ וְיִדְעוּ כָּל־
מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה יַעַן הָיוּתָם מִשְׁחֵה
קִנְיָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל בְּתַפְשָׁם בְּרֵיכָה
תִּרְוִין וּבִקְעַת לֶהֱם כָּל־כֶּתֶף וּבִהֶמֶל
עֲלֶיךָ תִשָּׁבֵר וְהָעֲמַרְתָּ לֶהֱם כָּל־מִתְּנוֹ
לִבֵּן כֹּה־אָמַר יְהוָה הִנֵּנִי מִבְּאֵר
הָרֶב וְהִכְרַתִּי מִמֶּךָ אֶדָם וּבִהֶמָּה וְהָיָה

חחים ק

ככה ק

אֶרֶץ־מִצְרַיִם לְשִׁמְמָה וְחִרְבָּה וַיֵּדְעוּ כִּי־אֲנִי
 יְהוָה יֶעֶן אָמַר יְאֹר לִי וְאֲנִי עָשִׂיתִי לָבֶן
 הַנְּגִי אֵלָיֶךָ וְאֶל־יָאֲרִיךְ וְנָתַתִּי אֶת־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְחִרְבוֹת חָרָב שִׁמְמָה מִמִּגְדָּל סוּנָה
 וְעַד־גְּבוּל כּוּשׁ׃ לֹא תַעֲבֹר־בָּהּ רֶגֶל
 אָדָם וְרֶגֶל בְּהֵמָה לֹא תַעֲבֹר־בָּהּ וְלֹא תֵשֵׁב
 אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וְנָתַתִּי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 שִׁמְמָה בְּתוֹךְ אֲרָצוֹת נִשְׁכּוֹרֹת וְעֵרִירָה
 בְּתוֹךְ עָרִים מִחִרְבוֹת תִּהְיֶין שִׁמְמָה אַרְבָּעִים
 שָׁנָה וְהִפְצַתִּי אֶת־מִצְרַיִם בְּגוֹיִם וְזִרְיָתִים
 בְּאֲרָצוֹת׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה מִקֵּץ
 אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקְבֹּץ אֶת־מִצְרַיִם מִן־הָעַמִּים
 אֲשֶׁר־נִפְצוּ שָׁמָּה׃ וְשִׁבַּתִּי אֶת־שְׁבוֹת מִצְרַיִם
 וְהִשְׁבַּתִּי אֹתָם אֶרֶץ פְּתוּחָה עַל־אֶרֶץ
 מִכּוֹרֶתָם וְהָיוּ שָׁם מַמְלָכָה שְׁפִלָּה׃ מִן־
 הַמַּמְלָכוֹת תִּהְיֶה שְׁפִלָּה וְלֹא־תִתְנַשֵּׂא עוֹד
 עַל־הַגּוֹיִם וְהַמַּעֲטָתִים לִבְלֹתִי רָדוֹת בְּגוֹיִם׃
 וְלֹא־יִהְיֶה־עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִבְטָח מִזְכִּיר
 עוֹן בְּפָנוֹתָם אַחֲרֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנִי

הפטרת בא

יהוה: ויהי בעשרים ושבע שנה בראש
באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לא
בן אדם נבוכדראצר מלך בבל
את חילו עברה גדלה אל צר כל
מקור וכל כרת מרוטה ושכר לא
לו ולחילו מצר על העברה אשר
עליה: לכן כה אמר אדני יהוה הנני
לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ
ונשא המנה ושלל שללה וכו'
והיתה שכר לחילו: פעלתו אשר עני
נתתי לו את ארץ מצרים אשר
נאם אדני יהוה: ביום ההוא אנכי
לבית ישראל ולך אתן פתחון פה
נדע כי אני יהוה:

הפטרת בא בירמיה סימן מו

הדבר אשר דבר יהוה אל יחזקיה
הנביא לבוא נבוכדראצר
מלך בבל להכרת את ארץ מצרים
הנני

הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו
בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי
אכלה חרב סביבך: מדוע נסחף אבירך
לא עמר כי יהוה הרפו: הרבה כושל
גם גפר איש אל דעהו ויאמרו קומה ו
ינשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו
מפני חרב היונה: קראו שם פרעה מלך
מצרים שאון העביר המועד: חיאני נאם
המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים
וככרמל בים יבוא: כלי גולה עשילך
ושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה
נצתה מאין יושב: עגלה יפה פיה מצרים
קרון מצפון בא בא: גם שכריה בקרבה
בעגלי כרבק כי גם המה הפנו נסו יחדיו
לא עמדו כי יום אירם בא עליהם עת
פקדתם: קולה כנחש ילך כי בחיל
לכו ובקרדמור באו לה כחטבי עצים:
ברתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כירפו
מארבה ואין להם מספר: הבישה ברת

הפטרת בשלח

מִצְדִּים נִתְּנָה בְּיַד עַם-צִפּוֹן: אֲנִי
צִבְאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי פֹקֵד
אֶמּוֹן מִנָּא וְעַל-פְּרַעַה וְעַל-מִצְרַיִם
אֱלֹהֶיהָ וְעַל-מַלְכֶיהָ וְעַל-פְּרַעַה
הַבְּטָחִים בּוֹ: וְנִתְּתִים בְּיַד מִי
נַפְשָׁם וּבִיד נְבוֹכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל
עֲבָדָיו וְאַחֲרֵי-כֵן תִּשְׁכֵּן בְּמִיָּקוֹם
יְהוָה: וְאַתָּה אֶל-תִּירָא עֲבָדֵי יְהוָה
תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשֶׁעַךְ מִכַּחַד
זֶרַע מִבְּרִין שְׂבִים וְשֶׁב יַעֲקֹב
וְשִׁמְעוֹנִים מִחֲרִיד: אַתָּה אֶל-תִּירָא
יַעֲקֹב נָא יְהוָה כִּי אֵתָּךְ אֲנִי כִּי אֲנִי
כָּלָה בְּכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְחֵתִי
וְאַתָּה לֹא-אֲעִשֶׂה כָּלָה וְיִסְרְתִּיךָ
וְנִקָּה לֹא-אֲנִקָּה:

הפטרת בשלח בשופטים סימן

ורבורה אִשָּׁה נְבִיאָה אֲשֶׁת לִפְתָּח
הָיָה שֹׁפֵט אֶת-יִשְׂרָאֵל
בְּכָל

הפטרת בשלח שוב

בַּעֲרַת הַקֵּיָא׃ וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת־תֹּמֶר
 דְּבוּרָה בֵּין הָרֶמָּה וּבֵין בֵּית־אֵל בְּהַר אֶפְרַיִם
 וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִמְשַׁכָּם׃ וַתִּשְׁלַח
 וַתִּקְרָא לְבָרֶךְ בֶּן־אֲבִינֵעַם מִקְדָּשׁ נִפְתָּלִי
 וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא־צֹוָה יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
 לֵךְ וּמִשְׁכַּת בְּהַר תְּבוֹר וּלְקַחַת עִמָּךְ עֲשֶׂרֶת
 אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נִפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זַבּוּלֹן׃
 וּמִשְׁכַּתִּי אֵלֶיךָ אֶל־נַחַל קִישׁוֹן אֶת־סִיסְרָא
 שַׂר־צְבָאָה יָבִין וְאֶת־רַכְבּוֹ וְאֶת־הַמוֹנֹן
 וַתַּתִּיחוּ בִירְךְ׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרֶךְ אִם־
 תֵּלְכִי עִמִּי וְהִלַּכְתִּי וְאִם־לֹא תֵּלְכִי עִמִּי לֹא
 אֵלֶיךָ׃ וַתֹּאמֶר הִלֵּךְ אֵלֶיךָ עִמָּךְ אֶפְסִי לֹא
 תִהְיֶה תַפְאֲרֹתְךָ עַל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־אַתָּה הוֹלֵךְ
 כִּי בֵּיר אֲשֶׁר יִמְכַר יְהוָה אֶת־סִיסְרָא
 וְתִקַּם דְּבוּרָה וְתִלָּךְ עִם־בָּרֶךְ קְרֹשָׁה׃
 וַיַּעַק בָּרֶךְ אֶת־זַבּוּלֹן וְאֶת־נִפְתָּלִי קְרֹשָׁה
 וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עֲשֶׂרֶת אֲלָפֵי אִישׁ וַתַּעַל עִמּוֹ
 דְּבוּרָה׃ וַחֲבֵר הַקִּינִי נִפְרַד מִקֵּין מִבְּנֵי חֶבֶב
 חֲתָן מֹשֶׁה וַיֵּט אֹהֶלוֹ עַד־אֵלּוֹן בְּצַעֲנִים אֲשֶׁר

ל ד 4 30 את

הפטרת בשלח

אֶת־קָדֶשׁ׃ וַיִּגְדּוּ לְסִסְרָא כִּי־עַל־הַנָּחַל
 אֲבִינָעַם הָרֶתֶבּוּר׃ וַיִּזְעַק סִסְרָא
 רָכְבוֹ תִשַׁע־מֵאוֹת רֶכֶב בְּדָל וְאֶת־כִּי
 אֲשֶׁר־אֵתוֹ מַחֲרֶשֶׁת הַגּוֹיִם אֶל־נַחַל קִי
 וְתֹאמַר דְּבָרָה אֶל־בָּרַק קוֹם כִּי־יְהוָה
 אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה אֶת־סִסְרָא בְּיָדְךָ הִלָּא
 יֵצֵא לִפְנֵיךָ וַיִּרַד בָּרַק מִהֵר תְּבוֹר וַיִּשֶׁ
 אֲלֵפִים אִישׁ אַחֲרָיו׃ וַיִּהְיֶה אֵתֶּךָ
 וְאֶת־כָּל־הָרֶכֶב וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה לִפְנֵי
 לִפְנֵי בָרַק וַיִּרַד סִסְרָא מֵעַל הַמַּרְכָּב
 בְּרִגְלָיו׃ וּבָרַק רָדַף אַחֲרֵי הָרֶכֶב וְ
 הַמַּחֲנֶה עַד חֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם וַיִּפֹּל כָּל־
 סִסְרָא לְפִי־חֶרֶב לֹא נִשְׁאָר עֲדָא
 וְסִסְרָא נָס בְּרִגְלָיו אֶל־אֶהֱל יִעֲלֶה
 חֶבֶר הַקִּינִי כִּי שָׁלוֹם בֵּין יִבִּין מִלְּחָמָה
 וּבֵין בֵּית חֶבֶר הַקִּינִי׃ וַתֵּצֵא יֵעֶר לִכְתּוֹ
 סִסְרָא וְתֹאמַר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנִי סוּרָה
 אֶל־תִּירָא וַיִּסַּר אֵלֶיהָ הָאֶהֱלָה וְהִנֵּה
 בְּשִׁמְיָךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִינָא כִּי

מִים כִּי צִמְתִּי וּתְפַתַּח אֶת־נְאוֹר הַחֹלֶב
 וּתִשְׁקֶהוּ וּתְכַסֶּהוּ: וַיֹּאמֶר אֵלָיָה עֲמֹד פְּתַח
 הָאֹהֶל וְהִיָּה אִם־אִישׁ יָבֹא וְשָׁאַלְךָ וְאָמַר
 הִישָׁפָה אִישׁ וְאָמַרְתָּ אֵין: וּתְקַח יַעַל אֵשֶׁת־
 חֶבֶר אֶת־יֶתֶר הָאֹהֶל וּתְשֵׂם אֶת־הַמִּקְבֵּר
 בִּידָהּ וּתְבֹא אֵלָיו בְּלֹא טוֹת וּתְתַקַּע אֶת־הַיֶּתֶר
 בְּרִקְרָתוֹ וּתְצַנַּח בְּאֶרֶץ וְהוּא־נִרְדָּם וַיַּעַף
 וַיָּמָת: וְהָיָה בָרֶק רֹדֵף אֶת־סִכְרָא וּתְצֹא
 יַעַל לְקִרְאָרְתּוֹ וּתֹאמַר לוֹ לָךְ וְאַרְאֶךָ אֶת־
 הָאִישׁ אֲשֶׁר־אָתָּה מִבְּקֵשׁ וַיָּבֹא אֵלָיָה וְהָיָה
 סִכְרָא נָפֹל מֵת וְהַיֶּתֶר בְּרִקְתּוֹ: וַיִּכְנַע
 אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יָבִין מֶלֶךְ־כְּנַעַן
 לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַתֵּלֶךְ יָד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 הַלּוֹךְ וּקְשָׁה עַל יָבִין מֶלֶךְ־כְּנַעַן עַד
 אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֶת־יָבִין מֶלֶךְ־כְּנַעַן:

באן מתחילים הספרים

וְתִשְׂרֹבֶרֶת וּבָרֶק בֶּן־אֲבִינָעַם בַּיּוֹם הַהוּא
 לֹאמַר: בְּפִדְעַפְרָעוֹת בִּישְׂרָאֵל בְּהַתְנַדֵּב
 עִם בָּרְכוּ יְהוָה: שְׁמַעוּ מַלְכֵי הָאֲזִינוּ

הפטרת בשלח

רֹזְנִים אֲנֹכִי לַיהוָה אֲנֹכִי אֲשִׁירָה
לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
מִשְׁעִיר בְּצַעֲדֶךָ מִשְׁגָּה אָרוֹם
רַעְשָׁה גַם שְׁמִים נִטְפוּ
מִים׃ הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה
מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ בְּיָמֵי שְׁמוֹנֶה
בְּיָמֵי יַעֲלֶה דָלוּ אֲרָחוֹת וְהִלְכִי נָה
יִלְכוּ אֲרָחוֹת עַקְלָלוֹת׃
בְּיִשְׂרָאֵל דָּלוּ עַד שְׁקֻמָּתִי
שְׁקֻמָּתִי אִם בְּיִשְׂרָאֵל
אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אֵין לָחֶם שְׁעִרִים
אִם יִרְאֶה וְרָמַח בְּאַרְבַּעִים
בְּיִשְׂרָאֵל׃ לִבִּי לְחֹקְקֵי יִשְׂרָאֵל הִמְתֵּנִי
בְּעַם בְּרָכּוֹ יְהוָה׃ רַבִּי אֵין
צָחָרוֹת יֵשְׁבִי עַל־מִדְיָן
עַל־דֶּרֶךְ שִׁיחוֹ׃ מִקּוֹל מַחֲצֵצֶה
מִשָּׁאֲבִים שִׁמְתֵּנוּ צִדְקוֹת יְהוָה
פָּרוּנוּ בְּיִשְׂרָאֵל
יְהוָה׃ עוֹרֵי עוֹרֵי דְבוֹרָה

הפטרת בשלח שנו

עוֹרֵי דְבָרֵי־שִׁיר קוֹם בָּרֶק וְשִׁבְה שְׁבִיךְ בֶּן־
 אֲבִינָעָם: אֲזִירָר שְׁרִיר לְאֲדִירִים עִם יְהוָה
 יִרְדְּלִי בַגְּבוּרִים: מִנִּי אֶפְרַיִם שְׂרָשָׁם
 בַּעֲמֹלֶק אַחֲרֶיךָ בְּנִימִין בַּעֲמֹמֶיךָ מִנִּי
 מְכִיר יִרְדּוֹ מְחַקְקִים וּמַזְבֹּלָן מְשָׁכִים בְּשִׁבְט
 סֹפֵר: וְשָׂרִי בִישָׁשְׁכָר עִם־דְּבָרָה וַיִּשְׁשָׁכָר
 בֶּן־בָּרֶק בַּעֲמֶק שְׁלַח בְּרֹגְלָיו
 בַּפְּלָגוֹת רְאוּבֵן גְּדָלִים חֲקֵקִי לֵב:
 לְמַה יִּשְׁבֶּת בֵּין הַמְּשַׁפְּתִים לִשְׁמֹעַ
 שְׂרָקוֹת עֲרָרִים לַפְּלָגוֹת רְאוּבֵן
 גְּדָלִים חֲקֵרִי־לֵב: גִּלְעָד כְּעֶבֶד הִירְדֵן
 שֹׁכֵן וְדָן לְמַה יִּגּוֹר אֲנִיּוֹת אֲשֶׁר
 יֵשֵׁב לְחוּף יַמִּים וְעַל־מִפְרָצָיו
 שֹׁכֵן: זְבוּלֹן עִם חֶרֶף נִפְשׁוֹ לָמוֹת וְנִפְתָּלִי
 עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶה: בְּאוֹ מַלְכִּים
 נִלְחָמוֹ אֲזַנְלַחְמוֹ מַלְכֵי כְנָעַן בַּת־עֲנָךְ
 עַל־מֵי מִגְדוֹ בָּצַע כֶּסֶף לֹא
 לָקָחוּ: מִן־שָׁמַיִם נִלְחָמוֹ הַכּוֹכָבִים
 מִמֶּסְלוֹתֵם נִלְחָמוֹ עִם סִיסְרָא: נָחַל קִישׁוֹן
 גִּרְפֵּם

הפטרת בשלח

גִּרְפִּים נָחַל קְרוֹמִים נָחַל קִישּׁוֹן
נִפְשֵׁי עֹז : אֲזַלְמוּ
כּוֹס מִדֶּהֱרוֹת דֶּהֱרוֹת אֲבִירָיו :
מִרוּחַ אָמַר מִלֶּאךְ יְהוָה
יִשְׁבִּיהָ כִּי לֹא-בָאוּ לְעֹזְרֵת יְהוָה
יְהוָה בְּגִבּוֹרִים : תְּבָרַךְ מֶנֶה
יַעַל אִשֶּׁת חֹבֵר הַקִּינִי
בְּאֶהֱל תְּבָרַךְ : מִיִּם שֶׁאֵין
נִתְּנָה בְּסֻפֵּל אֲדִירִים הַקְרִיבָה חֲמֹאֶה
לִיתֵר תִּשְׁלַחנָה וְיִמִּינָהּ לַהֲרֹג
עֲמָלִים וְהִלְמָה סִיסְרָא מַחֲקָה רֹאשׁוֹ וּמִן
וַחֲלָפָה רִקְתּוּ : בֵּין רִגְלֶיהָ כְּרִיעַ
שָׁכַב בֵּין רִגְלֶיהָ כְּרִיעַ נָפַל
כְּרִיעַ שֵׁם נָפַל שְׂדוֹר : בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁמַע
וְתִיבֵב אִם סִיסְרָא בְּעַד הָאֵשֶׁבֶט
בִּשְׁשׁ רִכְבוֹ לָבוֹא מְדוּעַ אֲחֹרֹנִי
מִרְכָּבוֹתָיו : חֲכָמוֹת שְׂרוּתֶיהָ תַעֲנֶנָּה
הִיא תֵּשֵׁב אֲמַרֶּיהָ לָהּ : הֲלֹא יִמְצְאוּהָ
שָׁלַל רַחֲסֵי רַחֲמֵתִים לְרֹאשׁוֹגֵר
נִבְעֵם :

הפטרת יתרו שנה

צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה
צבע רקמתים לצוארי שלל: כן יאברו
כל אויבי יהוה ואהביו כצאת השמש
בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה:

הפטרת יתרו בישעיה סימן ו

בשנת - מות המלך עזיהו ואראה את
אדני יושב על כסא רם ונשא
ושוליו מלאים את ההיכל: שרפים עמדים
ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחר
בשתיים יכסה פניו ובשתיים יכסה רגליו
ובשתיים יעופף: וקרא זה אלי זה ואמר
קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל
הארץ כבודו: ויגעו אמות הספים מקול
הקורא והבית ימלא עשן: ואמר אוי לי
כי נרמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך
עם טמא שפתים אנכי יושב כי את המלך
יהוה צבאות ראו עיני: ויעף אלי אחד מן
השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח
מעל

הפטרת יתרו

מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ: וַיַּנֵּעַ עַל־פִּי וַיֹּאמֶר ה'נִי
 זֶה עַל־שַׁפְּתַיךָ וְסֵר עֲוֹנְךָ וְחָטְאתְךָ תִּכַּח
 וְאַשְׁמַע אֶת־קוֹל אֲדֹנָי אִמְרָה אֶת־מִי
 וּמִי יִלְךְ־לִנּוּ וְאִמְרָה הִנְנִי שְׁלַחְנִי:
 לְךָ וְאִמְרָתָה לָעַם הַזֶּה שִׁמְעוּ שְׁמוֹעַ
 תִּכְנִינוּ וּרְאוּ רְאוּ וְאַל־תִּדְרְעוּ: הַשִּׁמְעוּ
 הָעַם הַזֶּה וְאֶזְנִינוּ הַכְּבֹד וְעֵינֵינוּ הַשִּׁי
 יִרְאֶה בְּעֵינֵינוּ וּבִאֲזָנֵינוּ יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יִכְוֶן
 וּרְפָא לוֹ: וְאִמְרָה עַד־מָתִי אֲדֹנָי
 עַד אֲשֶׁר אִם־שָׂאוּ עָרִים מֵאֵין יוֹשְׁבוֹ
 מֵאֵין אֲדָם וְהָאֲדָמָה תִּשָּׂאָה שְׁמָמָה:
 יִהְיֶה אֶרֶץ־הָאָדָם וְרֵבָה הַעֲזוּבָה
 הָאָרֶץ: וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂירִיהָ וְשִׁבְעָהּ
 לְבַעַר כְּאֵלֶּה וּכְאֵלֶּה אֲשֶׁר בְּשִׁלְכֶתְכֶם
 בָּם זֶרַע קֹדֶשׁ מִצִּבְתָּהּ:
 וַיְהִי בִּימֵי אַחֲזָה בֶן־יִזְחָר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
 עָלֶיהָ רִצְּזָן מֶלֶךְ־אֲרָם וּפָקַח בֶּן־דָּנִיֵּאל
 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם לְמִלְחָמָה עָלֶיהָ
 יָכֹל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ: וַיִּגְדַּל לְבֵית דָּוִד לְ

מֵאֵין מִסִּימֵן הַסֵּפֶר

נַחֲרָה אֶרֶם עַל־אֶפְרַיִם וַיָּנֶע לִבָּבוֹ וּלְבַב
 עַמּוֹ כְּנוֹעַ עֲצִיּוֹת מִפְּנֵי־רוּחַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־יִשְׁעִיהוּ צֹא־נָא לִקְרֹאת אֶחָז אֶתָּה
 וְשֹׂאֵר יִשׁוּב בְּנֵךְ אֶל־קֶצֶה תַעֲלֶת הַבְּרֵכָה
 הָעֲלִיזָנָה אֶל־מַסְלַת שָׂדֶה כֹּבֵס׃ וַאֲמַרְתָּ
 אֵלָיו הִשְׁמַר וְהִשְׁקֵט אֶל־חֵירָא וּלְבַבְךָ אֶל־
 יְדֵךְ מִשְׁנֵי זִנְבוֹת הָאוּרִים הָעֹשִׁינִים הָאֵלֶּה
 בַּחֲרֵי־אֶף רִצִּין וְאֶרֶם וּבֶן־דְּמִלִּיהוּ׃ יַעַן כִּי־
 יַעַן עָלֶיךָ אֶרֶם רָעָה אֶפְרַיִם וּבֶן־דְּמִלִּיהוּ
 וַאֲמַר׃ נַעֲלָה בֵית־הוֹדָה וְנִקְיָצָנָה וְנִבְקִיעָנָה
 אֲלֵינוּ וְנִמְלִיךְ מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֶת בֶּן־טַבָּאֵל׃
 כִּי־יֵלֶךְ יֵלֶךְ לָנוּ בֶן נִתָּן לָנוּ וְתִהְיֶה הַמְּשֻׁרָה
 עַל־שִׁכְלוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר
 אֲבִי־עַד שֵׁר־שָׁלוֹם׃ לֹם רִבָּה הַמְּשֻׁרָה לְמַרְכָּה ק'
 וְשָׁלוֹם אֵין־קִין עַל־כֶּסֶף דָּוִד וְעַל־
 מַמְלַכְתּוֹ לְהַכִּין אֶתָּה וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט
 וּבְצִדְקָה מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם קִנְיַת יְהוָה
 זְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־זֹאת׃

הפטרת משפטים שנו

אֲבוֹתֵיכֶם אֵלַי וְלֹא הָטוּ אֶת־אָזְנוֹם׃ וְתִשְׁבוּ
 אִתָּם הַיּוֹם וְתַעֲשׂוּ אֶת־הַיֹּשֶׁר בְּעֵינַי לִקְרֹא
 דְּרוֹר אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְתִכְרְתוּ בְרִית לִפְנֵי בֵּית
 אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו׃ וְתִשְׁבוּ וְתַחֲלִלּוּ
 אֶת־שְׁמִי וְתִשְׁבוּ אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־
 שִׁפְחָתוֹ אֲשֶׁר־שָׁלַחְתֶּם חֲפָזִים לַנַּפְשִׁים
 וְתִכְבְּשׁוּ אִתָּם לַחַיֹּת לָכֶם לַעֲבָדִים
 וּלְשִׁפְחוֹת׃ לֵכֶן כֹּה־אָמַר יְהוָה אִתָּם לֹא־
 שָׁמַעְתֶּם אֵלַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְאָחִיו וְאִישׁ
 לְרֵעֵהוּ הִנְנִי קֹרֵא לָכֶם דְּרוֹר נֹאס־יְהוָה
 אֶל־הַחֶרֶב אֶל־הַדָּבָר וְאֶל־הָרֶעַב וְנָתַתִּי
 אִתְּכֶם לַזֹּעֵה לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ׃ וְנָתַתִּי
 אֶת־הָאֲנָשִׁים הָעֲבָרִים אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר
 לֹא־הִקִּימוּ אֶת־דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר כָּרְתוּ
 לִפְנֵי הָעָגֹל אֲשֶׁר כָּרְתוּ לְשָׁנִים וַיַּעֲבְרוּ בֵּין
 בְּתָרָיו׃ שְׂרֵי יְהוּדָה וְשְׂרֵי יְרוּשָׁלַם הַסֵּרְסִים
 וְהַכֹּהֲנִים וְכָל עַם הָאָרֶץ הָעֲבָרִים בֵּין בְּתָרֵי
 הָעָגֹל׃ וְנָתַתִּי אוֹתָם בְּיַד אִיְבֵיהֶם וּבְיַד
 מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וְהִיתָה נִבְלָתָם לְמֹאכָל לַעֹף
 הַשָּׁמַיִם

לזעה ק'

הפטרת תרומה

השמים ולבהמת הארץ: וארתע
מלך יהודה ואת שריו אתן ביד
וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך
העלים מעליכם: הנני מצוה נא
והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו
ולכדוה ושרפה באש ואת ערי יהודה
שממה מאין ישב: כה אמר יהוה
בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ
שמתי: גם זרע יעקוב ורוד עבדי
מקחת מזרעו משלים אל זרע אבי
ישחק ויעקב כי ישוב את דש
ורחמתי:

מלאו'

אשיב ק'

הפטרת תרומה במלכים אסתר
ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר
לוויהי שלם בין חירם ובין
ויכרתו ברית שניהם: ויעל המלך
מס מכל ישראל ויהי המס שלשים
איש: וישלחם לבנונה עשרת אלפים
בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון
חדש

הפטרת תרומה שנה

חֲרָשִׁים בְּבֵיתוֹ וְאֲדָנִיָּם עַל־הַמָּס׃ וַיְהִי
 לְשִׁלְמָה שִׁבְעִים אֶלֶף נִשְׂאָ סָבֵל וְשִׁמְנִים
 אֶלֶף חֶצֶב בָּהָר׃ לְבַר מִשְׁרֵי הַנִּצָּבִים
 לְשִׁלְמָה אֲשֶׁר עַל־הַמֶּלֶאכָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
 וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת הָהָרִים בָּעֵם הָעֹשִׂים
 בַּמֶּלֶאכָה׃ וַיְצוּ הַמֶּלֶךְ וַיִּסְעוּ אַבְנֵי גְדֵלוֹת
 אַבְנֵי יִקְרוֹת לִיסֵד הַבַּיִת אַבְנֵי גִזִּית׃
 וַיִּפְסְלוּ בְנֵי שְׁלֹמֹה וּבְנֵי חִירוֹם וְהַגְּבִלִים
 וַיְכִינוּ הָעֵצִים וְהָאֲבָנִים לִבְנוֹת הַבַּיִת׃ וַיְהִי
 בְשִׁמּוֹנִים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם בְּשָׁנָה הָרִבְעִית
 בַּחֹדֶשׁ זֶה הוּא הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה עַל־
 יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן הַבַּיִת לַיהוָה׃ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה
 הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לַיהוָה שְׁשִׁים־אַמָּה אֶרְכוֹ
 וְעֶשְׂרִים רַחְבּוֹ וְשִׁלְשִׁים אֲמָה קוֹמָתוֹ׃ וְהָאוֹלָם
 עַל־פְּנֵי הַיֵּכָל הַבַּיִת עֶשְׂרִים אֲמָה אֶרְכוֹ עַל־
 פְּנֵי רַחֲב הַבַּיִת עֶשְׂרִים בְּאַמָּה רַחְבּוֹ עַל־פְּנֵי
 הַבַּיִת׃ וַיַּעַשׂ לַבַּיִת חֲלוֹנֵי שְׁקָפִים אֲטָמִים׃
 וַיִּבֶן עַל־קִיר הַבַּיִת יָצוּעַ סָבִיב אֶת־קִירוֹת יִצְעָק׃

הבית

הפטרת תרומה

הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צל
הוציע ק' סביב : היצוה התחתנה חמש באמה
והתיכנה שש באמה רחבה והשל
שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן
סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית
והבית בהבנתו מבן שלמה מסע נג
ומקבורת והגרזן כל כלי ברזל לאת
בבית בהבנתו : פתח הצלע התיכנה
כתף הבית הימנית ובלולים יעלו
התיכנה ומן התיכנה אל השלשים
את הבית ויכלהו ויספן את הבית נג
ושררת בארזים : ויבן את היצוה על
הבית חמש אמות קומתו ויאחז את
בעצי ארזים : ויהי דבר יהוה אל
לאמר : הבית הזה אשר אתה בנה
תלך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמי
את כל מצותי ללכת בהם והקמתי א
דברי אתך אשר דברתי אל דוד אבי
ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את
עמי

עמי ישראל!

הפטרת תצוה ביחזקאל סימן מג

אתה בן־אדם הגד את־בית־ישראל

את־הבית ויכלמו מעונותיהם

מדדו את־תכנית: ואס־נכלמו מכל אשר־

עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאו ומובאו

כל־צורתו ואת כל־חקתיו וכל־צורתו

כל־תורתו הודע אותם וכתב לעיניהם

ישמרו את־כל־צורתו ואת־כל־חקתיו

עשו אותם: זאת תורת הבית על־ראש

ההר כל־גבלו סביב סביב קדש קדשים

הנה־זאת תורת הבית: ואלה מדות

המזבח באמור אמה וטפח וחיק

אמה ואמה רחב וגבולה אל־שפתה סביב

דלת האחר וזה גב המזבח: ומחיק הארץ עד־

ועזרה התחתונה שתים אמות ורחב אמה

אחת ומהעזרה הקטנה עד־העזרה הגדולה

ארבע אמות ורחב האמה: וההר

ארבע אמות ומהארזל ולמעלה הקרנות

ארבע

צורתיו ק'
צורתיו ק'
מורתיו ק'וכהרמל
ק'

הפטרת תצוה

והאר"ל שתיים עשרה
 ארבע: והאר"ל שתיים עשרה
 ב' שתיים עשרה רחב רבוע אל ארבע
 רבועיו: והעזרה ארבע עשרה
 בארבע עשרה רחב אל ארבעת
 והגבול סביב אותה חצי האמה והחוק
 אמה סביב ומעלתהו פנות קדים: ואל
 אליבן אדם כה אמר ארני יהוה אלהי
 המזבח ביום העשותו להעלות עליו
 ולזרק עליו דם: ונתתה אל חמ
 הלוי אשר הם מזרע צדוק הקרוב
 נאם ארני יהוה לשרתני פר בן
 לחטאת: ולקחת מדרמו ונתתה על
 קרנותיו ואל ארבע פנות העזרה
 הגבול סביב וחטאת אותו וכפרת
 ולקחת את הפר החטאת ושרפו בנ
 הבית מחוץ למקדש: וביום השני
 שער עזים תמים לחטאת וחטאו
 המזבח כאשר חטאו בפר: בכל
 מחטא תקריב פר בן בקר תמים ואי
 הנצי

הפטרת תשא שם

הִצְאֵן תְּמִים׃ וְהִקְרַבְתָּם לִפְנֵי יְהוָה
הַשְּׁלִיכוּ הַכֹּהֲנִים עֲלֵיהֶם מִלַּח וְהַעֲלוּ אוֹתָם
לֵה לַיהוָה׃ שִׁבְעַת יָמִים תַּעֲשֶׂה שְׁעִיר־
חַטָּאת לַיּוֹם וּפָר בֶּן־בָּקָר וְאַיִל מִן־הַצֹּאֵן
תְּמִימִים יַעֲשׂוּ׃ שִׁבְעַת יָמִים וְכִפְרוּ אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וְטָהְרוּ אֹתוֹ וּמִלֹּאוּ יָדָיו׃ וַיְכַלּוּ
אֶת־הַיָּמִים וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יַעֲשׂוּ
הַכֹּהֲנִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־עוֹלוֹתֵיכֶם וְאֶת־
שְׁלֵמֵיכֶם וְרִצְאֹתִי אֶתְכֶם נָאִם אֲדֹנֵי יְהוָה׃

הפטרת תשא כמנהג האשכנזים במלכים א סימן יח

וַיִּדְרֹךְ יָמִים רַבִּים וּדְבַר־יְהוָה הָיָה אֶל־
אֱלֹהֵיוּ בַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר לֵךְ
וּרְאֵה אֶל־אֲחִיבָב וְאֶתְנֶה מִטָּר עַל־פְּנֵי
אֲדָמָה׃ וַיֵּלֶךְ אֱלֹהֵיוּ לְהִרְאוֹת אֶל־אֲחִיבָב
הָרֹעֵב חֹזֵק בְּשִׁמְרוֹן׃ וַיִּקְרָא אֲחִיבָב אֶל־
כַּדְרֵיהוּ אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת וְעַבְדֵיהוּ הָיָה יֹרָא
אֶת־יְהוָה מְאֹד׃ וַיְהִי בַּהֲכָרִית אֵיזֶבֶל
אֶת־

הפטרת תשא

את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נבי
 ויחביאם חמשים איש במערה וכל
 לחסומים: ויאמר אחאב אל עבדו
 בארץ אל כל מעיני המים ואל כל
 זולתי נמצא חציר ונחיה סוס ופר
 נכרית מן בהמה: ויחלקו להם את
 לעבר בה אחאב הלך בדרך אחד
 ועבדיהו הלך בדרך אחד לבדו:
 עבדיהו בדרך ורהנה אליהו לקח
 ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתר
 ארני אליהו: ויאמר לו אני לך
 לאדניך הנה אליהו: ויאמר מה
 כי אתה נתן את עבדך ביד
 להמיתני: חי יהוה אלהיך אם
 וממלכה אשר לא שלח ארני שם
 ואמרו אין והשביע את הממלכה
 רהנו כי לא ימצאבה: ועתה אתה
 לך אמר לאדניך הנה אליהו: והו
 אלה מאתך ורוח יהוה ישאך על

מהבהמה

פ

לֹא־אֶדְעוּבָאתִי לְהַגִּיד לְאַחֲבָב וְלֹא־יִמְצָאָהּ
 וְהִרְגֵנִי וְעַבְדְּךָ יֵרָא אֶת־יְהוָה מִנְעָרִי :
 הֲלֹא־הִגִּיד לְאָדֹנָי אֶת־אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְּהִרְגִי
 אֶיִזְבֵּל אֶת־נְבִיאֵי יְהוָה וְאַחֲבָב מִנְבִיאֵי
 יְהוָה מֵאֵה אִישׁ חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ
 בַּמַּעֲרָה וְאָכַלְכֶּלֶם לֶחֶם וּמִים : וְעַתָּה
 אַתָּה אָמַר לֵךְ אָמַר לְאֹדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלֵיהֶו
 וְהִרְגֵנִי : וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶו חֵי יְהוָה צְבָאוֹת
 אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵיכֶו כִּי הַיּוֹם אֶרְאֶה אֱלֹהִי :
 וַיֵּלֶךְ עַבְדֵיהֶו לִקְרֹאת אַחֲבָב וַיַּגִּד לוֹ וַיֵּלֶךְ
 אַחֲבָב לִקְרֹאת אֵלֵיהֶו : וַיְהִי כִרְאוֹת אַחֲבָב
 אֶת־אֵלֵיהֶו וַיֹּאמֶר אַחֲבָב אֱלֹהִי הֲאֵתָה זֶה
 עַבְדֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר לֹא עַבְדְּתִי אֶת־
 יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־אַתָּה וּבֵית אָבִיךָ בְּעֻזְכֶּכֶם
 אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְתֵלֶךְ אַחֲרֵי הַבָּעֲלִים :
 עַתָּה שְׁלַח קִבֵּץ אֵלַי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־
 הַר הַכְּרֹמֶל וְאֶת־נְבִיאֵי הַבָּעַל אַרְבַּע
 מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים וּנְבִיאֵי הָאֱשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת
 אֲכַלִּי שְׁלַח אֶיִזְבֵּל :

כאן מתחילים הספרדים

וישלח

I 31

*לא א

הפטרת תשא

וַיִּשְׁלַח אֶחָאֵב בְּכָל־בְּנֵי
וַיִּקְבֹּץ אֶת־הַנְּבִיאִים
הַכְּרִמָּל: וַיֵּגֶשׁ אֲלֵיהֶם אֶל־כָּל־הָעָם
עַד־מָתִי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל־שְׁתֵּי הַכְּנֵי
אִם־יְהוָה אֱלֹהִים לָכֹן אַחֲרָיו וְאִם־
לָכֹן אַחֲרָיו וְלֹא־עָנֹה הָעָם אֶת־דְּבַר
אֲלֵיהֶם אֶל־הָעָם אָנֹכִי נֹתַרְתִּי נִבְאָה
לְבַדִּי וְנִבְיְאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת
אִישׁ: וַיִּתְּנוּ־לָנוּ שְׁנַיִם פָּרִים וַיִּבְחֲרוּ
הַכָּהֵן הָאֶחָד וַיִּנְתְּחֻהוּ וַיִּשְׁיֹמוּ עַל־דָּמָם
וְאִשׁ לֹא־יִשְׁיֹמוּ וְאִנִּי אֶעֱשֶׂה אֶת־הַפֶּה
וְנִתְּתִי עַל־הָעֵצִים וְאִשׁ לֹא־אֶשׁ
וְקִרְאתֶם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאִנִּי אֶקְרָא
יְהוָה וְהָיָה אֱלֹהִים אֲשֶׁר־יַעֲבֹד בָּאֵר
הָאֱלֹהִים וַיַּעַן כָּל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ טוֹב הָיָה
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְנִבְיְאֵי הַבַּעַל בַּחֲרוּ
הַכָּהֵן הָאֶחָד וַעֲשׂוּ רֹאשָׁנָה כִּי אַתֶּם
וְקִרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאִשׁ לֹא תִשָּׂא
וַיִּקְחוּ אֶת־הַכָּהֵן אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם
וַיִּקְבְּצוּ

ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד
 הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין
 ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה: ויהי
 בצהרים והתל בהם אליהו ויאמר קראו
 בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג
 לו וכי דרך לו ואולי ישן הוא ויקץ:
 ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם
 בחרבות וברמחים עד שפךדם עליהם:
 ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות
 המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב:
 ואמר אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו כל
 העם אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס:
 וקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר
 שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו
 לאמר ישראל יהיה שמך: ויבנה את
 האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית
 סאתים זרע סביב למזבח: ויערך את
 העצים וינתח את הפך וישם על העצים:
 ואמר מלאו ארבעה בדים מים ויצקו על

הפטרת ויקהל

העלה ועלה העצים ויאמר שנו וישנו
שלשו וישלשו: וילכו המים סביב
וגם את התעלה מלא מים: ויהי
המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר
אלהי אברהם יצחק וישראל היום
כי אתה אלהים בישראל ואני
ובדברך עשית את כל הדברים האלה
ענני יהוה ענני וידעו העם הוה כי
יהוה האלהים ואתה הסבר את
אחרנית: ותפל אש יהוה ותאכל
העלה ואת העצים ואת האבנים
העפר ואת המים אשר בתעלה
וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמר
הוא האלהים יהוה הוא האלהים:

והיר

הפטרת ויקהל במנהג הספרדים
במלכים א סימן ז

וישלח המלך שלמה ויקהל
חירם מצור: בן אשה

הוּא מִמָּטָה נִפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ־צֹרִי
 חָדָשׁ נַחֲשֵׁת וַיְמַלֵּא אֶת־הַחֲכָמָה וְאֶת־
 הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדַּעַר לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכָה
 בְּנַחֲשֵׁת וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־
 כָּל־מְלָאכָתּוֹ: וַיֵּצֵר אֶת־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים
 נַחֲשֵׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד
 הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסַב אֶת־
 הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי: וְשְׁתֵּי כְּתָרוֹת עָשָׂה לַתֶּרֶת
 עַל־רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים מִצֶּקֶן נַחֲשֵׁת חֲמִשׁ אַמּוֹת
 קוֹמַת הַכְּתָרֹת הָאֶחָת וְחֲמִשׁ אַמּוֹת קוֹמַת
 הַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית: שְׁבָכִים מַעֲשֵׂה שְׁבָכָה
 גְּדִלִים מַעֲשֵׂה שְׂרָשְׁרוֹת לַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־
 רָאֵשׁ הָעַמּוּדִים שִׁבְעָה לַכְּתָרֹת הָאֶחָת
 וְשִׁבְעָה לַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית: וַיַּעַשׂ אֶת־
 הָעַמּוּדִים וְשְׁנֵי טוֹרִים סָבִיב עַל־הַשְּׁבָכָה
 הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רָאֵשׁ
 הָרִמָּנִים וְכֵן עָשָׂה לַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית:
 וְכְתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רָאֵשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה
 שׁוּשַׁן בָּאוּלָם אַרְבַּע אַמּוֹת: וְכְתָרֹת עַל־

הפטרת ויקהל

שְׁנֵי הָעֲמוּדִים גַּם מִמֶּעַל מִלְעֲמֹתָיִם
 אֲשֶׁר לְעֵבֶר ^{הַשְּׂבִיבָה ק} שְׂבִיבָה וְהַרְמוּנֵיהֶם
 טָרִים סָבִיב עַל הַכְּתָרֶת הַשְּׂנִיתִי וְקִמְּתוּ
 הָעֲמוּדִים לְאַלֵּם הַהֵיכָל וַיִּקֶּם אֶת־
 הַיָּמִין וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יָכִין וַיִּקֶּם אֶת־
 הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בְּעֹז וְעַל־
 הָעֲמוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשָׁן וְתָתֵם מִלֵּא
 הָעֲמוּדִים וַיַּעַשׂ אֶת־הֵם מִצֵּדֶן
 בָּאֵמָה מִשְׁפַּתוֹ עַד־שְׁפָתוֹ עֵגֶל סָבִיב
 בָּאֵמָה קוֹמָתוֹ וְקוֹה שְׁלֵשִׁים בָּאֵמָה ^{וְהָיָה}
 סָבִיב וּפָקְעִים מִתַּחַת לְשִׁפְתוֹ
 סָבִיב אֹתוֹ עֵשֶׂר בָּאֵמָה מִקְפִּים אֹתוֹ
 סָבִיב שְׁנֵי טוֹרִים הַפָּקְעִים יִצְקוּ בִּיעֹר
 עֹמֵד עַל־שְׁנֵי עֵשֶׂר בָּקָר שְׁלֹשָׁה
 צִפּוֹנָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים יָמָה וְשְׁלֹשָׁה
 נֹגְבָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים מִזְרָחָה וְהֵם עֲלֵי
 מִלְמַעְלָה וְכָל־אַחֲרֵיהֶם בֵּיתָה וְעֵבֶי
 וְשִׁפְתוֹ כַּמַּעֲשֵׂה שְׁפָרֶת־כּוֹס פָּרָה
 אֲלֵפִים בֵּת יָכִיל

הפטרת ויקהל שמד

במנהג האשכנזים במלכים א סימן זוהיא
הפטרת פקודי כפי הספרדים

יעש היום את הכירות ואת היעים
ואת המזרקות ויכל חירם לעשות
את כל המלאכה אשר עשה למלך
שלמה בית יהוה: עמדים שנים וגלת
הכתרת אשר על ראש העמודים שתיים
ורחבכות שתיים לכפות את שתי גלת
הכתרת אשר על ראש העמודים: ואת
הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני
שורים רמנים לשבכה האחת לכפות את
שתי גלת הכתרת אשר על פני העמדים:
ואת המכנור עשר ואת הכירת עשרה
על המכנות: ואת הים האחר ואת
הבקר שנים עשר תחת הים: ואת
הסירת ואת היעים ואת המזרקות ואת
כל הכלים האהל אשר עשה חירם למלך
שלמה בית יהוה נחשת מכות: בכבר
חירון יצקם המלך במעברה האדמה בין

סכות

31 4

*לא ד

הפטרת פקודי

סִבּוֹת וּבֵין צִרְתָּן: וַיֵּן שְׁלֹמֹה אֶת
הַכֵּלִים מִרְבַּ מְאֹד מְאֹד לֹא נִחְקַר
הַנְּחֻשֶׁת: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל הַכֵּלִים
בֵּית יְהוָה אֶת מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב וְאֶת־
אֲשֵׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב: וְאֶת־
חֹמֶשׁ מִיָּמִין וְחֹמֶשׁ מִשְּׂמָאל לִפְנֵי הַדְּבִיר
סָגוֹר וְהַפְּרָח וְהַנֶּרֶת וְהַמִּלְקָחִים
וְהַסְּפֹרֹת וְהַמְּזֻמְרוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַמְּחֻתּוֹרֹת
זָהָב סָגוֹר וְהַפְּרָח לְדִיר
הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים
הַבַּיִת לַהֲכֵל זָהָב:

הפטרת פקודי כמנהג האשכנזים
במלכים א סימן ז

וּתְשַׁלֵּם כָּל־הַמֶּלֶאכֶה אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה
שְׁלֹמֹה אֶת־קֹדְשֵׁי דֹר אָבִיו אֶת־הַכֵּל
וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַכֵּלִים נָתַן בְּאֶזְרוֹת
יְהוָה: אִי יִקְהַל שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל

הפטרת פקודי שמה

ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות
לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם
העלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד
היא ציון ויקהלו אל המלך שלמה כל איש
ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש
השביעי ויבאו כל זקני ישראל וישאו
הכהנים את הארון ויעלו את ארון יהוה
את אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר
באהל ויעלו אתם הכהנים והלויים והמלך
שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו
אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר
לא יספרו ולא ימנו מרב ויבאו הכהנים
את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר
בית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי
כרובים כי הכרובים פרשים כנפים
אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון
על בדיו מלמעלה ויארכו הבדים ויראו
אשי הבדים מן הקדש על פני הדביר
לא יראו החוצה ויהיו שם עד היום חזה :

הפטרת ופקודי

אין בארון רק שני לחות האבנים
הנח שם משה בחרב אשר כרת
עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים
ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והעני
את בית יהוה: ולא יכלו הכהנים
לשרת מפני הענן כי מלא כבוד
את בית יהוה: אז אמר שלמה יהוה
לשכן בערפרא: בנה בניתי בית
מכון לשבתך עולמים: ויסב המלך
פניו ויברך את כל קהל ישראל
קהל ישראל עמד: ויאמר ברוך
אלהי ישראל אשר דבר בפיו את חזן
ובידו כלא לאמר: מן היום אשר
את עמי את ישראל ממזרים לארצם
בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית
שמי שם ואבהר ברוד להזות ער
ישראל: ויהי עם לבב רוד אביר
בית לשם יהוה אלהי ישראל: ויאמר
יהוה אל רוד אבי יען אשר היה
לכך

לִבְכֹךְ לִבְנוֹת בַּיִת לַשָּׁמַיִם הַשֵּׁבֶת כִּי הִיָּה
 עִם־לִבְכֹךְ׃ רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי
 אִם־בְּנֹךְ הֵיכָל מַחֲלָצֶיךָ הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת
 לַשָּׁמַיִם׃ וַיִּקַּם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר
 וַאֲקָם תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאַשְׁבּוּ עַל־כַּסֵּא יִשְׂרָאֵל
 כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַאֲבָנָה הַבַּיִת לִשְׁם יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְאַשֶּׁם שֵׁם מְקוֹם לְאֲרוֹן
 אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־אַבְתָּיִנו
 בְּהוֹצִיאֹ אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃

הפטרת ויקרא בישעיה סימן מג

עִם־זוֹ יֵצְרָתִי לִיתְהַלְתִּי יִסְכְּרוּ׃ וְלֹא
 אֶתִּי קִרְאָרְתִּי יַעֲקֹב כִּי־יִגְעֶהָ כִּי
 יִשְׂרָאֵל׃ לֹא־הֵבִיאתָ לִי שָׂה עֲלֵתֶיךָ וְזִבְחֶיךָ
 לֹא־כִבְדֹתָנִי לֹא־הִעֲבַדְתִּיךָ בַּמִּנְחָה וְלֹא־
 הוֹגַעְתִּיךָ בַּלְבֹּנָה׃ לֹא־קִנִּיתָ לִי בַכֶּסֶף
 קָנָה וְחָלַב זִבְחֶיךָ לֹא־הִרְוִיתָנִי אֶךְ הִעֲבַדְתָּנִי
 בַּחֲטָאוֹתֶיךָ הוֹגַעְתָּנִי בַּעֲוֹנוֹתֶיךָ׃ אֲנֹכִי אֲנֹכִי
 הוּא מִחָה פֶשַׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחֲטָאתֶיךָ לֹא־
 אֲזַכֵּר

הפטרת ויקרא

אזכר: הזכירני נשפטה יחר ספר
 למען תצדק: אביך הראשון חטאונ
 פשעו בי: ואחלל שרי קדש ואתנהח
 יעקב וישראל לגדופים: ועתה שמע
 עברי וישראל בחרתי בו: כה אמר
 עשך ויצרך מבטן יעורך אל תדא
 יעקב וישרון בחרתי בו: כי אצק
 על צמא ונוזלים על יבשה אצק וחר
 זרעך וברכתי על צאצאך: וצמח
 חציר כערבים על יבלי-מים: זה
 ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב
 יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכ
 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו
 צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלע
 אלהים: ומי כמוני יקרא ויגיד ויע
 לי משומי עם עולם ואותיות ואשר תב
 יגידו לי בו: אל תפחדו ואל ת
 הלא מאז השמעתיך והגדתי ואתם
 היש אלוה מבלערי ואין צור בל-דעתי

הפטרת ויקרא שסז

וצרי-פסל כלם תהו וחמוריהם כל-
 ועילו ועדיהם רמה כל-יראו וכל-ירעו ^{נקרות}
 מעזיבשו: מיצר אל ופסל נסך לבלתי
 הועיל: הן כל-חבריו יבשו וחרשים
 המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו יפחדו
 יבשו יחד: חרש ברזל מעצד ופעל
 בפחם ובמקבורת יצרה ויפעל הו בזרוע
 פחו גם רעב ואין כח לא-שתה מים ויעף:
 חרש עצים נטה קו יתאדחו בשרד יעשהו
 במקצועות ובמחוגה יתאדחו ויעשהו
 בתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית:
 לכתת לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמין
 לו בעצי-יער נטע ארז וגשם יגדל: והיה ^{ו' ועירא}
 לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף-ישיק
 ואפה לחם אף-יפעל-אל וישתחו עשהו
 פסל ויסגד-למו: חציו שרף במו-אש על-
 חציו בשר יאכל יצלה צלי וישבע אף-יחם
 ויאמר האח חמותי ראיתי אור: ושאריתו
 לא-עשה לפסלו ויסגד-לו וישתחו ^{יחידו}
 ויתפלל

הפטרת צו

וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו וַיֹּאמֶר הַצִּילֵנִי כִּי אֵל
 לֹא יִדְעוּ וְלֹא יֵבִינוּ כִּי טַח מִדְּאוֹת
 מִהַשָּׁכִיל לִבָּתָם: וְלֹא־יָשִׁיב אֶל־לִבּוֹ
 דַּעַת וְלֹא־תִבּוֹנֶה לֵאמֹר חֲצִיו שִׁרְפִיתִי
 יֵאֱשׂוּאָף אֶפְיִי עַל־גַּחְלִיו לֶחֶם אֶדְּ
 בֶשֶׂר וְאֶכֶל וַיִּתְּרוּ לְתוֹעֵבָה אַעֲשֶׂה לָּם
 אֲסֹגֹד: רָעָה אֶפֶר לֵב הוֹתֵל הַמִּטְרָה
 יִצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא יֹאמֶר הֲלוֹא־
 בְּיָמֶינִי: זָכַר אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל כִּי
 אַתָּה יִצְרָתִךָ עֲבַדְלִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל
 תִּנְשֵׁנִי: מִחִיתִי כַעֲבַב פֶּשַׁעִיךָ וְכַעֲנֹן חַטֹּאתֵי
 שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גִאֲלִיתִיךָ: רָנוּ שְׂמִיכֵי
 עֲשֵׂה יְהוָה הֲרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אֶרֶץ פְּצוּחוֹ
 רָנָה יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי־גִאֲלֵה יְהוָה
 וּבִישְׂרָאֵל יִתְפַּאֵר:

הפטרת צו בירמיה סימן ז

כה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲלוֹתֵיכֶם סָפוּ עַל־זִבְחֵיכֶם וְאֵת
 בָּשָׂר

בשר: כִּי לֹא דִבַּרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא
צוֹתִים בְּיוֹם הוֹצִיא אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־

הוציא ק

דְּבַר עוֹלָה וּזְבִיחַ: כִּי אִם אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה צוֹתִי אֹתְכֶם לֵאמֹר שְׁמָעוּ בְּקוֹלִי וְהִיִּיתִי
לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעַם
וְהִלַּכְתֶּם בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֹתְכֶם
לִמְעַן יֵשֶׁב לָכֶם: וְלֹא שְׁמָעוּ וְלֹא־הָטוּ
אֶת־אָזְנָם וַיֵּלְכוּ בַּמַּעֲצוֹת בְּשֵׁרוֹת לָבָם
הִרְעוּ וַיִּהְיוּ לֹא־חֹזֵר וְלֹא לִפְנִים: לִמָּךְ
הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשַׁלַּח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־
עֲבָדֵי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשֶּׁכֶם וְשִׁלַּח: וְלֹא
שְׁמָעוּ אֵלַי וְלֹא־הָטוּ אֶת־אָזְנָם וַיִּקְשׁוּ אֶת־
עֲרֹפֹם הִרְעוּ מֵאֲבוֹתָם: וּרְבַרְתִּי אֲלֵיהֶם
אֶת־כָּל־הַרְבָּרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמָעוּ אֲלֵיךְ
וְקִרְאתִי אֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲנוּכָה: וְאִמַּרְתִּי
אֲלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־שְׁמָעוּ בְּקוֹלִי
יְהוֹה אֱלֹהָיו וְלֹא לִקְחוּ מוֹסֵר אֲבֹרָה
הָאֲמוּנָה וְנִכְרַתָּה מִפִּיהֶם: גַּי גִּירָךְ
וְהַשְׁלִיבִי

הפטרת צו

והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס
 ויטש את דור עברתו : כי עשו
 יהודה הרע בעיני נאם יהוה שמו שקר
 בבית אשר נקרא שמי עליו לטמא
 ובנו במזות התפלת אשר בנא
 לשרף את בנייהם ואת בנותיהם באש
 לא צויתי ולא עלתה על לבי : לפי
 ימים באים נאם יהוה ולא יאמר
 התפת וגיא בן הנם כי אם גיא
 וקברו בתפת מאין מקום : והיתה
 העם הזה למאכל לעוף השמים ול
 הארץ ואין מחריר : והשבתי מערי
 ומחוצות ירושלם קול ששון וקול
 קול חתן וקול כלה כי לחרבה
 הארץ : בעת ההיא נאם יהוה ויוצאו
 עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שרי
 עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים
 עצמות ישרי ירושלם מקבריהם : וש
 לשמש ולירח ולכלי צבא השמים

יוצאו פ'

שסט

הפטרת שמיני

אֶהְיוֹת וְאֲשֶׁר עָבְדוּם וְאֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרֵיהֶם
וְאֲשֶׁר דָּרְשׁוּם וְאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם לֹא
אֶסְפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה
יִהְיוּ׃ וּנְבַחַר מוֹת מַחִיִּים לְכָל הַשְּׂאֲרִית
הַנְּשָׂאִים מִן־הַמִּשְׁפָּחָה הָרַעָה הַזֹּאת בְּכָל־
הַמִּקְמֹת הַנְּשָׂאִים אֲשֶׁר הִדְחָתִים שָׁם
נֹאֵם יְהוָה צְבָאוֹת׃ כֹּה׃ אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִתְהַלֵּל חֶכֶם בַּחֲכָמָתוֹ וְאֱלֹהֵי־יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר
בַּגְּבוּרָתוֹ אֱלֹהֵי־יִתְהַלֵּל עֲשִׂיר בַּעֲשָׂרוֹ׃ כִּי אִם־
בּוֹאֵת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁכֶל וַיִּדַּע אוֹתִי
גִּי אֲנִי יְהוָה עֲשֵׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצִדְקָה
בָּאָרֶץ כִּי־בָאֵלֶּה חֲפָצְתִּי נֹאֵם־יְהוָה׃

הפטרת שמיני בשמואל ב סימן ו

ויספ עוֹד דוֹד אֶת־כָּל־בְּחוֹר בְּיִשְׂרָאֵל
שְׁלֹשִׁים אֶלֶף׃ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ דוֹד
וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעַלֵּי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת
מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שֵׁם
שֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים עָלָיו׃
וַיִּדְכְּבוּ

הפֿערט שמיני

וירָכְבוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֶל־
 חֲדָשָׁה וַיִּשְׁאֲהוּ מִבֵּית אֲבִינֹדָב אֶשְׁרֵי
 וְעֹזָא וְאַחִיו בְּנֵי אֲבִינֹדָב נְהִיגִים
 הָעֲגֹלָה חֲדָשָׁה: וַיִּשְׁאֲהוּ מִבֵּית אֲבִי
 אֲשֶׁר בְּנֹכְעָה עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאֶת־
 הַלֵּךְ לִפְנֵי הָאֲרוֹן: וְדָוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
 מִשְׁחָקִים לִפְנֵי יְהוָה בְּכָל עֲצֵי כִתּוּב
 וּבְכִנּוֹרוֹת וּבְנִבְלִים וּבְתַפִּים וּבְמִנְיָן
 וּבְצִלְצִלִּים: וַיָּבֹאוּ עַד־גֵּרֶן גִּבְיֹן וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
 עֲזָרָה אֶל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּאחֲזֶה בָּהֶם
 שִׁמְשׁוֹ הַבֶּקֶר: וַיַּחֲרֹף יְהוָה בְּיָמָיו
 וַיִּכְהוּ שֵׁם הָאֱלֹהִים עַל־הַשֵּׁל וַיִּמָּחַ
 עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים: וַיַּחֲרֹד עַל־
 פְּרִיץ יְהוָה פְּרִיץ בַּעֲזָה וַיִּקְרָא לְמָקוֹם
 פְּרִיץ עֲזָרָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיֵּרָא דָוִד
 יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבֹא אֱלֹהֵי
 יְהוָה: וְלֹא־אֵבָה דָוִד לְהִסִּיר אֱלֹהֵי
 אֲרוֹן יְהוָה עַל־עֵר דָּוִד וַיִּטְהֹר דָּוִד
 עֲבָד־אָדָם הַגָּתִי: וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן יְהוָה
 בֵּית־יְהוָה

בית עֶבֶר אֲדָם הִגֵּתִי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרֶךְ
 יְהוָה אֶת־עֶבֶר אֲדָם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ׃ וַיַּגֵּד
 לַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בֶּנֶךְ יְהוָה אֶת־בֵּית
 עֶבֶר אֲדָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בַּעֲבוּר אֲרוֹן
 הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת־אֲרוֹן
 הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֶבֶר אֲדָם עִיר דָּוִד בְּשִׁמְחָה׃
 וַיְהִי כִי צִעְדוּ נָשָׂאִי אֲרוֹן־יְהוָה שְׁשֵׁה צִעְדִּים
 וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא׃ וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל־עֹז
 לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד חֲגֹר אֶפֶסֶד בָּר׃ וְדָוִד וְכָל־
 בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה בְּתִרְעוּעָה
 וּבִקּוֹל שׁוֹפָר׃ וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה בָּא עִיר דָּוִד
 וּמִיכָל בַּת־שָׁאוּל נִשְׁקָפְתָּהּ בְּעֵד הַחֲלוֹן
 וַתֵּרָא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפֶּהּ וּמִכַּרְכֵּר לִפְנֵי
 יְהוָה וַתִּבְזּ לוֹ בִּלְבָבָהּ׃ וַיָּבֹאוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה
 וַיִּצְגּוּ אֹתוֹ בַּמָּקוֹמוֹ בַּתּוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה
 לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֲלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים׃
 וַיְכַל דָּוִד מֵהָעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיְבָרֶךְ
 אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת׃ וַיַּחֲלֶק
 לְכָל־הָעָם לְכָל־הַמֶּזֶן יִשְׂרָאֵל לְמַאֲשֵׁי

הפטרות שמיני

וַיַּעַר אִשָּׁה לְאִישׁ חֵלֶת לֶחֶם אֶחָת וְאֶחָד
וְאִשְׁשִׁי שָׂדֶה אַחֶרֶת וַיִּלֶךְ כָּל
אִישׁ לְבֵיתוֹ:

כאן מסיימן הספרים

וַיֵּשֶׁב דָּוִד לְבֶרֶךְ אֶת-בֵּיתוֹ וַתֵּצֵא מִכָּיִל
שְׂאוֹל לִקְרֹאת דָּוִד וַתֹּאמֶר מִהֲנִכְבֵּד
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵינוּ
עָבְדוּ כְּהִנָּלוֹת נִגְלוֹת אַחֵר הָרָקִים
דָּוִד אֶל-מִיכָל לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּרַךְ
מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל-בֵּיתוֹ לַצּוֹרֶת אֶתִּי נָגִיד
עִם יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל וְשִׁחֲקֵתִי לִפְנֵי
וְנִקְלָתִי עוֹד מִזֹּאת וְהֵייתִי שָׂפָל בְּעֵינֵי
הָאִמְהוֹרֹת אֲשֶׁר אֹמְרֹת עִמָּם אֲכַבֵּר
וְלִמִּיכָל בֵּת-שְׂאוֹל לֹא-הָיָה לָהּ יֶלֶד
מוֹתָהּ: וַיְהִי כִּי יֵשֶׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ
הַנִּיחָה לוֹ מִסָּבִיב מִכָּר-אִבְיוֹ:
הַמֶּלֶךְ אֶל-נֹתָן הַנָּבִיא רָאָה נָא אֲנִכִּי
בְּבֵית אַרְזִים וְאֶרְוֹן הָאֱלֹהִים יֹשֵׁב
הִירֵעָה: וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל-הַמֶּלֶךְ כָּל
כְּלִבְכָּךְ לָךְ עָשָׂה כִּי יְהוָה עִמָּךְ:

ולד

בלי

הפטרת שמיני

שעא

פסקא באמצע
פסוק

בְּלִילָה הָהוּא ° וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־נָתָן
לֵאמֹר: לֵךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־עַבְדִּי אֶל־דָּוִד כֹּה
אָמַר יְהוָה הֵאֱתָה תִבְנֶה לִּי בַיִת לְשֹׁכְתִי: כִּי
לֹא יִשְׁכְּתִי בַּבַּיִת לְמִיּוֹם הָעֹלָתִי אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרִים וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵהְיָה
מֵתְהַלֵּךְ בָּאֵהָל וּבְמִשְׁכָּן: בְּכָל אֲשֶׁר־
הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִדְבַּר דְּבָרָתִי
אֶת־אֲחֵר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי
לַרְשָׁוֹת אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לְמָה
לֹא־בִנִיתֶם לִי בַיִת אֲרוֹזִים: וְעַתָּה כֹּה־
תֹאמַר לְעַבְדִּי דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֲנִי לִקְחָתִיךָ מִן־הַנָּחַל מֵאַחֵר הֵצֵאֲנִי לַהֲנוֹת
נָגִיד עַל־עַמִּי עַל־יִשְׂרָאֵל: וְאֵהְיָ עִמָּךְ
בְּכָל אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ וְאִכְרַתָּה אֶת־כָּל־
אִיבֶיךָ מִפָּנֶיךָ וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם
הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: וְשִׁמַּתִּי מְקוֹם לְעַמִּי
יִשְׂרָאֵל וְנִטְעַתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגֹז עוֹד
וְלֹא־יִסִּיפוּ בְנֵי־עוֹלָה לַעֲנוֹתוֹ כֹּאֲשֶׁר
בְּרִאשׁוֹנָה: וּלְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׂפָטִים
עַל

הפטרת תזריע

על עמי ישראל והניחתי לך
 איבך והגיד לך יהוה כי בית ישראל
 יהוה: כיו ימלאו ימך ושכבת את
 והקימתי את זרעך אחרך אשר
 ממעך והקינתי את ממלכתו: הוא
 בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו
 עולם: אני אהיה לו לאב והוא יהיה
 לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבת
 ובנגעי בני אדם: וחסדי לא יסור
 כאשר הסרתי מעם שאול אשר
 מלפניך: ונאמן ביתך וממלכתך עד
 לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם:
 הדברים האלה וככל החזון הזה
 נתן אל דוד:

הפטרת תזריע במלכים ב סימן

ואיש בן מבעל שלשה ויבא
 האלהים לחם בכורים עשר
 לחם שערים וכרמל בצקלנו ואמר

לעם ויאכלו: ויאמר מִשְׁרָתוֹ מָה אַתָּן זֶה
 לִפְנֵי מֶלֶךְ אִישׁ וַיֹּאמֶר תָּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ כִּי
 כֹה אָמַר יְהוָה אֲכֹל וְהוֹתֵר: וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם
 וַיֹּאכְלוּ וַיֹּתֵרוּ כְּדַבַּר יְהוָה: וַנַּעֲמֵן שָׂר־
 צָבָא מֶלֶךְ־אַרֻם הָיָה אִישׁ גָּדוֹל לִפְנֵי
 אֲדֹנָיו וּנְשָׂא פָנִים כִּיבֹו נִתֵּן יְהוָה תְּשׁוּעָה
 לְאַרֻם וְהָאִישׁ הָיָה גִבּוֹר חֵיל מְצַדֵּעַ: וְאַרֻם
 יָצָאוּ גִדּוּדִים וַיֵּשְׁבוּ מֵאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל גְּעֵרָה
 קִטְנָה וְתָהִי לִפְנֵי אִשְׁתִּי נַעֲמָן: וְתֹאמַר אֶל־
 גְּבִרְתָּהּ אַחֲלִי אֲדֹנִי לִפְנֵי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר
 בְּשִׁמְרוֹן אֲזִי יֹאסֵף אֶתְּוֹ מְצַדְעָתוֹ: וַיָּבֹא וַיִּגַּד
 לְאֲדֹנָיו לֵאמֹר כִּזְזָאת וְכִזְזָאת דְּבַרְהָ הַנְּעֵרָה
 אֲשֶׁר מֵאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־אַרֻם
 לֵךְ בָּא וְאַשְׁלַחְהָ סֵפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 וְיֵלֶךְ וַיִּקַּח בִּירוֹ עֶשֶׂר כִּכָּרֵי־כֶסֶף וּשְׁשֵׁת
 אֲלָפִים זָהָב וְעֶשֶׂר חֲלִיפוֹת בָּגָדִים: וַיָּבֹא
 הַסֵּפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְעַתָּה כִּבּוֹא
 הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵלֶיךָ רַחֲמָה שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ אֶת־
 נַעֲמָן עַבְדִּי וְאַסְפֹּתוֹ מְצַדְעָתוֹ: וַיְהִי כִּקְרָא

מלך

הפטרת תזריע

מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַסֵּפֶר וַיִּקְרָע בְּגָדָיו
הָאֱלֹהִים אֲנִי לְהַמִּית וּלְהַחְיוֹת כִּי
אֵלֵי לְאַסֵּף אִישׁ מִצֵּרְעָתוֹ כִּי אֶרְדָּה
וְרָאוּ כִּי־מִתְאַנֶּה הוּא לִי וַיְהִי כִּי
אֵלִישַׁע אִישׁ־הָאֱלֹהִים כִּי־קָרַע מְלִכְתּוֹ
אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
קִרְעֵת בְּגָדְךָ יְבֹאֲנָא אֵלַי וְיָדַעְכִּי
כִּי־יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֹא נָעֲמָן בְּסוּכּוֹ וּבְרַכְשֵׁי
פְתַח־הַבַּיִת לְאֵלִישַׁע׃ וַיִּשְׁלַח אֱלֹהֵי
מֶלֶךְ אֲרָם לֵאמֹר הֲלוֹךְ וּרְחֹצֵת שְׁבִיעִי
בִּירְדֵּן וַיֵּשֶׁב בְּשֶׁרֶךְ לֶךְ וּטְהַר׃ וַיִּקְצֹץ
וַיִּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אִמְרַתִּי אֵלַי יֵצֵא
וְעַמִּד וּקְרֵא בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵיוֹ וְהָיָה
אֶל־הַמָּקוֹם וַאֲסֹף הַמִּצֹּרֶע׃ הִנֵּה
אֲבִנָּה וּפְרָפֹר נִהְרֹרֶת דִּמְשֶׁק מִכִּי
יִשְׂרָאֵל הֲלֹא־אֶרְחֹץ בָּהֶם וְטָהֳרָה
וַיִּלֶךְ בַּחֲמָה׃ וַיֵּגְשׁוּ עַבְדָּיו וַיִּדְבְּרוּ
וַיֹּאמְרוּ אֲבִי דָבָר גָּדוֹל הִנְבִּיא דָבָר
הַלּוֹא תַעֲשֶׂה וְאָף כִּי־אָמַר אֱלֹהֵי

בסוכיו ק'

אמנה ק'

שענ

הפטרת מצורע

וַיֵּרֶד וַיֵּטְבֵּל בִּירְדֵּן שִׁבְעַת פַּעֲמִים
דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרוֹ כְּבֶשֶׂר נָעַר
מִן וַיִּטְהַר וַיֵּשֶׁב אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא
אֶל־מַחֲנֵהוּ וַיָּבֹא וַיַּעֲמֵד לִפְנָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה
אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי אִם־
יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה קַח־נָא בְרָכָה מֵאֵת עֲבָדְךָ
אָמַר חִי־יְהוָה אֲשֶׁר־עֲמַדְתִּי לִפְנָיו אִם־
קָח וַיַּפְצֵר־בּוֹ לִקְחַת וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר נַעֲמֵן
לֹא יִתֵּן־נָא לְעַבְדְּךָ מִשְׁאֵל צִמְד־פְּרָדִים
דָּמָה כִּי לֹא־יַעֲשֶׂה עוֹר עֲבָדְךָ עֲלֶיהָ וְזָבַח
אֱלֹהִים אֲחֵרִים כִּי אִם־לִיהוָה לִדְבַר הַזֶּה
סָלַח יְהוָה לְעַבְדְּךָ כִּבּוֹא אֲדֹנִי בֵּית־רַמּוֹן
הַשְּׁתַּחֲוֹת שְׁמִרָה וְהוּא נִשְׁעַן עַל־יָדָיו
הַשְּׁתַּחֲוִיתִי בֵּית־רַמּוֹן בַּהֲשַׁתַּחֲוִיתִי בֵּית־רַמּוֹן
לִחֲנֹנֵי הַזֶּה לְעַבְדְּךָ בְּדִבְרֵי הַזֶּה וַיֹּאמֶר
לְךָ לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאֵתוֹ כִּבְרַת אֶרֶץ

הפטרת מצורע במלכים שני סימן ז

ארבעה אנשים היו מצרעים פתח
לב * א 32 השער

הפטרת מצורע

השַׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִתְּשֻׁבֵּי
יִשְׂרָאֵל פֹּה עַד־מָתָנוּ׃ אִם־אָמַרְתָּ
הָעִיר וְהָרֶעֶב בְּעִיר וּמָתָנוּ שֵׁם וְאָמַרְתָּ
פֹּה וּמָתָנוּ וְעָתָה לְכוּ וְנִפְלֵה אֶל־מַחֲנֵה
אִם־יַחֲיֵנוּ נַחֲיֶה וְאִם־יָמִיתָנוּ וּמָתָנוּ׃
בְּנִשְׁף לָבוֹא אֶל־מַחֲנֵה אָרֶם וַיָּבֹאוּ
מַחֲנֵה אָרֶם וְהִנֵּה אִין־שֵׁם אִישׁ
הַשְּׂמִיעַ אֶת־מַחֲנֵה אָרֶם קוֹל רִכְכּוֹ
קוֹל חֵיל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֶחָיו
שִׁכְר־עֲלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־מַלְכֵי
וְאֶת־מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבוֹא עֲלֵינוּ׃
וַיָּנוּסוּ בְּנִשְׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת־אֱהֱלֵיהֶם
סוּסֵיהֶם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֵה כֹּאשֵׁר
וַיָּנוּסוּ אֶל־נַפְשָׁם׃ וַיָּבֹאוּ הַמִּצְרָעִים
עַד־קֵצֵה הַמַּחֲנֵה וַיָּבֹאוּ אֶל־אֶהֱרָתָם
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשֵּׁם בְּסֶף וְהַבְּרִי
וַיֵּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ וַיֵּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֶהֱרָתָם
וַיִּשְׂאוּ מִשֵּׁם וַיֵּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
רֵעֵהוּ לֹא־בָנִי אֲנִיחָנוּ עֲשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה

הפטרת מצורע שער

בַּשָּׁרָה הוּא וְאַנְחֵנוּ מִחַשִׁים וְחִכֵּינוּ עַד־אֹרֶךְ
 הַבֶּקֶר וּמִצֵּאֵנוּ עֹזֶן וְעֵתָהּ לָבוֹ וּנְבֹאָהּ וּנְגִידָהּ
 בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּבְאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל־שַׁעַר הָעִיר
 וַיִּגְדּוּ לָהֶם לֵאמֹר בָּאֵנוּ אֶל־מַחֲנֶה אָדָם
 הִנֵּה אֵין־שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם כִּי אִם־הַסֹּסִים
 אֲסוּרִים וְהַחֲמֹר אֲסוּר וְאֵהֱלִים כְּאִשְׁרֵי הַמָּה׃
 קְרָא הַשְּׁעָרִים וַיִּגְדּוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה׃
 קָם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו אֲגִידָהּ
 אֲלֵכֶם אֶת אֲשֶׁר־עָשׂוּ לָנוּ אָדָם יִדְעוּ כִּי־
 עָבִים אֲנִי וַיֵּצְאוּ מִן־הַמַּחֲנֶה לְהַחֲבִירָהּ
 הַשָּׂרָה לֵאמֹר כִּי־יֵצְאוּ מִן־הָעִיר וְנִתְּפָשׁוּ
 יָיִם וְאֶל־הָעִיר נָבֵא׃ וַיַּעַן אֶחָד מֵעֲבָדָיו
 אָמַר זִיקְחוּ־נָא חֲמִשָּׁה מִן־הַסֹּסִים
 הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ־בָהּ הֵנָּה כָּכָל־
 הַמֹּזֶן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ־בָהּ הֵנָּה כָּכָל־
 מֹזֶן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־תָּמוּ וְנִשְׁלַחַהּ וְנִרְאָהּ׃
 קָחוּ שְׁנֵי רֶכֶב סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי
 הַנִּגְדָה־אָדָם לֵאמֹר לָבוֹ וּרְאוּ׃ וַיִּלְכוּ
 אַחֲרֵיהֶם עַד־הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה כָל־הַדֶּרֶךְ מְלֵאָה

לִבְ ב 2 32 בְּגָרִים

בשדה ק'

הפסוק

הפטרת אחרי מות

בגדים וכלים אשר השליכו ארם מלך
 כחפזם ק

וישבו המלאכים ויגדו למלך : ויצא
 ויבזז את מחנה ארם ויהי סאה סאה
 בשקל ושאתים שערים בשקל כרבור
 והמלך הפקיד את השליש אשר נשע
 ידו על השער וירמסוהו העם בשער
 כאשר דבר איש האלהים אשר דבר
 המלך אליו : ויהי כרבור איש האלהים
 המלך לאמר סאתים שערים בשקל וסאה
 סאה בשקל יהיה כעת מחר בשער
 ויען השליש את איש האלהים ויאמר
 יהוה עשה ארבות בשמים היהיה
 הזה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשכ
 תאכל : ויהי לו בן וירמסו אותו
 בשער וימת :

הפטרת אחרי מות ביחזקאל סימן
 ויש מפטירין אותה בסדר קדוש
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : ואת
 ארם התשפט התשפט את
 הרבה

הפטרת אחרי מות שעה

חרמים ותורעתה ארת כל תועבתיה :
 אמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם
 בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה
 טמאה : ברמך אשר שפכת אשמת
 בגלולך אשר עשית טמאת ותקריבי
 מן ותבוא עד שנותיך על כן נתתך
 חרפה לגוים וקלסרה לכל הארצות :
 הקרבות והרחקות ממך יתקלסו בך טמאת
 השם רבת המהומה : הנה נשיאי ישראל
 איש לזרעו היו בך למען שפך דם : אב
 אם הקלו בך לגר עשו בעשק בתוך יתום
 אלמנה הונו בך : קדשי בזית ואת שבתתי
 חללת : אנשי רכיל היו בך למען שפך
 דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו בתוך :
 וות אב גלה בך טמאת הנדה ענו בך :
 איש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש
 את כלתו טמא בזמה ואיש את אחת בת
 אביו ענה בך : שחר לקחו בך למען
 שפך דם נשך ותרביר לקחת ותבצע

הפטרות קדושים

רַעַךְ בְּעֶשֶׂק וְאֵתִי שִׁכַּחַת נָאִם אֲדֹנָי
וְהִנֵּה הַבֵּיתִי כְּפִי אֶל־בְּצֻעַךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
וְעַל־דָּמְךָ אֲשֶׁר הָיוּ בְּתוֹכְךָ : הִיעַמְדָּה
אִם־תִּחְזַקְנָה יָדֶיךָ לַיָּמִים אֲשֶׁר אֲנִי
אוֹתָךְ אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי : וְהִנֵּה
אוֹתָךְ בְּגוֹיִם וְגֵרִיתֶיךָ בְּאַרְצוֹת וְהִתְחַנְּנוּ
טִמְאַתְךָ מִמֶּךָ : וְנִחַלְתָּ כֶּךָ לְעַנְיֵי
וְיָדַעַתָּ כִּי־אֲנִי יְהוָה :

הפטרות קדושים כמנהג הספרדים
סימן כ * ויש מפטירין אותה כס
אחרי מות :

וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : כִּי
דִּבַּר אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אֵלֵהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הַלְלוּ
אֶתֶם בָּאִים חִי־אֲנִי אִם־אֶדְרֹשׁ לִבִּי
אֲדֹנָי יְהוָה : הַתְּשׁוּטִי אֶתֶם הַתְּשׁוּטִי
אֶת־תוֹעֵבַת אֲבוֹתֶם הַזֹּדִיעִם : וְאָמְרוּ
אֵלֵהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה בְּיוֹם
בִּישְׂרָאֵל

ישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ויודע
 להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר
 אני יהוה אלהיכם: כיום ההוא אנשאתי ידי
 להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ
 אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא
 כל הארצות: ואמר אלהם איש שקוצי
 עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו
 אני יהוה אלהיכם: וימרובי ולא אבו
 שמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא
 השליכו וארתגלולי מצרים לא עזבו
 אמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי
 להם בתוך ארץ מצרים: ואעש למען שמי
 בלתי החל לעיני הגוים אשר המה
 בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם
 הוציאם מארץ מצרים: ואוציאם מארץ
 מצרים ואבאם אל המדבר: ואתן להם
 ארץ חקתי ואת משפטי הודעתי אותם
 אשר יעשה אותם האדם וחי בהם: וגם את
 שבתותי נתתי להם להנחות לאור בני
 לב * ר 4 32 וביניהם

הפטרת קדושים

וּבִינֵיהֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשֵׁם
וַיִּמְרוּ בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר בַּחֲקוֹתַי
הָלְכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטִי מָאֲסוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
הָאָדָם וְחִי בָהֶם וְאֶת־שִׁבְתוֹתַי חָלְלוּ
וְאָמַר לִשְׁפָךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם בְּמַת
לְכַלּוֹתָם וַאֲעֲשֶׂה לָמַעַן שְׁמִי לְכַלּוֹתָם
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִים לְעֵנְיָה
וְגַם־אֲנִי נִשְׁאַתִּי יָדִי לָהֶם בְּמִדְבָּר לֵבִי
הִבִּי־אֹתָם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי
חֶלֶב וְדִבֵּשׁ צָבִי הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת
בְּמִשְׁפָּטִי מָאֲסוּ וְאֶת־חֲקוֹתַי לֹא־הִלְכוּ
וְאֶת־שִׁבְתוֹתַי חָלְלוּ כִּי אַחֲרֵי־גְלוֹתֵיהֶם
הֵלַךְ וְתַחַס עֵינֵי עֲלֵיהֶם מִשַּׁחֲתָם
עָשִׂיתִי אֹתָם כָּלָה בְּמִדְבָּר וְאָמַר
בְּנֵיהֶם בְּמִדְבָּר בַּחוּקֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֵלֶי
וְאֶת־מִשְׁפָּטֵיהֶם אֶל־תִּשְׁמְרוּ וּבְגִלּוֹתֵי
אֶל־תִּטְמְאוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּחֲקוֹתַי
לֵכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטִי שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אֹתָם
וְאֶת־שִׁבְתוֹתַי קִדְּשׁוּ וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ
לְדַעַת

שעו

הפטרת קדושים

לִרְעֵת כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

הפטרת קדושים כמנהג האשכנזים בת"ע

בעמוס סימן ט' ויש מפטירין אותה

בסדר אחרי מות

עיין כלבוש החוד סימן תצ"ג

הָלוּא כְּבִנִּי כְּשִׁלִּים אַתֶּם לִי בְנֵי

יִשְׂרָאֵל נֹאס־יְהוָה הָלוּא אַת־

יִשְׂרָאֵל הָעֲלִיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּים

מִכַּפְתּוֹר וְאֶרֶם מִקִּיר: הִנֵּה עֵינַי אֲדַנִּי

וְהוֹרָה בְּמַמְלַכָּה הַחֲטָאָה וְהַשְׁמַדְתִּי אֹתָהּ

מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲפֹס כִּי לֹא הִשְׁמִיד

אֲשֶׁמִיד אֶת־בֵּית יַעֲקֹב נֹאס־יְהוָה: כִּי הִנֵּה

אֲנִי מַצִּוֶּה וְהַנְּעוֹתִי בְּכָל־הַגּוֹיִם אֶת־בֵּית

יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יִנּוּעַ בַּכְּבֹּרָה וּלֹא־יָפוּל

דְּרוֹר אֶרֶץ: בַּחֲרַב יָמוּתוּ כָּל־חֲטָאֵי עַמִּי

וְאֹמְרִים לֹא־תִגִּישׁ וְרַתְקָדִים בְּעֵרְיָנוּ

רָעָה: כִּי־זֶה הוּא אֶקִּים אֶת־סֶכֶת דְּוִיד

וְנִפְלֹת וְגִדְרֹתִי אֶת־פְּרִצֵּיהֶן וְהִרְסֹתִי

* לֵב * ה 5 32 אֶקִּים

הפטרת אמור

אֲקִים וּבְנֵי תִיהָ כִּימִי עוֹלָם׃ לִמְעַן יִדְעוּ
 אֶת־שְׁאֵרִית אֲדוֹם וְכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־נִקְרָא
 שְׁמִי עֲלֵיהֶם נֶאֱסִי הוֹרָה עֲשֵׂה זֹאת׃ הַיּוֹם
 יָמִים בָּאִים נֶאֱסִי הוֹרָה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בְּקֶדֶם
 וְדֶרֶךְ עֲנָבִים בְּמִשְׁךְ הוֹרָע וְהִטִּיפוּ הַהָרִים
 עֲפִסִּים וְכָל־הַגִּבְעוֹת תִּתְמוּגְגָה׃ וְשִׁבְרָה
 אֶת שִׁבּוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבְנוּ עָרִים נִשְׁמָחוּ
 וַיֵּשְׁבוּ וַיִּנְטְעוּ כִרְמִים וְשָׁתוּ אֶת־יַיִן וַיִּנְסְוּ
 גִּנּוֹת וַאֲכָלוּ אֶת־פְּרִיהֶם׃ וַיִּנְטְעוּ עֵץ
 אֲדָמָתָם וְלֹא־יָנֹתוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמָתָם
 נָתַתִּי לָהֶם אֱמֶר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

הפטרת אמור ביחזקאל סימן מד

והכהנים • הַלְוִיִּם בְּנֵי צִדּוֹק
 שִׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּי
 בַתְּעוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵעַלִּי הֵמָּה יִקְרְבוּ
 לִשְׂרָתִי וְעָמְדוּ לִפְנֵי לַהֲקָרִיב לִי חֶלֶב
 נֶאֱמַר אֲדֹנִי יְהוָה׃ הֵמָּה יִבְאוּ אֶל־מִקְדָּשִׁי
 וְהֵמָּה יִקְרְבוּ אֶל־שֹׁלְחָנִי לִשְׂרָתִי וְשִׁבְרָה

מקרא
באמצע
סוף

הפטרת אמור שעת

את־מִשְׁמַרְתִּי וְהָיָה כְּבֹאֵם אֶל־שַׁעַר הַחֲצֵר
הַפְּנִימִית בְּגָרִי פִשְׁתִּים יִלְבָּשׁוּ וְלֹא־יַעֲלֶה
עֲלֵיהֶם צִמְרֵי בִשְׂרֹתָם בְּשַׁעַר הַחֲצֵר הַפְּנִימִית
וּבֵיתָהּ׃ פֶּאֶרִי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־רֹאשָׁם
וּמִכְנָסֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־מִתְנֵיהֶם לֹא־יִחַגְּרוּ
בִּזְעֵי׃ וּבִצְאָתָם אֶל־הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה
אֶל־הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה אֶל־הָעַם יִפְשְׁטוּ אֶת־
בְּגָדֵיהֶם אֲשֶׁר־הֵמָּה מִשְׂרֹתָם בָּם וְהִנִּיחוּ
אוֹתָם בַּלְשָׁכַת הַקֹּדֶשׁ שׁוֹלְבֵי־שׁוֹ בְּגָדִים אַחֲרֵים
וְלֹא־יִקְדְּשׁוּ אֶת־הָעַם בְּבְגָדֵיהֶם׃ וְרֹאשָׁם
לֹא־יִגְלִחוּ וּפָרַע לֹא־יִשְׁלַח כְּסוּפֵי כְסֻמוֹ אֶת־
רֹאשֵׁיהֶם׃ וַיֵּן לֹא־יִשְׁתּוּ כָּל־כֹּהֵן כְּבֹאֵם
אֶל־הַחֲצֵר הַפְּנִימִית׃ וְאַל־מִנֶּה וּגְרוּשָׁה לֹא־
יִקְחוּ לָהֶם לְנָשִׁים כִּי אִם־בְּתוּלוֹת מִזֶּרַע
בֵּית־יִשְׂרָאֵל וְהָאֱלֻמָּנָה אֲשֶׁר־תְּהִיָּה אֱלֻמָּנָה
מִכֹּהֵן יִקְחוּ׃ וְאֶת־עַמִּי יוֹרוּ בֵּין קֹדֶשׁ לַחֹל
בֵּין טָמֵא לְטָהוֹר יוֹדְעִים׃ וְעַל־דִּבְהֵם
עֲמְדוּ לֹשְׁפָט בְּמִשְׁפָּטִי וְשִׁפְטֵהוּ וְאַת־
תּוֹרָתִי וְאֶת־חֻקֹּתַי בְּכָל מוֹעֲדִי יִשְׁמְרוּ וְאֶת־
שַׁבְּתוֹתַי

למשפט ק'
שפטה ק'

הפטרת בהר

שבתותי יקדשו: ואל-מת אדם לא
לטמאה כי אם-לאב ולאם ולבן ולבת
לאח ולאחות אשר-לא-היתה לא-
יטמאו: ואחרי טהרתו שבעת ימים יספיק
לו: וביום באו אל-הקדש אל-החור
הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו
אדני יהודה: והיתה להם לנחלה
נחלתם ואחזה לא-תתנו להם בישראל
אני אחזתם: המנחה והחטאת והאש
המה יאכלום וכל-חרם בישראל להם
יהיה: וראשית כל-בכורי בל וכל-תרומת
כל מכלת-רומתיכם לכהנים יהיה וראשית
עריסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה
ביתך: כל-נבלה ומרפה מן-העוף
הבהמה לא יאכלו הבהנים:

הפטרת בהר בירמיה סימן לב

ויאמר ירמיהו ה'ה ובר-ה'
אלי לאמר: הנה חנמא

שעט

הפטרות בחד

בן שלם דרך בא אליך לאמר קנה לך את
שרי אשר בענתות כי לך משפט הגאולה
לקנות: ויבא אלי חנמאל בן דודי כדבר
יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה
נא את שרי אשר בענתות אשר בארץ
בנימין כי לך משפט הירשה ולך הגאולה
קנה לך ואדע כי דבר יהוה הוא: ואקנה
את השדה מאת חנמאל בן דודי אשר
בענתות ואשקלה לו את הכסף שבעה
שקלים ועשרה חספים: ואכתב בספר
אחתם ואער עדים ואשקל הכסף
במאזנים: ואקח את ספר המקנה את
חתום המצוה והחקים ואת הגלוי: ואתן
את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן
מחסיה לעיני חנמאל דודי ולעיני העדים
כתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים
שבים בחצר המטרה: ואצוה את
ברוך לעיניהם לאמר: כה אמר יהוה
באור אלהי ישראל לקוח את הספרים
האלה

הפטרות בהר

האלה את ספר המקנה הזה ואת
את ספר הגלוי הזה וגרתם בכל
למען יעמדו ימסרבים: כי כה אמר
עבאור אלהי ישראל עוד יקנו
ישרות וכרמים בארץ הזאת: ואת
אל יחזה אחרי תתי את ספר המקנה
ברוך בן נריה לאמר: אלהי ארני
הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ
בכחך הגדל ובזרעך הנטויה לארץ
סמך כל דבר: עשה חסד לאלפינו
עון אבות אל חיק בניהם אחריהם
הגדול הנבחר יהיה עבאור שמו:
העצה ורב העלילה אשר עניך פחד
על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כוח
וכפרי מעליו: אשר שמת אותם ומנחם
בארץ מצרים עד היום הזה וכישר
ובארם ותעשה להם שם כיום הזה: ואת
ארץ עמך ארץ ישראל מארץ מצרים
באתות ובמופתים וביר חזקה ובאור

הפטרות בחקתי שפ

וטויה ובמורא גדול : ותתן להם את הארץ
 הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם
 ארץ זבת חלב ודבש : ויבאו וירשו אתה
 ולא שמעו בקולך ובתורותי לא הלכו את
 כל אשר צויתם להם לעשות לא עשו
 ותקרא אתם את כל הרעה הזאת : הנה
 הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה
 ביד הפשדים הנלחמים עליה מפני רחוב
 הרעב והדבר ואשר דברת ה' והנה
 דאה : ואתה אמרת אלי ארני יהוה
 קנה לך השדה בכסף והער עדים והעיר
 נתנה ביד הפשדים : ויהי דבר יהוה אל
 ירמיהו לאמר : הנה אני יהוה אלהי כל
 בשר הממני יפלא כל דבר :

הפטרות בחקותי בירמיה סימן י

דרוה עי ומעני ומנוסי ביום צרה
 אליך גוים יבאו מאפסי
 ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו הבל
 ואין

הפטרת בחקותי

וְאִי־בָם מוֹעִיל׃ הִיעֲשֶׂה לּוֹ אֵדָם אֶל־
וְהָמָּה לֹא אֱלֹהִים׃ לִכֵּן הִנֵּנִי מוֹרִיעֵם בְּ
הַזֹּאת אֲוִרִיעַם אֶת־יָדִי וְאֶת־גְּבוּרָתִי
כִּי־שְׁמִי יִהְיֶה׃ חֲטָאת יְהוּדָה כְּתוּבָה
בְּרוֹל בְּצַפְרָן שְׁמִיר חֲרוּשָׁה עַל־לֹחַ לִי
וּלְקִרְנוֹת מִזְבְּחוֹתֶיכֶם׃ כִּזְכֹּר בְּנֵי
מִזְבְּחֹתֶיכֶם וְאֲשֵׁרֵיהֶם עַל־עֵץ רַעֲנָן עַל־גִּבְעֵי
הַגְּבוּהוֹת׃ הֲרִדִי בִשְׂרָה חֵילֶךְ כָּל־אֲצֻרֶיךָ
לִבִּי אֶתֵּן בְּמַרְתִּיךָ כַּחֲטָאת בְּכָל־גְּבוּרָתִי
וְשִׁמְטָתָהּ וּבֶךְ מִנְחַלְתְּךָ אֲשֶׁר נָתַתָּהּ
וְהַעֲבַדְתִּיךָ אֶת־אִי־בֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
יָדַעְתָּ כִּי־אֵשׁ קָדַחְתָּם בְּאֶפֶי עַד־עוֹלָם הָאָרֶץ
כֹּה׃ אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲרֹר הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִסְדֹּר
בְּאֵדָם וְשֵׁם בֶּשֶׂר זִרְעוֹ וּמִן־יְהוָה יִסְדֹּר
וְהָיָה כַּעֲרַעַר בְּעֶרְבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי־יֵשֶׁת
טוֹב וְיִשְׁכֵּן חֲרָדִים בְּמִדְבַּר אֶרֶץ מִלְחָמָה
תֵּשֶׁב׃ בְּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְיִשְׁתַּחֲוֶה
יְהוָה מִבְּטָחוֹ׃ וְהָיָה כַּעֲנַן יִשְׁתַּחֲוֶה עַל־כַּתֵּף
וְעַל־יֹבֵל יִשְׁלַח שְׂרָשָׁיו וְלֹא יִרְאֶה כִּי־יֵשֶׁת
וְהָיָה כַּעֲנַן יִשְׁתַּחֲוֶה עַל־כַּתֵּף

הפטרת במדבר שפא

חֲסוּהִיָּה עֲלֵהוּ רַעְנָן וּבִשְׁנַת בְּצֻרָתָ לֹא יִדְאָג
וְלֹא יִמָּשׁ מַעֲשׂוֹת פָּרִי: עֵקֶב הִלֵּב מִכָּל
אִנְשׁ הוּא מִי יִדְעֵנוּ: אֲנִי יְהוָה חִקְרֵ לֵב בַּחֲנָן
בְּלוֹת וּלְתַת לְאִישׁ כְּדַרְכּוֹ כְּפָרִי מַעַלְלָיו: ^{כדרכיו ק'}
קִרְא רָגֹל וְלֹא יִלְדַּע עֲשֵׂה עֲשֵׂר וְלֹא בְּמִשְׁפָּט
בְּחֵצֵי יָמוֹ יַעֲזֹבֵנוּ וּבְאַחֲרֵיהֶם יִהְיֶה נֶבֶל: ^{ימיו ק'}
כִּסֵּא כְבוֹד מְרוֹם מֵרָאשׁוֹן מְקוֹם מִקְדָּשָׁנוּ:
מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה כָּל־עֲזָבֵךְ יִבְשׁוּ יְסוּרֵי וְסוּרֵי ק'
בְּאַרְצָן יִכְתְּבוּ כִי עֲזָבוּ מִקְוֵה מִי־חַיִּים אֶת־
יְהוָה: רַפְּאֵנִי יְהוָה וְאַרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי
וְאִשְׁעָה כִּי תִהְלֹתִי אִתָּה:

הפטרת במדבר בתרי עשר בהושע סימן א

יְהוָה מִסְפָּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כַּחֲסוּל הַיָּם
אֲשֶׁר לֹא־יִמָּד וְלֹא יִסְפָּר
יְהוָה בְּמִקְוֹם אֲשֶׁר־יֹאמַר לָהֶם לֹא־עָמִי
תָּם יֹאמַר לָהֶם בְּנֵי־אֱלֹהִים: וְנִקְבְּצוּ בְנֵי־
זוֹרָה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל יִחַדּוּ וְשִׁמּוּ לָהֶם רֹאשׁ
יְחַדּוּ וְעָלוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי גָדוֹל יוֹם יִזְרַעֲאֵל:
אִמְרוּ

הפטרת במדבר

אָמְרוּ לֵאחֵיכֶם עָמִי וְלֵאחֻותֵיכֶם וְרִיבוּ בְּאִמְכֶם רִיבוּ כִּי־הִיא לֹא אִשְׁתִּי לֹא אִשָּׁה וְתִסַּר זְנוּנִיה מִפָּנֶיה וְנֹאֵף מִבֵּין שְׂדֵיהָ׃ פֶּן־אֶפְשִׁיטָנָה עֲרֻמָּהּ וְהָיָה כְּיוֹם הוֹלָתָהּ וְשָׁמְתִיהָ בַּמִּדְבָּר וְכִי־אֶרְץ צִיָּה וְהִמַּתִּיהָ בְּצִמָּא׃ וְאֶת־בְּנוֹת אֶרְחָם כִּי־בָנִי זְנוּנִים הָמָּה׃ כִּי־זָנְתָה הוֹבִישָׁה הוֹרְתָם כִּי אָמְרָה אֵלֶיהָ מֵאֲהָבִי נָתַנִּי לְחָמִי וּמִיָּמִי צִמְרִי וּפָשְׁתִּי וְשִׁקְוִי׃ לִכֵּן הִנֵּנִי־שָׁן אֶת־דֶּרֶךְכִּנְיֹוֹתֵי וְגִדְרֵתִי אֶת־גִּדְרָהּ וְנִרְיָבוֹתֶיהָ׃ תִּמְצָא׃ וְרִדְפָה אֶת־מֵאֲהָבֶיהָ וְלֹא־אֶתְּם וּבִקְשֶׁתְּם וְלֹא תִמְצָא וְאָמְרָה אֵלֶיךָ וְאֶשׁוּבָה אֶל־אִישִׁי הָרֵאשׁוֹן כִּי טוֹב לִי מֵעַתָּה׃ וְהִיא לֹא יָדְעָה כִּי אֲנִי נָתַתִּי דֶּהֱדָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיְצָהָר וּכְסָף־הַחֲרָב לְהַזְהִיב עֲשׂוֹ לַבַּעַל׃ לִכֵּן אֶשׁוּב וְלֹא־יִדְּגֵנִי בַּעַתּוֹ וְתִירוֹשִׁי בְּמוֹעֲדוֹ וְהַיְצָלֹתִי וּפָשְׁתִּי לַבַּסּוֹת אֶת־עֲרוֹתֶיהָ׃ וְעַתָּה

שפב

הפטרת במדבר

אֶת־נִבְלָתָהּ לְעֵינַי מֵאֲהַבִּיהָ וְאִישׁ לֹא־
צִילָנָהּ מִיָּדִי׃ וְהִשְׁבַּתִּי כָּל־מְשׁוּשֶׁה חֲגָה
וְדָשָׁה וְשִׁבְתָּהּ וְכָל־מוֹעֵדָה׃ וְהִשְׁמַתִּי גִפְנֹה
וְתֹאנָתָהּ אֲשֶׁר אָמְרָה אֶתְנָהּ הִמָּה לִי אֲשֶׁר
נִתְּנוּ־לִי מֵאֲהָבֵי וְשִׁמְתִּים לִיעֹר וְאֶכְלָתֶם
חֵית הַשָּׂדֶה׃ וּפְקַדְתִּי עָלֶיהָ אֶת־יְמֵי הַבְּעָלִים
אֲשֶׁר תִּקְטִיר לָהֶם וְתַעַר נֹזְמָה וְחָלִיתָהּ וְתִלְךְ
אֲחֵרֵי מֵאֲהַבִּיהָ וְאֵתִי שִׁכְחָה נֶאֱסִי־הוּהָ׃
לִכֵּן הִנֵּה אֲנֹכִי מִפְתִּיָּה וְהִלַּכְתִּיָּה הַמְדַבֵּר
וְדִבַּרְתִּי עַל־לִבָּהּ׃ וְנָתַתִּי לָהּ אֶת־כְּרֻמֶּיהָ
מִשֶּׁם וְאֶת־עֵמֶק עֵכוֹר לִפְתַּח תְּקוּהָ וְעִנְתָּהּ
שִׁמְרָה כִּי־מִי נַעֲוִיָּהּ וְכִיוֹם עֲלוֹתָהּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם׃ וְהִיָּה בְיוֹם־הַהוּא נֶאֱסִי־הוּהָ תִקְרָאִי
אִישִׁי וְלֹא־תִקְרָאִי־לִי עוֹר בְּעָלִי׃ וְהִסְרֹתִי
אֶת־שְׁמוֹת הַבְּעָלִים מִפִּיהָ וְלֹא־יִזְכְּרוּ עוֹד
שִׁמְשָׁם׃ וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית בְּיוֹם הַהוּא עִם־
חֵית הַשָּׂדֶה וְעִם־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְדָמָשׁ הָאֲדָמָה
קִשְׁת וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה אֲשַׁבֵּר מִן־הָאָרֶץ
הַשֹּׁכֵבִתִּים לַבָּטָח׃ וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם
וְאֶרְשָׁתִּיךָ

הפטרת נשוא

וְאַרְשִׁתִּיךָ לִי בְצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט וְנִחַם
וּבְרַחֲמִים: וְאַרְשִׁתִּיךָ לִי בְאֱמוּנָה וּבְיִרְאָה
אֶת־יְהוָה:

הפטרת נשוא בשופטים סימן ג

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצִּדְעָה מִמִּשְׁפַּחַת
הַדְּנִי וּשְׁמוֹ מְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ עֲרָה
וְלֹא יֵלְדָה: וַיֵּרָא מֶלֶךְ אֱלֹהֵי
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִנֵּה נָא אֶת־עַקְרָהּ וְלֹא־
וְהָרִית וְיֵלְדָת בֶּן: וְעָתָה הִשְׁמְרִי נָא
תְּשִׁתִּי יֵין וְשֹׂכֵר וְאֶל־תֹּאכְלִי כֹל־טָמֵא
כִּי הֵנָּה הָרָה וְיֵלְדָת בֶּן וּמִוְרָה לֹא־יֵעָנֶה
עַל־רֹאשׁוֹ כִּי־נִזְוֶה אֱלֹהִים יְהוָה הַנֶּעֱלָם
הַבָּטֵן וְהוּא יֵחַל לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל
פְּלִשְׁתִּים: וְתָבֹא הָאִשָּׁה וְתֹאמַר לֵאמֹר
לֹא־אִמַּר אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי וּמִרָא
כִּמְרָאָה מֶלֶךְ הָאֱלֹהִים נֹרָא מְאֹד
שָׂאֵלֵתִי הוּא אֵי־מִנָּה הוּא וְאֶת־שְׁמוֹ
הַגִּיד לִי: וַיֹּאמֶר לִי הֵנָּה הָרָה וְיֵלְדָת
וְעָתָה

ועתה אל־תִּשְׁתִּי יֵין וּשְׂכָר וְאַל־תֹּאכֵל
 לִטְמֵאָה כִּי־נֹזֵר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנֶּעֱר מִן־
 הַבֵּטֶן עַד־יוֹם מוֹתוֹ : וַיַּעֲתֹר מְנוּחַ אֱלִיהוֹה
 אֹמֵר בִּי אֲדוֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שִׁלַּחַת
 בּוֹאֲנָא עוֹר אֵלֵינוּ וַיּוֹרֶנּוּ מִה־נַּעֲשֶׂה לַנֶּעֱר
 דוֹלָד : וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים בְּקוֹל מְנוּחַ וַיָּבֹא
 מֵלֶאךָ הָאֱלֹהִים עוֹר אֶל־הָאִשָּׁה וְהִיא
 שֹׁבֶת בַּשָּׂדֶה וּמְנוּחַ אִישָׁה אֵין עִמָּה :
 תִּמְהַר הָאִשָּׁה וְתִרְץ וְתִגֵּד לְאִישָׁה וְתֹאמֶר
 אֲלֵיהֶנָּה נִרְאָה אֵלֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר־בָּא בְיוֹם
 אֵלֵי : וַיִּקְסוּ לָךְ מְנוּחַ אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא
 אֶל־הָאִישׁ וַיֹּאמֶר לוֹ הֲאֵתָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־
 יָבִיטָה אֶל־הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אָנִי : וַיֹּאמֶר מְנוּחַ
 תָּהָּ יָבֹא דְבָרִיךָ מִה־יְהִירָה מִשְׁפַּט הַנֶּעֱר
 מַעֲשֶׂהוּ : וַיֹּאמֶר מֵלֶאךָ יְהוָה אֶל־מְנוּחַ
 כֹּל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֶל־הָאִשָּׁה תִּשְׁמַר :
 כֹּל אֲשֶׁר־יֵצֵא מִגִּפְּן הַיָּין לֹא רִתְּאֵכֶל וַיֵּין
 שְׂכָר אֶל־תִּשֶׁת וְכֹל־טְמֵאָה אֶל־תֹּאכֵל
 לְאֲשֶׁר־צִוִּיתִיָּה תִּשְׁמַר : וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל־

מלאך

הפטרת נשוא

מִלֶּאךָ יְהוָה נַעֲזְרֶה־נָּא אוֹתָךְ וְנַעֲשֶׂה לָּנוּ
גְּדֵי עֲזִים׃ וַיֹּאמֶר מִלֶּאךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אִסְתַּעֲצֵנוּ לֹא־אֵכָל בִּלְחֶמֶךָ וְאִסְתַּחֲצֵנוּ
עֲלֵה לִיהוָה תַּעֲלֶנָּה כִּי לֹא־יָדַע מְנוּחַ
מִלֶּאךָ יְהוָה הוּא׃ וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל־מִלֶּאךָ
יְהוָה מִי שִׁמְךָ כִּי־יָבֹא דְבָרֶיךָ וְכִבְדֶּיךָ
וַיֹּאמֶר לוֹ מִלֶּאךָ יְהוָה לָמָּה זֶה תִּשְׁתַּחֲוֶה
לְשִׁמִּי וְהוּא פִּלְגָמִי׃ וַיִּקַּח מְנוּחַ אֶת־
הָעֲזִים וְאֶת־הַמְּנָחָה וַיַּעַל עַל־הַצֹּר וַיִּבְנֶה
וּמִפְּלֹא לַעֲשׂוֹת וּמְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאשֵׁי
בְּעֻלּוֹת הַלֵּהָב מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ הַשְּׁמִימָה
מִלֶּאךָ־יְהוָה בִּלְהֵב הַמִּזְבֵּחַ וּמְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ
רָאִים וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם אֶרֶצָה׃ וְלֹא
עוֹד מִלֶּאךָ יְהוָה לִהְרָאָה אֶל־מְנוּחַ
וְאִשְׁתּוֹ אֵז יָדַע מְנוּחַ כִּי־מִלֶּאךָ יְהוָה הוּא
וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל־אִשְׁתּוֹ מוֹרֵת נִמּוֹרֵת
אֱלֹהִים רָאִינוּ׃ וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוֹ
יְהוָה לִהְמִיתֵנוּ לֹא־לָקַח מִיָּדֵנוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
וְלֹא הִרְאֵנוּ אֶת־כָּל־אֱלֹהִים וְכִעֲתָה
הַשְּׁמִיעָה

הפטרת בהעלותך שפר

שְׁמִיעֵנוּ כְּנָאתָ: וְתִלַּךְ הָאִשָּׁה בֵּן וּתְקַרְא
אֶת־שְׁמוֹ שִׁמְשׁוֹן וַיִּגְדֵּל הַנַּעַר וַיְבָרְכֵהוּ
יְהוָה: וְתַחֵל רוּחַ יְהוָה לִפְעָמוֹ בְּמַחְנֵה־דָן
בֶּן צִדְעָה וּבֶן אֶשְׁתָּאֵל:

הפטרת בהעלותך בתרי עשר בזכריה
סימן ב

נִי וְשִׁמְחִי בַת־צִיּוֹן כִּי הִנֵּנִי בָא וּשְׁכַנְתִּי
בְּתוֹכְךָ נֹאם־יְהוָה: וְנִלוּ גוֹיִם
בָּיִם אֶל־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעָם
שְׁכַנְתִּי בְּתוֹכְךָ וַיֵּדַעַת כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת
לִחְנִי אֵלַיִךְ: וַנַּחֵל יְהוָה אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ
עַל־אֲרָמֵת הַקָּדָשׁ וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם: הֵם
לְבָשָׁר מִפָּנֵי יְהוָה כִּי נִעְזַר מִמַּעוֹן קָדְשׁוֹ:
רְאֵנִי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי
לֵאךְ יְהוָה וְהַשִּׁטָּן עֹמֵד עַל־יְמִינוֹ לְשַׁטֵּנוֹ:
אָמַר יְהוָה אֶל־הַשִּׁטָּן יַעֲרֵךְ יְהוָה בֶּךָ הַשִּׁטָּן
יַעֲרֵךְ יְהוָה בֶּךָ הַבָּחַר בִּירוּשָׁלַם הֲלֹא זֶה
אֲדָמָה מִצֵּל מֵאֵשׁ: וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבוּשׁ בְּגָדִים
צֹאִים

הפטרת בהעלותך

צוֹאִים וְעַמָּד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֵּשְׁבוּ
אֶל־הָעַמָּדִים לִפְנֵי לֵאמֹר הוֹסִירוּ הַמֶּלֶךְ
הַצֹּאִים מֵעָלֵינוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו רֵאשֵׁה הָעַמָּד
מֵעַלֶיךָ עֲוֹנְךָ וְהִלְבֵּשׁ אֶתְךָ מַחֲלָצוֹת: וַיֵּשְׁבוּ
יְשִׁימוּ צִנִּיף טְהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁמְרוּ
הַטְּהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּלְבֹּשֶׁהוּ בְגָדִים וַיֵּשְׁבוּ
יְהוָה עִמָּד: וַיַּעַר מֶלֶךְ יְהוָה בֵּית
לֵאמֹר: כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲסִיף
תִּלְךָ וְאִם־אֶת־מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמֹר וְגַם
תִּרְיֵן אֶת־בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת־חֲצֵרִי
לִךְ מֵהַלְכִים בֵּין הָעַמָּדִים הָאֵלֶּה: וַיִּשְׁמְרוּ
יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת־הוֹרְעִיךָ הַמֶּלֶךְ
לִפְנֵיךָ כִּי־אֲנִשִּׁי מוֹפֵת הֵמָּה כִּי־הִנֵּנִי
אֶת־עַבְדִּי צֶמַח: כִּי הִנֵּה הָאֶבֶן
נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ עַל־אֶבֶן אַחַת
עֵינַיִם הִנֵּנִי מִפֶּתַח פֶּתַח נֹאם
צְבָאוֹת וּמִשְׁתִּי אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת
אֶחָד: בְּיוֹם הַהוּא נֹאם יְהוָה צְבָאוֹת
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ אֶל־תַּחֲרֹת גִּפְן וְאֶל־

הפטרות שלח שפח

אָנָה: וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶאךָ הַדְּבָר בִּי וַיַּעֲרֵנִי
אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲזֹר מִשְׁנָתוֹ: וַיֹּאמֶר אֵלַי מָה
הָרָאָה וַיֹּאמֶר רָאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב
וְהָאֵלֹהִים עַל־רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה נֵרֹתֶיהָ עָלֶיהָ
בָּעָה וְשִׁבְעָה מוֹצְקוֹת לַנֵּרוֹת אֲשֶׁר עַל־
רֹאשָׁהּ: וּשְׁנַיִם זֵיתִים עָלֶיהָ אֶחָד מִיָּמִין
וְאֶחָד עַל־שְׂמָאלָהּ: וָאֵעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי
הַמֶּלֶאךָ הַדְּבָר בִּי לֵאמֹר מָה אֵלֶּה אֲדָנִי:
הַמֶּלֶאךָ הַדְּבָר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא
עַתָּה מָה הֵמָּה אֵלֹהִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲדָנִי: וַיַּעַן
וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דְּבַר־הַזֹּהָר אֶל־
כָּל־לֵאמֹר לֹא בְּחֵל וְלֹא בְּכַח כִּי אִם־
זַחֲוִי אֹמֵר יְהוָה צְבָאוֹת: מִי־אַתָּה הָרֹדֵף
לִפְנֵי זֶרְבָבֶל לְמִישׁוֹר וְהוֹצִיא אֶת־
אֲבִן הָרֹאשָׁה תִּשְׁאוֹת חֵן חֵן לָהּ:

הפטרות שלח ביהושע סימן ב

שֶׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון מִן־הַשְּׁטִיִּם שְׁנַיִם
אֲנָשִׁים מִרְגָּלִים חָרָשׁ לֵאמֹר
לִג * א 33 לכו

הפטרת שלח

לְכוּ רְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־יְרִיחוֹ
וַיָּבֹאוּ בֵּית־אִשָּׁה זֹנָה וְשָׂמָּה רָחַב וַיִּשְׁכְּבוּ
שָׂמָּה׃ וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ לֵאמֹר הִנֵּה
אֲנָשִׁים בָּאוּ הֵנָּה הַלַּיְלָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְחַפֵּר אֶת־הָאָרֶץ׃ וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יְרִיחוֹ
רָחַב לֵאמֹר הֲזֵי־אֵי הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים
אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבֵיתְךָ כִּי לְחַפֵּר אֶת־כְּנָעַן
הָאָרֶץ בָּאוּ׃ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה אֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים
וַתַּצְפֵּנוּ וַתֹּאמֶר כֵּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים
יָדַעְתִּי מֵאֵין הֵמָּה׃ וַיְהִי הַשָּׁעַר לִפְתּוֹחַ
בַּחֹשֶׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יָצְאוּ לֹא יָדַעְתִּי אֲנִי
הָאֲנָשִׁים דִּדְפוּ מִהֵר אַחֲרֵיהֶם כִּי תִשְׁכְּבוּ
וְהִיא הֶעֱלָתָם הִנֵּה וְתִטְמֹנֶם בְּנֵי
הָעֵץ הָעֹרְכוֹת לָהּ עַל־הַגֹּג׃ וְהָאֲנָשִׁים
אַחֲרֵיהֶם דֶּרֶךְ הַיַּרְדֵּן עַל הַמַּעְבְּרוֹת וְהָיוּ
סָגְרוּ אַחֲרֵי כֵּן אֲשֶׁר יָצְאוּ הָרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם
וְהֵמָּה טָרֶם יִשְׁכְּבוּ וְהִיא עֲלָתָה עֲלֵיהֶם
הַגֹּג׃ וַתֹּאמֶר אֶל־הָאֲנָשִׁים יָדַעְתִּי כִּי
יְהוָה לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ וְכִי־נִפְלְאָה אֵימַתָּה
עֲלֵי

הפטרת שלח שפור

לָנוּ וְכִי נִמְגּוּ כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם :
 שִׁמְעֵנוּ אֵת אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת־מִי
 סוֹף מִפְּנֵיכֶם בַּעֲתֹכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר
 שִׁתִּיתֶם לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בַּעֲבֹר
 יָרְדֵן לְסִיחֹן וְלַעֲוֹג אֲשֶׁר הִחְרַמְתֶּם אוֹתָם :
 שִׁמְעֵנוּ וַיִּמָּס לַבָּבֶנוּ וְלֹא־קָמָה עוֹד רוּחַ
 אִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא
 אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת :
 וְתָהּ הַשְּׁבַע־נָא לִי בִיהוָה כִּי־עָשִׂיתִי
 מַכְס חֶסֶד וְעָשִׂיתֶם גַּם־אִתָּם עִם־בֵּית
 בִּי חֶסֶד וְנָתַתֶּם לִי אוֹת אֱמֶת : וְהָחִיתֶם
 אֶת־אֲבִי וְאֶת־אֲמִי וְאֶת־אֲחִי וְאֶת־אֲחֹתִי
 אֶת כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וְהִצַּלְתֶּם אֶת־נַפְשֹׁתֵינוּ
 מוֹת : וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ
 תַּחֲתֵיכֶם לָמוֹת אִם לֹא תִגִּדּוּ אֶת־דְּבָרֵנוּ
 וְהָיָה בֵּית יְהוָה לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וְעָשִׂינוּ
 מִן חֶסֶד וְאֱמֶת : וְתוֹרְדִם בַּחֲבֹל בְּעֵר
 חֲלוֹן כִּי בֵּיתָה בְּקִיר הַחוּמָּה וּבַחֲמָה הִיא
 שְׁבֵרָתָה : וְתֹאמַר לָהֶם הִהֲרָה לָכֹן פֶּן־

הפטרת שלח

יִפְגְּעוּ בָכֶם הָרָדִים וְנַחֲבֹתֶם שְׁמֵרָה שְׁלֹשָׁה
יָמִים עַד שֶׁב הָרָדִים וְאַחֵר תֵּלְכוּ
לְדַרְכְּכֶם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הָאֲנָשִׁים נִקְּוּ
אֲנַחְנוּ מִשְׁבַּעַתְךָ הַזֶּה אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ: וְהָיָה
אֲנַחְנוּ בָּאִים בָּאָרֶץ אֶת־תְּקוּתָה
הַשְּׁנִי הַזֶּה תִּקְשְׁרֵי בַחֲלוֹן אֲשֶׁר הוֹרֵד
בּוֹ וְאֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ וְאֶת־אֶחָיְךָ וְאֶת־
כָּל־בֵּית אֲבִיךָ תֹאסֹפִי אֵלָיְךָ הַבֵּית
וְהָיָה כָּל־אֲשֶׁר־יֵצֵא מִדֹּלְתֵי בֵיתְךָ הַחוּצָה
דָּמוֹ בְּרָאשׁוֹ וְאֲנַחְנוּ נִקְּוִים וְכָל־אֲשֶׁר יֵרֵד
אֶתְךָ בְּבֵית דָּמוֹ בְּרָאשׁוֹ אִם־יֵד תִּהְיֶהנָּה
וְאִם־תִּגְדִּי אֶת־דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיִינוּ נִקְּוִים
מִשְׁבַּעַתְךָ אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ: וְהָיָה
כְּדַבְּרֵיכֶם כֵּן־הוּא וְתִשְׁלַחם וְיִלְכוּ וְתִמְצְאוּ
אֶת־תְּקוּת הַשְּׁנִי בַחֲלוֹן: וְיִלְכוּ וְיִבְנוּ אֶת־הָעִיר
וְיֵשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד־שֶׁבּוּ הָרָדִים
וְיִבְקְשׁוּ הָרָדִים בְּכָל־הָהָרָה וְלֹא מֵצְאוּ
וְיֵשְׁבוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וְיִרְדּוּ מֵהָהָר וְיֵשְׁבוּ
וְיִבְנוּ אֶת־הָעִיר שֶׁעַבְדְּנָהּ וְיִסְכְּרוּ לָהּ
הַמִּצְאוֹת

שפז

הפטרת קרח

וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְהוָה שְׁעֵי־נֶתְן
הוֹת־בִּידְנוּ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְגַם־נִמְנוּ כָּל־יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ כַּפְּנֵינוּ:

הפטרת קרח בשמואל א סימן יא

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם לֵכוּ
וְנִלְכֶה הַגִּלְגָּל וְנַחֲדֹשׁ שָׁם
הַמִּלּוּכָה: וַיֵּלְכוּ כָּל־הָעָם הַגִּלְגָּל וַיַּמְלִכוּ
שָׁם אֶת־שָׁאוּל לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל וַיִּזְבְּחוּ שָׁם
בַּחֲמִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַח שָׁם שָׁאוּל
בְּלֹא־אִנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד־מָאד: וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְקִלְכֶם
כָּל־אֲשֶׁר־אָמַרְתֶּם לִי וְאִמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ:
עַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ מִתְּהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וְאֲנִי
בָּנֹתִי וְשִׁבְתִּי וּבְנֵי הַנָּס אֶתְכֶם וְאֲנִי
תִּתְּהֶלְכְתִּי לִפְנֵיכֶם מִנְעָרִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה:
וְהִנֵּי עָנּוּ בִי נָגֵד יְהוָה וְנָגֵד מִשִּׁיחוּ אֶת־עוֹרִי
לִקְחָתִי וְחִמּוֹר מִי לִקְחָתִי וְאֶת־מִי עֲשִׂקְתִּי
אֶת־מִי רִצּוֹתִי וּמִי־מִי לִקְחָתִי כִּפּוֹר וְאֲעֲלִים

לג ג 3 33 עיני

וְאֶת־בְּרֹן וְאֶת־יִפְתָּח וְאֶת־שְׁמוּאֵל וַיֵּצֵא
 אֹתְכֶם מִיַּד אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וַתֵּשְׁבוּ בְטָח׃
 וַתֵּרְאוּ כִּי־נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם
 וַתֹּאמְרוּ לֵי לֹא כִּי־מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ וַיְהוֹרָה
 אֱלֹהֵיכֶם מִלִּפְנֵיכֶם׃ וַעֲתָה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
 בַּחֲרַתֶּם אֲשֶׁר שָׁאַלְתֶּם וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה
 עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ׃ אִם־תִּירְאוּ אֶת־יְהוָה וְעַבַדְתֶּם
 אֹתוֹ וְשָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תִמְרוּ אֶת־פִּי־יְהוָה
 וְהִיתֶם גַּם־אַתֶּם וְגַם־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־מֶלֶךְ
 עֲלֵיכֶם אַחֵר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וְאִם־לֹא
 תִשְׁמָעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת־פִּי־יְהוָה
 וְהִתְרָה יְרֵי־יְהוָה בְּכֶם וּבְאַבְתֵּיכֶם׃ גַּם־
 עֲתָה הִתִּיצְבוּ וּרְאוּ אֶת־הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה
 אֲשֶׁר יְהוָה עָשָׂה לְעֵינֵיכֶם׃ הֲלוֹא קִצְר־
 חֳטִים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן קָלוֹת
 וּמָטָר וַדְּעוּ וּרְאוּ כִּי־רַעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר
 עָשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְהוָה לִשְׁאוֹל לָכֶם מֶלֶךְ׃
 וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה קָלָת
 וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָּל־הָעָם מְאֹד אֶת־

הפטרת חקת

יהוה ואת שמואל: ויאמרו כל העם
שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה
אלהיך ואל נמורת כי יספנו על
חטאתינו רעה לשאל לנו מלך: ויאמר
שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם
את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי
יהוה ועברתם את יהוה בכל לבבכם
ולא תסורו כי אחרי חתהו אשר לא
יועילו ולא יצילו כי חתהו המה: כי יאמר
יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול
הוא יל יהוה לעשות אתכם לו לעם:

הפטרת חקת בשופטים בימן יא

ויפתח הגלעד יהיה גבור חיל וזה
בן אשה זונה וילד גלעד את
יפתח: ותלד אשה גלעד לו פנים ויגדל
בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו
תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחר
אתה: ויברח יפתח מפני אחיו וישב
בארץ

בְּאֶרֶץ טוֹב וַיִּתְּלַקְטוּ אֶל־יִפְתָּח אֲנָשִׁים
דִּיקִים וַיִּצְאֻהוּ עִמּוֹ: וַיְהִי מִיָּמִים וַיִּלְחַמוּ
בְּיַעֲמֹן עִם־יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי כִּאֲשֶׁר נִלְחַמוּ
בְּיַעֲמֹן עִם־יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכּוּ זִקְנֵי גִלְעָד
לִקְחַת אֶת־יִפְתָּח מֵאֶרֶץ טוֹב: וַיֹּאמְרוּ
לְיִפְתָּח לָכֵה וְהָיִיתָ לָּנוּ לְקַצֵּין וְנִלְחַמְהָ
בְּבְנֵי עַמּוֹן: וַיֹּאמֶר יִפְתָּח לְזִקְנֵי גִלְעָד
הֲלֹא אַתֶּם שְׂנֵאתֶם אוֹתִי וְהִגַּרְשׁוּנִי מִבֵּית
אֲבִי וּמִדְּרוֹעַ בְּאַתֶּם אֵלַי עַתָּה כִּאֲשֶׁר צָר
לָכֶם: וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח לֵבְךָ
עָתָה שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ וְהִלַּכְתָּ עִמָּנוּ וְנִלְחַמְהָ
בְּבְנֵי עַמּוֹן וְהָיִיתָ לָּנוּ לְרֹאשׁ לְכָל יֹשְׁבֵי
גִלְעָד: וַיֹּאמֶר יִפְתָּח אֶל־זִקְנֵי גִלְעָד אִם־
שׁוֹבִים אַתֶּם אוֹתִי לְהִלָּחֵם בְּבְנֵי עַמּוֹן וְנָתַן
הוּא אוֹתָם לִפְנֵי אֲנֹכִי אֲהִיָּה לָכֶם
לְרֹאשׁ: וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי־גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח יְהוִה
יְהִי שְׁמֵעַ בִּינוֹתֵינוּ אִם־לֹא כִדְבָרְךָ כֵּן
עָשָׂה: וַיֵּלֶךְ יִפְתָּח עִם־זִקְנֵי גִלְעָד וַיִּשְׁיֻמוּ
עִם אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וּלְקַצֵּין וַיִּדְבֹּר

הפטרת חקת

יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה
 וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון
 לאמר מה לך וליך כי באת אלי להלחם
 בארצי: ואמר מלך בני עמון אל מלאכי
 יפתח בילקח ישראל את ארצי בער ויהיה
 ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן
 ועתה השיבה אתה בשלום: ויוסף עוד
 יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון
 ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל
 את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון: כי
 בעלותם ממצרים וליך ישראל במדבר
 ערס סוף ויבא קדשה: וישלח ישראל
 מלאכים אל מלך אדום לאמר
 אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום
 וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישלח
 ישראל בקדש: וליך במדבר ויבא ארץ
 אדום אדום ואת ארץ מואב ויבא ממדבר
 שמש לארץ מואב ויחנון בעבר ארנון ולא
 באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב
 וישלח:

וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך
 האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל
 נעברה נא בארצך עד מקומי: ולא
 האמין סיחון את ישראל עבר בגבולו
 ואסף סיחון את כל עמו ויחנו ביהצה
 וילחם עם ישראל: ויתן יהוה אלהי
 ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד
 ישראל ויכום וירש ישראל את כל
 ארץ האמרי וישב הארץ ההיא: וירשו
 את כל גבול האמרי מארנון ועד הירבק
 ומן המדבר ועד הירדן: ועתה יהוה
 אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני
 עמו ישראל ואתה תירשנו: הלא את
 אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש
 ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו
 מפנינו אותו תירש: ועתה הטוב טוב אתה
 מכלק בן צפור מלך מואב הרב רב עם
 ישראל אם נלחם נלחם בם: בשבת
 ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור
 ובבנותיה

הפטרת חקת

ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארץ
 שלש מאות שנה ומדוע לא העלתם בער
 ההיא : ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשית
 אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השם
 היום בין בני ישראל ובין בני עמון : ו
 שמע מלך בני עמון אל דברי פתחאש
 שלח אליו : ותהי על פתח רוח יהוה
 ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר את
 מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון
 וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם יתן
 יתן את בני עמון בידי : והיה הוצאות
 יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי בשלום
 מבני עמון והיה ליהוה והעליתיהו עליה
 ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בהם
 ויתגס יהוה בידו : ויכס מערער וערבות
 מניח עשרים עיר ועד אבל כרם
 מבה גדולה מאד ויכנעו בני עמון
 לפני ישראל :

הפטרה

הפטרת בלק שעה

הפטרת בלק בתרי עשר במיכה סימן ה
והיה שאלות יעקב בקרב עמים
רבים כטל מאת יהוה ברכיבים
עלי עשב אשר לא יקנה לאיש ולא יחל
לכני אדם: והיה שאלות יעקב בגוים
בקרב עמים רבים כארירה בבהמות יער
ככפיר בעהרי צאן אשר אם עבר ורמס
וטרף ואין מציל: תרם דרך על צריך וכל
אביך יכרתו: והיה ביום החוא נאם
יהוה והזכרתי סוסיך מקרבך והזכרתי
מרכבתך: והזכרתי עמי ארצך והרסתי
גל מבצריך: והזכרתי כשפים מידך
ומעוננים לא יהיו לך: והזכרתי פסילך
ומזבוחיך מקרבך ולא תשתחוה עוד
למעשרי ירך: ונתתי אשיריך מקרבך
והזכרתי עריך: ועשיתי באף ובתמה נקם
את הגוים אשר לא שמעו: שמעו נא את
אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים
ותשמענה הגבעות קולך: שמעו ההרים

את

הפטרת פינחס

אֶת־רִיב יְהוָה וְהֵאֵתָנִים מִדֹּדֵי אֶרֶץ
 רִיב לַיהוָה עִם־עַמּוֹ וְעִם־יִשְׂרָאֵל יִתּוֹכַח
 עִמִּי מִה עָשִׂיתִי לָךְ וּמִה הִלַּאתִיךָ עֲנֵה בִּי
 בִּי הֶעֱלִיתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עֲבָדֶיךָ
 בְּרִיתִיךָ וְאֶשְׁלַח לִפְנֶיךָ אֶת־מֹשֶׁה אֹהֶל
 וּמִרְיָם: עִמִּי זָכֹר נְאֻמָּה יַעֲזֹר בְּלֹק מִלִּי
 מִוֹאֵב וּמִה עֲנֵה אֹתוֹ בְּלַעַם בֶּן־בְּעֹר מִן־
 הַשָּׂטִים עַד־הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת צְדָקוֹת
 יְהוָה: בְּמֵה אֶקְדָּם יְהוָה אֲכַפֵּר לְאֹהֵי
 מִרוֹם הָאֶקְדָּמְנוּ בַּעֲלוֹת בַּעֲלִים בְּנֵי
 שָׁעָה: הִרְצָה יְהוָה בְּאַלְפֵי אֵילִים בְּרִכְבוֹת
 נְחֹלֵי־שָׁמֶן הָאֵתָן בְּכוֹרֵי פִשְׁעֵי פְרִי בִטָּן
 חֲטָאת נִפְשֵׁי: הִגִּיד לָךְ אָדָם מִה־טוֹב וּמִה
 יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמֶּךָ בִּי אִם־עָשׂוֹת מִשְׁפָּט
 וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהִצַּנֵּעַ לִבְת עִם־אֱלֹהֶיךָ:

הפטרת פינחס במלכים א סימן ט

וַיֹּד יְהוָה הִתְהַלֵּל אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁמַח
 מִתְּנוּ וַיִּרְץ לִפְנֵי אֲחֵאב עַד
 בֹּאכָה

חפזת פנחם שצב

בְּאֶכְרָה יִזְרְעֵאלָהּ : וַיֵּגֶר אַחֲמֵל לְאִיזָבֵל
 אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵיו וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר
 הָיָה אֵת כָּל־הַנְּבִיאִים בְּחָרֵב : וַתִּשְׁלַח
 אִיזָבֵל מִלֶּאךָ אֶל־אֱלֹהֵיו לֵאמֹר כֹּה־יַעֲשֹׂן
 אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵפוֹן כִּי־בָעִת מָחָר אֲשִׁים
 אֶת־נַפְשְׁךָ כַּנֶּפֶשׁ אַחֵר מֵהֶם : וַיֵּדַע
 יִקְם וַיֵּלֶךְ אֶל־נַפְשׁוֹ וַיָּבֹא בָּאֵר שֶׁבַע
 אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיִּנַּח אֶת־נַעְרוֹ שָׁם :
 וְהוּא־הֵלֵךְ בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יוֹם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב
 תַּחַת רֵתֶם אֶחָת וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לֵמֹת אחר-כך
 וַיֹּאמֶר רַב עֲתָה יְהוֹה קָח נַפְשִׁי כִּי לֹא־
 טוֹב אֲנִי מֵאֲכֹתִי : וַיִּשְׁכֵּב וַיִּישָׁן תַּחַת
 רֵתֶם אַחֵר וְהִנֵּה־זֶה מִלֶּאךָ נִגַּע בּוֹ וַיֹּאמֶר
 לוֹ קוּם אֲכֹל : וַיֵּבֶט וְהִנֵּה מֵרָאשֵׁיתוֹ
 עֹגַת רִצְפִּים וְצִפְחַת מִים וַיֹּאכַל וַיִּשֶׁת וַיֵּשֶׁב
 וַיִּשְׁכֵּב : וַיֵּשֶׁב מִלֶּאךָ יְהוֹה שְׁנֵית וַיִּגַּע בּוֹ
 וַיֹּאמֶר קוּם אֲכֹל כִּי רַב מִמֶּךָ הַדֶּרֶךְ :
 יִקְם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתָּה וַיֵּלֶךְ בִּכְחוֹ הָאֲכִילָה
 הַהִיא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה עַד־הָרִי
 הָאֱלֹהִים

הפטרת פינחס

האלהים חרב: ויבא שם אל המעון
וילין שם ויהנה רב־יהוה אליו ויאמר ל
מה לך פה אליהו: ויאמר קנא קנא
ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בְרִיתְךָ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִזְבְּחֶיךָ הָרְסוּ וְאֶת־
נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַּחֶרֶב וְאֶת־אֹהֲלִי אֲנִי לֹא
וַיִּבְקְשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לַקְּהָתָה: ויאמר צִי
וַעֲמַדְתָּ בְּחֵר לִפְנֵי יְהוָה וְהִגַּדְתָּ יְהוָה עֲבֹד
וְרוּחַ גְּדוּלָה וְחֹזֶק מִפְּרִק הַרִים וּמִשְׁמַר
סַלְעִים לִפְנֵי יְהוָה לֹא בְרוּחַ יְהוָה וְאֶחָד
חֲרוּחַ רֶעֶשׁ לֹא בְרַעַשׁ יְהוָה: וְאַחֲרֵי הָרַעַשׁ
אֵשׁ לֹא בְּאֵשׁ יְהוָה וְאַחֲרֵי הָאֵשׁ קוֹל הַמָּסָה
דָּבָה: וַיְחַי כְּשִׁמְעַע אֱלֹהֵי וַיִּלֵּט פָּנָיו
בְּאֹדְרֵתוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמַּעֲרָה וְהִנֵּה
אֱלֹוֹ קוֹל וַיֹּאמֶר מַה־לְּךָ פֹּה אֱלֹהֵי:
וַיֹּאמֶר קִנְאָה קִנְאָתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת
כִּי־עֲזָבוּ בְרִיתְךָ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִזְבְּחֶיךָ
הָרְסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַּחֶרֶב וְאֶת־
אֹהֲלִי לֹבְדֵי וַיִּבְקְשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לַקְּהָתָה:
וַיֹּאמֶר

הפטרת פינחס שצג

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו לֵךְ שׁוּב לְדֶרֶךְ מִדְבָּרָה
 דְּמַשֶּׁק וּבֵאת וּמַשַּׁחֲתָ אֶת־חֲזָאֵל לְמֶלֶךְ עַל־
 אֲרָם׃ וְזֹאת יְהוָה בֵּן־נִמְשִׁי תַמְשַׁח לְמֶלֶךְ
 עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֱלִישֶׁע בֶּן־שַׁפְט מֵאֲבֵל
 מְחֹלָה תַמְשַׁח לְנָבִיא תַחְתָּיָה׃ וְהָיָה
 הַנִּמְלֹט מִחֶרֶב חֲזָאֵל יָמִית יְהוָה וְהַנִּמְלֹט
 מִחֶרֶב יְהוָה יָמִית אֱלִישֶׁע׃ וְהַשָּׂאֲרָתִי
 בְּיִשְׂרָאֵל שְׁבַעַת אֲלָפִים כָּל־הַבְּרָכִים אֲשֶׁר
 לֹא־כָרְעוּ לַבַּעַל וְכָל־הַפָּה אֲשֶׁר לֹא־נָשַׁק
 לוֹ׃ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁם וַיִּמָּצֵא אֶת־אֱלִישֶׁע בֶּן־שַׁפְט
 וְהוּא חָרַשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר צִמְרִים לִפְנָיו וְהוּא
 בְּשָׁנִים הָעֶשֶׂר וַיַּעֲבֹר אֵלָיו וַיֹּשְׁלֵךְ
 אֶדְרֵתוֹ אֵלָיו׃ וַיַּעֲזֹב אֶת־הַבָּקָר וַיֵּרֶץ אַחֲרֵי
 אֱלֹהֵיו וַיֹּאמֶר אִשְׁקֶהנָא לְאֲבִי וְלֵאמֹי וְאֵלְכָה
 אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב כִּי־מִה עָשִׂיתִי לָךְ׃
 וַיֵּשֶׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת־צֶמֶד הַבָּקָר וַיִּזְבַּחְהוּ
 וּבָכְלֵי הַבָּקָר בְּשֵׁלֶם הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ
 וַיָּקֶם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיו וַיִּשְׂרַתְהוּ׃

הפטרת

הפטרת מטות

הפטרת ראשי המטות דברי רמיהו' הלוא
היא כתובה בהפטרת ואלה שמות כמנהג
הספרדים ברף שמו עמוד ב

וכשיהיו מחוכרין ראשי הנשות עם אלה מסעי או קורין דברי ירמיה
בפרשת פינחס וקורין שמעו דבר יי' במטות ומסעי :

הפטרת מסעי בירמיה סימן ב

שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל
משפחות בית ישראל :
אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול כ
דחקו מעלי וילכו אחרי ההבל וירבלו
ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ
מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה
ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר
בה איש ולא ישב אדם שם : ואביא אתכם
אל ארץ הפרמל לאכל פריה וטובה
ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שבתם
לתועבה : הבהנים לא אמרו איה יהוה
ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשע
בי והנביאים נבאו בפעל ואחרי לא יועיל
הלכו

הפטרת מסעי שער

שצד

הִלְכוּ לִלְכֹן עַד אָרִיב אֶתְכֶם נֹאס־יְהוָה וְאֶת־
בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב׃ כִּי עֲבָרוּ אֵי כִתְיִים וְרָאוּ
וְקָדַר שִׁלְחוּ וְהִתְבּוֹנְנוּ מֵאֵד וְרָאוּ הֵן הִי־תָה
בָּאֵת׃ הֵהֱיִמִּיר גּוֹי אֱלֹהִים וְהִמָּה לֹא אֱלֹהִים
וְעַמִּי הִמִּיר כְּבוֹדוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל׃ שְׁמוֹ
שָׁמַיִם עַל־זֹאת וְשָׁעֲרוֹ חָרְבוּ מֵאֵד נֹאס־יְהוָה׃
כִּי־שְׁתִּים רַעוֹת עָשָׂה עַמִּי אֶתִּי עֲזָבוּ מִקּוֹר
מִיָּם חַיִּים לַחֲצֹב לָהֶם בְּאֲרוֹת בְּאֲרוֹת
נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא־יָכְלוּ הַמַּיִם׃ הָעֶבֶר
יִשְׂרָאֵל אִם־לִיד בֵּית הוּא מִדּוֹעַ הִיָּה לִבּוֹ׃
עָלוּ יִשְׂרָאֵל כְּפִירִים נָתַנוּ קוֹלָם וַיִּשְׁיִירוּ
אֲרָצוֹ לִשְׁמָה עָרֵיו נִצְתָה מִבְּלִי יֹשֵׁב׃ גַּם־

בצחצח ק'

ותחפנתה

7

בִּינְנָה וְתַחֲפֹנִם יָרְעוּךָ קִדְקֹד: הֲלוֹא־זֹאת
 תַּעֲשֶׂה לָּךְ עֲזֹבְךָ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּעַת
 מוֹלֶכְךָ בַּדֶּרֶךְ: וְעַתָּה מֵה־לָּךְ לְדֶרֶךְ מִצְרַיִם
 לַשְׁתּוֹת מִי שְׁחֹר וּמֵה־לָּךְ לְדֶרֶךְ אַשּׁוּר
 לַשְׁתּוֹת מִי נָהָר: תִּסְרַךְ רַעֲתֶךָ וּמִשְׁכּוֹתֶיךָ
 תּוֹכַחךָ וְרַעֲי וְרֹאִי כִי־רַע וּמָר עֲזֹבְךָ אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וְלֹא פָחַדְתִּי אֵלֶיךָ נְאֻם־אֲדֹנָי יְהוִה
 צְבָאוֹת

הפטרת מסעי

צְבָאוֹת׃ כִּי מַעֲלֹם שִׁבְרֹתַי עָלַי נִתְקַחְתִּי
 מוֹסְרוֹתַיִךְ וְתֹאמְרִי לֹא אֶעֱבֹד כִּי עַל־כֵּן
 גִּבְעָה גִבְהַה וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן אֶת צִנּוֹר
 זִנָּה׃ וְאַנְכִי נִשְׁעַתִּיךְ שׂוֹדֵק כָּל־הָזֶרַע אֲכִי
 וְאִיךָ נִהְפַּכְתָּ לִּי סוּרִי הַגִּפֹּן נִכְרָה׃ בִּי אִם
 תִּכְבַּסִּי בְּנֶתְר וְתִרְכְּבִילִי בְרִית נִכְתָּם עֲנִי
 לִפְנֵי נָאִם אֲרָנִי יְהוָה׃ אִיךָ תֹאמְרִי לֹא
 נִשְׁמַמְתִּי אַחֲרֵי הַבְּעָלִים לֹא הִלַּכְתִּי רֹא
 דְּרֹכְךָ בִּגְיָא דְעֵי מָה עָשִׂית בְּכֶרֶה קָלָה
 מִשְׂרַכַּת דְּרֹכֶיךָ׃ פָּרְהִי לְמֹד מְדַבֵּר בְּאוֹת
 גִּפְשׁוֹ שֶׁאִפְהֵי רוּחַ תִּאֲנֶתָה מִי־יִשְׁבְּנָה כָּל־
 מִבְּקִיָּיהָ לֹא יִעֲפוּ בְּחֹרֶשֶׁהָ יִמְצְאוּנָה׃
 מִנְעִי רִגְלֶךָ מִיַּחַף וְגִוְרָנָה מִצִּמְאָה וְתֹאמְרִי
 בְּזֹאֵשׁ לֹא כִי־אֶהְבֵּתִי זָרִים וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֶיךָ׃
 כִּבְשֶׁת גִּבֹּר כִּי יִמְצְא בֶן־הַדִּבְשֵׁן בֵּית
 יִשְׂרָאֵל הֵמָּה מַלְכֵיהֶם שְׂרֵיהֶם וְכֹהֲנֵיהֶם
 וְנְבִיאֵיהֶם׃ אֲמֹרִים לְעֵץ אֲבִי אֶתָּה וְלֹאֲכָן אֶת
 יִלְדֹתַי כִּי־פָנוּ אֵלַי עֶרְפָּו לֹא פָנִים וּבִשְׁתִּי
 רָעַתְסָ׃ אֲמֹרוּ קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנו׃ וְאִיהָ אֱלֹהֵיךָ
 אֲשֶׁר

הפטרת דברים שצה

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לָּךְ יְקוֹמוּ אִם יוֹשִׁיעוּךָ בְּעֵת
רַעְתְּךָ כִּי מִסְפָּר עֲרִיךְ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוָה:

מן מסימון התפילה קצת קהלוח: אבל הספרים מרלגים ואומרים
אלו הפסוקים:

אִם תָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר יְהוָה אֱלֹהֵי תָשׁוּב
וְאִם תִּסָּר שְׁקוּצֶיךָ מִפְּנֵי וְלֹא תִתְּנוּ:
וְנִשְׁבַּעְתָּ חֵי יְהוָה בְּאֵמֶת בְּמִשְׁפָּט וּבְצִדְקָה
וְהִתְבָּרְכוּ בּוֹ גּוֹיִם וּבּוֹ יִתְהַלְלוּ:

והאשכנזים מרלגים ואומרים זה הפסוק:

הֲלוֹא מֵעַתָּה קָרָאתִי לִי אָבִי אֱלֹהִי נַעֲרִי קְרָאתָ קִי
אֵתָּה:

הפטרת דברים בישעיה סימן א

חֲזוֹן יִשְׁעִיהוּ בֶן-אֲמוּן אֲשֶׁר חָזָה
עַל יְהוָה וִירוּשָׁלַם בִּימֵי
עֲזִיָּהוּ יוֹתָם אֲחִיו יִחְזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוָה:
שָׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהֶאֱזִינִי אֶרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֶּר
בָּנִים גִּדְּלָתִי וְרוֹמַמְתִּי וְרָם פָּשְׁעוּ בִּי:
יָדַע שׁוֹר קָנָהוּ וַחֲמֹר אָבוֹס בְּעֻלּוֹ יִשְׂרָאֵל
לֹא יָדַע עָמִי לֹא הִתְבּוֹנֵן: הוֹי גּוֹי חָטָא עִם
כְּבֹד

הפטרת דברים

פָּבַר עֵינָן זָרַע מְרַעִים בָּנִים מִשְׁחִיתִים
 אֶת־יְהוָה נֶאֱצַו אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 אַחֲוֹר׃ עַל־מָה תָּכֹן עוֹד תּוֹסִיפוּ סֹד
 כָּל־רֹאשׁ לַחֲלִי וְכָל־לֵבב דָּוִי׃ מִכָּה
 רָגַל וְעַד־רֹאשׁ אֵין־בּוֹ מֵתָם פָּצַע וַחֲבוּרָה
 וּמִכָּה טָרִיהָ לֹא־זָרוּ וְלֹא חָפְשׁוּ וְלֹא רִכְכּוּ
 בְשֶׁמֶן׃ אֶרְצְכֶם שִׁמְמָה עֲרִיכֶם שְׂרָפּוֹת אֵשׁ
 אֲדַמְתֶּכֶם לִנְגֹדְכֶם זָרִים אֹכְלִים אֶת־הָאָדָמָה
 וְשִׁמְמָה כְּמַה־פִּכְרֵת זָרִים׃ וְגוֹתֶרָה בַת־
 צִיּוֹן כְּסֻכָּה בְּכָרֶם כְּמִלּוּגָה בְּמִקְשָׁה כְּעֹד
 צִוְרָה׃ לֹלֵי־יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שְׂרִיר
 כְּמַעֲט כְּסֹדֶם הֵינּוּ לַעֲמִירָה דָּמִינוּ׃
 שָׁמַעַ דְּבַר־יְהוָה קִצִּינוּ סֹדֶם הָאָדָמָה
 תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עִם־עַמֲרָה׃ לָמָּה לִירֹב
 זְבָחִיכֶם יֹאמַר יְהוָה שְׁבַעֲתִי עֲלוֹת אֵלֶם
 וְחִלָּב מְרִיאִים וְדָם פְּרִים וּכְבָשִׁים
 וְעֲתוּדִים לֹא חִפְצָתִי׃ כִּי תִבְאוּ לִרְאוֹת
 פָּנַי מִי־בִקֶּשׁ זֹאת מִיֶּדְכֶם רִמָּס חֲצָרִי׃ לֹא
 תּוֹסִיפוּ הִבִּיא מִנְחַת־שׂוֹא קִטְרֵת תּוֹעֵבָה
 הִיא

וְאֵלַי חֲדָשׁ וְשִׁבְרִי קִרְא מִקְרָא לֹא־אוֹכֵל
 אֶן וְעֶצְרָה : חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאתָה
 שִׁי הָיוּ עָלַי לְטָרַח גְּלֵאִיתִי נִשָּׂא :
 בְּפִרְשִׁיכֶם כְּפִיכֶם אֲעֵלִים עֵינַי מִכֶּם גַּם
 יִתְרָבוּ תַּפְלָה אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ יְדֵיכֶם דְּמִים
 מֵלֹא : רָחֲצוּ הַזְכוּהִסִּירוּ רַע מֵעַלְלֵיכֶם
 מִנְּגִד עֵינַי חֲדָלוּ הַרְעוּ : לִמְדוּ הַיֵּטֵב
 דְּרָשׁוּ מִשְׁפָּט אֲשֶׁרוֹ חֲמוּץ שִׁפְטוֹ יִתּוֹם
 דִּבּוֹ אֶל־מִנָּה : לְכוּ־נָא וְנוֹכַחַה יֹאמֶר יְהוָה
 אֲסִיְהִיו חֲטֵאֵיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְכְּנוּ
 יָם־יֵאדָּמוּ כִּתּוּלַע כְּצֶמֶר יִהְיוּ : וְאִם־
 תֵּאָבֹדוּ וְשִׁמְעֵתֶם טוֹב הָאָרֶץ תֹּאכְלוּ : וְאִם־
 תִּמְאֲנוּ וּמְרִיתֶם חָרֵב תֹּאכְלוּ כִּי פִי יְהוָה
 דִּבֶּר : אֵיכָה הִיְתָה לְזֹנוּהָ קָרִיָּה נֶאֱמָנָה
 מֵאֵתִי מִשְׁפָּט צָדֵק יִלֵּין בָּהּ וְעֵתָהּ
 יִרְצָחִים : כִּסְפָּהּ הִיָּה לְסִיגִים סְבָאָה מִהוֹל
 נָמִים : שָׂרִיף סוֹרְרִים וְחִבְרֵי גִנְבִים
 כָּלוּ אֶת־בֶּן שָׁחַד וְרָדָף שְׁלֹמֹנִים יִתּוֹם
 לֹא־יִשְׁפֹּטוּ וְרִיב אֶל־מִנָּה לֹא־יָבֹא אֲלֵיהֶם :
 לְכֹן

הפטרות ואתחנן

לִכְן נֶאֱמַר הָאֲדוֹן יְהוֹה צְבָאוֹת אֱבִיר יִשְׂרָאֵל
הוּא אֲנַחְסָם מִצָּרִי וְאֲנַקְמָה מֵאֹיְבָיו וְאֲשִׁיבָה
יָדִי עֲלֵיהֶם וְאֶצְרֶם בְּכַרְסֵיגִיד וְאֶסְרֶה בְּרֶגְלֵיהֶם
בְּרִילִידִים וְאֶשְׁכְּבֶה שְׁפֹטִיךָ כְּבִרְאֵשִׁית
וְיַעֲצִיךָ כְּבִתְחִלָּה אַחֲרֵיכֶן יִקְרָא לְךָ עֵד
הַצֶּדֶק קִרְיָה נְאֻמְנָה צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט הַפֶּטֶרָה
וּשְׁבִיהָ בְּצִדְקָה:

הפטרות ואתחנן בישעיה סימן פ

נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאכֵר אֱלֹהִים
דַּבְּרוּ עַל־לֵב יְרוּשָׁלַם וְקֹרְאֵה
אֵלֶיהָ כִּי מְלֵאָה צְבָאוֹת כִּי נִרְצָה עֲוֹנוֹתֶיהָ
לִקְחָהּ מִיַּד יְהוֹה כַּפְּלִים בְּכָל־חַטָּאתֶיהָ
קוֹל קוֹרֵא בְּמִדְבָּר פִּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוֹה יִשְׁתַּחֲוֶה
בְּעֶרְבָה מִסְלָה לְאֱלֹהֵינוּ כִּלְגִּיאֵי נִשְׁמָה
וְכָל־הַר וּגְבֻעָה יִשְׁפְּלוּ וְהָיָה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר
וְהָרִכְסִים לְבִקְעָה וְנִגְלָה כְבוֹד יְהוֹה וְהָיָה
כָּל־בָּשָׂר יַחֲדוּ כִּי פִי יְהוֹה דָּבָר קוֹל אֲנִי
קָרָא וְאָמַר מֶה אֶקְרָא כָּל־הַבָּשָׂר חֲצִיר וְכֶהְנֶה
חֲסָדוֹ

חסדו כציון השדה: יבש חציר נבל ציון כי
 יחיה יהוה נשבה בו אכן חציר העם: יבש
 חציר נבל ציון ודבר אלהינו יקום לעולם:
 על הר גבוה עלי לך מבשרת ציון הרימי
 כנח קולך מבשרת ירושלים הרימי אל-
 מראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם:
 הנה ארני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו
 הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: כדעה
 שדו ירעה בזרעו יקבץ טלאים וביקו ישא
 עזות ינהל: מי מרד בשעלו מים ושמים
 מרת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל
 נפלים הרים וגבעות במאזנים: מי תכן
 את רוח יהוה ואיש עצתו יוריענו: את מי
 יעין ויבניהו וילמדהו בארח משפט וילמדהו
 עת ודרך תבונות יוריענו: הן גוים כמר
 דלי וכשחק מאזנים נחשבוהן איים כדק
 מור: ולבנון אין די בער וחיתו אין די
 שלה: כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו
 חשבו לו: ואל מי תרמיון אלו מה דמות

הפטרת עקב

תַּעֲרֹכּוּלוּ: הַפֶּסֶל נֶסַךְ חֲרָשׁ וְצֹרֵף בִּזְיוֹן
 יִרְקַעְנֻ וּרְתַקוּת כֶּסֶף צֹרֵף: הַכֶּסֶף
 הַתְרוּמָה עֵץ לֹא יִרְקַב יִבְחַר חֲרָשׁ חֲנִי
 יִבְקֹשׁ-לוֹ לְהַכִּין פֶּסֶל לֹא יָמוּט: הַלֹּא
 הִתְדַעַו הַלֹּא תִשְׁמַע הַלֹּא הִגִּד מִרְאֵי
 לָכֵם הַלֹּא הַבִּינוּתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ
 הַיֹּשֵׁב עַל-חֹג הָאָרֶץ וַיִּשְׁבֶּיהָ כַּחֲגֻבִים
 הַנוֹטָה כְּדֹק שָׁמַיִם וַיִּמְתַּחֵם כְּאֹהֶל לִשְׁבֹּת
 הַנוֹתֵן רוּחִים לְאֵין שִׁפְטֵי אָרֶץ כִּתְּהוּעֵשָׂה
 אֶף בַּל-נִטְעוּ אֶף בַּל-זָרְעוּ אֶף בַּל-שָׁרְפוּ
 בָּאָרֶץ גּוֹעֵס וְגַם נִשֵּׁף בָּהֶם וַיִּבְשּׁוּ וְסִעְתָּ
 בִּקְשׁ תִּשְׁאֵם: וְאַל-מִי תִדְמִיּוּנִי וְאַשׁוּהָ יִאֲמַר
 קְרוֹשׁ: שְׁאוּ-מְרוֹם עֵינֶיכֶם וּרְאוּ מִיבְרָא
 אֱלֹהֵי הַמּוֹצִיא בַמֶּסֶפֶר צְבָאָם לְכֹלָם בְּשֵׁן
 יִקְרָא מֶרֶב אוֹנִים וְאִמִּין כֹּחַ אִישׁ לֹא נִעְדָּר

הפטרת עקב בישעיה סימן מט

וְהָאָמַר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יְרוּשָׁה וְאֶרֶץ
 שְׁכַחְנִי יְהִיתָ שְׁכָחָה אֵשֶׁה עִיר
 מִרְחֹם

הפטרת עקב - שצח

מרחם בן־בטנה גם־אלה תשפחנה ואנכי
 לא־אשכחך: הן על־כפים חקתיך חומתיך
 וגרי תמיד: מהרו בניך מהרסיך ומחריביך
 ממך יצאו: שאי־סביב עיניך וראי כלם
 וקבצו באולך חייאני נאס־יהוה כי כלם
 בערתי לְבָשִׁי וְתַקְשְׁרִים כְּכֹלָה: כי חרבתִיךָ
 וְשִׁמְמֹתֶיךָ וָאָרֶץ הִרְסֹתָךָ כִּי עָתִידָה תִּצְרֶי
 מִיֹּשְׁבֵי וְרַחֲקוּ מִבְּלַעֲיָךָ: עֹד יֹאמְרוּ בְּאֶזְנוֹךָ
 בְּנֵי שְׂבָלֶיךָ צֹר־לִי הַמָּקוֹס גָּשָׁה־לִּי וְאַשְׁבָּה:
 וְאָמַרְתָּ בִּלְבָבְךָ מִי־לִד־לִי אֶת־אלֹהֵי וָאֲנִי
 שְׂבֹלָה וְגַלְמוּדָה גְּלָה וְסוּדָה וְאֵלֹהֵי מִי גִדֹּל
 הָאֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבָדִי אֵלֹהֵי אֵיפָה הֵם:
 כִּהְיָ אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנֵּה אִשָּׁה אֶל־גּוֹיִם יָדִי
 אֶל־עַמִּים אֲרִים נָסִי וְהִבִּיאוּ בְנֶיךָ בִּזְזִין
 בְּנֹתֶיךָ עַל־כֶּתֶף תִּנְשָׂאנָה: וְהָיוּ מַלְכִּים
 אֲמֹנֶיךָ וְיִשְׁרוּתֵיהֶם מִיִּנְקוּתֶיךָ אֲפִים אֲרֶץ
 יִשְׁתַּחֲוּ לָךְ וְעַפְרֵי רַגְלֶיךָ יִלְחַכּוּ וְיִדְעוּ כִּי־
 אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־יִבָּשׁוּ קוֹי: הִיקַח מִגְבוּר
 מִקּוֹחַ וְאִם־שָׁבִי צְדִיק יִמְלֹט: כִּי־כֵה יֹאמַר

הפטרת עקב

יהוה גם שבי גבור יקח ומלקוח עני
 ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בני
 אנכי אושיע: והאכלתי את מוניך את
 בשרם וכעסים דמם ישכרון וידעו כל בשר
 כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר עקב
 כה אמר יהוה אי זה ספר בריתות אכנס
 אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכות
 אתכם לו הן בעונתיכם נמכתם
 ובפשעיכם שלחה אמהם: מדוע באתי וא
 איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה
 מפרות ואם אין כי כח להציל הן בנעו
 אחריב ים אשים נהרות מדבר תנא
 דגתם מאין מים ותמת בצמא: אלכיש שבי
 קדרות ושק אשים בסותם: אדני יהוה
 לי לשון למורים לדעת לעות את יעקב
 יעיר בבקר בבקר יעיר לי און לשון
 כלמורים: אדני יהוה פתח לי און וא
 לא מריתי אחור לא נסוגתי: גוי נה
 למכים ולחי למרמים פני לא הסתתר
 מבלימות

מבלימות ודק: וארני יהוה יעזר לי על כן
לא נכלמתי על כן שמתי פני בחלמיש
ואדע כי לא אבוש: קרוב מצדיקי מי יריב
אתי נעמדה יחד מי בעל משכטי יגש אלי:
הן ארני יהוה יעזר לי מיהוא ירשיעני הן
כלם כבגד יבלו עשי אכלם: מי בכם ירא
יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים
ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו:
הן כלכם קרחי אש מאזרי זיקות לכו באור
אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה זאת
לכם למעצבה תשכבון: שמעו אלי ירדפי
צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם
ואל מקבת בור נקרתם: הביטו אל
אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי
אחד קראתיו ואברכהו וארבהו: כי
נחם יהוה ציון נחם כל חרבתיה וישם
מדרבה כערן וערבתה כגן יהוה ששון
ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה:

הפטרת שופטים

הפטרת ראה עניה סוערה הלוא היא כתוב
בהפטרת תולדות נח: ברך שלב עמוד א

הפטרת שופטים בישעיה סימן נא

אנכי אנכי הוא מנחמכם מִי־אֵל
וְתִירָאֵי מִיָּנֹשׁ יָמוּת וּמִבְּן־אִמֹּת
חֲצִיר יִנָּתֵן: וְתִשָּׁכַח יְהוָה עֲשֶׂה נֹטֶה שָׁמַיִם
וַיִּסַּד אֶרֶץ וְתִפְחֹד תִּמְיֹד כָּל־הַיּוֹם מִפְּנֵי חֲבִי
הַמִּצִּיק כִּי־אֲשֶׁר כּוֹנֵן לַהֲשִׁיחַ וְאִיה חֲמֵר
הַמִּצִּיק: כִּהֵר צֶעֶה לַהֲפֹתָ וְלֹא־יָמוּת
לִשְׁחַת וְלֹא יִחְסַר לַחֲמוֹ: וְאֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
רָגַע הָיִים וַיִּהְיוּ גִלּוֹי יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ
וְאִשׁ דְּבָרִי בִפִּיךָ וּבְצֶל יָדִי בְּסִיתֶיךָ לִנְתֹן
שָׁמַיִם וְלִסַּד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִוּן עַמִּי אֲתָה
הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי קוֹמִי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר
שָׁתִית מִיַּד יְהוָה אֶת־כּוֹס חֲמָתוֹ אֶת־קִבְּלָהּ
כּוֹס הַתְּרַעֲלָה שָׁתִית מִצִּית: אֵין־מִנְהֵלָה
מִכָּל־בָּנִים יִלְדָה וְאֵין מַחְזִיק בִּידָה מִכָּד
בָּנִים גִּדְּלָה: שְׁתֵּים הִנֵּה קִרְאתֶיךָ מִיָּנֹשׁ
לך

לך ה' שר והשבר והרעב והחרב מי
 אנחמך: בניך עלפו שכבו בראש כל
 חוצות כתוצא מכמר המלאים חמת יהוה
 גערת אלהיך: לכן שמע נא זאת עניה
 ושכרת ולא מיין: כה אמר אדניך יהוה
 ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את
 כוס התרעלה את קבעת כוס חמתי לא
 חספתי לשתותה עוד: ושמתי ביד מוגיך
 אשר אמרו לגפשך שחי ונעברה ותשימי
 בארץ גוף וכחוצן לעברים: עורי עורי לבשי
 עך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר
 הקדש כי לא יוסיף באבך עוד ערלוט מא:
 ותנעדי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו
 מוסרי צוארך שביה ברת ציון: כי כה
 אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו:
 כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי
 בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו:
 ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי
 חנם משלו יהלילו נאם יהוה ותמיד כל

הפטרת תצא

היום שמי מנאין : לכן ירע עמי שמי לכן פניו
ההוא כי אני הוא המדבר הנני : מה נא
על ההרים וגלי מבשר משמיע שלום
מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון כמר
אלהיך : קול צפיק נשאו קול יחדו ירשו
כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון : פצחו רננו
יחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו נא
ירושלם : חשף יהוה את זרוע קדשו לעי
כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישוע
אלהינו : סודו סודו צאו משם טמא אל תגע
צאו מתוכה הברו נשאי בלי יהוה : בלא
בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הול
לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל :

הפטרת תצא רני עקרה הלוא היא כתובה
בהפטרת תולדות נח עד אמר מרחמך
ברך שלא עמוד ב :

הפטרת תבוא בישעיה סימן ס
קומי
אורי כי בא אורך וכבוד ית
עליך זרח : כי הנה החש
יבסה

הפטרת תבוא תא

וְכָסֶה אֶרֶץ וְעֲרַפָּל לְאֻמִּים וְעַלֶּיךָ יִזְרַח
 הוֹר וְכִבְדּוֹ עֲלֶיךָ יֵרָאֶה וְהָלְכוּ גוֹיִם
 לְאֹרֶךְ וּמַלְכִּים לְגִנָּה זָרָה שְׂאֵי סָבִיב
 עֵינֶיךָ וְרָאִי כָל־ס נִקְבְּצוּ בְּאוֹלֶךְ בְּנֶיךָ
 מִרְחוֹק יָבֹאוּ וּבִנְתִיךָ עַל־צַד תֵּאֱמָנָה
 אֲזִי תֵרָאִי וְנִהְרַת וּפָחַד וְרָחַב לִבְבְּךָ כִּי־
 הִפֵּךְ עֲלֶיךָ הַמּוֹן יָם חֵיל גּוֹיִם יָבֹאוּ לָךְ
 שְׁפַעַת גְּמִלִים תִּכְסֹּף בְּכֹר מִדִּין וְעִיפָה
 כָּל־מִשְׁבֵּא יָבֹאוּ זֶהָב וְלִבְנָה יִשְׁאוּ
 וְתִהְיֶה יְהוָה יִבְשׁוּ כָל־צֶאֱן קָדֶר
 וְקִבְצוּ לָךְ אֱלִילֵי נְבוֹת יִשְׁרָתוֹנְךָ יַעֲלוּ עַל־
 רִצּוֹן מִזְבְּחִי וּבִירַת תִּפְאֶרְתִּי אֶפְאֵר מִי
 אֱלֹהֵי כְעֵב תַּעֲוִיפִנָּה וּבִזְנוּתִים אֶל־אֲרֻבֹּתֵיהֶם
 יִלִּי אֵיִם יִקּוּ וְאֲנִיֹּת תִּרְשִׁישׁ בְּרֵאשִׁינָה
 תִּהְיֶה בְנֶיךָ מִרְחוֹק כְּסָפָם וְזֶה־בָּם אַתֶּם
 שְׁמִי הוֹדָה אֱלֹהֶיךָ וּלְקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי־פֶאֶרְךָ
 בָּנוּ בְּנֵי־נֹבֵר חֲמִתֶּךָ וּמַלְכֵיהֶם יִשְׁרָתוֹנְךָ
 בִּי בִקְצָפִי הִכִּיתֶךָ וּבִרְצוֹנִי רָחַמְתֶּךָ
 וּפָתַחוּ שַׁעֲרֶיךָ תָּמִיד יוֹמָם וּלְיָלָה לֹא יִסְגְּרוּ

לר ה 5 34 להביא

הפטרות תבוא

לְהֵבִיא אֵלֶיךָ חֵיל גּוֹיִם וּמַלְכֵיהֶם וְנִהְיוּ
כִּי־הִגְוִי וְהִמְלִיכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹדוךָ יֵאָבֵד
וְהַגּוֹיִם חָרַב יִחָרְבוּ כְבוֹד הַלְבִּנוֹן אֵלֶיךָ
יָבוֹא בְרוֹשׁ תִּדְהֶר וּתֵאָשׁוּר יַחֲדוּ לִפְנֵי
מְקוֹם מִקְדָּשִׁי וּמְקוֹם רִגְלִי אֲכַבֵּד וְהִלַּט
אֵלֶיךָ שִׁחוּחַ בְּנֵי מַעֲנִיךָ וְהִשְׁתַּחֲוּ עַל־כַּפּוֹת
רִגְלֶיךָ כָּל־מְנַאצִּיךָ וּקְרָאוּ לְךָ עֵיר יְהוָה צִיּוֹן
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תַּחַת הַיּוֹתֵךְ עֲזוּבָה וּשְׁנוּאָה
וְאֵין עוֹכֵר וּשְׁמַתִּיךָ לְגֵאוֹן עוֹלָם מִשּׁוֹשׁ רוֹחַ
וְדוֹר וַיִּנָּקֶת חֲלַב גּוֹיִם וְשֹׁר מַלְכִּים תִּעֲקֹר
וַיִּדְעַת כִּי־אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֶךָ וְגֹאֲלֶךָ אֲבִיר
יַעֲקֹב תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אֲבִיא זֶהָב וְתַחַת
הַבְּרֹזֶל אֲבִיא כֶּסֶף וְתַחַת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת
וְתַחַת הָאֲבָנִים בְּרֹזֶל וּשְׁמַתִּי פִקְדָתְךָ שְׁלוֹם
וְנִגְשִׁיךָ צְדָקָה לֹא־יִשְׁמַע עוֹד חֲמַס בְּאַרְצֶךָ
שׁוֹר וְשֹׁכֵר בְּגִבּוֹלֶיךָ וּקְרָאת יִשׁוּעָה חֹמַת
וְשַׁעֲרֶיךָ תִּהְיֶה לֹא־יִהְיֶה לְךָ עוֹד הִשְׁכָּח
לְאוֹר יוֹמָם וּלְלֵיל הַיָּרֵחַ לֹא־יֵאֵיר לְךָ וְהָיָה
לְךָ יְהוָה לְאוֹר עוֹלָם וְאֱלֹהֶיךָ לְתַפְאֲרָתְךָ

תב

הפטרת נצבים

לֹא יָבוֹא עוֹל שֹׁמֵשׁ וְיִרְחֹק לֹא יֵאָסֶף בִּי
יְהוָה יִהְיֶה לְךָ לְאֹד עוֹלָם וּשְׁלָמוֹ יָמֵי
אֲבֹתָיִךָ : וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ
אֶרֶץ נֹצֵר מִטַּעַם מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְפָּאֵר : ^{מטעי ק'}
הַקִּטָּן יִהְיֶה לְאַלְפָּה וְהַצֶּעִיר לְגוֹי עֲצוֹם אֲנִי
יְהוָה בְּעֵתָהּ אֲחִישָׁנָה :

הפטרת נצבים בישעיה סימן סא

שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוָה תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי
כִּי הִלְבִּישְׁנִי בְּגָדֵי יֵשַׁע מְעִיל
צִדְקָה יַעֲטֵנִי כַּחַתָּן יִכְהֶן פֶּאֶר וּכְבֹלָה
תַּעֲדָה כְּלִיָּה : כִּי כְּאֶרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָהּ
וְתִגְדֶּנָּה זְרוּעֶיהָ תִּצְמִיחַ בֶּן : אֲרָנִי יְהוָה יִצְמִיחַ
צִדְקָה וְרַתְּהִלָּה נֶגֶד כָּל־הַגּוֹיִם : לְמַעַן צִיּוֹן
לֹא אֲחֻשָּׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֶשְׁקוֹט
עַד־יֵצֵא כִנְיָה צִדְקָה וִישׁוּעָתָה כְּלִפִּיד
בַּעַר : וְרֹאשׁ גּוֹיִם צִדְקָךְ וְכָל־מַלְכִים כְּבוֹדְךָ
וְקִרְאָ לְךָ שֵׁם תִּרְשׁ אֲשֶׁר פִּי יְהוָה יִקְבְּנוּ :
וְהָיִיתָ עֲמֶרֶת תִּפְאֶרֶת בִּידֵי הוֹרָה וְצִנּוֹף ^{וצניף ק'}
מְלוּכָה

הפטרת נצבים

מלוכה בכף־אלהיך: לא־אמר לך
 עוד עזובה ולא־רצך לא־אמר עוד שממר
 כי לך יקרא חפצי־בה ולא־רצך בעולה בר
 חפץ יהוה כך וארצך תבעל: כי־בעל
 בחור בתולה יבעלך בניך ומשוש חר
 על־פלה ישיש עליך אלהיך: על־חומתך
 ירושלים הפקדתי שמרים כל־היום וכל
 הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את־יהוה
 אלהי־דמי לבם: ואל־תתנו דמי לו עד
 יכונן וער־ישים את־ירושלים תהלה
 בארץ: נשבע־יהוה בימינו ובזרוע עזו אם
 אתן את־הגגך עוד מאכל לא־יבך ואם
 ישתו בני־נכר תירושך אשר יגעת בו
 כי מאספיו יאכלהו והללו את־יהוה
 ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי: עמי
 עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו
 המסלה סקלו מאבן הרימו גם עד
 העמים: הנה יהוה השמיע אל־קצת
 הארץ אמרו לבת־ציון הנה ישעך בא הנה
 שברו

הפטרת נצבים תג

שִׁכְרוּ אֹתוֹ וּפְעַלְתוּ לִפְנָיו: וּקְרָאוּ לָהֶם
עִם־הַקֹּדֶשׁ גְּאוּלֵי יְהוָה וְלֵךְ יִקְרָא דְרוּשָׁה
עֵיר לֹא נִעְזְבָה: מִיָּזָה בֹא מֵאֲדוֹם חֲמוּן
בְּגָדִים מִבְּצֹרָה זֶה הַדּוֹר בְּלִבוֹשׁוֹ צִעָה
בְּרַב כָּחוֹ אֲנִי מְדַבֵּר בְּצִרְקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְדוּעַ אָדָם לֵלְבוֹשֶׁךָ וּבְגָדֶיךָ כִּדְחֶךָ
בָּגָת: פֹּרְתָה דְרַכְתִּי לִבְרִי וּמַעֲמִים
אֵין־אִישׁ אֹתִי וְאֶדְרֹכֶם בְּאִפִּי וְאֶרְמָסֶם
בַּחֲמַתִּי וַיֵּן נִצָּחִים עַל־בְּגָדִי וְכָל־מַלְבוּשֵׁי
אֶגְאֹלְתִּי: כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי וּשְׁנֵית גְּאוּלֵי
נֶאֱדָה: וְאֶבִּישׁ וְאֵין עֵזֶר וְאֶשְׁתּוּמָם וְאֵין
סוֹמֵךְ וְתוֹשֵׁעַ לִי זֶרַע־וְחֲמַתִּי הִיא סִמְכַתִּי:
וְאֲבוֹס עַמִּים בְּאִפִּי וְאֶשְׁכַּרֶם בַּחֲמַתִּי וְאוֹרִיד
לָאָרֶץ נִצָּחִים: חֲסִדֵי יְהוָה אֲזַכִּיר תְּהִלּוֹת
יְהוָה כִּי־עַל כָּל אֲשֶׁר־גִּמְלָנוּ יְהוָה וְרַב־טוֹב
לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־גִּמְלָם בְּרַחֲמָיו וּבְרַב
חֲסִדָּיו: וַיֹּאמֶר אֶךְ־עַמִּי הֵמָּה בָּנִים לֹא
יִשְׁקָרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ: בְּכָל־צָרָתָם
לֹא צָר וּמִלֵּאךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעֵם בְּאַהֲבָתוֹ
וּבַחֲמִלְתּוֹ

הפטרת וילך

וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גֹאֲלֵם וַיִּגְטֹּלֵם וַיַּנְשְׂאֵם מִלִּימֵ עוֹלָם:

הפטרת וילך כמנהג הספרדים בהושע
סימן יד

שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי
כִשְׁלַת בַּעֲוֹנְךָ: קָחוּ עִמָּכֶם
דְּבָרִים וּשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אָמְרוּ אֱלֹהֵינוּ כִּי
תִשָּׂא עֵז וְקַח־טוֹב וַיִּשְׁלַמְהָ פִּרְס
שִׁפְתֵינוּ: אֲשׁוּרֵי לֹא־יִשְׁעֵנוּ עַל־סוֹס לֹא
נִרְכָּב וְלֹא־נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לַמַּעֲשֵׂה יָדָיו
אֲשֶׁר־כֵּךְ יִרְחֵם יְתוֹם: אֲרָפֵא מִשׁוּבָתָם
אֲהַבֵם נִרְבֶּה כִּי שֶׁב אִפִּי מִמֶּנּוּ: אֲהִיָּה
כִּטְלִי לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כִּשְׁוֹשְׁנָה וַיִּךְ שִׁרְשׁוֹ
בַּלְבֵּנוֹן: יִלְכּוּ יִנְקוּתָיו וַיְהִי בִזְיֹת הוֹדוֹ
וַיִּרֶיחַ לֹו בַּלְבֵּנוֹן: יִשְׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצִלּוֹ יִחוּ
דָּגָן וַיִּפְרְחוּ כַגֶּפֶן זָכְרוּ כִּי־ן לְבָנוֹן: אֲפִרִים
מִה־לִּי עוֹד לַעֲצָבִים אֲנִי עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרְנוֹ אֲנִי
בְּבְרוּשׁ רַעֲנָן מִמֶּנִּי פִרְיָה נִמְצָא: מִי חֲכֵם
וַיִּבֶן

הפטרת וילך תר

וַיֵּבֶן אֱלֹהִים גִּבּוֹן וַיִּדְעַם כִּי־יִשְׂרָאֵל דֶּרֶכִּי יְהוָה
וַיַּדְקִים יְלֻכּוֹ בָּם וּפִשְׁעֵים יַכְשִׁלוּ בָּם׃ מִי־
אֵל כַּמּוֹדֵנִשָּׂא עֵינָיו וְעֵבֶר עַל־פֶּשַׁע לִשְׂאֵרֵית
נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחְזִיק לַעַד אֲפֹו כִי־חִפֵּץ חֶסֶד
הוּא׃ יָשׁוּב יֶרְחַמֵּנוּ יַכְבוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ
וְתִשְׁלַךְ בַּמִּצּוֹלוֹת יָם כָּל־חַטָּאתָם׃ תִּתֵּן
אֲמַת לִיעֶקֶב חֶסֶד לֹא־בִרְהֵם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ
לֹאֲבֹתֵינוּ מִיָּמֵי קָדֶם׃

הפטרת וילך כמנהג האשכנזים בישיעה
סימן נה

דרשו יְהוָה בְּהַמְצֵאוֹ קִרְאָהוּ בְּהִיּוֹתוֹ
קָרוֹב׃ יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ
אֶזְנוֹ מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיֵּשֶׁב אֶל־יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ
וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה לְסֻלּוֹחַ׃ כִּי לֹא
מִחֲשַׁבּוֹתַי מִחֲשַׁבּוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם
דַּרְכֵי נֶאֱמַר יְהוָה׃ כִּי־גִבֹּרֵי שָׁמַיִם
מֵאָרֶץ בֶּן גִּבּוֹהֵי דַרְכֵי מִדַּרְכֵיכֶם וּמִחֲשַׁבְתִּי
מִמִּחֲשַׁבְתֵיכֶם׃ כִּי כִּי־אֲשֶׁר יִרְדֵּ הַנֶּשֶׁם
וְהַשֵּׁלֵג

הפטרת וילך

והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם
הרוח את הארץ והולידה והצמיחה ונתן
זרע לזרע ולחם לאכל: כן יהיה דבר
אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם
עשה את אשר חפצתי והצליח אשר
שלחתי: כי בשמחה תצאו ובשלום
תזבלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם
רנה וכל עצי השרה ימחאו כף: תחת
הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפר יעלה
הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא
יכרת: כה אמר יהוה שמרו משפט
ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות: אשרי אנוש יעשה
זאת ובין אדם יחזיק בה שמר שבת מחלח
זשמר ידו מעשות כל רע: ואל יאמר
בן הנכר הנלווה אל ידוהו לאמר
הבדל בידי לגי יהוה מעל עמו ואל יאמר
הפריס הנאני עין יבש: כי כה ואמר יהוה
לפריסים אשר ישמרו את שבתה
ובחרו.

ותחת ק

ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי :
 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב
 מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא
 יכרת : ובני הנכר הנלזים על־יהוה לשרתו
 ולא־הבה את־שם יהוה להיות לו לעבדים
 כל־שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי :
 והביאותים אל־הר קדשי ושמחתים בבית
 תפילתי עולתיהם וזבחייהם לרצון על־מזבחי
 בביתי בית־תפלה יקרא לכל־העמים :
 ואם אדני יהוה מקבץ גרתי ישראל עוד
 אקבץ עליו לנקבציו :

הפטרת האזינו כמנהג האשכנזים שובה
 ישראל עד ופשעים יכשלו בם • ואחר כך
 אומרים אלו הפסוקים מיואל סימן ב

תקעו שופר בציון קדשו צום קראו
 עצרה : אספו עם קדשו קהל
 קבצו זקנים אספו עוללים ויונקי שדים
 צא חרנן מחרו וכלה מחפתה :
 בין

הפטרת האזינו

בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי
 יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואל תתן
 נחלתך לחרפה למשל בם גוים למה יאמרו
 בעמים איה אלהיהם: ויקנא יהוה לארצו
 ויחמל על עמו: ויען יהוה ויאמר לעמו הנני
 שלח לכם את הדגן ורה תירוש וויצהר
 וישבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה
 בגוים: ואת הצפוני ארחיק מעליכם
 והרחתי אל ארץ ציה ושממה את פני
 אל הים הקדמני וסופו אל הים האחרון
 ועלה באישו ותעל צחנתו כי הגדיל
 לעשות: אל תיראי אדמה גילי ושמחכי
 הגדיל יהוה לעשות: אל תיראו בהמות
 שדי כי רשאו נאות מדבר כי עין נשא פרו
 תאירה וגפן נרתנו חילם: ובני ציון גילו
 וששחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את
 המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה
 ומלקוש בראשית: ומלאו הגרנות מן
 והשיקו היקבים תירוש ויצהר: ושלמה
 לכם

הפטרת האזינו תו

לכם את השנים אשר אכל הארצה הילק
והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי
בכם ואכלתם אכול ושבועוה ללפתם
את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם
להפליא ולא יבשו עמי לעולם וידעתם כי
נקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין
עוד ולא יבשו עמי לעולם :

הפטרת האזינו כמנהג הספרדים בשמואל

שני סימן כב

דבר דור ליהוה את דברי השירה הזאת ביום
הזיל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול :
אמר יהוה סלע ומצדתי ומפלטי לי אלהי
ידי אחסה בו כגני וקרן ישעי משגבי
בנוסי מישי מחמס תשעני : מהלל
אקרא יהוה ומאיבי אושע : כי אפפני
משברי מות נחלי בליעל יבעתני :
חבלי שאול סבני קדמני מקשי
מות : בצר לי אקרא יהוה ואל
אלהי אקרא וישמע מהיכלו
קולי

הפטרת האזינו

ויחנעש ק' קולי וישועתי באזינו :
 ותדעש הארץ מוסדות השמים
 ירגזו ויתנעשו כי חרה לו : עלה
 עשן באפו ואש מפיו
 תאכל גחלים בערו ממנו :
 שמים וירר וערפל תחת
 רגליו : וירכב על כרוב ויעף וירא
 על כנפי רוח : וישת חשך סביבה
 סבות חשרת מים עבי שחקים : כננה
 נגדו בערו גחלי אש : ירעס מן השמים
 יהוה ועליון יתן קולו : וישלח
 חצים ופיצם ברק ויהמם : ויראו אפיק
 ים יגלו מוסדות תבל בגערת
 יהוה מנשמת רוח אפו : ישלח ממונו
 יקחני ימשי ממים רבים : יצילני
 מאיבי עו משנאי כי אמנו
 ממני : יקדמני ביום אירי
 יהוה משען לי : ויצא
 אתי יחלצני כי חפץ בי : יגמלי
 יהוה

הפטרת האוינו

תז

כְּכֹר יְדֵי יוֹשִׁיב

הַזֶּה בְּצִדְקָתִי

כִּי שָׁמַרְתִּי דְרָכֵי יְהוָה וְלֹא

מִשְׁפָּטִי

כִּי כָל־מִשְׁפָּטִי

שָׁעַתִּי מֵאֱלֹהִי:

וַחֲקֵתִיו לֹא־אֶסּוּר מִמֶּנָּה: וְאֵהִיָּה

תָּמִים לוֹ וְאֶשְׁתַּמְרָה מֵעוֹנֵי: וְיֹשֵׁב יְהוָה לִי

כְּכֹרִי לְגֵגֶר עֵינָיו: עֵם־

בְּצִדְקָתִי

עֵם־גִּבּוֹר תָּמִים

חֲסִיד תִּתְחַסֵּר

עֵם־גִּבּוֹר תִּתְבַּר וְעֵם־

תָּמִים:

וְאֶת־עַם עֲנִי

עַקֵּשׁ תִּתְפַּל:

וְעֵינֶיךָ עַל־דָּמִים תִּשְׁפֹּל: כִּי־

וּשְׁשִׁיעַ

וְיֵהוּה יִגִּיהַ

אֶתְהָ גִירֵי יְהוָה

כִּי בָכָה אֲרוּן גִּדּוֹר בְּאֱלֹהֵי

וּשְׁכִי:

הָאֵל תָּמִים

וְלֹג־שׁוֹר:

אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מִגֵּן

דָּכּוֹ

כִּי מִי־אֵל מִבְּלַעֲדִי

וְאֵל לְכֹל הַחַסִּים בּוֹ:

וּמִי־צוֹר מִבְּלַעֲדִי אֱלֹהֵינוּ: הָאֵל

הַזֶּה

תָּמִים דְּרָכּוֹ: וְכִי־

מֵעוֹן חֵיל וַיִּתֵּר

רַגְלֵי כְּאֵילוֹת וְעַל־

מִשּׁוּהָ

יְדֵי לְמַלְחָמָה

עֲמִידָנִי: מִלֵּמַר

וְנַחַת

הפטרת האזינו

ונחת קשת נחושה זרעתי : ותתק
 לי מגן ישעך וענתך תרבני : תרחיב צעדי
 תחתני ולא מערו קרסלי : ארדפה
 איבי ואשמידם ולא אשוב עד
 כלתם : ואכלסזא מחצם ולא יקומון ויפלו
 תחת רגלי : ותזרני חיל
 למלחמה תכריע קמי תחתני : ואני
 תתה לי ערף משנאי ואצמיתם : ישעווא
 משיע אליהוה ולא ענם : ואשהקם
 כעפר ארץ כמיט חוצות אדקם
 ארקעם : ותפלטיני מריבי עמי תשמרני
 לראש גוים עם לא ידעתי
 יעבדני : בני נכר יתכחשו לי לשמו
 און ישמעו לי : בני נכר יבלו ויחזרו
 ממסגרותם : חיהוה וברוך צורי ויור
 אלהי צור ישעי : האל הנתן נקמת
 ומריר עמים תחתני : ומוציא מא
 ומקמי תרוממיני מאיש חמסים תצילני
 על פן אורק יהוה בגוים ולשמה אומר
 מגדיל

הפטרת האזינו

תח

מגדיל יצועות מלכו
למשיחו
לדגור ולזרעו עד-
ועשה חסד
מגדול ק'
עולם:

ויש מפטירין אותה ביהזקאל סימן יז

בַּה אִמַּר אֶרְנִי יְהוָה וּלְקַחְתִּי אֹנִי מִצִּמְרַת
 חֲאָרֹז הַרְמָה וְנָתַתִּי מִרְאֵשׁ יִנְקוּתִי
 וְאֶקְטֹב וּשְׁתַּלְתִּי אֹנִי עַל הָר־גִּבְיָה
 מִלּוֹל: בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל אֲשַׁתְּלֶנּוּ וְנִשְׂא
 וְעָשָׂה פְרִי וְהָיָה לְאֶרֶז אֲדִיר וּשְׁכָנֹו
 חֲתִיּוֹ כָּל צִפּוֹר כָּל־כָּנָף בְּצֵל דִּלְיוֹתָיו
 תִּשְׁכְּנָה: וִירְעוּ כָּל־עֵצֵי הַשָּׁרָה כִּי אֹנִי
 יְהוָה הַשֹּׁפֵלִתִי עֵין גִּבְיָה הַגִּבְהָתִי עֵין שָׁפֵל
 וְנִבְשָׁתִי עֵין לַח וְהַפְרַחְתִּי עֵין יִבֵּשׁ אֹנִי יְהוָה
 דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי
 וְאָמַר: מַה לָּכֶם אַתֶּם מְשָׁלִים אֶת־הַמֶּשֶׁל
 יְהוָה עַל־אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲבוֹת יֹאכְלוּ
 בָסֵר וּשְׁנֵי הַבָּנִים תִּקְהִינָה: חִידָאִי נָא
 אֲנִי יְהוָה אִם־יִהְיֶה לָכֶם עוֹד מֶשֶׁל הַמֶּשֶׁל
 יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל: הֵן כָּל־הַנִּפְשוֹת לִי הִנֵּה

כנפש

הפטרת האזינו

כַּנֶּפֶשׁ הָאֵב וּכְנֶפֶשׁ הַבֶּן לִי־הֵנָּה חֲנֹפֶשׁ
הַחֲטָאתָּהּ הִיא תָּמוּת׃ וְאִישׁ כִּי־יִהְיֶה צָדִיק
וַעֲשֵׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה׃ אֶל־הַהָרִים לֹא אֵכֹל
וְעֵינָיו לֹא נִשָּׂא אֶל־גִּלּוּלֵי בַּיִת יִשְׂרָאֵל וְאֵת
אִשְׁתִּי רֵעֵהוּ לֹא טָמֵא וְאֶל־אִשָּׁה נָדָה לֹא
יִקְרַב׃ וְאִישׁ לֹא יוֹנֶה חֲבֵלָתוֹ חֹב יִשֹּׁב
גִּזְלָה לֹא יִגְזֹל לַחֲמוֹ לָרֶעִב יִתֵּן וְעַרְם יִכְסֶּה
בְּגָד׃ בְּנֶשֶׁךְ לֹא־יִתֵּן וּתְרֻבִּית לֹא יִקַּח מִעֵל
יֹשִׁיב יְרוּשָׁה מִשְׁפָּט אָמַר יַעֲשֶׂה בֵּין אִישׁ לְאִישׁ׃
בַּחֲקוֹתֵי יְהוָה וּמִי־כֹחִי שָׁמַר לַעֲשׂוֹת אֲמַת
צָדִיק הוּא חַיִּת יִהְיֶה נָאִם אֲרֵנִי יְהוָה׃
וְהוֹלִיר בֶּן־כְּרִיִּץ עֵבֶךְ דָּם וַעֲשֵׂה אֶח מֵאֲחֵר
מֵאֵלֶּה׃ וְהוּא אֶת־כָּל־אֱלֹהִים לֹא עֲשֵׂה כִּגְסֵם
אֶל־הַהָרִים אֵכֹל וְאֶת־אִשְׁתִּי רֵעֵהוּ טָמֵא
עֵנִי וְאֲבִיוֹן הוֹנֶה גִּזְלוֹת גִּזֹּל חֲבֵל לֹא יִשֹּׁב
וְאֶל־הַגִּלּוּלִים נִשָּׂא עֵינָיו תוֹעֵבָה עֲשֵׂה
בְּנֶשֶׁךְ נִתֵּן וּתְרֻבִּית לִקַּח וְחֵי לֹא יִהְיֶה אֵת
כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה עֲשֵׂה מוֹת יוֹמָת דָּם
כּוֹ יִהְיֶה׃ וְהֵנָּה הוֹלִיר בֶּן וַיֵּרָא אֶת־מִלְּחָמָה
חֲטָאתָּהּ

הפטרת האזינו רפ"ט

וטאת אביו אשר עשה וירא^ק ולא יעשה וירא^ק
 על ההרים לא אכל ועיניו לא נשא
 לגלולי בית ישראל את אשת רעהו לא
 מא ואיש לא הונה חבל לא חבל וגולה
 לגור לחמו לרעב נתן וערם בפסח
 נד: מעני השיב ידו נשך ותרבית לא לקח
 שפטי עשה בחקותי הלך הוא לא ימור
 עון אביו חיה יחיה: אביו כי עשק עשק
 לגור אח ואשר לא טוב עשה בתוך
 מיוהנה מת בעונו: ואמרתם מדע לא
 לא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה
 עשה את כל חקותי שמר ועשה אתם חיה
 דה: הנפש החטאת היא תמות בן לא
 לא בבעון האב ואב לא ישא בעון הבן
 דקת הצדיק עליו תהיה ורשעת^ק רשע
 לו תהיה: והרשע כי ישוב מכל חטאתו^ק
 שר עשה ושמר את כל חקותי ועשה
 שפט וצדקה חיה יחיה לא ימות: כל
 שעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו

לה א I 35 אשר

הפטרת האזינו

אשר עשה יחיה: החפין אחפין מות רשע
נאם אדני יהוה הלא בשובו מדרכו וחי' ^{מורכיו ק'}
ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל
התועבות אשר עשה הרשע עשה וחי' כל
צדקתו אשר עשה לא תזכרנה במעור ^{עקתיו ק'}
אשר מעל ובחטאתו אשר חטא במות
ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו נא בני
ישראל הדרך לא יתכן הלא דרכיכם לא
יתכנו: בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול
ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות
ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ועי
משפט וצדקה הוא את נפשו יחיה
ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה ^{ושב ק'}
היו יחיה לא ימות: ואמרו בית ישראל
לא יתכן דרך אדני הדרך לא יתכנו ביה
ישראל הלא דרכיכם לא יתכן: לא
איש בדרכיו אשפט אתכם בית ישראל
נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל פשעיכם
ולא יהיה לכם למכשול עון: השלי
מעליכם

הפטרת מחר חרש תי

עליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם
ועשו לכם לב חרש ורוח חרשה ולמה
מותו בית ישראל: כי לא אחפץ במות
נאם אדני יהוה והשיבו וחייו:

הפטרה כשחל ראש חרש באחד בשבת
בשמואל א סימן כ

יאמר לו יהונתן מחר חרש ונפקדת
כי יפקד מושבך: ושלשת תרד
או ובאת אל המקום אשר נסתרת שם
עם המעשה וישבת אצל האבן האור:
שלשת החצים צדה אורה לשלחלי
מטרה: והנה אשלח את הנער לך מצא
תהחצים אם אמר אמו לנער הנה
חצים ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך
אין דבר חי יהוה: ואם כה אמר לעלם
הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך
יהוה: והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה
היה ביני ובינך עד עולם: ויסתר דוד

לה ב 2 35 בשדה

הפטרת מחר חרש

בשרה ויהי החרש וישב המלך על הלהם
לאכול : וישב המלך על מושבו בפעם
בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב
אבנר מצר שאול ויפקד מקום דוד : ולא
דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר
מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור
ויהי ממחרת החרש השני ויפקד מקום דוד
ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא
בן ישי גם תמול גם היום אל הלהם : ויען
יהונתן את שאול גשאל גשאל נשאל דוד מעמך
עד בית לחם : ויאמר שלחני נא כי זכה
משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה
אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה
את אחי על בן לאבא אל שלחן המלך
ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעו
המרהות הלא ידעתי כדבחר אתה לבן
ישי לבשתך ולבשת ערות אמה : כינה
הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא תמ
אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אל
בן

הפטרת מחר חדש תיא

וַיֵּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוֹל אָבִיו
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְמָה יוֹמֵת מָה עָשָׂה וַיֹּטֵל
 שְׂאוֹל אֶת־הַחֲנִית עָלָיו לְהַכּוֹתוֹ וַיֵּדַע יְהוֹנָתָן
 כִּי־כָלָה הָיָא מֵעַם אָבִיו לְהַמִּית אֶת־דָּוִד׃
 וַיָּקָם יְהוֹנָתָן מֵעַם הַשְּׁלָחַן בַּחֲרִי־אָף וּלְאֹ
 אֲבִיר בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לֶחֶם כִּי נֶעְצַב
 לְדָוִד כִּי הִכְלִמוּ אָבִיו׃ וַיְהִי בַבֹּקֶר
 וַיָּבֵא יְהוֹנָתָן הַשָּׂדֶה לְמוֹעֵד דָּוִד וְנָעַר קִטָּן
 מִבָּנוֹ׃ וַיֹּאמֶר לְנָעֲרוֹ דִּין מִצְאָתָא אֶת־
 הַחַיִּים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מוֹדֶה הַנָּעַר רִין וְהוּא־
 הֵּהָּ רַחֲצִי לְהַעֲבֹרוֹ׃ וַיָּבֵא הַנָּעַר עַד־
 קוֹם הַחַיִּים אֲשֶׁר יֵרָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן
 אַחֲרֵי הַנָּעַר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא רַחֲצִי מִמָּךְ
 הַלֵּאָה׃ וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנָּעַר מֵהֶרֶץ
 וַיֹּשֶׁה אֶל־תַּעֲמֹד וַיִּלְקֹט נָעַר יְהוֹנָתָן אֶת־
 הַחַיִּים וַיָּבֵא אֶל־אֲדֹנָיו׃ וְהַנָּעַר לֹא־יָדַע
 מֵאוֹמָה אֲךָ יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־הַדָּבָר׃
 וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן אֶת־כָּלִיו אֶל־הַנָּעַר אֲשֶׁר־לוֹ
 וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ הִבֵּי־הָעִיר׃ הַנָּעַר בָּא

הפטרת שבת וראש חרש

וְדוֹרָקָם מֵאֶצֶל הַנָּגֹב וַיִּפֹּל לִאֲפִי אֶרֶץ
וַיִּשְׁתַּחוּ שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים וַיִּשְׁקֹוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ
וַיִּבְכוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ עַד־דּוֹר הַגָּדִיל
וַיֹּאמְרוּ יְהוֹנָתָן לְדוֹד לָךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ
שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה
בֵּינֵינוּ וּבֵין דּוֹדֵינוּ וְרַעֲיוֹנֵינוּ עַד־עוֹלָם:

הפטרת שבת וראש חרש בישעיה סימן ט

כה אִמֹר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ
הָרֶם תַּגְלִי אֵיזָה בֵּית אֱלֹהִים
תִּבְנוּ לִי וְאֵיזָה מְקוֹם מְנוּחָתִי: וְאֵת־כָּל־
אֱלֹהֵי יְרֵעֲשָׁתָה וַיְהִי כָל־אֱלֹהֵי גֹאֲסֵי־יְהוָה
וְאֵל־זֶה אֲבִיט אֶל־עֵינַי וְנִכְבְּה־רוּחַ וְחֲדָד־עַל־
דְּבָרִי: שׁוּחָט הַשּׁוֹר מִכֶּבֶד־אִישׁ זֹנֶה
הַשֶּׁה עֶרְפָּה כָּל־כַּבֵּד מַעֲלָה מִנְחָה רַם־חֹזֶק
מִזְכִּיר לִבְנֵי מִכְנֶה אֲנִי גַם־הֵמָּה בְּחֹזֶק
בְּרִיבֵיהֶם וּבִשְׁקֻצֵיהֶם נִפְשָׁם חִפְצָה: וְגַם־
אֲנִי אֲבַחֵר בַּתְּעַלְלֵיהֶם וּמִגּוֹרָתָם אֲבִיא
לָהֶם יַעַן קִרְאָתִי וְאִין עֲנָה דְּבָרִי וְאִין
שָׁמַע

הפטרת שבת וראש חדש תיב

שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי
בחרו: שמעו דברי הוה החרדים אל
ברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען
שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם
בשו: קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה
משלם גמול לאיביו: בטרם תחיל ילדה
בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר: מי
שמע כזאת מיראה כאלה היוחל ארץ
ביום אחר אם יולד גוי פעם אחת כי חלה
גם ילדה ציון את בניה: האני אשכיר ולא
אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרת
יאמר אלהיך: שמחו את ירושלם וגילו בה
ל- ארהביה שישו אתה משוש כל
ומתאבלים עליה: למען תינקו ושבעתם
בשר תנחמיה למען תסצו והתענגתם מזון
בבורה: כי כה אמר יהוה הנני נוטה אליה
בנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם
על צד הנשאו ועל ברכים תשעשעו: כאיש
אשר אמו תנחמנו בן אנכי אנחמכם
לה ב 2 35 ובירושלם

הפטרת שבת וראש חדש

זְבִירוֹ שְׁלֹם תִּנְחָמוּ: וּרְאִיתֶם וּשְׁשׁ לַבָּכִים
וְעֲצָמוֹתֵיכֶם כְּדָשָׁא תִּפְרַחְנָה וְגוֹדֵעָה יֵד
יְהוָה אֶת־עֲבָדָיו וְזַעַם אֶת־אֵיכָיו: כִּי־הִנֵּה
יְהוָה בְּאִשִּׁיבּוֹא וּכְסוּפָה מִרְכַּבְתִּיו לְהִשָּׁב
בַּחֲמָה אֲפֹ וְגַעַרְתּוֹ בְּלִהְיֵי־אֵשׁ: כִּי בֹאֵשׁ
יְהוָה נִשְׁפָּט וּבִחְרָבוֹ אֶת־כָּל־בֶּשֶׂר
וְרַבּוֹ חֲלָלִי יְהוָה: הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמְטַהֲרִים
אֶל־הַגְּנוֹת אַחֵר אַחֵר בַּתּוֹךְ אֲכָלִי בֶשֶׂר פסח ק
הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֲכָבְרֵי־יָחִידוֹ יִסְפוּ נֹאֵם
יְהוָה: וְאֲנֹכִי מַעֲשִׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּיהֶם נֹאֵה
לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְשֹׁנוֹת וּבְאוֹרוֹאֵי
אֶת־כְּבוֹדִי: וְשָׁמַתִּי בָהֶם אוֹר וְשִׁלַּחְתִּי
מֵהֶם פְּלִיטִים אֶל־הַגּוֹיִם תִּרְשִׁישׁ פּוֹל וְדוּר
מִשְׁכִּי קֶשֶׁת תּוֹבֵל וְיוֹן הָאֵיִם הַרְחֵקִים
אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעִי וְלֹא־רָאוּ אֶת־
כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם: וְהִבִּיֵּאוּ
אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם מִנְחָה
לַיהוָה בַּפּוֹסִים וּבִרְכָב וּבִצְבִים וּבַפָּרָה
וּבִבְרָכוֹת עַל הַר קָדְשִׁי יְרוּשָׁלַם אֲמַר
יְהוָה

הפטרת שבת וחנוכה תיג

יהוה באשר יביאו בני ישראל את המנחה
בכלי זהור בית יהוה: וגם מהם אקח
לכהנים ללויים אמר יהוה: כי כאשר
השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני
עשה עמרים לפני נאם יהוה כן יעמד
רעכם ושמכם: והיה מדי חדש בחדשו
ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר
להשתחות לפני אמר יהוה: ויצאו וראו
בפגרי האנשים הפשעים כי תולערתם
לא תמות ואשם לא תכבה ורעו וראו
כל בשר:

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני
אמר יהוה:

הפטרת שבת וחנוכה רני ושמחי הלא
היא בתובה בהפטרת בהעלותך
ברך שפר עכורא:

אסחל בחנוכה שתי שבתות מפטירין בשבת שניה ויעש חירום והיא
בתובה בהפגדת פקודי כפי הספרדים כרף שפר עמור א':

לה ה 5 35 הפטרת

הפטרת פרשת שקלים

הפטרת פרשת שקלים כמנהג הספרדים
במלכים ב סימן יא

זיכרת יהודע את־הברית בין יהוה
ובין המלך ובין העם להיות

לעם ליהוה ובין המלך ובין העם: ויבאו
כל־עם הארץ בית־הבעל ויתצו את
מזבחתו ואת־צלמיו שברו היטב ואת

מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות
וישם הכהן פקדת על־בית יהוה: ויקח

את־שרי־הסאות ואת־הכרי ואת־הרצים
ואת כל־עם הארץ וירדו את־המלך

מבית יהוה ויבואו דרך־שער הרצים בית
המלך וישב על־פסא המלכים: וישמח

כל־עם־הארץ והעיר שקטה ואת־עת־לילה
המיתו בחרב בית־המלך:

בן־שבע שנים יהואש
כאן מתחילים האשכנזים

במלכו: בשנת־שבע ליהוא מלך יהואש

וארבעים שנה מלך בירושלם ושם־אמו

צביה מבאר שבע: ויעש יהואש היש

בעני

הפטרת פרשת שקלים תיר

בַּעֲנֵי יְהוָה כָּל־יָמָיו אֲשֶׁר הוֹדָהוּ יְהוֹדֶעַ
הַכֹּהֵן׃ רַק הַבְּמֹזֵז לֹא־סָרוּ עוֹד הָעַם
מִזִּבְחִים וּמִקְטָרִים בְּבִמּוֹת׃ וַיֹּאמֶר
יְהוֹאֵשׁ אֶל־הַכֹּהֲנִים כֹּל כֶּסֶף הַקִּדְשִׁים
אֲשֶׁר יוֹבֵא בֵּית־יְהוָה כֶּסֶף עוֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף
נַפְשׁוֹת עָרְכוּ כֹל־כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל־לֵב־
אִישׁ לְהֵבִיא בֵּית יְהוָה׃ יִקְחוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים
אִישׁ מֵאֵת מִכְרוּ וְהֵם יַחֲזִקוּ אֶת־בָּרֶק הַבֵּית
לְכָל אֲשֶׁר־יִמָּצֵא שָׁם בָּרֶק׃ וַיְהִי בִשְׁנַת
עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יְהוֹאֵשׁ לֹא־חֲזָקוּ
הַכֹּהֲנִים אֶת־בָּרֶק הַבֵּית׃ וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ
יְהוֹאֵשׁ לַיהוֹדֶעַ הַכֹּהֵן וּלְכֹהֲנִים וַיֹּאמֶר
אֵלֵיהֶם מְדוּעַ אֵינְכֶם מַחֲזִיקִים אֶת־בָּרֶק
הַבֵּית וְעַתָּה אֶל־תִּקְחוּ כֶּסֶף מֵאֵת מִכְרֵיכֶם
כִּי־לְבָרֶק הַבֵּית תִּתְּנֶהוּ׃ וַיָּאֲתוּ הַכֹּהֲנִים
לְבַלְתִּי קָחַת־כֶּסֶף מֵאֵת הָעַם וּלְבַלְתִּי חֲזָק
אֶת־בָּרֶק הַבֵּית׃ וַיִּקַּח יְהוֹדֶעַ הַכֹּהֵן אֲרוֹן
אֶחָד וַיִּקַּב הָר בְּרִלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֶצְלֵ
הַמִּזְבֵּחַ בַּיָּמִין בְּבוֹא־אִישׁ בֵּית יְהוָה
וַנִּתְּנוּ

הפטרת פרשת שקלים

וַנִּתְּנוּ שֵׁמָּה הַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי הַסֵּף אֶת־כָּל
הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית־יְהוָה׃ וַיְהִי כִּרְאוֹתָם
כִּי־רַב הַכֶּסֶף בְּאֵדוֹן וַיַּעַל סֵפֶר הַמֶּלֶךְ
וַהֲכִיחַ הַגָּדוֹל וַיִּצְרוּ וַיִּמְנוּ אֶת־הַכֶּסֶף
הַנִּמְצָא בֵּית־יְהוָה׃ וַנִּתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף
הַמֵּתָכָן עַל־יָדַי עָשִׂי הַמְּלָאכָה הַפְּקָדִים
בֵּית־יְהוָה וַיּוֹצִיָּאֵהוּ לַחֲרָשֵׁי הָעֵץ וּלְבָנִים
הָעֹשִׂים בֵּית־יְהוָה׃ וּלְגֹדְרִים וּלְחֻצְבֵי הָאֵבֶן
וּלְקִנּוֹת עֵצִים וְאֲבִנֵי־מַחֲצָב לְחֻזַּק אֶת־כֹּרֶן
בֵּית־יְהוָה וּלְכָל אֲשֶׁר־יֵצֵא עַל־הַבַּיִת לְחֻקָּה׃
אֲךָ לֹא יַעֲשֶׂה בֵּית־יְהוָה סִפּוֹת כֶּסֶף מְזֻמָּרוֹת
מִזְרָקוֹת חֲצֻצְרוֹת כָּל־כְּלֵי זָהָב וּכְלֵי־כֶסֶף
מִן־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית־יְהוָה׃ כִּי־לַעֲשֵׂי
הַמְּלָאכָה יִתְּנֵהוּ וְחֻזְקוֹ בּוֹ אֶת־בֵּית־יְהוָה׃
וְלֹא יִחְשְׁבוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־יִתְּנוּ אֶת־
הַכֶּסֶף עַל־יָדָם לְתֵת לַעֲשֵׂי הַמְּלָאכָה כִּי
בְּאִמְנָה הֵם עֹשִׂים׃ כֶּסֶף אֲשֶׁם וּכֶסֶף חֲטָאוֹת
לֹא יוּבָא בֵּית־יְהוָה לְכֹהֲנִים יִהְיוּ׃

ידי ק'
המפקדים
ק'

הפטרת פרשת זכור תטו

הפטרת פרשת זכור בשמואל א סימן טו
ויאמר שמואל אל־שׂאול את־י שלח
יהוה למִשְׁחָךְ לְמֶלֶךְ עַל־עַמּוֹ
עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שִׁמְעֵ לְקוֹל דְּבָרֵי יְהוָה:

באן מתחילים האשכנזים

כה אמר יהוה צבאות פִּקְרֵתִי אֶת
אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּלֶךְ לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר־שָׁם לוֹ בְּדֶרֶךְ בַּעֲלָתוֹ מִמִּצְרַיִם:
עַתָּה לֵךְ וְהִכִּיתָ אֶת־עִמָּלֶךְ וְהַחֲרַמְתָּם
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלֹא־תִחַמַּל עָלָיו וְהִמַּתָּהּ
מֵאִישׁ עַד־אִשָּׁה מִעוֹלָל וְעַד־זָקֵן מִשּׁוֹר
וְעַד־שֶׁה מִגִּמְלָה וְעַד־חֲמוֹר: וַיִּשְׁמַע
שְׂאֻל אֶת־הָעָם וַיִּפְקְדֵם בְּכָל־אִים מֵאֲתִיָּם
אֶלֶף־רִגְלֵי וְעָשְׂרַת אֲלָפִים אֶת־אִישׁ־יְהוּדָה:
וַיָּבֹא שְׂאֻל עַד־עִיר עִמָּלֶךְ וַיִּרֶב בַּנַּחַל:
וַיֹּאמֶר שְׂאֻל אֶל־הַקִּינִי לָכֵן סָרוּ רִדּוֹ
מִתּוֹךְ עִמָּלֶךְ כִּי פֶן־אֲסַפֶּךָ עַמּוֹ וְאַתָּה
עֹשִׂיתָ חֶסֶד עִם־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעִלּוֹתָם
הַמִּצְרִים וַיִּסְרֶקֶינִי מִתּוֹךְ עִמָּלֶךְ: וַיָּךְ שְׂאֻל
אֶת

הפטרת פרשת זכור

את עמלק מחוילה בואך שור אשר על
פני מצרים : ויתפש את אגג מלך
עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב
ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטג
הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים
ועל כל הטוב ולא אבו החריםם וכל
המלאכה נמבזה ונמס אתה החריםו : ויהי
דבר יהוה אל שמואל לאמר : נחמתי
כי המלכתי את שאול למלך כי שב
מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר
לשמואל ויזעק אל יהוה כל הלילה :
וישכם שמואל לקראת שאול בבקר
ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה
והנה מציב לו ירוסב ויעבר וירר הגלגל :
ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול
ברוך אתה ליהוה הקימתי את דבר יהוה :
ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באוני
וקול הבקר אשר אנכי שמע : ויאמר שאול
מעמלקי הביאום אשר חמל העם על מיטג
הצאן

הפטרות פרשת זכור תי

הִצֵּאנוּ וְהִבָּקֵר לְמַעַן זִכֹּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת־
הַזֹּתֶר הַחֲרָמָנוּ: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שְׁאוּל
הָרָף וְאִגִּידָה לְךָ אֶת־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֵלַי הַלֵּילָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ דִּבֶּר: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
הַלּוֹא אִם־קָטַן אַתָּה בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שְׁבֹט־
יִשְׂרָאֵל אַתָּה וַיִּמְשַׁח יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־
יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּדֶרֶךְ וַיֹּאמֶר לְךָ
וְהַחֲרַמְתָּה אֶת־הַחֲטָאִים אֶת־עַמְּלֵק
וְלַחֲמַת בּוֹ עַד־כְּלוֹתָם אַתָּם: וְלִמָּה לֹא־
שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַט אֶל־הַשִּׁלֹּל וַתַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר שְׁאוּל אֶל־
שְׁמוּאֵל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וְאַל־
בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר־שָׁלַחְנִי יְהוָה וְאָבִיא אֶת־אֹנֶג
מֶלֶךְ עַמְּלֵק וְאֶת־עַמְּלֵק הַחֲרָמְתִּי: וַיָּקַח
הָעַם מִהַשִּׁלֹּל צֹאן וּבָקָר רַאשֵׁי הַחֲרָם
לְזִכֹּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּגִלְגָּל: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
הַחֲפִץ לַיהוָה בַּעֲלוֹת וּזְבָחִים כִּשְׁמֹעַ בְּקוֹל
יְהוָה הִנֵּה שָׁמַע מִזְבֵּחַ טוֹב לְהִקְשִׁיב מִחֶלֶב
אֱלֹהִים: כִּי חֲפָאֵת־קָסָם מְרִיאָן וְתִרְפִּים
הַפֶּזֶר

הפטרת פרשת זכור

הִפְצֵר יַעֲן מֵאִסַּת אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסְךָ
 מִמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל שְׁמוּאֵל חֲטָאתִי
 כִּי־עָבַרְתִּי אֶת־פִּי־יְהוָה וְאֶת־דְּבָרְךָ כִּי
 יָדַאתִי אֶת־הָעָם וְאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם: וְעַתָּה
 שְׂאֵנָה אֶת־חֲטָאתִי וְשׁוּב עִמִּי וְאֶשְׁתַּחֲוֶה
 לַיהוָה: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שְׂאוֹל לֹא
 אֶשׁוּב עִמָּךְ כִּי מֵאִסַּתָּהּ אֶת־דְּבַר יְהוָה
 וַיִּמְאַסְךָ יְהוָה מֵהָיִית מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: וַיִּסַּב
 שְׁמוּאֵל לֵלְכָת וַיִּחַזַּק בְּכִנּוֹף־מַעֲרָלָו
 וַיִּקְרַע: וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמוּאֵל קִרְעֵה יְהוָה
 אֶת־מַמְלַכְוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיָךְ הַיּוֹם וּנְתַנָּה
 לָרַעַךְ הַטּוֹב מִמֶּךָ: וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא
 יִשְׁקַר וְלֹא יִנָּחַס כִּי לֹא אָרַס הוּא לְהִנָּחַס:
 וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי עָתָה כִּבְדֵּנִי נָא־נְגַד־זִקְנֵי
 עַמִּי וְנְגַד־יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: וַיֵּשֶׁב שְׁמוּאֵל אַחֲרֵי־
 שְׂאוֹל וַיִּשְׁתַּחוּ שְׂאוֹל לַיהוָה: וַיֹּאמֶר
 שְׁמוּאֵל הִגִּישׁוּ אֵלַי אֶת־אַגַּג מֶלֶךְ עַמְלֵק
 וַיֵּלֶךְ אֵלָיו אַגַּג מֵעֵדְנָת וַיֹּאמֶר אַגַּג אֲנִי־
 כֹר

הפטרת פרשת פרה תז

סר מרהמות : ויאמר שמואל באשר
שכלה נשים חרפך כן תשכל מנשים אמך
שסף שמואל את אגג לפני יהוה בגלגל :
ורק שמואל הרמתה ושאל עליה אל-
ביתו גבעת שאול :

הפטרת פרשת פרה ביחזקאל סימן לו

זיקי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם
בית ישראל יושבים על אדמתם
וטמאו אותה בדרבם ובעלילותם כטמאת
הנהה היתה דרבם לפני : ואשפך חמתי
עליהם על הדם אשר שפכו על-
הארץ ובעלילותם טמאוה : ואפיין אותם
בגוים ויזרו בארצות כדרבם ובעלילותם
שפטים : ויבוא אל הגוים אשר באו
שם ויחללו את שם קדשי באמר להם
עם יהוה אלה ומאדצו יצאו : ואחמל על-
שם קדשי אשר חלל להו בית ישראל
בגוים אשר באו שמה : לכן אמר לבית
ישראל

הפטרת פרשת פרה

יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי
 עָשִׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אִם לְשֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר
 חָלַלְתֶּם בְּגוֹיִם אֲשֶׁר-בָּאתֶם שָׁם וְקִדַּשְׁתִּי
 אֶת-שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְּחַלָּל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר
 חָלַלְתֶּם בְּתוֹכָם וַיֵּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי-אֲנִי יְהוִה
 נָא אֲדֹנָי יְהוִה בְּהַקְדֵּשִׁי בָכֶם לְעֵינֵיכֶם
 זִלְקַחְתִּי אֶתְכֶם מִן-הַגּוֹיִם וּקְבַצְתִּי אֶתְכֶם
 מִכָּל-הָאָרְצוֹת וַהֲבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל-
 אֶרֶמְתְּכֶם וּזְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים
 וַטְהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאֲתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם
 אֲטַהֵר אֶתְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ
 חָדָשׁ אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרֹתִי אֶת-לֵב הָאֵבֶן
 מִבְּשָׂרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר וְאֶת-רוּחִי
 אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וַעֲשִׂיתִי אִתְּךָ אֲשֶׁר-בָּחֲקִי
 תֵּלְכוּ וּמִשְׁפָּטִי תִשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם וַיִּשְׁבַּחֶם
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבֹתֵיכֶם וְהָיִיתֶם לִי
 לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּקְרָאתִי
 אֶל-הַדָּגָן וְהָרֶבֶתִּי אֹתוֹ וְלֹא-אֶתֵּן עֲלֵיכֶם

הפטרת פרשת פרה תיח

וְעַבְדְּךָ וְהָרַבִּיתִי אֶת־פְּרִי הָעֵץ וְתִנוּכָתְךָ
 הַשְׂדֵּה לִמְעַן אֲשֶׁר לֹא־תִקְחוּ עוֹד הָרֶפֶת
 וְעַבְדְּךָ בָּגוֹיִם וְזָכַרְתָּם אֶת־דְּרָכֵיכֶם הָרָעִים
 וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־טוֹבִים וּנְקֻטָּתְכֶם
 בַּפְּנִיכֶם עַל־עוֹנֹתֵיכֶם וְעַל תּוֹעֲבֹתֵיכֶם לֹא
 לִמְעַנְכֶם אֲנִי־עֹשֶׂה נֹאם אֲדֹנִי יְהוָה יוֹדֵעַ
 לָכֵם בּוֹשׁוּ וְהִקְלֵמוּ מִדְּרָכֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃
 כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה בְּיוֹם טָהָרִי אֶתְכֶם מִכָּל
 עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־הָעָרִים וְנִבְנוּ
 הַחֲרֻבוֹת׃ וְהָאָרֶץ הַנִּשְׁמָה תַעֲבֹד תַּחַת
 אֲשֶׁר הִיְתָה שְׂמֵמָה לְעֵינַי כָּל־עוֹבֵר׃ וְאָמְרוּ
 הָאָרֶץ הִלְלוּ הַנִּשְׁמָה הִיְתָה כִּגְן־עֵדֶן
 וְהָעָרִים הַחֲרֻבוֹת וְהַנִּשְׁמָוֹת וְהַנִּהְרָסוֹת
 בְּצוּרוֹת יֵשְׁבוּ׃ וִידְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־יִשְׁאָרוּ
 מִבִּיבֹתֵיכֶם כִּי אֲנִי יְהוָה בִּנְיָתִי הַנִּהְרָסוֹת
 נִטְעַנְתִּי הַנִּשְׁמָה אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וַעֲשִׂיתִי׃
 כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה עוֹד
 וְאֵת אֶרֶץ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם
 אֲרָבָה אַתֶּם כְּצֹאן אֲרָם׃ כְּצֹאן קִרְשִׁים
 כְּצֹאן

הפטרת פרשת החדש

בְּצֵאן יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֲדֶיהָ כֵּן תִּהְיֶינָה הָעָרִים
הַחֲרִבּוֹת מִלְּאוֹת צֵאן אָדָם וַיֵּדְעוּ כִּי
אֲנִי יְהוָה :

הפטרת פרשת החדש ביחזקאל סימן מה

כל הָעַם הָאָרֶץ יִהְיוּ אֶל־הַתְּרוּמָה
הַזֹּאת לְנִשְׂיַא בְּיִשְׂרָאֵל : וְעַל־
הַנִּשְׂיַא יִהְיֶה הָעוֹלָוֹת וְהַמִּנְחָה וְהַנֶּסֶךְ
בַּחֲגִים וּבַחֲרָשִׁים וּבַשַּׁבָּתוֹת בְּכָל־מוֹעֲדֵי
בֵּית יִשְׂרָאֵל הוּא יַעֲשֶׂה אֶת־הַחֲטָאֹת וְאֶת־
הַמִּנְחָה וְאֶת־הָעוֹלָה וְאֶת־הַשְּׁלָמִים לַבֶּהֱ
בַּעַר בֵּית יִשְׂרָאֵל :

כאן מתחילים הספרדים

כה אָמַר אֲדֹנָי יְהוֹרֵה בְּרָאשׁוֹן בְּאַחַד
לַחֹדֶשׁ תִּקַּח פֶּרֶךְ בֶּן־בָּקָר תָּמִים
וְחִטָּאת אֶת־הַמִּקְדָּשׁ : וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִדָּם הַחֲטָאת וְנָתַן אֶל־מִזְבֹּחַ הַבַּיִת וְאֶל־
אַרְבַּע פְּנוֹת הָעֶזְרָה לַמִּזְבֵּחַ וְעַל־מִזְבֹּחַ
שַׁעַר

הפטרת פרשת החרש תיט

שַׁעַר הַחֲצֵר הַפְּנִימִית : וְכֵן תַּעֲשֶׂה
בְּשִׁבְעָה בַּחֹדֶשׁ מֵאִישׁ שְׁגָה וּמִפְתִּי וּכְפָרָתָם
אֶת־הַבֵּית : בְּרֹאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם הַפֶּסַח חֹג שְׁבַע־יָמִים
מִצֹּת יֹאכֵל : וַעֲשֵׂה הַנְּשִׂא בַיּוֹם הַהוּא
בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי כָל־עַם הָאָרֶץ פֶּר חֲטָאת :
וּשְׁבַעֲת יְמֵי־הַחֹג יַעֲשֶׂה עוֹלָה לַיהוָה שְׁבַעֲת
פָּרִים וּשְׁבַעֲת אֵילִים תְּמִימִים לַיּוֹם שְׁבַעֲת
הִימִים וְחֲטָאת שְׁעִיר עִזִּים לַיּוֹם : וּמִנְחָה
אֵיפָה לֶפֶר וְאֵיפָה לֵאֵיל יַעֲשֶׂה וּשְׁמֵן הַיֵּין
וְאֵיפָה : בַּשַּׁבָּעִי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
חֹג יַעֲשֶׂה כְּאֵלֶּה שְׁבַעֲת הַיָּמִים כְּחֲטָאת
בַּעֲלָהּ וּכְמִנְחָהּ וּכְשֶׁמֶן : כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוָה שַׁעַר הַחֲצֵר הַפְּנִימִית הַפְּנִיָּה קָדִים יִהְיֶה
כְּגֹר שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִפְתָּח
וּבַיּוֹם הַחֹדֶשׁ יִפְתָּח : וּבָא הַנְּשִׂא דֶרֶךְ
אוֹלָם הַשַּׁעַר מִחוּץ וְעָמַד עַל־מִזְבֵּית הַשַּׁעַר
וַעֲשׂוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־עוֹלָתוֹ וְאֶת־שְׁלָמֹו
וְהִשְׁתַּחֲוֶה עַל־מִפְתֵּן הַשַּׁעַר וַיֵּצֵא וְהַשַּׁעַר
לֹא

הפטרת פרשת חדרש

לְאִי־סָגֵר עַד־הָעֶרֶב׃ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ עִם־הָאָרֶץ
 פֶּתַח הַשַּׁעַר הַזֶּה וְהָיָא בַשַּׁבָּתוֹת וּבַחֲדָשִׁים
 לִפְנֵי יְהוָה׃ וְהָעֵלָה אֲשֶׁר־קָרִיב הַנָּשִׂיא
 לַיהוָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שֶׁשָּׁה כִבְשִׁים תְּמִימִים
 וְאֵילֵתִּמִּים׃ וּמִנְחָה אֵיפָה לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים
 מִנְחָה מִתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵן לְאֵיפָה׃ וּבְיוֹם
 הַחֹדֶשׁ פַּר בֶּן־בָּקָר תְּמִימָה וְשֶׁשֶׁת כִּבְשִׁים
 וְאֵילֵתִּמִּים יִהְיוּ׃ וְאֵיפָה לֶפָר וְאֵיפָה לְאֵיל
 יַעֲשֶׂה מִנְחָה וּלְכִבְשִׁים כַּאֲשֶׁר תִּשְׁגֶּה יָדוֹ
 וְשֶׁמֶן הֵן לְאֵיפָה׃ וּבָבֹא הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ
 אֹרֶץ הַשַּׁעַר יָבֹא וּבִדְרָכֹה יֵצֵא׃ וּבָבֹא
 עִם־הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה בַּמּוֹעֲדִים הַבָּא דֶּרֶךְ
 שַׁעַר צִפּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא דֶּרֶךְ־שַׁעַר נֹגֵב
 וְהָבֹא דֶּרֶךְ־שַׁעַר נֹגֵב יֵצֵא דֶּרֶךְ־שַׁעַר צִפּוֹנָה
 לֹא יֵשׁוּב דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר־בָּא בּוֹ כִּי נִכְחַ
 יֵצֵאוּ׃ וְהַנָּשִׂיא בְּתוֹכָם בָּבֹאִם יָבֹא
 וּבִצְאתָם יֵצֵאוּ׃ וּבַחֲגִים וּבַמּוֹעֲדִים תִּהְיֶה
 הַמִּנְחָה אֵיפָה לֶפָר וְאֵיפָה לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים
 מִתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵן לְאֵיפָה׃ וְכִי־יַעֲשֶׂה
 הַנָּשִׂיא

הפטרת פרשת החדש תכ

הנשיא נרבה עולה או שלמים נרבה ליהוה
 ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את
 עולתו ואת שלמיו כגאשר יעשה ביום
 השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאתו :
 וכבש בן שנתו תמים תעשה עולה ליום
 ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו : ומנחה
 תעשה עליו בבקר בבקר ששית האפה
 שמן שלישית ההין לרם את הסלת מנחה
 ליהוה חקות שלם תמיד : ועשו את הכבש
 ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר עולת
 תמיד : כאן מסיימן הספרים כה אמר אדני יהוה
 יי ימן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו
 ויא לבניו תהיה אחוזתם היא בנחלה :
 וכייתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו
 והיתה לו עד שנת הדרור ושבת לנשיא
 אך נחלתו בניו להם תהיה : ולא יקח
 הנשיא מנחלת העם להונתם מאחוזתם
 מאחוזתו נחל את בניו למען אשר לא יפצו
 עמי איש מאחוזתו :

עשוקרי

הפטרת

הפטרת שבת הגדול

הפטרת שבת הגדול בתרי עשר

במלאכי סימן ג

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם
כימי עולם וכשנים קדמניות

וקרבת אליכם למשפט והייתי יעד ממחר
במשפטים ובמנאפים ובנשבעים לשקר
ובעשקי שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי
גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות כי אני
יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא
כליתם כימי אבותיכם סרתם מחקי
ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם
אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב
היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי
ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה
במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים
הגוי כלו הביאו את כל המעשר אל
בית האוצר והי טרף בביתי ובחנוני נא
בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח
לכם את ארבור השמים והריקתי לכם
ברכה

הפסרת שבת הגדול תכא
דבקה עד בלידי: וגערת לך באכל
אישחת לך את פרי האדמה ולא
שכל לך הגפן בשדה אמר יהוה צבאות:
אשרו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם
רץ חפץ אמר יהוה צבאות: חזקו עלי
בריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו
יד: אמרתם שוא עבד אלהים ומה
נע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו
דגית מפני יהוה צבאות: ועתה אנחנו
אשרים זרים גם נבנו עשי רשעה גם
חנו אלהים ומלטו: אנדברו יראי יהוה
איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע
רחב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה
חשבי שמו: והיו לי אמר יהוה צבאות
זם אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם
אשר יחמל איש על בנו העבד אתו:
שבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד
להים לאשר לא עבדו: כי הנה היום בא
עד בתגור והיו כל זרים וכל עשה רשעה

הפטרת שבת הגדול

קָשׁ וּלְהֵט אֹתָם הַיּוֹם הַזֶּה אָמַר יְהוָה
צְבֹאוֹת אֲשֶׁר לֹא־יַעֲזֹב לָהֶם שָׂרֵשׁ וְעֵנָף
וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאִי שְׁמִי שְׂמֵשׁ צְדָקָה וּמִרְפֵּא
בְּכֹנֶפֶיהָ וַיֵּצְאֵתָם וּפָשְׁתָם כַּעֲגָלֵי מִרְבֵּק
וַעֲסוֹתָם רָשָׁעִים כִּי־הֵיוּ אַפְרַח תַּחַת כַּפּוֹת
רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה
צְבֹאוֹת : זָכְרוּ תוֹרַת מַעֲשֵׂה עַבְדִּי אֲשֶׁר
צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֵרֶב עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲקִים
וּמִשְׁפָּטִים : הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת
אַלְיָה הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא : וְהָשִׁיב לְב־אֲבוֹת עַל־בָּנִים וּלְב־
בָּנִים עַל־אֲבוֹתָם פֶּן־אָבּוּא וְהִכִּיתִי אֶת־
הָאָרֶץ חָרָם :

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא
לפני בוא יום "הגדול והנורא":

הפטרת יום ראשון של פסח תכב
הפטרת יום ראשון של פסח כמנהג
האשכנזים ביהושע סימן ג

ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי
מחר יעשה יהוה בקרבכם
על לאות : ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר
שאו את ארון הברית ועברו לפני העם
שאו את ארון הברית וילכו לפני העם :
יאמר יהוה אל יהושע היום הזה אהל גדלך
עני כל ישראל אשר ידעון כי באשר הייתי
עם משה אהיה עמך :

נאן מתחילים הספרדים ביהושע סימן ה

בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע
עשה לך חרבות צרים ושוב מל
את בני ישראל שנית : ויעשלו יהושע
חרבות צרים ומל את בני ישראל אל
בעת הערלות : וזה הדבר אשר מל יהושע
לל העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי
המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם
לו ב 2 36 ממצרים

הפטרת יום ראשון של פסח

ממצרים: כִּי מַלְאִים הָיוּ כָּל־הָעַם הַיִּצְאִים
וְכָל־הָעַם הַיִּלְדִּים בַּמִּדְבָּר בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתָם
ממצרים לֹא־מָלוּ: כִּי אַרְבָּעִים שָׁנָה הָלַכְנוּ
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד־תָּם כָּל־הַגּוֹי אֲנָשִׁי
הַמִּלְחָמָה הַיִּצְאִים ממצרים אֲשֶׁר לֹא־
שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם
לְבַלְתִּי הִרְאוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבוֹתָם לָתֵת לָנוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
וְדָבָשׁ: וְאַתְּ־בִנִּיָּהֶם הַקִּים תַּחֲתָם אֹתָם מִלִּי
יְהוֹשֻׁעַ כִּי־עַרְלִים הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אוֹתָם
בְּדֶרֶךְ: וַיְהִי כֹאֲשֶׁר־תָּמוּ כָל־הַגּוֹי לְהַמּוֹל
וַיֵּשְׁבוּ תַּחֲתָם בַּמַּחֲנֶה עַד־חַיּוֹתָם: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גִּלּוֹתִי אֶת־חֶרְפְּתִי
מִצִּרִּים מֵעַל־יָכְסוֹ וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא
גִּלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּגִלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בָּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב בְּעֶרְבּוֹת יְרִיחוֹ: וַיֹּאמֶר
מִעֲבוֹר הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח מִצֹּת וּקְלֵי
בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה: וַיִּשְׁבֹּר הַמֶּן מִמַּחֲרַת
בְּאֹכְלָם

הפטרת יום שני של פסח תכג

אֲכָלֶם מֵעֵבֹר הָאָרֶץ וְלֹא־הָיָה עוֹד לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל מִן וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוּאֹת אֶרֶץ כְּנָעַן
שְׁנֵה הָהֵיא: וַיְהִי בַהֲעֹת יְהוֹשֻׁעַ בִּירְיָחוֹ
שֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וַהֲנִי־אִישׁ עֹמֵד לִנְגְדוֹ
חֲרָבוֹ שְׁלוֹפָה בִּידוֹ וַיִּלֶּךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר
וַיִּלְנוּ אֹתָהּ אִם־לְצָרֵנוּ: וַיֹּאמֶר לֹא
אֲנִי שֶׁר־צָבָא־הוּא עֵתָה בְּאֶרְצִי וַיִּפֹּל
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־פְּנֵי אֶרְצָהּ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה
אֲדֹנִי מִדְּבַר אֶל־עֲבָדָיו: וַיֹּאמֶר שֶׁר־צָבָא־הוּא
לִי יְהוֹשֻׁעַ שֶׁל־נִעְלָךְ מֵעַל רַגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אֹתָהּ עֹמֵד עָלָיו קֹדֶשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ
כִּי וַיִּרְיָחוֹ סִגְרֹת וּמִסְגְּרֹת מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
וַיִּזְא וַאֲיֵן כָּא: וַיְהִי יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי
כִּמְעוּ בְּכָל־הָאָרֶץ:

הפטרת יום שני של פסח במלכים ב סימן כג

ישלח המלך ויאספו אליו כל־זקני
יהודה וירושלם: ויעל המלך
בית־יהוה וכל־איש יהודה וכל־יִשְׂבִי
לו* ג 3 36 ירושלם

הפטרת יום שני של פסח

יְרוּשָׁלַם אֲתוּ וְהַכְהֵנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם
לְמִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם אֶת־כָּל־
דְּבַר סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה׃
וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל־הָעַמּוּד וַיְכַרְתּוּ אֶת־
הַבְּרִית לִפְנֵי יְהוָה לֵלֶכֶת אַחֵר יְהוָה וּלְשָׁמֵר
מִצְוֹתָיו וְאֶת־עֲדוּתָיו וְאֶת־חֻקֹּתָיו בְּכָל־לֵב
וּבְכָל־נֶפֶשׁ לְהִקְיָם אֶת־דְּבַר יְהוָה הַבְּרִית הַזֹּאת
הַכְּתוּבָה עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֵד כָּל־הָעָם
בְּבְרִית׃ וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־חֲלָקִיהוּ הַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל וְאֶת־כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנָה וְאֶת־שְׁמַרְיָה הַסֵּף
לְהוֹצִיא מֵהֵיכָל יְהוָה אֶת כָּל־הַכֹּהֲלִים
הַעֲשׂוֹיִים לַבַּעַל וּלְאַשְׁרָה וּלְכָל־צְבֵּאֵי הַשָּׁמַיִם
וַיִּשְׂרֹפֵם מִחוּץ לְיְרוּשָׁלַם בְּשָׂרֵמוֹת קָדוֹן
וַיִּנָּשֵׂא אֶת־עֹפָרֶם בֵּית־אֵל׃ וְהַשְׁבִּית אֶת־
הַכֹּמָדִים אֲשֶׁר נָתַנוּ מְלָכֵי יְהוּדָה וַיִּקְטֹּר
בַּבַּמּוֹת בְּעֵרֵי יְהוּדָה וּמִסְכֵּי יְרוּשָׁלַם וְאֶת־
הַמִּקְטָרִים לַבַּעַל לְשִׁמְשׁוֹלֵי־רַח וּלְמִזְבְּחוֹת
וּלְכָל־צְבֵּאֵי הַשָּׁמַיִם׃ וַיֵּצֵא אֶת־הָאֲשֵׁרָה
מִבֵּית יְהוָה מִחוּץ לְיְרוּשָׁלַם אֶל־גִּחַל קָדוֹן
וַיִּשְׂרֹף׃

הפטרות יום שני של פסח תכר
שָׂרָף אֶתְּהָ בְּנַחֵל קָדְרוֹן וַיִּדְק לְעֹפֶר וַיִּשְׁלַךְ
אֶת־עֹפֶרָה עַל־קִבְרֵי בְנֵי הָעָם׃ וַיִּתֵּן
אֶת־בְּתֵי הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר
בְּיָמֵינוּ אֲרֻנוֹת שֵׁם בְּתִים לְאַשְׁרֵה וַיִּבְנֵא אֶת־
לְהַכְהִנִּים מִעֲרֵי־יְהוָה וַיִּטַּמֵּא אֶת־
בְּמֹת אֲשֶׁר קִטְרוּ־שִׁמָּה הַכְהִנִּים מִגִּבְעַת
דָּבָאֵר שְׁבַע־וָנִתִּין אֶת־בְּמֹת הַשְּׁעָרִים
אֲשֶׁר־פָּתַח שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ שַׁד־הָעִיר אֲשֶׁר־עַל־
מִמָּאֹל אִישׁ בְּשַׁעַר הָעִיר׃ אַךְ לֹא יַעֲלוּ
הַנְּיָ הַבְּמֹת אֶל־מִזְבַּח יְהוָה בִּירוּשָׁלַם כִּי
סֹאֲכָלוּ מִצֹּת בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם׃ וַיִּצֹּה הַמֶּלֶךְ
אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר עֲשׂוּ פֶסַח לַיהוָה
לְהִיבֶם כִּכְתוּב עַל־סֵפֶר הַבְּרִית הַזֶּה׃ כִּי
אֶנְעִשֶׂה בַּפֶּסַח הַזֶּה מִימֵי־הַשְּׁפָטִים אֲשֶׁר
שָׁפַטוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְכָל־יְמֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
מִלְכֵי־יְהוּדָה׃ כִּי אִם־בְּשִׁמְנָה עֲשֶׂרֶה שָׁנָה
לְמֶלֶךְ יֵאָשִׁיחוּ נַעֲשֶׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה
בִּירוּשָׁלַם׃ וְגַם אֶת־הָאֲבוֹת וְאֶת־הַיָּדְעָנִים
וְאֶת־הַתַּרְפִּים וְאֶת־הַגִּלְלִים וְאֶת־כָּל־
*לו' ד 4 36 השקצים

הפטרת שבת וחול המועד של פסח

הַשְׁקִצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בָאָרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם
בְּעַר יֹאשִׁיָהוּ לְמַעַן הַקִּים אֶת דְּבַר הַתּוֹרָה
הַכְּתוּבִים עַל־הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מִצַּח חִלְקִיָהוּ
הַכֹּהֵן בֵּית יְהוֹה׃ זָכְמוּהוּ לֹא־הָיָה לִפְנֵי
מֶלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁב אֶל־יְהוֹה בְּכָל־לִבּוֹ וּבְכָל־
גִּפְשׁוֹ וּבְכָל־מְאֹדוֹ כְּכָל־תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו
לֹא־קָם כָּמֹהוּ׃

הפטרת שבת וחול המועד של פסח
ביחזקאל סימן לו

כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוֹה עוֹד זָאֵר אֶדְרֹשׁ
לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם אוֹרֹת
אַתֶּם כְּצֹאן אֲדָם׃ כְּצֹאן קִרְשִׁים כְּצֹאן
יְרוּשָׁלַם כְּמוֹעֲרִיָה כֵן תִּהְיֶינָה הָעָרִים
הַחֲרֻבוֹת מִלְּאוֹת צֹאן אֲדָם וַיֵּדְעוּ כִּי־אֲנִי
יְהוֹה׃

כאן מתחילים הספרדים

הִיטָה עָלַי יְרֵי־הוֹרֶה וַיּוֹצִיאֵנִי בְרוּחַ
יְהוֹה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ הַבִּקְעָה וְהִיא
מִלֵּאָה

הפטרות שבת וחול המועד של פסח תכר
מלאה עצמות : והעבירני עליהם סביב
סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה
הנה יבשות מאד : ויאמר אלי בן־אדם
התחינה העצמות האלה ואמר אנני יהוה
אתה ידעת : ויאמר אלי הנבא על העצמות
האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות
שמעו דבר יהוה : כה אמר אנני יהוה
עצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח
חיים : ונתתי עליכם גידים והעלתי עליכם
בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח
חיים וידעתם כי אני יהוה : ונבאתי
אשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש
תקרבו עצמות עצם אל־עצמו : וראיתי
הנה עליהם גידים ובשר עלה ויקרם
ליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם :
ויאמר אלי הנבא אל־הרוח הנבא בן־
אדם ואמרת אל־הרוח כה אמר אנני
יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופתי
הרוגים האלה ויחיו : והנבאתי כאשר

הפטרת שבת וחול המועד של פסח

צוֹנִי וּתְבוֹא בָהֶם הָרוּחַ וַיַּחֲיוּ וַיַּעֲמְדוּ עַל־
רַגְלֵיהֶם חֵיל גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
בֶּן־אָדָם הַעֲצֹמֹת הָאֱלֹהִים כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
הִמָּה הִנֵּה אֹמְרִים יֵבֶשׁוּ עֲצֻמוֹתֵינוּ וְאִבְרָהָ
תִּקְוָתֵנוּ נִגְזְרֵנוּ לָנוּ: לָכֵן הִנְבִּיאָה וְאָמַרְתִּי
אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲנִי
פֹתַח אֶת־קְבֻרֹתֵיכֶם וְהַעֲלִיתִי אֶתְכֶם
מִקְבֻרֹתֵיכֶם עִמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֲדֹמַת
יִשְׂרָאֵל: וַיֵּדַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוִה בִּפְתַח־אֶת־
קְבֻרֹתֵיכֶם וּבְהַעֲלוֹתִי אֶתְכֶם מִקְבֻרֹתֵיכֶם
עִמִּי: וְנָתַתִּי רוּחִי בְּכֶם וַחַיֵּיתֶם וְהִנַּחְתִּי
אֶתְכֶם עַל־אֲדֹמַתְכֶם וַיֵּדַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוִה
דְּבַרְתִּי וַעֲשִׂיתִי נְאֻם־יְהוִה:

כֹּאן מְסִימֵן הַסְּפָרִים וַיְהִי דְבַר־יְהוִה אֵלַי לֵאמֹר:

וְאַתָּה בֶּן־אָדָם קַח־לָךְ עֵץ אֶחָד וּכְתֹב
עָלָיו לִיהוּדָה וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוּ וּלְקַח־עֵץ
אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל־
בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוּ: וְקָרַב אֹתָם אֶחָד אֶל־
אֶחָד לָךְ לַעֲנֹן אֶחָד וְהָיוּ לְאַחֲרִים בִּירְךָ:

הפטרת

הפטרת יום שביעי של פסח תכו
הלוא היא כתובה בהפטרת האזינו כמנהג
הספרדים ברף תו עמוד א

הפטרת יום שמיני של פסח בישעיה סימני

עוד היום בנב לעמד ינפף ירו' הור'
בית ציון גבעת ירושלים: הנה ^{בהק'}
הארון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה
ורמי הקומה גרעים והגבהים ישפלו: ונקף
סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול:
יצא חטר מגועישי ונצר משרשיו יפרה:
נחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח
צנה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה: והריחו
יראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט
לא למשמע אזניו יוכיח: ושפט בצדק
דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכריד
ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע:
היה צדק אזור מתניו והאמונה אזור
חלציו: וגרזאב עס-כבש ונמר עס-גרי
דבין ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן

הפטרת יום שמיני של פסח

זָהָג בָּם: וּפְרָה וּרְבַ תְּרַעֲנָה יַחְדּוֹ יִרְבְּצוּ
יִלְדֵיהֶן וְאֲרִיָּה כְּבֹקֵר יֹאכֵל־חֶבֶן: וְשַׁעֲשַׁע
יֹונָק עַל־חֵר פֶּתֶן וְעַל מְאוֹרֹת צַפְעוֹנִי גְמוּל
יְדוֹ הָרָה: לֹא־יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכֹל־הָהָר
קִרְשֵׁי כִי־מִלֵּאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת־יְהוָה
בַּמִּים לִים מִכֶּסֶּים: וְהִיָּה בַיּוֹם הַהוּא שְׂרֵשׁ
יִשִּׁי אֲשֶׁר עֹמֵד לָנֶס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִרְשׁוּ
וְהִיתָה מִנְחָתוֹ כְּבוֹד: וְהִיָּה בַיּוֹם הַהוּא
יוֹסִיף אֲדֹנָיו שְׁנֵית יְדוֹ לִקְנוֹת אֶת־שָׂאֵר עַמּוֹ
אֲשֶׁר־יִשְׁאֵר מֵאֲשׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפְתּוֹס
וּמִכּוּשׁ וּמִעִילָם וּמִשְׁנַעַר וּמִחֶמֶת וּמֵאֵי הַיָּם:
וְנִשְׁאַנְס לְגוֹיִם וְאֶסְפָּה נְרָחֵי יִשְׂרָאֵל וְנִפְצוֹת
יְהוּדָה יִקְבֹּץ מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ: וְכֹרָה
קִנְאָת אֲפֹרִים וְצִרְרֵי יְהוּדָה יִכְרֹתוּ אֲפֹרִים
לֹא־יִקְנֹא אֶת־יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא־יִצְרֹא אֶת־
אֲפֹרִים: זַעֲפוּ בְּכַתֵּף פְּלִשְׁתִּים יִמְרֵה יַחֲוּ
יָבוּז אֶת־בְּנֵי־קָדֶם אֲדוּם וּמוֹאָב מִשְׁלוּחַ יָדָם
וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם: וְהַחֲרִים יְהוָה אֶת
לְשׁוֹן־יִם־מִצְרַיִם וְהִנִּיף יְדוֹ עַל־הַנְּהָר בַּעֲיָם
רְחוּ.

הפטרת יום ראשון של שבועות תבו
ווחו והכרו לשבעה גחלים והדריף
בנעלים: והיתה מסלה לשאר עמו אשר
שאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום
עלתו מארץ מצרים: ואמרת ביום ההוא
אורך יהוה כי אנפת כי ישב אפק ותנחמני:
הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי
ומרת יה יהוה ויהי לי ישועה: ושאתם
מים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם ביום
ההוא הורו ליהוה קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו:
ומרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת בכל
הארץ: צהלי ורגי וישבת ציון כי גרול
בקרבך קדוש ישראל:

מורעם ק

הפטרת יום ראשון של שבועות ביחזקאל
סימן א

ויקרי בשלשים שנה ברביעי בחמשה
לחד שואני בתוך הגולה על נהר
כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים:
בחמשה לחד שהיא השנה החמשית לגלות
המלך

הפטרת יום ראשון של שבועות

הַמֶּלֶךְ יוֹכֵן׃ הִי הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־
יְחִזְקִאל בֶּן־בוּזי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׁדִּים עַל־
נְהַר כְּבַר וַתְּהִי עָלָיו שֵׁם־יְרֵיחוֹ׃ וַאֲרָא
וְהִנֵּה רוּחַ סַעֲרָה בָּאָה מִן־הַצָּפוֹן עֲנָן וְגִדּוֹל
וְאִישׁ מִתְּלַקְחָת וְנִגְהָ לּוֹ סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ
כַּעֲיֵן הַחֹשֶׁמֶל מִתּוֹךְ הָאִשׁ׃ וּמִתּוֹכָהּ דְּמוֹת
אַרְבַּע חַיּוֹת וְזֶה מֵרְאִיָּהֶן דְּמוֹת אָדָם לַהֲנֶה׃
וְאַרְבַּעַה פָּנִים לְאַחַת וְאַרְבַּע כְּנָפִים לְאַחַת
לָהֶם׃ וּרְגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל וְכַף רַגְלֵיהֶם
כַּכַּף רַגְלֵי עֵגֶל וְנִצְצִים כַּעֲיֵן נְחֹשֶׁת קָלִל׃
וַיֵּדוּ קִרְיָוִי אֲדָם מִתַּחַת כְּנַפֵּיהֶם עַל אַרְבַּעַת
רַבְעֵיהֶם וּפְנֵיהֶם וּכְנַפֵּיהֶם לְאַרְבַּעַתָּם׃
חִבְרַת אִשָּׁה אֶל־אֲחֻתָּהּ כְּנַפֵּיהֶם לֹא־יִסְבּוּ
בְּלִכְתָּן אִישׁ אֶל־עֶבֶר פָּנָיו יֵלְכוּ׃ וּדְמוֹת
פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אֲרִיָּה אֶל־הַיָּמִין
לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי־שׁוֹר מִהַשְׂמָאוֹל לְאַרְבַּעַתָּן
וּפְנֵי־נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן׃ וּפְנֵיהֶם וּכְנַפֵּיהֶם
כְּרָדוֹת מִלְמַעְלָה לְאִישׁ שְׁתֵּים הַחִבְרוֹת אִישׁ
וְשְׁתֵּים מִכְסוֹת אֶת גּוֹתֵיהֶנָּה׃ וְאִישׁ אֶל־

הפטרת יוסראשון של שבועות תכה
עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח
ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: ודמות
החיות מראיהם כגחלי אש בערות כמראה
הלפידים היא מתהלכת בין החיות ונגה
לאש ומן האש יוצא ברק: והחיות רצוצה
ושוב כמראה הבזק: וארא החיות והנה
אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת
פניו: מראה האופנים ומעשיהם כעין
תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם
ממעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן:
על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו
בלכתן: ונביהן ונגבה להם ויראה להם
גבתם מלאת עינים סביב לארבעתן:
ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם
ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו
האופנים: על אשר יהיה שם הרוח
ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים
ינשאו לעמתם כי רוח חחיה באופנים:
בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם
מעל

הפטרת יום ראשון של שבועות

מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאוֹפָנִים לְעַמְתָּם בִּי
רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפָנִים: וְדַמּוֹת עַל־רֹאשׁ
הַחַיָּה רִקִּיעַ כְּעֵין הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא נָטוּי עַל־
רֹאשֵׁיהֶם מִלְמַעְלָה: וְתַחַת הַרְקִיעַ
בְּנִפְיָהֶם יִשְׂרוּת אִשָּׁה אֶל־אֲחֻתָּה לְאִישׁ
שְׁתֵּים מִכִּסּוֹת לֵהֱנָה וּלְאִישׁ שְׁתֵּים מִכִּסּוֹת
לִרְהֹנָה אֶת גּוֹיֵתֵיהֶם: וְאִשְׁמַע אֶת־קוֹל
בְּנִפְיָהֶם כְּקוֹל מִים רַבִּים כְּקוֹל־שֶׁדִּי
בְּלַכְתָּם קוֹל הַמֶּלֶךְ כְּקוֹל מַחֲנֶה בַּעֲמָדָם
תִּרְפִּינָה בְּנִפְיָהֶן: וַיְהִי־קוֹל מֵעַל לַרְקִיעַ
אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁם בַּעֲמָדָם תִּרְפִּינָה בְּנִפְיָהֶן:
וּמִמֶּעַל לַרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁם כְּמֵרָאָה
אֲבִן־סַפִּיר דְּמּוֹת כֶּסֶף וְעַל דְּמּוֹת הַכֶּסֶף
דְּמּוֹת כְּמֵרָאָה אֲדָם עָלָיו מִלְמַעְלָה: וְאֵרָא
כְּעֵין חֲשֹׁמֶל כְּמֵרָאָה אִשׁ בֵּית־לֵה סָבִיב
מִמֵּרָאָה מִתְנִיּוֹ וּלְמַעְלָה וּמִמֵּרָאָה מִתְנִיּוֹ
וּלְמַטָּה רֹאשִׁי כְּמֵרָאָה אִשׁ וְנִגָּה לּוֹ סָבִיב:
כְּמֵרָאָה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּעֲנַן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם
כֵּן מֵרָאָה הַנִּגָּה סָבִיב הוּא מֵרָאָה דְּמּוֹת
כְּבוֹד.

הפטרת יום שני של שבועות תכח
כבוד יהוה ואראה ואכל על פני ואשמע
קול מדבר: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול
עש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו:

הפטרת יום שני של שבועות בתרי עשר
בחבקוק סימן ב

יהוה בהיכל קדשו הם מפניו כל
הארץ:

כאן מתחילים האשכנזים

תפלה לחבקוק הנביא על שגזירות:
הוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך
בקרב שנים חיהו בקרב שנים תודיע
ברגז רחם תגבור: אלוה מתימן בוא וקדוש
מהר פארן סלה כסה שמים הודו ותהלתו
מלאה הארץ: ונגה כאור תהיה קרנים מידו
לו וחס חביון עזה: לפניו ילך דבר ויצא
רשף לרגליו: עמרו וימדד ארץ ראה
יתר גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות
עולם

עיו קרי

הפטרת יום שני של שבועות

עוֹלָם הַלִּיכּוֹת עוֹלָם לָוֹ : תַּחַת אֲנִי רֵאִיתִי
אֶת־הַלֵּל כּוֹשֵׁן יִרְגָּזוֹן יִרְעוֹת אֶרֶץ מִדְּיָן :
הַבְּנֵה־רִים חָרָה יְהוָה אִם בְּנֵה־רִים אֶפֶךָ אִם־
בֵּים עֲבַרְתָּךְ כִּי תִרְכַּב עַל־סוּסֶיךָ מִרְכַּבְתִּיךָ
יִשׁוּעָה : עֲרִיחַ תִּעֹר קִשְׁתְּךָ שְׁבָעוֹת מַטּוֹת
אָמַר סֵלָה נִהְרֹת תִּבְקַע־אֶרֶץ : רֵאוּךָ
יְחִילוּ־הָרִים זֶרֶם מִים עֲבַר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ
רוֹם יִדְהוּ נִשְׂא : שֶׁמֶשׁ יֵרַח עֲמֵד זִבְלָה
לֹאֹר חֲצִיךָ יִהְיֶה לִנְגָה בִּרְק חֲנִיתְךָ :
בִּזְעַם תִּצְעַר־אֶרֶץ בְּאֶף תִּדְּוֹשׁ גּוֹיִם : יֵצֵאת
לִישַׁע עֲמִיךָ לִישַׁע אֶת־מִשְׁיַחְךָ מַחֲצֵת רֹאשׁ
מִבֵּית רָשָׁע עֲרוֹת יִסּוֹר עַד־צוּאֵר סֵלָה :
נִקְבַּרְתָּ בַּמָּטִי רֹאשׁ פִּרְזוֹ יִסְעֲרוּ לַהֲפִיצֵנִי דיוק ק
עֲלִיצְתָם כְּמוֹ־לֹאֲכַל עֲנִי בַּמִּסְתָּר : דִּרְכָּתְךָ
בֵּים סוּסֶיךָ חֲמַר מִים רַבִּים : שִׁמְעַתָּה וְתִרְגַּע
בְּטִנִּי לִקְוֹל צִלְלוֹ שִׁפְתֵי יְבוּאָה רִקֵּב בַּעֲצָמֵי
וְתַחְתִּי אֲרָגוֹ אֲשֶׁר אֲנוּחַ לַיּוֹם צָרָה לַעֲלוֹת
לַעֵם יְגוּדְנוֹ : כִּי־תֵאֵנָה לֹא־תִפְרָח וְאִין יְבוּאָה
בַּגִּפְנִים כִּחֵשׁ מַעֲשֵׂה־זֵית וּשְׂדֵמּוֹת לֹא־עֲשֵׂה
אֲכַל

הפטרת תשעה באב בשחרית חכט
אכל גזר ממכלה צאן ואין בקר ברפתים:
אני ביהודה אעלוזה אגלה באלהי ישעי:
הוה אדני חילי וישם רגלי פאילות ועל
ממותי ידריכני למנצח בנגינותי:

הפטרת תשעה באב בשחרית
בירמיה סימן ח

אספס נאם יהוה אין ענבים אספ
בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה
גזר ואמתן להם יעברום: עלמה אנחנו
שבים האספנו ונבוא אל ערי המבצר
דמת שם כי יהוה אלהינו הרמנו וישקנו
יראש כי חטאנו ליהוה: קוה לשלום
אין טוב לעת מרפה והנה בעתה: מן
שמע נחרת סוסיו מקור מצהלות אביריו
רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ
ומלואה עיר וישבי בה: כי הנני משלח
בכם נחשים צפענים אשר אין להם לחש
ונשכו אתכם נאם יהוה: מבליגיתי עלי
עין

הפטרת תשעה באב בשחרית

יגון עלי לבי דין : הנה קול שוערת ברת
עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם
מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם
בהבלי גבר : עבר קציר כלה קיץ ואנחנו
לא נושענו : על שבר ברת עמי השברתי
קדרתי שמה החזקתני : הצרי אין בגלש
אסרפא אין שם כי מדוע לא עלתה
ארכת ברת עמי : מייתן ראשי מים
ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את
חללי ברת עמי : מייתני במדבר מלון
ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם
כי כלם מנאפים עצרת בגדים : וידרכו
את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה
גברו בארץ כי מרעה אל דעה יצאו
ואותי לא ידעו נאסיהוה : איש מרעהו
השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל
אח עקוב יעקב וכל דע רכיל יהלך
ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו לפי
לשונם דבר שקר הערה גלאו : שבתך

בתוך

הפטרת תשעה באב בשחרית תל

בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אחתי
אם יהוה: לכן כה אמר יהוה צבאות
הנני צורפם ובחנתים כי אין אעשה
פני בת עמי: חץ שוחט לשונם מרמה שחוט ק'
דבר בפיו שלום את דעהו ידבר ובקרבו
שים ארבו: העל-אלה לא-אפקר-
בם נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא
תתנקם נפשי: על ההרם אשר בכי ונהי
על-נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי
איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף
השמים וערבה מה נדרו הלכו:
נתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת-
דרי יהודה אתן שממה מבלי יושב: מי
האיש החכם ויבן את-זאת ואשר דבר
פי יהוה אליו ויגדה על-מה אברה הארץ
נעתה כמדבר מבלי עבר: ויאמר יהוה
על עובם את תורתי אשר נתתי לפניהם
ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה: וילכו
אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר
למרום

הפטרת תשעה באב בשחרית

לִמְרוֹם אֲבוֹתֵם: לִכֵּן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵאֲכִילִם אֶת־הָעָם הַזֶּה
לֶעֱנָה וְהַשְׁקִיתִים מִי־רֹאשׁ: וְהַפִּיצוּתִים
בְּגוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הִמָּרָה וְאִבּוּרָם
וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֶרֶב עַד פְּלוּתִי
אוֹתָם: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַתְּבוֹנָנוּ
וְקִרְאוּ לַמְּקוֹנְנוֹת וּתְבוֹאִינָה וְאֶל־הַחֲכָמוֹת
שִׁלְחוּ וּתְבוֹאֵנָה: וּתְמַהֲרְנָה וּתְשַׁנֵּה עֲלֵינוּ
נְהִי וּתְרַדְנָה עֵינֵינוּ דְמַעְרָה וְעַפְעַפִּינוּ יִלּוּ
מֵיִם: כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמָע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שִׁדְדוּ
בְּשָׁנוֹ מְאֹד כִּי־עֲזַבְנוּ אֶרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ
מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ: כִּי־שָׁמַעְנָה נָשִׁים דְּבַר־יְהוָה
וְתַקַּח אֲזַנְכֶם דְּבַר־פִּי וּלְמַדְנָה בְּנֵיתִיכֶם נְהִי
וְאִשָּׁה רָעוּתָה קִינָה: כִּי־עָלָה מוֹת בַּחֲלוֹנֵינוּ
בָּא בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָל מַחוּץ
בַּחוּרִים מִרְחֻבוֹת: דִּבֶּר כֹּה נָא־יְהוָה
וְנִפְלָא נִבְלַת הָאָדָם בְּדָמָן עַל־פְּנֵי הַשָּׁמַיִם
וּכְעָמִיר מֵאַחֲרֵי הַקּוֹצֵר וְאֵין מֵאֶסֶף: כֹּה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־יִתְהַלָּל חֲכָם בַּחֲכָמָה
וְאֵל

הפטרת תשעה באב במנחה תלא
אל־יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בְּגִבּוֹרָתוֹ אֶל־יִתְהַלֵּל
עֲשִׂיר בַּעֲשָׂרוֹ: כִּי אִם־בֹּאֵת יִתְהַלֵּל
הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁבֶל וַיֵּדַע אוֹתִי כִּי אֲנִי הוּא
עָשָׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וַיַּדְקָה בָּאָרֶץ כִּי־בָאֵלָה
חֲפִצָּתִי נֶאֱמַר יְהוָה:

הפטרת תשעה באב במנחה שובה
ישראל • הלוא היא כתובה בהפטרת וילך
במנהג הספרדים עד סופה ברך תג עמוד ב

הפטרת תענית צבור דרשו יי • הלוא
היא כתובה בהפטרת וילך כמנהג
האשכנזים ברך תר עמוד א

הפטרת יום ראשון של ראש השנה
בשמואל א סימן א

וַיִּקְרָא אִישׁ אֶחָד מִן־הַרְמְתִּים צוֹפִים מֵהָר
אֶפְרַיִם וַשְּׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶּן־יִרְמְיָה בֶּן־
אֵלִיהוּא בֶּן־תַּחֲוִי בֶּן־צוֹף אֶפְרַתִּי: וְלוֹ שְׁתֵּי
נָשִׁים שֵׁם אַחֶרֶת חַנָּה וְשֵׁם הַשְּׁנִיָּת פְּגֵנָה
וְהָיָה

הפטרת יום ראשון של ראשה שנה

ויהי לפנינה ילדים ולחנה אין ילדים: ועלה
האשה הוא מעירו מימים ימימה להשתחות
ולזכח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בנים
עלי חפני ופינחס כהנים ליהוה: ויהי היום
ויזבח אלקנה ונתן לפנינה אשתו ולכל
בניה ובנותיה מנות: ולחנה יתן מנה
אחרת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר
רחמה: וכעסתה צרתה גם פעם בעבור
הרעמה כי סגר יהוה בער רחמה: וכן
יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה
כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל: ויאמר לה
אלקנה אישה חנה למה תבכי ולא תאכל
התאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב
לך מעשרה בנים: ותקם חנה אחרי אכלה
בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על
הכסא על מזות היכל יהוה: והיא מרת
נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה
ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אס-
תראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח

את

ופטרתי יום ראשון של ראשה שנה תלג
 ותאמתיך ונתתה לאמתיך זרע אנשים
 נתתיו ליהודה כל ימי חייו ומורה לא
 עליה על ראשו: והיה ביהרבתה להתפלל
 לפני יהוה ועלי שמר את פיה: ויחנה
 היא מדברת על לבה רק שפתיה
 עות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי
 שכרה: ויאמר אליה עלי עד מתי
 ושתכדין הסירי את יעקב מעליך:
 מען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת
 וזו אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את
 גשי לפני יהוה: אל תתן את אמתיך
 לפני בת בליעל כי מרב שיחי ובעקי
 ברחתי עד הנה: ויען עלי ויאמר
 כי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתיך
 וער שאלת מעמו: ותאמר תמצא
 מפחתך חן בעיניך ותלך האשה לרובה
 תאכל ופניה לא יהיה עוד:
 וישימו בבקר וישהחו לפני יהוה
 שבו ויבאו אל ביתם הרמיה וידע
 לז א 1 37 אלקנה

הפטרת יום ראשון של ראש השנה
אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה
ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד
בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהור
שאלתיו: ויעל האיש אלקנה וכל בית
לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו
וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל
הנער והביאתיו ונראה את פני יהוה וישם
שם עד עולם: ויאמר לה אלקנה אישה
עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך ארזו אף
יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותניק
את בנה עד גמלה אתו: ותעלה עמה
כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחר
קמה וגבר יין ותבאהו בית יהוה של
והנער נער: וישחטו את הפר ויבאו את
הנער אל עלי: ותאמר בי אדני חי נפשך
אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה
להרפול אליהו: אל הנער הזה
התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר
שאלתי מעמו: וגם אנכי השאלתי
ליהוה

הפטרות יום ראשון של ראש השנה תלך
היה כל הימים אשר היה הוא שאל
יהוה וישתחו שם ליהוה: ותתפלל
בה ותאמר עלן לבי ביהוה רמה קרני
יהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי
ישועתי: אין קרנך ביהוה כי אין
לתך ואין צור כאלהינו: אל הרבו
דברו גבהה גבהה יצא עתק מפיהם
אל דעות יהוה ולא נתכנו עללות: ^{ולו ק}
שם גברים חתים ונכשלים אזורו חיל:
בעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו ער
קרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה:
יה ממית ומחיה מוריד שאל ויעל:
יה מוריש ומעשיר משפיל אף מרום:
חיים מעפר דל מאשפות ירים אביון
הושב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם
ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל:
לי חסידו ישמר ורשעים בחשך ידמו ^{חסידו ק}

לא בכח וגבר איש: יהוה יחתו
ידיו עלו בשמים ירעם יהוה ידיו ^{סדיכיו ק}
^{עליו ק}

הפטרת יום שני של ראש השנה

אֶפְסֵי-אֶרֶץ וַיִּתֶּן-עוֹ לְמַלְכוֹ וַיִּרְם קֶרֶן
מִשִּׁיחֹו:

הפטרת יום שני של ראש השנה בידמה
סימן לא

כה אָמַר יְהוָה מִצֵּא חֵן בַּמִּדְבָּר עִם
שְׂרִירֵי חֶרֶב הִלּוּךְ לַהֲרֹגֵנִי
יִשְׂרָאֵל: מִרְחוֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת
עוֹלָם אֶהְבֵּתִיךָ עַל-כֵּן מִשְׁכַּתִּיךָ חֹסֵר:
עוֹד אֲבַנֶּךָ וְנִבְנִית בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד
תַּעֲדִי תַפִּיךָ וַיֵּצֵאת בְּמַחֹול מִשְׁחָקִים:
עוֹד תִּטְעִי כִרְמִים בְּהָרֵי שְׁמֵרוֹן נִטְעוּ נִטְעִים
וַחֲלָלוּ: כִּי יִשְׁׁוּם קִרְאוֹ נִצְרִים בְּהָרֵי
אֶפְרַיִם קוֹמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֵלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ:
כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה רִנּוֹ לִיעֲקֹב שְׂמִיחָה
וַיִּצְרְחוּ בְּרָאשֵׁי הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ הִלְלוּ וְאַמֵּן
הוֹשִׁיעֵי יְהוָה אֶת-עַמְּךָ אֶת שְׂאֵרֵית יִשְׂרָאֵל:
הִנְנִי מֵבִיא אֲתֶם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וּקְבָצְתֶם
מִירְכָתִי

הפטרת יום שני של ראש השנה תלה
דבתי ארץ בם עור ופסח הרה וילדרת
ידו קהל גדול ישובו הנה: בכי
או ובתחנונים אובלים אוליכם אל
הלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי
יתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא:
מעו רבר יהוה גוים ורגידו באים
מרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו
שמרו פרעה עדרו: כי פרה יהוה את
קב וגאלו מיד חזק ממנו: ובאו
גנו כמרוס ציון וגהרו אל טוב יהוה
לדגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני
אן ובקר והיתה נפשם בגן רוח ולא
יפנו לדאבה עור: אז תשמח בתולה
מחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי
בלם לששון ונחמתיים ושמחתיים מיגונם:
ויתי נפש הכהנים דשן ועמי את טוב
טבעו נאם יהוה: כה אמר יהוה קול
דמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל
בכה על בניה מאנה להנחם על בניה
כי

הפטרת יום כפור בשחרית

כִּי אֵינָנוּ: כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּנִי
 וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לַפְּעֻלָּתְךָ נָא
 יְהוָה וּשְׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: וְיִשְׁתַּקּוּחַ
 לְאַחֲרֵיתְךָ נָא יְהוָה וּשְׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם:
 שְׁמוּעַ שָׁמַעְתִּי אִפְרַיִם מִתְנוּדָר יִסְרֵתִי
 וְאוֹסֵר כַּעֲגֹל לֹא לֵאמֹר חֲשַׁבְנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִי: כִּי אַחֲרַי שׁוּבִי נִחַמְתִּי
 וְאַחֲרֵי הוֹדַעִי סַפַּקְתִּי עַל־יֶרֶךְ בִּשְׁתִּי וְגַם
 נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתִּי נְעוּרֵי: הֵכֵן יָקָר
 לִי אִפְרַיִם אִם יֶלֶד שְׁעֵשׂוּעִים כִּי מֵרֵי דְבָרֵינוּ
 זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לֹו רַחֵם
 אֶרְחַמֶּנּוּ נָא יְהוָה:

הפטרת יום כפור בשחרית בישיעה

סימן נו

וְאָמַר סֵלֹו סֵלֹו פִּנְיָ דְרַךְ הַרְיָנוּ
 מִכְּשׁוֹל מִדְּרַךְ עָמִי: כִּי כֹה
 אָמַר רַם וְנִשְׂאָה שֶׁכֵּן עַד וְקָרוֹשׁ שְׁמוֹ
 מִרוֹם וְקָרוֹשׁ אֲשַׁכּוֹן וְאֶת־דָּבָר וְשִׁפְלָה
 רוּחַ

הפטרת יום כפור בשחרית תלו
רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב
דבאים: כי לא לעולם ארוב ולא לנצח
אקצוף כי רוח מלפני יעצוף ונשמות אני
עשיתי: בעון בעו קצפתיו ואכהו הסתר
אקצף וילך שובב בדרך לבו: דרכיו
יאתי וארפאהו ואנהו ואשלם נחמים
ולאבליו: בורא גוב שפתים שלום יניב
שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו:
הרשעים פים נגרש כי השקט לא יוכל
גרשו מימי רפש וטיט: אין שלום אמר
אלהי הרשעים: קרא בגרון אלהי חשך
שופר הרם קולך והגד לעמי פשעים
לבית יעקב חטאתם: ואותי יום יום
דרשון ורעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה
נשה ומשפט אלהיו לא עוב ישאלוני
משפט צדק קרבת אלהים יחפצון: למה
צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ורא תרע הן
ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם
תנגשו: הן לרוב ומצה תצמו ולהבות
*לז' ד 37 4 באגרוף

הפטרת יום כפור בשחרית

בַּאֲגֹרֹף רָשַׁע לֹא־תִצְוּמוּ כִּי־זֶה לַהֲשִׁמִּיעַ
בְּמֶרֶס קוֹלְכֶם: הַכֹּזֶה יִהְיֶה צוּם אֲבַחֲרֶהוּ
זֶם עֲנֹת אֲדַם נִפְשׁוֹ הַלֵּכָה בְּאִגְמוֹן רֹאשׁוֹ
וְשָׁק וְאָפֶר יִצְיַע הַלֵּזָה תִּקְרֹא צוּם וְזֶה
רִצּוֹן לַיהוָה: הֲלוֹא זֶה צוּם אֲבַחֲרֶהוּ פֶתַח
חֲרָצְבוֹת רָשָׁע הִתֵּר אֲנִידוֹת מוֹטֶרָה וְשִׁלַּח
רִצּוֹצִים חֲפָשִׁים וְכָל־מוֹטֶה תִּנְתְּקוּ: הֲלוֹא
פָּרַם לָרֶעִב לַחֲסֹךְ וְעֲנִיִּים מְרוֹדִים תִּבְיֹא בֵּית
כִּי־תִרְאֶה עֶרֶם וְכִסְיָתוֹ וּמִבְּשָׂרָה לֹא־
תִּתֵּעַלֶם: אִזְיַבְקֶע כְּשֹׁחַר אוֹרָה וְאַרְכֶּתָה
מִהֲרָה תִּצְמַח וְהִלֵּךְ לִפְנֵיךְ צִדִּיקָה כְּבוֹד
יְהוָה יִאֲסַפֶּךָ: אִזְיַבְקֶה וְיִהְיֶה יַעֲנֶה תִּשְׁוֶעַ
וְיֹאמֶר הִנֵּנִי אִם־תִּסֵּר מִתּוֹכָה מוֹטֶה שִׁלַּח
אֲצַבֵּעַ וְדַבֵּר־אֶון: וְיִתְפַּק לָרֶעִב נִפְשָׁה
זִנְפֶּשׁ נִעְנֶה תִּשְׁבִּיעַ וּזְרַח בְּחֹשֶׁךְ אֲוֹרָה
וְאַפְלִתָה כְּצִהְרִים וְנִחַךְ יְהוָה תִּמְיֹד וְהִשְׁבִּיעַ
בְּצִהְזֹהוֹרֵת נִפְשָׁה וְעִצְמֹתֶיךָ יִהְיִין וְהִיִּית
כִּגְן רוֹה וּכְמוֹצֵא מִים אֲשֶׁר לֹא־יִכָּבֹדוּ מִיָּמֹו
וְכִי כִמְךָ חֲרָבוֹרֵת עוֹלָם מוֹכֵרִי דוֹר־דוֹר
תִּקּוּמֶם

הפמרת יום כפור במנחה תלו

תקומם וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות
לשבת: אם תשיב משבת רגלך עשות
חפצה ביום קדשי וקראת לשבת עונג
לקדוש יהוה מכפר וכבדתו מעשות דרכיך
ממצוא חפצה ודבר דבר: אז תתענג
על יהוה והרפכתה על במותי ארץ ^{יחיהו}
האכלתה נחלת יעקב אביך פי פי יהוה
דבר:

הפמרת יום כפור במנחה בתרי עשר

ביונה סימן א

ויקח דבר יהוה אל יונה בן אמתי
לאמר: קום לך אל גינה העיר
הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם
לפני: ויקם יונה לברח תרשישה מלפני
יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש
ותן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה
מלפני יהוה: ויהוה הטיל רוח גדולה אל
לז ה 5 37 הים

הפטר יוס כפור במנחה

הַיִּם וַיְהִי סַעַר-גָּדוֹל בַּיָּם וְהָאֱנִיָּה חֹשְׁבָה
 לַהֲשֹׁבֵר׃ וַיִּרְאוּ הַמַּלְחִים וַיַּזְעִקוּ אִישׁ אֶל-
 אֱלֹהָיו וַיִּטְלוּ אֶת-הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאֲנִיָּה אֶל-
 הַיָּם לַהֲקֵל מֵעֲלֵיהֶם וַיּוֹנֶה יָדָאֲלִירְכֹתֶיהָ
 הַסְפִּינָה וַיִּשְׁכַּב וַיָּרָם׃ וַיִּקְרַב אֵלָיו רֹב
 הַחֵבֶל וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה-לָּךְ נָרָם קוֹם קִרָא
 אֶל-אֱלֹהֶיךָ אוֹלֵי יִתְעַשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא
 נֹאכֵד׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לָכֵן
 וּנְפִילָה גּוֹרְלוֹת וְנִרְעָה בְּשִׁלְמֵי הָרָעָה הַזֹּאת
 לָנוּ וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹדֵל עַל-יוֹנָה׃
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִגִּידָהּ נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לָמִי
 הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ מֶה-מַּלְאכְתְּךָ וּמֵאִין תָּבוֹא
 מֶה אֶרְצְךָ וְאֵי-מִזֶּה עָם אַתָּה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 עֲבַרְיָ אֲנִכִּי וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי
 יָדָאֲשֶׁר עָשִׂה אֶת-חַיִּים וְאֶת-חַיִּבֹּשָׁה׃
 וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים יָדָאָה גְּדוּלָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 מֶה-זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי-מִלְּפָנֶיךָ
 יְהוָה הוּא בָרַח כִּי הִגִּיד לָהֶם׃ וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו מֶה-נַּעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעַל-יָנוּפִי

הפטרת יום כפור במנחה תלח

הים הולך וסער: ויאמר אליהם שאולי
הטילני אל הים וישתק הים מעליכם כי
זרע אני כי בשלי הפער הגדול הזה
עליכם: ויחתרו האנשים להשיב אל-
היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער
עליהם: ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה
יהוה אל-נא נאבדה בנפש האיש הזה
ואלתתן עלינו דם נקיא כראתה יהוה
באשר חפצת עשית: וישאו את-יונה
ויטלהו אל הים ויעמד הים סועפו: ויראו
האנשים יראה גדולה את יהוה ויזכרו
בחד ליהוה וידרו נדרים: וימן יהוה דג
גדול לבלע את-יונה ויהי יונה במעי
הדג שלשה ימים ושלשה לילות: ויתפלל
יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה: ויאמר
קראתי מצרה לי אל-יהוה ויענני מבטן
שאול שועתי שמעת קולי: ותשליכני
מצולה בלבב ימים ונהר יסכבני כל-
משבריה וגליה עלי עברו: ואני אמרתי
נגרשתי

הפטרות יום כפור במנחה

נִגְדַּשְׁתִּי מִנֹּגֵד עֵינֶיךָ אֵךְ אוֹסִיף לְהִכִּיט אֶל
הַיֵּכַל קֹדֶשְׁךָ אֶפְפוּנֵי מַיִם עַרְפֵּשׁ תְּהוֹם
יִסְבְּבֵנִי סוּף חֲבוּשׁ לְרֹאשִׁי לִקְצֵבִי הָרִים
יָרִדְתִּי הָאָרֶץ בִּרְחִיחַ בְּעָרִי לְעוֹלָם וַתַּעַל
מִשְׁחַת חַיִּי יְהוָה אֱלֹהֵי בְהֲרַעַטְפָּה עָלַי
נִפְשִׁי אֶת־יְהוָה זִכְרָתִי וַתִּבּוֹא אֵלַיךְ תִּפְלָתִי
אֶל־הַיֵּכַל קֹדֶשְׁךָ מִשְׁמְרִים הִכְלִי־שׁוֹא
חֲסִדִּים יַעֲזֹבוּ וְאֲנִי בִקּוֹל תּוֹרָה אֲזַבְּחָה
לָךְ אֲשֶׁר נִרְרָתִי אֲשֶׁלֶּמָּה יִשְׁוַעְתָּה לִיהוָה
וַיֹּאמֶר יְהוָה לִדָּג וַיִּקָּא אֶת־יוֹנָה אֶל־
הַיַּבֶּשֶׁה וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה שְׁנִית
לְאֹמְרוֹ קוּם לָךְ אֶל־נִינּוּה הָעִיר הַגְּדוֹלָה
וּקְרָא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר
אֵלֶיךָ וַיֵּקֶם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־נִינּוּה כְּדֹבֵר
יְהוָה וַיִּנּוּה הִיתָה עִיר־גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים
מִהֶלֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיַּחַל יוֹנָה לִבּוֹא בְּעִיר
מִהֶלֶךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבַּעִים
יוֹם וַיִּנּוּה נִהְפָּכֶת וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי נִינּוּה
בְּאֱלֹהִים וַיִּקְרָאוּ־צוּם וַיִּלְכְּשׁוּ שָׂקִים
מִגְדוֹלָם

הפטרת יום כפור במנחה תלט

מגדולם ועד קטנם: וינע הדבר אל מלך
בנינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו
ויכס שק וישב על האפר: ויזעק ויאמר
בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם
והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה
אל ירעו ומים אל ישתו: ויתכסו שקים
האדם והבהמה ויקראו אל אלהים
בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס
אשר בכפיהם: מי יורע ישוב ונחם
האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבר: וירא
האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם
הרעה וינחם האלהים על הרעה אשר
דבר לעשות להם ולא עשה: וירע אל
ענה רעה גדולה ויחר לו: ויתפלל אל
יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא זה
דברי ער היותי על אדמתי על כן קדמתי
לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל
חנן ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם
על הרעה: ועתה יהוה קח נא אתה

נפשי

הפטרת יום כפור במנחה

כָּפַר מִמִּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מֵחַיִּי : וַיֹּאמֶר יְהוָה
הֵחִיטֵב חָרָה לָךְ : וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־הָעִיר
וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לָעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שֵׁם סֹכָה וַיֵּשֶׁב
תַּחְתֶּיהָ בְּצֵל עֵר אֲשֶׁר יִרְאֶה מִה־יְהוָה
בָּעִיר : וַיִּמַּן יְהוָה אֱלֹהִים קִיקִיּוֹן וַיַּעַל מֵעַל
לְיוֹנָה לַהֲיֹת צֶלַע לְרֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ מִרְעָתוֹ
וַיִּשְׁמַח יוֹנָה עַל־הַקִּיקִיּוֹן שִׂמְחָה גְדוֹלָה :
וַיִּמַּן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בְּעִלְוֹת הַשֹּׁחַר
לְמַחֲרֹת וַתֵּךְ אֶת־הַקִּיקִיּוֹן וַיִּבֶשׁ : וַיְהִי
כְזֹרַח הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּמַּן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים
חֲבִישִׁית וַתֵּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה
וַתַּעֲלֶף וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לְמוֹת וַיֹּאמֶר טוֹב
מוֹתִי מֵחַיִּי : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה
הֵחִיטֵב חָרָה לָךְ עַל־הַקִּיקִיּוֹן וַיֹּאמֶר הֵיטֵב
חָרָה לִּי עַד־מוֹת : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵתָּה חֲסֹת
עַל־הַקִּיקִיּוֹן אֲשֶׁר לֹא־עֲמִלְתָּ בּוֹ וְלֹא
גִדַּלְתָּ שָׁכַן לֵילָה הִיא וּבֶן־לֵילָת אֲבָד :
וְאַנִּי לֹא אֲחוּס עַל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה
אֲשֶׁר יֵשְׁבָה הָרַבָּה מִשְׁתִּים־עֶשְׂרֵה רִבּוֹ
אֲדָם

הפטרת יום ראשון של סכות תמ
וְרָם אֲשֶׁר לֹא יִדַּע בֵּין יְמֵינוּ לְשִׁמְאֵל
בְּהִמָּה רְבָה: מִי־אֵל כְּמוֹךְ נִשְׂא עוֹן
עֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ לֹא־
יִחְיֶיךָ לְעַד אִפּוֹ כִּי־חֲפִין חֹסֵד הוּא:
שׁוּב יִרְחֲמֵנו יִכְבוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ זִרְתְּשִׁלֵּךְ
בְּמִצְוֹת יָם כָּל־חַטָּאוֹתָם: תִּתֵּן אֵמֶת
לְעֵקֶב חֹסֵד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעַת
לְאַבְתָּנוּ מִיְּמֵי קָדֶם:

הפטרת יום ראשון של סכות בתרי עשר
בזכריה סימן יד

הנה יום־בא ליהודה וחלק שללך
בְּקִרְבֶּךָ: וְאִסַּפְתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם
אֶל־יְרוּשָׁלַם לְמִלְחָמָה וְנִלְכְּדָה הָעִיר
וְנִשְׁפּוּ הַבָּתִּים וְהַנָּשִׁים תִּשְׁגָּלְנָה וַיָּצֵא חֲצִי חֲכֵמָה
הָעִיר בְּגִזְלוֹהָ וַיִּתֵּן הָעָם לֹא יִכְרֹת מִן־
הָעִיר: וַיָּצֵא יְהוָה וְנִלְחַם בְּגוֹיִם הָהֵם בַּיּוֹם
הַלְחָמוֹ בַּיּוֹם קָרָב: וְעָמְדוּ הַגִּלּוֹי בַּיּוֹם־
הַהוּא עַל־הַר הַזֵּיתִים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
יְרוּשָׁלַם

הפטרת יום ראשון של סכות

ירושלם מקדש ונבקע הר הזיתים מחציו
מזרחתה וימרה גיא גרולה מאד ומש חצי
ההר צפונה וחציו נגבה: ונסתם גיא הר
פי יגיע גי הרים אל אצל ונסתם
כאשר נסתם מפני הרעשימי עזרה מלך
יהודה ובא יהודה אל ה' כל קדשים עמך:
והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות
יקפאון: והיה יום אחר הוא יודע ליהוה
לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה
אור: והיה ביום ההוא יצאו מים חיים
מירושלם חצים אל הים הקדמוני וחצים אל
הים האחרון בקיץ ובחורף יהיה: והיה
יהודה למלך על כל הארץ ביום ההוא
יהיה יהודה אחד ושמו אחד: יסוב כל
הארץ בערבה מגבע רמון וגב ירושלם
וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד
מקום שער הראשון עד שער הבנים ומגדל
חננאל עד יקבי המלך: וישבו בה וחרם
לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח:

וזאת

הפטרת יום ראשון של סכות תמא
וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את
כל העמים אשר צבאו על ירושלם המקו
שורו והוא עמר על דגליו ועיניו תמקנה
בחריהן ולשונן תמק בפיהם : והיה ביום
ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם
והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד
רעהו : וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף
חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים
לרב מאד : וכן תהיה מגפת הסוס הפרד
הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה
במחנות ההמה כמגפה הזאת : והיה כל
הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלם
ועלו מדי שנה בשנה להשתחוות למלך
יהוה צבאות ולחג את חג הסכות : והיה
אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ
אל ירושלם להשתחוות למלך יהוה צבאות
ולא עליהם יהיה הגשם : ואם משפחת
מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם
תהיה המגפה אשר יגף יהוה את הגוים
אשר

חפירת יום שני של סכות

אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָהֶג אֶת־חַג הַסִּכּוֹת : זֹאת
תִּהְיֶה חֻטְאֹת מִצְוֹת וְחֻטְאֹת כָּל־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָחַג אֶת־חַג הַסִּכּוֹת : בְּיוֹם
הַהוּא יִהְיֶה עַל־מִצְלוֹת הַסּוֹס קֹדֶשׁ לַיהוָה
וְהָיָה הַסִּירוֹת בְּבֵית יְהוָה כַּמִּזְבֵּּי לִפְנֵי
הַמִּזְבֵּּחַ : וְהָיָה כָּל־סִיר בִּירוֹשָׁלַם וּבִיהוּדָה
קֹדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת וּבְאוֹ כָּל־הַזִּבְחִים
וְלִקְחוּ מֵהֶם וּבִשְׁלוּ בָהֶם וְלֹא־יִהְיֶה כְנָעֲנִי
עוֹד בְּבֵית יְהוָה צְבָאוֹת בְּיוֹם הַהוּא :

הפירת יום שני של סכות במלכים א

סימן ח

וַיִּקְרְאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל־אִישׁ
יִשְׂרָאֵל בִּירַח הָאֲתָנִים בַּחֹדֶשׁ הַהוּא
הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי : וּבְאוֹ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֵּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאֲרוֹן : וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן
יְהוָה וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ
אֲשֶׁר בָּאֵהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם :
וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עַדֹת יִשְׂרָאֵל הַנּוֹעֲדִים
עָלוּ

הפטרת יום שני של סכות תמב

עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר
אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: ויבאו
הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל
בית הבית אל קרש הקרשים אל תחת
ננפי הכרובים: כי הכרבים פרשים כנפים
אל מקום הארון ויספו הכרבים על הארון
ועל בדיו מלמעלה: ויארכו הכרבים ויראו
ראשי הכרבים מן הקרש על פני הכרוב
ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה:
אין בארון רק שני לחות האבנים אשר
הנח שם משה בחרב אשר פרט יהוה
עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים:
יהי בצאת הכהנים מן הקרש והענן מלא
את בית יהוה: ולא יכלו הכהנים לעמוד
לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה
את בית יהוה: אז אמר שלמה יהוה אמר
לשכן בערפל: בנה בניתי בית זבל לך
מכון לשבתך עולמים: ויסב המלך את
פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל
קהל

הפטרת יום שני של סכות

קהל ישראל עמד : ויאמר ברוך יהוה
אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי
ובידו מלא לאמר : מן היום אשר הוצאתי
את עמי את ישראל ממצרים לא בהרתי
בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות
שמי שם ואבחר ברוד להיות על עמי
ישראל : ויהי עס לבב דוד אבי לבנות
בית לשם יהוה אלהי ישראל : ויאמר
יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עס
לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה
עס לבבך : רק אתה לא תבנה הבית כי
אם בנה הוצא מחלציה הוא יבנה הבית
לשמי : ויקם יהוה את דבר אשר דבר
ואקם תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל
באשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה
אלהי ישראל : ואשם שם מקום לארון
אשר שם ברית יהוה אשר כרת עס אבותינו
בהוציאנו אתם מארץ מצרים :

הפטרת שבת וחול המועד של סכות תמג

הפטרת שבת וחול המועד של סכות
ביחזקאל סימן לח

והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על
אדמת ישראל נאם אדני
יהוה תעלה חמתי באפי ובקנאתי
באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא
יתיה רעש גדול על אדמת ישראל ורעשו
מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה
וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם
אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו
המדרגות וכל חומה לארץ תפול
וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה
חרב איש באחי תהיה ונשפטתי אתו
בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש
אש וגפרית אמטיד עליו ועל אנפיו ועל
עמיו רבים אשר אתו והרגו גדלתי
והתקדשתי ונורעתי לעיני גוים רבים
ודע כי אני יהוה ואתה בן אדם
הנבא

הפטרת שבת והול המועד של סכות
הנבא על גוג ואמרתי כה אמר אדני יהוה
הנני אליך גוג נשיא ראש משיך ותבל
ושבבתיך וששאתיך והעליתך מירכתי
צפון והבאותך על הרי ישראל : והפית
קשתך מיר שמאלך וחצית מיר ימינך אפיל
על-הרי ישראל תפול אתה וכל-אנפך
ועמים אשר אתך לעיט צפור כל-כנף וחית
השדה נתתיך לאכלה : על-פני השדה
תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה :
ושלחתי אש במגוג ובישבי האיים לבטח
וידעו כי-אני יהוה : ואת-שם קדשי אודיע
בתוך עמי ישראל ולא-אחל את-שם קדשי
עוד וידעו הגוים כי-אני יהוה קדוש
בישראל : הנה באה ונהיתה נאם אדני
יהוה הוא היום אשר דברתי : ויצאו יושבי
ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה
בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו
בהם אש שבע שנים : ולא-ישאו עצים מן
השדה ולא יחטבו מן-היערים כי בנשק
יבערו

הפטרת שמיני עצרת תמר

יִבְעֲרוּ אֵשׁ וְשָׁלְלוּ אֶת־שְׁלֵיָהֶם וּבְזִזוּ אֶת־
בְּזִיזָהֶם נֹאם אֲדֹנֵי יְהוָה: וְהָיָה בַּיּוֹם הַזֶּה וְהָיָה
אֵתָן לְגֹגֵי מְקוֹם־שֵׁם קֶבֶר בְּיִשְׂרָאֵל
הָעֶבְרִים קִדְּמַת הַיָּם וְחִסְמַת הָיָה אֶת־
הָעֶבְרִים וּקְבְּרוּ שֵׁם אֶת־גֹּגֵי וְאֶת־כָּל־הַמּוֹנֶה
וּקְרָאוּ גֵיא הַמּוֹן גֹּג: וּקְבְּרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְמַעַן טַהַר אֶת־הָאָרֶץ שִׁבְעָה חֳדָשִׁים:
וּקְבְּרוּ כָּל־עַם הָאָרֶץ וְהָיָה לָהֶם לִשְׁם יוֹם
הַכְּבָרִי נֹאם אֲדֹנֵי יְהוָה: וְאִנְשֵׁי תַמְדֵי יִבְרִילוּ
עֲבָרִים בָּאָרֶץ מִקְבָּרִים אֶת־הָעֶבְרִים אֶת־
הַנּוֹתָרִים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ לְטַהֲרָהּ מִקְצֶה
שִׁבְעָה חֳדָשִׁים יַחְקִירוּ: וְעִבְרוּ הָעֶבְרִים
בָּאָרֶץ וְרָאָה עֵצָם אָדָם וּבָנָה אֲצִלוּ צִיּוֹן עַד
קִבְּרוּ אֹתוֹ הַמִּקְבָּרִים אֶל־גֵּיא הַמּוֹן גֹּג: וְגַם
שֵׁם עִיר הַמּוֹנֶה וְטַהֲרוּ הָאָרֶץ:

הפטרת שמיני עצרת במלכים א סימן ח

וַיְהִי כִּבְלוֹת שְׁלֹמֹה לְהַתְּפִיל לְאֵל־יְהוָה
אֶת־כָּל־הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת
קס

הפטרת שמיני עזרת

קָם מִלִּפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה מִכְרַע עַל־בְּרָכִיו
 וּכְפִיו פִּרְשׁוֹת הַשָּׁמַיִם : וַיַּעֲמֵד וַיְבָרֶךְ אֶת
 כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר :
 בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לַעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 כִּכְלֵ אֲשֶׁר דִּבֶּר לֹא־נִפְל דִּבֶּר אַחֵד מִכָּל
 דִּבְרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ :
 יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם
 אֲבוֹתֵינוּ אֶל־עֲזוּבֵנוּ וְאֶל־יִשְׁשָׁנוּ : לַהֲטוֹת
 לִבֵּנוּ אֵלָיו לִלְכֹת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְשַׁמֵּר
 מִצְוֹתָיו וַחֲקִיו וּמִשְׁפָּטֵי אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־
 אֲבוֹתֵינוּ : וַיְהִי דְבַר־אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנְּנָתִי
 לִפְנֵי יְהוָה קִרְבִּים אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם
 וּלְיָלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי
 הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד : וְהָיָה
 לִבְבְּכֶם שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִלְכֹת בְּחֻקָּיו
 וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו כִּי־וָס הַזֶּה : וְהַמֶּלֶךְ וְכָל־
 יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ זִכְרֵיהֶם זָבַח לִפְנֵי יְהוָה : וַיִּזְבַּח
 שְׁלֵמָה אֶת זִבְחֵ הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה
 בַּקֹּר

הפטרת שמחת תורה תמה

יקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים
 אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני
 ישראל: ביום ההוא קדש המלך את תוך
 החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה
 שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי
 השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה
 קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת
 חלבי השלמים: ויעש שלמה בעת ההוא
 את החג וכל ישראל עמו קהל גדול
 לבוא חמתי עד נחל מצרים לפני יהוה
 אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארכה
 עשר יום: ביום השמיני שלח את העם
 ברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים
 טובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה
 לדוד עבדו ולישראל עמו:

הפטרת שמחת תורה ביהושע סימן א

ויקרי אחרי מות משה עבד יהוה
 ויאמר יהוה אל יהושע בן נון
 לח* א 38 משרת

הפטרת שמחת תורה

מִשְׁרַת מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ מֹשֶׁה עֲבָדִי מַתְּ וַעֲתָה
קוּם עֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אֶתְּהוּ וְכָל־הָעָם
הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לָהֶם לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ כָּל־מְקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ בְּךָ
וְגַלְכֶם בּוֹ לָכֶם נִתְּנוּ כֹאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ
מֹשֶׁה׃ מִהַמִּדְבָּר וְהַלְבֵנוֹן הַזֶּה וְעַד־הַנָּהָר
הַגָּדוֹל נִהְר־פָּרַת כָּל־אֶרֶץ הַחֲתִים וְעַד־הַיָּם
הַגָּדוֹל מְבֹאֵה הַשֶּׁמֶשׁ יִהְיֶה גְבוּלְכֶם׃ לֹא
יִתְּצֵב אִישׁ לִפְנֶיךָ כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ כֹאֲשֶׁר הָיִיתָ
עִם־מֹשֶׁה אֹהֶיךָ עִמָּךְ לֹא אֶרְפָּךְ וְלֹא־
אֶעֱזָבְךָ׃ חֹזֶק וְאַמֵּץ כִּי אֶתְּהוּ תִנְחֹל
אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְתָּם לָתֵת לָהֶם׃ דַּק־חֹזֶק וְאַמֵּץ מְאֹד
לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צֻוֵּיךָ
מֹשֶׁה עֲבָדִי אֶל־תִּסּוֹר מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמָאל
לְמַעַן תִּשְׁכַּל בְּכָל־אֲשֶׁר תִּלְךָ׃ לֹא־יָמוּשׁ
סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפֶּיךָ וְהָיִיתָ בּוֹ יוֹמָם
וּלְיָלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל־הַפְּתוּחַ
בּוֹ כִּי־אֲנִי תִצְלִיחַ אֶת־דֶּרֶכְךָ וְאֲנִי תִשְׁכַּל
הַלּוֹא

הפטרת שמחת תורה תמו

הלווא צויתך חזק ואמין אל־ת־עֲרֵץ ואל־
תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך :

כאן מסיימן הספרים ויצו יהושע את־שטרי

העם לאמר : עברו בקרב המחנה וצו

את־העם לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד

שלשת ימים אתם עברים את־הירדן הזה

לבוא לרשת את־הארץ אשר יהוה אלהיכם

נתן לכם לרשתה : ולראובני ולגדי ולחצי

שבט המנשה אמר יהושע לאמר :

זכור את־הדבר אשר צוה אתכם משה

עבד־יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם

ונתן לכם את־הארץ הזאת : נשיכם טפכם

ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה

בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני

אחיכם כל־גבורי החיל ועזרתם אתם :

עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירעו

גם המה את־הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן

להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אתה

אשר נתן לכם משה עבד־יהוה בעבר הירדן

מזרח

הפטרת שמחת תורה

מִזֶּרַח הַשֶּׁמֶשׁ: וַיַּעֲנוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר כָּל־
אֲשֶׁר־צִוִּיתָנוּ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע וְאֵל־כָּל־אֲשֶׁר־
תִּשְׁלַחַנוּנָלָךְ: כָּכָל אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ אֶל־מֹשֶׁה
כִּן נִשְׁמָע וְנִשְׁמָע אֵלֶיךָ רַק יְהִיָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּן
כִּי אֲשֶׁר הָיָה עִם־מֹשֶׁה: כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־
יִמְרָה אֶת־פִּיךָ וְלֹא־יִשְׁמָע אֶת־דְּבָרֶיךָ לְכָל־
אֲשֶׁר־תִּצְוֶנוּ וּמִתְּרֵק חֹזֶק וְאִמָּץ:

חזק ונתחזק

תמו הפטרות כל השנה כפי כל המנהגים
תהלה לארון הכל אשר לשמו אנחנו מודים

לוח קריאת פרשיות המועדים

נסימני הפטמותיהן הלוא הן כתובים בסדרי הפטרות כל השנה:

בראש השנה

ביום ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת וירא אליו ה' מן הה' פקד את
שרה ער ויגר אברהם: בדרך כח עמודא'
ואם הוא שבת קורין בו שבעה: והמפטיר קורא בפרשת פינחס וכתב
השביעי כאחד לחרש: בדרך רנב עמודא'
ביום שני קורין חמשה בני אדם בפרשת וירא אליו ה' מן ויהי אחר הוכניס
האלה ער סוף הפרשה: בדרך כח ע'ג'
והמפטיר קורא בפרשת פינחס וכתב השביעי כאתמול: בדרך רנב עא

בצום גדליה

בשחרית ובמנחה קורין שלשה בני אדם בפרשת כי תשא מן ויחל משה
ער וינחם ה' וגומר: בדרך רנב עב'

לוח קריאת פרשיות המועדים

ומרלין עד פסל לך : כדף רנב ע"ב
וקורין עד אשר אני עוסה עמך * וכן נצום העשירי * ונצום אסתר *
ובשבעה עשר כחמו * ובתשעה באב במנחה :

בצום כפור

בשחרית קורין ששה בני אדם בפרשת אחרי מות מתחלת הסדר עד וירב
ה' אל משה לאמר רב אל אהרן ונומר : כדף רנב ע"ב
ואם חל בשבת קורין בו שבעה : והמפטיר קורא בפרשת פינחס
ובעשר לחדש השבועי הזה : כדף רנב ע"א
ובמנחה קורין שלשה בני אדם באחרי מות בפרשת עריות מן כמעשה ארץ
מצרים עד סוף הסדר : כדף רנב ע"ב

בסכות

ביום ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת אמור אל הכהנים מן שור או
בשב או עז עד וירב משה את מועדי ה' אל בני ישראל : כדף רנב ע"א
ואם הוא שבת קורין בו שבעה * והמפטיר קורא בפרשת פינחס ובחמשה
עשר יום לחדש השביעי : כדף רנב ע"ב
ביום שני קורין חמשה בני אדם בפרשת אמור כאחמול : כדף רנב ע"א
והמפטיר קורא בפרשת פינחס ובחמשה עשר יום כאחמול : כדף רנב ע"ב

בשבת וחול המועד של סכות

שבת שחל להיות בחול המועד של סכות בשחרית קורין שבעה בני אדם
בפרשת כי תשא מן ויאמר משה אל ה' ראה אתה אומר אלי עד לא תכשל
דני בחלב אמו : כדף רנב ע"א
והמפטיר קורא בפרשת פינחס בקרבנות בעניינו של יום : כדף רנב
(ובמנחה קורין בסדר השבוע :

בחולו של מועד

ביום ראשון קורין ארבעה בני אדם בפרשת פינחס ראשון קורא וביום השני *
השני קורא וביום השלישי * והשלישי חנוך וקורא וביום השלישי לבד *
הרביעי קורא ספקא רומא וביום השני וביום השלישי * וכל הימים עד
הסדר : כדף רנב ע"ב

בשמיני עצרת

קורין בני אדם בפרשת ראה מן כל הכבוד עד סוף הסדר : כדף רנב ע"א
ואם חל בשבת קורין בו ז' * ובתחילים מן עשר העשר : כדף רנב ע"א
והמפטיר קורא בפרשת פינחס ביום השמיני עצרת : כדף רנב ע"ב

לוח קריאת פרשיות המועדים

בשמחת תורה

ברך שבו ע"א
ברך רננ ע"ב

קורין חמשה בני אדם בפרשת וזאת הכרכה :
והמפטיר קורא בפרשת פינחס ביום השמיני עצרת :

בראש חרש

בשחל ר"ח כחול קורין ד' בני אדם בפרשת פינחס מן את קרבני לחמי ע'
יעשה ונסכו : בהן קורא שלשה פסוקים : לו' חזר ואמרת עד רביעית ההין :
שלישי עד ונסכה : רביעי עד ונסכו : בשבת המפטיר קורא מן וביום השבת :
ברך רננ ע"ב

בחנוכה

ביום ראשון קורין שלשה בני אדם בפרשת נשוא בקרבנות הנשיאים מן
כה תזכרו את בני ישראל עד זה קרבן נחשון :
ובשאר הימים קורין נשיא אחד לכל יום ויום : בהן קור' ער פר אחד : לו' ער
ביום השלישי : וישראל חזר וקורא ביום השני כל' וכיום שמיני מתחילים
מן ביום השמיני עד סוף פסקא ראשונה מפרשת בהעלותך : ברך רננ ע"א
וביום ר"ח טבת שחל כחול קורין ג' בני אדם בפרשת ר"ח והרביעי קורא
בקרבנות הנשיאים בעניינו של יום : ובשחל בשבת קורין טשה בני אדם
בסדר השבועי : ובספר שני קורא השביעי בפרשת ראש חדש וביום השבת :
ער יעשה ונסכו : והמפטיר קורא בקרבנות הנשיאים בעניינו של יום :

בשבת שקלים

קורא המפטיר מתחלת סדר כי תשא עד לכפר על נפשותיכם : ברך רננ ע"א
בשבת זכור

קורא המפטיר בסוף פרשת כי תשא למלחמה מן זכור את אשר עשה לך
עמלק עד סוף הפרשה : ברך שח ע"ב

בפורים

קורין שלשה בני אדם בפרשת בשלח פרעה מן ויבוא עמלק עד
סוף הסדר וכפלין פסוק האחרון : ברך קח ע"ב

בשבת פרה

קורא המפטיר מתחלת סדר חקת עד תטמא עד הערב : ברך רלד ע"ב

בשבת החדש

קורא המפטיר בפרשת בא אל מדעת מן החדש החדש לכם עד נמל
אז שבותיכם תאכלו מצות : ברך צח ע"ב

בפסח

לוח קריאת פרשיות המועדים

בפסח

ביום ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת בא אל פרעה מן ויקרא משה
 לכל זקני ישראל עד מאדן מצרים על צבאותם : ברה צט ע"ב
 ואם חל כשבת קורין בן ז' ומחילים מן והיה היום הזה : ברה צט ע"א
 והמפטיר קורא בפרשת פינחס ובחרש הראשון עד כל מלאכת עבודה לא
 תעשו : ברה רנא ע"א
 ביום שני קורין חמשה בני אדם בפרשת אמור מן שור או כשב או עז כי יולד
 עד וירכר משה את מועדי ה' אל בני ישראל : ברה רנב ע"א
 והמפטיר קורא בפרשת פינחס כאתמול : ברה רנא ע"א

בחולו של מועד

ביום ראשון קורין שלשה בני אדם בפרשת בא אל פרעה מן קדש לי כל
 נכור עד הוציאנו ה' ממצרים : ברה קא ע"ב
 והרביעי קורא בפרשת פינחס מן והקרבתם אשה עלה לה' עד כל מלאכת
 עבודה לא תעשו : ברה רנא ע"א
 ביום שני קורין שלשה בני אדם בפרשת משפטים מן אם מקף תלוח ארץ
 עמי עד לא תכשל גדי בחלב אמו : ברה קיו ע"א
 והרביעי קורא בפרשת פינחס כאתמול : ברה רנא ע"א
 ביום שלישי קורין שלשה בני אדם בפרשת כי תשא מן פסול לך עד לא
 תבשל גדי בחלב אמו : ברה רנב ע"ב
 ואם חול שבת קורין בן ז' ומחילים מן ראה אתה : ברה רנב ע"א
 והרביעי קורא בפרשת פינחס כאתמול : ברה רנא ע"א
 ביום רביעי קורין שלשה בני אדם בפרשת מהלחך מן וירכר ה' אל משה
 במדבר סיני עד ולגר ולאדום הארץ : ברה רנב ע"ב
 והרביעי קורא בפרשת פינחס כאתמול : ברה רנא ע"א
 ביום חמישי (הוא יום טוב שביעי קורין חמש בני אדם בפרשת מהי בשלח
 סתחלת הסדר עד כי אני ה' רופאך : ברה קב ע"ב
 והמפטיר קורא בפרשת פינחס כאתמול : ברה רנא ע"א
 ביום שמיני קורין חמשה בני אדם בפרשת ראה מן כל הנכור עד אשר
 נהן לך : ברה רנב ע"א
 ואם הוא שבת קורין בן ז' ומחילים מן עוף תעשר : ברה רנב ע"א
 והמפטיר קורא בפרשת פינחס כאתמול : ברה רנב ע"א
 ואת הסימן הזה תקח בעד לדעת סדר קריאת הפרשיות והתעלה :

משך

לוח קריאת פרשיות המועדים משך תורא קדש בכספא פסל במדברא שלח בוכרא

ועה הסדר הוא כסחל פסח באחד בשבת או בשלישי בשבת או בשבת • ואם
יבא פסח בחמישי בשבת מהפכין סדר הקריאות על דרך זה :

משך תורא פסל בקדשא בכספא במדברא שלח בוכרא

ולעולם בשבת וחול המועד של פסח קורין בפרשת כי תשא מן דאה אלה
אומר אלי ער בחלב אמו :
ברך רבה ע"א
והמפטר קורא בפרשת פינחס והקרבחם :
ברך רנא ע"א

בשבוות

ביום ראשון קורין חמשה בני ארם בפרשת וישמע יתרו מן כחדש השלישי
ער סוף הסדר :
ברך קי ע"ב
והמפטר קורא בפרשת פינחס וביום הכזורים ער ונסכיהם : בדרך רנא ע"ב
ביום שני קורין חמשה בני ארם בפרשת ראה מן כל רהבכוד ער סוף
הפרשה :
ברך רצה ע"א
ואם הל בשבת קורין בו ז' • ומתחילים מן עשר העשר :
ברך רצנא ע"א
והמפטר קורא בפרשת פינחס וביום הכזורים כאחמול :
ברך רנא ע"ב

בתשעה באב

בשחרית קורין שלשה בני ארם בפרשת ואתחנן מן כי תוליד בנים ער אחר
ה' אלהיך נותן לך כל הימים :
ברך רעה ע"א
ובמנחה קורין וחל משה כשאר תעניות :
ברך רכב ע"א

תם

ע"י הפועל במלאכת הקדש משה בר אהרן
זל ועצר מקק ווירמס ממדינת פפאלץ :

אלו הם שמות הטעמים אשר שבנו במקום הזה אחר ההפטרות למען יוכלו
הטלמדים יצ"ו ללמוד אל תלמידיהם יי"א לדעת ולהבין הגיגון השייך
בקריאת הפרשיות וההפטרות :

שמות הטעמים לפי סדר הספרדים :

זֶרְקָא מִקֶּף שׁוּפֵר הוֹלֵךְ סְגוּלָתָא פֹּרֵר גְּדוֹל
יֶרַח בֶּן יוֹמוֹ קֶרְנִי פֶרֶה גַּעֲיָא תִּלְשָׁא אֲזֵלָא
גְּרִישׁ פֶּסֶק רִבִּיעַ שׁוּפֵר מֵהוּפֵךְ קִדְמָא תִּרִי
קִדְמִין זָקָף קִטּוֹן זָקָף גְּדוֹל שְׁלִשְׁלֹת שְׁנֵי
גְּרִישֵׁין תִּרִי טַעְמֵי דְרֵגָא תִּבִּיר מֵאֲרִיךְ טֶרְחָא
אֲתַנְחַרְפָּא דְגֵשׁ יִתִּיב תִּרְצָא שְׁבוּלָת שְׁבוּלָת
מִפִּיק בְּרֵיא שְׁבִיא גַּעֲיָא גַּעֲיָא שְׁבִיא
סוּף פָּסוּק :

ואלה לפי סדר האשכנזים :

זֶרְקָא סְגוּלָּא מִנַּח רִבִּיעַ פֹּרֵר תִּלְשָׁא גְּדוֹלָה
הֲתִלְשָׁא קִטְנָה מֵהוּפֵךְ פִּשְׁטָא זָקָף קִטּוֹן
זָקָף גְּדוֹל דְרֵגָא תִּבִּיר מֵרְכָא טֶפְחָא
אֲתַנְחַתָּא אֲזֵלָא גְּרִישׁ גְּרִישִׁים יִתִּיב פֶּסֶק
שְׁלִשְׁלֹת יֶרַח בֶּן יוֹמוֹ קֶרְנִי פֶרֶה טֶפְחָא
מִסִּיק מִקֶּף סוּף פָּסוּק :

ואלה לפי סדר האיטליאני:

זִרְקָא שֶׁרִי פֶזֶר גְּדוֹל קֶרְנִי פֶרֶה תְּלִשָּׁא
תִּרְסָא לְגִרְמִיָּה רַבֵּי עֶפְסִיק שְׁלֵשֶׁת קֶדְמָא
אֲזֵלָא זִקָּף גְּדוֹל זִקָּף קֶטָן שְׁנֵי גְרִישֵׁין תִּרִין
חוּטְרִין דְּרִגָּא תִּבְרִי טִרְחָא מֵאֲרִיךְ שׁוּפֹר
עֲלוֹי שׁוּפֹר הַפּוֹךְ שׁוּפֹר יִרְיֵב שְׁנֵי פֶשֶׁטִין
סְמִיךְ אֲתַנְחִירָח בֶּן יוֹמוֹ גֵּרֶשׁ סוֹף פָּסוּק:

ותשלם כל המלאכה

ברה כחמה ואיומה • תורת"י תמימה •

פסח צורף מווקס שבעתיס יאשר ער ויגה מכל אחי מכל בשר נעלם מן העין:

חיונם כיום ראשון לחדש זיו והוא יום שלשים לחדש האביב •

בשנת וסדר והיתה ללחם לאזכרה אשה לי :

אקרא בקול גדל לאל עליון שהחייני והביאני ער הלום •

להגיה את ספר התורה הזרה גזרת יהלום •

הוא יהיה עמנו כצרותינו לקרב זמן פירותנו •

ונזכה לחוות כנועם פני משיחנו •

ולכנין ביר תפארתנו •

עם כל ישראל אחינו •

חזק ונתחזק בעד עמנו

מפתחות מפותחות

פתוחי חותם מן הארבעה עשר סדרים

לדעת ולהכין ענין הפרשיות מחוכרות ונפרדות * בשנים הפשוטות
והמעובדות איש על דגלו כאותות :

התכו השג	התלו זחא	התמו זשג	התנו זחג	התסו זשג	התעו זשג
התכו הכו	התלו גכו	התסו הכו	התנו הכו	התסו החא	התעו הכו
התכח בחג	התלח בשה	התמח בחה	התנח בשה	התסח גכה	התעח בשז
התכט השג	התלט זשג	התמט זשג	התנט זחג	התסט זשג	התעט בחג
התל הכו	התמ החא	התנ הכו	התס השא	התע השג	התפ השג
התלא בשה	התמא גכה	התנא בשז	התסא גכו	התעא הכו	התפא הכו
התלכ זחג	התמכ זשא	התנק בחג	התנכ בשה	התעכ בחה	התפכ בשה
התלג הכו	התמג זחא	התנג השג	התסג זחא	התעג זשג	התפג זחג
התלד בשז	התמד גכה	התנר הכו	התסר גכו	התער הכו	התפר הכו
התלה בשה	התמה זשה	התנה בשה	התסה בשה	התעה בחה	התפה בשה

סדר הפרשיות חיבוריהן והפרדתן

אחר ידועת סימן השנה : ונרשמו בו ג' כ סימני הפסקת ארבע פרשיות :

השנים הפשוטות

כל הפרשיות הנהוגות להתחבר הם מחבורות חוץ	בחה
מחוקת ובלק :	
כולן מחבורות :	בשה
כולן מחבורות :	גכה
כולן מחבורות חוץ מחוקת ובלק נצבים וילך :	הכז
כולן מחבורות חוץ מויקהל ופקודי חוקת ובלק	השא
נצבים וילך :	
כולן מחבורות חוץ מחוקת ובלק נצבים וילך :	זחא
כולן מחבורות חוץ מחוקת ובלק :	זשג

השנים המעוברות

כולן נפרדות חוץ מחוקת ובלק משות ומסעי נצבי וילך :	בחה
כולן נפרדות חוץ ממשות ומסעי :	בשז
כולן נפרדות חוץ ממשות ומסעי :	גכז
כולן נפרדות :	החא
כולן נפרדות חוץ מנצבים וילך :	השג
כולן נפרדות חוץ ממשות ומסעי נצבים וילך :	זחג
כולן נפרדות חוץ מחוקת ובלק משות ומסעי נצבי וילך :	זשה

כל הפרשיות הנהוגות להתחבר

ארבעה עשר : וסימניך היתה עלי יד יי' : ואשא את שמוחם על שונך
בעבור תכרכני נפשך :

בהר סיני ובחוקת

חוקת ובלק

משות ומסעי

נצבים וילך

זיקהל ופקודי

תזריע ומצורע

אחרי מות וקדושים

TABLA DE GUIA

Con vna letra por amostrador en cada año.

5426 M	5436 F	5446 G	5456 O	5466 G	5476 G
5427 E	5437 L	5447 E	5457 E	5467 N	5477 E
5428 A	5438 B	5448 H	5458 B	5468 C	5478 Y
5429 M	5439 G	5449 G	5459 O	5469 G	5479 A
5430 E	5440 N	5450 E	5460 D	5470 M	5480 M
5431 B	5441 C	5451 Y	5461 L	5471 E	5481 E
5432 O	5442 P	5452 A	5462 B	5472 H	5482 B
5433 E	5443 F	5453 M	5463 F	5473 G	5483 O
5434 Y	5444 C	5454 E	5464 L	5474 E	5484 E
5435 B	5445 P	5455 B	5465 B	5475 H	5485 B

TABLA DE LAS PARASIoT.

Que se usan leer juntas en un Sabbath.

Años Comunes se juntan.

A. 22. y 23: 27. y 28: 29. y 30: 32. y 33: 42. y 43: 51. y 52:

B. 22. y 23: 27. y 28: 29. y 30: 32. y 33: 39. y 40: 42. y 43: 51. y 52:

C. juntan se todas como en la letra B

D. 27. y 28: 29. y 30: 32. y 33: 42. y 43.

E. 22. y 23: 27. y 28: 29. y 30: 32. y 33: 42. y 43:

F. como en la letra E.

G. como en la letra A.

Años Embolismicos se juntan.

H. 39. y 40: 42. y 43: 51. y 52:

Y. 42. y 43:

L. como en la letra Y.

M. 51. y 52:

N. todas se dividen; y ninguna se junta.

O. 42. y 43: 51. y 52:

P. como en la letra H.   Fin

disirir de vn à 3. dias por causa de la alteracion de la calidad de los Años y differencia de los mezes, que no aber essas diferencias uiera à lo cierto vn circulo dezemnoenal para la cuenta de las distancias. Con lo que se ha advertido todo lo necessario, para inteligencia destas Tablas inventadas, muy provechosas para los que se ocupan en hazer calendarios para algunos Años limitados. Y assi como se puede seguir adelante con estas reglas hasta fin del mundo, assi tambien cervirá al curioso, para el tiempo passado, hasta llegar à su principio, por al opozito, adelantando los dias atrazados del Tisri, y atrazando los adelantados, en el presedente Año.

Orden de la cuenta de los dias de los mezes

0	7	14	21	28	Febrero simples 3. Años
1	8	15	22	29	Febrero bisextos Año 4. ^o
2	9	16	23	30	Abril Iunio Setiem. Nouiẽ.
3	10	17	24	31	Março Mayo Iulio Agosto
4	11	18	25		Octubre Deziẽ. Henero.
5	12	19	16		
6	13	20	27		

F I N I S

se diminuen los que tienen menos el Año Lunar: y avn en el Embolístico que son más los dias del Lunar, se deven siempre contar atrazados, desandolos del Lunar, por que ya en el dia fixado se haze cuenta al mez que tiene demás esse Año, por quanto es hordenado por la computaciõ del tiempo del Año Solar, y por esse càculo se há fixado en estas Tablas.

Nota que quando el tal dia de la *Shehà* viene à caer en vij. que es Sabbath, como en el no se dize essa Bendicion, se passa à j. en los Calendarios. Y assi más debes notar lo q̄ yá se há advertido en los dias de Ayunos, q̄ se mudan por causa del Sabbath, q̄ como en el no se ayuna, se passa à otro dia, y assi en la Tabla Lunar estan en los dias que se observan, màs en la Tabla Solar todos van fixados en los dias que suceden: por lo que se hàn señalado los que se alteran, con vna Estrella, y en ellos se contará vn dia más adelante, y en el de Ester, que tiene dos Estrellas, se contaràn 2. dias menos, para que todo venga computado à lo justo; Y se deve tener grande sentido en esos dias que se alterã, al contar la distancia, y juntamẽte quando se pasa de vn mez à otro, en los dias que tiene, si son 28. hasta 31. dias, para que se cuente con toda certeza.

Por conclusion digo que la Tabla de Guia torna à girar cada 19. Años en circa (de que el primer Año de 5423. es 8. de Ciclò pequeño, y 19. de Circulo grande vigesimo octaval) pero no ajustadamente, por q̄ puede difirir

sobre esto tengo escrito, con otras nuevas Tablas y sus razones muy dilatadamente: como tambien todas las Tablas que siguen à esta aqui fixada, de todos los terminos, hasta el vltimo à que pueden llegar las Solemnidades, que son en todas 46. Tablas, à saber 26. para los Años Comunes, que contienen la palcha fixada à 22. de Março, hasta 16. de Abril, à que puede llegar, y 20. para los Embolismales, que comprehende la Pascua de 8. Abril hasta 27. dicho, por vltimo termino, (que avn saldrán à luz, si esta agradare, como espero.) Y advierte q̃ todo lo dicho es para seguir conforme el estilo nuevo, q̃ pasaron la cuenta 10. dias adelante.

Advierte mas q̃ en el fin de la Tabla Solar, vienen fixados los Dias de la *Sebelà* en q̃ se pide las lluvias, en la Hamidà fuera de Tierra Santa, y ya hordené nuevamente vna Tabla Circular de 28. Años (q̃ ya anda en algunos libros de reza) que siempre muestra el dia Ferial, y el dia del mez Solar; y por que por ella no se saben los dias del mez Lunar, lo fixè en esta nueva Tabla, para los hallar como las mas Solemnidades, y vâ fixado en el Embolifimal à 6. de Tebet, y en el Comun à 23. de Kisleu, salvo en los Defectuosos que es à 22. por que dicho mez tiene vn dia menos: y se deve entender à qui, que el numero distante que se cuenta cada Año para la *Sebelà*, se há de contar atrazado del dia fixado, y al contrario de los dias festivos, donde se vá contâdo à delante, por que alli se acrescenta à los Años de la Luna, los dias que tienen más el Año Solar, y à qui se

zente, en el R. Asanà que sigue (y en las mas primeras festividades) y en el Embolismico se deven adelantar y acrefentar los dias que sobran mas del lunar à los del Año solar, y anfi en el cabo de la Tabla declara los dias que se atrazan ò adelentan cada Año, por lo que sabido el tiempo de R. Asanà pasado veſe luego quando cae neſte Año, y ſabida ſu coluna ſe halla luego el día del ſiguiente Ros-Asanà, y notado es fácil alcançar los que ſe han de contar el tal Año en cada día ſolemne, que ſon los que van deſde el día fixado en ſu coluna haſta el día en que ſe halla que cae R. Asanà aquel Año, como es miſmo exemplo, del Año 5423. fixa Ros-Asaná à 31. de Agoſto q̄ es en la coluna i. y ſe cuentan 14. que ſeneſe eſſe Año en 14. de Setiembre, y dize que el Tifri ò Ros-Asaná del Año ſiguiente ſe adelantan 18. dias, que contados deſde 14. de Setiembre acaban en 2. de Oçtobre, y para ſaber la diſtancia eſte Año de 5424. ſe ſigue la regla dicha arriba y por que eſte preſente Año tiene la letra e. por las reglas atras y dize que atraza R. Asaná ò Tifri 12. dias digo que ſacados de 2. Oçtobre que es el día del preſente Ros-Asaná viene à finir en 20. de Setiembre, y à tantos digo que es R. Asaná el Año adelante de 5425. y como à eſſe Año ſirve la a. que fixa Ros-Asaná en 11. de Setiembre que haſta los 20. van de diſtancia 9. ſerá eſſe el numero que ſe deve contar para ſaberſe el día de cada feſtividad.

Esto es vn breve reſumo de la demoſtracion que
ſobre

en 2. Oçtobre que van los 19. dias de vn numero à otro, y Pesah que està fixado à 22. de Março será à 10. de Abril que son 19. dias adelante.

Y para saber que distante y quan afastado queda cada Año de su coluna, y los dias que se deven contar por ella, se puede facilmente saber por dos maneras. Primera es que los dias que se acrescentaron à cada festividad el Año pasado, al numero fixado en su coluna, tantos se pueden tambien contar en R. Asaná del presente Año, (y así mismo en las primeras solemnidades hasta variaren por la calidad del Año) para lo que viene en el fin de la Tabla Tisri siguiente, y así sabido el dia de Tisri, en que dia cae del mez solar, vese luego lo que queda afastado de su coluna, que son los que van desde el dia fixado, hasta el que hallo que llega à el Tisri, y tantos se hiran contando, y afastando este Año, (exemplo que da más clareza) el Año pasado de 5423. sirviò la i. y se contaron 14. y tantos contaràs tambien para el prezente Tisri, que fenese en 2. de Oçtobre, desde el dia fixado en el, que es 18. de Setiembre, y como en este Año sirve la e. que tiene fixado el Tisri en 13. de Setiembre digo que desde esse numero hasta 2. de Oçtobre que hallo ser en el este Tisri van 19. y tantos devo guardar por regla para distancia deste Año, para ir contando, en todas las mas fiestas.

Segunda es que los dias que difieren el Año solar que tiene mas que el lunar en el Año comun tantos se deven atrazar al Año siguiente, de los del pre-

zente

Para cumplimiento desta obra, dire como se puede servir destas Tablas Solares perpetuamente, y la inteligẽcia del vzo dellas, y demonstracion para hazer la Tabla de guia, y renovar otra (acabada esta) para eternidad de Años.

Considerase en cada Año tres advertencias, Primera, si es el Año Comun de 12. lunas, o Embolismico de 13. lunas (lo que se puede ver por la Tabla lunar, y sus señales) Segunda, si es Simple con 28. dias Febrero, o Bisexto con 29. dias (lo que se alcanza con esta regla, todo el Año que es pares su numero, y que la mitad del tambien lo sea, y no impar, es Bisextil, y sucede cada 4. años presizamente) Tercera, si es de los Perfectos, Hordenados o Defectos, que son los modos que pueden variar cada Año (lo que se halla en la letra del medio de las señales) y conforme es varian los dias de los 2. Ros-Hodes de Kisleu y Tebet, por que siẽpre almez cumplido de 30. dias, le sigue el otro con 2. dias de R-H. de q el primero es 30. del pasado y a los faltos de 29. dias, sigue con vn dia de R-H.

Sabida la calidad de qual quier Año, vese luego la columna de la Tabla Solar, q en el sirve, y por ella se iràn contando adelãte con vna misma igualdad cada dia Festivo, desde el dia q està fixado en la columna, hasta donde soneciere los q se deven acrecentar y afastar aquel Año, como por exemplo, el presente Año 5424. sirve la columna de la e, y es distante 19. dias, dirás q Ros-Afaná q està fixado en esta columna en 13. de Setiembre, en este Año es
en

Terra Sancta, que las dividen.

B	C	D	E	F	G
untas	juntas	juntas		juntas	juntas
untas	juntas	juntas	juntas	juntas	juntas
untas	juntas	juntas	juntas	juntas	juntas
untas	juntas	junt.*	juntas	juntas	juntas
junt.*	junt.*				
untas	juntas	juntas	juntas	juntas	juntas
untas	juntas			juntas	

I	L	M	N	O	P
junt.*	junt.*		juntas	juntas	junt.* juntas. juntas

rasioth, que se leen con la Parafah
emana, en quatro Sabatoth.

[illegible]

ANOS LUNARES EMBOL

Días de año Simpl. 365 Bisext. 366	Años Solares Simples			Años So
	Perfectos	Hordena.	Defectos	Perfectos
Columnas	g	h	i	l
R. Afana	ag. 29.30	ag. 30.31	Ag. 31.1	ag. 30.31
A. Gedal.	Agost. 31	Setiemb. 1	Setiemb. 2	Setiemb. 1
A. Kipur	Setiemb. 7	Setiemb. 8	Setiemb. 9	Setiemb. 8
F. Sucoth	se. 12.13	se. 13.14	se. 14.15	se. 13.14
F. Deteni.	se. 19.20	se. 20.21	se. 21.22	se. 20.21
R. Hefvan	se. 27.28	se. 28.29	se. 29.30	se. 28.29
R. Kisleu	oc. 27.28	Octub. 28	Octu. 29	oc. 28.29
Hanucab	Noviē. 21	Noviē. 21	Noviē. 22	Noviē. 22
R. Tebet	no. 26.27	no. 26.27	Noviē. 27	no. 27.28
A. Tebet	Deziem. 6	Deziē. 6	Deziē. 6	Deziē. 7
R. Sebat	Deziē. 26	Deziē. 26	Deziē. 26	Deziē. 27
R. Adar	Ia. 24.25	Ia. 24.25	Ia. 24.25	Ia. 25.26
R. Veadar	se. 23.24	se. 23.24	se. 23.24	se. 24.25
A. Ester	Março. 8	Março 8	Março 8	Março 8
H. Purim	Ma. 9.10	Ma. 9.10	Ma. 9.10	Ma. 9.10
R. Nisan	Março 25	Março 25	Març. 25	Març. 25
F. Pesah	Abril 8.9	Abril 8.9	Abril 8.9	Abril 8.9
R. Tyar	ab. 23.24	ab. 23.24	ab. 23.24	ab. 23.24
R. Sivan	Mayo 23	Mayo 23	Mayo 23	Mayo 23
F. Sebuor	m. 28.29	m. 28.29	m. 28.29	M. 28.29
R. Tamuz	Iū. 21.22	Iū. 21.22	Iū. 21.22	Iū. 21.22
A. Tamuz	Iulio 8	Iulio 8	Iulio 8	Iulio 8
R. Ab	Iulio 21	Iulio 21	Iulio 21	Iulio 21
A. Ab	Iulio 29	Iulio 29	Iulio 29	Iulio 29

Las Tablas Lunares de los Dias Solemnes

AÑOS LUNARES EMBOLISMICOS.

Solemnidades	י	וה	מה	רק	יא	וק	ער
Las Señales	BdE	BpG	ChG	EdA	EpC	GdC	GpE
Amostradores	H	I	L	M	N	O	P
R. Ašaná 1 ^a Ti.	ij. iij	ij. iij	ij. iij	v. vj	v. vj	vij. j	vij. j
A. Gedalia. 3 ^a d	iiij	iiij	v	j *	j *	ij	ij
A. Kipur 10 ^a d	iiij	iiij	v	vij	vij	ij	ij
F. Sucot 15 ^a d	ij. iij	ij. iij	ij. iij	v. vj	v. vj	vij. j	vij. j
F. Deten. 22 ^a d	ij. iij	ij. iij	ij. iij	v. vj	v. vj	vij. j	vij. j
R. Hefvan	iiij. iij	iiij. iij	iiij. v	vj. vij	v. vj	j. ij	j. ij
R. Kislev	v	v. vj	vj	j	j. ij	ij	ij. iij
Hanucah 25 ^a d	j	ij	ij	iiij	v	vj	vij
R. Tebet	vj	vij. j	vij. j	ij	iiij. iij	iiij	v. vj
A. Tebet 10 ^a d	j	ij	ij	iiij	vj	vj	j
R. Sebat	vij	ij	ij	ij	v	v	vij
R. Adar	j. ij	ij. iij	ij. iij	iiij. v	vj. vij	vj. vij	j. ij
R. Veadar	iiij. iij	v. vj	v. vj	vi. vij	j. ij	j. ij	ij. iij
A. Ester 13 ^a d	ij	iiij	iiij	v	* v *	* v *	ij
H. Purim 14 ^a d	ij. iij	v. vj	v. vj	vj. vij	j. ij	j. ij	ij. iij
R. H. Nisan	v	vij	vij	j	iiij	iiij	v
F. Pefah 15 ^a d	v. vj	vij. j	vij. j	j. ij	iiij. iij	iiij. iij	v. vj
R. Yyar	vj. vij	j. ij	j. ij	ij. iij	iiij. v	iiij. v	vj. vij
R. Sivan	j	ij	ij	iiij	vj	vj	j
F. Sebuot 6 ^a d	vj. vij	j. ij	j. ij	ij. iij	iiij. v	iiij. v	vj. vij
R. Tamuz	ij. iij	iiij. v	iiij. v	v. vj	vij. j	vij. j	ij. iij
A. Tamuz 17 ^a d	v	j *	j *	j	iiij	iiij	v
R. Ab Menabé	iiij	vj	vj	vij	ij	ij	iiij
A. Ab 9 ^a dia	v	j *	j *	j	iiij	iiij	v
R. Elul	v. vj	vij. j	vij. j	j. ij	iiij. iij	iiij. iij	v. vj

Calculadas con las Tablas Solares

AÑOS LUNARES COMUNES

Días de año Simple. 365 Bisext. 366	Años Solares Simples			Años Solares Bisextos		
	Perfectos	Hordena.	Defectos	Perfectos	Hordena.	Defectos
Columnas	a	b	c	d	e	f
R. Afana	Set. 11.12	Set. 12.13	Set. 13.14	Set. 12.13	Set. 13.14	Set. 14.15
A. Gedal.	Setiem. 13	Setiem. 14	Setiem. 15	Setiem. 14	Setiem. 15	Setiem. 16
A. Kipur	Setiem. 20	Setiem. 21	Setiem. 22	Setiem. 21	Setiem. 22	Setiem. 23
F. Sucoth	se. 25.26	se. 26.27	se. 27.28	se. 26.27	se. 27.28	se. 28.29
F. Deteni.	Octu. 2.3	Octu. 3.4	Octu. 4.5	Octu. 3.4	Octu. 4.5	Octu. 5.6
R. Hefvā	oc. 10.11	oc. 11.12	oc. 12.13	oc. 11.12	oc. 12.13	oc. 13.14
R. Kisleu	No. 9.10	Noviē. 10	Noviē. 11	no. 10.11	Noviē. 11	Noviē. 12
Hanucab	Deziem. 4	Deziem. 4	Deziem. 5	Deziem. 5	Deziem. 5	Deziem. 6
R. Tebet	De. 9.10	De. 9.10	Deziē. 10	de. 10.11	de. 10.11	Deziē. 11
A. Tebet	Deziē. 19	Deziē. 19	Deziē. 19	Deziē. 20	Deziē. 20	Deziē. 20
R. Sebat	Ianero 8	Ianero 8	Ianero 8	Ianero 9	Ianero 9	Ianero 9
R. Adar	Febr. 6.7	Febr. 6.7	Febr. 6.7	Febr. 7.8	Febr. 7.8	Febr. 7.8
A. Ester	Febre. 19	Febre. 19	Febre. 19	Febre. 20	Febre. 20	Febre. 20
Purim	Fe. 20.21	fe. 20.21	fe. 20.21	fe. 21.22	fe. 21.22	fe. 21.22
R. Nisan	Março 8	Março 8	Março 8	Março 8	Março 8	Março 8
F. Pefah	M. 22.23	M. 22.23	M. 22.23	M. 22.23	M. 22.23	M. 22.23
R. Tyar	Abril 6.7	Abril 6.7	Abril 6.7	Abril 6.7	Abril 6.7	Abril 6.7
R. Sivan	Mayo 6	Mayo 6	Mayo 6	Mayo 6	Mayo 6	Mayo 6
F. Schvat	11					

385 383 385 383 384 385 383

Días de los Añ.
Lunares Embol.

Las Tablas Lunares de los Dias Solemnes

AÑOS COMVNES LVNARES

Solemnidades	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז
Las Señales	BdC	BpE	ChE	EhG	EpA	GdA	GpC
Amostradores	A	B	C	D	E	F	G
R. Ašanár 17 ^a	ij. iij	ij. iij	ij. iij	v. vj	v. vj	vij. j	vij. j
A. Gedalia 3 ^d	iiij	iiij	v	j*	j*	ij	ij
A. Kipur 10 ^d	iiij	iiij	v	vij	vij	ij	ij
F. Sucot 15 ^d	ij. iij	ij. iij	ij. iij	v. vj	v. vj	vij. j	vij. j
F. Deten. 22 ^d	ij. iij	ij. iij	ij. iij	v. vj	v. vj	vij. j	vij. j
R. Hefvan	iiij. iij	iiij. iij	iiij. v	vj. vij	vj. vij	j. ij	j. ij
R. Kislen	v	v. vj	vj	j	j. ij	ij	ij. iij
Hanucal 25 ^d	j	ij	ij	iiij	v	vj	vij
R. Tebet	vj	vij. j	vij. j	ij. iij	ij. iij	iiij	v. vj
A. Tebet 10 ^d	j	ij	ij	v	vj	vj	j
R. Sebat	vij	ij	ij	iiij	v	v	vij
R. Adar	j. ij	ij. iij	ij. iij	v. vj	vj. vij	vj. vij	j. ij
A. Ester 13 ^d	v*	ij	ij	iiij	v	v	*v*
H. Purim 14 ^d	j. ij	ij. iij	ij. iij	v. vj	vj. vij	vj. vij	j. ij
R. H. Nisan	iiij	v	v	vij	j	j	ij
F. Pefah 15 ^d	iiij. iij	v. vj	v. vj	vij. j	j. ij	j. ij	ij. iij
R. Yyar	iiij. v	vj. vij	vj. vij	j. ij	ij. iij	ij. iij	iiij. v
R. Sivan	vj	j	j	ij	iiij	iiij.	vj
F. Sebuot 6 ^d	iiij. v	vj. vij	vj. vij	j. ij	ij. iij	ij. iij	iiij. v
R. Tamuz	vij. j	ij. iij	ij. iij	iiij. v	v. vj	v. vj	vij. j
A. Tamuz 17 ^d	iiij	v	v	j*	j	j	ij
R. Ab Menabē	ij	iiij	iiij	vj.	vij	vij	ij
A. Ab 9 ^o dito	ij	v	v	j*	j	j	ij
R. Elul	ij. iij	v. vj	v. vj	vij. j	j. ij	j. ij	ij. iij

*Tabla de Guia primera para la Tabla Lunar,
Con vna Letra por Amo frador en cada Año.*

Año	5423.	M	424. C	425. G	426. N	427. D	428. A
429. N	430. D	431. B	432. O	433. D	434. I	435. B	436. F
437. L	438. B	439. G	440. M	441. C	442. P	443. F	444. C
445. P	446. G	447. D	448. H	449. G	450. D	451. I	452. A
453. N	454. D	455. B	456. O	457. D	458. B	459. O	460. E
461. L	462. B	463. F	464. L	465. B	466. G	467. M	468. C
469. G	470. N	471. D	472. H	473. G	474. D	475. H	476. G
477. D	478. I	479. A	480. N	481. D	482. B	483. O	484. D
485. B	486. O	487. E	488. C	489. P	490. F	491. L	492. B
493. G	494. M	495. C	496. G	497. N	498. D	499. H	500. G

*Tabla de Guia segunda para la Tabla Solar,
Con la Letra del Amo frador y el Numero
distante de cada Año.*

Año	5423.	i 14	24.e. 19	25.a. 9	26.g. 12	27.b. 18	28.f. 5
29.g. 8	30.b. 14	31.a. 4	32.n. 4	33.b. 10	34.g. 13	35.a. 20	36.f. 7

Dias de los Meses
Letras Comunes
 353 355 354 354 355 353 355

EN este Calendario ay dos Tablas de guia, la primera es para enseñar la letra del Amostrador de la Coluna que sirve cada Año en la Tabla Lunar lo q̄ es muy facil saberse, como Año 5423. enseña la Coluna M. los dias feriales de todas Festividades de este año. Las señales de las 3 letras, denotan las grandes de los extremos, los dias de la semana seguidamente desde la A. hasta la G. q̄ son 7 letras, y denota la primera el dia en q̄ viene Ros Asaná: y la vltima el primer dia de Pesah; la letra de en medio pequeña q̄ ay 3. p. h. d. denota la calidad del tal año, si es perfecto, hordenado, o defecto, q̄ se muestra en la primera letra del vocabulo. Los P. tienen los 2. mezes Hefvā Kisleu complidos de 30. dias, los D. tienen ambos saltos de 29. dias, y los H. siguen la orden y estilo de los mezes.

La segunda Tabla de guia es para mostrar la letra de la coluna de cada año, y el numero dize la distancia q̄ tiene en la tabla solar q̄ confronta con la otra, como Año 5423. nota la letra i, por amostrador, y se cuentan en su coluna 14. dias adelante desde cada dia solemne alli señalado, con q̄ sabes en q̄ dia del mez solar vienen las fiestas. Y advierte q̄ los dias de la *sebelà* de las lluvias q̄ viene en el cabo de la Tabla, se desañan atras siempre al contar su numero distante, por q̄ el Año solar es mayor q̄ el lunar. Nota q̄ dias de Ajunos van fixados en la Tabla solar en los dias q̄ suceden, mas en la Tabla lunar estan en los dias que se observan, y se pasan por ser Sabbath, los quales se han señalado con vna estrella.

אלה מועדי יהוד מקראי קודש

CALENDARIO

FACIL Y CURIOSO.

De las Tablas Lunares Calculadas con
las Tablas Solares.

*Industria Nueva de Selomoh de Olivera,
Para computar los tiempos de los Mezes de la Luna, con
los dias de los Mezes del Sol, Perpetuamente.*

En cuyo Calendario se señalan los dias Solemnes y
Fiestas de todo el Año: y juntamente la *Sebeli* de
las lluvias que es pasados 60. dias de la
Tecupha de Tisri.

*Y asi mas vna Tabla de las Parasioth que se vzan jun-
tar en vn Sabbath; siendo que en general se dize vna cada
semana: Y otra Tabla de las Parasioth que se leen en
el segundo Sepher por el tiempo de Purim; Y para todo
sirve la Tabla de guia que està en el principio deste
Calendario.*

Dispuesto para facil inteligencia de todos y comun
curiosidad del estudiozo.

A M S T E R D A M

En casa de David de Castro Tartaz

A N N O 5 4 2 7.

קהלת מינה

אדר ליל פורים

Bibliothek L. Friedland
PETERSBURG N

5098
460

